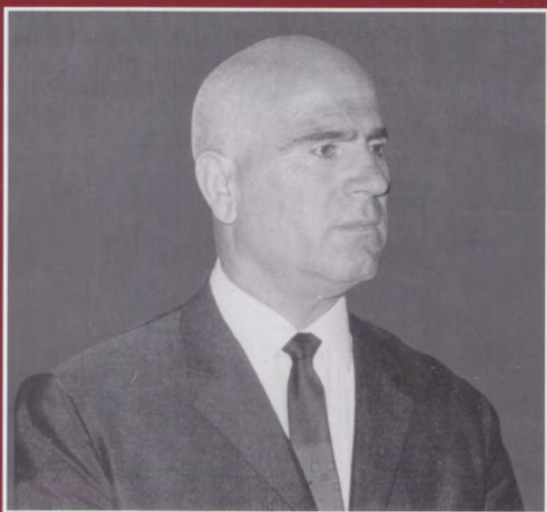


ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Γ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

5

Δυστυχώς 'Ενικήσαμεν...

2α Έκδοση



ΑΥΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ!

Α' Μέρος



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τό Βιογραφικόν μου

Ἐγεννήθην εἰς τό χωρίον Ἀγία Παρασκευή τῆς Ἐπαρχίας Ἀμαρίου τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης τῆς Κρήτης, τήν 8ην Νοεμβρίου 1912, ὑπό Τουρκικόν ζυγόν!

Ἐφοίτσα εἰς τό Δημοτικόν Σχολεῖον τοῦ χωρίου μου, τάς α', β' γ' καί δ' τάξεις του, τάς δέ ε', καί στ', εἰς τό Δημοτικόν Σχολεῖον Νιθαύρεως εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας πορείας περίπου, παιδικοῦ βηματισμοῦ, ἀνυποδήτου ἐπὶ ἀνωμάλῳ ἐδάφους. Εἰς τάς δύο τελευταίας αὐτάς τάξεις ἐφοιτούσαμεν, μόνον ἄρρενα παιδιά(!) ἐξ ἑπτὰ χωρίων, σύνολον τάξεως 35 μαθητοῦδια, ὅλα, ἀνυπόδητα πλὴν ενός ἐξ Ἀποδούλου...! Τάς ἕξ τάξεις τοῦ Γυμνασίου ἐφοίτσα εἰς τό μοναδικόν Γυμνάσιον τοῦ Νομοῦ Ῥεθύμνης, εἰς Ῥέθυμνον, ἀποφοιτήσας τόν Ἰούνιον τοῦ 1930 (μέ ὑποδήματα!).

Κατετάγην εἰς τό 4ον Σύνταγμα Ἱππικοῦ (4ον Σ.Ι) Θεσσαλονίκης τήν 1ην Νοεμβρίου 1930 ὡς ἐθελοντής μέ βαθμόν Δεκανέως. Εἰσῆλθον εἰς τήν Σχολήν Εὐελπίδων τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1934. Ἀπεφοίτσα τόν Μάϊον 1937 καί μετά 4μηνον ἐκπαίδευσιν εἰς τήν Σχολήν Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ Ἀθηνῶν, ἐποθετήθην εἰς τό 2ον (Σ.Ι), Σερρών. Ἐκ τούτου μετετέθην εἰς τό νεοσυγκροτηθέν Δ' Σ. Ι. Ἐλευθερουπόλεως Καβάλας. Τόν Αὐγουστον 1940 μετετέθην εἰς τήν Σχολήν Ἀξιωματικῶν Στρ/κῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀθηνῶν ὡς Ὑπασιπστής. Τήν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 ἐποθετήθην εἰς τήν Παν Ὁμάδα Ἀναγνώρισεως Ἱππικοῦ ὑπό τήν Παν Μεραρχίαν Πζ, ὡς Διοικητής Ἰλης Πολυβόλων καί Ἀξ/κός Συνδέσμου καί Διαβιβάσεων.

Ὑπ' αὐτήν τήν ιδιότητα ἐπολέμησα εἰς τό μέτωπον Ἀργυροκάστρου - Τεπελνίου μέχρι τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1941, ἡμέραν Συνθηκολογήσεως μετά Γερμανίας καί Ἰταλίας. Κατά τήν διάρκειαν τῆς ΚΑΤΟΧΗΣ (26 Ἀπριλίου 1941 ἕως 12 Ὀκτωβρίου 1944) ὑπῆρξα εἰς τήν ἀντικατασκοπευτικὴν, (ἀντιστασιακὴν) Ὀργάνωσιν ΟΜΗΡΟΣ, ὡς κωδικοκρυπτοαποκρυπτογράφος, ἀσυρματιστής καί συλλογεύς Πληροφοριῶν. Ἡ Ὀργάνωσις ὑπῆγετο ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Στρατηγεῖου Μέσης Ἀνατολῆς (Σ.Μ.Α.). Ἔλαβον μέρος εἰς τήν μάχην τῶν Ἀθηνῶν (κόκκινος Δεκέμβρης), 1944 μέχρι τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1945 (Συνθήκη "Βάρκιζας"). Κατά τήν διάρκειαν τῆς ΚΑΤΟΧΗΣ κατεδικάσθην (ἐρήμην) εἰς θάνατον, καί καθαίρεσιν εἰς τόν βαθμόν τοῦ Στρατιώτου, λόγω ἀρνήσεώς μου νά καταταγῶ εἰς τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας (κατόπιν ἐντολῆς Σ.Μ.Α.) τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς Κυβ/σεως.

Ἀπὸ Φεβρουαρίου 1945 ἐξεπαιδεύθην εἰς τό νέον Ὅπλον Ἱππικοῦ/Τεθωρακισμένων (Ἱπ/ΤΘ), μέχρις Ἀπριλίου 1945 ὅτε ἐποθετήθην εἰς τό 2ον Τ/Θ Σύνταγμα Ἀναγνώρισεως. Τόν Ἰούλιον 1946 τό Σύνταγμα τοῦτο μετεφέρθη ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Λάρισαν. Ἐξετέλουν καθήκοντα Ὑποδιοικητοῦ Ἰλης, Διαχ/στοῦ Ὑλικοῦ, Ταμίου καί Ἀνακρίσεων.

Έλαβον μέρος ως Δ/τής Λόκου Πz εις τὰς ἑκκαθαριστικὰς Ἐπιχ/σεις Μαυροβουνίου, Κισσάβου, Πηλίου κατὰ Σεπτέμβριον 1947, καὶ πολλὰς νυκτερινὰς περιπολίας καὶ ἐνέδρας. Τὸν Ἰανουάριον 1948 ἀπεπαύσθην εἰς ΚΕΤ, Ἀχαρνῶν καὶ ἐξεπαιδεύθην ὡς Διοικητὴς τῆς ΙΧης Ἰλης Ἀρμάτων ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ. Τὸν Μάϊον 1948 μέ τὴν Ἴλην αὐτὴν μετεφέρθην δι' Ἀρματαγωγοῦ εἰς Πρέβεζαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀκραῖον Ἰωαννίνων. Ἐλαβον μέρος, μέ τὴν Ἴλην αὐτὴν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις: Κοτσιλιοῦ/-Ἀετορράχης, Κασσιδιάρη, Μουργκάνας, Γράμμου, καὶ τὰς τελικὰς νικηφόρους Βίτσι, Γράμμου (τὴν 29ην Αὐγούστου 1949). Ἐτιμήθην μέ 3 Ἀριστεῖα Ἀνδρείας, 7 Πολεμικοὺς Σταυροὺς, 2 Μετάλλια Ἐξαιρέτων Πράξεων καὶ πληθύν εἰρηνικῆς περιόδου.

Ἐφοίτησα εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα, μέχρι καὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ὑπηρέτησα εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τοῦ ὅπλου μου (Πν/Τθ), ἀπὸ τοῦ Δεκανέως μέχρι καὶ τοῦ Ταξάρχου καὶ καθήκοντα μέχρι καὶ Διοικητοῦ Ταξιαρχίας καὶ Διοικητοῦ τοῦ Κ.Ε.Τ. (Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως Τεθωρ/νων), εἰς Γουδί, ἀπὸ 12.10.1966 ἕως 21 Ἀπριλίου 1967.

Ἐπαναστάτησα (τὴν ἡμέραν ἐκείνην), μετ' ἄλλων. Παρητήθην ἐκ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1968 προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποστρ/γου ἐ.ἀ.

Παρεδώσαμεν τὴν Ἐξουσίαν εἰς Συνταγματικὸν Δημοκρατικὸν Καθεστῶς τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1973, ὅλοι οἱ ἐπαναστάται, πλὴν δύο καὶ ἰδιοτεύσαμεν. Τὴν 23ην Ὀκτωβρίου 1974 προεφυλακίσθημεν, οἱ πρωτεργάται καὶ κατεδικάσθην εἰς θάνατον τὴν 24.8. 1975.

Ἐκτοτε καὶ μέχρι σήμερον (28.6.2006) ἐκτίω ποινὴν ἰσοβίου καθεύξεως ἐκπесών εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Στρατιώτου. Ἡ καταδίκη ἐβασίσθη ἐπὶ ἀντισυνταγματικῶν διαδικασιῶν (βλέπε ἄρθρο 111 πργρ. 2) τοῦ ἐν ἰσχύι Συντάγματος.

Ἄλλα ἔργα μου:

1. «21n ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967. ΔΙΑΤΙ: ΠΟΙΟΙ: ΠΩΣ;»
2. «ΟΔΥΣΣΕΥΣ Μῆλ. ΑΓΓΕΛΗΣ.
Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ»
3. «21n ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967 - 8n ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1973.
ΗΜΕΡΑΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑ»
4. «ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟΝ ΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 90 ΕΤΩΝ»
- 5B. «ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΕΝΙΚΗΣΑΜΕΝ
ΟΣΑ ΑΛΗΘΗ, ΟΣΑ ΔΙΚΑΙΑ !...» Β' ΜΕΡΟΣ
7. «ΚΑἶΝ ΔΙΑΤΙ:
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΟΠΟΛΕΜΟΣ»
8. «ΔΙΑΞΙΦΙΣΜΟΙ.
ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ»

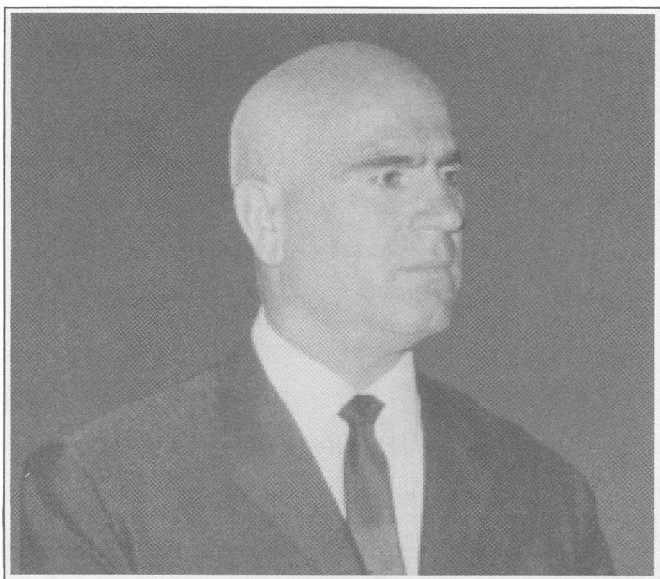
Δυστυχώς Ένικήσαμεν...

ΑΥΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ!

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Γ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Δυστυχώς 'Ενικήσαμεν...

2α Έκδοση



ΑΥΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ!

Α΄ Μέρος



ΕΚΔΟΣΕΙΣ - EKDOSIS ©

Άθηναι 2006

1η Έκδοση 2005

2α Έκδοση 2006

© Copyright: Στυλιανός Γ. Παττακός. Σεβρών 15, 111 43 Ἀθήναι
Τηλ.: 210 2512 415 - TELEFAX: 210 2588 450
Εἰρήνη Παύλου - Παττακοῦ, θυγάτηρ τοῦ Στυλιανοῦ Παττακοῦ
Τηλ.: 210 6712 182 - κιν: 693 234 2570

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ©

Νικόλαος Παπαβασιλόπουλος Ἀθήναι

ISBN SET 960 - 85323 - 8 - 8

ISBN T1 960 - 85323 - 9 - 6

Τό παρόν πόνημά μου, ταπεινῶς

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

εἰς τόν ἀνώνυμον Ἑλληνα πατριώτην, ὁ ὁποῖος εἰς πείσμα τοῦ παλιρροϊκοῦ κύματος τῆς ἀπορθοδοξοποιήσεως, τοῦ ἀφελληνισμοῦ καί τοῦ ἀποχαυνωτικοῦ πανσεξουαλισμοῦ, ὀρθώνει εὐθυτενῶς τό ἀνάστημά του, κρατῶν σφριγηλῶς εἰς τήν μίαν χεῖρα ὑψωμένην τήν Γαλανόλευκον μέ τόν Τίμιον Σταυρόν καί διά τῆς ἐτέρας συγκρατεῖ τήν οἰκογένειάν του, εἰς τά παραδοσιακά Ἑλληνορθόδοξα πλαίσια!

Εἰς τόν ἀφανῆ αὐτόν ἥρωα, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνά τούς αἰῶνας αὐτοθυσία, διατηρεῖ ἄσβεστον τήν ἐλπίδα ὅτι οὐδεμία ἐκ τῶν Ἑθνικῶν μας διεκδικήσεων ἀπωλέσθη ἀλλά, «πάλι μέ χρόνια μέ καιρούς, πάλι δικά μας θᾶναι» καί μάλιστα, οὐχί ὡς προσωρινῶν πλέον κατόχων, ἀλλ' αἰωνίως, ὡς νομίμων καί ἀξίων κληρονόμων, οἱ ὁποῖοι διαφυλάσσουν τά γνήσια κληρονομητήριά των καί τάς ἐγκύρους διαθήκας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ὑπογεγραμμένα διά τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν θυσιῶν καί τοῦ αἵματος, ἐνδόξων προγόνων μας!

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Γ. ΛΕΒΙΘΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Πόσον παράπονον, πόσην πικρίαν καί θλίψιν καί ἀπελπισίαν κρύπτει αὐτός ὁ τίτλος, ὁ τόσον λακωνικός ἀλλὰ καί τόσον ὑπέρ...λαλίστατος!

«Δυστυχῶς... ἐνικήσαμεν!»

Ποῖος εἶναι αὐτός ὁ νικητής, ὁ ὁποῖος οἰκτίζει τὴν γενναιόδωρον μοῖράν του; Ποῖος εἶναι αὐτός ὁ νικητής, πού τὰς δάφνας του μέ θλίψιν ἀντικρύζει;

Ποίας νίκης ὁ κατακτητής δυστυχεῖ τώρα σιμά της;

«Δυστυχῶς... ἐνικήσαμεν!»

Μία φράσις ἐκ δύο μόνον λέξεων, ἡ ὁποία λέγει ὀλίγα, μά ἐννοεῖ πολλά!

Καί βεβαιότατα, δέν ἀποτελεῖ μόνον τὸν εὐρηματικόν, τὸν “μαγνητικόν”, τίτλον ἑνὸς βιβλίου ἀλλὰ γίνεται κάτι, πέρα καί ἐπάνω ἀπὸ αὐτό. Γίνεται κραυγὴ καί πόνος ψυχῆς καί διατρανώνει μίαν φοβεράν καταγγελίαν, ἓνα μεγάλο “κατηγορῶ” πρὸς “ἐνεχομένους” καί... ἀνεχομένους.

«Δυστυχῶς... ἐνικήσαμεν!»

Εἶναι δυνατόν νά παρεννόησεν ἡ Ἱστορία καί νά ἐπέτρεψε νά ἀντιστραφοῦν οἱ ρόλοι, ἔτσι ὥστε οἱ ὑπερήφανοι νικηταὶ νά σύρωνται μέ ἱταμότητα ἀπὸ τοὺς ἡττημένους; Μπορεῖ ἡ Ἱστορία νά ἔταξε τό βάθρον της εἰς τοὺς ἡττημένους καί νά ἔδειξε, μέ καταφρόνησιν, τό βάραθρον εἰς τοὺς νικητάς;

«Δυστυχῶς... ἐνικήσαμεν!»

Πόσον παράξενα ἦχε αὐτὴ ἡ φράσις! Καί πόσον μυστήρια καί τραγικὴ θὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια πού κρύβει!

Σίγουρα δέν εἶναι ἓνας ἀπλοῦς τίτλος.

Ἀποτελεῖ μίαν πρόσκλησιν, μίαν ὀλιγόλογον καί ταπεινὴν πρόσκλησιν εἰς κάποια θλιμμένα καί μελαγχολικά **ἐπινίκια**.

Ἐκαμὰ πολὺν δρόμον ἕως ἐδῶ, διὰ νά ἀνταποκριθῶ εἰς αὐτὴν τὴν αἰνιγματικὴν καί συγχρόνως δραματικὴν πρόσκλησιν. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἔρχομαι ἀπὸ μακριὰ. Ἀπὸ τὴν “ἀντίπερα ὄχθη”.

Ἀκολουθῶν κάποια ἴχνη, κατὰ τὴν ἔρευνάν μου, εἰς τὰ βήματα τῆς Ἱστορίας, εὐρέθην ἐδῶ. Εἰς αὐτὴν τὴν παράξενον ἐορτὴν τῶν **“θλιμμένων νικητῶν!”**

Βουβοί συνδαιτημένες καί τό τραπέζι πτωχικόν. Πολύ πτωχικόν!

«Δυστυχῶς... ἐνικήσατε!»; ; ;

Μά γιατί;

Ὁ εὐγενής οικοδεσπότης, ὁ Στρατηγός κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Γ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ, δίδει ἀπαντήσεις εἰς ὅλα τὰ “γιατί” μας, ἐξηγεῖ καί ἀναλύει καί προπαντός ἐρμηνεύει καί ἀποκωδικοποιεῖ τήν “δυστυχίαν” μιᾶς “νίκης”, ὁδηγῶν ἡμᾶς ἀπό τὰ πλέον φωτεινά μονοπάτια ἕως τās σκοτεινότερας στοάς, αὐτῆς τῆς ἱστορίας. Καί μάλιστα, ὑπό τόν πολλὰ ὑποσχόμενον ὑπότιπλον: **“Αὐτά διά τήν Ἱστορίαν”**.

* * *

- **Ἡ ἱστορία γράφεται μέ αἷμα ἀθῶων καί διαβάζεται ἀπό μελάνην ἐνόχων!**
- Τās ψευδεῖς ἱστορίας δέν τās γράφουν ἄθλιοι “ἱστορικοί”, ἀλλά ἀδιάφοροι πολῖται. Οἱ ἄθλιοι “ἱστορικοί” ἀπλῶς τās ἐμπορεύονται...
- Χειρότερος ἀπό τόν παντελῶς ἀνιστόρητον, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μελετᾷ ἀποκλειστικῶς καί μόνον αὐτά τὰ ὁποῖα τόν εὐρίσκουν ἀπολύτως σύμφωνον!
- Μή ἀπελπίζεσθε οἱ ἀδικημένοι. Μή χαίρεστε οἱ ἀπατηλοὶ πλαστογράφοι. Αὐταί αἱ αὐθαίρετοι, ἀγοραῖαι ἱστορίαι πού βλέπουν τό φῶς, ἀμέσως μετὰ ἀπό μίαν ἱστορικὴν περίοδον ἢ ἓν ἱστορικόν γεγονός, δέν εἶναι ἄλλον τι παρά μόνον τό προσάναμμα εἰς τήν κάμινον τῆς πραγματικῆς, τῆς ἀληθινῆς, τῆς ἀνοθεύτου ἱστορίας. Αὐτῆς τῆς ἱστορίας ἡ ὁποία ἀρχίζει νά γράφεται μόνον ὅταν ἡ ἀπόστασις τοῦ χρόνου ἡ ὁποία μᾶς χωρίζει ἀπό τό γεγονός, κάμνει αὐτό νά φαίνεται εἰς τās πραγματικές του διαστάσεις, **χωρίς σκιάς καί εἴδωλα, δίχως παραμορφωτικά κάτοπτρα καί παραπλανητικές τάσεις**. Τότε οἱ πάσης φύσεως “ἄχθοφόροι” καί μισθοφόροι τῆς νοθευμένης καί μυθευμένης ἱστορίας, παραδίδονται εἰς τήν περιφρόνησιν καί τήν γελοιοποίησιν.
- Εὐτυχῶς, ἡ ἱστορία γνωρίζει τούς ἱστορικούς πολύ καλύτερα ἀπ’ ὅσον ἡμεῖς, καί ἀλλοίμονον ἂν τούς ἐλάμβανε σοβαρῶς ὑπ’ ὄψιν...!
- Ναί, δέν ὑπάρχει ἀλήθεια, πού τελικῶς νά μὴ λάμψη!

* * *

Βεβαίως, τό παρόν βιβλίον, τό πέμπτον κατὰ σειράν ἔργον, τοῦ Στρατηγοῦ, ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Γ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ, δέν εἶναι ἱστορικόν. Ἀποτελεῖ ὅμως, **μίαν σημαντικὴν κατάθεσιν εἰς τό ταμεῖον τῆς ἱστορίας**. Εἶναι ἓν κεφάλαιον τό ὁποῖον θά διαδραματίσῃ τόν ἰδικόν του ρόλον εἰς τās μελλοντικές διεργασίας, κατὰ τήν διαμόρφωσιν τῆς Ἱστορίας ἐκείνης, εἰς τήν ὁποίαν **κυριαρχεῖ ἡ μία καί μόνη φωνή: Αὐτῆς τῆς Ἀληθείας!**

Ἀνεξαρτήτως ἀπό τό ἔάν καί κατὰ πόσον συμφωνεῖ ἢ διαφωνεῖ κάποιος μέ τό περιεχόμενον αὐτῆς τῆς καταθέσεως ψυχῆς τοῦ συγγραφέως, ἡ πλέον νηφαλία καί ἀντικειμενικὴ ἐκτίμησις ἀποφαίνεται ὅτι, τὰ ὑπ’ αὐτοῦ ἱστορηθέντα, ἔχουν **μεγίστην ἀξίαν - οὕτως ἢ ἄλλως καί εἰς κάθε περίπτωσιν** - καθὼς κατατίθενται πρὸς διερεῦνσιν καί ἀξιολόγησιν, ὑπὸ τοῦ ἀμερολήπτου ἱστορικοῦ τοῦ μέλλοντος.

Ἐν τῇ προκειμένη περιπτώσει ὁ συγγραφεὺς δέν εἶναι ἱστορικός. Ὁ Στρατηγός Παττακός, δέν γράφει, ἀσφαλῶς, ἱστορίαν. Ἡ μοῖρα τόν ἔταξε νά εἶναι εἷς ἐξ αὐτῶν, οἵτινες διεμόρφωσαν τήν ἱστορίαν, αὐτοῦ τοῦ τόπου. Διά τοῦτο, ὁ λόγος του δύναται, νά θεωρηθῇ ἰδιαίτερος σημαντικός καί ἐξ ὁλοκλήρου ὠφέλιμος εἴτε διά τόν “λευκόν” εἴτε διά τόν “μαῦρον” δίσκον τοῦ δικαιοκρίτου ζυγοῦ τῆς ἱστορίας. **“Ο,τι καί νά εἶπῃ εἷς πρωταγωνιστής τῆς ἱστορίας, τόν ἀκολουθεῖ καί τόν χαρακτηρίζει.**

Ἀπό τόν **ἱστορικόν συγγραφέα** κρατεῖς “τίς ὅποιες ἀλήθειες” καί τά ὑπόλοιπα τά ρίπτεις εἰς τόν κάλαθον τῶν ἀχρήστων. Ἀπό τό **ἱστορικόν πρόσωπον** ὅμως, κρατεῖς τά πάντα. “Ὅλα γράφονται καί “γράφουν”, κρίνονται καί κρίνουν, χαρακτηρίζονται καί χαρακτηρίζουν, ἀπό τήν καθαρωτέραν ἀλήθειαν ἕως τό βρωμερώτερον ψεῦδος! Οὔτε ἓνα “καί” δέν εἶναι περιττόν. Τά πάντα ἀποτελοῦν ἱστορικά στοιχεῖα, τά ὅποια σηματοδοτοῦν, “σημαδεύουν” αὐτόν τόν ἴδιον, τά ἔργα καί τās ἡμέρας του, τήν ἰδεολογίαν καί τούς σύν αὐτῷ. Ἐκτίθεται εἰς μεγάλους “κινδύνους”, τό ἱστορικόν πρόσωπον, τό ὅποιον γίνεται τό ἴδιο ἄμεσος καταθέτης εἰς τήν ἱστορίαν καί δέν προτιμᾷ νά καθήσῃ ἡσύχως... εἰς τά ὠά του, ὡς λέγει ὁ λαός μας.

Ὁ Στρατηγός, συγγραφεὺς τοῦ παρόντος βιβλίου, **ἱστορεῖ δέν ἱστοριογραφεῖ.** Καί φαίνεται νά ὑπολογίζῃ καί νά σέβηται πολύ, αὐτούς τούς ἀπαραβάτους κανόνας.

Μέ τό ἔργον του, βοηθεῖ τόν ἱστορικόν νά εὕρῃ τόν προσανατολισμόν του μέσα εἰς τούς ἀλλοκότους λαβυρίνθους, ὅπου περιπλανᾶται ἐπὶ ἔτη καί γενεάς, ἕως ὅτου νά ἀγγίξῃ τās ἄκρας τῶν αὐλῶν νημάτων, πού δέν εἶναι ἄλλαι παρά αἱ λιγοσταί, ἀρχικῶς, ἀκτῖνες αἱ ὁποῖαι ὁδηγοῦν εἰς τās διεξόδους πρὸς τό φῶς!

Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον, πού διά τό... μεθυστικόν “παιχνίδι” τῶν ἐντυπώσεων, διά νά χαρῇ μιᾷς στιγμῆς χαράν τῆς σήμερον, παραδίδει εἰς τήν διπλῇν ἀτίμωσιν τό αὔριον καί τό πάντα!

Ἀλλά, τιμὴ καί δόξα εἰς ἐκεῖνον τόν πρωταγωνιστήν τῆς ἱστορίας, ὁ ὁποῖος - ὄχι πρὸς ἴδιον ὄφελος - ἐπωμίζεται καί τόν ρόλον τοῦ ἱστοροῦντος· καί ὅταν τὰ ὑπ’αὐτοῦ κατατεθέντα **εἰς τόν ἀδέκαστον κριτὴν χρόνον**, ἀποδειχθοῦν ἀληθῆ καί ἀπὸ καρδίας!

Καί ὁ Στρατηγός ὁ ὁποῖος παλαίει τριάκοντα ὁλόκληρα ἔτη, μέσα ἀπὸ τήν ὁρατὴν ἀλλὰ καί ἀόρατον φυλακὴν του, νά ἀναδείξῃ τήν ἰδικήν του ἀλήθειαν, φαίνεται νά ἐπιδιώκῃ ἐντίμως τήν κατάκτησιν αὐτῆς τῆς κορυφῆς. Τουλάχιστον δύνασθε νά λέγητε, Στρατηγέ μου, **“Εὐτυχῶς, ἐλπίζομεν!”.**

“Αὐτὰ διά τήν... Ἀνθρωπιάν”

Δ. Γ. Λ.



ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Τήν έκδοσιν τοῦ βιβλίου μου, τούτου, τήν ἐζήτησαν πάρα πολλοί φίλοι μου, ἀλλά καί πολλοί... “φίλοι”, ἀντίθετοι πρὸς τὰ Στρατιωτικά καθεστῶτα τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καί τῆς περιόδου 25 Νοεμβρίου μέχρι 24 Ἰουλίου 1974.

Φυσικά πρόκειται περὶ ἀγνοίας, συγχύσεως ἢ καί ἐσκεμμένης δυσφημίσεως διότι, ἡ πραγματικότης εἶναι ἡ ἐξῆς.

Τό καθεστῶς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, διήρκεσε μέχρι τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1973, καθ’ ἣν παρέδωσε τήν διακυβέρνησιν τῆς Πατρίδος μας εἰς ἔγκριτον ἄνδρα, τόν ἀρχηγόν κοινοβουλευτικοῦ Κόμματος προεπαναστατικῆς περιόδου, Μαρκεζίνη Σπυρίδωνα, ἄνευ ἐξαναγκασμοῦ.

Ἡμεῖς, ὅλα τὰ στρατιωτικά μέλη τῆς Ἑθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, - Ἀπριλιανοί - παρητήθημεν, οἰκεία βουλήσει, βάσει σχεδίου πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ **ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐγκριθέντος Συντάγματος** διὰ τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς 28ης Ἰουλίου 1973 καί ἰδιωτεύσαμεν.

Ὅμως, τήν 25ην Νοεμβρίου 1973, ἤτοι μετὰ 48 ἡμέρας, ἡ ἀνωτέρω Κυβέρνησις ἀνετράπη ὑπὸ ὁμάδος Ἀξιωματικῶν, ὑπὸ τήν ἡγεσίαν τοῦ Ταξ/χου Ἰωαννίδου Δημητρίου, ὅστις ὠδήγησε τήν Χώραν εἰς ἕνα ἄλλο στρατιωτικόν καθεστῶς, τοῦ ὁποίου τὰ πεπραγμένα, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μέ τό Ἀπριλιανόν καθεστῶς.

Οἱ ἐπιμένοντες νά ταυτίζουν τοὺς Ἀπριλιανούς Ἀξ/κούς, μέ τοὺς Νοεμβριανούς ἀδικοῦν τοὺς πρώτους, παραφῶρως, διότι: Οἱ Ἀπριλιανοί ἔπραξαν ὅ,τι ὑπεσχέθησαν εἰς τόν Ἑλληνικόν λαόν, παρ’ αὐτοῦ κληθέντες νά τόν κυβερνήσουν. Ὑπεσχέθησαν ὅτι εὐθύς ὡς δημιουργηθοῦν κατάλληλοι συνθῆκαι θά κλείσουν τήν “παρένθεσιν” - παρέκβασιν - καί θά ὀδηγήσουν τήν Χώραν εἰς Συνταγματικήν Κοινοβουλευτικήν Δημοκρατίαν.

Τό ἐπραγματοποιήσαμεν, παραδώσαντες, τήν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν, τήν Κυβέρνησιν εἰς τόν Σπυρίδωνα Β. Μαρκεζίνη, μέ ἐντολήν ἐκλογῶν ἐντός τριῶν μηνῶν, τό ἀργότερον.

Τά γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, 15 - 17 Νοεμβρίου, ἔδωσαν τήν ἀφορμήν εἰς Ἀξ/κούς, νά προβοῦν εἰς τήν ἀνατροπὴν Παπαδοπούλου - Μαρκεζίνη τήν 25ην Νοεμβρίου 1973 καί νά συμβοῦν τὰ γνωστά μέχρι τῆς 24ης Ἰουλίου 1974 (!) πού παρέδωσαν τήν ἐξουσίαν εἰς τήν ὑπὸ τόν Κ. Καραμανλὴν ὡς Πρωθυπουργόν, Κυβέρνησιν Ἑθνικῆς Ἐνότητος, καλουμένης.

Προκύπτει, αδιάστως, τό συμπέρασμα διά πάντα νουνεχῇ ἄνθρωπον, ὅτι **τά μετὰ τήν 8ην Ὁκτωβρίου 1973 γεγονότα, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μέ τούς Ἀπριλιανούς.**

Οἱ ἐπικαλούμενοι τήν κοινήν σχέσιν μέ τό ἐπιχείρημα ὅτι ὁ Ταξ/χος Ἰωαννίδης Δημήτρ., τῆς 25ης Νοεμβρίου, ἦτο τέκνον τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, θά πρέπει νά σκέπτονται ὅτι ἄν, τά δύο καθεστῶτα εἶναι ταυτόσημα, τότε καί αἱ μετὰ τήν 24ην Ἰουλίου 1974 Κυβερνήσεις εἶναι ταυτόσημοι μέ τήν 25ην Νοεμβρίου, ἀφοῦ ἀπό αὐτήν καί ὑπ' αὐτῆς κληθεῖσαι καί ὀρκισθεῖσαι ἀνέλαβον τήν ἐξουσίαν.

Κατ' οὐδένα τρόπον τά δύο καθεστῶτα, - 21ης Ἀπριλίου 1967 καί 25ης Νοεμβρίου 1973 -, ἐπιτρέπεται νά ταυτίζωνται. Πρόκειται διά δύο διαφορετικῆς ἀντιλήψεως καί σκοπῶν, καθεστῶτα. Δύο διαφορετικά πράγματα!

Ἡ 21η Ἀπριλίου παρέδωκεν ἄνευ ἐξαναγκασμοῦ τήν ἐξουσίαν καί ὠδήγει τήν Χώραν εἰς μίαν ἐντελῶς νέαν ἐποχήν ὡς καθορίζετο ὑπό τοῦ Συντάγματος τῆς ἐνῶ ἡ 25η Νοεμβρίου παρέδωσε τήν ἐξουσίαν ἐξαναγκασθεῖσα κατόπιν καταστρεπτικῆς ἐνεργείας τῆς - Κυπριακή τραγωδία - καί ἐπανάφερεν εἰς τήν πολιτικὴν σκηνήν τήν πρό τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 πολιτικὴν ἡγεσίαν!.. διά νά ἔχωμεν σήμερον τήν κατάστασιν πού ἔχομεν.

Ἐάν ἀρέσῃ, αὐτὴ ἡ κατάστασις τῆς ἀσυδοσίας, τῆς ἀπαιδείας, τῆς ἀνθρωπικότητος, τῆς κατοχῆς τῆς Πατρίδος μας ὑπό λαθρομεταναστῶν, τῆς ἀνεργίας, τῶν ληστειῶν, τῆς “ἀρπαχτῆς” καί ... τῆς ἀνασφαλείας, τότε κακῶς ἔπραξε ἡ 21η Ἀπριλίου καί δικαίως κατηγορεῖται αὕτη. Ὅμως, εἰς τό βιβλίον τοῦτο θά εὑρητε τήν ἀλήθειαν, τήν πραγματικὴν τοποθέτησιν τῶν γεγονότων, τά αἷτια καί τά αἰτίδια τῆς ὅλης πορείας τῆς Ἀπριλιανῆς περιόδου.

Θά εὐχαριστηθῶ, πολύ, ἐάν δεχθῶ οἰανδήποτε ἐρώτησιν διευκρινήσεως ἢ ἀντιθέσεως, ἐπὶ τῶν ἐκτιθεμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ γεγονότων, παρ' οἵουδήποτε. Τό τηλέφωνόν μου εἰς τήν διάθεσίν σας, ἐπὶ 24ώρου βάσεως, ἀριθμός 210.2512.415 καί τηλεφάξ 210.2588.450. Καλήν ὑγείαν καί δύναμιν ἀναγνώσεως.

Σημ.: Παρατίθεται κατωτέρω Ἐνημερωτικὸν Σημείωμα, σχετικόν μέ τά γεγονότα καί τά παρεπόμενα τοῦ Ἀπριλιανοῦ καθεστῶτος, βλ. σελ. 18.



ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- Τῷ Ἀναγνώστῃ -

Φίλοι ἀναγνώσται, σᾶς εὐχομαι νά εὐχαριστηθῇτε τήν ἀνάγνωσιν καί τοῦ βιβλίου μου τούτου, ὅπως συνέβη καί μέ τά προηγούμενά μου, καί δι' αὐτό μέ παρωτρύνετε νά ἐκδώσω καί τοῦτο καί ἄλλα...

Σᾶς εἶμαι εὐγνώμων καί θά προσπαθῶ νά ἀνταποκρίνωμαι εἰς τήν ἐπιθυμίαν σας, προσευχόμενος ὅπως μοῦ τό ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός, δίδων μοι, ὑγείαν, φώτισιν καί δύναμιν. Προσεύχεσθε καί ὑμεῖς, ὁμοίως.

Τό ἀνά χειρας βιβλίον περιέχει ὑλικόν, τό ὁποῖον πολλοί ἐξ ὑμῶν τό ἔχετε ἀναγνώσει ἀπό ἐφημερίδας καί περιοδικά καί ἐζητήσατε τήν σύνοψιν του εἰς βιβλίον.

Ἰκανοποιῶν τήν εὐγενῆ ἐπιθυμίαν σας, προσεπάθησα - τῇ εὐγενεῖ βοηθείᾳ ἐγκρίτου, λογίου συγγραφέως, τοῦ κυρίου ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΕΒΙΘΟΠΟΥΛΟΥ - νά ἐπιλέξω τά σπουδαιότερα καί ὠφελιμότερα διά τόν ἀναγνώστην.

Σημείωσις: Τόν ἀνωτέρω, ἀξιότιμον κύριον Λεβιθόπουλον, εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας διά τήν πολὺτιμον συμβολήν του εἰς τήν κεφαλαιοποίησιν, ἐπιλογήν καί τήν ἐν γένει βοήθειαν τήν ὁποίαν μέ ἐξαιρετικὴν προθυμίαν καί εὐγένειαν μοῦ προσέφερε καί ἰδιαιτέρως, διά τήν ἐπιμονήν του νά ἐκδώσω τό ἀνά χειρας σύγγραμμά μου.

Ἐπίσης, ἐγκαρδίως εὐχαριστῶ τόν φίλτατόν μου, πρῶν Ὑπουργόν, ἔγκριτον καί διαπρεπῆ Δικηγόρον κ.κ. ΖΟΥΡΝΑΤΖΗΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ διά τήν τεραστίαν συμβολήν του εἰς τήν παροῦσαν ἔκδοσιν.

Ἡ κατάταξις τῆς ὕλης διά τό Α΄ μέρος ἔχει ὥς κάτωθι:

Κεφάλαιον Α΄: **Σημεῖα Ἀντιληγόμενα**

» Β΄: **Πρόσωπα καί Προσωπεῖα**

» Γ΄: **Μέ Ἀρετήν καί Ὅραμα**

(καί ἔπεται συνέχεια).

Εἰς ἕκαστον κεφάλαιον, ὑπάρχουν καί τινες ὑπότιτλοι, ἐλπίζω νά εὐχαριστηθῇτε. Σᾶς τό εὐχομαι ἀπό καρδίας.

Ἐπιθυμῶ νά ἔχω τὰς παρατηρήσεις σας, ὅπως πολλοί ἔπραξαν τοῦτο καί διά τά προηγούμενα τέσσαρα βιβλία μου.

Αὐτό, μέ βοηθεῖ καί συγχρόνως μέ παροτρύνει νά συγγράφω. Συντρέξατέ με διά... ἕκτον ἢ καί ἄλλα ὥσου νά... μέ «βαρεθῇτε(!)», δέν τό νομίζω. Εἴσθε νέοι, γενναῖοι, φίλοι καί καλοί, ἐν Χριστῷ, ἀδελφοί, λίαν ὑπομονητικοί, ἀνεκτικοί καί ἀνθεκτικοί.

Ίδου λοιπόν τό:

**ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΕΠΑΝΕΣΤΑΤΗΣΑΝ
ΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ ΤΗΣ 21^{ΗΣ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967**

1. Ἡ Χώρα πρό τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, εὐρίσκετο ἀκυβέρνητος ἐπὶ σειράν ἐτῶν καὶ ὠδηγεῖτο ὑπὸ ἀναποτελεσματικῶν καὶ ἀλληλοϋβριζομένων πολιτικῶν, εἰς τὸ χάος, εἰς ἀλληλοσπαραγμὸν καὶ τελικῶς εἰς τὸ Σταλινικὸν μοντέλον, ὡς ἐδήλωνεν ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου καὶ τὸ Κόμμα του, βοηθούμενον ὑπὸ τῆς παραστρατιωτικῆς ὀργανώσεως ΑΣΠΙΔΑ καὶ τοῦ ΚΚΕ.

2. Ἡ Ἐπανάστασις ἐπεκράτησεν ἀναιμάκτως καὶ οἱ πρωτεργάται τῆς Ἀξιωματικοί, διεκυβέρνησαν τὴν Χώραν ἀδιαταράκτως ἐπὶ 6¹/₂ ἔτη, ἥτοι, ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 ἕως καὶ 8ης Ὀκτωβρίου 1973, ὁμαλῶς καὶ βραβευομένη συνεχῶς διὰ τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον, ὑπὸ τοῦ ΟΟΣΑ, τοῦ λαοῦ εὐημεροῦντος ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ.

3. Τὸ Συμβούλιον Τῆς Ἐπικρατείας, - Ἀνώτατον Δικαστήριον τοῦ Κράτους, - ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ μεταπολιτευτικῶς πρώτου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, Στασινοπούλου Μιχαήλ, δι' ἀποφάσεώς του, ἐν ὁλομελείᾳ, παμψηφεί ληφθείσας, μέ ἀριθμὸν 2469/1968, ἀπεφάνθη ὅτι, ἡ ἐνέργεια τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 ἐδημιούργησε ΔΙΚΑΙΟΝ. Ἐπίσης ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ ὅλων τῶν Κρατῶν τοῦ ΟΗΕ μεθ' ὧν συνειργάσθη ἀρμονικῶς καὶ συμβάσεις μετ' αὐτῶν ἰσχύουν μέχρι σήμερον ὡς καὶ Νόμοι...

4. Ὁ πρό τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐπὶ δετίαν Πρωθυπουργὸς τῆς Χώρας, Καραμανλῆς Κων/νος, εὐρίσκόμενος αὐτοεξόριστος εἰς Παρίσιους, τὸν Νοέμβριον 1967 - ἑπτὰ μῆνας μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου - ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφου, ἀπάντησεν ὅτι: «Ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν Πατρίδα μου εἶχε πρό πολλοῦ δολοφονηθῇ ὑπὸ τῶν Πολιτικῶν καὶ οἱ Συνταγματάρχαι ἀπλῶς τῆς ἔδωσαν τὴν χαριστικὴν βολήν...». Τὰ αὐτὰ περίπου ἐδήλωσε καὶ ὁ Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου μέ ἄλλα λόγια (βλέπε συζήτησίν του μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ 3ον βιβλίον μου, σελ.: 67 - 70).

5. Ἡ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 συνέταξε νέον Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον αἱ προεπαναστατικαὶ Κυβερνήσεις ἐπέδωκον ἀλλὰ δέν ἠδύναντο. Ἐψηφίσθη διὰ δύο Δημοψηφισμάτων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐλευθέρως καὶ παρουσίᾳ ξένων παρατηρητῶν καὶ Δημοσιογράφων.

6. Ὡς εἶχε διακηρύξει ἡ Ἐπανάστασις ἐξ ἀρχῆς - ὅτι ἀφοῦ δημιουργήσῃ καταλλήλους συνθήκας, θὰ ὀδηγήσῃ τὴν Χώραν εἰς Συνταγματικὴν νομιμότητα - παρέδωσε τὴν ἐξουσίαν τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1973 εἰς ἓνα Ἀρχηγὸν Πολιτικὸν Κόμματος τῆς προεπαναστατικῆς περιόδου, τὸν Μαρκεζίνην Σπυρίδωνα, μέ ἐντολήν νά διεξαγάγῃ ἐλευθέρας ἐκλογάς ἐντὸς τριῶν μηνῶν, εἰ δυνατόν δέ ἐντὸς δύο. Ἀπαντες οἱ Ἀξιωματικοί, στελέχη τῆς Ἐπαναστάσεως, παρητήθησαν, οἰκεία βουλήσῃ, πλὴν Παπαδοπούλου Γ., ὁ ὁποῖος διὰ Δημοψηφίσματος εἶχεν ἐκλεγῇ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Ἀγγελεῖ ὡς Ἀντιπροέδρου. (Τούτου, μὴ

έχοντας λάβει μέρος εις τήν ἐνέργειαν τῆς πρώτης τῆς 21ης Ἀπριλίου).

7. Μετά 48 ἡμέρας, ἀπό τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας, ἤτοι τήν 25ην Νοεμβρίου 1973, λόγῳ φοιτητικῆς πρό ἐβδομάδος ἐξεγέρσεως, ὁμάς Ἀξιωματικῶν, ἀσχετῶς πρὸς τήν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου ἐνεργούντων, ἀνέτρεψε τήν Κυβέρνησιν Μαρκεζίνη καί διεκυβέρνησε τήν Χώραν μέχρις 24ης Ἰουλίου 1974, ὁπότε εὐρεθεῖσα πρό σοβαρᾶς ἀδυναμίας, νά ἀντιμετωπίσῃ τήν Τουρκικὴν εἰσβολὴν εἰς τήν Κύπρον, ἐκάλεσεν ἐκ Παρισίων - τὸν ἐκεῖ ἐν αὐτοεξορίᾳ καί συνταξιοδοτούμενον ὑπὸ τῶν Ἐπαναστατικῶν Κυβερνήσεων - πρῶνον Πρωθυπουργόν - Καραμανλὴν Κων/νον καί τοῦ παρέδωσε τήν Ἐξουσίαν. Ἐσχημάτισε κυβέρνησιν ἡ ὁποία ὠρκίσθη ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐκείνου τοῦ Ἐπαναστατικοῦ καθεστώτος (!), Ἀντιστρατήγου Γκιζίκη Φαίδωνος.

8. Ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη - Καραμανλὴ - περιλαβοῦσα πολιτικὰ Στελέχη ἐξ ὅλων τῶν προαπριλιανῶν πολιτικῶν κομμάτων, αὐτοχαρακτηρισθεῖσα Ἐθνικῆς Ἐνότητος, ἐχορήγησε γενικὴν ἀμνησίαν, ἀκόμη καί εἰς τὸ Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖον εὕρισκετο ἐκτὸς Νόμου ἀπὸ 50ετίας!...

9. Ἡ ἰδία ἐκείνη Κυβέρνησις ἡ ὁποία διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 519/26.7.1974 Π.Δ. εἶχε χορηγήσει τήν ὡς ἄνω ἀμνησίαν, τήν ἀνεκάλεσε τήν 3ην Ὀκτωβρίου 1974 καί ἐξετόπισε τοὺς πέντε πρωτεργάτας τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 - Παπαδόπουλον, Μακαρέζον, Λαδᾶν, Ρουφογάλην καί Παττακόν -, εἰς τήν νῆσον Κέα, τήν 23ην Ὀκτωβρίου 1974, μέ ψευδεῖς δικαιολογίας, (δῆθεν ὅτι συνωμότου διὰ τήν ἀνατροπὴν τῆς!).

10. Τήν 18ην Ἰανουαρίου 1975, ἐν προφυλακίσει εὐρισκομένων τῶν πέντε ἀνωτέρω Ἀξ/κῶν, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸ Δ' Ψήφισμα - θηριώδους ποινικὸς νόμος, ἀναδρομικῆς ἰσχύος - διὰ τοῦ ὁποίου κηρύσσονται ἀναρμοδίως ὑπὸ τοῦ Ν.Σ. (Νομοθετικοῦ Σώματος: Κοινοβούλιον), ἔνοχοι, οἱ Ἐπαναστάται τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, διὰ στάσιν καί ἐσχάτην προδοσίαν.

11. Τήν 23ην Αὐγούστου 1975, τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον - 5μελὲς Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν - συγκροτηθὲν διὰ τῆς Συντακτικῆς Πράξεως τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1974 καί τοῦ Δ' Ψηφίσματος 18ης Ἰανουαρίου 1975, κατεδίκασεν εἰς θάνατον τοὺς τρεῖς πρωτεργάτας τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 - Γ. Παπαδόπουλον, Σ. Παττακόν καί Ν. Μακαρέζον - τήν ὁποίαν, ποινὴν, μετέτρεψεν ἀμέσως εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν. Παρεπόμεναι συνέπειαι τῆς ἀνωτέρω ποινῆς, ὑπῆρξαν καί συνεχίζονται μετ' αὐτῆς αἱ ἐξῆς: α) Στέρησις τῆς συντάξεως καί τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως, τόσον ἀπαραιτήτων διὰ τήν ἡλικίαν τῶν 90 καί πλέον ἐτῶν, τήν ὁποίαν διανύομέν τινες. β) Ἡ υποβάθμισις εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Στρατιώτου! κ.λ.π.

12. Ὅλαι αὐταὶ αἱ πράξεις, τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, θεωροῦνται καί πράγματι εἶναι, ἀντισυνταγματικά, χαρακτηριζόμεναι ὡς τοιαῦται ἀκόμη καί ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντ/τος, ἄρθρον 111 §2 ἀναφέροντος: «... Συντακτικαὶ πράξεις, Προεδρικὰ Διατάγματα, Ψηφίσματα κ.λπ., ἀντιτιθέμενα πρὸς τὰς κειμένας ἀρχὰς τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος... δέον νά τροποποιηθοῦν ἢ νά καταργηθοῦν διὰ Νόμου...» καί φυσικὰ ἀναφέρονται εἰς τήν ἀνάκλησιν τῆς ἀμνηστίας, τὸ Δ' Ψήφισμα, κ.λπ..

13. Ἡ ποινὴ τῆς ἰσοβίου καθειρξεως δι' ὅλους, πλὴν δύο, παραμενόντων ἐν τῇ φυλακῇ, ἔχει διακοπὴν πρό ἐτῶν, ὅμως, διὰ τήν συνέχισιν τῆς τὸ πρῶτον

έγκριθείσης διακοπής, απαιτείται απόφασις τοῦ 3μελοῦς Ἐφετείου Κακουργηνμάτων, ἡ διαδικασία τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται ἀνά 5μηνον ὑπὸ ταπεινωτικούς καί δαπανηροὺς ὅρους, διὰ νά μή τοὺς χαρακτηρίσω ἐξευτελιστικούς διὰ τὴν ἡλικίαν μου τῶν 93 ἐτῶν καί ἀσκόπους, διότι ἐφ' ὅσον χορηγεῖται, αὐτὴ ἡ ἔγκρισις τῆς διακοπῆς, διὰ νά ἀποφευχθῇ ὁ κίνδυνος θανάτου λόγω ἀνηκέστου βλάβης τῆς υγείας μου, ἀπαιτουμένων πρὸς τοὺτοις τῶν ἀνωτέρω διαδικασιῶν, ἀρκεῖ ἡ ἡλικία, διὰ τὴν ὑπαρξιν τῆς ἀνηκέστου... Φοβεῖται, ἡ ἀσφαλὴς Δημοκρατία, μήπως τὰ 93 ἔτη ἀναγεννηθοῦν ἐφηβικῶς;

14. Τό Δ' Ψήφισμα, Ποινικός Νόμος ἀναδρομικῆς ἰσχύος καί ἡ ἀνάκλησις τῆς χορηγηθείσης ἀμνηστίας εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν ὅτι παραβιάζουν αἰωνίας ἀρχάς Δικαίου.

15. Ἀποτελεῖ ἐπίσης παράβασις τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος ἡ γινομένη καί συνεχιζομένη διάκρισις ἡμῶν, τῶν ἐπαναστατησάντων καί καταδικασθέντων κατὰ τὰς ἀνωτέρω παρανόμους διαδικασίας, ἀπὸ τῶν καταδίκων δι' ἄλλα σοβαρώτατα ποινικά - καί οὐχί πολιτικά - ὡς ἡμεῖς ἀδικήματα, πολίτας. Συγκεκριμένως, διὰ τοὺς ἄλλους ἰσχύει νόμος διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαλλάσσονται τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς τῶν οἱ συμπληροῦντες τὰ 3/5 τῆς ποινῆς τῶν. Δι' ἡμᾶς δέν ἰσχύει τοῦτο, ἐνῶ τό Σύνταγμα προβλέπει ἴσων μεταχείρισιν ὅλων τῶν πολιτῶν. Διὰ τοὺς ἄλλους καταδίκους ἰσχύει ὁ διπλασιασμός τῶν ἡμερῶν ἐργασίας - ἐθελοντικῆς -, δι' ἡμᾶς ἀπαγορεύεται, δέν ἰσχύει.

16. Ἐψηφίσθη Νόμος, τό 1989, προβλέπων τὴν συμφιλίωσιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τοῦ ὁποίου ὅμως ἐξαιρούμεθα ἡμεῖς - οἱ ἀποκαλούμενοι Χούντα - καί οἱ μεθ' ἡμῶν συνεργασθέντες.

17. Ἠμνηστεύθησαν οἱ μπτραλοῖαι ΚΚΕδες, οἱ ὁποῖοι κατὰ τοὺς τρεῖς "Γύρους" τῶν, [κατέσφαξαν "σάν τραγιά", ἄνευ δίκης καί μετὰ ἀπὸ βασανισμοῦς καννιβαλικῶς, ἀδελφούς μας "Ἑλληνας. Καί οἱ σφαγιασθέντες ἦσαν, "ἱερεῖς, διδάσκαλοι, μπακάληδες, μανάβηδες, ἐργάται, γυναῖκες καί μάλιστα ἔγγυες, παιδιά καί κορίτσια ἀνήλικα, 12 - 15 ἐτῶν"] (βλέπε βιβλ. Δικηγόρου Χαρίλ. Λ. Τσόγκα "ΑἶΜΑ ΚΑΙ ΔΑΚΡΥΑ" σελ. 93), Διοικητοῦ 1ου Τάγματος, τοῦ 9ου Συν/τος Ε.Ο.Ε.Α. - ΕΔΕΣ).

Μέ αὐτά - τὰ ὀλίγα ἀπὸ πλεῖστα παρεμφερῆ - κλείω τό παρόν ἐνημερωτικόν σημείωμα, ὁ συντάξας τοῦτο, ὡς ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν τριῶν ἈΞ/κῶν τῶν διαταξάντων τὴν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, Ταξίαρχος, τότε, Παττακός Στυλιανός τοῦ Γεωργίου, καί ὑπογράφω.

Ὑπεγράφη καί ἀπεστάλη τὴν 05.12.2001, εἰς τὸν Γ.Γ. τοῦ Ο.Η.Ε. Φωνὴ βοῶντος ἐν ὧσι ἀδίκους!



Στυλιανός Γ. Παττακός

Ὑποστ/γος ἐ.ἀ.

Σεβρῶν 15 - 111 43 Ἀθῆναι

Τηλ.: 210 2512.415

TELEFAX: 210 2588.450

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΣΗΜΕΙΑ ΑΝΤΙΛΕΓΟΜΕΝΑ

*«Οί τῶν ἀρχόντων ἄριστοι
τούς μέν πονηρούς καί τοῖς πλείουσι λυμαινομένους
τιμωροῦσι καί ἐκκόπτουσι, τούς δέ χρηστούς καί
ἀγαθοὺς ἐπὶ μείζον ἄγουσιν»*

-Ἱερός Χρυσόστομος-

«Κύριε ἱστορικέ ἐρευνητά τά μάτια σου ἀνοικτά!...»

Εἰς τό παρόν κεφάλαιον παρατίθενται δέκα ἀπαντητικά ἐπιστολαί πρὸς τόν συγγραφέα κύριον, κ. Δημοσθένην Λεβιθόπουλον, εἰς τό πλαίσιον μιᾶς πολυσημάντου ἀλληλογραφίας μέ ἱστορικός ἀνιχνεύσεις - ἀλλά καί σκληράς ἀντιπαραθέσεις, διὰ νά γραφῇ, ἴσως, κάποτε μία Ἱστορία ὅπου νά ἀκούεται καί ἡ φωνή τῶν νικητῶν.

Ἡ ἀλληλογραφία αὐτή, τῆς ὁποίας, ἐλάχιστον δεῖγμα εἰς ποσότητα καί εἰς σημασίαν παρουσιάζεται εἰς τὰς ἀμέσως ἐπομένας σελίδας, ἀπετέλεσε μίαν ἄνευ προηγουμένου πνευματικὴν ἀναμέτρσιν, διαρκείας τεσσάρων καί πλέον ἐτῶν.

Διὰ πρώτην καί μοναδικήν φοράν, (νομίζω), ἕνας πρῶν «δικτάτωρ», δέχεται ὅ,τι οὐδεὶς... «δημοκράτης», ἀπετόλμησε ποτέ! Τί; Τήν ἀνοικτὴν συζήτησιν, ἀντιπαράθεσιν, ἐπὶ οἵουδήποτε θέματος, ἄνευ ὄρων καί ὀρίων, θέσεων καί προϋποθέσεων. Πόλεμος ἐπιχειρημάτων καί μόνον, μέχρι τελικῆς πώσεως, τῶν ὁποίων σαθρῶν ἐξ αὐτῶν.

Ὁ μόνος ὅρος ὅστις ἐτέθη, ἀπὸ ἐμέ, ἦτο: Ὁ πνευματικὸς «ἀντίπαλος», νά εἶναι ὅσον γίνεται πῶς αὐστηρὸς, σκληρὸς, ἀνελέητος καί ἀδυσώπητος! Καί τό ἐπέτυχε! Παραῖτο, θά ἔλεγον!

Σ. Γ. Π.

Ἰδού οἱ ὑπεύθυνοι

Ἀθῆναι 15.11.03, Σάββατον, ὥρα 06.30

Ἀξιότιμε κύριε συγγραφεῦ, φίλτατε κ. Λεβιθόπουλε:

Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ διὰ τὰς λίαν ἐπαινετικές πρὸς τὴν μετριότητά μου προσρήσεις καὶ τὴν τιμὴν πού μοῦ περιποιεῖτε αἰτούμενος τὴν κρίσιν μου ἐπὶ τοῦ τραγικοῦ - κυριολεκτικῶς - ἐρωτήματος: «Στρατηγέ, ποιοὶ εἶναι στ' ἀλήθεια, οἱ πραγματικοὶ ἔνοχοι πού μετέτρεψαν τὴν Κύπρον μας σέ... ἀεροπλανοφόρο τῆς Ἀμερικῆς, ὑποβρύχιο τοῦ Ἰσραὴλ, κρουαζιερόπλοιο τῆς Ἀγγλίας καὶ πλωτὸ "χαμάμ" τῆς Τουρκίας; ... Ποιὸς "σκέπασε" τὸ φάκελλο τῆς Κύπρου; ... καὶ ποία ἡ δική σας εὐθύνη;»

Ἡ ἀπάντησίς μου, φίλε Δημόσθενες Λεβιθόπουλε, θά ἡδύνατο νά εἶναι αἱ ἐξῆς ἐννέα λέξεις: Τούς ἐνόχους τούς καθορίζετε εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐρωτήσεις σας.

Ἐπειδὴ ὅμως, ἀντιλαμβάνομαι τὴν σκέψιν, τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς πρὸς με προτάσεώς σας, θά σᾶς ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις μου ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ἐν τῷ συνόλῳ, θέματος, ὡς κάτωθι:

1) Κύριος ἔνοχος τῆς Κυπριακῆς τραγωδίας εἶναι ἡ Ἀγγλία, διότι ὑπεδούλωσεν ἓνα λαόν, διὰ τῆς βίας, πρὸς ἴδιον αὐτῆς ὄφελος, καὶ πωληθέντα εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας!

2) Συνένοχοι τῆς Ἀγγλίας μέ ἀνάλογον ἕκαστος εὐθύνην εἶναι, πάντοτε κατὰ τὴν ταπεινότητά μου:

α) Ὁ Γρίβας, διότι ἐνῶ εἶχε τὴν δύναμιν νά συνεχίσῃ τὸν ἀπελευθερωτικόν, τίμιον καὶ ἔνδοξον, ἀγῶνά του κατὰ τῆς Ἀγγλίας, ὑπέκυψεν εἰς τὰς πιέσεις Μακαρίου κ.λπ. πολιτικῶν παραγόντων καὶ ἐσυνθηκολόγησε.

β) Ὁ Μακάριος, διότι ὑπῆρξεν ὁ ἐξ ἀρχῆς δυναμικὸς πολιτικὸς παράγων τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος, διαρκῶς ἐμποδίζων τὴν Ε.Ο.Κ.Α. τοῦ Γρίβα νά ὀδηγῇ τὸν στρατιωτικὸν ἀγῶνα εἰς τὴν πλήρη νίκην, τελικῶς δέ τὸν ὑπεχρέωσεν - τὸν Γρίβαν, ἀρχηγόν τῆς Ε.Ο.Κ.Α. - νά συνθηκολογήσῃ, προτοῦ ἐκπληρωθῇ ὁ σκοπὸς τοῦ ἀγῶνος, ἥτοι ἡ ἔνωσις τῆς Κύπρου, μέ τὴν μητέρα Ἑλλάδα.

γ) Ὁ Μακάριος, διότι ἐνῶ εἶχεν ὀρκισθῇ ὅτι ὁ ἀγὼν τῆς Κύπρου ἐγίνετο διὰ τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐπρόδωσε τὸν ὄρκον του, ἱκανοποιήσας τὸν φιλόδοξον ἐγωισμόν του, καταστάς Πρόεδρος Κράτους, χωρὶς δυνατότητας νά τὸ κυβερνήσῃ λόγῳ "βέτο" τοῦ Τούρκου Ἀντ/ρου...

δ) Ὁ Μακάριος, διότι συνυπέγραψε μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκίας, ἓνα Σύνταγμα διακυβερνήσεως τοῦ ἀνεξαρτήτου καὶ ἀδιαιρέτου Κράτους - Κύπρου - ἐξηρητημένου ἀπὸ, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν - κυρίως αὐτὴν -, τῆς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς (Τουρκοκύπριοι) ἀνῆρχετο εἰς τὸ 12% τοῦ συνόλου

τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου καί μέ δικαίωμα ἀρνησικυρίας, τοῦ Ἀντιπροέδρου Τουρκοκυπρίου.

ε) Ὁ Μακάριος, διότι ἐνῶ συνυπέγραψεν, ὡς ἀνωτέρω, τό θνησιγενές Σύνταγμα, μετά τρία ἔτη - τό 1963 - τό κατήγγειλεν ὡς ἀνίσχυρον, λειτουργικῶς, παρά τήν ἀπειλήν τῆς Τουρκίας, ὅτι μία τοιαύτη πρᾶξις θά ἐδημιούργει πολλά δεινά... ὡς καί ἐγένετο.

στ) Ὁ Μακάριος, διότι ἐδέχθη συνταγματικῶς: (I) Τήν παράδοσιν εἰς τήν Ἀγγλίαν μέρους τοῦ ἀνεξαρτήτου καί ἐλευθέρου κράτους του. (II) Τήν ὑπαρξίν Ἑλληνικοῦ καί Τουρκικοῦ Στρατοῦ καί δῆ εἰς μίαν ἀναλογίαν ἀπαράδεκτον διά τήν πληθυσμιακὴν ἀναλογίαν. Ἀντί τῶν ξένων αὐτῶν δυνάμεων ἔδει νά εἶχεν ἀπαιτήσῃ τήν δημιουργίαν Ἐνόπλων Δυνάμεων - Ε.Δ. - ἀμιγῶς ἐκ Κυπρίων, ὡς ἔπραξεν ἡ Ἑλλάς μετά τήν ἀπελευθέρωσίν της ἀπό τήν Τουρκίαν - 1821 - . Ἐπὶ πλέον δέν ἀπότησεν ἀπὸ τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις τήν ἐκδίωξιν τῶν Τουρκικῶν Ε.Δ., αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν τούς, γνωστούς, τουρκικούς θυλάκους εἰς τήν Βόρειαν Κύπρον. Καί ἐδέχθη τήν ἐξ Ἑλλάδος ἐγκατάστασιν ἐπὶ τῆς Νήσου - Κράτους του, ἀνεξαρτήτου - Ε.Δ. -, κρυφά καί μὴ προβλεπομένης ὑπὸ τῶν συνθηκῶν τῆς δημιουργίας τοῦ κράτους του, - Ζυρίχης / Λονδίνου -, δηλ. παρανόμως. Τὰς Ε.Δ. αὐτάς, τὰς ἐδυσφήμει ἐπὶ τρία ἔτη - 1964/1967 - ὡς Ε.Δ. - κατοχῆς καί ἐζήτει τήν ἀπομάκρυνσίν των. Πράγματι, καθ' ὅλον ἐκεῖνο τό διάστημα, οὐδέν ἔπραξαν αἱ Ε.Δ. ἐκεῖναι, διὰ τήν ἐκδίωξιν τῶν Τουρκικῶν Ε.Δ., αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐγκατασταθῇ ἐπὶ τῶν θυλάκων καί εἶχον δημιουργήσῃ Κράτος ἐν Κράτει. Σημειώσεις: Τὰς ἐξ Ἑλλάδος Ε.Δ. εἶχεν ἀποστείλῃ ἡ Ἑλλάς, δηλ. ἡ Κυβέρνησις Γεωρ. Παπανδρέου καί ἀνήρχοντο εἰς πέντε χιλιάδας, ἀποκαλουμένας ἔκτοτε, "Μεραρχία"! , ὅμως, ἡ Μεραρχία ἔχει δύναμιν δεκατριῶν χιλιάδων ἀνδρῶν. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι, οὐδέν ἔπραξαν διὰ τήν ἀπάλειψιν τῶν τουρκικῶν θυλάκων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1964 μέχρι καί τοῦ μηνός Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1967! Διὰ τὰ γεγονότα, ἐκείνου τοῦ μηνός, θά ἀναφερθῶ μετὰ... Ὁ Μακάριος, τόν Νοέμβριον 1967, ἐπὶ Κυβερνήσεως ἐν Ἑλλάδι, ἐπαναστατικῆς, μέ Βασιλέα Κωνσταντῖνον, πρῶθυπουργόν Κόλλιαν Κωνσταντῖνον - Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου - ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γρίβα, ἀρχηγοῦ τῶν Ε.Δ. τῆς Κύπρου, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, προέβη εἰς τήν ἐνέργειαν - ἐπίθεσιν ἐναντίον τῶν Τουρκικῶν θυλάκων. Ἐπενέβησαν, ὁ Ο.Η.Ε., τό Ν.Α.Τ.Ο. καί αἱ Η.Π.Α. καί ἀπεφασίσθη ἡ ἀποδοχή τῆς ἀπαιτήσεως τῆς Τουρκίας νά ἐκκενωθῇ ἡ Νῆσος ἀπὸ τὰς ἐπ' αὐτῆς εὐρισκομένας Ε.Δ., πλέον τῶν ὑπὸ τῶν συνθηκῶν Ζυρίχης/Λονδίνου προβλεπομένων. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος, συνηγορήθη μέ ἐκείνην τήν ἀπόφασιν τῶν ἀνωτέρω καί ἀπέσυρε τὰς ἐπὶ τῆς Κύπρου προαναφερθείσας Ε.Δ.: Πόσας; Πῶς; Καί ὑπὸ ποίας συνθήκας; ἀποτελεῖ ἐθνικὸν ἀπόρρητον, τό ὁποῖον κρατεῖται, νομίζω, εἰς τόν "Φάκελλον". Ὁ Μακάριος, κατὰ τό διάστημα 21ης Ἀπριλίου 1967, μέχρι καί 8ης Ὀκτωβρίου 1973, ὅποτε ἡ ἐθνικὴ ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις παρέδωσε τήν ἐξουσίαν εἰς τήν Συνταγματικὴν κοινοβουλευτικὴν τάξιν, συνειργάσθη ἁρμονικῶς μετ' αὐτῆς καί τό κράτος τῆς

Κύπρου παρέμειναν ακριβῶς ὅπως εὕρισκετο κατὰ τὴν 21ν Ἀπριλίου 1967 εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰ ὅριά του καὶ τὸ καθεστῶς του. Συνέβησαν ἐνίοτε προστριβαὶ τινες ἀλλὰ ἐτακτοποιοῦντο ἄνευ ζημιῶν. Τὰ ὅσα συνέβησαν εἰς τὴν Πατρίδα μας Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν μαρτυρικὴν θυγατέρα της Κύπρον, μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν 8.10.73, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τὸ καθεστῶς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ἀφοῦ ὡς ἀνεφέρθη ἀνωτέρω, ἐκεῖνο εἶχεν ἀποχωρήσει, οἰκεία βουλήσει, τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1973. Ἐπομένως, τὰ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐκείνην, δεινά, δέον νὰ ἀναζητηθοῦν ἀπὸ τὸ καθεστῶς τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973 καὶ τὰς μετὰ τὴν 24ν Ἰουλίου 1974, μεταπολιτευτικὰς αὐτοαποκαλουμένας, Κυβερνήσεις. Καὶ κατακλείων τὰς ὅσας εὐθύνas ἐξέθεσα ἀνωτέρω διὰ τὸν ἐν παργγ. β-στ, ἔνοχον Μακάριον, ἐκθέτω τὰ ὅσα, νομίζω, ἀφοροῦν τὸν 2) συνένοχον, δηλ. τὸν κάτωθι:

2) Ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, ὁ θεῖος. Ἐκεῖνος ἀναλαβὼν, ἀντικαθεστωτικῶς τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματος τοῦ Ἐθνικοῦ Συναγερμῶν τὸ 1955, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἱδρυτοῦ του, Στρατάρχου Παπάγου, ἔπραξε τὰ κάτωθι, ἀφορῶντα τὸ θέμα “Κυπριακόν”, διὰ τὸ ὅποιον ἐρωτῶμαι: (I) Ἐδέχθη καὶ συνυπέγραψε μετὰ τοῦ Μακαρίου τὰς Συνθήκας Ζυρίχης / Λονδίνου διὰ τῶν ὁποίων κατέστησαν συνέταιροι τοῦ “ἐλευθέρου καὶ ἀνεξαρτήτου” Κράτους τῆς Κύπρου, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἀμφοτέραι ἐχθραὶ τῆς Κύπρου. (II) Καθ’ ὅλον τὸ διάστημα τῆς πρωθυπουργίας του - 1955 ἕως καὶ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1963, ὅποτε μὲ ψευδώνυμον Τριανταφυλλίδης αὐτοεξωρίσθη εἰς Παρίσιους -, οὐδὲν ἔπραξε τὸ ἱκανόν νὰ καταστῇ τὸ Κράτος τῆς Κύπρου πραγματικῶς ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον, ἀπλῶς ἐδήλωσε μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν προδοτικῶν συνθηκῶν Ζυρίχης, Λονδίνου, ὅτι ἦτο ἡ εὐτυχεστέρα ἡμέρα τῆς ζωῆς του! (III) Ἀνακληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰωαννιδικοῦ καθεστώτος (τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973), τὴν 24ν Ἰουλίου 1974, ἐκ Παρισίων, ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς - θεῖος - ὠρκίσθη ὡς πρωθυπουργὸς καὶ σχηματίσας κυβέρνησιν “ἐθνικῆς ἐνότητος”, ἔχει τὴν εὐθύνην δι’ ὅσα συνέβησαν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτὴν εἰς Ἑλλάδα καὶ Κύπρον, ἥτοι: 1) Ὑπέγραψεν ἀνακωχὴν μετὰ τῆς Τουρκίας, τὴν ὁποίαν ἡ Τουρκία παρεβίαζεν ἐνῶ ἡ Καραμανλικὴ Κυβέρνησις ἐδέχετο ἄνευ ἀντιδράσεως, καὶ μάλιστα ἐξευτελιστικῶς ἐδήλωνεν, ὁ Κ. Καραμανλῆς, ὅτι “ἡ Κύπρος εἶναι μακράν τῆς Ἑλλάδος”! Ὅταν ὑπέγραψε τὰς συνθήκας Ζυρίχης / Λονδίνου καὶ ἡγγυᾶτο τὴν ἀκεραιότητά της, εὕρισκετο πλησίον τῆς Ἑλλάδος, ἡ Κύπρος; 2) Ἀπέσυρε τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ὅλως ἀλογίστως, καταστήσας τὴν Τουρκίαν σημαντικώτερον τῆς Ἑλλάδος παράγοντα τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ἀγωνιζομένην ἔκτοτε, ἀνεπιτυχῶς, νὰ ἀνακτήσῃ τὰ ὅσα πλεονεκτήματα τῆς παρίεντο ἐκ τοῦ Ν.Α.Τ.Ο! 3) Τό σοβαρώτερον: Ὁ Κ. Καραμανλῆς, ὡς Πρωθυπουργός, ἀφῆκε τὴν Τουρκίαν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ σχέδιά της, διὰ τοῦ 2ου Ἀττίλα, καταλαβοῦσα τὸ 38% τῆς Κύπρου μέχρι καὶ τῆς 15ης Αὐγούστου 1974!

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸν η ἔνοχον. Τὸν κάτωθι, πολυπληθύν:

η) Δημήτριος Ἰωαννίδης, Ταξίαρχος, ὁ ἀόρατος δικτάτωρ, ὁ ἀνατρέψας τὴν Κυβέρνησιν Παπαδοπούλου - Μαρκεζίνη τὴν 25ν Νοεμβρίου 1973, διὰ νὰ

“διορθώση” τὰ σφάλματα Παπαδοπούλου, μετά τὰ παιδαριώδη μέν, καταστρεπτικά δέ γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς 17ης Νοεμβρίου 1973. Συνένοχοι τούτου, περισσότερο τούτου ἔνοχοι - καί ἐμέ πάντοτε - θεωροῦνται οἱ αὐτοαποκληθέντες “μαριονέτες του”: Γκιζίκης Φαίδων, Ἀντιστράτηγος, Πρόεδρος Δημοκρατίας, Ἀνδρουτσόπουλος Ἀδαμάντιος, Δικηγόρος, Πρωθυπουργός, Λατσούδης Εὐστάθιος, Ὑποστράτηγος, Ὑπουργός Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Μπονάνος Γρηγόρ., Στρατηγός, Ἀρχηγός Ε.Δ. καί οἱ τρεῖς Ἀρχηγοί τῶν τριῶν Γενικῶν Ἐπιτελειῶν: Στρατοῦ Γαλατοᾶνος Ἀνδρέας, Ναυτικοῦ Ἀραπάκης Πέτρος καί Ἀεροπορίας Παπανικολάου Ἀλέξανδρος, ὅλοι αὐτοί, διότι: Ὑπεύθυνοι ὄντες, αὐτοκλήτως καταλαβόντες τήν ἐξουσίαν, διά νά ὀδηγήσουν τήν Πατρίδα εἰς τήν εὐτυχίαν, τήν ὠδήγησαν εἰς τήν καταστροφήν! Πῶς; Μέ τήν τελευταίαν πρᾶξιν των. Ποίαν; Τήν ἀπόπειραν δολοφονίας τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἀδελφοῦ Κράτους τῆς Κύπρου, Προέδρου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, τόν ὁποῖον εὐτυχῶς διέσωσεν ὁ Θεός. Λυποῦμαι, ἀλλά δέν θεωρῶ δικαίωμά μου νά κρίνω τό μέτρον εὐθύνης δι’ ἕκαστον τούτων, οὔτε κἄν ἔαν ἔχουν εὐθύνην. Τοῦτο θά ἀποδειχθῇ, ὅταν θά ἀνοιχθῇ “ὁ Φάκελλος” τῆς Κύπρου. Ὁ Φάκελλος αὐτός περιέχει τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα συνέλεξε ἡ Ἐξεταστική Τῶν Πραγμάτων Ἐπιτροπή Τῆς Βουλῆς, ἐν ἔτει 1986. Διατί δέν ἐτέθησαν ὑπ’ ὄψιν τῆς ἀρμοδίας ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, διά νά καταλογίσῃ τās εὐθύνas, ὅπου καί ἂν ὑπάρχουν, ἐπαφίεται εἰς τήν κρίσιν ἑκάστου Ἑλλήνος, γνωρίζοντος τὰ ὅσα ἐκθέτω εἰς τήν παροῦσαν μαρτυρίαν μου καί εἰς ὅσα ἄλλα γνωρίζει ἐξ ἄλλων πηγῶν ἕκαστος. Ὁ γράφων - ὑπευθύνως ταῦτα - θεωρεῖ ὑπευθύνους τῆς τραγωδίας τῆς Κύπρου αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἀποκρύπτονται εἰς τόν “ΦΑΚΕΛΛΟΝ”. Καί καί ἐπέκτασιν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δέν τόν ἀνοίγουν, δέν τόν παραδίδουν εἰς τήν ἀνεξάρτητον Δικαιοσύνην. Ἴσως θά πρέπει νά εὐθύνεται καί αὕτη, διότι ἐνῶ γνωρίζει τό ἔγκλημα, δέν ζητεῖ τήν τιμωρίαν του.

Θεωρῶ ἀρκετά τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα καί ἱκανά, μάλιστα, νά καλύψουν τό βασικόν ἐρώτημά σας: «Ποῖοι εὐθύνονται διά τήν - πράγματι - τραγωδίαν τῆς Κύπρου μας;»

“Ὅμως, ἐπειδή ἐπιρρίπτετε ἀρκετάς εὐθύνas καί εἰς τό καθεστῶς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ὅχι μόνον διά τήν τραγωδίαν τῆς Κύπρου ἀλλά καί δι’ ἄλλα, παρ’ ὧν θεωρούμενα ἐγκλήματα, περιλαμβάνων μεταξύ τῶν ἐνόχων καί ἐμέ, λυποῦμαι!

Λυποῦμαι διότι: 1) Ἡ τραγωδία τῆς Κύπρου καί ὅλα τὰ ἐγκλήματα, διά τὰ ὁποῖα θεωρεῖτε ἔνοχον καί τό καθεστῶς τῆς 21ης Ἀπριλίου, συνέβησαν ἐν ἀπουσίᾳ τούτου. Ὡς ἀναφέρω καί ὡς ὀφείλετε νά γνωρίζετε, τό καθεστῶς τῆς 21ης Ἀπριλίου παρέδωσε τήν ἐξουσίαν τήν 8ην Ὀκτωβρίου 1973, ἐννέα μῆνας καί εἴκοσι ἡμέρας πρό τῆς τραγωδίας τῆς Κύπρου. 2) Πῶς θέλετε νά ἥνοιγε τόν “Φάκελλον”, τό καθεστῶς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 - ὅπερ ἀποκαλεῖτε Χούνταν, ἀπαραδέκτως - ἀφοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του δέν ὑπῆρχεν οὔτε Φάκελλος, οὔτε τραγωδία; 3) Μοῦ ἐπιρρίπτετε κατηγορίαν διότι: “... συγκαλύπτετε πῶς πολλοὺς δημοκράτες ὑπαίτιους παρά χουντικούς... πιθανῶς ὕστερα ἀπό ἓνα παζάρι

συμφωνιῶν πρὶν τὴ μεταπολίτευση... δεσμευθήκατε γιὰ τὴ συγκάλυψη αὐτὴ καὶ ὄχι μόνον.../.../...” παραλείπω τὰς ἀσυστάτους, ὑποψίας σας καὶ ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ἐναντίον μου κατηγορίαν σας, “ἐσεῖς μέ τὴ σειρά σας προσπαθήσατε νὰ ἀποτινάξετε ἀπὸ πάνω σας τὸ στίγμα μέ ἐπιχειρήματα - μεταξύ τῶν ὁποίων ἄλλα γιατί νὰ τὰ πιστέψουμε καὶ ἄλλα γιατί νὰ μὴν τὰ πιστέψουμε - ἀλλὰ σέ καμμία περίπτωση δέν κατεδείξατε τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Κύπρῳ πραγματικούς ὑπαίτιους γι’ αὐτὴ τὴν ἐθνικὴ τραγωδίαν. Ἔστω ἀναλαμβάνοντας κι’ ἐσεῖς ἐντίμως καὶ μέ τὴν γενναιότητα πού ἀρμόζει σέ ἀληθινούς στρατιῶτες τὸ μερίδιό τῆς δικῆς σας εὐθύνης!”.... Αὐτὰ γράφετε κ. συγγραφεὺ μέ τὸ μονοτονικόν καὶ τὴν ἀπεχθὴ δι’ ἐμέ γλῶσσαν τοῦ “φίλου μου” Ῥάλλη Γεωργίου.

Δέν νομίζετε, φίλε κ. Δῆμο, ὅτι ἀπευθύνοντες τοιαύτας κατηγορίας ἐναντίον ἐνός ἀληθινοῦ Στρατιώτου διανύοντος ἡλικίαν διπλασίαν τῆς ἰδικῆς σας καὶ μάλιστα ἔχων μελετήσῃ τὰ τέσσαρα βιβλία μου, εἰς τὰ ὅποια μέ - ἐπικίνδυνον - εἰλικρίνειαν ἀποκαλύπτω ὅσα καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἀπάντησίν μου πρὸς ὑμᾶς, ξανά ἀποκαλύπτω; Ποῦ στηρίζετε τὴν ὑποψίαν σας αὐτήν;

Λυποῦμαι, διότι διὰ τῆς ἀνωτέρω - τελευταίας - φράσεώς μου θὰ λυπηθῆτε, θὰ στενοχωρηθῆτε, ὅμως, παρακαλῶ μὴ μοῦ ζητήσετε συγχώρησιν. Σὰς τὴν προσφέρω, ἐπιθυμῶν καὶ προσπαθῶν νὰ γίνωμαι καλλίτερος Χριστιανός!

Μετά τῆς δεούσης τιμῆς

Ἡ Ἑλλάς καί ἡ στάσις της ἐναντι τῶν Ἑβραίων

Ἀθῆναι 13.02.04, Παρασκευή, ὥρα 12.40

Ἀξιότιμε καί λίαν ἀγαπητέ μου, φίλε, ἔγκριτε συγγραφεῦ καί διακεκριμένε Δημοσιογράφε, κύριε Δῆμο:

Αὐτή εἶναι ἡ ὑπογραφή σας.

Ἡ ἑξασέλιδος χειρόγραφος ἐπιστολή σας περιέχει, κατ' ἀρχήν, μίαν λίαν εὐγενικήν καί ἐπαινετικήν, διά τήν γερόντιον ὑπαρξίν μου, προσηγορίαν, δι' ὃ σᾶς εὐχαριστῶ ἐνθέρμως.

Περιέχει, ἐπίσης καί μίαν σειράν ἐρωτήσεων ὑπό τήν μορφήν θέσεως καί ἀντιθέσεως, ἡ ὁποία μέ ὀδηγεῖ εἰς τό νά συμπεράνω ὅτι οὐσιαστικῶς ἔχετε προβῆ εἰς τήν σύνθεσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐλαχίστη ἢ οὐδόλως σᾶς εἶναι ἀναγκαία ἡ συμμετοχή μου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ θέματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου μοῦ ζητεῖτε νά λάβω θέσιν.

Ὅμως, ἐκ τῆς προφορικῆς συζητήσεως, τήν ὁποίαν εἶχομεν, σήμερον τήν πρωίαν - ἐπὶ ἡμίσειαν περίπου ὥραν - εἰς τήν οἰκίαν τῆς διαμονῆς μου, ἡ ὁποία εἶναι πλέον, ἀπό τριακοντατεσσάρων ἐτῶν ἰδιοκτησία τῆς πρωτοτόκου θυγατρὸς μου καί οὐχί ἡμετέρα, ὡς τήν χαρακτηρίζετε, συμπεραίνω ὅτι ζητεῖτε ἀπάντησιν!

Εὐτυχῶς εἶναι εὐκολος, διότι τήν ἔχετε δώσει καί συμφωνῶν ἐπ' αὐτῆς, ἀπλῶς θά τήν διευκρινήσω θέτων τήν σφραγίδα τῆς ἐμπειρίας μου καί ἐκθέτων τά πραγματικά γεγονότα ἀκριβῶς ὅπως τά ἔζησα, κατὰ τήν περίοδον τῶν ἐτῶν 21ης Ἀπριλίου 1967 μέχρις 8ης Ὀκτωβρίου 1973, καθ' ἣν ὑπηρέτησα τήν Πατρίδα μας ὡς Α' Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως καί Ὑπουργός Ἑσωτερικῶν.

Λοιπόν: 1) Δέν μέ κουράζει καθόλου ἡ “πνευματική” μας μονομαχία. Ἀντιθέτως, μάλιστα μέ εὐχαριστεῖ, μέ ξεκουράζει καί μέ διδάσκει. Ἀκόμη, μέ ἀσκεῖ πνευματικῶς πού εἶναι ἀναγκαῖον καί ἀφέλιμον διά τήν ἡλικίαν μου - τήν νεαράν, τῶν 22 ἐτῶν, μετὰ τῶν 70! “Ο”.

2) Ἡ διαφωνία σας μέ τήν ἄποψιν τοῦ φίλου μου, ὁ ὁποῖος μοῦ συνιστᾷ νά μή ἐκδώσω εἰς βιβλίον τό πρωτόλειόν μου μέ θέμα “Ἠγεσία - Ἠγέτης”. Σκέπτομαι νά τό ἀφήσωμεν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, νά κοιμηθῇ! Θά τό συζητήσωμεν, ἀφοῦ σᾶς τό παραδώσω νά τό μελετήσετε. Δέν πείθομαι... δύσκολα ὡς νομίζετε!

3) “Τί ρόλον παίζει τό Ἰσραήλ στά ἑλληνικά πράγματα...”, μέ ἐρωτᾶτε καί α) συγκεκριμενοποιεῖτε: “Παρεμβαίνει καί τελικῶς ἐπηρεάζει τά ἐσωτερικά μας”; Ἡ ἀπάντησίς μου εἶναι ὅτι, δέν ἔχω συγκεκριμένα στοιχεῖα νά σᾶς βεβαιώσω ἢ νά διαψεύσω τάς ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ θέσεις, ἥκιστα δυσφημιστικάς καί κινδυνώδεις εἰς βάρος τῆς Πατρίδος μας. β) Ἐχω συγκεκριμένα περιστατικά,

τινά ἐκ τῶν ὁποίων ζητῶ τὴν συμπαράστασίν σας, διὰ τὴν ἀπό κοινοῦ ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων. Κατὰ τὴν ὥς ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαν περίοδον τῶν κυβερνητικῶν καθηκόντων μου, ὥς γνωστόν, δέν εἶχομεν ἐπίσημον πρεσβευτικὴν ἐκπροσώπηση μετὰ τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ. Εἶχομεν προξενικὴν τοιαύτην ὥς ὑφίστατο ἐκ τῆς πρό ἡμῶν καταστάσεως. Καί ἦτο φυσικόν νά ἐφηρμόζαμεν τὴν πρό ἡμῶν ἐθνικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν μέχρις ἀποκαταστάσεως τῆς κοινοβουλευτικῆς τάξεως. γ) Ὁ Πρόξενος τοῦ Ἰσραήλ, Γκολάν ὠνομάζετο, ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, μέ ἐπεσκέπτετο, ὅπως ἔπραττον καί οἱ τῶν ἄλλων κρατῶν τοῦ Ο.Η.Ε. διπλωμάται. Μοῦ ἐζήτηι νά ἀποκαταστήσωμεν τὰς διπλωματικὰς μας σχέσεις εἰς πρεσβευτικόν ἐπίπεδον. Τοῦ ἔδιδον τὴν ἀπάντησιν ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τοῦ ὁποίου προΐσταται ὁ Πρωθυπουργός. Εἰς ἐπιμόνους ἐπανειλημμένας εἰσηγήσεις του, τοῦ ἔδωσα τὴν ἀπάντησιν ὅτι, μία τοιαύτη ἐνέργειά μας, θά εἶχεν ὥς ἀποτέλεσμα νά δυσαρεστήσωμεν τὰ πολὺ φιλικῶς προσκείμενα πρὸς ἡμᾶς Ἀραβικά Κράτη, τῶν ὁποίων αἱ ψῆφοι μᾶς εἶναι πολὺτιμοι, ἰδιαίτερος διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ, ἀλλὰ καί διότι μᾶς εἶναι φῶλον συμπαθέστερον τοῦ ἰδικοῦ τοῦ Ἑθνους. Ἡ ἀπάντησίς του ἦτο: “Ἡ Στρατιωτικὴ εὐλικρίνεια καί ἐντιμότης σας, δέν σᾶς ἀφήνει νά σκεφθῆτε τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος σας. Διότι, πρέπει νά γνωρίζετε ὅτι, ἡ ψῆφος τοῦ Ἰσραήλ, ἔχει ὑπερτέραν δύναμιν ὁλοκλήρου τοῦ πολυαριθμοῦ Ἀραβικοῦ Κόσμου, διότι ἐμπρεάζομεν ψήφους πολλῶν καί ἰσχυρῶν κρατῶν. Πλέον τούτου, θά σᾶς ἐβοηθούσαμεν νά παραμείνετε εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ ὅσον χρόνον θά ἠθέλατε”. Ἡ ἀπάντησίς μου - πάντοτε - ἦτο σταθερά: “Δέν μᾶς ἐμπρεάζουν τὰ προσωπικά μας συμφέροντα. Πράττομεν ὅ, τι πιστεύομεν ὅτι συμφέρει τὴν πατρίδα μας, τὴν τιμὴν της καί τὴν ἀξιοπρέπειάν της: **“... πᾶς ὁ τ’ ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσός, ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος”**!, εἶναι ἡ ἀναλλοίωτος ἀρχὴ τοῦ Ἑθνους μας, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ Στρατιωτικοὶ πρεσβεύομεν καί τηροῦμεν ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ!”. δ) Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ὥς ἀντιλαμβάνεσθε, δέν ἦτο δυνατόν νά περιμένη ἐκ μέρους μου ὑποχώρησιν, ὁπότε ὑπέθεσεν ὅτι, θά μέ ἐμπρεάζεν, ἐάν μοῦ ἔξιγε τὸ θρησκευτικόν μου συναίσθημα καί μοῦ εἶπε χαριτολογῶν: “Μά σᾶς ἐδώσαμεν, ἡμεῖς οἱ Ἰσραηλῖται τὸν ἰδρυτὴν τῆς θρησκείας σας...!”. Ἀπάντησα: “Ὁχι, δέν μᾶς τὸν ἐδώσατε σεῖς. Μᾶς τὸν ἔστειλεν ὁ Θεός, γεννηθέντα “πρὸ πάντων τῶν αἰώνων”, πρὶν ὑπάρξει τὸ Ἰσραήλ καί ἡμεῖς καί ἀνήκει εἰς ὅλον τὸν κόσμον καί διὰ τὴν σωτηρίαν ὅλου τοῦ κόσμου κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν εἰς τὴν Γῆν... Σεῖς, ὥς δυσσεβὴς λαός, δέν μᾶς τὸν ἐδώσατε. Τὸν ἐσκοτώσατε... Ἀλλὰ ὥς Θεός, ἀνεστήθη καί μᾶς ἐμπνέει τὸ παράδειγμά Του! Ὁφείλομεν νά γινώμεθα μιμηταὶ Του”.

4) Καί τώρα, τὸ καυτὸν ἐρώτημά σας: «Τί εἶναι ἀλήθεια καί τί ψέμα, σέ ὅλα αὐτὰ πού λέγονται καί ἐγγίζουν ὄχι λίγες φορές τὴν σφαῖρα τῆς ἐπιστημονικῆς φαντασίας! Ἀκοῦμε περί σιωνιστικῶν σχεδίων παγκόσμιας ἐπικράτησης τῶν Ἑβραίων, περί σιωνιστικῆς ἐπικυριαρχίας καί τόσα ἄλλα τὰ ὁποῖα, ἔχω κάθε βάσιμον λόγο νά πιστεύω, ὅτι τὸ μόνο τὸ ὁποῖο κάνουν εἶναι νά ἐξυψώνουν τὸ Ἀμερικανο-εβραϊκὸν “λόμπυ”, νά δημιουργοῦν ἓνα θρῦλον (!) γύρω ἀπ’ τοὺς

σιωνιστές, νά ντύνουν μέ τήν ἀτσάλινη πανοπλία ενός μύθου τούς Ἰσραηλινούς καί τούς Ἰσραηλίτες γενικώτερα. Μήπως, μέ ὑπερβολές ἢ καί παραμύθια ἐκτρέφουμε ἓνα τέρας, τό ὁποῖο τελικῶς θά ἀπειλήσει στ' ἀλήθεια νά μᾶς φάει;»

Ἀπάντησις: α) Μακροσκελής ἡ ἐρώτησις μέ πολλά ἐρωτήματα εἰς τά ὁποῖα μᾶλλον δίδετε καί τήν ἀπάντησιν. Προσθέτω τās ἀπόψεις μου ἐπὶ ενός ἐκάστου. 1) Ἡ Ἀλήθεια “ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς”, ἐάν τήν ἀνακαλύψωμεν κατὰ τόν ἀθεϊστήν Βολταῖρον, πού δέν ἦτο Ἑβραῖος, “ἀκόμη καί ἂν δέν ὑπάρχει Θεός, - Ἀλήθεια - πρέπει νά τόν ἀνακαλύψωμεν!”. Ἀπό ὅσα ἔχω ἀκούσει, ἔχω διαβάσει καί ὅσα βλέπω νά συμβαίνουν, συμπεραίνω ὅτι πράγματι, ἡ Ὑπερδύναμις - Η.Π.Α., U.S.A. - κυριαρχεῖται ὑπό Ἑβραίων· δέν γνωρίζω ἐάν εἶναι καί σιωνισταί, ἀλλά διατί νά μὴν εἶναι; Ἐχομεν ὁρατά τά γεγονότα: Ὑπουργοί εἰς τās κυβερνήσεις τῶν Η.Π.Α., καί δὴ εἰς τὰ δυναμικά Ὑπουργεῖα, Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἑβραῖοι! Ποῖος Ἑβραῖος Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. παρέδωσε τήν Ἑλληνικὴν Κύπρον εἰς τούς Τούρκους τόν Ἰούλιον - Αὐγουστον 1974; Ὁ ΧΕΝΡΥ ΚΙΣΣΙΓΚΕΡ ἐκμεταλλεόμενος τήν ἀφέλειαν ἢ τήν ἀνοψίαν ὅσων Ἑλλήνων τόν ἐβοήθησαν ἀκουσίως ἢ ἡλιθίως... Μήπως ἡ Ἑβραία Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν κα ὈΛΜΠΡΑΪΤ ἦτο φιλέλλην, ὅταν παρέδιδε τήν νῆσον IMIA εἰς τούς φίλους τῶν U.S.A / Η.Π.Α. καί Ἑβραίων, Τούρκους; Μήπως δέν εἶναι ἀλήθεια ὅτι αἱ Η.Π.Α. - διὰ τῶν Ἑβραίων, τούς ὀνομάζετε “λόμπυ” - χαράσσουν καί ἐφαρμόζουν τὰ σχέδια τῆς παγκοσμιοποιήσεως; Μά, εἶναι “φῶς φανάρι” καί ΦΑΝΑΡΙ, δυστυχῶς, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι τοῦ Ἀμερικανικοῦ “Λόμπυ”, τὰ συντάσσουν καί τὰ ἐκτελοῦν αὐτὰ τὰ σχέδια! Εἶναι σιωνισταί; Ὁχι, τί εἶναι; Εἶναι ἡ ἀπάντησις, ὅτι εἶναι καί αὐτό πού κάνει “νιάου νιάου!”, στά κεραμίδια! Δέν συμφωνῶ, ὅμως, μέ τήν ἀπαισιοδοξίαν σας - φόβον - ὅτι, ἴσως, “τελικῶς θά ἀπειλήσει στ' ἀλήθεια νά μᾶς φάει”. Εἶμαι πάντοτε αισιόδοξος καί τήν αισιοδοξίαν μου τήν στηρίζω εἰς τήν πίστιν μου πρὸς τόν Θεόν τῆς Ἑλλάδος μας! Αὐτός ὁ Θεός, ὁ Δίκαιος, διασώζει καί διαφυλάττει, ἐπὶ ἐβδομήκοντα καί πλέον αἰῶνας τήν ΕΛΛΑΔΑ μας! Θά τήν διαφυλάξῃ καί σήμερον, ὅσας προσπάθειας καί ἂν καταβάλλουν οἱ ἑβραϊοσημίται νά τήν ἀθεοποιήσουν, νά τήν ἐκσυγχρονίσουν, νά τήν πολτοποιήσουν, νά τήν λέγουν εἰρωνικῶς: “Αὕτῃ εἶν' ἡ Ἑλλάδα”. Ὁχι, δέν εἶναι αὕτῃ, οὔτε θά γίνῃ “αὕτῃ”. Ἡ Ἑλλάς “... λίγον μόνο, καιρό ξαποσταίνει καί ξανά πρὸς τὴ δόξα τραβᾷ...”! Ἀπὸ τήν στάχτην τῆς ξαναγεννιέται, ὡς ὁ μυθικός φοῖνιξ!

II) Ὁ Θεός τῆς Ἑλλάδος μας, θά τήν φυλάττῃ εἰς πάντας τούς αἰῶνας. Μὴ παρὰσῦρεσθε, ἴσως, καί σεῖς φίλε, κύριε Δῆμο, ἀπὸ μερικούς ψευτο-κουλτουριάρηδες ψευτοδημοσιογράφους, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νά ἐνώνουν, διχάζουν τόν ἑλληνικὸν λαόν μέ τήν γκαιμπελοειδῆ ψευδολογίαν τῶν. Βλέπουν καί μᾶς παρουσιάζουν ἐπικίνδυνα ἀκροδεξιὰ στοιχεῖα - τὰ ὁποῖα ἐπικαλεῖσθε ΚΑΙ σεῖς ὡς: “εἶναι κάποια ἀκροδεξιὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα τὰ ἔχει πιάσει ἀντισιωνιστικὴ ὑστερία” καί δέν βλέπουν, δέν βλέπετε, δέν μᾶς ἀναφέρουν, δέν μᾶς λέτε τίποτε, ὅχι διὰ τὴν ὑστερίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν πραγματικὴν ἱστορίαν τῶν ἀποδεδειγμένων ἀκραίων στοιχείων τῆς “Ἀριστερᾶς καί τῆς Προόδου”, τὰ ὁποῖα, κατέστρεψαν,

κατεξυτέλισαν, καταστρέφουν και κατεξυτελίζουν την Ελλάδα μας από τοῦ ἔτους 1914 μέχρι σήμερα! "Ὅμως, εὐτυχῶς διὰ τὴν ἔνδοξον Ελλάδα μας, ὑπάρχει ὁ Θεός μας καὶ ὑπάρχουν τὰ δυναμικὰ παιδιά της, αὐτὰ ποὺ κατηγοροῦνται ὡς "ἀκροδεξιά", τὰ ὁποῖα εἶναι ψυχὴ τε καὶ σῶματι ἀφωσιωμένα εἰς τὴν Πατρίδα, τὴν Θρησκείαν, τὴν Οἰκογένειαν καὶ ὅ,τι συμβολίζουν αὐταὶ αἱ παραδοσιακαὶ ἔννοιαι.

Αὐτὸ ἔχω ἀντιληφθῇ, φίλε μου, κ. Δῆμο, διότι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἀποκαλοῦν αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ὡς ἀκροδεξιά, περιλαμβάνουν καὶ ἐμέ εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ παρευρίσκομαι εἰς τὰ μνημόσυνα τῶν ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, διὰ νὰ διαφυλάξουν τὴν ἀκεραιότητα, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος μας. Δέν ὑπέγραψεν ἡ "ἀκροδεξιά" παράταξις των, σύμφωνα παραδόσεως μέρους τῆς Ἑλλάδος μας εἰς τοὺς ἐχθρούς μας, οὔτε παιδομάζωμα διέπραξαν, οὔτε ἐδολοφόνησαν συνέλληνας, ὡς ἔπραξαν οἱ ἀριστεροὶ σταλινοδημοκράται.

5) Διερωτᾶσθε φίλε μου, κ. Δῆμο, «... Καὶ γιατί φθάσαμε ἕως ἐδῶ, στρατηγέ μου; - σ.σ. "Ἄν σᾶς πάρῃ εἰδῶσιν ὁ "συνήγορος τοῦ πολίτη" ὅτι μέ ἀποκαλεῖτε στρατηγό, ἀλλοίμονό σας! - Τί συμβαίνει πραγματικά... Ἐμεῖς σᾶν λαός μέ ψυχὴ τοὺς δεχθήκαμε κυνηγημένους - ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἰσαβέλλας τῆς Καθολικῆς ποὺ τοὺς ἔδωξε ἀπὸ τὴν Ἰσπανία -, τοὺς βοηθήσαμε, τοὺς κάναμε Ἕλληνες - σ.σ.: ἔγιναν; Ἄν ναὶ διατί τοὺς κατηγοροῦμεν, διατί τοὺς φοβοῦμεθα; - καὶ ζήσαμε ἀρμονικώτατα μαζί τους ἐπὶ αἰῶνες. ... Πῶς ἔξαφνα βρεθήκαμε ἀπέναντι σᾶν ἄσπονδοι ἐχθροί; ... τί συμφέρον εἶχε ὁ ἐλληνικὸς λαός νὰ θεωρεῖ τοὺς Ἀραβας πὸ "ἀδέλφια" ὁμοαῖματα; ... οἱ Ἀραβες μόνο σᾶν κατακτητὲς ἦλθαν στὴν Ἑλλάδα ... καὶ ὡς ἔθνος ἀνάδελφο... στὴν περιοχὴ τῆς μέσης Ἀνατολῆς πὸ πολλές "συγγένειες" θὰ μᾶς ἔδεναν μέ τό νεοσύστατο κράτος τοῦ Ἰσραὴλ παρὰ μέ τό...μεχμετιλίκι. Τί λόγους εἶχαμε ἐμεῖς νὰ εἴμαστε ἡ τελευταία ἀπὸ χρονικῆς ἀποψῆς χώρα, ἡ ὁποία ἀναγνώρισε τό κράτος τοῦ Ἰσραὴλ; - Ἀπὸ τό 1974 καὶ μετὰ, ἴσως εἶχαμε κάποιον λόγο. Πρὶν ὅμως; - Ἡ μήπως παίζαμε τό παιχνίδι τῶν πέντε - δέκα οἰκογενειῶν ποὺ διοικοῦσαν πάντα τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀκολουθήσαμε δῆθεν τὴν συμφεροντικὴ πολιτικὴ τοῦ πετρελαίου, ἡ ὁποία τελικὰ τοὺς μόνους ποὺ ἐβόλεψε ἦταν οἱ πεντέξι τανκερᾶδες, ἐφοπλιστὲς πετρελαιᾶδες ποὺ ἀπόλαυσαν ὅλη τὴν ἀραβικὴ εὐνοια μετουσιωμένη σέ διευκολύνσεις καὶ ΧΡΗΜΑ! Ἀπὸ τὴ μία τό Ἀμερικανο - ἐβραϊκὸ "λόμπυ" καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ Ἑλληνο - ἐλληνικὴ "λούμπα"! ... Ἀρά γε ποῦ νὰ βρίσκεται ἡ ἀλήθεια.. στρατηγέ;» - Σᾶς εἶπα καὶ ἀνωτέρω: μή μέ ἀποκαλεῖτε στρατηγό, θὰ σᾶς βάλῃ πιπέρι στό στόμα ὁ "ἀνεξάρτητος"... "συνήγορος τοῦ πολίτη" . - Λοιπόν: α) Ἡμεῖς, ὡς λαός, πεπολιτισμένοι, φιλόξενος πάντοτε, χριστιανικὸς ἀπὸ εἴκοσιν αἰώνων, ἐδέχθημεν ὑπὸ τὴν προστασίαν μας τοὺς δεδιωγμένους ἀπὸ τὴν Ἰσαβέλλαν τῆς Ἰσπανίας Ἑβραίους, ὅπως, δυστυχῶς δεχόμεθα καὶ σήμερα "πάσης καρυδιᾶς"... ληστὰς καὶ δολοφόνους. Δυστυχῶς, οὔτε ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι ἔγιναν Ἕλληνες, οὔτε οἱ ὑπὸ Σημιτοπασόκ ἐλληνοποιούμενοι "πάσης καρυδιᾶς"... ληστοφυγοδολοφόνοι θὰ

γίνουν "Έλληνες. Ναι, ήμεῖς οἱ "Έλληνες, ὡς καλοί ἄνθρωποι, ἐζήσαμεν καί ζῶμεν ἁρμονικώτατα μέ κάθε θεϊκόν ὡς καί ήμεῖς, πλᾶσμα. Καί τό ἔχομεν ἀποδείξει πάντοτε, ἀκόμη καί κατά τά δύσκολα - ἀλήστου μνήμης - χρόνια τῆς ΚΑΤΟΧΗΣ.

Δέν εὐρέθημεν αἰφνης ἄσπονδοι ἐχθροί ἀπέναντι τῶν Ἑβραίων, ἐννοεῖτε. Ἡ Ἑλλάς ἦτο ἐπιφυλακτική, ἥ μάλλον ἀντίθετος μέ τήν δημιουργίαν τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, τοῦ ἐβραϊσμοῦ, τοῦ σιωνισμοῦ, φοβουμένη, αὐτά τά ὅποια φοβεῖται. Ποῖα; Τήν συμμαχίαν τοῦ Ἰσραήλ μέ τήν "φίλην" μας Τουρκίαν, ὅπερ καί ἐγένετο. Τήν τραγωδίαν τῆς Κύπρου μας, ἐλέω Ἑβραϊοσιωνιστοῦ Χένρυ Κίσσινγκερ καί ὅσα ἄλλα ὑφιστάμεθα. Καί εἶναι φανερόν ὅτι, πολλά δεινά σχεδιάζονται καί ἐν ἐξελίξει εὐρίσκονται εἰς βάρος μας. Βλέπε κατάργησιν τῆς γλώσσης μας, τῆς ταυτότητός μας, τοῦ νομίσματός μας, τῆς..., τῆς παγκοσμιοποιήσεως, δηλ. πολτοποιήσεώς μας καί τῆς ἐξαφανίσεώς μας ὡς Ἔθνους. Ποῦ, δέ τήν βλέπετε τήν "μία φανατική φιλοαραβική πολιτική"; Ἦτο καί εἶναι μία φιλική - ὄχι φανατική - πολιτική, ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο καί θεωρεῖται πió συμφέρουσα, πió μπεσαλίδικη, πió ἀκίνδυνος, ἀπό τήν λίαν ἐπικίνδυνον - ὡς ἄνω ἐξετέθη - Ἰσραηλινήν λυκοφιλίαν καί τās παρ' ὑμῶν θεωρουμένης ἐπιβλαβεῖς διά τήν Πατρίδα μας "πετρελαιοελληνοτανκεραδοεφοπλιστοαραβικές" εὐνοίας!...

Δέν νομίζω, ὅτι μᾶς ἔβλαψεν, οὔτε ὅτι μᾶς βλάπτει ἡ φιλία μας πρὸς τόν ἀραβικόν λαόν. Οἱ "πετρελαῖδες" πού μέμφεσθε καί δέν ἔχω οὐδέν προσωπικόν συμφέρον νά ὑποστηρίξω, ἔχω τήν γνώμην ὅτι - μαζί μέ τά κέρδη των, ἔστω καί αἰσχροκέρδη - κάτι προσφέρουν εἰς τήν Πατρίδα, περισσότερον ἀπό τό Ἰσραήλ. Προσφέρουν ἐργασίαν, δηλαδή, ζωήν εἰς πολλάς ἐλληνικάς οἰκογενεῖας.

Οἱ Ἄραβες ὑπῆρξαν πειραταί καί ἐνίστε κατακτηταί. Ὑπῆρξαν ἐχθροί μας. Σήμερον εἶναι φίλοι μας. Μήπως, δέν ὑπῆρξαν ἐχθροί μας οἱ Φράγκοι, οἱ Γερμανοί, οἱ Ἰταλοί καί κατακτηταί μας, ἐπὶ ὁλόκληρον τετραετίαν - 1941/1944-; Σήμερον, δέν εἶναι φίλοι καί σύμμαχοί μας; Ἀλλά νά δεχθῶ ὅτι καί οἱ Ἄραβες εἶναι ἐχθροί μας. Ποῖοι εἶναι περισσότερον ἐπικίνδυνοι ὡς ἐχθροί μας, οἱ Ἑβραῖοι ἢ οἱ Ἄραβες;

Συμπεράνατε καί ἀπαντήσατέ μου. Ἡ ἰδική μου ἀπάντησις εἶναι: "Τό μή χεῖρον, βέλπιστον"! Ἡ τό τοῦ Αἰσώπου: "Τό κακόν, κᾶν μικρόν, εἶ κακόν", ὡς ἐπιμύθιον τοῦ μύθου "Γεωργός καί ψύλος". Τί; Ὁ γεωργός συνέλαβεν ἕνα ψύλον - αὐτό τό ἐνοχλητικώτατον λίαν μικρόν ἔντομον, ἐξ οὗ καί ἡ παροιμία γύρευε ψύλους στά ἄχυρα - καί τόν ἔτριβε μεταξύ τῶν δακτύλων του, μέ σκοπόν νά τόν σκοτώσῃ. Ὁ ψύλος - ἡ ψύλα κατ' ἄλλην ἔκφρασιν - διεμαρτυρήθη: Δέν ἐντρέπεσαι κοτζάμ μαντράχαλος νά θέλῃς νά σκοτώσῃς ἕνα τόσο δά μικρό πλᾶσματάκι;

Καί ὁ γεωργός - δηλαδή ὁ διδάσκων τήν σοφίαν διά τῆς γλώσσης τῶν ζώων καί τῶν ἐντόμων Αἰσώπος - ἔδωσε τήν ὡς ἄνω ἀπάντησιν, τήν ὁποίαν δίδω καί ἐγώ πρὸς ὑμᾶς, φίλε μου, κύριε Δῆμο. Καί κατακλείων τήν μονομαχίαν, συμφωνῶ μαζί σας εἰς τήν θέσιν σας: «Ἀπό τῆς μίας τό Ἀμερικανο-εβραϊκό "λόμπυ" καί ἀπ' τήν ἄλλην ἡ Ἑλληνο-ἐλληνική "λούμπα";». Καί προσθέτω: Ὑμεῖς οἱ ἔγκριτοι καί

διαπρεπεῖς συγγραφεῖς καί Δημοσιογράφοι, διατί μᾶς ρίπτετε “στὴν λούμπα”; Διατί ἀντὶ ἀγάπης ἐνσπεύρετε μίσση, κακίαν, πάθη καί διχόνοιαν; Διδάξατε τὴν ἀγάπην ὅπως τὴν διδάσκει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος ὁ Ταρσεύς - πρὸς Α΄ Κορινθ. ΙΓ΄ -, διδάξατε τὴν ὁμόνοιαν, τὴν ὁμοψυχίαν, τὴν ἀρμονικὴν ἀδελφικὴν συνεργασίαν.

Μέ τό μῖσος ἐναντίον ἀλλήλων, θά ἐξοντωθῶμεν καί ἔτσι θά ξανακατακτηθῶμεν ἀπό τοὺς γνωστούς μας, “φίλους”, Τούρκους καί τότε θά ξαναθυμηθοῦμεν τὰ ἀθάνατα διδάγματα τοῦ ἀθανάτου ποιτοῦ μας τοῦ Ῥήγα τοῦ Φεραίου: “Καλύτερη μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά καί φυλακή!” Ἡ τοῦ ἄλλου ἐθνικοῦ μας ποιτοῦ ...“Κι ἂν μισοῦντ’ ἀνάμεσά τους, δέν τοὺς πρέπει λευτεριά”.

Ἔζησα, φίλε Δῆμο, τὰ ἄσχημα χρόνια τῆς σκλαβιάς εἰς τὴν - τότε σκλάβαν - γενέτειράν μου Κρήτην, ἔζησα τὴν Γερμανοῖταλοβουλγαρικὴν Κατοχήν, ἔζησα τὸν Συμμοριτοπόλεμον, ἔζησα τὰ δεκαοκτῶ χρόνια εἰς τό κελλί τῆς φυλακῆς - εὐτυχῶς ἄδικα -, ζῶ ἰσοβίως, ἄδικα φυλακισμένος καί δέν θέλω νά εὔρεθῃ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν κανεῖς Ἕλλην. Βοηθήσατε οἱ καλοὶ Ἕλληνες, οἱ πράξει ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, βοηθήσατε ἔργῳ καί λόγῳ νά ἀγαπηθῶμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, μὰ ὅλοι ἀνεξαιρέτως. Μὴ ἀποκαλῆτε ἀλλήλους, δεξιούς, ἀριστερούς, κεντρώους... κ..λπ., κ.λπ., κατασκευάσματα τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑθνους μας... κομματαρχῶν.

Ἐρρωσο ἐν Χριστιανικῇ ἐνδόξῳ Ἑλλάδι, φίλε Δῆμο.

Φιλικώτατα

Αὐτοί οἱ ὅποιοι εἶναι ἄξιοι νά λέγωνται ῥῆλληνες

Ἀθῆναι, 25.03.04 Πέμπτη, ὥρα 22.05

Φίλε μου, κύριε Δῆμο, ἔγκριτε συγγραφεὺ καὶ ἐντιμότητε οἰκογενειάρχα:

Ἦ ἀπὸ 06.03.04 ἀνατεθεῖσα μοι παρ' ὑμῶν ἐργασία, μέ προβληματίζει σφόδρα! Εἶναι δύσκολον ἔργον καὶ μετὰ δέους τὸ ἀντιμετωπίζω, ἀμφιβάλλων ἐάν θά δυνηθῶ νά ἱκανοποιήσω - ἔστω καὶ κατὰ τι - τὴν προσδοκίαν σας. Καὶ πρῶτον:

Τὰ ποιητικὰ λόγια τοῦ ποιητοῦ μας - Κωστῆ Παλαμᾶ - τὰ κρίνω ἄδικα, ἐάν ἀναφέρονται εἰς τὸν ῥῆλληνικόν λαόν, αὐτὸν τὸν σοφόν καὶ ἔνδοξον λαόν, ὁ ὅποιος εἶναι τὸ ἀγλαῖσμα τῆς Οἰκουμένης. Εἶναι τὸ φῶς καὶ τὸ ἄλλας τῆς ἀνθρωπότητος. Κυριαρχεῖ ἐπὶ τῆς Γῆς ἐπτά τοῦλάχιστον χιλιετίας μέ πολιτισμὸν ἀπαράμιλλον.

Δεύτερον, ἐξ ὑποχρεώσεως καὶ μόνον, σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τοὺς εὐγενεῖς ἐπαίνους πρὸς τὴν μετριότητά μου· δέν μοῦ ἀξίζουν. ῥῆρων εἰμὶ καὶ πολλῶν κακῶν ἴδρις". Πιστεύω εἰς τὸν δογματισμὸν τοῦ μεγίστου τῶν σοφῶν, Σωκράτους: "Ἐν οἶδα ὅτι οὐδέν οἶδα καὶ ἅ μὴ οἶδα, οὐδέ οἶμαι εἰδέναι", δέν ἀποδέχομαι τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ σοφοῦ, ὅχι ἀπὸ τυπικὴν μετριοφροσύνην, ἀλλὰ ἀπὸ πραγματικὴν πεποίθησίν μου... Δέχομαι ὅτι κατὰ τὰ ἐνενήκοντα καὶ δύο ἔτη τῆς ζωῆς μου, ἐπέρασα ἀπὸ ὅλας αὐτάς τας συμπληγάδας πέτρας, τας ὁποίας περιγράφετε εἰς τας σελίδας 2 ἔως 4 τοῦ θέματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου μοῦ ζητεῖτε τὴν "σκέπην" ὑφ' ἣν νά ἐρευνήσετε. Θά τὸ ἀντιληφθῶ ἱκνηλατῶν τας ἐπομένας ἔξ σελίδας.

Δεόμενος τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ, προχωρῶ, ἐλπίζων νά μὴ σᾶς ταλαιπωρήσω μέ «μακρύ... διάδρομο» ὅπως - σᾶς - ἔλεγεν ὁ ἀείμνηστος δάσκαλός σας - καὶ ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ καθεστῶτος "σας" - σ.σ. δηλ. μας - Δημήτρης Ψαθᾶς.

Δέν ἦτο - σίγουρα - ἐχθρὸς μου. Μέ ἐπεσκέπτετο συχνάκις καὶ μοῦ συμπεριεφέρετο εὐγενέστατα καὶ φιλικώτατα νά εἶπω "ἀσπόνδως;", ὅχι! Τρίτον, λοιπόν, "εἰς τὸ προκείμενον" (ὅρα σελίδα 4, στίχον 12: 1). Ἐπιμένω, ἀπορρίπτων τὸν ἰσχυρισμὸν σας ὅτι δέν συμμερίζεσθε τὴν αἰσιοδοξίαν μου, διὰ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας. Πιστεύω εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ τῆς ῆλλάδος μας. Τὸ πιστεύω, διότι τὸ ἔχει ἀποδείξει πλειστάκις καὶ ἰδιαιτέρως πρὸ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τριῶν ἐτῶν, τῶν ὁποίων τὴν ἐπέτειον ἐπανηγυρίσαμεν σήμερον. Τὸ πιστεύω, διότι ἔχομεν ὅλοι - καὶ ὑμεῖς - τὴν ἀπόδειξιν ὅτι "...ἡ ῆλλάδα ποτὲ δέν πεθαίνει, μόνο λίγον καιρὸ ξαποσταίνει καὶ ξανά πρὸς τὴν Δόξα τραβᾷ...". ῥμεῖς, ποῦ στηρίζετε τὴν ἄποψίν σας ὅτι "μᾶς ἐγκατέλειψε κάπου μεταξύ... σπὴ μέση τοῦ πουθενά καὶ τῆς μαύρης μας μοίρας!"; - ὅρα τοὺς δύο τελευταίους στίχους τῆς αὐτῆς, 4ης σελίδος. Δεινὴ ἡ κατηγορία σας πρὸς τὸ Πανάγιον ῥονομὰ Του

ὅτι, “ἀπνύδησε, ἀπόκαμε, ἀπελπίστηκε...”. Ἐάν πιστεύσω ὅτι, αὐτά τὰ λόγια σας, ἀποψιν, ἰσχυρισμόν, τά πιστεύετε, θά πρέπει νά σᾶς παρακαλέσω νά προσφύγετε, πάραυτα, εἰς τόν ἐξομολόγον σας...

Ἄν εἶναι δυνατόν νά πιστεύῃ - ὁ πιστεύων... - ὅτι ὁ Παντοδύναμος, ὁ Πάνσοφος, ὁ Πανάγαθος καί Πολυεὐσπλαγχνος Θεός, κατά τό τρίλημμα τοῦ Λαΐμνιτις, ἀπαυδίζει ἢ ἀποκάμνει ἢ ἀπελπίζεται! Οὔτε μέ ἐβδομήκοντα αἰῶνας, οὔτε μέ ἐβδομηκοντάκις ἐβδομήκοντα εἶναι δυνατόν νά ὑποστῇ ὁ Θεός τοιαύτην φθοράν ἣν τοῦ ἀποδίδετε, ἄν σοβαρολογῇτε. Ἐάν πιστεύωμεν εἰς τόν Θεόν, δέν θά πρέπει νά ἀπελπιζώμεθα, ἀκόμη καί ὅταν ἐκπύπτωμεν εἰς “τάς ἀρμοδιότητας τοῦ διαβόλου τῶν Γραικύλων!”, ὡς ἰσχυρίζεσθε - σελίς 5 - καί τό δέχομαι ἀλλά, δέν ἀπελπίζομαι. “Ψυχογράφημα” πού μοῦ ζητεῖτε νά σᾶς κάμω διά τόν Ἑλληνικόν Λαόν καί δὴ ἀναλυτικόν, δέν νομίζω κατάλληλον τήν ἐπιλογήν σας. Τοῦτο ὑπάγεται εἰς τήν ἀρμοδιότητα τῆς ψυχιατρικῆς ἐπιστήμης, τήν ὁποίαν δέν διδάσκονται οἱ Στρατιωτικοί. Ἔχουν ὅμως κάποια ἀνάλογον ἐμπειρίαν εἰς τό σχετικόν μέ τήν ψυχολογίαν τοῦ ἀτόμου φαινόμενον, τό ἀποκαλούμενον ἠθικόν, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται κατὰ ἓνα λίαν ὑψηλόν ποσοστόν ἡ νίκη. Ἐ, αὐτό ὁ Ἕλληνας τό ἔχει περισσῶς! Τό ἔχει ἀποδείξει κατὰ τήν μακραιώνα πορείαν τοῦ ἔθνους μας. Τό ἔχουν ἐπισημάνει μεγάλοι ἄνδρες ἀλλοεθνεῖς, ὅπως ὁ πατήρ τῆς νίκης τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, πρωθυπουργός τῆς Ἀγγλίας Οὐῖνστον Τσώρτσιλ, πού εἶπε τό λίαν τιμητικόν διά τό ἔθνος μας ἀπόφθεγμα: “Τοῦ λοιποῦ, δέν θά λέγωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες πολεμοῦν σάν ἥρωες, ἀλλά ὅτι οἱ ἥρωες πολεμοῦν σάν Ἕλληνες”. Διαβάσετε τό 4ον βιβλίον μου, νά εὑρτε σχετικά τούτου, ἀρκετά. Σᾶς παραπέμπω, ὅμως, καί εἰς τό Θέσφατον: “Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου - Θεός”, ὅταν τοῦ ἀνεκοινώθη ὅτι Ἕλληνες ἐπιθυμοῦν νά τόν ἐπισκεφθοῦν. Καί πράγματι, ὑπό τῶν Ἑλλήνων, διά τῆς γλώσσης των καί τῆς δραστηριότητός των, ἐπεκράτησε καί δοξάζεται ὁ Θεός μας, Θεός τῆς Ἑλλάδος μας, προστάτης τοῦ εὐσεβοῦς καί εὐγενοῦς Λαοῦ τῆς. Ἐχω τήν τιμήν νά ἀνήκω εἰς τόν ἑλληνικόν λαόν καί τό προνόμιον νά ἔχω συμπορευθῇ τόσο ἐν εἰρήνῃ, ὅσον καί ἐν πολέμοις, εἰς ἀγῶνας ὑπέρ τῆς Πατρίδος μας. Καί τόν ἐθαύμασα, τόν θαυμάζω καί τόν ἀγαπῶ. Ἀγαπῶ ἀκόμη καί τοὺς ἀδικήσαντάς με ἡγέτας, ἐν ἔτει 1974, καί τοὺς ἔκτοτε μέχρι σήμερον ἀδικοῦντάς με...

Συμφωνῶ - μαζί σας - ὅτι ὁ ἑλληνικός Λαός παρουσιάζει μεταλλαγάς. Διαφωνῶ ὅμως διά τήν διάκρισιν, βέβαιος ὢν ὅτι, ὅλοι οἱ λαοί τοῦ κόσμου παρουσιάζουν αὐτά τὰ ἴδια ἢ καί χειρότερα χαρακτηριστικά. Δέν ἐπιθυμῶ νά ἀναφερθῶ εἰς ἐξειδίκευσιν, ἀπεχθανόμενος τοὺς Φαλμεράϊερς. Δύναμαι ὅμως νά ἐπικαλεσθῶ τήν ῥῆσιν τοῦ Γάλλου συγγραφέως Καμῦ: “Ἡ ἀξία ἢ ἡ ἀπαξία ἐνός λαοῦ - καί ἐννοεῖ, κάθε λαοῦ, ὅχι μόνον ἡμῶν - ἀντικατοπτρίζεται εἰς τὰ πρόσωπα ἐκείνων πού τόν κυβερνοῦν”. Εἰς τοῦτο δέν πταίει ὁ κοινός ἄνθρωπος, ὁ λαός. Πταίει ὁ ἡγέτης. Ἰδοὺ τί λέγει ἐπ’ αὐτοῦ ὁ Καϊστλερ εἰς τό σύγγραμμά του “Ἡ ΕΚΡΗΞΗ ΤΗΣ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ”: “... οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ δέν ἀγαποῦν τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτοῦ πού ἐπιθυμοῦν εἶναι, νά τοὺς μετατρέψουν σέ ὄργανα. Κι ἂν πῶ ὅτι θά

πρέπει νά μιλήσω φιλικά γι'αυτούς, ό κόσμος θά μέ κοροϊδέψει κατάμουτρα. Γιατί, φυσικά, υπάρχουν σχέσεις βασισμένες μονάχα στήν βία. ... οί άνθρωποι περπατοῦν στόν πλανήτη τους κατά κύκλους, σάν σ' ένα κλουβί, γιατί λησμονήσαν πώς πρέπει ν' ατενίζουν τόν οὐρανό..." - ένθ. άν. σ. 233 -.

Διατί, όμως, νά σᾶς παραπέμψω εἰς ἀπόψεις ξένων ἀνθρωπολογούντων, ἀφοῦ ἔχομεν σύγχρονα παραδείγματα, ἐλληνικώτατα, τά ὁποῖα ἔζησα, εἶδον, ἤκουσα, ἐμελέτησα καί προσωπικῶς ἐπειράθην; Π.χ.: Δέν ὠδηγήθη ὁ Ἑλληνικός Λαός ἀπό τήν σκλαβιάν τεσσάρων αἰώνων εἰς τήν ἐπανίδρυσιν τοῦ Κράτους του ὑπό μίαν γενναίαν καί ἔντιμον ἡγεσίαν Κολοκοτρωναίων; Δέν ὠδηγήθη, ἀπό μίαν ἐμπνευσμένην καί ὁμονοοῦσαν ἡγεσίαν Πρωθυπουργοῦ Ἑλευθ. Βενιζέλου καί Στρατηλάτου Κωνσταντίνου, ἀπό τῆς Μελούνας εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν καί τά κράσπεδα τῆς Ἀγκύρας; Δέν ὠδηγήθη ἀπό μίαν σοφὴν καί συνετήν, σώφρονα ἡγεσίαν - Βασιλέως Γεωργίου Β΄, Πρωθυπουργοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ καί ἀρχιστρατήγου Ἀλεξάνδρου Παπάγου, εἰς τό ἔπος 1940/41 - καί τήν νίκην κατὰ τῶν Κ/Συμμοριτῶν 29 Αὐγούστου 1949; Οἱ λαοί, φίλε μου Δῆμο, εἶναι ὅ,τι εἶναι ἡ ἡγεσία των! Ζοῦν καί δροῦν, ὅπως τοὺς ὀδηγεῖ ἡ ἡγεσία των. Αὐτό συμβαίνει καί μέ τόν Ἑλληνικόν Λαόν, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἔχει ἀποδείξει ὅτι, δέν εἶναι καί τόσον ὑποζύγιον ὡς ἄλλοι λαοί! Κακοδιοικούμενος καί ἀδικούμενος, ἐπαναστατεῖ καί ἐκδίδει τήν κακὴν καί ἀδικον ἡγεσίαν του. Περιττὴ ἡ ὑπόμνησις τῶν ἀπό τοῦ ἔτους 1821, μέχρι σήμερον, ἐπαναστάσεών του. Τὰς γνωρίζετε πολὺ καλὰ, ὡς πολὺ καλὸς ἱστορικός συγγραφεύς. Καί προσθέτω τό γεγονός ὅτι, ὁ Ἑλληνικός Λαός δέν ἠρνήθη ποτέ νά πολεμήσῃ ἐναντίον ἐπιτεθέντων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος του. Δέν ἀντέδρασε μέ τά γνωστά ἐρωτήματα ἄλλων λαῶν, τοὺς ὁποῖους τινές ἐξ ὑμῶν θαυμάζουν!...

Ποῖα ἐρωτήματα; Τά: Διατί νά πολεμήσω καί διὰ ποῖον; Οὔτε ἤκουσα στρατιώτην μου νά μοῦ λέγει, ὅ,τι μοῦ εἶπε στρατιώτης μεγάλῃς Δυνάμεως ἐρωτηθεῖς: "Οἱ πλούσιοι τῆς πατρίδας μου κάνουν τόν πόλεμον καί κλέβουν τοὺς φτωχοὺς. Αὐτό κάνω κι ἐγώ"! Ὁ Ἑλληνικός Λαός, ἴσως κάνει ὅ,τι κάνουν καί οἱ ἀναφερθέντες ἀνωτέρω, δέν τό κάνουν ὅμως καί δέν τό λέγουν κατὰ τοιοῦτον ἀδιάντροπον τρόπον, οὔτε ἀπὸ ἐκδίκησιν κατὰ τῆς ἡγεσίας των! Καί κατακλείω, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι, ὁ Θεός ἔχει ἀρχίσει ἤδη ἀπὸ τινων ἐτῶν νά μᾶς ἀποδεικνύῃ τήν συμπαράστασίν Του:

1ον. Μᾶς δίδει Ἀγίους Πατέρας καί Διδασκάλους, οἱ ὁποῖοι ἔστω καί ἐκ τῆς ἀφανείας καθοδηγοῦν τόν λαόν. Θά τολμήσω νά εἴπω ὅτι, πρό δύο ἐβδομάδων, μᾶς ἔδωσε μίαν ἀξιοπρεπῆ Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία, ἂν ἀποδείξῃ τήν ἐφαρμογὴν τῆς λαϊκῆς παροιμίας, "ἡ καλὴ μέρα ἀπ' τό πρῶν φαίνεται", τότε σίγουρα τά πράγματα "σύν Θεῷ", ἀρχίζουν τήν ἀνιούσαν.

"Ὅσοι δέν τό εὐχονται, δέν εἶναι ἄξιοι νά λέγονται Ἑλλήνες. Ὅσοι τό εὐχονται δέν ἀρκεῖ ἡ προσευχή. Εἶναι ἀναγκαῖα καί ἡ ἀγωνιστικὴ συμμετοχή!

Τό σοφόν τῶν προγόνων μας "σύν Ἀθηνᾶ καί χεῖρα κίνει". Μέ αὐτά, ταλαιπωρήσας ὑμᾶς, ἐπαναλαμβάνω - καί κλείω - ὅτι ὄχι μόνον ἐλπίζω, ἀλλὰ καί

συμμετέχω εἰς τόν ἀγῶνα “ὑπέρ βωμῶν καί ἐστιῶν”, παρά τά 92 ἔτη ἐπὶ τῶν ὥμων μου καί τήν ἰσόβιον ποινήν μου, διαβιῶν ἡμιελεύθερος· ὅμως μάχομαι ἐλευθέρως, ὅπως βλέπετε, ἐκτός ἐάν “τά φαινόμενα ἐξαπατοῦν”, ὡς μᾶς διδάσκει τό τοῦ Πλάτωνος σπήλαιον.

Πίστευε, ἀγάπα, ἔλπιζε. Ὁ ἐπιμένων, νικᾷ.

Μέ ἀγάπην

Ναί! Ἐπανάστασις!

Ἀθῆναι, 12.04.04, ἡμέρα Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου, ὥρα 13.30

Φίλτατέ μοι, κύριε Δῆμο Λεβιθόπουλε.

Ἐπιστρέψας πρό ἡμισείας ὥρας ἐκ τοῦ Ν.Ι.Μ.Τ.Σ., ὅπου νοσηλεύεται ἡ σύζυγός μου, ἀπό τοῦ ἀπογεύματος τῆς Μεγάλης Τετάρτης, λόγῳ κατάγματος τοῦ μπριαίου ὁστοῦ, ἀπεφάσισα νά ἀνταποκριθῶ εἰς τήν νέαν πρόκλησίν σας, σπεύδων, καί νά χαιρετήσω:

Χριστός Ἀνέστη - Ἀληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριος.

“Εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ἡμῶν”. - Α΄ πρὸς Κορινθ. ιε΄, 14.

Ἀντιλαμβανόμενος, πιστεύω, τήν ψυχοπνευματικὴν φόρτισίν μου, λόγῳ τῆς ἀνωτέρω καταστάσεως τῆς συζύγου μου καί τῶν ἀγίων ἡμερῶν ἃς διανύομεν, ἐλπίζω, νά τύχω τῆς ἐπιεικείας σας διὰ τήν βραδύτητα τῆς ἀπαντήσεώς μου ἐπὶ τῆς ὑμετέρας, ἀπὸ ἐπταήμερου καί κυρίως διὰ τήν μὴ πλήρη ἱκανοποίησιν τῆς ἐπιθυμίας σας. Λοιπόν, φίλε μου:

1). Ἡ πεζότης τῶν ὀνείρων σας διὰ κήπους, ζαρζαβτικά, γραφεῖον εὐήλιον κ.λ.π., ἦσαν, εἶναι καί θά εἶναι καί ἰδική μου, μέχρι τέλους τῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς μου, ἂν καί ἱππεύς ἐπὶ τοῦ Πηγάσου! ... Τό πνεῦμα, ἢ πεζόν, ἢ Πηγάσιον, δέν παύει ἀπὸ τοῦ νά εἶναι πνεῦμα, ὡς: “Πνεῦμα... ὁ Θεός καί τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν, ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν”.

2). Ζητεῖτε νά εἰσέλθετε εἰς τὰ ἄδυτα τῶν ἀναμνήσεών μου καί δὴ εἰς τό θέμα “τῶν προετοιμασιῶν τῆς στρατιωτικῆς παρεμβάσεως”. Δυστυχῶς, ἔχει παρεξηγηθῇ τό ἱστορικόν ἐκεῖνο γεγονός! Δέν ὑπῆρξεν ἐκ μέρους ἡμῶν, τῶν καταδικασθέντων εἰς θάνατον “πρωταίτιων”, διὰ τήν ἐνέργειάν μας, τήν 02.30 ὥραν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, προετοιμασία. Τά πάντα προτοίμασαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων, οἱ ἔνδεκα Ἀντιστράτηγοι καί... πρωταίτιως, οἱ Δημοσιογράφοι. Οἱ μὲν πῶτοι, δηλ. οἱ... πλὴν τῶν Δημοσιογράφων, διὰ τῆς ἀνικανότητός των νά δώσουν διέξοδον εἰς τό ἀδιέξοδον χάος τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἦν εἶχον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δημιουργήσει. Πρωταίτιον τῆς καταστάσεως ἐκείνης - τῶν ἐτῶν: Νοέμβριος 1963 μέ Ἀπρίλιον 1967 -, θεωρῶ τόν “ἐθνάρχην” ἢ (ἡμί)θεόν τινων, Κων. Καραμανλῆν. Διατί; Διότι ἐγκατέλειπε τήν παράταξιν, ἡ ὁποία τόν ἀνεδείκνυε πρωθυπουργόν ἐπὶ δύο 4ετίας ὅταν, τόν Νοέμβριον τοῦ 1963 ὁ Λαός τόν ἔθεσεν εἰς τήν μείζονα Ἀντιπολίτευσιν. Ὡς μνηύων Ἀχιλλεύς διὰ τό... τῆς Χρυσίδος, ἢ μᾶλλον δειλιάσας, ἐγκατέλειπε τοὺς ὁπαδούς του καί διὰ ψευδωνύμου διαβατηρίου, νῦτομόλησεν εἰς Παρίσιους! Ἐπικολούθησαν τὰ τραγικά γεγονότα τῆς Κύπρου ὑπαιτιότητι τοῦ “ἐθνάρχου” Μακαρίου καί τῆς τότε Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καί ἐφθάσαμεν ἐκεῖ πού ὠδήγησαν τὰ πράγματα αἱ ἐναλλασσόμεναι ἀνά ἄτακτα ἢ καί Συνταγματικῶς τακτά χρονικά διαστήματα, **κυβερνήσεις ἀκυβερνησίας.**

Συγκεκριμένως, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν 4ην Ἀπριλίου 1967 - καθ' ἣν ὁ πρωθυπουργός - ἀναπληρωτής, ἡ δοτός - ἀρχηγός τοῦ κόμματος τῆς Ε.Ρ.Ε., τοῦ Κ. Καραμανλῆ, αὐτομόλου εἰς Παρισίους, σοφός Ἀκαδημαϊκός Διδάσκαλος, Παν. Κανελλόπουλος, προεκήρυξεν ἐκλογάς διὰ τὴν 28ην Μαΐου 1967. Καί ἤρξατο ἡ θύελλα ἢ μᾶλλον ἡ καταιγίς.

Τὰ ΜΜΕ, ἀλλὰ καὶ ὁ λαός, ἄλλοι κατὰ μόνας, ἄλλοι καθ' ὁμάδας καὶ τό χειρότερον, αἱ ὁργανώσεις πάσης ἰδεολογίας ἢ καὶ "ἰδεολογίας", ἐμαίνοντο εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας τῶν πόλεων καὶ ὄχι μόνον.

Ὁ ἀρχηγός τῆς παραστρατιωτικῆς Ὁργανώσεως Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α., Ἀνδρέας Παπανδρέου - καταδικασμένος, μὴ φυλακισθείς, ἀσυλίας βουλευτικῆς ἔνεκεν - ἐδήλωνεν ὅτι, μετὰ τὸ οἰονδήποτε ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 28ης Μαΐου 1967, αὐτός θά ὥρκιζε Κυβέρνησιν εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος ἄνευ τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπομένης παρουσίας τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος!

Ὁ Νομάρχης Ἐβρου ἀνέφερεν ὅτι ἀδελφός του, Ὑπολοχαγός τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι.... Ἕλληνες συμμορίται πάνοπλοι, εὐρίσκοντο εἰς τὰ Ἑλληνοβουλγαρικά σύνορα, περιμένοντες νὰ εἰσβάλλουν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὰς ἐκλογάς, νὰ βοηθήσουν τὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχὴν - πανηγυρικῶς - εἰς τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος, οἱ δὲ ἐντεῦθεν τῶν συνόρων ὁμοϊδεᾶται τῶν τούς ἀνέμενον νὰ τοὺς ἐφοδιάσουν μὲ ξηρὰν τροφήν...! Βλέπε 3ον βιβλίον μου σελ. 505.

Ὁ Α/Γ.Ε.Σ. Ἀντιστρ/γος Σπαντιδάκης Γρηγ. πρὸς ὃν ἀνέφερον ὅτι, νεώτεροί του Ἀξ/κοί εἶναι ἔτοιμοι καὶ ἀποφασισμένοι νὰ ἐπαναστατήσουν πρὸ τῶν ἐκλογῶν καὶ τοῦ εἰσηγήθην νὰ ἀναλάβῃ ἐκεῖνος αὐτὴν τὴν ὀρθὴν - κατ' ἐμέ - ἐνέργειαν, μού ἀπήντησεν ὀργίλως: "... ἐλέγχω τὸν Στρατόν ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου κλιμακίου, μέχρι καὶ Διμοιρίας... πρόσεξε, θά σέ στήσω στὸν τοῖχο...!" - βλέπε 1ον βιβλίον μου σ.σ. 77 - 254. Καί, βέβαια, παρ' ὀλίγον θά ἐστήντο ὁ ἴδιος, ἐάν δέν ἐδέχετο νὰ καλύψῃ διὰ τοῦ κύρους του καὶ τῆς νομιμότητος, τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἐπαναστάσεώς μας!

Ἦτο τὸ κλίμα τῆς ἐποχῆς, φίλε κ. συγγραφεῦ Δῆμο Λεβιθόπουλε, τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἄλλη διέξοδος πλὴν τῆς Ἐπαναστάσεως. Ὁ Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου τὴν ἐχαρκτήρισεν "ἀναγκαίαν καὶ ἀναπόφευκτον", ὅταν τοῦ παρέδωσα τὸ διαβατήριον...

Ποῖον, λοιπόν, ἄδυτον τῶν ἀναμνήσεών μου ζητεῖτε, ἀφοῦ τὰ πράγματα εἶχον φθάσει εἰς τὸ "μή παρέκει", κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον!;

Ἐκεῖνο πού, ἴσως, θά σᾶς ἐνδιαφέρῃ, εἶναι ὑπὸ ποῖα συναισθήματα ἀπεφάσισα νὰ εἶπω τὸ: "ΝΑΙ" Ἐπανάστασις!

Δέν εἶναι εὐκολον, ὅσον φαίνεται μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα! Εἶναι ἓνα φοβερόν διλήμμα ἢ καὶ τρίλημμα! Ὁραῖα. Νά κινήσῃς τὰ ἄρματα, νὰ ἐπιβάλῃς τάξιν εἰς τὴν χαώδη ἀταξίαν, νὰ πῆς εἰς τὸν κόσμον νὰ ἀφήσῃ τὰς διαδηλώσεις καὶ νὰ παύσῃ νὰ ζητῇ, χωρὶς νὰ δίδῃ... Καί μετὰ; Μετὰ τί γίνεται; Τὸ "ΜΕΤΑ"! Τὸ μετὰ, τὸ ἔψαχναν οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ Στρατιωτικοὶ κ.λ.π. παράγοντες τῆς χώρας, πρὶν,

καί δέν εὔρισκον τήν λύσιν! Θά τήν εὔρισκα ἐγώ καί οἱ συνάδελφοι συνεργᾶται; Πῶς; Ποῦ; Ποῖος; Πότε; Διατί; Αὐτό τό “διατί”, ἰδίᾳ, μέ ἐταλάνιζε καί ὅταν ἔφευγα ἀπό τήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου καί μέ ἠρώτησεν ἡ γυναίκα μου: “Ποῦ πᾶς ἔτσι μέ στολή ἐκστρατείας; Τί ὥρα θά γυρίσης;...”! Μοῦ ἤλθε σκοτοδίνη. Τί ν’ ἀπαντήσω; Παρ’ ὀλίγον νά κατρακυλήσω ἀπό τό πρῶτον σκαλί τῆς - γνωστῆς σας - σκάλας. Κατῶρθωσα νά ψελλίσω: “... θά ἐπιστρέψω!...”. Καί ἔφυγα βαθύτατα σκεπτικός καί τρέμων κυριολεκτικῶς. Τό τζίπ τῆς Μονάδος μου ἦτο ἔξω ἀπό τό σπίτι μου ὁ ὁδηγός μέ ὑπεδέχθη παραχωρῶν μου τήν θέσιν τοῦ ὁδηγοῦ, ὡς συνήθως...: Ἦξερεν ὅτι ἤμουν πάντοτε ὁ ὁδηγός, δι’ ὃ καί ἀντελήφθη ὅτι αἰφνιδιάσθη καί μέ ἐκύταζεν ἐρωτηματικῶς, ὅπως πρὶν λίγο, ἡ σύζυγός μου. Ἀλλοτε μέ αἰσθήματα ἀρνητικά: «Τί πᾶς νά κάμης βρέ βλάκα; Πᾶς νά κτυπήσης τή γροθιά σου στή μύτη τοῦ μαχαιριοῦ, δηλαδή στίς ἀπειλές τοῦ Κ.Κ.Ε., διὰ τῶν συνθημάτων τῆς Ε.Δ.Α.: “ΔΕΝ ΠΕΡΝΑ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ”» κ.λ.π.! Ἀλλοτε δέ θετικά: «Καί βέβαια, δέν πρέπει νά περάσῃ ὁ ΦΑΣΙΣΜΟΣ! Τόν ἐγεύθημεν εἰς ὅλον του τό “μεγαλεῖον” κατὰ τοὺς τρεῖς ἔως σήμερον “γύρους του”: 1ος κατὰ τήν ΚΑΤΟΧΗΝ δηλαδή 1941 μέ 1944, 2ος κατὰ τόν ἀπαισίας μῆνης “Κόκκινον Δεκέμβρη”, 3ος κατὰ τόν καταστρεπτικόν καί βάρβαρον κομμουνιστο-συμμοριτοπόλεμον - Κ/Σ - 30 Μαρτίου 1946 μέ 29 Αὐγούστου 1949! Αἱ καταστροφαί εἰς ὑλικόν καί αἱ ἀπώλειαι εἰς ψυχάς Ἑλλήνων, ὑπερέβησαν τὰς ἀντιστοιχίας, τὰς προξενηθείσας εἰς τήν Πατρίδα μας, ἀπό τοὺς τρεῖς κατοχικούς ἐχθρούς τῆς: Ἰταλοῦς, Γερμανοῦς καί Βουλγάρους! Βλέπω τόν «” Ἀρν Βελουχιώτη νά σφάζῃ σάν κριάρι τόν Συν/χην Δημήτριον Ψαρρόν καί τὰ 300 παλληκάρια του, στό Κλῆμα Δωρίδος τό Πάσχα τοῦ 1944, τόν ἴδιον νά σφάζῃ καί νά πετᾷ στήν “Πηγάδα” Μελιγαλᾶ χιλιάδες Ἑλλήνες, διότι δέν ἤθελον νά τόν ἀκολουθήσουν στοὺς βιασμούς, στό Γενιτσάρικο παιδομάζωμα, στίς δολοφονίες ἱερέων, ἐργατῶν, χωροφυλάκων, ἡθοποιῶν, τίς ὁμπρεῖες καί τὰ ἐγκλήματα πάσης φύσεως! Ἐ! Ὁχι, χίλιες φορές Ὁχι! “Πάσσαλος, πασσάλῳ ἐκκρούεται”!. Μά τί θά κάνης κ. Ταξίρχε, ἂν αὔριο τό πρῶν γεμίσουν οἱ πλατεῖες τῶν Ἀθηνῶν καί τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Πατρίδος μας, ἀπό τό λεφοῦσι τοῦ Κ.Κ.Ε., τῶν Λαμπράκηδων καί ἴσως - ἴσως καί σάπιων δεξιῶν!»

Θά τολμήσῃς νά ρίξῃς ἐναντίον των, ὅπως θά σέ διατάξῃ ὁ Ἀντιστράτηγος Διοικητής τῆς Α.Σ.Δ.Ε.Ν., Παπαδάτος Χρῖστος; Ἔτσι δέν σοῦ εἶπε; Ἰδού τό τρομερόν ἐρώτημα! Ὁραῖα, νά κατεβάσῃς τὰ τάνκς διὰ νά προλάβῃς ὅλα αὐτά κ.τ.λ. κι ἂν ἀποτύχῃς; Ἄν ἀποτύχῃς κ. Ταξίρχε, θυμήσου τί ἔπαθεν ὁ συμπατριώτης σου ἀπό τοὺς Λάκκους Χανίων Ἐπίλαρχος Βολάνης Σταμάτιος καί οἱ δύο Ἀντιστράτηγοι Παπούλας καί Κοιμήσης, μετὰ τό ἀποτυχόν κίνημά των τῆς 1ης Μαρτίου 1935.

Τοὺς ἐξετέλεσαν καί ἔγινεν ὅ,τι ἔγινε, διελύθη ὁ Στρατός, ἐδιχάσθη ὁ λαός καί ἐχρειάσθη νά ἀναληφθῇ ἡ ἐξουσία ἀπὸ ἓνα ἄνδρα - Δικτάτορα, ἔστω - διὰ νά συμμαζέψῃ τὰ “ἀποκαΐδια”, νά νοικοκυρέψῃ τό Κράτος καί νά τό ὁδηγήσῃ εἰς τήν Δόξαν τοῦ Ἐπους 1940 - 1941. Ταξίρχε! Θέλει ἀρετὴν καί τόλμην ἡ

ἐλευθερία. Τά ἔχεις; Τόλμησε». Καί ἐτόλμησα καί... Ἴδου τό ἀποτέλεσμα, φίλτατέ μου κ. Δῆμο.

Κρίνατέ με, σεῖς καί ὁ Ἑλληνικός Λαός, ἀπό τό ἀποτέλεσμα, ἢ μᾶλλον τά ἀποτελέσματα, τά ἐξῆς, ὁρατά καί χειροπιαστά: 1) Ἐπεβλήθη ἡ Τάξις καί δὴ ἀναιμάκτως. 2) Ἐνοικοκυρεύθη ἡ Πατρίς ὁλόκληρος, “μέσα καί ἔξω”. 3) Ἐγιναν ἔργα πολλαπλάσια καί ἀνθεκτικώτερα ἀπὸ ὅσα εἶχον γίνεи κατὰ τά ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη πού εἶχον παρέλθει - παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἐνδόξου παλιγγενεσίας τοῦ Ἑθνους μας. 4) Τό κυριώτερον: Ἀπεφεύχθη ἡ Σταλινο/Ἀλβανο/Ρουμανο/Βουλγαροποίησης τῆς Πατρίδος μας, ὅπως ἐδήλωνεν ὅτι θὰ τὴν ἔκανεν ὁ Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου. Καί τότε, δέν θὰ ἦσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μας οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθεστώτων ἀλλοδαποὶ “οἰκονομικοί” ἐργάται, οὔτε αἱ ἀλλοδαπαί... ψυχαγωγοῦσαι..!, ἀλλὰ αἱ Ἑλληνίδες καί οἱ Ἕλληνες θὰ ἦσαν ὡς καί οἱ ἀλλοδαποὶ τῆς σήμερον εἰς τοὺς οἴκους, τὰς ἀγοράς καί τὰ... φανάρια τῆς Δύσεως! Καί σεῖς, μέν, φίλε κ. Δῆμο διαπρεπέστατε καί εὐγενέστατε Συγγραφεῦ ζῆτε, ὅπως ζῆτε, ἐλπίζω καί εὐχομαι, καλὰ καί εὐχάριστα, ἡμεῖς δέ οἱ Ἀπριλιανοὶ ἢ “Χουνταῖοι”, ὅπως μᾶς ἐβάπτισαν οἱ γνήσιοι Χουνταῖοι τῆς “μεταπολίτευσης”, ζῶμεν ἐκτίοντες ποινὴν ἰσοβίου καθείρξεως, ἄνευ συντάξεως, ἄνευ ὑγειονομικῆς περιθάλψεως, ἄνευ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἄνευ τῶν βαθμῶν καί τῶν παρασῆμων τὰ ὅποια μᾶς ἀπένειμεν ἡ Πατρίς μας, διὰ τὰς ἥρωικὰς πράξεις, μας εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν της καί λοιδορούμεθα καί ἐμπτυσόμεθα, καί διωκόμεθα ὡς “περικαθάρματα”, ἀπὸ τὰ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ!

Αὐτὰς τὰς τέσσαρας τελευταίας σελίδας, τὰς ἔγραψα μετὰ τὴν σχετικὴν - μετρίαν - ἀνάρρωσίν μου ἐκ πώσεως καί ἐξ αὐτῆς ἀδρανοποιήσεως ἐπὶ 20ήμερον τῆς ΔΕΞΙΑΣ μου χειρός! Αὐτὰ παθαίνουν τὰ ΔΕΞΙΑ, ὅταν κυβερνῶνται ἀπὸ τὰ ΑΡΙΣΤΕΡΑ! Ψηφίζετέ τα, δοξάζετέ τα καί... κρίνατέ με κατὰ τὴν δικαίαν ὑμῶν κρίσιν:

Ἑρρωσθε, ἐν Κυρίῳ, φίλε μου Συγγραφεῦ, κύριε Δῆμο Λεβιθόπουλε.

Ἐγγραφον 23.05.04, Κυριακὴν τῶν 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς ἐν Νικαίᾳ, Συνόδου τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Βοήθειά μας!

Φιλικώτατα

Θεέ μου, όδήγησόν με...

Ἀθῆναι, 29 Μαΐου 2004, Σάββατον, ὥρα 23.30

Φίλε κύριε Δῆμο Λεβιθόπουλε,

Τήν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν, ἀποφράδα, 551νν ἐπέτειον ἀπό τουρκέψεως τῆς Βασιλευούσης πρωτευούσης τοῦ ἐνδόξου Ἑθνους μας, ἔζησα τάς συγκινήσεις τάς ὁποίας μοῦ γράφετε εἰς τήν ὑπό τήν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν ἐπιστολήν σας, ὅτι ἐζήσατε καί ὑμεῖς.

Ἀλλά, καί ποῖος Ἕλλην, ἐάν εἶναι Ἕλλην, δέν σπένδει δάκρυα βαθυτάτης συγκινήσεως καί εὐγνωμοσύνης πρὸς τόν ἐνδοξον μαρμαρωμένον Βασιλέα, τόν τελευταῖον, ἀλλ' οὐχί ἔσχατον Αὐτοκράτορά μας Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον;

Καί ποῖος ΕΛΛΗΝ δέν πιστεύει, δέν ἐλπίζει καί δέν προσεύχεται, διά τήν πραγματοποιήσιν τῶν προαιωνίων ὁραμάτων - ὀνείρων - μας;

*“Σώπασε κυρά Δέσποινα
μή κλαῖς καί μή δακρύξεις
πάλι μέ χρόνους μέ καιρούς
πάλι δικά μας θά ἵναι...”!*

*“Ὅμως, “σύν Ἀθηνᾶ καί χειρα κίνει”.
Πρὸς τοῦτοις: Ἐνωθεῖτε, Ἑλληνες!...”*

*“Πόσον λείπει, στοχασθῆτε
πόσο ἀκόμη νά παρθῇ
πάντα ἡ νίκη ἄν ἐνωθῆτε,
πάντα ἐσᾶς θά ἀκολουθῇ ”*

Μόνον...

*“Χτυπᾶτε πολεμᾶρχοι
μή λησμονῆτε τό σχοινί,
παιδιά, τοῦ Πατριάρχη”!...”*

Διά τάς εὐχάς σας - ὑπέρ υγείας τῆς δεξιᾶς μου - θερμῶς εὐχαριστῶ, προσευχόμενος ὑπέρ τῆς ἀναρρώσεως καί ἐνδυναμώσεως, τῆς ΔΕΞΙΑΣ τῆς Πατρίδος μας (!) καί νά γίνῃ “ἀμφιδεξία”, ὥς ἐπιθυμεῖτε καί ὑμεῖς.

Καί ἔρχομαι εἰς τό - ἦ τά - ζητούμενον (-α). Προτοῦ εἰσελθῶ ὅμως, εἰς τό θέμα, ὀφείλω νά σᾶς ὁμολογήσω ὅτι ἀπορῶ - καί ἐξίσταμαι - διά τήν προκληθεῖσαν εἰς ὑμᾶς ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς μου, εἰς τήν προηγουμένην μου ἐπιστολήν, συγκίνησιν, ἢ συγκλονισμόν (!). Λυποῦμαι, σᾶς ζητῶ συγγνώμην.

Λοιπόν, μέ ἐρωτᾶτε - ἐκ νέου - διά τά συναισθήματά μου ἐκείνου τοῦ βραδυνοῦ

ἀποχαιρετισμοῦ τῆς συζύγου μου “στό πρῶτο σκαλί τῆς σκάλας τοῦ σπιτιοῦ σας”, δηλ. μου, “ἂν ἐγνώριζα ἐπακριβῶς τό τί θά ἐπακολουθοῦσε - δίκη, καταδίκη, φυλάκιση, ταλαιπωρία τῆς οἰκογενείας μου καί καθαίρεση, κατακραυγή ἀπό ἀθώους καί ἐνόχους, ἐξευτελισμός... Θά ἐκάνατε τήν στρατιωτική ἐνέργεια; Θά ἐβγάzaτε τά τάνκς στούς δρόμους τῆς Ἀθήνας;”. Ἀπαντῶ εἰς τοῦτο καί θά... συνεχίσω, μετά: Naί, ὡς κινηματογραφικήν ταινίαν, εἶδον στά “θολωμένα” ἐκ σκοτοδίνης μάτια μου τούς Ἀξιωματικούς τοῦ ἀποτυχόντος Βενιζελικοῦ κινήματος τῆς 1ης Μαρτίου 1935 νά πύωνται, νά ἐξευτελίζωνται, νά ὑποβιβάζωνται εἰς τόν βαθμόν τοῦ Στρατιώτου καί τρεῖς ἐκ τούτων - τοὺς ἀρχηγούς Παπούλαν, Βολάνην καί Κοιμήσιν - νά ἐκτελῶνται! Καί ἐσκέφθην, τόν ἑαυτόν μου ἰστάμενον εἰς τόν τοῖχον καί μίαν ὁμάδα Στρατιωτῶν μέ τά ὅπλα σκοπεύοντα τό στήθος μου καί ἀναμένουσιν τό παράγγελμα τοῦ Ἀξιωματικοῦ: Πῦρ! Καί ἀνοίξας περισσότερον τοὺς ὀφθαλμούς μου, εἶδον μυριάδας λαοῦ τῆς Πατρίδος μου συγκεντρωμένους εἰς τās πλατείας: Ὀμονοίας, Συντάγματος, καί ἄλλους εἰς τās ὁδούς τῆς πόλεως μέ ὑψωμένους τοὺς γρόνθους καί κραυγάζοντας τά - κλασσικά πλέον - συνθήματα τοῦ Κ.Κ.Ε... Καί ἤκουσα τήν διαταγήν τοῦ προῖσταμένου μου: κύριε Ταξίαρχε διατάξατε τά τμήματά σας νά πυροβολήσουν “στό φαχνό”!... Καί μοῦ ἦλθεν εἰς τόν νοῦν ἡ σκέψις: Θά διατάξω “ΠΥΡ” ἐναντίον τοῦ μαζοποιημένου πλήθους, ἡ ἐναντίον ἐκείνου πού μοῦ ἔδωκε τήν διαταγήν νά σκοτώσω ἀδελφούς “Ἑλλήνας ἢ θά αὐτοκτονήσω;” Ὅλα αὐτά, μέ γρήγορον σκέψιν, τά ἐχαρακτήρισα ἀνανδρίαν! Καί ἐσκέφθην νηφαλῶς: “Ὅλα αὐτά τά ἐπικείμενα, τά μελλούμενα νά συμβοῦν μετά τās ἐκλογάς τῆς 28ης Μαΐου 1967, δέν θά συμβοῦν, ἐάν τά ἀποκλείσῃς. Καί θά τά ἀποτρέψῃς, ἐάν ἐκτελέσῃς αὐτό τό ὁποῖον χθές βράδυ ἀπεφάσισες, σύ καί οἱ γενναῖοι συνάδελφοί σου: Παπαδόπουλος, Μακαρέζος, καί οἱ ἄλλοι! Λοιπόν, ἔχθιστέ μου ἑαυτέ, εἶσαι δειλός; Φοβεῖσαι τήν δίκην, τήν καταδίκην τήν ἰσόβιον κάθειρξιν, τās ταλαιπωρίας ἰδικάς σου καί τῆς οἰκογενείας σου, τήν καθαίρεσίν σου εἰς τόν βαθμόν τοῦ Στρατιώτου καί αὐτήν ἀκόμῃ τήν ἐκτέλεσίν σου; Καί δέν σκέπτεσαι ὅτι, αὐτά θά τά ὑποστοῦν ἀδελφοί σου, ἀθῶοι συνέλληνες, ἐάν δέν ἐκτελέσῃς ὅ,τι κατόπιν νηφαλίου σκέψεως συναπεφάσισες νά προλάβῃς;

Κάθιδρωσ κατέβηκα τά 21 σκαλιά, εἶπα “καλή νύχτα Μιμίκα”, ἀνοίξα τήν πόρτα καί ἔφυγα, προσευχόμενος: Θεέ μου, ὁδήγησόν με...!

Δοξάζω τόν Θεόν, φίλε μου κύριε Δῆμο Λεβιθόπουλε, διότι μέ ὠδήγησε νά κάμω τό ὀρθόν, τό σωστόν, τό καλόν διά τήν Πατρίδα μου. Αὐτό πού ἔκαμα!

Μέ ἐρωτᾶτε, τώρα, ἂν ἦτο λάθος. Ἀπαντῶ ὅτι, ἐπ’ αὐτοῦ ἀπαντᾷ ὁ λαός. Ὁ “Ἕλλην”. Ἰσως εἶναι ἀκόμῃ ἐνωρίς, ὅμως ἡ ἀπάντησις ἡ τελεσίδικος θά δοθῇ ἀπό τήν ἀδέκαστον Ἱστορίαν τοῦ ἐγγύς μέλλοντος.

“Τί θά ἔκανα σήμερα ἂν τό ρολοῖ γύριζε πίσω 37 ὁλόκληρα χρόνια;”, μέ ἐρωτᾶτε.

Σᾶς ἀπαντῶ, λίαν νηφαλῶς: **θά ἔκανα ἀκριβῶς τό ἴδιο. “Ὅ,τι ἔκαμα τότε, θά ἔκανα καί τώρα, ἂν ἦτο ἡ 21η Ἀπριλίου 1967! Περὶττή ἡ ἐρώτησις...**

Ἀπαντῶ καί εἰς τοὺς ἀστερίσκους τοῦ Υ.Γ. σας:

1) Δέχομαι, μέ νηφαλιότητα οἷονδήποτε χαρακτηρισμόν, ἀκόμη καί τοῦ “Δικτάτορος”, πού, εὐτυχῶς, δέν εἶμαι.

2) Τό τοῦ Τσῶρτσιλ: “Οἱ δικτάτορες ἱππεύουν μιά πεινασμένη τίγρη κι ἀλλοίμονον ἂν τολμήσουν νά ἀφιππεύσουν”, εἶναι σωστόν, ὅμως, δέν ἰσχύει μόνον διὰ τοὺς Δικτάτορας· ἰσχύει διὰ πάντα ἱππεύοντα τό “καλαμάκι”, εἴτε Δικτάτορα τόν λένε, εἴτε Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ἢ Πρωθυπουργόν ἢ ἀκόμη καί Βασιλέα.

Εἰς τό Ἰππικόν - τό Ὅπλον ἐξ οὗ προέρχομαι - ἐλέγομεν: “Τό καλαμάκι εἶναι τό πιό ἀτίθασο ἄλογο· ὅποιος τό καθαλλικεύει πέφτει καί τσακίζεται ρεζιλεμένος!” Παραδείγματα; Τά βλέπετε, τά βλέπομεν ὅλοι, ἀλλά “τό καλαμάκι”, εἶναι εὐκόλον εἰς τήν ἱππευσιν διὰ τοὺς... ἀνικάνους νά ἱππεύουν τόν Πήγασσον - πτερωτόν ἀθάνατον ἵππον -· ἀποφεύγω τήν οἴησιν, ἥν ἀποστρέφομαι, νά ἀναφερθῶ εἰς τό ἀλησμόνητον καί νοσταλγικῆς μου νεότητος, ὄνομα Ἀρτασιάν, τοῦ πολεμικοῦ ἵππου μου, πού μοῦ ἐχάρισεν ἕνα ἀριστεῖον ἀνδρείας κατά τό “Ἔπος 1940 - 1941”!

Λυπούμενος διὰ τήν μή πλήρη ἱκανοποίησιν τῆς ἐπιθυμίας σας, κατακλείω καί τιν παροῦσαν, ἀφήνων εἰς κενόν, λευκόν χαρτί τά ὑπόλοιπα.

Φιλικώτατα

Μή... βασανίζεσθε ψάχνοντες βασανισθέντας!

Ἀθήναι, 16.06.04, Τετάρτη, ὥρα 06:45

Φίλτατέ μου, κύριε Δῆμο Λεβιθόπουλε:

Χθές, περί ὥραν 10.00 - π.μ. - μοῦ ἐδιαβάσατε τήν ἀπό 11 τ.μ. καί ὥραν 05.10, ἐπιστολήν σας.

Παρηκολούθησα μετ' ἐνδιαφέροντος τήν ποιητικῶ τῷ τρόπῳ ἀνάγνωσιν. Ἐξεφράσατε μέ τέχνην ὑψηλοῦ κύρους ἡθοιοιοῦ, τά συναισθήματα τοῦ ὀδοντοπόνου σας, μιᾶς νυκτός καί ὁμολογῶ ὅτι ἦτο τόσο παραστατική ἡ περιγραφή, ὥστε παρ' ὀλίγον καί θά μέ ἠνώχλει φοβερός πονόδοντας! "Ὁμως, ἔχω γυμνάσει τούς πόνους μου νά εἶναι υπερήφανοι καί δέν ἔχω συνθίσει τήν σύζυγόν μου - ὅπως ὑμεῖς - νά μοῦ προσφέρῃ κάποιο παυσίπονον καί δὴ ἀλκοόλ...

Μέ αὐτά τά, λακωνικῶς ὀλίγα, κλείω τήν ἀπάντησίν μου εἰς τήν μακράν εἰσαγωγήν σας καί εἰσέρχομαι εὐθέως εἰς τό ζητούμενον, τῆς - ὅχι καί πολὺ βλοσυρᾶς ἢ ἐχθρικῆς - ὡς τήν χαρακτηρίζετε ἐπιστολῆς σας:

1) Δέν νομίζω ὅτι αὐτοί οἱ ἀπάνθρωποι τύραννοι, τούς ὁποίους κατονομάζετε: Χίτλερ, Στάλιν κ.λ.π., - ἴσως ξώφαλτα καί ἡμᾶς, "ὅποιος ἔχει τή μυῖγα μυιγιάζεται", ἐπεκαλέσθησαν ποτέ, καθ' οἷανδῆποτε συμφοράν τοῦ βίου των, τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ Θεόν δέν ἐπίστευον. Καί ὅποιος δέν πιστεύει εἰς ὑπαρξιν Θεοῦ, δέν Τόν φοβεῖται, ὁπότε τά κάνει ὅλα! Καί τά ἔκαμαν, ὅπως τά κάνουν καί πολλοί τῆς αὐτῆς μέ αὐτούς ἀθεΐας καί ἄς υπερηφανεύονται διὰ τά δημοκρατικά καί φιλανθρωπικά των αἰσθήματα! "Ἐνα παραδειγματάκι θά σᾶς διηγηθῶ: Ἐπεσκέφθην ἀσθενῇ παλαιοπολιτικόν εἰς τι Νοσοκομεῖον, οὐχί ἅπαξ. Μοῦ ἔδιδε συμβουλὰς ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς ἐμπειρίας του, εἶχεν ὑπηρετηθῇ ὑπὸ τῆς Πατρίδος μας ὡς Πρωθυπουργός, ἐθεωρεῖτο καί σοφός! Κάποιαν φοράν μέ συνεβούλευσεν ἐπιμόνως, νά ὀδηγήσωμεν τήν Χώραν εἰς ἐκλογάς, διὰ νά ἐνδυθῶμεν τόν μανδύαν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, παραμένοντες, διὰ καταλλήλων νόμων, στυγνοί δικτάτορες! Διὰ νά μέ πείσῃ, μοῦ ἔδειξε τήν εἰκόνα τῆς Μεγαλόχαρης Θεομήτορος, ἄνωθεν τοῦ προσκεφαλαίου του ἀνηρτημένην καί μοῦ εἶπε: "Νά, αὐτὴ ἦτο... - ἀδυνατῶ νά γράψω καί ἀπιδιάζω -, τῆς ἐβάλαμεν ἓνα φωτοστέφανον καί τήν ἐκάμαμεν Ἰνδαλμά μας! Ἐνδυθεῖτε καί σεῖς τόν κοινοβουλευτικόν μανδύαν καί ὁ λαός θά σᾶς λατρεύῃ δημοκρατικῶς!". Συμπεράνατε, παρακαλῶ...!

2) "Ὅπως ὑμεῖς τό "γυροφέρατε", διὰ νά φθάσετε εἰς τό "ψαχνό", "στό θέμα: Κεφάλαιο, Βασανιστήρια ἐπὶ χούντας!", οὕτω καί ἡμεῖς οἱ Ἀπριλιανοί, σᾶς "ἐγυρόφερα" τό ἀνωτέρω ἀποτρόπαιον παράδειγμα, διὰ νά ἰσχυροποιήσω τήν λατρείαν σας πρὸς τούς δημοκρατικούς σας, λατρευτοὺς σας ἄρχοντας, δι' οὓς

ἡμεῖς οἱ “δικτάτορες”, Ἀπριλιανοὶ θά ἔδει νά ἐφαρμόζωμεν τό χριστιανικόν: “ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς!”. Τό τηρῶ ὅταν γαληνεύω, ὅσον δύναμαι.

3) Λοιπόν, “βασανιστήρια ἐπὶ χούντας”! Ἀφοῦ εἶσθε βέβαιος ὅτι ἐγίνοντο, σημαίνει ὅτι ἢ σεῖς ὁ ἴδιος ἐβασανίσθητε, ἢ κάποιος ἀξιόπιστος φίλος σας, σᾶς διηγήθη ἰδικόν του βασανισμόν, ὁπότε, διὰ νά τό πιστέψω καί ἐγώ θά ἤθελον νά μοῦ διηγηθῆτε: Ποῖος, πότε, ποῦ, πῶς καί διατί ἐβασανίσθη; Διὰ νά μή ζητῶ ἀπό ὑμᾶς τοιαύτας ἀποδείξεις, σᾶς παραθέτω τὰς ἰδικὰς μου, ἀφηγούμενος μερικά περιστατικά:

α) Ἐν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὀλίγους μῆνας μετὰ τὴν ἐπανάστασίν μας τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ἐπενέβη ὁ Γραμματεὺς, φωνήσας: “κ. Πρωθυπουργέ, μοῦ τηλεφωνοῦν ἀπὸ τό δημοσιογραφικόν πρακτορεῖον ξένων ἀνταποκριτῶν, ὅτι ὁ Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου, (φυλακισμένος - ὡς ἀρχηγὸς τῆς παραστρατιωτικῆς ὁργανώσεως Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α., καταδικασμένος προεπαναστατικῶς - εἰς τὰς φυλακάς Ἀβέρωφ), βασανίζεται μέχρι θανατώσεως!...”. Ἠγέρθη ἐκ τῆς θέσεώς μου καί εἶπον εἰς τόν Πρωθυπουργόν, Κωνσταντῖνον Κόλλιαν Εἰσαγγελέα τοῦ Α.Π. - Ἀρείου Πάγου -: “κ. Πρωθυπουργέ, πηγαίνω νά τόν σώσω!”. “Νά πᾶς, παιδί μου”, ἀπήντησεν ὁ καλοκάγαθος καί τό αὐτὸ ἐπανελάβε πρὸς τόν ἀναπληρωτὴν Ὑπουργόν Συντονισμοῦ Ῥοδινόν Ἰωάννην, αἰτήσαντα τό αὐτό. Ἐπεσκέφθημεν τόν Ἀνδρέαν... καί ἔμεινα μόνος μετ’ αὐτοῦ καί τόν ἐξώρκισα νά μοῦ ἀπαντήσῃ εἰλικρινῶς, ἀφόβως καί ἀπαθῶς... Μέ διεβεβαίωσεν ὅτι: “ἡ συμπεριφορὰ τῶν ὁργάνων τῆς Φυλακῆς πρὸς ἐμέ εἶναι ἄψογος”(!). Διέταξα τόν Δ/ντὴν τῶν φυλακῶν νά κάνῃ πρὸς τόν Ἀνδρέαν, ὅ,τι τοῦ ζητεῖ, ἔστω καί ἂν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν νόμων. Π.χ., μοῦ ἐζήτησε νά ἔχῃ ἓνα ἔως δύο μπουκάλια Οὐῖσκυ τὴν ἐβδομάδα καί εἶπα εἰς τόν Δ/ντὴν, μέ νόημα, δύο καί τρία μπουκάλια, τὴν... ἡμέραν! Συνέβη, ἴσως καί ὀκτάκις, τό αὐτό.

Εἶχεν ἐκφράσει τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς με πολλὰκις, δύνανται νά τό βεβαιώσουν ἡ τέως σύζυγός του Μαργαρίτα, τὰ παιδιά του, ἀλλὰ ὑπάρχει καί ἡ ἐπίσημος δῆλωσίς του εἰς τὴν Βουλὴν: “... ἦσαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ δικτάτορες,... πλὴν τοῦ κυρίου Παττακοῦ, βεβαίως!”. “Ὅσοι ἀμφιβάλλετε, διαβάσετε τὰ πρακτικά τῆς Βουλῆς.

β) Δημοσιογράφος μέ εἰδοποίησεν ὅτι ὁ εἰς Ε.Σ.Α. κρατούμενος Παναγούλης Ἀλέκος, βασανίζεται ἀπάνθρωπα. Ἐσπευσα... τόν εὗρήκα νά παίξῃ πετόσφαιραν μαζί μέ τόν λοχίαν δεσμοφύλακά του! Παρά τὴν ἀστείαν δολοφονικὴν ἀπόπειράν του ἐναντίον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως δέν ἐρραπίσθη, οὔτε ἐχαστουκίσθη! Οὗτος, ὅμως, ἀμνηστευθεὶς μετὰ τὴν μετατροπὴν τῆς θανατικῆς ποινῆς του εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν, μεταπολιτευτικῶς, ἐμήνυσεν Ἀξ/κόν τῆς Ε.Σ.Α. ὅτι τόν ἐβασάνισεν...

Εἰς τό Στρατοδικεῖον ὅπου ἐξεδικάζετο ἡ υπόθεσίς του, ἠρωτήθη ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου, κατὰ τι διάλειμμα: “Γιατί Ἀλέκο λές ψέματα; Δέν ντρέπεσαι; Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη σου γιὰ τὰ χάδια πού σοῦ κάναμεν;”. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἀλέκου σας: “Εἶμαι ὑποψήφιος Βουλευτὴς βρέ,... πῶς θά μέ ψηφίσουν ἂν

δέν λέω ότι μέ βασανίσατε!”.

‘Ακούσατε τώρα και κάτι, πριν τελειώσω τα παραδείγματα... πού έχω άφθονα... “εί δέ λῆς, πείραν λάβε”, διά νά θαυμάσετε τήν δημοκρατίαν σας και τήν “ανεξάρτητον Δικαιοσύνην μας”: ‘Εκλήθη υπό του ‘Υπουργού ‘Εθνικής ‘Αμύνης, Εὐ. ‘Αβέρωφ, παράγων του Στρατοδικείου πού έδίκασε τούς “βασανιστάς” και του έδωσεν έντολήν πρός τόν πρόεδρον διά τῆς οποίας καθωρίζετο τό ὕψος τῆς... ποινῆς δι’ ἑκαστον κατηγορούμενον! Καί ἡ “ανεξάρτητος” Δικαιοσύνη ἐξετέλεσε τυφλῶς τήν έντολήν του ἀφέντου της, ἀκριβῶς ὅπως συνέβη και μέ τήν καταδίκην ἡμῶν τῶν “πρωταιτίων” εἰς θάνατον, βάσει ἀντισυνταγματικοῦ νόμου, υπό τῆς “ανεξαρτήτου” Δικαιοσύνης τῆς μεταπολιτευτικῆς Δημοκρατίας, δηλώσαντος, μάλιστα, του Προέδρου του Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἀλήστου μνήμης Ντεγιάννη Γιάννη, ὑπερηφάνως δέ, ὅτι ἐξεδικήθη(!), δηλαδή δέν έδίκασεν, ἔβγαλε τό “ἄχι” του και ὁ “δημοκρατικός”, Εὐ. Βενιζέλος “καθηγητής Συνταγματικοῦ Δικαίου”, ἀγνοῶν τό ἄρθρον 111 παρ. 2 του ἐν ἰσχύϊ Συν/τος, δηλώνει ὅτι ἡ “Δημοκρατία” του, “ἡ καλύτερα του κόσμου, ἐξήντηλσε τήν ἐπιείκειάν της μετατρέψασα τήν ποινήν του θανάτου εἰς ισόβιον...”, διά “νά σήπωνται αἱ ἄθλιαي ὑπάρξεις - μας- των, εἰς τήν φυλακήν ἕως θανάτου”, ὡς ἐδήλωσε δημοκρατικώτατα ὁ “γενναῖος, φιλόανθρωπος, δίκαιος”(!) “θεός σας” και “ἐθνάρχης” σας! “Οστις βούλεται νά λάβῃ γινῶσιν και ἄλλων χουντικῶν βασανιστηρίων, τίθεμαι ἐν ἐτοιμότητι. Περιμένω! Θά πρέπει, ὅμως, πριν κλείσω τό κεφάλαιον τοῦτο, πού ἔχει σαπίσει, νά σᾶς παραθέσω δύο, ἐκ πλείστων, δηλώσεις τῶν: Βουλευτοῦ τῆς Ν.Δ. Ναυάρχου Παπαδόγκονα, εἰς τήν Βουλήν: “Ναί κύριοι συνάδελφοι, μέ ἐταλαιπώρησεν ἡ χούντα, ἀλλά κατόπιν παρανομιῶν μου ἐναντίον της”. Καί Φλωράκη Χαριλάου - καπετάν Γιώτη - εἰς τήν Βουλήν: “... βασανιστήρια ἐγίνοντο πάντοτε, γίνονται και θά γίνωνται εἰς ὅλον τόν κόσμον υπό οἷονδήποτε καθεστῶς...”.

4) Τελειῶνω μέ τήν ἐξῆς δήλωσιν: Δέν ὑπῆρξεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς μας έντολή κακομεταχειρίσεως. ‘Αντιθέτως, ὁ ἀρχηγός τῆς ‘Επανάστασεως τῆς 21ης ‘Απριλίου 1967, Γεώργιος Χρ. Παπαδόπουλος ἐδήλωνεν ὅτι: “Εάν μου ἀποδείξῃ κάποιος ὅτι ἐβασάνισθη, ἐγώ θά αὐτοκτονήσω!”. Προσωπικῶς, ἐκάλουν τούς προΐσταμένους τῶν κατηγορουμένων διά βασανισμούς, διά νά ἐλέγξω.. Κατηγορηματικῶς, μέ διεβεβαίωνον και διά συγκεκριμένων στοιχείων μου ἀπεδείκνυσαν ὅτι, δέν ὑπῆρχεν ἀνάγκη βασανισμοῦ διά τήν ἀπόσπασιν πληροφορίας. “Οἱ καλούμενοι δι’ ἀνάκρισιν τά ἀπεκάλυπτον, τρέμοντες ἐκ φόβου... χωρίς νά δεχθοῦν οὔτε χαστούκι”.

‘Εχω ἐρωτήσῃ πολλούς, πού μου δηλώνουν ὅτι “ἐγώ ἐβασανίστηκα”, “ποῖος σέ ἐβασάνισεν”; ‘Η ἀπάντησις: “‘Ε, τώρα, ἄς τά ξεχάσωμεν αὐτά...”. Κάποιος και δῆ ἐπιστήμων, συμπαθῆς κατά τά λοιπά, μου εἶπεν - ἐξαναγκασθεῖς: “Μέ διέταξε (ποῖος; δέν τόν ὠνόμασε), νά σταθῶ στόν τοῖχο μέ τό ἕνα πόδι, χωρίς νά στηρίζωμαι πουθενά, ἐπὶ ὀκτῶ ὥρες”. Τόν ἠρώτησα: “Τό ἐπέτυχες;”. ‘Ερωτήσατέ τον και σεῖς, φίλε κ. Λεβιθόπουλε και πληροφορήσατέ με! Θά σᾶς δώσω τά

στοιχεῖα του ἄν μοῦ τὰ ζητήσετε. Ὑπενθυμίζω τό γνωστόν ἐκ τοῦ 17ου οἴκου τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου: “Ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί... ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί”.

5) Δέν τελειώνω: Ἐρωτῶ ὑμᾶς - τόν ἐρωτῶντά με, κ. Λεβιθόπουλε - καί πάντα καλοπροαίρετον ἄνθρωπον, πιστεύοντα ὅτι ἡ “χούντα”, ἐβασάνιζεν ἐπὶ 6½ ἔτη, πού διήρκεσε τό καθεστῶς της - 21 Ἀπριλίου 1967, μέ 8 Ὀκτωβρίου 1973 -: “Εἶναι περισσότερον ἀπάνθρωπος ἀπό τήν μεταπολιτευτικήν “Δημοκρατίαν”, ἡ ὁποία διατηρεῖ ἐπὶ τριάκοντα ἔτη εἰς τήν φυλακήν - πολιτικούς κρατούμενους - γέροντας ἡλικίας 92 ἐτῶν, τοὺς ἔχει στερῆσει τήν σύνταξιν των, τήν ὑγειονομικήν των περίθαλψιν καί τὰ πάσης φύσεως ἀνθρώπινα δικαιώματά των, βάσει ἀντισυνταγματικῶν διαδικασιῶν; Καί πλέον τούτου, ποῖον θεωρεῖτε ἀπανθρωπότερον βασανισμόν, τόν σωματικόν ἢ τόν ψυχικόν”;

6) Τώρα τελειώνω, πιστεύων ὅτι πιά πολύ “πονάει τό θέμα”, τῶν βασανιστικῶν ἐρωτημάτων σας, ἀπό αὐτά πού κατηγορεῖτε! Ὡςτις δέ ἀλήθεια, αὐτή τήν ὁποίαν δέν ἀντελήφθη ὁ Πόντιος Πιλάτος εἰς τήν διά τῆς σιωπῆς ἀπάντησιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ. “Στό κάτω - κάτω ἡ “Χούντα” παρέδωσε τήν ἐξουσίαν εἰς ἐκείνους ἀπό τοὺς ὁποίους τήν εἶχεν ἀφαιρέσει, μή ἐξαναγκασθεῖσα, ἀλλ’ ἐκουσίως”.

7) Καλές θερινές διακοπές, καλήν ἐπιτυχίαν εἰς τήν Ὀλυμπιάδα μας καί ἔρρωσο, ἐν Χριστῷ φίλε κ. Λεβιθόπουλε. Ἡμεῖς, οἱ Ἀπριλιανοί, ἔχομεν τό ὄνομα τοῦ δικτάτορος καί οἱ ἄρχοντες τοὺς ὁποίους σεῖς ἐκλέγετε, ἔχουν τήν χάριν.

Μέ ἀγάπην καί τιμὴν

Ἡ κρίσιμος νύξ

02.07.04 Σάββατον, ὥρα 21.25

Φίλε κύριε Λεβιθόπουλε Δῆμο,

Κατά τό προοίμιον τῆς χθεσινῆς ἐρωτηματοεπιστολῆς σας - εἰσρηγνικόν -, ἀποδέχεσθε τά ὑπό τύπον γεροντικῶν συμβουλῶν μου, σχόλια ἐπὶ τῆς προηγουμένης σας τοιαύτης.

Τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν σοφίαν σας βασισομένην εἰς τό βιβλικόν - Σοφία Σολομῶντος: “Ἐλεγε σοφόν καί ἀγαπήσει σε, ἔλεγε μωρόν καί μισήσῃ σε”. Εἴσθε, συνεπῶς, σοφός.

Τὴν ἐκεχειρίαν τὴν κηρύσσω πάντοτε μεθ’ ἐκάστην ἔκρηξίν μου καί δὴ μετὰ συγγνώμης. Σᾶς τὴν ζητῶ.

Εὐχαριστῶν διὰ τὰς εὐχὰς σας, ἀνταποκρίνομαι, ὁμοίως, καί χαίρω διότι συμφωνεῖτε μέ τὴν ἄποψίν μου ὅτι τὰ πάθη, μίση κ.λ.π. τὰ ὅποια χωρίζουν τόν λαόν μας λόγω τῶν σφαλμάτων, τὰ ὅποια διέπραξαν αἱ ἡγεσίαι τῆς Πατρίδος μας ἀπό τῆς ΚΑΤΟΧΗΣ - 1941 - μέχρι καί σήμερον, δέν θά σβήσουν, δυστυχῶς, πρό τῆς ἐξαφανίσεως ἡμῶν τῶν 90ρηδων, ἀλλά καί τῶν τρισεγγόνων ἡμῶν! Ἐξοφίσεις, ἡ ὑπαρξίς τοῦ χάους, τό ὅποιον ἐδημιουργήθη τό 1914 ἀπό τὴν τότε Ἐγείαν: Βασιλέως Κωνσταντίνου καί πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου!

Πταῖουν, ὅμως, πάρα πολύ, οἱ ἐκάστοτε παράγοντες οἱ ἀναμοχλεύοντες τό παρελθόν καί πρωτεύοντα ρόλον - ἐπ’ αὐτοῦ - διαδραματίζουν κακοὶ δημοσιογράφοι, κάκιστοι συγγραφεῖς καί μισητοὶ ἡγήται!

Πταίει καί ὁ “κυρίαρχος” λαός, ὁ “πάντοτ’ εὐκολόπιστος καί πάντα προδομένος”. Ἐν ἐνὶ λόγῳ πταίομεν ὅλοι - κατὰ Χαρίλαον Τρικούπην: Νά κλίνωμεν τό ρῆμα “πταῖω” εἰς ὅλους τοὺς χρόνους καί εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα!

Πότε καί πῶς θά διορθωθῇ ἡ κατάστασις αὕτη; Σεῖς ζητεῖτε, τόν ἥλιον τόν ζωογόνον, τόν ἥλιον λυτρωτήν!..., ἐγὼ ζητῶ τὸν ἡγέτην ἥλιον: Τόν διαυγῆ ὡς ὁ ἥλιος, ἡγέτην δίκαιον, ἔντιμον, ἀγαπῶντα τόν λαόν ὡς φιλόστοργος πατήρ, διακονοῦντα, δίδοντα... “μακάριόν ἐστι μᾶλλον τό δίδοναι τοῦ λαμβάνειν”! Καί βεβαίως δέν συνιστῶ τό παρ’ ἡμῶν ἐρπόμενον ποιητικόν φυτόν - πόα εἶναι - κισσός ἢ περιπλοκάς, λέγεται. Δέν τό συνιστῶ διότι διὰ νά ἀνέλθῃ, διὰ νά προοδεύσῃ, ζητεῖ ἀνασπληώματα... ἴδε ποίημα Γεωρ. Δροσίνης:

«Δέν θέλω τοῦ κισσοῦ τό πλᾶνο ψῆλωμα
σέ ξένα ἀνασπληώματα δεμένο
ἄς εἶμαι ἓνα καλάμι, ἓνα χαμόδευτρο.
Μά ὅσο ἀνεβαίνω, μόνος ν’ ἀνεβαίνω.
Δέν θέλω τοῦ γυαλιοῦ τό λαμπροφέγγισμα,
πού δείχνεται ἄστρο μέ τοῦ ἥλιου τῇ χάρι.
Θέλω νά εἶμαι φῶς ἀπό τῇ φλόγα μου,
κι ἄς εἶμαι ἓνα ταπεινό λυχνάρι.

*Στό μέτωπό μου δέν ἐπόθησα
δάφνης χρυσόδετο στεφάνι.
Τῆς χλόης τό ταπεινό στεφάνωμα
στόν ἴσκιό μιᾶς ἐλιάς - μέ φτάνει».*

Ἐκκληρῶν τήν ἐπιθυμίαν σας, δέν σᾶς παραπέμπω εἰς τήν πηγὴν τούτου. Προσφύγετε εἰς τόν ποιητὴν... ὁ ὁποῖος μᾶς παραπέμπει καί εἰς τόν Ἥλιον, δηλαδή τόν... ἑαυτὸν μας καί τότε μόνον τότε, ΙΣΩΣ πλησιάζωμεν τόν ΗΛΙΟΝ, τόν “καλὸν κάγαθόν”, τόν ΑΝΘΡΩΠΟΝ. Τόν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος θά τηρῇ τό Παύλειον: “... τοῖς μέν ὀπισθεν ἐπιλανθανόμενοι, τοῖς δέ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι...”, τόν σκοπὸν μας νά ἐπιδιώκωμεν, τό μέλλον· ὅχι ν’ ἀναξέωμεν τὰς πληγὰς, διότι δέν θά κλείσουν ποτέ.

Μή ἐπανερχώμεθα εἰς τὰ ἐμέσματά μας, ὅπως τὰ κυνάρια ἢ εἰς τόν τόπον τοῦ ἐγκλήματός μας, ὡς πράττει ὁ ἐγκληματίας.

Μέ αὐτὰς τὰς δύο - περίπου - σελίδας, προσεπάθησα νά ἀνταποκριθῶ εἰς τό περιεχόμενον τῶν πρώτων ὑμετέρων.

Καί εἰσέρχομαι εἰς τό θέμα σας τό ἀρχόμενον ἐκ τοῦ τέλους τῆς 6ης σελίδος σας: Δέν ἦσαν Στρατηγοί “τὴν νύχτα... ἐκεῖνο τό ἀποφασιστικὸ βράδυ δεκαπέντε ἡμέρες πρὶν τὴν 21η Ἀπριλίου 1967...” οὔτε “εἴκοσι ἀξιωματικοί”... ὅπως γράφετε...

Εἴμεθα τρεῖς Ταξίαρχοι, συμμαθηταὶ τῆς Σ.Σ.Ε., τῆς τάξεως 1937 - ἔτος ἐξόδου μας ἐκ τῆς Στρ/κῆς Σχολῆς Εὐελπίδων - Σ.Σ.Ε. - καί οἱ ἄλλοι ἦσαν Συνταγματάρχαι. Ὁ ἀριθμὸς δέν ἔχει ἀποκαλυφθῇ μέχρι σήμερον καί δέν θεωρῶ ἀναγκαῖον νά τό πράξω, ποτέ! Σημασίαν ἔχει, ὅτι, τὴν ἀπόφασίν των τὴν ἀπεδέχθη τό σύνολον τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων - Ε.Δ. - καί τό σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀπόδειξις ὅτι δέν ἐχύθη οὔτε σταγὼν αἵματος. Ἐπεκράτησεν ἀναιμάκτως καί αὐτοστιγμεί!

Λοιπόν: Ἀπαντῶ εἰς τὰ ἐρωτήματά σας κατὰ τὴν σειρὰν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ θέτετε ἀπὸ τῆς σελίδος σας 7:

1. Ἐκεῖνο τό βράδυ κατὰ τό ὁποῖον ἔγινεν ἡ ψήφισις - ἐκλογή - ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως ὑπῆρξε μία καί μόνη ἀντίρρησης ἐνός Ταξίαρχου. Τοῦ εὐτυχῶς ζῶντος, κ. Πανουργιᾶ Πανουργιᾶ, ἀποσυρθέντος ἐκ τῆς συσκέψεως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Συν/χου Γεωρ. Παπαδοπούλου ὡς ἀρχηγοῦ.

Ἐδικοιολόγησε τὴν ἀποχώρησίν του, ὀρθῶς - τό ὀρθῶς ἀναφέρω ὅτι ἰσχύει κατὰ τό τυπικόν, δηλαδή ὁ τύπος κατὰ τὴν Στρατιωτικὴν τάξιν καί πειθαρχημένην ἱεραρχίαν, δέν ἐπιτρέπει τοιαύτην παρατυπίαν.”Ὅμως ἡ Ἐπανάστασις καταργεῖ τοὺς τύπους καί ἐφαρμόζει τὴν οὐσίαν...- μὴ δεχθεῖς νά τεθῇ ὡς Ταξίαρχος ὑπὸ τὴν διοίκησιν Συνταγματάρχου. Ὑπεσχέθη ὅμως, ὅτι δέν πρόκειται νά προδώσῃ τὴν ἐνέργειαν καί πρὸς τιμὴν του, ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του.

2. Τό βράδυ τῆς ληφθείσης - τελικῆς - ἀποφάσεως, δηλ. 19ην Ἀπριλίου 1967, δέν ὑπῆρξεν ἀντίρρησης παρ’ οὐδενός.

Ὑπῆρξεν ὅμως κάποιος δισταγμὸς, κάποια σύγχυσις, κάποια ἀνησυχία ὅταν, ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας του ὁ κ. Νικ. Μακαρέζος.

Είχε κληθῇ ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Ζωιτάκη Γεωργίου - Διοικητοῦ τοῦ Γ΄ Σώματος Στρατοῦ Θεσσαλονίκης - καί μᾶς μετέφερε τὴν πληροφορίαν ὅτι: α) Κατὰ τὴν πρωτὴν τῆς ἰδίας ἡμέρας, εἶχε γίνεи σύσκεψις τῶν ἑνδεκα Ἀντιστρατήγων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Α/ΓΕΣ Ἀντιστρ/γου Σπαντιδάκη Γρηγορίου, καθ' ἣν οὗτος τοὺς ἐνημέρωσεν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καί ὅτι εἶχεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἡ αἰτήσις του νά τόν δεχθῇ τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα, ἵνα τοῦ ἐκθέσῃ τὴν κατάστασιν - πολιτικὴν καί Στρατιωτικὴν - ἰδίᾳ τὴν β΄(!), δηλ. τὴν ἀνησυχίαν λαοῦ καί Στρατοῦ, τοῦ μέν α΄ ἀγχομένου καί ζητοῦντος ἔστω καί λοχίαν νά τόν σώσῃ ἐκ τῆς ἐπικειμένης, βεβαίας κομμουνιστικῆς συμφορᾶς τοῦ προσχεδιαζομένου 4ου γύρου, τοῦ δέ β΄ ἐτοίμου νά ἐπέμβῃ καί δὴ διὰ λοχαγῶν προκειμένου νά ἀποτρέψῃ τὸν ἀνωτέρω κίνδυνον. Γνωρίζων, λοιπόν, ὁ Α/ΓΕΣ τὴν προπαρασκευαζομένην ἐπέμβασιν - ἀφοῦ εἶχεν ἀναθέσει, πρὸς τούτοις τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ Σχεδίου Ἑνεργείας "ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ" εἰς τοὺς Συν/χας Παπαδόπουλον Γεώργιον δ/ντὴν τοῦ 3ου Ἐπιτελικοῦ Γραφείου Γ.Ε.Σ., ἀρμοδίου διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις κ.λ.π., καί Νικόλαον Μακαρέζον δ/ντὴν τοῦ Β΄ κλάδου τῆς ΚΥΠ, ἀρμοδίου διὰ τὴν ἀσφάλειαν -, διέταξε τὸν Ἀντιστράτηγον Ζωιτάκην Γεώργιον νά ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἐνημερώσεως τῶν ἀνωτέρω δύο Συν/χῶν καί δι' αὐτῶν τοὺς, "γνωστούς ἀγνώστους", νά καθήσουν φρόνημα διότι θὰ τοὺς "στήσῃ στὸν τοῖχο" (!), ἂν τολμήσουν νά παραβοῦν τὴν ἐντολήν του καί τὸν ὄρκον των! Τοῦτο, μᾶς μετέφερεν ὁ κ. Νικόλαος Μακαρέζος, ὡς προανέφερα ἀνωτέρω τὸ βράδυ τῆς 19ης Ἀπριλίου 1967, ἐν συγκεντρώσει τῆς... Ὁμάδος ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου "Προμηθεύς". Καί ἐπὶ τῷ ἀκούσματι, ἐπάγωγσεν ἡ ὁμήγυρις, ἥς ὁ ἀρχηγός Γ. Παπαδόπουλος, τί νά κάνῃ, ἠρώτησε τὸν Ταξίαρχον Παττακόν Στυλιανόν, μέ φωνὴν πάλλουσαν ἀπὸ ἀγωνίαν, ἴσως καί φόβον μήπως ἡ ὁμήγυρις καί ἰδιαιτέρως ὁ Ταξίαρχος Παττακός, ὁ ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς διαταγῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Σχεδίου Ἑνεργείας "ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ", συμμορφωθoῦν μέ τὴν ἀνωτέρω ἐντολήν: "Καί τώρα κ. Ταξίαρχε, τί κάνωμεν;";

Ὁ Ταξ/χος, Παττακός Στυλιανός, ἡρέμως καί ἀποφασιστικῶς, ἀπήντησεν: "Ἡ ληφθεῖσα, πρό τῆς πληροφορίας τὴν ὁποίαν μᾶς ἔφερε τώρα ὁ κ. Μακαρέζος, ἀπόφασίς μας, δέν εἶναι δυνατόν νά ἀναβληθῇ διότι ἡ πληροφορία δέν μεταβάλλει τὰ δεδομένα ἐφ' ὧν ἐλήφθη ἡ ἀπόφασίς μας, λοιπόν: Κύριοι, ὁ Ταξ/χος θὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν. Θὰ ἀπλώσω τὰ ἄρματα καί τὰς Μονάδας τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς, ὡς προβλέπει τὸ Σχέδιον ἐνεργείας εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Σχεδίου θέσεις καί... ὅσοι συμφωνῇτε, ἐλᾶτε μαζί μου, ὅσοι διαφωνεῖτε, ἀντισταθῆτε, ἂν μπορῇτε!". Τότε α΄ ὁ Παπαδόπουλος ἐβροντοφώνησεν "ἐγὼ μαζί σας" τὸ αὐτὸ καί ὁ β΄ Μακαρέζος καί ὅλοι μαζί, τὸ αὐτό!

Ὅποτε ὁ Παπαδόπουλος, σωφρόνως καί εὐφυῶς ποιῶν, εἶπεν: "Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, κύριοι, αὔριον - 20.4.67 - νά μὴ πάῃ κανεὶς μας εἰς τὴν Μονάδα του ἀφ' ἑνός διὰ νά ἀναπαυθῇ καί κυρίως διὰ λόγους ἀσφαλείας. Δηλαδή, μὴ κάποια πρᾶξις μας, κάποιος λόγος μας φανερώσῃ τὸ ἐγχείρημα καί καταστραφῇ ἡ σχεδιασθεῖσα καί ἀποφασισθεῖσα ἐνέργεια". Τότε, ἐγὼ εἶπον: "Συμφωνῶ μέ

τήν ἄποψιν, ἀλλὰ δέν θά τήν ἐφαρμόσω, διότι δέν ἀπουσίασα ποτέ ἀπό τήν μονάδα μου. Ἐάν ἀπουσιάσω, τότε θά ὑπάρξῃ κίνδυνος!...” καί, εὐτυχῶς, ἔπραξα, ὅ,τι ἔπραττον καθ’ ἐκάστην. Διὰ τί, “εὐτυχῶς”; Διότι τήν 11ην ὥραν τῆς ἐπομένης ἡμέρας - 20ῆς Ἀπριλίου 1967 - ἐκλήθην τηλεφωνικῶς ἀπό τόν συμμαθητήν μου Ταξ/χον κ. Πανουργιᾶν Πανουργιᾶν, δ/ντήν τοῦ 2ου Γραφείου - ἀσφαλείας - τοῦ Γ.Ε.Σ., νά πάω ἀμέσως νά τόν ἐπισκεφθῶ! Ἀνησυχίας, σφόδρα, μετέβην. Ἐκρυσά τήν θύραν τοῦ Γραφείου του. Ἦνοιξα, εἰσῆλθον καί εἶδον τόν ἀγαπητόν μου συνάδελφον νά ἴσταται καί νά μέ ἔρωτᾷ: “Στέλιο τί συμβαίνει;”. Τόν ἠρώτησα τό ἴδιο: “Τί συμβαίνει;”. Μοῦ ἀπάντησε: “Μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ δ/ντής τοῦ Γραφείου Α/Γ.Ε.Σ., Ἀντισυν/χης Τεθωρακισμένων Λάзарης Ἰωάννης, ὅτι ἡ σύζυγός του, Ὑπάλληλος Τραπεζῆς, ἔλαβεν ἀπό ἀνώνυμον, τηλεφώνημα, εἰδοποιούντα αὐτήν νά ἐνημερώσῃ τόν σύζυγόν της καί αὐτός τόν Α/Γ.Ε.Σ., ὅτι “ἀπόψε θά τοὺς συλλάβουν ἐπαναστᾶται καί θά φᾶνε ξύλο...”. Ἀνεθάρρησα καί ἀνεφώνησα: “Μακάρι βρέ Πάνο, μακάρι, ἐπὶ τέλους νά τελειώσῃ αὐτή ἡ ἀγωνία! Μακάρι...”. Μέ διέκοψεν εἰπών: “Μπά, μᾶλλον φάρσα εἶναι, ἀλλὰ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, διετάξαμεν γενικήν ἐπιφυλακὴν ὑψηλοῦ βαθμοῦ, τήν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Σχεδίου ἐνεργείας ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ἐκτάκτου ἀνάγκης καί γι’ αὐτό σέ κάλεσα νά σέ ἐνημερώσω καί νά λάβῃς τὰ προβλεπόμενα μέτρα...”. Καλυτέρα καί μεγαλυτέρα ὑποστήριξις καί δὴ νομιμοποιήσις τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεών μας, τῆς ἀποφασισμένης ἀπὸ χθὲς διὰ τήν 2.30 ὥραν τῆς αὐριον - 21ῆς Ἀπριλίου 1967 - ἐνεργείας, μόνον Θεόθεν ἦτο δυνατόν νά ἀνεμένετο! Καί ὅμως! Μὴ ματαιόδοξος, μὴ παράφρων φιλόδοξος, δέν περιαιτολογῶ, συγχωρεῖστε με, εἰσηγήθην εἰς τόν συνομιλητήν συνάδελφόν μου, φίλτατον καί ἐν Ὁπλοῖς συνάδελφον, κ. Πανουργιᾶν: “Δέν πᾶμε στόν κ. Σπαντιδάκην - Α/Γ.Ε.Σ. -, νά τοῦ εἰσηγηθῶμε νά ἀναλάβῃ τήν εὐθύνην τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὑπεράτου νόμου τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος μας...”; Μοῦ ἀπάντησεν ἀποφασιστικά: “Ὁχι, Στέλιο, δέν πρόκειται νά τόν πείσωμεν. Ἐκτελεῖ εὐόρκως τὰς ἐντολάς τοῦ Βασιλέως, Ἀρχηγοῦ τῶν Ε.Δ.!”. “Ἐ! τότε δέν πᾶμε στόν Ὑπουργόν Ἐθνικῆς Ἀμύνης...”, τοῦ εἶπον. “Πήγαινε ὅπου νομίζεις”, μοῦ εἶπε καί προσέθεσεν: “Ἐξ ἄλλου, τί καλύτερον μπορούμε νά κάμωμεν ἐμεῖς ἀπ’ αὐτό πού κάνει ἡ Κυβέρνησίς μας; Ποῦ θά βροῦμεν ἑκατὸ ἀνθρώπους ἰκανωτέρους καί καλυτέρους ἀπ’ αὐτοὺς πού μᾶς κυβερνοῦν;”. Ἀπάντησα: “Μά! Ἐσὺ ἀπὸ τό 1945 ψάχνεις νά κάνῃς ὅ,τι πρέπει γιὰ τήν Πατρίδα, ἀκόμη δέν βρῆκες ἑκατὸν ἰκανοὺς Ἑλλήνας νά κυβερνήσουν εὐπρεπῶς, δικαίως καί ἀσφαλῶς τήν Χώραν μας; Τότε γιατί πρό ἐτῶν - 1958, νομίζω ἦτο, ὅταν ἡ Ε.Δ.Α., προσωπεῖον τοῦ Κ.Κ.Ε., εἶχε καταστῇ διὰ τῶν ἐκλογῶν Ἀξιοματικὴ Ἀντιπολίτευσις - σὺ κι ἐγὼ παρουσιάσθημεν εἰς τόν τότε Α/Γ.Ε.Σ., Ἀντιστράτηγον Γκίκαν Σόλωνα καί τοῦ ἐζήτησες - σὺ - νά ἀναλάβῃ αὐτός τήν εὐθύνην Ἐπαναστάσεως, διὰ νά ἀποσοβηθῇ ἐπικείμενος κίνδυνος κομμουνιστοποιήσεως τῆς Πατρίδος μας καί “ἔσεται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς (τῶν), πρώτης, (προηγούμενων)”; Τότε εἶχες εὖρει τοὺς ἑκατόν, τώρα ἐκάθηκαν;”. Βεβαιωθείς ὅτι ματαιοπονῶ, τὸν ἀπεχαιρέτησα. Ἐφυγα. Ἐξω ἀπὸ τό

Γραφεῖον τοῦ Α/Γ.Ε.Σ., συνήντησα, τυχαίως, τόν Ὑποστράτηγον Περίδην Γεώργιον, Διοικητὴν τῆς XIIIς Μεραρχίας Ἐβρου, ἕνα ἔτος πρό ἐμοῦ ἐξεληθόντα τῆς Σ.Σ.Ε., γενναῖον πολεμιστὴν καὶ κατὰ πάντα ἐκλεκτόν Ἑλληνολάτρην Ἀξ/κόν, ἐπ' ἀνδραγαθία ἔχοντα προαχθῆ κατὰ τόν Κ/Συμμοριτοπόλεμον! Τόν ἐχαιρέτησα πειθαρικῶς, φιλικῶς καὶ τόν ἠρώτησα: “Στρατηγέ, πῶς ἐδῶ;”. Μοῦ ἀπάντησεν: “Μέ ἔχει καλέσει ὁ Α/Γ.Ε.Σ...”. Τόν ἠρώτησα: “Στρατηγέ, πῶς βλέπετε τὴν κατάστασιν; Θά ἀφήσωμεν τοὺς ΚΚΕδες νά αἱματοκυλίσουν μέ τόν 4ον γῦρον των τήν Πατρίδα μας καί νά τὴν ἐντάξῃ ὁ ἀρχηγός τῆς παραστρατιωτικῆς Ὁργανώσεως Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α, Ἀνδρέας, εἰς τό παραπέτασμα, ἐφαρμόζων τό προσφιλές του “μοντέλον” τῆς Σταλινικῆς “δημοκρατίας;” ἢ θά πρέπει νά ἐπαναστατήσωμεν; Ἐάν ἐπαναστατήσωμεν, θά λάβετε μέρος μέ τὴν Μεραρχίαν σας;”. “Βεβαίωτα, ναί”, μοῦ ἀπάντησεν, ὅμως μέ ἠρώτησε: “Τί λέει ὁ κ. Πανουργιάς - τοῦ εἶχον εἶπει... σχετικῶς-”, ὅ,τι εἶχε συμβῆ...

Τοῦ ἀπάντησα ὅτι, δέν διαφωνεῖ, ἀλλὰ ἀμφιβάλλει διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῆς δι' ἐπαναστάσεως τῶν Ε.Δ., ἀλλαγῆς τῶν πραγμάτων!... Τόν ἀπεχαιρέτησα καὶ αὐτόν καί ἐπῆγα εἰς τόν Ὑπουργόν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Παναγὴν Παπαληγούραν, φίλα πρὸς με διακεῖμενον. Τοῦ ἐξέθεσα τόν κίνδυνον, τοῦ εἰσηγήθην... μέ ἀπέπεμψεν ἀπειλητικῶς ὅτι: “ἐλέγχω ἀπὸ Στρατιᾶς μέχρι κλιμακίου Διμοιρίας θά στήσω στὸν τοῖχον ὅποιον...” - Τόν παρεκάλεσα: “κ. Ὑπουργέ, τοῦλάχιστον, ἐγκρίνατε νά μὴ φύγῃ σήμερον ἡ Ἴλη ἀρμάτων διὰ τὴν ἔδραν τῆς, Λιτόχωρον, διότι θά τὴν χρειασθῶμεν διὰ τὰς, μετὰ τὴν 28ην Μαΐου, ἐκλογάς”.

Εὐτυχῶς, ἐνέκρινε τὴν παραμονὴν τῆς. Εὐτυχῶς, δέν ἐχρειάσθη ἡ ἐπέμβασις τῆς, ἀφοῦ οὐδεὶς ἀντέδρασε καὶ τὰ πάντα ἐξελίχθησαν ἀναιμιάκτως καὶ ὁμαλῶς ἀπαξάπαντος τοῦ Λαοῦ ἐνθουσιωδῶς χειροκροτήσαντος τὴν σωτηρίαν του, ἀκριβῶς ὅπως ἔπραξε καὶ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ “ἄλλου σωτῆρος” του, Κ. Καραμανλῆ τοῦ “Ἐθνάρχου”, τὴν 24ην Ἰουλίου 1974, εἰς τό Ἀεροδρόμιον τοῦ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ!...Καὶ ἡ ζωὴ κυλάει ὅπως ὁ Ἰορδάνης ποταμός, πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρός. Μόνον ἅπαξ “ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω”, ποτέ πιά. Οὔτε καὶ διὰ δευτέραν φοράν διαβαίνομεν τό ἴδιο ποτάμι!... Ἀλλὰ, δέν χρειάζεται νομίζω οὔτε ἡ πρὸς τὰ ὀπίσω πορεία τοῦ ποταμοῦ, οὔτε τό ξαναπέρασμά του ἀπὸ τό ἴδιο σημεῖον. Μᾶς τό ἀποδεικνύουν τὰ γεγονότα συνεχῶς ἀλλὰ, δέν διδασκόμεθα. Εἶδομεν, π.χ., τόν “ποταμόν” Κ. Καραμανλῆν ἀπὸ τό 1955 ἕως τό 1963. Τόν ξαναεἶδαμεν ἀπὸ τό 1974 ἕως καί τό... πού μετέστη εἰς τὴν ἄλλην... ζωὴν, πού ἀμείβεται κατὰ τὰ ἔργα του! Οὐδέν ἐδιδάχθη, τίποτε δέν ἐλησμόνησεν. Τό αὐτό καὶ οἱ σύν αὐτῷ καὶ οἱ πρό καὶ οἱ μετὰ ἀπὸ αὐτόν! Καὶ τό ποτάμι κυλάει ἐμπρός καὶ πίσω δέν γυρνάει! Τί νά κάμωμεν; Τί χρειαζόμεθα; Νομίζω ὅτι θά μᾶς λυπηθῇ ὁ Θεός καὶ θά μᾶς παρουσιάσῃ τὸν ἀκραίφνη Ὁρθόδοξον Ἑλληνα μέ νοῦν καὶ γνῶσιν, μέ ὀργανωτικὰς ἱκανότητας, μέ ἀνιδιοτελεῆ διακονίαν τύπου Ἰω. Καποδίστρια, πιστεύοντα καὶ πράττοντα συμφώνως τῷ Θεσφάτῳ: “Μακάριόν ἐστι μᾶλλον τό διδόναι τοῦ λαμβάνειν” καὶ ὅχι τό τοῦ Σαρδανάπαλου, Ναβουχοδονόσωρ τοῦ Βασιλέως τῆς Βαβυλωνίας: “... ἔσθιε, πίνε, ἀφροδίσιαζε, τὰ δ' ἄλλα τῆς ψυχῆς...”!

Ταῦτα ἔπραττον οἱ “γνωστοί μας ἄγνωστοί μας” καί συνεχίζουν νά πράττουν οἱ σήμερον καί οἱ εἰς τό αἰεὶ ἡγέται μας, ἐάν - ἐπαναλαμβάνω - δέν ἐπέμβῃ ὁ Πανάγαθος καί πανοικτίρμων Θεός μας, ἔστω καί τήν ὑστάτην ταύτην στιγμὴν νά μᾶς ἐνώσῃ, ὅπως ἦνωσεν ὁ Ῥεχάγκελ τήν Ἐθνικὴν μας καί ἐπέτυχε τό νέον ΕΠΟΣ φθάσασα εἰς τόν τελικόν, αὐριανόν ποδοσφαιρικόν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς πανισχύρου Ἐθνικῆς τῆς Πορτογαλίας. Ὡς εὐχνηθῶμεν, γονυπετῶς προσευχόμενοι, νά νικήσῃ ἡ Ἐθνικὴ ἡμῶν. Ἀλλὰ ἀκόμη καί δεύτεροι ἢ καί τρίτοι, πάλιν ΕΥΓΕ εἰς τοὺς ἀτρομήτους - Ἑλληναρᾶδες τῆς Ἐθνικῆς μας. Ὡς ἀκολουθήσωμεν τό παράδειγμά των, ἐνούμενοι ὡς μία σιδηρᾶ “γροθιά” ἱκανή νά συντρίβῃ κάθε ἐχθρόν καί πολέμιον κατὰ τῆς λατρευτῆς μας Πατρίδος. Ὡς συμμορφωθῶμεν μέ τό θεῖον Παύλειον, σᾶς τό ἔχω ξαναγράψῃ: “Τοῖς μὲν ὀπισθεν ἐπιλανθανόμενοι, τοῖς δέ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι, κατὰ σκοπὸν διώκω”... τὸν στέφανον τῆς νίκης, τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης, τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος μας....“παιδιά, τῆς Ἑλλάδος παιδιά, πού σκληρὰ πολεμᾶτε πάνω στὰ βουνά”.... μᾶς τραγουδοῦσε γλυκόφωνα ἡ ἀξέχαστη Σοφία Βέμπο. Ἦμουν κι ἐγὼ ἐκεῖ “πάνω στὰ χιονισμένα βουνά” καί μέ χρυσοῦν ἀριστεῖον ἀνδρείας μέ ἐτίμησεν ἡ Πατρίς, ἡ τότε ἀξία ἡγεσία της καί μοῦ τό ἐστέρησεν - ἔτσι νομίζει - ἡ “μεταπολίτευση”, ἀκόμη καί ὁ “ἀνεξάρτητος” σάν δέν ντρέπεται, “συνήγορος τοῦ πολίτη”!

«Χτυπᾶτε πολεμᾶρχοι
καί μὴ ξεχνᾶτε τό σκοινί,
παιδιά, τοῦ Πατριάρχη!»

Μέ αὐτά, φίλε Δῆμο, κύριε Λεβιθόπουλε, τελειώνω καί περιμένω τὴν νέαν ἐπίθεσίν σας...

Μέ ἀγάπην καί πατρικὴν στοργήν

Ἡ ὀργιάζουσα φανταΣΙΑ

Ἀθῆναι, 03.07.04, Σάββατον, ὥρα 15.45

Φίλτατε κύριε Δῆμο Λεβιθόπουλε:

Εἰς τήν, σήμερον, παραδοθεῖσαν μοι ἐπιστολήν σας, ὑπό ἡμερομηνίαν αὐριανήν, “Εθνική Ἑπαρσις... κυπέλλου” - ὀρθῶς - τήν ἀποκαλεῖτε, ἀπαντῶ, στίχον πρὸς στίχον. Διὰ; Διὰ νά μή μέ κατηγορῆτε ὅτι ἀποφεύγω νά δώσω ἀπαντήσεις “εἰς ὅλα”!!

Σᾶς ἔχω βεβαιώσει ὅτι τηρῶ τήν αὐστηράν - μωσαϊκὴν - ἐντολήν “οὐ ψευδομαρτυρήσης...” ἥν ἡ λατρευτή μου, ἀναλφάβητος μπτέρα μετέλλαξεν εἰς τό κρητικόν, “μή λές ψώματα-ψεύδη-” καί μάλιστα μέ τήν συμπλήρωσιν, “γιατί ἀντράκι μου, θά σοῦ κόψη ὁ παπᾶς τή γλῶσσά σου”. “Καί πού θά τό κατέχη αὐτός;”. Ἀπαντοῦσα ἐγώ. Κι ἐκείνη: “Μά αὐτός κουβεντιάζει μέ τό Θεό πού τά ἀκούει καί τά θωρεῖ - τά βλέπει - ὅλα”, ξανάλεγεν ἐκείνη. Κι ἐγώ ὁ “δικτάτορας σας ἀπό νήπιον” τῆς ἀπαντοῦσα: “Εἰγὼ δέ θά τοῦ σταθῶ, θά τοῦ ξεφύγω”. Κι ἐκείνη: “Αὐτός θάρρη ἐκεῖ(ά), πού θά κοιμᾶσαι καί θά ξυπνήσης τήν ὥρα πού αὐτός θά σοῦ τήν ἔχει κόψει...”.

Ἄς ἀφήσωμεν τήν μπτέρα μου εἰς τήν ἡσυχίαν της.

Οὔτε φοβᾶμαι οὔτε ἀποφεύγω νά ἀπαντήσω εἰς ἐρωτήσεις σας. Ἀπλῶς, μέ τίς περιπλοκάδες - κισσοῦς σας -, μέ περιπλέκετε - μπερδεύετε - διὰ τοῦτο, ἀπό τοῦδε καί εἰς τό ἐξῆς - πόσο θά ἀντέξω ἀκόμη; - θά ἀπαντῶ σειράν πρὸς σειράν. Λοιπόν:

Δέν εἶμαι ἀμετανόητος “δικτάτορας”, ἀπορρίπτω τόν τίτλον. Εἶμαι Στρατιώτης, “εἰλικρινὴς εἰς βαθμόν ἐπικίνδυνον” κατὰ προϊστάμενόν μου, αὐστηρόν κριτὴν.

Ναί, δέχομαι τὰς εὐχαριστίας σας, διότι ἀνταποκρίνομαι “στὶς ἐπιστολές σας ἀμέσως”, ἔστω καί “κατὰ ριπὰς ἀποστελλομένης”. Τό ἐάν συμφωνῆτε ἢ ὄχι εἶναι ἀπαραβίαστον δικαίωμά σας, τό ὁποῖον, ἂν καί “ἀμετανόητος”, καθ’ ὑμᾶς “Δικτάτορας”, δέν πρόκειται νά σᾶς ἐπιβάλω νά συμφωνήσετε. Δέν δύναμαι, λόγῳ γήρατος “νά τά βγάλω πέρα μέ νεαρόν συναθλητὴν... καί διατηρῶ ἐκεχειρίαν... ἰδίᾳ κατὰ τήν ἐγγύτητα ἀρχίζουσιν ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΙ!”. Τελικῶς, ἐπομένως μέ ἐνίκησατε διὰ τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης σας εἰς τόν “στίβον τῆς πνευματικῆς δυνάμεως, συναγωνιζόμενοι...”

Καί εἰσέρχομαι - αἰσίως - ἐπιτέλους, εἰς τό “ψητόν” τό ἀρχίζον ἐκ τῆς σελίδος σας 2, σύμπτως!...

Λοιπόν, δέν εἶχον οὐδεμίαν ἐπαφὴν ἢ οἰανδήποτε σχέσιν μέ πράκτορας πληροφοριῶν ξένων Χωρῶν.

Ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας ἐπληροφορούμην τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεχεν ἡ Πατρίς μας ἐξ ἐνός προπαρασκευαζομένου 4ου γύρου ὑπὸ τοῦ ΚΚΕ. Ὑπὸ τῶν Δημοσιογράφων, διὰ τῶν ἐφημερίδων, ἐζητεῖτο ἔστω καί Λοχίας νά σώσῃ τήν

Πατρίδα. Αί έφημερίδες, έπίσης, έδημοσίευον τά δρώμενα: “Ανένδοτος άγών” από μέρους του “γέρου της Δημοκρατίας”, Γεωρ. Παπανδρέου, μέ συχνάς ταραχώδεις όχλοκρατικές διαδηλώσεις, μέ συμμετοχήν Ε.Δ.Α., Λαμπράκηδων καί πάσης φύσεως άναρχικών στοιχείων, όδοφράγματα, άπεργίαι, φόνοι κ.λπ.

Αί έφημερίδες έδημοσίευον τά πρακτικά των συνεδρίων του “Στέμματος” υπό την Προεδρίαν του Βασιλέως, αί ίδιαι έδημοσίευον τάς συνεδριάσεις εις τό Κοινοβούλιον τό όποιον, λόγω των “σκυλοκαυγάδων”, τ’ ώνόμαζον κυνοβούλιον, όπως τώρα, ό μέν τ. πρόεδρος της Βουλής κ. Άπόστ. Κακλαμάνης τό άπεκάλεσε “πτυελοδοχείον”, ό δέ πρώην πρωθυπουργός Κ. Μητσοτάκης, ...Χαμαιτυπειόν! Σās λέγω “ψώματα”, φίλε κ. συναθλητά; Καί δέν έδιάβαζα μόνον αυτά, αλλά καί προσωπικώς έβλεπα τά χάλια καί ήκουα τάς συζητήσεις εις τά πάσης φύσεως μέρη. Εις τάς όδους θορυβώδεις διαδηλώσεις, όδοφράγματα, καθγάδες μέχρι θανάτου λ.χ. σκοτωμοί Λαμπράκη, φοιτητού, κ.λπ., κ.λπ.. Εις τά καφενεΐα αί συζητήσεις: “Αχ, δέν βρίσκεται ένας Άξ/κός, έδοκιμάσαμεν Πλαστήρα, έδοκιμάσαμεν Παπάγον, σειρά νά δοκιμάσωμεν “μπάρμπα Γιάννην = Πασαλίδην”, άρχηγόν της Ε.Δ.Α., δηλ. του Κ.Κ.Ε.! Έπίσημοι άναφοραί Στρατιωτικών Κρατικών Έπηρεσιών Πληροφοριών, - Κ.Υ.Π. - τάς χλευάζετε, έγώ όφείλω νά τάς σέβωμαι καί νά πιστεύω τάς άναφοράς των. Αί άναφοραί των, έπίσημοι πρός την Κυβέρνησιν υποβαλλόμεναι, όπως καί τώρα, παντού καί πάντοτε, έκοινοποιοϋντο εις τόν Τύπον καί οί δημοσιογράφοι μέ ή χωρίς « » , μάς έκάλουν εις εγρήγορσιν καί “Αχ! δέν βρίσκεται ένας Λοχίας νά μάς σώση”;

Ό έντιμότατος - όμικρον τό όρθόν, τά εις -τιμος λήγοντα έπίθετα... - δ/ντής του Β΄ κλάδου της ΚΥΠ Συν/χης Πυρ/κού κ. Νικ. Μακαρέζος, αρμόδιος διά την άσφάλειαν του Κράτους μας, μάς έκοινοποίησεν υποβληθεΐσαν εις τόν Γενικόν Δ/ντήν της Κ.Υ.Π. Άντιστράτηγον Κυριϊakon Παπαγεωργόπουλον, βρίθουσιν πληροφοριών έπισημαινουσών τόν βέβαιον κίνδυνον άλληλοσπαραγμού μετά τάς Έκλογάς της 28ης Μαΐου 1967 καί ειςπεγίτο ή την αναβολήν των Έκλογών ή την Συνταγματικήν υπό της Βουλής, προβλεπομένην προσωρινήν κατάργησιν άρθρων του Συν/τος διά νά ήρεμήσῃ ό Λαός καί νά όδηγηθῇ έν ειρήνῃ, έν καιρῷ, εις Έκλογάς.

Μή λησμονήτε δέ ότι, μόλις όλίγα έτη είχαν περάσει από τόν έθνοκτόνον κομμουνιστοσυμμοριτοπόλεμον, έμφύλιον τόν θέλετε; Έν τάξει. Τά θύματα όμως, τί ήσαν; Τί τούς έπαιαν; Τούς έβάπτιζαν μαυραγορίτες, μοναρχοφασίστες, Ταγματασφαλίτες, Γερμανονγκεσταπΐτες, ένῶ τό μόνον “έγκλημά των” ήτο ή άρνησίς των νά γίνουν κομμουνισταί! Δέν είχαν σβήσει τά μίσῃ καί τό έκδικητικόν μένος άμφοτέρωθεν! Τά κινήματα του Κ.Κ.Ε., εις Μέσσην Άνατολήν, τά έξευτελίσαντα την δόξαν του Έπους της Ελλάδος μας, ήσαν νωπά καί ή άπειλή της επαναλήψεως - 4ος γϋρος - έντός των τειχών, ή πρό των πυλών, “έκεΐθεν των συνόρων μας μετά της Βουλγαρίας”.

Ήσαν, λοιπόν, καθ’ ύμās καί κατά τούς “ίνστρούκτορες”, ξένες μυστικές ύπηρεσίες πού μάς έπληροφόρουν οϋτω καί μάς “έπίζον” - καθ’ ύμās - νά

κάμωμεν επανάστασιν, διά νά κερδίσουν αὐταί τί;

Ἦσαν τόσον ἀδύναμοι αἱ Η.Π.Α. καί ἐζήτουν τήν προστασίαν των ἀπό ἡμᾶς τούς ἰσχυροτέρους των;

Καί ἀφοῦ μᾶς ἔπεισαν - ἡ καθ' ὑμᾶς, μᾶς ἐπίεσαν - νά ἐπαναστατήσωμεν πρὸς χάριν ἐκείνων, γιατί ἐκεῖνοι ἔπαχναν ἐπὶ ἡμέρας νά μάθουν ποιοὶ εἶμεθα, ποῖον σκοπὸν εἶχομεν, ἀπὸ ποίους παρεκινήθημεν καί μᾶς ἐξύβρισεν ὁ πρόεδρος των - Τζόνσον - “μπάσταρδους” καί ἀπήτηι τήν ἄμεσον παράδοσιν τῆς ἐξουσίας καί ἐκήρυξεν εἰς ἀπομόνωσιν τήν Πατρίδα μας, διέκοψε τήν βοήθειαν μέχρι καί τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1973, πού παρεδώσαμεν τήν ἐξουσίαν... εἶναι “ψώματα” αὐτά, φίλε μου κ. Λεβιθόπουλε; Τότε διατί “δέν μοῦ ἔκοψε τή γλῶσσά μου ὁ παππᾶς τῆς μητέρας μου;”. Ἀρά γε τόν ἐξεγέλασα ἡ ἔπαυσε νά τόν βοηθῇ ὁ Θεός; Αἰσθάνομαι ἐντροπήν καί ἀποτροπιασμόν, φίλε μου Δῆμο, ἀκούων καί διαβάζων ἀπὸ τὰ ΜΜΕ, αὐτά τὰ παραμύθια, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τριακονταετίαν μέ ἀξιοθαύμαστον συνεχῇ ἐπανάληψιν, κοντεύει νά πείσουν καί ἐμέ ὅτι εἶναι γεγονότα, πραγματικότητες καί ὄχι μύθοι! Ὁχι, φίλε κ. Λεβιθόπουλε, δέν εἶναι γεγονότα, δέν εἶναι ἀλήθεια, εἶναι ἀπδέστατα παραμύθια, ψεύδη ἀσύστολα, κομμουνιστικὴ “Πράβδα”!

Παρῆλθεν ὁ καιρὸς πού πολλοὶ τὰ ἐπίστευον, ἐγγύς ἡ μᾶλλον ἔφθασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου πού “ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταὶ καί ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί”! Αὐτά διά τὰς ξένας Ὑπηρεσίας, τὰς προσφιλεῖς τῶν μυθοποιπτῶν, CIA, καί ἄλλας πού οὔτε τὰ ὀνόματά των, δέν ἐνθυμοῦμαι. Τόσον φίλος των ἦμην! Καί πῶς δέν μέ ἐπῆραν κοντά των μετὰ τήν “πῶσιν μου”, ὅπως ἔκαναν καί κάνουν διά τούς ὑπὸ τούτων, πράγματι, ὑποστηριζομένους, π.χ. Σάχην... καί τινες σημερινούς.... “Ἑλληνας”, ὄχι “χουντικούς”(!) οὓς ὑποστηρίζουν καί οἱ ὁποῖοι τούς εὐγνωμονοῦν!...; π.χ. IMIA προδότας!

Οὔτε ἐπαφάς, λοιπόν, οὔτε προσενενοήσεις, ἐνοχλήσεις - πού ἐπικαλεῖσθε, ὄχι σεῖς μόνον -, ὑπῆρξαν ἐκ μέρους ξένου ἢ κάποιου πρὸς κάποιον ἐξ ἡμῶν τῶν πρωτεργατῶν τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, οὔτε πιέσεις ἢ “τέλος πάντων δεσμεύσεις”, “ὑπῆρχαν σχετικαὶ μέ τήν ἐπικειμένην ἐπέμβαση τοῦ στρατοῦ καί τήν ἐπιβολή δικτατορίας”, ὡς ἀναφέρεσθε εἰς τὸ τέλος τῆς 2ας σελίδος σας!

Τὰ τῆς σελίδος 3, τὰ θεωρῶ, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἄνευ ἡ περιττόν, σχολιασμοῦ, πᾶμε τώρα εἰς τήν 4ην.

Διά τόν “κρυφοδικτάτορα” Ἰωαννίδη, ὅ,τι σᾶς ἔχω εἶπει, δέν τὰ ἀναιρῶ οὔτε ἔχω ὑποχρέωσιν νά ἀσχοληθῶ μέ τὸ ἄτομόν του. Ζῆ, ἐπισκεφθῆτε τον καί ἐρωτήσατέ τον. Ὁφείλει, ὑποχρεοῦται νά δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του, τινές τῶν ὁποίων, ὡς ἡ Κυπριακὴ τραγωδία - θεωρεῖται ἔγκλημα καί προδοσία - ἔδει νά εἶχεν ἐκδικασθῇ βάσει καί τῆς μηνύσεως, τήν ὁποίαν ἔχει ὑποβάλλει ὁ Δικηγόρος Ἀλφαντάκης Γεώργιος, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8.11.1974, πρὸς τόν ἀξίοτιμον κ. προϊστάμενον τῆς Εἰσαγγελίας Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν, ἐναντίον τοῦ ἀνωτέρω καί τῶν συνεργατῶν του - βλέπε σ.σ. 212 ἕως 215, τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1 βιβλίου μου - καί τότε, ἐρωτήσατε, ὄχι ἐμέ τόν ἄσχετον πρὸς τὸ θέμα τοῦτο, ἀλλὰ τὰς

ύπευθύνους κυβερνήσεις της - “μεταπολίτευσης” - Έξουσίας Πολιτειακής, πολιτικής, ίδια δέ της “ανεξαρτήτου” Δικαστικής, διατί δέν ανοίγει ό “έπτασφράγιτος” ΦΑΚΕΛΛΟΣ της Κύπρου; Διατί ή Δικαιοσύνη δέν λαμβάνει ύπ’ όψιν της τήν άνωτέρω καταγγελίαν τοϋ κ. Άλφαντάκη; Διατί ό κ. Άλφαντάκης δέν διαμαρτύρεται διά τήν άδιαφορίαν της Δικαιοσύνης πρός τήν μήνυσίν του; Διατί σεις καί οι άλλοι... έρωτάτε έμέ καί όχι τούς άνωτέρω; Μέ βρίσκετε βολικό! Σας εύχαριστώ, κάτι εΐναι καί αυτό! καταπίνεται!

Σας άπαντώ, λοιπόν: Διότι, σας βολεύει όλους, κυρίως τούς κυβερνώντας πού ψηφίζετε μέ μαζοχικήν αγαλλίασιν! Σας βολεύει νά έκκρεμή τό ζήτημα καί νά εύρίσκετε τήν εύκαιρία νά κατηγορήτε έκ τοϋ ασφαλούς ήμās, τούς... άς μή προχωρήσω εις άπρεπή χαρακτηρισμόν, ώσπου νά αποθάνωμεν όσοι έξ ήμών τών Άπριλιανών ζώμεν εισέτι καί τότε, νά μās καταδικάζετε άναπολογήτως. Αυτό τό κρίνετε ύμεΐς καί οι άλλοι, οι πió ύπεύθυνοι έξ ύμών, οι μεγαλόσχημοι τών εύγνωμονούντων καί προσκυνούντων εύλαβώς τούς άρχοντάς των της Ούάσιγκτων δί’ οϋς, ήμās μέμφεσθε. Εΐναι, ...τουλάχιστον, ΑΔΙΚΟΙ! Πολύ καλά σας έκανε ό Ίωαννίδης καί σας έβαλε “στό γϋψο” - όπως λέτε, σελ. 4-5.

Τά μάτια τοϋ φίλου μου τοϋ Γιωργή νά τοϋ τά άνοίξετε σεις, ή ή μαμά του ή αν δέν μέ πιστεύετε, φέρετέ τον εις έμέ καί θά τοϋ τά άνοίξω, όπως τά ήνοιξα εις τήν έγγονούλαν μου Σμαράγδαν καί διά τών άπαντήσεών μου πρός ύμās, έλπίζω νά άνοίξω καί οίωνδήποτε τά μάτια!

Καί έρχομαι εις τό έρώτημά σας της 4ης σελίδος: “Ποϋ πατοϋσε” ό Ίσραηλινός διπλωματικός άντιπρόσωπος, όταν σας - μās - έλεγε... νά άναγνωρίσωμεν τό Ίσραήλ επί πρεσβευτικοϋ επιπέδου;... Η άπάντησις, σας έχει δοθή καί άλλοτε. Σας τήν ξαναδίδω: Έπατοϋσεν εις τήν έντύπωσίν του ότι καί ήμεΐς, ως οι φίλοι καί ύποτακτικοί των, άλλων χωρών, θά ύπεπίπτομεν εις τήν ήδύτητα της προτάσεως του. Έκαμε λάθος. Τό επέτυχε διά της μεταπολιτευτικής καταστάσεως! Αυτήν νά έρωτήσετε!

Έάν ήθέλαμεν, νά παρεμέναμεν εις τήν έξουσία, θά έμέναμεν, είχομεν καί τά τάνκς καί τά δημοψηφίσματα πού μās τό επέτρεπον. Παρεδώσαμεν τήν έξουσία οίκεία βουλήσει, οϋδέίς μās εξηνάγκασεν! Όλίγοι σήμερα οι μισούντες ήμās, πάρα πολλοί οι προσκαλούντές με νά μέ ύποδεχθοϋν “στό χωριό των”, μέ περισσότερα λουλούδια καί τιμάς, από όσας μοϋ έκαναν τότε πού ήμου ν Άντιπρόεδρος της Έθνικής Έπαναστατικής Κυβερνήσεως της 21ης Άπριλίου 1967!

Τά της σελίδος 5, τά αφήνω άκριτα, δέν μέ άφοροϋν, τά της 6ης καί 7ης:

1) Αί συμφωνΐαι μετά των συμμάχων μας ήσαν, άκριβώς εκείναι τās όποιās είχον ύπογράψει αί πρό ήμών - Άπριλιανών - κυβερνήσεις. 2) Ποιον ρόλον έπαιξεν ή CIA “άρχιτέκτων πασών των χουντών...”, μέ έρωτάτε. Σας άπαντώ: Δέν έγνώρισα κανένα ξένον, οίωνδήποτε Κράτους, πού νά μοϋ είπεν ότι ήτο CIA. Δέν μοϋ είπε ποτέ, μέλος των ιδιικών μας Ύπηρεσιών Πληροφοριών, ΚΥΠ, ΕΥΠ κ.λ.π., ότι είχε σχέσεις μετά της CIA ή τοιαύτης φύσεως όργανώσεις άλλων

κρατῶν. Δέν εἶχον ἐγὼ τοιαύτην ἀρμοδιότητα. Γνωρίζω ὅμως, ὅτι ὅλαι αἱ Ὑπηρεσίαι πληροφοριῶν, ὅλων τῶν Κρατῶν τοῦ Κόσμου καὶ οἰασδήποτε φύσεως καθεστῶτων, παντοῦ καὶ πάντοτε, συνεργάζονται μέ κύριον σκοπὸν ἐκάστης νά ἐξυπηρετῇ, ἀσφαλῶς, τὰ συμφέροντα τῆς προϊσταμένης κυβερνήσεως, ἡ ὁποία τήν διορίζει καὶ τήν πληρώνει δι' αὐτόν τόν ρόλον. Συνεπῶς, τόν ρόλον αὐτόν πρέπει νά ἔπαιξε καί ἐπὶ ἡμερῶν Ἀπριλιανοῦ καθεστῶτος ἡ CIA.

Ἄν ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, κάτι τό συγκεκριμένον τό ὁποῖον εἶναι ἀξιοκατάκριτον, ἢ “τελοσπάντων”, ἀξιωματικόν, ὡς “Ἀπριλιανοχουντικόν”, σᾶς παρακαλῶ, γνωρίσατέ μου το καὶ ἐνθέρμως θά σᾶς εὐχαριστήσω. “Ψῶματα δέν λέω”. Φοβοῦμαι τόν παπᾶ. Τήν χρειάζομαι τήν γλῶσσάν μου, κυρίως διὰ νά σπρώχνῃ τήν μασημένην τροφήν εἰς τόν λάρυγγα... ψέματα, ἀποκλείω!

3) Ἐάν πράγματι εἶμαι “Δικτάτορας”, πῶς τολμᾶτε νά μοῦ θέτετε τοιαύτης φύσεως ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας ὅλοι οἱ Δικτάτορες μισοῦν; Διὰ νά σᾶς ἀπαντῶ, σημαίνει ὅτι, ἐγὼ δέν τὰς μισῶ. Ἀπαντῶ, εὐχαρίστως μάλιστα, ἄρα “ψάξετέ το”. μήπως δέν μοιάζω γιά Δικτάτορας; Μακάρι νά ἤμουν, διότι θά ἤμουν ἀκόμη καί τώρα δικτατορικός κυβερνήτης καί δέν θά μέ ἐμισούσατε. Θά μοῦ ἐγράφατε λατρευτικά ποιηματάκια ἀπ' αὐτά πού ἐστιχοῦργει καί ἐμελοποιεῖ ὁ ΕΟΝίτης τότε, ΕΠΟΝίτης μετὰ καί νῦν “ἀπό ὅλα, ΟΦΑ”, νά δοῦν τὰ μάτια σου...! Καί φθάνομεν εἰς τήν σελίδα σας 7, τελευταίαν, δόξα τῷ Θεῷ, ἀνασαινω, μεσάνυκτα Σαββάτου - 03.07.04 - καί... ἀπαντῶ εἰς τό ΥΓραφόν σας, ἂν καί ἔχω ἀπαντήσει εἰς προηγουμένην σελίδα. Ψάξτε καί θά βεβαιωθῇτε.

Ἵσως νά προπαρεσκεύαζεν ἡ CIA “στρατιωτικό πραξικόπημα μέ ἄλλους Ἀξιωματικούς καί τελικά τήν πρόλαβαν ἄλλοι...”. 4) Ὁμολογῶ ξανά ὅτι δέν λέω “ψῶματα”! Τήν θέλω τήν γλῶσσαν μου, τήν ἀγαπῶ διότι λέει τήν ἀλήθειαν καί ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ σκοτώνει τὰ “ψῶματα”! Ἐλέγετο ἀπό τότε, εὐθύς μετὰ τήν 21ην Ἀπριλίου 1967, ὅτι προπαρεσκευάζετο ὑπό τῆς CIA καί μάλιστα ἐν συνεργασίᾳ Βασιλέως καί κυβερνητικῶν παραγόντων ἐπέμβασις Στρατηγῶν - τῶν ἔνδεκα, ἢ τινῶν - καί μοῦ ἐτέθη τοιοῦτον ἐρώτημα καί τότε, ὑπό Δημοσιογράφου. Ἡ τότε ἀπάντησίς μου ἰσχύει καί σήμερον! Τήν δίδω εἰς ὑμᾶς - καί εἰς οἰονδήποτε ἄλλον - διὰ τήν Ἱστορίαν: “Δέν γνωρίζω. Ἐάν ὅμως, εἶναι τοῦτο ἀληθές, τότε ἡ ἀπάντησις πού πρέπει νά δοθῇ εἶναι ἡ ἐξῆς, πρὸς τοὺς προπαρσκευάζοντας καί μὴ ἐκτελοῦντας Στρατηγούς”: Ἀπάντησις: “Ὁ Μελέτης ἐμελέτα κι' ὁ Γρηγόρης ἐγρηγόρει καί τήν ἔφαγε ὁ Γρηγόρης, τοῦ Μελέτη τῇ γυναῖκα”. Ἡ πιό ἀπλά: “Ἀλλοῦ τὰ κακαρίσματα κι ἄλλοῦ γεννᾷ ἡ κότα”, ἢ καί τό χριστιανικόν πού ἔδει νά προηγηθῇ: “Ἄλλος ἔχασκε κι ἄλλος ἐμετάλαβε”!

Ξανά ἀπαντῶ: “Μακάρι νά εἶχον κάμει τήν Ἐπανάστασιν οἱ ἔνδεκα Στρατηγοί. Δέν θά ἤμουν τώρα ἐγὼ φυλακισμένος, ἄνευ συντάξεως, ἄνευ ὑγειονομικῆς περιθάλψεως, δέν θά ἔθεωρεῖτο ἡ σύζυγός μου χήρα “ὡς ἐάν οὗτος ἔχει ἀποβιώσει”, ἀναγράφεται εἰς τήν μεταβίβασιν τῆς συντάξεώς μου εἰς τήν σύζυγόν μου κατὰ 5/10 ἥτοι τό ἥμισυ ἐκείνης, τήν ὁποίαν θά ἔπαιρνα ἐγὼ ἐάν δέν μέ εἶχεν ἀποθάνει ἡ κυβέρνησις τοῦ Αὐγούστου - Καίσαρος; - τοῦ ἔτους 1975!”

“Ετσι, ακριβῶς ἔτσι, ἔχουν τὰ πράγματα, φίλε κ. Δῆμο Λεβιθόπουλε καί - τώρα - κλεῖστε τὰ μάτια σας, καί τοῦ φίλου μου Γιωργῆ τὰ μάτια, γιά νά μή σᾶς ἔρθη ἐμετός!

Ἄνοιξατέ τα μαθαίνοντες τήν ΑΛΗΘΕΙΑΝ.

Ἡ Οὐάσιγκτων κάνει ὅ,τι δύναται, διά νά ἐξυπηρετῇ τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα. Αὐτό ἐκάναμε καί ἡμεῖς οἱ Ἀπριλιανοί ὑπέρ τῆς Πατρίδος μας. Αὐτό ὀφείλουν νά κάνουν ὅλοι αἱ κυβερνήσεις, ὅλων τῶν Κρατῶν. Θαυμάζω τάς Τουρκικάς - Στρατιωτικές ἀπό ἐποχῆς Κεμάλ - κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι δέν τό “κουνᾶνε ρούπι”, ἀπό τόν σκοπόν των. Δέν πάει νά βγάζη “φιρμάνια” ὁ Ο.Η.Ε., δέν πάει νά ἀναχαιτίζουν τὰ ἀεροπλάνα της οἱ γενναῖοι Ἀεροπόροι μας, αὐτοί “τό χαβᾶ” τους. “Ἄς ἔρριχναν ἕνα - δυό ἀπό τὰ παραβιάζοντα, οἱ Ἰκαροί μας, κάθε φορά καί τότε δέν θά ἔκαναν οἱ Τοῦρκοι καί ἡ Οὐάσιγκτων ξανά, παράβασιν! Διατί δέν ἔκαναν τέτοια ἐπὶ ἐποχῆς Ἀπριλιανῶν;”

“Ἔτσι, ακριβῶς”, ἔχουν τὰ πράγματα, φίλε κ. Λεβιθόπουλε καί εὐχομαι ὥς καί ὑμεῖς καί σύμπαν τό Ἔθνος μας τήν νίκην τῆς Ἐθνικῆς μας σήμερον - 01.05 ὥραν - 07.04, Κυριακή πού, δόξα τῷ Θεῷ, σᾶς καληνυχτίζω!

Μέ ἀγάπην καί πατρικήν στοργήν

“Διακοπές” εἰς τὴν Γυάρον

Ἀθῆναι, 20.08.04, Παρασκευή, ὥρα 11.15

Φίλε Δῆμο, κ. Λεβιθόπουλε,

“Όταν λέγω φίλε, ἐννοῶ φίλε! Μή μέ παρεξηγῆτε καί μή τρέχη ἡ νεανική ἀγνή σκέψις σας εἰς ἱκανότητάς μου νά μιμοῦμαι Μακιαβέλλικους πολιτικούς! Λοιπόν, φίλτατέ μοι Δῆμο:

Ἀπεκαθήλωσα μόλις πρό ὀλίγου, - 11.00 ἡ ὥρα - τήν 20σέλιδον ἐπιστολήν σας, τήν ἀνέγνωσα ἐπιτροχάδην, ὡσφράνθην ὁσμήν - εὐωδίαν - γιασεμιού, ρόδων, γαρυφάλων, γαρδένιας, δυστυχῶς ὅμως καί μανδραγόρα (!), αὐτοῦ τοῦ ναρκωτικοῦ φυτοῦ ἀπό τοῦ ὁποίου τήν φοβεράν δυσσομίαν καί τήν ὑπνωτικήν δύναμιν, σπεύδω νά ἀπαλλαγῶ!... Πρός τούτοις, μέ βοηθεῖ ἡ ταυτόχρονος λῆψις ἐκ τῆς ἐξωθούρας τῶν ἐφημερίδων τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος... καί ἐλπίζω νά συνέλθω, νά διαβάσω καί μετὰ νά ἀσχοληθῶ μέ τήν πρός... “Ρωμαίους;”, ... “Εβραίους;” ἐπιστολήν σας, μέ ὅσιν δύναμιν νηφαλιότητος μέ ὀπλίση ὁ Παντοδύναμος Θεός τῆς ἀγάπης, ὁ πάνσοφος, ὁ πολυεὐσπλαχνος Κύριος.

Μή σπεύσετε νά μέ παρεξηγήσετε, πάλιν· τά ὡς ἄνω ἀναφερόμενα ἄνθη, εὖοσμα καί φαρμακερά, δέν εἶναι ἰδικά σας. Εἶναι τοῦ ξεναγοῦ σας, “γνωστοῦ ἱστορικοῦ Τάσου Βουρνᾶ πού σᾶς δείχνει τά ἀξιοθέατα καί τίς μαγευτικές φυσικές καλλονές τοῦ μπριλαντένιου νησιοῦ... Γυάρου”. Μήν ὑβρίζετε τόν μακαρίτην, δέν τόν θεωρῶ ἱστορικόν. Μυθοπλάστην, ναί! Δέν σᾶς μέφομαι. Καλόπιστος εἶσθε, τόν πιστεύετε, ὅπως τόν πιστεύουν καί οἱ ἄλλοι καλόπιστοι, τοῦ εἶδους ἡμῶν τῶν (ἀ)δεξιῶν! Τί νά κάμω, φίλον μου σᾶς πιστεύω, λοιπόν, σᾶς ἀκολουθῶ εἰς τήν “ἀνέξοδη φανταστική ἐκδρομή μέ καράβι μας τήν φαντασίαν, σ’ ἓνα Αἰγαίοπελαγίτικο νησί... Γιούρα... VOURDOULAS TRAVEL καί φύγαμε (!)”, μοῦ λέτε - σελίς 7. Ἦ, λοιπόν: Πᾶμεν εἰς τήν νῆσόν μας τοῦ Αἰγαίου Πελάγους μας! Προσοχή εἰς τό: δῖς, “μας”!

Διατί; Διότι, τό νησί Γυάρου εἶναι ἀκατοίκητος βραχονησίς. Τάς βραχονησίδας, ὡς γνωστόν, τοῖς Ἕλλησι, δέν τās θεωροῦν Ἕλληνικάς, οἱ “φίλοι καί σύμμαχοί μας”, Τοῦρκοι. Τάς κατατάσσουν εἰς τās “γκρίζας ζώνας”, διὰ τās ὁποίας, κατὰ τό παράδειγμα “ΙΜΙΑ”, ἴσως, προηγουμένως, θά πρέπει νά ζητήσωμεν τήν ἔγκρισιν τῆς ἐπισκέψεώς μας εἰς αὐτήν, ἀπό τόν “κουμπάρον” μας, Πρωθυπουργόν τῆς Τουρκίας, Ταγίπ Ἐρντογάν ἢ καί ἀπό τόν προϊστάμενόν του Στρατηγόν!... Αὐτός κι ἄν εἶναι Τοῦρκος! Ἀτίλληρος! Ὁχι, παίζομεν “τούς κουμπάρους;”. Τέλος πάντων, φαντάζομαι νά μή μᾶς ἀπαγορεύσουν νά τήν ἐπισκεφθῶμεν διὰ τῆς ἁπιασῆς γάρ φαντασίας μας, ἐκτός καί ἂν τήν ἀρπάξουν τά διαβολικά “Ζέπελιν”! Διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, δέν τό ἀναβάλλομεν μέχρι τῆς λήξεως τῶν Ὀλυμπιακῶν καί παραολυμπιακῶν ἀγώνων, ὁπότε, ἴσως, θά ἀποσυρθοῦν τά μεγαλοσδελφικά Ζέπελιν; Ἀκολουθεῖτε τήν φαντασίαν μου καί!... ὁ Θεός βοηθός. Πᾶμε, λοιπόν, μέ βάρκα τήν... φαντασίαν μας, ἡνωμένην ἀδελφικῶς, φυσικά δέν ἔχω ἀντίρρησην,

μέ ξεναγό τόν γνωστό - όχι εις ἐμέ - ιστορικό Τάσο Βουρνᾶ.... Πᾶμε, μέ ὁδηγόν τὸ βιβλίον του καὶ ὄχι μέ τόν ἴδιον... μακαρίτην γάρ(!) θαυμάσια χειριζόμενον τὴν Τέχνην τῆς Πολιτικῆς Ψευδολογίας. “δοκίμιον τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου Ἱρλανδοῦ Ἰωνάθαν Σουῖφτ”- 18ος αἰών -.

1) Ἡ νῆσος Γυάρου, “μπριλαντένιαν”, τὴν θέλετε; Ἄς τὴν δεχθῶ καὶ ἔτσι!

α) Ἐχρησιμοποιεῖτο ἐπὶ Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς τόπος σωφρονισμοῦ τῶν “ἀντιστασιακῶν”, καλὴ ὥρα, ὅπως τὴν ἐχρησιμοποιεῖ καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου, Μεταξᾶ. β) Ἐτσι τὴν ἐχρησιμοποιεῖ καὶ ἡ κατὰ καὶ μετὰ τὸν Συμμοριτοπόλεμον Δημοκρατία μας. γ) Ἐτσι τὴν ἐχρησιμοποιήσαμεν καὶ ἡμεῖς οἱ “ἐπάρατοι” Ἀπριλιανοί! δ) Ἡμεῖς - οἱ Ἀπριλιανοί - διὰ πολὺ ὀλιγώτερον χρόνον ἀπὸ τοὺς προαναφερομένους!... Τοῦτο, βεβαίως, δέν ἔχει σημασίαν, ἀλλὰ ἔτσι, διὰ νὰ ἀκριβολογῶμεν. ε) Ἐχω παρακαλέσει τὸν Ταξίαρχον Μηχανικοῦ ἐ.ἀ. Παπαδουράκην Μιχαήλ, νὰ μοῦ στείλῃ - ἐκ Νεαπόλεως Λασιθίου Κρήτης - μίαν ἔκθεσιν περιγράφουσαν τὰ ἔργα, τὰ ὅποια κατεσκευάσαμεν διὰ τὴν καλλιτέραν διαβίωσιν τῶν ἐκεῖ, προσωρινῶς καὶ λίαν κακῶς, ἀσκόπως κρατουμένων. Κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν κρινομένου τοῦ γεγονότος θά ἡδυνάμην νὰ χαρακτηρίσω τὴν πρᾶξιν μας αὐτὴν, ἐπιεικέστατα, βλακώδη -, μόλις τὴν λάβω θά σᾶς τὴν δώσω νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃτε, ἐάν τὴν θεωρήσῃτε χρήσιμον.. στ) Πᾶμε, μᾶλλον, εἰς νέαν παράγραφον:

2) Ὁ μακαρίτης, ξεναγός μας, γράφει εἰς τὸ “περισπούδαστον” καὶ πολυδιαβαζόμενον - εἰς πολλὰς ἐκδόσεις - βιβλίον του, αὐτὰ τὰ ὅποια πιστεύετε ὑμεῖς καὶ οἱ σύν ὑμῖν...

Λυποῦμαι διότι δέν ζῇ ὁ συγγραφεύς. Ἐάν ἔζη θά ἦτο ζωντανός καὶ πιστευτότερος ὁ διάλογός μας. Ἐκλάβατέ τον, ὥσεί ζῶντα, καὶ παρακολουθήσατε τὸν διάλογόν μου, μαζί του, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα, ἐμοῦ, μέ τὸ γράμμα Ε., αὐτοῦ μέ Α.

Πᾶμε τώρα:

Ε: κ. Βουρνᾶ εἰς τὸ ἱστορικόν σας βιβλίον, γράφετε πολλὰ μὴ ἀληθινά, καρυκεύον αὐτὰ μέ ἓνα ἐλάχιστον ποσοστὸν ἀληθείας, μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῶν ψεύτικων, τοῦτο δέ διὰ νὰ κάμουν πιστευτὰ τὰ μὴ ἀληθινά.

Α. Διακόπων ὀργίλως: Σεῖς ψεύδεσθε! Πῆτε μου ἓνα ψέμα μου...

Ε: Μὴν ἐξάπτεσθε, θά σᾶς εἶπω πολλὰ, ὄχι ἓνα...

Α: Διακόπει, ἀφρίζων καὶ τρίζων τοὺς ὁδόντας του...

Ε: Διακόπων, ἔ, μά μέ αὐτόν τόν ἐκνευρισμόν εἶναι πολὺ δύσκολος, ἂν μὴ ἀδύνατος ὁ διάλογος. Τό συνηθίζετε σεῖς οἱ σταλινοδημοκρατικοί, νὰ μὴ ἀφήνεται τὸν συνομιλητὴν σας νὰ ὁμιλῇ. Σᾶς ἀρέσει ὁ μονόλογος! μίαν λέξιν ὁ μεθ' οὗ συζητεῖτε, χιλίας φράσεις ὑμεῖς εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἀναγκάσετε τὸν συνομιλητὴν σας ἢ νὰ “τὸ βουλῶσῃ”, ἢ νὰ λησμονήσῃ αὐτὸ τὸ ὅποιον εἶχε κατὰ νοῦν νὰ εἶπῃ. Λοιπόν, καίτοι ὠρύεσθε καὶ προσπαθεῖτε νὰ μοῦ τὸ “βουλῶσετε”, ἐφαρμόζων τὸ σύστημά σας, προχωρῶ, συνιστῶν ἡρεμίαν... λοιπόν, εἶναι ἀληθές ὅτι ἐπεσκέφθην τὸν Στρατηγόν Αὐγερόπουλον Γεράσιμον εἰς τὸ Ἀναρρωτήριον τῆς Γυάρου καὶ μάλιστα ὅτι ὑπέβαλα τὰ σέβη μου. Αὐτὸ πῶς τὸ κρίνετε; Εἶδατε, ἢ ἠκούσατε ἢ

ἐδιαβάσατε ποτέ νά ὑπέβαλε τά σέβη του, Δικτάτωρ εἰς κρατούμενόν του; Ὅμως, εἶναι ἀναληθῇ τά: Μέ ἠρώτησε, ποῖος εἶμαι; - σελ. 15 -. Αὐτό δέν εἶναι ἀληθές διότι, μέ ἐγνώριζε πολύ καλά. Εἶχα ὑπηρετήσει ὑπό τās διαταγās του ἐπὶ δύο ἔτη 1932 καί 1933, εἶχα ὑπηρετήσει ὡς Εὐελπὶς ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Ὑποδιοικητοῦ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, εἵχομεν φιλικὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις τόσοις κατὰ τὴν ΚΑΤΟΧΗΝ, ὅσον, καί ξανά κατὰ τās προεκλογικὰς περιόδους, κατὰ τās Ἐκλογάς, ἰδίᾳ, - Διοικητοῦ Μονάδος ἐμοῦ, ὡς ὑποψηφίου Βουλευτοῦ ἐκείνου. Μοῦ εἶχε δώσει, ἰδιοχειρῶς, τό ἀποφοιτήριόν μου ἐκ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων τὸν Ἰούνιον 1937, μέ συνεχάρη καί μοῦ νύχησέ!... Ἐπὶ Κατοχῆς μοῦ εἶχε παραθέσει δεῖπνον, εἰς τὴν οἰκίαν του καί μοῦ εἶχεν ἐκμυστηρευθῇ ὅτι θά ἔφευγεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν διὰ τὸν Ζέρβαν καί θά μέ εἰδοποιεῖ διὰ τοῦ γαμβροῦ του Ἀνθυπολοχαγοῦ ΠΖ, Κτιστοπούλου, νά πάω καί ἐγὼ ἐκεῖ, ἐάν ἔβλεπεν ὅτι τὰ πράγματα ἦσαν εὐνοϊκά. Μετὰ τὴν Κατοχήν συνηντήθημεν πολλάκις εἰς οἰκίαν κοινοῦ μας συγγενοῦς καί εἵχομεν συζητήσεις κοινωνικὰς καί πολιτικὰς(!) λέτε ψέματα ὅτι μέ “κοίταξε αὐστηρά”... λέτε ψέματα ὅτι μοῦ εἶπεν “ὄλος ὀργή”, “Ἐξω!”... “Δέν... δέχομαι νά συζητήσω μέ ἀνθρώπους πού διέπραξαν τό ἔγκλημα νά καταλύσουν τίς λαϊκές ἐλευθερίες καί νά συλλάβουν τό ἄνθος τῶν στελεχῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως!” “Ἐξω!”! Τό ἐκτός τῶν εἰσαγωγικῶν, θαυμαστικόν εἶναι ἰδικόν μου. Ὅλα τὰ ἄλλα, πνεῦμα (πονηρόν) καί πολυαμαρτωλῶς ψευδόμενον, εἶναι ἰδικά σου. Ὅπως ἠκούσατε κ. Βουρνᾶ, ἂν μέ ἠκούσατε, συνεχῶς ὠρυόμενος, γράφετε μίαν ἀλήθειαν, ὡς μαῖντανόν εἰς πέντε - τοῦλάχιστον - ψέματα! Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ψεύδους, κ. Βουρνᾶ, προσεθέσατε ἄλλο ἓνα χονδροειδέστατον! Τό “Κατσχυμένος ὁ ἰσχυρός τῆς ἡμέρας φεύγει ἀμίλητος στό ξέσπασμα τῆς ὀργῆς τοῦ στρατηγοῦ”. Εἶσαι φοβερά σταλινοφεύτης! Τόν ἐχαιρέτησα μέ καλωσύνην καί τοῦ ὑπεσχέθην ὅτι αὔριον θά εἶναι στό σπίτι του μέ τὴν οἰκογένειάν του ἐλεύθερος, καί ἐγένετο πρᾶξις ὁ λόγος μου. Μάρτυς μου ἡ θυγάτηρ του Ἀθηνᾶ. Ζῇ, εὐτυχῶς καί μέ ἐπεσκέφθη ἐν ἔτει 1986 εἰς τό Γενικόν Κρατικόν Νοσοκομεῖον, ἐγχειρισμένον, διὰ νά μοῦ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην της δι’ ἐκείνην, πρὸς τόν πατέρα της πρᾶξιν μου. Τό αὐτό ἔπραξε καί ἡ ἀδελφή τοῦ ποιητοῦ Ρίτσου Ἰωάννου διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἀδελφοῦ της, τό ἴδιο καί ὁ κ. Πουρνάρας, υἱός, διὰ τὴν ἐκ τῆς Γυάρου ἀπελευθέρωσιν τοῦ πατρός του, τὴν ἰδίαν ἡμέραν καί μαζί μέ τόν Αὐγερόπουλον καί μέ ἄλλους διανύοντας ἡλικίαν μεγαλυτέραν τῶν 70 ἐτῶν! Ἐκεῖνος, ὁ υἱός τοῦ Πουρνάρα, μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἐξουσίας, δηλ. μετὰ τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1973, μοῦ ἔστειλεν - εὐγνωμοσύνης καί τιμῆς, ἔνεκεν - ἕξ κιβώτια γεμᾶτα βιβλία τῆς ἀρχαίας καί νέας Ἑλληνικῆς Γραμματείας, κλασσικῆς καί νεοελληνικῆς, τὰ ὅποια μοῦ ἤνοιξαν τοὺς ὀφθαλμούς συντροφεύσαντά με κατὰ τὴν μοναχικὴν ζωὴν μου εἰς τās φυλακάς, συνεχίζων τὴν ἔκτισιν τῆς ἰσοβίου καθεύξεως... διανύων τὴν ἡλικίαν τῶν 91 ἐτῶν καί δέκα μηνῶν!, Κάμετε σύγκρισιν “δικτατόρων”, ἀπελευθερωνόντων τοὺς πλέον τῶν 70 ἐτῶν, μέ τὴν συμπεριφορὰν τῶν “δημοκρατῶν”, κρατούντων φυλακισμένους διανύοντας ἡλικίαν πέραν τῶν 90 ἐτῶν. Τοῦ ἐχορήγησα καί διαβατήριον καί

μετέβη εις ΗΠΑ διά λόγους υγείας. Μέ νυχαιρίστησεν ἐκεῖθεν δι’ ἐπιστολῆς του. Καί συνεχίζομεν τὰς ψευδοαληθείας τοῦ Βουρνᾶ Τάσσου, ξεναγούμενοι ὑπό τοῦ πνεύματός του. Τά συμπεράσματά μου, εἰς τό τέλος τοῦ ὅλου ὁδοιπορικοῦ μας. Ἐν τῷ μεταξύ προσθέτω, διά νά μή τό λησμονήσω, ἕως τότε, ἐκ κοπώσεως, γέρων εἰμὶ!..., τό ἐξῆς: Εἶναι Μακιαβέλλινη ἀρχή, “ἀκόμη καί ἀπό τύχη, ἢ ἀπό ἀπάτη ἂν κερδίσῃ τήν νίκην, ὁ νικητής, οὗτος κάνει πάντοτε ἀξιέπαινον προσπάθειαν νά τήν κάμῃ πρᾶξιν ὠφέλιμον δι’ ἑαυτόν”. Ἔτσι καί σύ ἱστορικέ - φάντασμα, Τάσσο Βουρνᾶ..., “Ὅμως, θά μοῦ ἐπιτρέψῃτε, φίλε Δῆμο, κ. Λεβιθόπουλε νά σᾶς ἐρωτήσω, Ἀγγλιστί, διά λόγους ἐχεμυθείας: “Will you ever trust me?”; “Τῆς νύχτας τή δουλειά τή βλέπει ἡ μέρα καί γελᾷ”!

Λοιπόν, ἐπανερχομαι στήν “ξενάγηση”. Νομίζω ὅτι δέν χρειάζεται νά διαφεύσω ὅλα τὰ φαιδρά φληναφήματα τοῦ Τάσσου Βουρνᾶ. Θά ἀναφερθῶ εἰς τινα, σκόρπια, φίλε Δῆμο καί θά συναγάγωμεν, ἀπό κοινοῦ τὰ συμπεράσματά μας. Προχωρῶ μέ νέαν παράγραφον, 3...

3) Ε: Σέ ἀκολουθῶ, φίλε μου, φάντασμα, Τάσσο Βουρνᾶ, ψευταῖ! Μοῦ λές ὅτι “ὁ Ἀνθυπὶλάρχος Κων. Κότσαρης πυροβόλησε σχεδόν ἐξ ἐπαφῆς τόν ΕΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ(;) χωρίς λόγο καί ἀφορμή!”.

Εἶναι ψεῦδος. Ἡ ἀνάκρισις καί τότε καί μετά τήν “μεταπολίτευση” ἀπεφάνθη ὅτι ὁ... ΕΛΗΣ(;) ἐπυροβολήθη ὅταν κληθεῖς τρεῖς φορές νά σταματήσει - προσπαθῶν νά διαφύγῃ - δέν ἐσταμάτησεν. (Ἐβλήθη ἐξ ἀποστάσεως 60 μ. καί ὄχι ἐξ ἐπαφῆς! Ψευταῖ). Ὁ Ἀνθυπὶλάρχος κατεδικάσθη ἀπό τό Στρατοδικεῖον μέ ἀπόταξιν! μήπως ἠθέλατε νά καταδικασθῇ εἰς θάνατον;

Ἀποκαλεῖς “κολαστήριον” τήν νῆσον Γυάρον! Τήν Σιβηρίαν τοῦ πατερούλη σου Στάλιν, τήν ἔχεις καμάρι σου, ἴσως καί Παράδεισον, ἀπό ὅπου οὐδεὶς ἐπέστρεφεν!, ἐνῶ εἰς τό “κολαστήριον” - Γυάρου - οὐδεὶς ἐφονεύθη καί ἅπαντες ἠλευθερώθησαν μετά 2 - 3 ἔτη οἱ τελευταῖοι... Κουνᾶτε τό κεφάλι σας καί ὠρύεσθε... σᾶς στενοχωρεῖ ἡ ἀλήθεια, ἢ μήπως εἶναι ψέματα αὐτά πού σᾶς λέγω; Ἀναφέρατέ μου ἓνα νεκρόν!

Α: Ἐν βρασμῷ ψυχῆς καί κατακόκκινος - τό χρῶμα του λαβάρου του ΚΚΕ - καί ζωγραφισμένον εἰς τό πρόσωπόν του τό σφυροδρέπανον ἐντός φωτοστεφάνου, κραυγάζει: Λές ψέματα φασίστα, βασιλοκουντικέ, χαμᾶλη τῆς κεφαλαιοκρατίας καί τῆς ξένης μπουρζουαζίας!...

Ε: Θά σοῦ περάσῃ, φίλε - Τασσοῦλη - μή θυμῶνης, μάθε νά ἀκοῦς, δύο αὐτιά σοῦ ἔδωσεν ὁ Θεός, χρησιμοποῖει τα δύο φορές περισσότερον τοῦ ἐνός στόματος, πού σοῦ ἔδωσεν ὁ Θεός!

Α: Δέν καταδέχομαι νά κουβεντιάζω μέ δικτάτορα, ἐγώ ὁ δημοκράτης! Καλά σοῦ εἶπε καί ὁ σύντροφός μου δημοσιογράφος ὀλκῆς, Φυντανίδης! Νομίζεις πῶς δέν παρακολοῦθῶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς δρώμενα, φασίστα, βασανιστή, δολοφόνε τῆς Δημοκρατίας!...

Ε: Σιγὰ ρέ παιδί μου, βλέπω νά ξεχειλίσῃ ἀπό τὰ μπατζάκια σου ἡ δημοκρατία τοῦ Στάλιν, τοῦ πατερούλη σου, ἡ δημοκρατία τοῦ προλεταριάτου... “ἐνωθεῖτε

προλετάριοι ὅλου τοῦ κόσμου...” πού, “εὐτυχῶς ἠττηθήκαμε σύντροφοι...”, λέει ὁ τέως σύντροφος, νῦν κύριος καί εὐγενής “Ἕλλην, Τάκης (Φιλάρετος), Λαζαρίδης...

Α: Πολύ τόν παινᾷς, τόν προδότη, “ἐλεύθερος θέλει νά εἶναι, σκοτῶστε τον!”
- Κазαντζάκης - !

Ε: Εὐτυχῶς... ἠττηθήκατε, δυστυχῶς... ἐνίκησαμεν! Πᾶμε στό Βίτσι καί στό Γράμμο, νά τιμῶμεν τήν μνήμην τῶν μαρτύρων τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ τῇ 55ῃ ἐπετείῳ τῆς νίκης τῆς Δημοκρατίας κατὰ τοῦ σκοταδικοῦ κατακόκκινου φασισμού; “Ἐλα φίλε Τάσσο, ἡμεῖς οἱ “μεγαλόψυχοι Ν. Δημοκράτες”, σᾶς δίδομεν τό παράδειγμα τοῦ Ἀρχηγοῦ “μᾶς” Καραμανλῆ τοῦ Β΄, πού τόσους ἐπαίνους ἔκαμε στόν ἀρχικαπετάνιο σας Γιώτη - Φλωράκη - “γιά τούς τίμιους πολιτικούς καί κοινωνικούς ἀγῶνες τοῦ κόμματός σας ΚΚΕ!” καί συνεχίζει ἀκάθεκτος... Δηλαδή: Τό κίνημα Ἀπριλίου 1944 στή Μέση Ἀνατολή - Μ.Α. - πού ἐξνυτέλισε τό ΕΠΟΣ τοῦ 1940/41 καί διὰ τήν καταστολήν τοῦ ὁποῖου ἠπειλήθη ἡ καταβύθισις τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐνδόξου στόλου μας ὑπό τοῦ Βρετανικοῦ Ναυτικοῦ. Καί τελικῶς ἠττήθηκε μέ νεκρούς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν ἔξ - 6 - καί 40 τραυματίας, ἐξ ὧν εἰς θανασίμως. Καί συνεχίσατε - Τάσσο Βουρνᾶ - νά μάχεσθε ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, “Ἕλληνες ὑμεῖς (;), ἀντί νά πολεμῆτε ἐναντίον τῶν στρατευμάτων Κατοχῆς τῆς Πατρίδος μας! Καί ἐδολοφονήσατε τόν Συντ/ρχην Δημήτριον Ψαρρόν, μετά τῶν 300 συμπολεμιστῶν του Ἑλλήνων, τό Πάσχα 1944 εἰς τό Κλῆμα Δωρίδος. Καί ἐκάματε τόν “Κόκκινο Δεκέμβρη 1944”, μέ τās μυριάδας ὁμήρων συρομένους εἰς τά χιονισμένα βουνά ξυπόλυτους καί ρακένδυτους, φονεύοντες τούς γέροντας!... ταῖζοντες ἓνα Συντ/ρχην μέ τό τηγανισμένον συκώπι τοῦ υἱοῦ του, φοιτητοῦ, Ἱατρικῆς, καί συνεχίσατε τό ἐγκληματικόν καί προδοτικόν ἔργον σας, ἐν συνεχείᾳ τοῦ “Κόκκινου Δεκέμβρη”, μέ τό Γενιτσάρικο παιδομάζωμα, μέ τό καταστροφικόν βάρβαρον ἔργον σας μέχρις 29ης Αὐγούστου 1949!

Δηλαδή, ἡ ἐνδοξος Πατρίς μας, ἡ νικήτρια τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ἐπὶ 4 ἔτη μετά τήν συνθηκολόγησιν τοῦ ἐχθροῦ, λῆξιν τοῦ πολέμου, ὑμεῖς ἐπετέθητε ἐναντίον τῆς Πατρίδος μας καί ὀπισθοδρομήσατε τήν ἀνοικοδόμησίν της κατὰ τά ἔτη πού οἱ σύμμαχοι νικηταί καί οἱ ἠττηθέντες ἐχθροί ἀνοικοδομοῦσαν τά ἐρείπιά των! Καί “δικαιοῦσθε γιά νά ὁμιλῆτε”, κατὰ μακαρίτην Μένιον Κουτσόγιωργαν, ἡμῶν σιωπόντων!...

Δέν πειράζει, Τάσσο Βουρνᾶ, μόρα εἶναι καί θά περάσῃ. “Ἡ Ἑλλάδα ποτέ δέν πεθαίνει· μόνον λίγον καιρό ξαποσταίνει καί ξανά πρὸς τήν Δόξαν τραβᾷ...!” “σύντροφε Τάσσο Βουρνᾶ, ὅσον μᾶς προκαλεῖτε, τόσον θά σᾶς ὑπενθυμίζωμεν τά στυγερά σας ἐγκλήματα. Βουλῶστε το ἐπὶ τέλους καί προσευκνηθῆτε εἰς ὅποιον Θεόν πιστεύετε, νά σᾶς συγχωρήσῃ”, ὅπως κάνωμεν καί ἡμεῖς, δι’ αὐτούς, ἀλλά περισσότερο δι’ ὑμᾶς τούς μισοῦντας ἡμᾶς! Πέστε μου, εἰς τί σᾶς ἔπαισαν οἱ χωροφύλακες τοῦ Ἀστ/κοῦ Σταθμοῦ Λιποχώρου, σφαγιάσαντες αὐτούς, νύκτα, κοιμωμένους. Ἦσαν κεφαλαιοκρᾶται; Ὁχι βέβαια. Ἦσαν πολύ πτωχότεροι ὑμῶν. Τούς ἐδολοφονήσατε ἀνάνδρως, τήν παραμονήν τῶν ἐκλογῶν, 30.3.1946!...

Διατί δέν ἐλάβετε μέρος εἰς ἐκείνας τὰς ἐκλογάς; Διατί ἔκτοτε ἀνεβήκατε εἰς τὰ βουνά καί ἀρχίσατε τόν συμμοριτοπόλεμον;

Μοῦ λέτε καί διὰ τόν “θυμόσοφον”, πρόεδρον τῆς ΕΔΑ, Ἡλιοῦ. Δέν σᾶς διαψεύδω· ὅμως, ἐάν ζῇ ἡ σύζυγός του ἐρωτήσατέ την: Τοῦ ἐχορήγησα διαβατήριον νά μεταβῇ διὰ λόγους ὑγείας εἰς τήν Μόσχαν; Τίμιοι ἄνθρωποι εἶναι, θά σᾶς εἶπουν τήν ἀλήθειαν. Ἔχω μάρτυρα γνωρίζοντα ὅτι ἡ σύζυγός του προσῆλθεν εἰς τό γραφεῖον μου, μοῦ εἰσηγήθη τό πρόβλημα τῆς ὑγείας του καί τό αἴτημά του.... διὰ Μόσχαν. Τό ἐνέκρινα, μέ μόνην ἐρώτησιν: “... γιατί εἰς Μόσχαν καί ὄχι εἰς Ἑλλάδα ἢ Δυτικήν Σύμμαχον Χώραν;” Μέ νύχαρίστησε καί τήν εὐχαριστῶ..

Λέτε ὅτι ἐπεινούσατε. Ψέμα, ἐτρέφεσθε πολύ καλά, καλύτερα ἀπό ὅσον ἐτρεφόμουν ἐγώ, 18 χρόνια εἰς τὰς φυλακάς καί τώρα οἴκοι, οἱ δέ οἰκεῖοι σας σᾶς ἐπεσκέπτοντο καί σᾶς προσεκόμιζαν πλούσια τά δῶρα των. Οὐδεὶς μοῦ ἀνέφερε, κατὰ τὰς συχνὰς ἐπισκέψεις μου, ὅτι πεινοῦσεν, οὐδεὶς διεμαρτυρήθη, κανεὶς δέν νύτοκτόνησεν: Ἐνῶ, δύο ἐκ τῶν ἡμετέρων συνεπαναστατῶν - ἐκ συνόλου 125 - νύτοκτόνησαν ἐν φυλακαῖς! “κάπου ἐφτάμιση χιλιάδες εἶχαν στοιβαχτεῖ στό θανατονήσι”, λέτε, σελ. 14.

Ξανά ψεύδεσθε. Ἦσαν τό πολύ 2,5 χιλιάδες καί κάθε φορά πού ἐπεσκεπτόμην τήν νῆσον, ἀππλευθέρωνα ἀρκετούς καί τελικῶς ὅλοι ἐπέζησαν, κανεὶς δέν ἔθανεν, ἐπομένως διατί τό ἀποκαλεῖτε θανατονήσι; Ἀπάντησις: Διότι εἶσθε “θανατικός”, ψεύστης! Σᾶς ἐπείραζεν ὅμως καί ἡ γελοιογραφία μου καθὼς “εἶχε, ξυρισμένο τό κρανίον του γουλί!” λέτε εἰς τήν σελ. 14. Δέν σᾶς ἐπείραζεν ὅμως οὔτε καί τώρα σᾶς πειράζει τό τρισάθλιον καί βαρβαρικώτατον ἀνθρωποειδές κτῆνος, ὁ πατερούλης σας, πού ὄχι μόνον μπόλικες τρίχες εἶχε στό κρανίον καί στό ἄνω χεῖλος του, ὄχι μόνον οὐδέποτε ἐπεσκέφθη τούς εἰς Σιβηρίαν καί τὰ στρατόπεδα Γκουλάγκ, ἐκ πείνης καί ψύχους καί κακουχιῶν ἀποθνήσκοντας, ἀλλά καί 130 ἑκατομμύρια ἐδολοφόνησεν ἐντὸς τῆς α΄ 10ετίας, τῆς “δημοκρατίας” του! Ἐκεῖ εἰς τήν Σιβηρίαν “ἐξεπάστρεψε” καί τόν συντροφικόν σας πατερούλην Νῖκον Ζαχαριάδην.

Εὐκαιρίας δοθείσης, φίλε Δῆμο κ. Λεβιθόπουλε, σᾶς ἐξηγῶ τούς λόγους διὰ τούς ὁποίους ἐξύριζα - γουλί - τό κεφάλι μου, τότε, πού ὡς ἰσχυρίζεσθε - σελ. 14 - ἦταν πολύ ἐκκεντρικόν καί ὄχι ὅπως εἶναι σήμερα τῆς μόδας...! Σᾶς εὐχαριστῶ: Τό ἐξύριζα, πρῶτον δι’ οἰκονομίαν χρόνου καί χρήματος. Χρόνου διότι ὁ κουρεὺς μέ τήν φλυαρίαν του, τά ἀρώματά του, τά ξετινάγματα τῶν τριχῶν κ.λπ., μοῦ ἔτρωγε χρόνον περισσότερον ἀπό μίαν ὥραν. Χρήματος, δεύτερον, διότι ἦτο μία δαπάνη περιττή. Κέρδιζα λοιπόν 55 λεπτά χρόνου κουρᾶς ἐλαχίστων ἐξ ἄλλου τριχῶν - φαλάκρα γάρ - καί χρημάτων ἀσκόπως σπαταλωμένων. Ἐνῶ, κάθε πρῶί, εἰς χρόνον τό πολύ 10 λεπτῶν ἔκανα μαζί μέ τό ξύρισμα τῶν παρειῶν καί... γουλί - γυαλιστερό τό κεφάλι μου. Νά ὅμως, πού “σήμερα”, ὅπως μοῦ λέτε, εἶναι τῆς μόδας! Πόσον καίρομαι πού προηγήθην αὐτῆς, σχεδόν κατὰ ἥμισυν αἰῶνα!... Βραβεῖον Νομπέλ θά ζητήσω! Θά σᾶς διηγηθῶ ὅμως καί ἓνα εὐτράπελον πού ἐκυκλοφόρει τότε, ὑπό τινων χλευαστικῶς, μεθ’ ὧν καί ὁ “φίλος” μας Τάσος

Βουρνᾶς, ὑπό ἄλλων δέ... ἄλλως: Τό εὐτράπελον αἰνίγμα: “Τί εἶναι αὐτό πού γυαλίζει, γυρίζει καί χτίζει;”, ! Λύσις: ὁ Παττακός μέ τό γυαλιστερό κεφάλι πού γυρίζει σ’ ὅλη τήν Ἑλλάδα μέ τό μυστήρι καί χτίζει!

Ε: Λέτε, φίλον πνεῦμα φαντάσματος, Τάσσο Βουρνᾶ ὅτι “Σ’αὐτούς τούς ἥρωες τοῦ καθήκοντος ἡ μελλοντική δημοκρατία ὀφείλει ἕνα μνημεῖο ἀφιερωμένο στήν ἀνθρωπιά τους”, σελ. 15. Δέν μοῦ λέτε κ. Βουρνᾶ, εἰς ποίαν Ἱστορίαν, ἢ κανονισμόν, ἢ νόμον, ἢ Κράτος, εἶδате νά θεωροῦνται ἥρωες οἱ ὅμηροι, οἱ αἰχμάλωτοι, οἱ ἐξόριστοι, οἱ ἐκτοπισμένοι, οἱ φυλακισμένοι...; “Ε, τότε ἡμεῖς οἱ παρανόμως ποινήν ἰσοβίου φυλακίσεως ἐκτίοντες, θά πρέπει νά ἀποκαλούμεθα “σοῦπερ” ὑπερήρωες καί ἡ μέλλουσα δημοκρατία ὀφείλει νά μᾶς ἀφιερῶσιν ἕνα ὑπερμνημεῖον... ἀναθέματος, πρὸς διάκρισιν τοῦ ἰδικοῦ σας “ἡρωϊκοῦ καί ἀνθρωπιᾶς”!

Τά εἰς τὰς σελίδας 16, 17, 18 καί 19 εἶναι φαντασματο-φανταστικά, ψεύδη. “Ὅμως, εἴσθε καί ἀφελής, τόσον διότι ἐάν εἶναι ἀληθῆ, ἀποδεικνύουν τό μεγαλεῖον, τόν ἱπποτισμόν τοῦ ἰσχυροῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος χλευαζόμενος ὑπό ἀδυνάτων, ἀόπλων, ἀνισχύρων, ἀνέχεται, συγχωρεῖ καί δέν ἀπαντᾷ οὔτε κἄν τό κατά τόν Σωκράτην: “εἰ μ’ ὄνος ἐλάκτισεν, ἀντιλακτίσαι μ’ ἄν βούλεσθε;”. δηλ. μεθερμηνευόμενον: Ἐάν μέ κλωτσήσῃ γαῖδαρος θά ἠθέλατε νά τόν κλωτσήσω κι ἐγώ;

Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι δέν ἐνθυμοῦμαι περίπτωσιν ἀντιδράσεως κανενός, εἰς τήν νῆσον Γυάρον. Ἐνθυμοῦμαι θορυβῶδεις κραυγᾶς ἐναντίον μου ἀπό φυλακισμένους, τοὺς ὁποῖους ἐπεσκέφθην εἰς τὰς φυλακάς Κορυδαλλοῦ, ζητήσας νά μοῦ ἀναφέρουν προβλήματά των. “Ἄλλο “ἐγκλημά” μου καί τοῦτο! Ὁρῶντο χειρονομοῦντες καί ὑβρίζοντες.

Τοὺς παρεκάλεσα, ἡρέμως, νά μοῦ ἐκθέσῃ ἕκαστος, τό πρόβλημά του, τῶν λοιπῶν περιμενόντων. Μή συμμορφωθέντων ἔφυγα. Ἐπεσκέφθην μετὰ κάποιαν μητέρα, ἡ ὁποία εἶχεν εἰς τό κελλί της, μαζί της, καί τό παιδάκι της ἡλικίας 2 ἢ 3 ἐτῶν! Συνωδενόμην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἀειμνήστου Τσουκαλᾶ Ἀγγέλου, ἀνδρός εὐπατρίδου. Τοῦ εἶπον νά διατάξῃ τόν συνοδεύοντα ἡμᾶς Δν/τήν τῶν Φυλακῶν νά ἀποφυλακίσῃ αὐθωρεῖ τήν γυναῖκα. Καί ἐγένετο... Αὐτό, ἀκριβῶς ἔτσι, ἔκαναν οἱ σύντροφοί σου, πατερούληδες σου Τάσσο Βουρνᾶ, Στάλιν, Μάο κ.λ.π... καί ὁ σύντροφος καί συμπολεμιστής σου Ἄρης Βελουχιώτης, ὁ ὁποῖος εἶχε δηλώσει ὅτι ὡς κυβέρνησις θά ἐσκότωνεν ἑκατομμύρια Ἑλλήνων καί θά ἄφηνεν ἐν ζωῇ τὰ τρία ἑκατομμύρια “καί αὐτά πολλά τους θά εἶναι”! Τέτοια μεγαλοψυχία, τέτοιος ἱπποτισμός! Δίκαιος καί λίγος του εἶναι ὁ ἀνδριάς εἰς τήν πατρίδα μας καί τό μέγα ὄνομά του, εἰς τὰς πλατείας, τὰς λεωφόρους... τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος! Μόνον, τὰ ὀνόματα ὅμως, τῶν ἡρώων τοῦ Ἐπους 1940/41 καί τοῦ 1942/’49, εἶναι ἄγνωστα ἢ μᾶλλον, συλλήβδην ἕνα ὄνομα: Δοσίλογοι, ἢ Βασιλοφασίστες, ἢ προδότες, ἢ γκεσταπίτες, ἢ!..., τέτοιοι πού εἴμαστε καλὰ μᾶς κάνουν καί, μή χειρότερα, κύριε Ἀρχηγέ τῆς Ν.Δ! ... μεσαιῶν!...

Φίλε Δῆμο, κ. Λεβιθόπουλε, μᾶς ἐκούρασε λίγο τό “σύντομο ἀλλά συναρπαστικό

ταξιδάκι μας...”, όπως τό χαρακτηρίζετε - σελίς σας 19 - καί περιμένετε τὰς ἐντυπώσεις μου. Καί μέ ἐνημερώνετε ὅτι τὰ ἀποσπάσματα τῶν ὑπὸ τοῦ Τάσσου Βουρνᾶ, ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸν βον τόμον τοῦ συγγράμματός του ὑπὸ τὸν τίτλον “Ἱστορία τῆς σύγχρονης Ἑλλάδος, 1967 - 1974, Χούντα. Φάκελλος Κύπρου” ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ, σελίς σας 20.

Λοιπόν, θέλετε τὰς ἐντυπώσεις μου, φίλε Δῆμο, κ. Λεβιθόπουλε; Βασικῶς, ἐκ τῶν ὀλίγων ἀποσπασμάτων, τῶν ληφθέντων ἐκ τοῦ βου τόμου τῆς Ἱστορίας “τοῦ διακεκριμένου ἱστορικοῦ καί λογίου Τάσσου Βουρνᾶ”, ὅπως ἀναφέρεσθε εἰς σελίδα 20, εὐτυχῶς τελευταίαν, θά πρέπει:

1) Νά συγχαρῶ τὸν “διακεκριμένον καί λόγιον ἱστορικόν συγγραφέα”, διὰ τὴν Ἰουλιό/Βέρνειον - καί κάτι πλέον - δεινὴν φαντασίαν του καί τὴν ἰκανότητά του νά δημιουργῇ ἀλήθειαν καρυκευμένην μέ μύρια ψεύδη διὰ τῆς ζυμώσεως των μέ ἓνα ἐλάχιστον φύραμα ἡμιαληθείας.

2) Νά λυπηθῶ τοὺς ἀναγνώστας του, ὅχι ὅλους. Μόνον τοὺς συντρόφους του καί ἐξ αὐτῶν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι διανύουν ἡλικίαν μεγαλυτέραν τῶν πεντήκοντα-πέντε ἐτῶν καί ἰδιαιτέρως τοὺς ἐξ αὐτῶν ζήσαντας τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα περιγράφει - ὁ Τάσος Βουρνᾶς, ὁ “λόγιος” κ.λ.π.

3) Νά εὐχαριστήσω ὑμᾶς, φίλε Δῆμο, κ. Λεβιθόπουλε, διότι α) μέ ἐνημερώσατε, β) εἶχατε τὴν ὑπομονὴν καί τὴν ἀνοχήν νά μέ συνοδεύσετε εἰς αὐτό τό “σύντομο ἀλλὰ συναρπαστικὸ ταξιδάκι μας”, ὅπως τό χαρακτηρίζετε μέ τό γευστικώτατον Ἀττικὸν ἀλατάκι σας, θά μοῦ ἐπιτρέψετε ὅμως νά προσθέσω εἰς αὐτόν τὸν χαρακτηρισμόν σας καί τὸν ἰδικόν μου: Καθόλου σύντομον, καθόλου εὐχάριστον. Ἦτο πολύωρον, κοπιῶδες, καθόλου ἀνθρώπινον! Δέν ἦτο ἀνθρώπινον, διότι **συνηνητήσαμεν συνανθρώπους ταλαιπωρουμένους ἀδίκως ἤ, τοῦλάχιστον σήμερον κρινομένου τοῦ γεγονότος, δέν ἦτο ἀνάγκη, δέν ἐχρειάζεται νά γίνῃ αὐτό πού ἐγίνε. Θά μοῦ πῆτε τώρα, εἶναι ἀργά καί μέ μίαν συγγνώμην πού ζητεῖς, δέν ἀποκαθίσταται, δέν σβίνει τό κακόν πού ἐκάματε!** Συμφωνῶ μέν, σᾶς ἐξηγῶ δέ:

Μή λησμονῶμεν τὰς νωπὰς, τότε, πληγὰς τὰς ὁποίας οἱ σύντροφοί των ἦ καί οἱ ἴδιοι εἶχον δημιουργήσει μέ τοὺς τρεῖς ἀπαισίας μνήμης “γύρους” των καί τὰς προκλητικὰς των δηλώσεις προοιωνιζούσας τέταρτον γύρον!

4) Δυστυχῶς μερικοὶ συνεχίζουν νά ἀναξέουν ἐκείνας τὰς πληγὰς καί δι’ ἀλαζονικῶς, χάριν παραδείγματος, αἱ ἐνορχηστρωμένοι προκλητικὰ “φεστιβαλικά” τελεταὶ εἰς Μακρόνησον, τὰ ἀντάρτικα ἄσματα εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀπὸ Ὑπουργόν, αἱ θορυβῶδεις καί λίαν προκλητικὰ ὀχλοκρατικὰ ἐπετειακὰ τελεταὶ Γοργοποτάμου, Πολυτεχνείου κ.λ.π., ἐνῶ οἱ ἴδιοι καταδικάζουν χλευαστικῶς, τό ἱερὸν καθῆκον ἡμῶν νά τελῶμεν τό θρησκευτικὸν μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ Πίστεως καί Πατρίδος “σφαγιασθέντων” ὑπὸ ἐκείνων. Τὰ μνημόσυνα, εἶναι ἐξ ἱεροῦ καθήκοντος ἐπιβεβλημένα, βεβαίως, μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας καί ἀνθρωπιάς. Αἱ προκλήσεις διαιωνίζουν τό μῖσος, τὸν διχασμόν καί ὅπως μᾶς λέει ὁ ποιητής μας, “... κι ἂν μισοῦνται ἀνάμεσά τους, δέν τοὺς πρέπει λευτεριά!”.

Νά κάνουν καί αὐτοί - οἱ ἄθεοι, ἀριστεροί καί προοδευτικοί - τὰ ἰδικά των μνημόσυνα. Κανείς δέν πρέπει νά τοὺς ἐμποδίσῃ ἢ νά τοὺς μέμφηται. Ἀντιθέτως μάλιστα, θεωρῶ χριστιανικῶς καί ἐθνικῶς ἐπιβεβλημένον καί ὠφέλιμον. Νά ἐνωθῶμεν, ἐπὶ τέλους.

Δέν εἶναι ἐνωρίς, δέν εἶναι ἀργά. Καιρὸς εἶναι νά ὁμονοήσωμεν, νά ὁμοψυχώσωμεν, νά ἀφήσωμεν τὰς φιλονικίας μας, τοὺς ἐγωισμούς μας, τίς παλληκαριές μας καί: Ἦνωμένοι ὡς εἷς ΕΛΛΗΝ νά ἀγωνισθῶμεν - μόνοι μας χωρὶς ἱκεσίας πρὸς ξένους - διὰ νά ἀντιμετωπίσωμεν νικηφόρως τοὺς καιροφυλακτοῦντας νά μᾶς κατασπαράξουν, ἐχθρούς τῆς Πατρίδος μας.

Κατακλείων ἤδη τὴν ἀπάντησίν μου, φίλε Δῆμο, κύριε Λεβιθόπουλε, ἐκπληρῶ τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν σᾶς ἔδωσα εἰς τὴν παράγραφον 2, σελὶς 7: "... ἀκόμη καί ἀπὸ τύχη ἢ ἀπὸ ἀπάτη ἂν κερδίσῃ τὴν νίκην, ὁ νικητὴς κάνει ἀξίεπαινον, πάντοτε, προσπάθειαν νά τὴν κάμῃ - τὴν νίκην του - πρᾶξιν ὠφέλιμον δι' ἑαυτόν" - Ἀρχὴ Μακιαβέλλη, Ἰταλοῦ 1469 - 1527. Τὴν ἀπεχθάνομαι, ὡς καιροσκοπικήν!

Ποῖος εἶναι ὁ νικητὴς, ἃς τό ἀφήσωμεν διὰ τὸν Ἱστορικόν τοῦ μέλλοντος, τὸν ἀμερόληπτον, τὸν δίκαιον καί τελικῶς ἃς ἐλεήσῃ καί συγχωρήσῃ ὅλους μας, ὁ μέγας δικαιοκρίτης Θεός, ὅταν κατὰ τὴν δευτέραν καί τελευταίαν παρουσίαν Του ἐπὶ τῆς γῆς θά μᾶς κρίνῃ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ! Αὕτῃ εἶναι ἡ ἐσχάτη προσδοκία μας, ἡ ἐσχατολογία τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ προσδοκία τῆς δικαιοσύνης. Αὐτό εἶναι τὸ ὄνειρον κάθε Χριστιανοῦ, τὸ ὅποῖον ἐάν λείψῃ, "τότε θά ἔχωμεν ἀποθάνει, ἀκόμη καί ἐάν ἀναπνέωμεν". Ἀμήν.

Μέ εἰλικρινῇ πατρικὴν στοργὴν καί ἀγάπην Χριστοῦ

* * *

Ἀθῆναι, 27.08.04, Παρασκευὴ ὥρα 05.30

Φίλε Δῆμο, κ. Λεβιθόπουλε:

Συμπληρῶνω τὴν ἀπὸ 20.8.04 ἐπιστολήν μου, "Πᾶμε, λοιπόν, στό νησί Γυάρος", μέ βάρκα τὴν φαντασίαν μας, φαντασίαν τῶν τριῶν, ὑμῶν παρισταμένου μέ τό γράμμα Λ. Ἔτσι νομίζω, θά ἀποτελέσωμεν ἓνα DREAM TEAM, "ὄνειρῶδες συγκρότημα". Πᾶμε:

Λ: Νά δῶ Στρατηγέ Δικτάτορα, μέ τί τρόπο θά ἀντιμετωπίσετε αὐτά τὰ ἄθῳα θύματά σας, πεινῶντα, διψῶντα, γυμνητεύοντα καί βασανιζόμενα βάρβαρα σ' αὐτό τό κολαστήριον!

Ε: Ὑπομονὴ φίλε Δ. Λεβιθόπουλε, δέν θά σᾶς βασανίσω, δέν μοιάζω εἰς τοὺς πατερούληδες Στάλιν, Μπρέσνιεφ, Ζαχαριάδης, Ἀρῆδες Βελουχιώτης, Μάο κ.λ.π., κ.λ.π.!

Α: Ἐπεμβαίνει τὸ πνεῦμα Βουρνᾶ, ἀφρίζον καί τρίζον: Μωρέ, φασιστόμουτρο,

τί μᾶς λές, ἴσα κι ὅμοια μέ τούς δικούς μας τούς ἀγίους... συγκρίνεις τόν τύραννον ἐαυτόν σου!...

Λ: Ὦ, ὄχι φίλε Τάσσο Βουρνᾶ, ὄχι ὕβρεις, ὄχι θυμούς, ἤρεμα: Θά φθάσωμεν στό νησί, θά δοῦμε τό πῶς θά ἀντιμετωπίσῃ ὁ Δικτάτορας τούς συντρόφους σας καί μετά, εὐγενικά, ἐκθέτουμε τίς ἀπόψεις καί τίς κρίσεις μας!...

Ε: Σιγά βρέ “συντρόφια”, ἐξεχείλησεν ἀπό τά εὐγενικά στοματάκια σας, ἡ ΚΚΕδική ἀνθρωπιά τους! Τέτοια ἀνθρωπιά πού δέν ἐγεμίσανε μέχρι τά χεῖλη τίς “πηγάδες” Μελιγαλᾶ καί τάφρους... μέ εὐγενικώτατα κονσερβοκούτια σφαγμένων “φασίστες, Γκεσταπίτες, Βασιλοδοσίλογους”, χωροῦσαν κι ἄλλους, ἀλλά εἶπαμε. “Θά ἀφήσετε ζωντανούς τρία ἑκατομμύρια καί πολλά μας εἶναι”! - Ὑρνης -

Λ: Εἶπε τέτοια λόγια ὁ Ὑρνης Βελουχιώτης, Στρατηγέ; Δέν εἶναι ἀλήθεια αὐτό... “Ένας δρόμος καί μιά πλατεία στή γειτονιά μου φέρουν τό ὄνομά του!

Α: Ἐσεῖς οἱ φασίστες, εἴστε ἀνυπόφορα ψεῦτες! Τά δικά σας ἐγκλήματα τά φορτώνετε σέ μᾶς τούς ἀγίους...

Ε: Σιγά - σιγά θά μᾶς κάμετε νά πιστέψωμεν ὅτι ἐμεῖς ἐπετάξαμεν εἰς τήν “πηγάδα” Μελιγαλᾶ τούς δικούς μας γιά νά μή “μαγαρίσετε” σεῖς τά ἅγια χέρια σας! Μήπως εἴμαστε ἐμεῖς οἱ συμμοριῖτες, κι ἐσεῖς οἱ νικητές στό Γράμμο - Βίτσι; Χίλια συγγνώμη! Σᾶς ὀρκίζομαι πῶς δέν θά τό ξανακάμω...

Α: Μετανοιομό δέν ἔχεις πιά ἂν κλαῖς καί μέρα - νύκτα, καλὰ σοῦ εἶπεν ἡ συντρόφισσά μου, ἡ ὁσία Μελίνα, πῶς ὁ Παττακός, φασίστας ἐγεννήθηκε, φασίστας θά πεθάνῃ.

Ε: Δίκιο ἔχεις, “ἀγαθόν πνεῦμα, Τάσσο Βουρνᾶ”, ἐνῶ αὐτή Ἑλληνίδα - Μελίνα ἐβραιοπορνευομένη, συγγνώμην μακαρίτισσα - γεννήθηκε κι Ἑβραία... πέθανε! Αἱ Μοῦσαι ἔστρεψαν τήν κεφαλὴν ὀπίσω..., ἐγὼ σκότωσα τόν Σιν/ρχην Ψαρρόν Δημήτριον καί τούς τριακόσους συμπολεμιστές του γιατί ἦσαν Γκεσταπίτες Γερμανόδουλοι ἂν καί σοσιαλιστές...

Λ: Μέ συγχωρεῖτε, μέ ἔχετε μπερδέψει, κομφούζιο...!

Ε: Φίλε Δῆμο κ. Λεβιθόπουλε, μέ ὅποιους δασκάλους πηγαίνεις, τέτοια ψέματα μαθαίνεις, ὅμως, ἐφθάσαμεν!

Στό ὁμορφο “κολαστήριο”, μπριλαντένιο νησί, ἀρόδο, ἐφτάσαμε..., ἐσαλτάραμε καί βγήκαμεν εἰς τ’ ὁμορφο νησί... Ἡ παρατεταγμένη φρουρά τῶν κολασμένων παρουσιάζει ὅπλα εἰς ἐμέ τόν Δικτάτορα, τό ξυρισμένο γουλί, κρανίον μου γυαλίζει, φουσκώνει σάν γαλόπουλο ἀρσενικό, αὐτοκαμαρώνεται τό ἐγὼ μου καί προχωροῦμε..

Α: Κακῶς ὥρίσατε, σατανᾶ - φασίστα, στόν παράδεισό μας, νά μᾶς τaráξετε τήν ἡσυχία μας, ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, μή μᾶς κολάζης περισσότερο... ἀρκετά, ἔξω! Ὑἔξω!

Ε: Πρός τόν Σιν/ρχην Δν/τήν τῆς Φρουρᾶς: Συλλάβατέ τον, δέσετέ τον πισθάγκωνα καί δώστε τον στόν πρῦτανιν τῶν βασανιστῶν διά τά περαιτέρω... καί μετά στόν δικόν του Σατανᾶν.

Λ: Τώρα, μάλιστα, ... τώρα, μπαίνω στό νόημα, τώρα καταλαβαίνω πόσο δίκιο

έχουν αυτοί οι ταλαίπωροι, πόσο αληθινός είναι ο διακεκριμένος ιστορικός συγγραφέας Τάσος Βουρνάς! Στρατηγέ μου, νομίζω πώς δεν χρειάζεται να σās ακολουθήσω στον δρόμο σας για την επίσκεψή σας στους βασανιζομένους αγωνιστές...

Ε: Όχι, τώρα θά μέ ακολουθήσετε καί... δεν τό χω σέ τίποτε να σέ “μπουζουριάσω”, καί σένα πισθαγκωνα! ... Έπιτέλους, έτελείωσεν ή επίσκεψις. Έπιστρέφομεν πιά, μέ τό πλοϊον τής ... όχι φαντασίας! Τό γνήσιον. Τό πραγματικόν.

Λ: Στρατηγέ μου, χίλια συγγνώμην... χίλια συγγνώμην... πέφτω από τά σύννεφα, δεν πιστεύω στά μάτια μου... τιμπιέμαι για να βεβαιωθώ πώς δεν όνειρεύομαι, δεν “dreamάρω”!

Σύντροφοι, όλου του κόσμου, ακολουθήστε με να πāμε στην όνειρεμένη βιλάρα του Παττακού να μπανιριστούμε στην όλυμπιακών προδιαγραφών πισίνα του, να... να... να, στά μάτια μας, να σ’ αυτά μας πού έπιστεύαμε σ’ αυτά πού μās έλεγαν, σ’ αυτά πού έδιαβάζαμεν στίς έφημερίδες, δεξιές κι άριστερές, στην ιστορία του Τάσσου Βουρνά... Τύφλα στά μάτια μας.

Στό σπήλαιον του Πλάτωνος έζούσαμεν τόσα χρόνια!

Ε: Περαστικά σας. Καλά σας ξυπνητούρια! Έχετε καιρό, θά δήτε καί θά μάθετε πολλά άκόμη. Ζωή να ‘χω να σās τά άποδεικνύω καί ό Θεός να σās δίδη ύγείαν καί φώτισιν... Γεια σας, φίλοι μου συνέλληνες, Έλληνες! Μόνον Έλληνες, ούτε δεξιοί, ούτε άριστεροί. ΕΛΛΗΝΕΣ!

“Όπως βλέπετε φίλε Δήμο, δεν ήτο καθόλου ξεκούραστο τό ταξιδάκι μας, ούτε όμως άνώφελον. Άπεδείχθη ή Βαβυλώνειος σύγχυσις εις την όποιαν όδηγούν την άγνήν νεολαίαν μας οι “διακεκριμένοι ιστορικοί καί λόγιοι συγγραφείς” τύπου Τάσσου Βουρνά καί οι Δημοσιογράφοι έπωδύνων ιστορικών αναληθειών. Άπεδείχθη επίσης ότι ούσιαστικής σημασίας έπιτεύγματα άντιστασιακού άγώνος δεν υπήρξαν, παρά μόνον εις νοσηράν φαντασίαν ψευδολόγων τινών εκμεταλλευομένων σφάλματά τινα ένίων βασιλικωτέρων του Βασιλέως... μωρών τινών τής άλλης ιδεολογίας εκδικουμένων μετά μανίας - ευκαιρίας δοθείσης τά στυγερά έγκλήματα εκείνων, οι όποιοι τους άφήκαν όρφανούς πατρός τε καί μητρός...

Αυτά είναι τά άποτελέσματα του φανατισμού, τον όποιον καλλιεργούν χείριστοι πολιτικοί, έπιτρέποντες καί όδηγούντες άδελφούς, να φονεύουν τον άδελφόν των!

Είπεν ό Χαρίλαος Τρικούπης - τό επαναλαμβάνω συχνά - ότι “διά τās επαναστάσεις, δεν ευθύνονται οι εκτελούντες άλλ’ οι προκαλούντες αυτάς”. Άλλοι, λέγουν, μεθ’ ών συμφωνώ: “... τίς δικτατορίες εκκολάπτουν οι ίδιοι οι πολιτικοί άνδρες καί δεν επιβάλλονται χωρίς προηγουμένη ώρίμανσιν συνθηκών πολιτικής άθλιότητας”. Έρωτώ οίονδήςποτε Έλληνα, ζήσαντα την ταραχώδη προαπριλιανήν εποχήν: Υπήρχε Δημοκρατία εις την Ελλάδα; Όχι βεβαίως. Ίδιος ύμών προφήτης, ό “έννάρχης” Κ. Καραμανλής έφα: “Η Δημοκρατία εις την Ελλάδα είχε δολοφονηθή πολύ προτού τής δώσουν την χαριστικήν βολήν

οί Συνταγματάρχαι!”. ὁ.ἔ.δ.

Μήπως ὅμως, εἶναι Δημοκρατία ἡ ΠΑΣΟΚική περίοδος, κατά τήν ὁποίαν ἐπιτίθενται ἐπίλεκτοι ἀστυνομικά μονάδες ἐναντίον ἀπεργούντων ἐπιλέκτων συναδέλφων των ἀστυνομικῶν καί ξυλοκοποῦν γέροντας ἐ.ἀ. Ἄξ/κούς;...

Ἡ ἐξομολόγησις, φίλε Δῆμο, κ. Λεβιθόπουλε, εἶναι θεῖον Χριστιανικόν καθῆκον. Εἶναι “μία ἐπώδυνος ἰστορία ἀληθειῶν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ γενναιότητα καί θυσίας”.

Ἔχομεν ἡμεῖς, φίλοι μου συνέλληνες, αὐτά τά προσόντα; Ἐάν ναι “ἄς ἀποδεχθῶμεν τήν πραγματικότητα τοῦ σημερινοῦ κόσμου καί ἄς μὴν ἀναλίσκωμεν ἑαυτούς εἰς ἰδεολογικά θεατρικά συμπόσια τύπου Θεοδωράκειας μουσικῆς πανδαισίας, τύπου γαρυφαλοστολισμοῦ τῶν ἡρωϊκῶς, - οὐδενός -, φονευθέντων φοιτητῶν Πολυτεχνείου, τύπου παρελάσεως μετὰ πινακίδων ἀναγραφουσῶν: ΕΑΜ - ΕΛΑΣ - ΕΠΟΝ!”, ἀναξουσῶν πληγῶν ΕΠΟΝΙΤΩΝ...

“Εἰς τόν σημερινόν κόσμον ἡ ἀναζήτησις τῆς σωτηρίας εἰς λαϊκά καί ἀριστερά προοδευτικά ἢ καί Συνασπισμοῦ κινήματα, εἶναι μέθοδοι ἀναποτελεσματικά, ὡς μᾶς διδάσκει ἡ ἱστορία τοῦ παρελθόντος 20οῦ αἰῶνος”.

Μέ αὐτά, τά πραγματικά καί ὄχι ψευδοφантаστικά γεγονότα, φίλε Δῆμο, κ. Λεβιθόπουλε, κατακλείω καί τήν σημερινήν μας συζήτησιν καί ἄν δέν σᾶς κουράζω καί ἄν δέν σᾶς ἐνοχλῇ ἡ ἀλήθεια, περιμένω τήν συνέχειαν τῆς εὐχαρίστου δι’ ἐμέ ἐξομολογήσεως, λήξαντος τοῦ Δεκαπενταυγούστου... ἐπικοινωνήσας μετὰ Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Υἱοῦ Τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τῆς λήψεως τοῦ Οὐρανίου αἵματος καί Σώματός Του: “Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον Υἱέ Θεοῦ κοινωνῶν με παράλαβε· οὐ μή γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ’ ὡς ὁ Ἀποστόλης ὁμολογῶ σοι: Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου”!

Μέ ἀγάπην Χριστοῦ καί τιμὴν, φιλικώτατα

‘Υπό τό φῶς τῆς Ὀλυμπίας καί τῆς Ἀληθείας

Ἀθήναι, 01.09.04, Τετάρτη, ὥρα 04.50

Καλημέρα φίλτατέ μοι Δῆμο, κύριε Λεβιθόπουλε,

Καλόν μῆνα, καλόν φθινόπωρον καί εὐτυχισμένον τό νέον Ἐκκλησιαστικόν μας Ἔτος, “Ἑλλάς Ἑλλήνων Χριστιανῶν”,... “γιά νά μή ξεχνᾶμε τίς ρίζες μας!”

Δέν σᾶς πειράζει, ἐλπίζω...

Πρό ὀλίγου κατέβηκα κάτω, ἐξεκλείδωσα τήν πόρτα εἰσόδου καί παρέλαβον τόν φάκελλόν σας μέ τό πολὺτιμον περιεχόμενόν του.

Μετά τήν πορτοκαλάδα μου - τακτική ἀνά τοιαύτην ὥραν, συνήθεια ἀπό τά πρωινά τῆς 18ετοῦς φυλακίσεώς μου εἰς τάς, τοῦ Κορυδαλλοῦ φυλακάς - χυμός διατηρήσεως τοῦ δέρματος εἰς νεανικήν κατάστασιν!... Σεῖς δέν ἔχετε ἀνάγκην, νέος γάρ....

Εἰς τήν ἀπό χθές 12σελίδον ἐπιστολήν σας, ἀφηγεῖσθε διά τῆς ἐμπείρου, γλαφυρᾶς καί ταλαντούχου γραφίδος σας - καλάμου, ὄχι καλαμάκι· αὐτό τό ἀτίθασο ἀλογάκι δέν τό ἱππεύσατε, ἐπὶ τοῦ παρόντος· συνιστῶ σας, ποτέ μή τό ἱππεύσετε. Εἶναι τό πιό ἀτίθασον ἄτι!, ὅποιος τό ἱππεύει, πέφτει - τά συναισθήματά σας ἐκ τῆς παρακολουθήσεως, ἀπό Τ/Ο τήν τελετήν λήξεως τῆς 28ης ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ. Μετά θαυμαστῆς δεξιότητέας - Ἱστορικός καί θεατρικός συγγραφεύς, συνεργάτης τῶν τεράτων θεατρικῶν συγγραφέων Σακελλάρου/Τραϊφόρου κ.ἄ. καί σήμερον συγγραφεύς ἀντάξιός των - περιγράφετε...: «Αὐλαία χθές τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων μετά μεγίστης μουσικῆς πανδαισίας στήν ὁποία, πῶς ἦτο δυνατόν, νά λείψει ἡ πολυθρόνη “Μαντουβάλα” - μέ συγχωρεῖτε διά τήν παρεμβολήν τῆς παρενθέσεως... ἡ “μαντουβάλα” - μοῦ θυμίζει ἕνα γλυκό τραγούδι “ταγκό”, ἀλλά καί ἕνα συνευέλπιν ὁ ὁποῖος διά τοῦ θορυβωδεστάτου ροχαλητοῦ τοῦ ἔσειεν τούς ὑαλοπίνακας τῶν παραθύρων τοῦ θαλάμου μας· πῶς νά κοιμηθῇ; Παρεπονεῖσο εἰς τόν 4ετῆ θαλαμάρχην, ὁ ὁποῖος ἀντί νά διατάξῃ τό ξύπνημα τοῦ Εὐέλπιδος Μαντούβαλου μέ διέταξε: κάνε κι ἐσύ Μαντούβαλο!- μακρά ἡ φρᾶσις, ἐλπίζω νά τά καταφέρω νά τήν κλείσω, συνεχίζετε, ὑμεῖς... ἡ ὁποία - σ.σ. μαντουβάλα - μαζί με τό “ἀρχαῖον πνεῦμα ἀθάνατον”, τόν ὀλυμπιακόν ὕμνον τοῦ μεγάλου μας Παλαμᾶ, ...ἤρθε καί ἔδεσε, ἀποτελῶντας ἕναν ἄνευ προηγουμένου ἀχταρμᾶ, χαρακτηριστικόν τῆς νεοελληνικῆς πραγματικότητος. Ἀγαλίασα, ἀνασκήρτσα, ἀναπετάρισα, ἀναρίγνησα! Οἱ Ὀλυμπιακοί τῆς Ἀθήνας ἐτελείωσαν ἀφήνοντας μιά πικρόγλυκν γεύση, καθῶς...» - ἐδῶ ἀκριβῶς τελειώνετε τήν 1ην σελίδα σας. Εἰς αὐτόν τόν ὥραϊον μουσικόν καί λογοτεχνικόν ἀξιοζήλευτον ρυθμόν, συνεχίζετε συμπληρώνων 12 σελίδας! Δέν μοῦ ζητεῖτε δι’

αὐτῶν τίποτε καί ἐχάρην σφόδρα! Εἶπα καθ' ἑαυτόν, ἐπὶ τέλους... ἐτελειώσαμεν, ἔληξεν αὐτή ἡ εἰσαγγελικὴ ἀνάκρισις, σχεδόν ξεγύμνωμα - Ἑγγλιστί *strep teeze* -, ὅμως, ἐν τῇ ἀφελῇ εὐσυνειδησίᾳ μου (!) σᾶς ἠρώτησα τηλεφωνικῶς καί δυστυχῶς μοῦ ἐτηλεφ(ο)νήσατε, ὅτι θέλετε τὰ ἰδικά μου συναισθήματα...

Καλὰ νὰ πάθω! Τί τό ἤθελα αὐτό τό ἀφελές ἐρώτημα; Ἀφοῦ ὅμως τό ἔκαμα, μέ τὴν ἐκτίμησιν πού τρέφω πρὸς τόν συνεργαζόμενον φίλον μου, κ. Δῆμον Λεβιθόπουλον, ὑποχρεοῦμαι νὰ ἱκανοποιήσω τό αἶτημά σας! Ὅμως, ἐκδικούμενος, ὑμᾶς διὰ τὴν, εὐχάριστον, ταλαιπωρίαν μου, καί ἑαυτόν διὰ τὴν ἀφέλειάν μου, νὰ ζητήσω διευκρίνισιν... ἱκανοποιῶ τό αἶτημά σας ἀφοῦ προβῶ εἰς τὴν ἐκδικητικὴν παρατήρησιν: Ὅπως βλέπετε, μεταφέρων τό κείμενό σας ἐδῶ, δέν ἐφαρμόζω τό μιξοβάρβαρον Ῥαλληνοπαπανούτσειον μονοτονικόν σύστημα! Καί σᾶς ἐρωτῶ, ἐκδικητικῶς, φίλε Δῆμο, τί σᾶς πειράζουν αἱ δασεῖαι, αἱ ψιλαί, αὐτὰ τὰ πνεύματα τοῦ πνεύματος τῶν σοφῶν προγόνων μας; Εἰς τί σᾶς ἐνοχλεῖ ἡ ὀξεῖα, ἡ περισπωμένη; Ἰδίως δέ ἡ ἀντικατάστασις - π.χ. -, τῆς μετοχῆς “ἀφόνων”, διὰ τοῦ ἐπιρρήματος “ἀφόνοντας”; Πρῶτον, προσθέτετε τρία γράμματα, δεύτερον, τί ἀκριβῶς μέρος τοῦ λόγου ἀντιπροσωπεύει ἡ λέξις “ἀφόνοντας”; Εἶναι αἰτιατικὴ πληθυντικοῦ, τῆς μετοχῆς, ὁ ἀφόνων; Ἐάν ναί, εἶναι συντακτικῶς σφᾶλμα διότι δέν συμφωνεῖ μέ τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ ἐνικοῦ, πού προηγεῖται “Οἱ Ὀλυμπιακοί”. Ἐάν, ἄρα, τὴν λέξιν τὴν χρησιμοποιεῖτε ὡς ἐπίρρημα, τότε εἶναι νεολογικός σολοικισμός διὰ τοῦ ὁποίου, σὺν τοῖς ἄλλοις, δίδετε τροφήν εἰς τόν Φαλμεράϊερ καί τοὺς σὺν αὐτῷ Κίσισηκερ, σιωνιστάς κ.λ.π.! τό θέλετε; Εἶμαι βέβαιος, “ΟΧΙ”!

Καί, τώρα, ἰδοὺ ἡ ἀπάντησίς μου εἰς τό αἶτημά σας. Εἰλικρινῶς συμφωνῶν μέ τὰ ὑμέτερα συναισθήματα, τὰ τόσον λογοτεχνικῶς, θαυμασίως ἀφηγούμενα - πού, δυστυχῶς, μειώνει τόν θαυμασμόν, τό μονοτονικόν - δέν θά δυνηθῶ νὰ προσθέσω κάτι. Θά ἐμείωνα τὴν πληρότητά των.

Κατόπιν τούτων, συγχαίρων ὑμᾶς, παρακαλῶ μεταφέρατε τὴν ἀφήγησίν σας αὐτουσίαν εἰς ἐμέ, ὡς ἐάν ἐγώ, ἤμην σεῖς.

Ἐνα μόνον προσθέτω: Αὐτό πού γράφει εἰς τὴν σημερινήν - “ΕΣΤΙΑ” - 1ης Σεπτεμβρίου, εἰς “τό περίπτερο”, ὁ ὑπὸ τό πνεῦμα τοῦ Ἀριστοφανείου ἀττικοῦ ἄλατος, πάντοτε, ὁμιλῶν, φίλτατός μου, κ. Καρρᾶς Εὐστάθιος. Σᾶς τό μεταφέρω αὐτούσιον: Ἀξίζει πολλῶν θαυμαστικῶν. Ἰδοῦ:

«Ἐκείνη καί ἡ φλόγα. ... Ἦταν αὐτῆς τῆς μικρῆς ὁ ρόλος - κατ' ἐξοχὴν αὐτῆς - καθοριστικὸς τῆς ὅλης τελετῆς. Προσωπάκι καί βλέμμα σύμβολα τῆς ὁμορφίᾳς καί τῆς ἀγνότητος. Χαμόγελο - αὐτούσιο ἐλπιδοφόρον μήνυμα τῆς ζωῆς. Μιά ἀνθρώπινη στιγμή σπὴν πῖο ἀθῶα κι ὁμορφὴ ἔκφανσὶς τῆς. “Στενοχωρέθηκα βλέποντας τὴν φλόγα νὰ σβήνῃ” δήλωσε στοὺς δημοσιογράφους ἡ δεκάχρονη Φωτεινὴ, τό χαριτωμένο κοριτσάκι πού ἔσβησε τὴν Ὀλυμπιακὴν Φλόγα στὸ Ὀλυμπιακὸ Στάδιο κατὰ τὴν τελετὴ λήξεως, τὴν περασμένη Κυριακὴ». «Ἄδικα στενοχωρέθηκες, Φωτεινούλα, κοριτσάκι μας συμπαθέστατο. Φλόγα πού τὴ σβήνει... Φωτεινὴ, μένει πάντα ἀναφῆ!». Ἐδῶ, θά πρέπει, φίλε κ. Δῆμο Λεβιθόπουλε, νὰ προστεθῇ ἡ φωτογραφία αὐτοῦ τοῦ τρισεκατηχρονίου δεκάχρονου κοριτσακιού!

Μά, είναι δυνατόν νά είναι δέκα χρονῶν αὐτό τό θεῖον πλάσμα!;

Εἰς αὐτό, λοιπόν, τό δεκάχρονο κοριτσάκι, ἀνήκει ὁ χρυσοῦς Κότινος. Τῆς τόν ἀπονέμει σύμπας ὁ Ἑλληνικός λαός. Συμφωνεῖτε, φίλε Δῆμο;

Μέ αὐτόν τόν συναισθηματισμόν κλείω τήν ἀπάντησίν μου, ἀρκετήν, ἴσως καί πλεονάζουσιν, ἀφοῦ τά ὑμέτερα συναισθήματα, ἐπὶ τῆς 28ης ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ, ὑπό τῆς γενετείρας τῆς Ἑλλάδος, μέ τόν λαμπράν ἐπιτυχίαν διεξαχθεῖσαν, συμπίπτουν ἀπολύτως μέ τά ἰδικά μου.

Ἡ αἰωνία, ἐνδοξος Ἑλλάς, ἀπέδειξεν ὅτι, ὅταν θέλῃ μπορεῖ νά θαυματουργῇ καί εἶναι ἱκανή νά κάνῃ πραγματικότητα τό Ὀλυμπιακόν ἰδεῶδες μέ τās δύο ιδιότητάς του, τοῦ ἀθλητικοῦ καί τῆς ἀρετῆς, ἀξία τοῦ κοτίνου στεφάνου ἀπό κλαδί ἀγριελιᾶς, τοῦ συμβόλου τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἀλλά καί τῆς εἰρήνης - ἀενάου ἀνακωχῆς - καί τοῦ πολιτισμοῦ, Φωτεινῆ, πάντοτε φωτίζουσα τήν ἀνθρωπότητα μέ τήν φωτεινὴν φλόγα τοῦ ἀνεσπέρου φωτός!

Καί ἔρχομαι τώρα εἰς τά τῆς τελευταίας - 12ης - σελίδος σας: Δέν “περνáει ἀπό τό μυαλό μου...” καμμία ὑποψία ἐκ τῶν ἐναντίον μου ἐπιθέσεων. Ἐχω βεβαιωθεῖ ὅτι αἱ χειροβομβίδες σας εἶναι φιλικαί (...) καί τά ὅπλα σας ἄνευ ἐπικρουστήρος.

“Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τό “Γιατί οἱ δικτάτορες ἔπραξαν ὅ,τι ἔπραξαν ἀπό τή θέση τοῦ δικτάτορα. Οἱ ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ὅμως;”.

Τό βρῆκα: Ἐπειδὴ ἐγράψατε τοὺς δικτάτορες μέ μικρά γράμματα καί τοὺς Δημοκράτες μέ ΜΕΓΑΛΑ! Δηλαδή, οἱ δικτάτορες, ὡς μικρότεροι ἀπὸ τοὺς μεγάλους ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ἔπραξαν μικρότερα ἁμαρτήματα, ἀπὸ τά μεγάλα ἐγκλήματα πού ἔπραξαν καί πράττουν, οἱ ΜΕΓΑΛΟΙ Δημοκράτες, δι’ ὃ καί τοὺς ἔγραψα, ὡς βλέπετε, μέ μικρά γράμματα.

“Ὅμως, καί τοὺς μέν καί τοὺς δέ, τοὺς ΓΡΑΦΩ.... ὅπως καί ὁ λαός!

Μέ ἀγάπην πατρικήν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Πρός τούς Τούρκους Στρατηγούς

Έφημερίδα “ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

13 Ιουλίου 2003

Δι’ ὑμῶν, φίλη ἐφημερίς “Ε.Κ.” , παρακαλῶ νά μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ δημοσίευσις τῆς κατωτέρω ἐπιστολῆς μου, πρὸς τὴν Στρατιωτικὴν Ἡγεσίαν τῆς γείτονος, φίλης καὶ Συμμάχου μας Τουρκίας:

Στῶμεν καλῶς! Μετά φόβου Θεοῦ!

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, Στρατηγοί, Ἡγέται τῆς φίλης καὶ συμμάχου μας Πατρίδος σας, Τουρκίας: Σᾶς παρακαλῶ νά μελετήσετε αὐτά πού σᾶς γράφω. Εἶναι λόγια φιλικά, συναδελφικά, ἀπό ἓνα γέροντα συνάδελφόν σας εἰς βαθμόν, ἄν καί ὑποβιβασθέντα εἰς τόν βαθμόν τοῦ ἐνδόξου “Ἕλληνας Στρατιώτου, λόγῳ ἀνηκέστου ἀγάπης του πρὸς τὴν Πατρίδα. Δηλαδή, παρέβην τόν ἰσχύοντα νόμον, ὅταν ἡ Πατρίς μου διέτρεχε θανάσιμον κίνδυνον, καὶ ἐφήρμοσα τόν ὑπέρτατον νόμον τῆς σωτηρίας της. Αὐτόν τόν νόμον τηρεῖτε καὶ ἐφαρμόζετε καὶ ὑμεῖς, φίλοι συνάδελφοι, ἀπό ἐποχῆς τοῦ πατρός τῆς Πατρίδος σας Κεμάλ Ἀτατούρκ. Ἔτσι πιστεύετε. Εἶναι ὅμως ἔτσι; Καθ’ ἡμᾶς δέν εἶναι ἔτσι, διότι! 1) Δέν κινδυνεύει ἡ Πατρίς σας Τουρκία ἀπό τὴν Πατρίδα μας Ἑλλάδα, ἐναντίον τῆς ὁποίας αἱ προκλήσεις σας, εἶναι ἀπολύτως ἄδικοι, διότι παραβιάζουν τὰς ἰσχυούσας ἀπό ἐποχῆς Κεμάλ Ἀτατούρκ συνθήκας, ὑπογραφείσας ὑπὸ τῶν Ἑλ. Βενιζέλου καὶ τοῦ Πασᾶ Ἰσμέτ Ἰνονοῦ, μεθ’ οὗ φιλικῶς συνεζήτησα... κάποτε, ὡς Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, ἐνώπιον τοῦ τότε πρεσβευτοῦ σας παρ’ ἡμῖν ἀξιοτίμου καὶ φίλου μου, κυρίου Ἰλνέρ Τουρκμέν. Δύναται νά σᾶς βεβαιώσῃ ὅτι ἐδήλωσα - τότε, εἰς ἐρώτησίν του -, ὅτι δέν σχεδιάζομεν οὔτε σκοπεύομεν νά κηρύξωμεν πόλεμον ἐναντίον σας· ὅμως, προπαρασκευαζόμεθα καὶ εἴμεθα ἔτοιμοι νά κάμωμεν αὐτό πού ἐκάμαμεν καὶ κατὰ τὴν ἐπικὴν Δεκαετίαν 1940 - 49. Αὐτό ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον, πρὸς ὑμᾶς φίλοι, σύμμαχοι

Στρατηγοί, ήγεται τῆς γείτονος, φίλης καί συμμάχου μας Πατρίδος σας, Τουρκίας. Αἱ ἀπαιτήσεις σας εὐρίσκονται πέρα τῶν ὁρίων τῶν ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν συνθηκῶν προβλεπομένων, ἐπομένως ἀπαράδεκτοι. Εἶναι ὅμως καί πολύ ἐπικίνδυνοι διότι ἢ λάθος ἰδικοῦ σας Ἀξιωματικοῦ, ἢ ὑποχρέωσις ἰδικοῦ μας Ἀξιωματικοῦ, νά υπερασπισθῇ τὰ σύνορα τῆς Πατρίδος μας, εἶναι βέβαιον ὅτι, θά ὀδηγήσῃ εἰς σοβαράς πράξεις, αἱ συνέπειαι τῶν ὁποίων θά βαρύνουν ὑμᾶς καί τὴν Πατρίδα σας. Φιλικῶς σᾶς πληροφορῶ ὅτι αἱ Ὑποψηφιοὶ Δυνάμεις τῆς Πατρίδος μου Ἑλλάδος, εἶναι πανέτοιμοι νά πράξουν τό καθήκον των, μέ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν, μέ τὴν αὐτὴν γενναιότητα καί μέ τὰ γνωστά εἰς τὸν κόσμον ἐπικῶς ἡρωϊκὰ ἀποτελέσματα· καί θά ἀκουσθῇ ξανά τό: “οἱ ἥρωες πολεμοῦν ὅπως οἱ Ἕλληνες”. Μὴ παρασύρεσθε ἀπὸ φήμας ἀπατηλῶν μυθοποιῶν. Τί σᾶς ἔχει πιάσει τελευταίως; Σοβαρά, ζητεῖτε - ἀπαιτεῖτε - νά σᾶς παραχωρήσωμεν τὴν νῆσον Γαῦδον, διότι δέν περιλαμβάνεται ὀνομαστικῶς εἰς τὰς συνθήκας; Ἄν τό πᾶτε, ἔτσι, σιγὰ - σιγὰ θά ζητήσετε καί τό χωρίον τῆς γεννήσεώς μου, Ἀγίαν Παρασκευὴν Ἀμαρίου τοῦ νομοῦ Ῥεθύμνης, τῆς νήσου Κρήτης τοῦ ὁποίου τό ὄνομα διέφυγε τῆς προσοχῆς τῶν Ἑλ. Βενιζέλου καί Ἰσμέτ Ἰνονοῦ, ὅταν πρό 80ετίας ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης. Πολλοὶ τόποι δέν περιλαμβάνονται ὀνομαστικῶς εἰς τὰς συνθήκας, τοὺς θέλετε ὅλους; Μὴ γίνεσθε πλεονέκται. Ἡ πλεονεξία εἶναι, θανάσιμον ἀμάρτημα, τόσον διὰ τὴν θρησκείαν μας, ὅσον καί διὰ τὴν ἰδικὴν σας. Ἐχω μελετήσῃ τό Κοράνιον σας. Μελετήσατε καί σεῖς τό Εὐαγγέλιόν μας, τὴν Καινὴν Διαθήκην καί μὴ κάνετε εἰς ὑμᾶς αὐτό τό ὅποιον δέν θέλετε νά κάνωμεν ἡμεῖς καθ' ὑμῶν. Ἀρκεσθῆτε εἰς αὐτὰ πού ἐξ ἡμετέρων λαθῶν μᾶς ἔχετε πάρει. Ἀρκετά, φίλοι, συνάδελφοι, σύμμαχοι. Μὴ μεταχειρίζεσθε βίαν. Συζητήσατε εἰρηνικά, φιλικὰ, τὰ θέματα πού νομίζετε ὅτι χρῆζουν συζητήσεως. “Τό γινάτι, βγάζει μάτι!” Πλέον τούτων, ἔχετε ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἂν σεῖς ὀνειρεύεσθε τὴν Ὄθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, μὴ λησμονῆτε τὴν Βιέννην καί τό Πουατιέ, δικαίωμά σας, ὅμως, δέν θά πρέπει νά μᾶς ἀρνήσθε τό χρέος μας, νά λέγωμεν: “... κτυπᾶτε Πολεμάρχου, μὴ λησμονεῖτε τό σκοινὶ παιδιὰ, τοῦ Πατριάρχου!...”.

Φίλοι, συνάδελφοι Στρατηγοί τῆς Τουρκίας, διανύω τό 93ον ἔτος τῆς ἡλικίας μου. Ἐπολέμησα ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἐναντίον τῶν βαρβαρικῶς εἰσβαλόντων εἰς τὴν Πατρίδα μου. Θά τό πράξω καί τώρα - εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτήν - θά τό πράξουν καί ὅλοι, ὅσοι ἐπιζοῦν ἐκείνων τῶν ἡρωϊκῶν ἀμυντικῶν ἀγώνων τῆς Πατρίδος μου, πού δόξα τῷ Θεῷ δέν εἶναι ὀλίγοι. Δέν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ὡς σεῖς οἱ Τοῦρκοι Στρατηγοί, πολεμοχαρεῖς, οὔτε ἀρνούμεθα ἡμεῖς, νά συμμορφωνώμεθα μέ τὰ ψηφίσματα καί τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν καί τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ὡς σεῖς.

Φίλοι Συνάδελφοι, ἂν καί πέννης, ἄνευ συντάξεως, προσκαλῶ διὰ φιλοξενίαν ἓνα ἐξ ὑμῶν διὰ μίαν ἐβδομάδα, μετὰ τῆς συζύγου του, εἰς τό Ξενοδοχεῖον “KALYPSO”, ἐν Ἀναβύσσῳ Ἀττικῆς. Θά χαρῶ πολύ... νά τὰ συζητήσωμεν φιλικώτατα.

Μέ εἰλικρινῇ αἰσθήματα συναδελφικῆς τιμῆς

Ἡ μετάβασις εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν δημοκρατίαν...

Συνέντευξις εἰς τὴν ἑφημερίδα "Ἐλεύθερη Ὦρα".

19 Σεπτεμβρίου 2001, Τετάρτη

Ε: 1. Ἐπесαν στὴν ἀντίληψή σας τυχόν προσπάθειες τοῦ Γ. Παπαδόπουλου γιὰ μετάβαση σέ πολιτικὴ κυβέρνησις, πού θά προετοίμαζε τὸ ἔδαφος γιὰ δημοκρατικὴ ὁμαλότητα τὰ χρόνια πρὶν τὸ 1973, ἢ ἦταν ἡ πρώτη φορά πού ἐπιχειρήθηκε κάτι τέτοιο τὸ ἔτος αὐτό; Ἀν νάι, γιὰτί πιστεύετε ὅτι δέν ἀπέδωσαν αὐτές;

Α: Ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς Ἐπανάστασεως, ὡς Ὑπουργός Ἑσωτερικῶν, συνέταξα χρονοδιάγραμμα πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ συνταχθσομένου καί ψηφισθσομένου νέου Συντάγματος, προβλεπομένου ὑπὸ τῆς προκατόχου πολιτικῆς καταστάσεως, φαύλης αὐτοτιτλοφορουμένης καί πολλὰ δεινὰ προσφερούσης εἰς τὴν Πατρίδα. Λήξις τῆς Ἐπαναστατικῆς διακυβερνήσεως καθορίζετο τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1972 ἢ 1973, ἀναλόγως τῶν ἐπικρατουσῶν συνθηκῶν... Τό χρονοσχέδιον ἐκεῖνο ὑπεβλήθη παρ' ἐμοῦ εἰς: α) Πρωθυπουργόν Κόλλιαν Κων/νον - διπλοῦν - ἔν δι' ἑαυτὸν καί ἔν διὰ τὴν Α.Μ. τόν Βασιλέα. β) Ἀντιπ/δρον τῆς κυβερνήσεως Στρ/γόν Σπαντιδάκην Γρηγόριον, γ) ἀνά ἕν εἰς ἡμᾶς τοὺς τρεῖς πρωτεργάτας τῆς Ἐπανάστασεως ἦτοι: Γεώργιον Παπαδόπουλον, Νικόλαον Μακαρέζον, ἐμέ καί δ) ἕνα διὰ τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν. Σημείωσις: Τοῦτο, ἀναφέρεται, ὡς πραγματικότης, ὑπὸ τοῦ Πρωθ/ργοῦ Κόλλια Κων/νου εἰς τὸ βιβλίον του ὑπὸ τὸν τίτλον "ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ".

Ε: 2. Τὸν Μάϊον, τοῦ 1973 πραγματοποιεῖται τὸ ἀποτυχόν κίνημα τοῦ Ναυτικοῦ μέ τὴν ἀνάμειξιν τοῦ Ε. Ἀβέρωφ καί τὴν σιωπηρὴ ἀνοχή τόσο τοῦ πρώην Βασιλιᾷ Κων/νου, ὅσο καί τοῦ Κ. Καραμανλῆ. Ὁ Ἀβέρωφ ἔχει περάσει στὴν ἱστορία ὡς ὁ πολιτικός πού προσπαθοῦσε νά στήσει γέφυρες μέ τὸ καθεστώς. Ὡστόσο γιὰ πρώτη φορά τὸ 1973 ἐπιχειρεῖ μιὰ ἀνοιχτὴ ρῆξιν μέ τὴ δικτατορία. Πῶς, κατὰ τὴ γνώμη σας, ἐξηγεῖται αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ στὴ στάση τοῦ Ἀβέρωφ; Τί ἀντανακλάσεις πιστεύετε πῶς εἶχε στὸν ὑπόλοιπον πολιτικὸ κόσμον;

Α: Ἡ ἀλλαγὴ τακτικῆς - καί συμπεριφορᾶς - τοῦ γεφυροποιοῦ Ἀβέρωφ - Τοσίτσα Εὐαγγέλου, πιθανῶς ὀφείλεται εἰς τὴν προσπάθειαν ὅλων τῶν παλαιοπολιτικῶν - συνεργαζομένων καί μετὰ ἐξωτερικῶν παραγόντων, νά μὴ ἐφαρμοσθῇ τὸ Σύνταγμα τὸ ὑπὸ τοῦ Λαοῦ διὰ δύο Δημοψηφισμάτων ἐγκριθέντος. Τοῦτο δέ διότι διὰ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου του, ἀπεκλείοντο τῆς πολιτικῆς οἱ: α) Ἡλικίας ἄνω τῶν 70 ἐτῶν. β) Ἐχοντες βουλευτικὴν ὑπηρεσίαν δύο 4ετιῶν,

γ) Μή υπηρετήσαντες εις τὰς Ἑνόπλους Δυνάμεις ὡς ὁ νόμος ὀρίζει. δ) Μή ἔχοντες ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς των μέ Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ε), ...στ)... μελετήσατε τὸ οἰκεῖον Σύνταγμα. "Ὅμως, γενικῶς οἱ παλαιοπολιτικοί, δέν ἤθελον νά ἀποτελέσῃ ἡ 21η Ἀπριλίου ὑπόδειγμα ἐπαναλήψεως "Τυρανικοῦ" καθεστῶτος τὸ ὁποῖον κατὰ Σόλωνα "Καλὸν χωρίον ἀλλ' οὐκ ἔχει ἔξοδον". Ἐνῶ ἡ ἰδική μας ἐνέργεια τῆς ἐξόδου μας τὴν 8.10.73, ἀπεδείκνυε τὴν ἔξοδον. καὶ δὴ ὁμαλήν. "Ἄς ὄψεται τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ 25η Νοεμβρίου 1973 καὶ οἱ σύν αὐτῇ.

Ε: 3. Ἀμέσως μετὰ τὸ κίνημα, ὁ Παπαδόπουλος, ἀναγγέλλει τὴν "πολιτικοποίηση τῆς ἐπαναστάσεως". Πιστεύετε πῶς ἀπλῶς βρῆκε τὴν εὐκαιρία νά κάνει κάτι πού εἶχε ἤδη προαποφασίσει, ἢ τὸ κίνημα τοῦ Ναυτικοῦ τὸν ἐπηρέασε πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἐπιτάχυνσης τῶν ἐξελίξεων;

Α: Ἡ ἐνέργεια τοῦ βασιλικοῦ πραξικοπήματος τοῦ Μαΐου 1973 ἐδιαφοροποίησε τὸ σχέδιόν μας, μόνον ὡς πρὸς τὸ πολιτικόν, δηλαδή τὴν κατάργησιν τῆς βασιλευμένης Δημοκρατίας καὶ ἐφαρμογὴν τῆς Προεδρικῆς τύπου Γαλλικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας, ἡ ἐξέλιξις εἶχε σχεδιασθεῖ ἀπὸ μακροῦ!

Ε: 4. Γιατί ὁ Σ. Μαρκεζίνης ἐπιλέχθηκε ὡς ὁ πρωθυπουργὸς τῆς μετάβασης; Ἦταν συνειδητὴ ἐπιλογή τοῦ Παπαδόπουλου, ἢ ἔγινε ἐλλείψει ἐναλλακτικῆς προσωπικότητος;

Α: Ἰσχύουν καὶ αἱ δύο ἀπόψεις. Δηλαδή: Ὁ Μαρκεζίνης ἦτο ἐπιλογή Παπαδοπούλου - Μακαρέζου, καὶ ἐλλείψει ἀνταξίας καὶ παραδεκτῆς ἐναλλακτικῆς προσωπικότητος.

Ε: 5. Ἡ μετάβαση ἀπὸ τὴ δικτατορία στὴ δημοκρατία ἀντιμετωπίζεται στὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς μελέτης ὡς μία πολιτικὴ διαδικασία, σχετικὰ αὐτόνομη ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ στοιχεῖο. Πάντως δέ μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ἐντελῶς ἄσχετη μέ τὸ τελευταῖο. Πῶς κρίνετε τὴν οἰκονομικὴ κατάστασιν τῆς Ἑλλάδας τὸ 1973; Πῶς πιστεύετε ὅτι ἐπηρέασε τὸ "πείραμα Μαρκεζίνη"; Ἦταν ἓνας βαρύνων παράγοντας στὴν ἀπόφασιν τοῦ Παπαδόπουλου καὶ στὴν πολιτικὴν τοῦ Μαρκεζίνη; Πῶς πιστεύετε πῶς οἱ οἰκονομικὲς ἐλίτ (βιομήχανοι, ἐφοπλιστές κ.τ.λ.) ἀντιμετώπισαν τὴν ὅλη ἀπόπειρα; Καὶ ποιά νομίζετε πῶς ἦταν ἡ στάσις τῆς τότε Ε.Ο.Κ. ἀπέναντι στοῦ ὅλο ἐγχείρημα;

Α: "Ὅλα ἔβαινον καλῶς, ὥστε ὁ μέγας οἰκονομολόγος πρωθυπουργὸς Μαρκεζίνης, εὐθύς ἀπὸ τοῦ α' 10ημέρου τῆς ἐξουσίας του, ἀνείμνησε κατὰ 10% τὴν ἀξίαν τῆς δραχμῆς, ὁ δέ Ο.Ο.Σ.Α, ὡς γνωστόν εἶχε δῖς βραβεύσει τὴν Ἑλλάδα ὡς πρώτην, εἰς οἰκονομικὴν πρόοδον, χώραν τοῦ κόσμου.

Ε: 6. "Διατί ἔληξεν ἡ Ἐπανάστασις; Πῶς ἔληξε; Ποῖοι τὴν "ἔληξαν;" ρωτοῦσε ρητορικὰ ἓνας ἀπὸ τοὺς λεγόμενους "σκληροῦς;" τοῦ καθεστῶτος, ὁ Ἰ. Λαδᾶς (Σ. Γρηγοριάδης, Ἱστορία τῆς Δικτατορίας 1975, τ. Γ σελ. 31). Ἡ ἀντίδρασις αὐτὴ θεωρεῖται χαρακτηριστικὴ τῶν περισσότερων ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῶν, ἢ ἐκφράζει μόνον αὐτοὺς πού ἦταν ὡς τὸν Ὀκτώβριον 1973 στὴν κυβέρνησιν;

Α: Δέν λείπουν αἱ ἀντιθέσεις ἀπὸ κανένα καθεστῶς. Δέν θά ἀπετέλει ἐξαίρεσιν

τό ιδιόν μας. "Όμως διά τήν λύσιν Μαρκεζίνη συνεφώνησαν, τελικῶς, ἅπαντες... καί ὁ Ἰωαννίδης κληθεῖς παρ' ἐμοῦ, ὡς Ἀντιπροέδρου, μέ διεβεβαίωσεν ὅτι αἱ Ἑνοπλοὶ Δυνάμεις συνεφώνησαν μέ τήν λύσιν αὐτήν καί συνεχαιρον τοὺς τρεῖς πρωτεργάτας τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, αὐτός δέ, μέ ἐγκώμιον.

Ε: 7. Ὁ Παπαδόπουλος "ὄχι μόνο δέν ἔλεγχε τήν πλειοψηφία τοῦ στρατεύματος, ἀλλά οὔτε ἦταν καί ὁ ἴδιος ἀρκετά ἰσχυρός. Τή στρατιωτική ἰσχὺ διέθετε κυρίως ὁ Ἰωαννίδης..." εἶναι ἡ ἄποψη τοῦ ναύαρχου Ἀραπάκη (Τό τέλος τῆς σιωπῆς 2000, 110 - 111). Συμφωνεῖτε μέ τήν ἄποψη αὐτή;

Α: Ἡ ἐξέλιξις αὐτό ἀφήνει ὡς συμπέρασμα. Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι ὁ Ἰωαννίδης ἐξηπάτησε τόν εὐφυέστατον Παπαδόπουλον καί δυστυχῶς, ὄχι μόνον αὐτόν! Μελετήσατε τὰς σελίδας τοῦ 3ου βιβλίου μου 487 - 489 τοῦ κεφαλαίου: "Ανατροπή - Καταστροφή".

Ε: 8. "Οἱ ὑπεσχημένες ἐκλογές ἔχουν ἓνα μόνο σκοπό: νά νομιμοποιήσουν τή δικτατορία, καλύπτοντάς την μέ ἓνα εὐνουχισμένο κοινοβούλιο, πού δέ θά ἔχει τή δυνατότητα νά συζητᾷ, πολλῶ μαλλον νά ἀποφασίζει, γιά κανένα ἀπό τὰ ζωτικά θέματα τοῦ ἔθνους" ὑποστήριζε ὁ Γ. Μαῦρος (ἀναφέρεται ἀπό τόν Κ. Δανόπουλο, στό S. Huntington, The third wave: democratisation in the late 20th century, 1991). Συμφωνεῖτε μέ τήν ἄποψη αὐτή τοῦ Μαύρου; "Αν ναί, πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἀντίδραση τῶν "σκληρῶν" τοῦ καθεστώτος, ὅπως τοῦ Λαδᾶ παραπάνω;

Α: Δέν ἀσπάζομαι τὰς ἐγωπαθεῖς ἀπόψεις Μαύρου καί λοιπῶν... Πιστεύω ὅτι τό μετά τὰς, ὑπό Μαρκεζίνη, ἐκλογάς, τό κοινοβούλιον θά ἦτο ἓνα ὅμοιον τῶν κοινοβουλίων τοῦ Κόσμου, μέ τὰ γνωστά σύν καί πλήν! ... Τά περί σκληρῶν πού ἀναφέρονται εἰς τό ἐρώτημα, τύπου Λαδᾶ κ.λ.π., θεωρῶ ἄσχετα, διότι οὐδέποτε ἐδημιούργησαν κατάστασιν ἀνατροπῆς ἢ ἀποπομπῆς στελέχους. Εἰς μή ἱκανοποιηθεῖς ἐκ τῶν καθηκόντων, τὰ ὅποια τοῦ ἀνετέθησαν, ἀπεχώρησε καί ἤρξατο ἀρθρογραφῶν κατὰ Παπαδοπούλου διά τῆς ἐφημερίδος "ΒΡΑΔΥΝΗ", κατορθώσας νά πείσῃ ὅλους σας, ὅτι τό "τυραννικόν" καθεστῶς ἦτο πολύ πύ δημοκρατικόν καί ἄνευ λογοκρισίας ἀπό τὰ ἰδικά σας! Μήπως δέν ὑπάρχουν σήμερον ἐσωκομματικά ἀντιδράσεις εἰς ὅλα τὰ κόμματα καί ὅλας τὰς κυβερνήσεις; "Όμως τὰς κατευνάζει ὁ κράτιστος. Εἰς τήν περίπτωσίν μας κράτιστος ἀπεδεικνύετο πάντοτε ὁ Παπαδόπουλος.

Ὑπῆρξα πάντοτε συμβιβαστικός.

Ε: 9. Ὁ Μαρκεζίνης στίς προγραμματικές δηλώσεις τῆς κυβερνήσεώς του εἶχε μεταξύ ἄλλων ἀναφέρει πῶς τὰ μέτρα πού θά ἔπαιρνε "θά ἐξασφαλίσουν εἰς ὅσους συμμετάσχουν εἰς τὰς ἐκλογάς ὅλην τήν δυνατότητα ἀνταγωνισμοῦ, τήν ἐπικοινωνίαν μέ τόν λαόν καί τήν χρησιμοποίησιν τῶν κρατικῶν μέσων ἐνημερώσεως". Ταυτόχρονα δήλωνε στήν ἐφημερίδα "Le Monde" πῶς "ἐάν ἐξαρτᾶτο ἀπό ἐμέ, θά νομιμοποιούσα ἀμέσως τό Κομμουνιστικό Κόμμα Ἑλλάδος" (ἀναφέρονται στό Γρηγοριάδη, ὅπ. παρ. 35 - 36). Ἡ μετάβασις σέ μιά πλήρη δημοκρατία ὅπως ἐγίνε στήν Ἰσπανία μετά τόν Φράνκο

πιστεύετε πώς ήταν στίς πραγματικές προθέσεις:

-τοῦ Μαρκεζίνη;

-τοῦ Παπαδόπουλου;

καί ἀπό ποιόν πραγματικά θά ἐξαρτᾶτο μιὰ τέτοια ἐξέλιξη;

Α: Εἶχαν συζητηθῇ ὅλα αὐτά καί πιστεύω ὅτι θά κατῴρθωνε νά τά ἐφαρμόσῃ ὁ Μαρκεζίνης. Διατί νά ἀντέδρα ὁ Παπαδόπουλος; Αἱ ἐξελίξεις θά ἐξηρτῶντο ἀπό τās ἱκανότητας καί τούς χειρισμούς τοῦ Κοινοβουλίου καί ἀπό τās ἐγγυήσεις τās ὁποίας θά ἔδιδον ὅλα τὰ κόμματα, ἰδίᾳ τό πάντοτε ἀτίθασον Κ.Κ.Ε., ἀεὶ παρανομῶν! Δυστυχῶς καί παρασπονδῶν.

Ε: 10. Οἱ ἀντιδράσεις τοῦ παλίου πολιτικοῦ κόσμου δέν ἦταν ὁμοιόμορφες: Ὅρισμένοι ἀπό τούς ἐκπροσώπους τῶν προδικτατορικῶν πολιτικῶν ἐλίτ, ὅπως οἱ Στεφανόπουλος καί Ἀθέρωφ, φαίνονταν διαλλακτικοί. Ἐντύπωση προκαλεῖ ἡ στάση μέρους τῆς ἀριστερᾶς, ὅπως τῶν Η. Ἡλιοῦ καί Α. Μπριλλάκη, πού τίθενται ὑπέρ τῆς ἐκμετάλλευσης αὐτῆς τῆς πρωτοβουλίας. Πάντως, ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν παλιῶν πολιτικῶν ἐλίτ θά ταχθεῖ ἐναντίον τοῦ Μαρκεζίνη (ΚΚΕ, Α. Παπανδρέου, Π. Κανελλόπουλος, Γ. Μαῦρος κ.τ.λ.), ἐνῶ ὁ Καραμανλῆς δέ θά ἐκφραστεῖ καθόλου σέ ὅλη τή διάρκεια τοῦ “πειράματος”. Παρακαλεῖσθε νά σχολιάσετε τὰ παρακάτω:

- Πῶς κρίνετε καί πῶς ἐξηγεῖτε τή σιωπή τοῦ Καραμανλῆ;

- Ποιοί πιστεύετε πώς ἦταν οἱ λόγοι τῆς τόσο ἀπόλυτα ἀπορριπτικῆς στάσης τῶν Κανελλόπουλου - Μαύρου - Παπανδρέου; Καθαρά πολιτικοί, ὅπως στό προαναφερθέν ἀπόσπασμα δηλώσεων τοῦ Μαύρου; Ἡ μήπως ὑποκρύπτει καί προσωπικά κίνητρα (π.χ. φόβος πολιτικοῦ παραμερισμοῦ τους στό νέο καθεστῶς);

Ποιά τὰ αἷτια τῆς διαφορετικῆς στάσης τμημάτων τῆς ἀριστερᾶς;

Α: Μετά τὰ ὅσα ἔχω παραθέσει μέχρι τοῦδε, θεωρῶ περιττήν τήν σχολίασιν. Ἐς ἄλλου, εἶναι ἡλίου φανερώτερον ὅτι οἱ πολιτικοί περί ὧν ὁ λόγος, κύριον μέλημα εἶχον - καί ἔχουν - τό ἴδιον αὐτῶν συμφέρον καί “γαῖα πυρί μεικθήτω”.

Ε: 11. Ὁ Μαρκεζίνης θά ἔγραφε τό 1979 στίς “Πολιτικές Ἀναμνήσεις” του (σ. 223): “ὑπό ἰδικήν μου κυβέρνησιν οὔτε ἀπόπειρα κἄν θά ἡδύνατο νά γίνη τῶν ὧσων ἐτελέσθησαν (τόν Ἰούλιο 1974) εἰς Κύπρον”. Πῶς σχολιάζετε αὐτή τή δήλωση τοῦ Μαρκεζίνη; τί πιστεύετε ὅτι ἐννοοῦσε; Ἐπαίξε κάποιο ρόλο τό Κυπριακό στήν ἀποτυχία τῆς “Πολιτικοποίησης”;

Α: Οὐδένα λόγον ἔχω νά ἀμφισβητήσω τās δηλώσεις ἢ τās καλās προθέσεις καί τās ἱκανότητας τοῦ λίαν ἐμπείρου πολιτικοῦ Μαρκεζίνη.

Ε: 12. Ἡ ἐξέγερση τοῦ Πολυτεχνείου θεωρεῖται τό κορυφαῖο ἀντι-καθεστωτικό γεγονός τῆς ἐπταετίας. Ὡστόσο δέ μποροῦν νά παραβλεφθοῦν κάποιες ἄλλες πλευρές τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ γεγονότος. Φημολογεῖται πῶς ἡ ἐξέγερση ἔτυχε ἐκμετάλλευσης ἀπό δυνάμεις, τόσο ἐντός (π.χ. ΕΣΑ), ὅσο καί ἐκτός τοῦ καθεστώτος (Κανελλόπουλος, Μαῦρος κ.ἄ.). Ἡ ὑπόθεση

είναι πώς υπήρξε μιὰ ιδιόμορφη “σύγκλιση συμφερόντων” τόσο τῶν παλιῶν πολιτικῶν, ὅσο καί τῶν “σκληρῶν” τῆς δικτατορίας στό νά ἀποτύχει τό “πείραμα Μαρκεζίνη”, καί γιά τό λόγο αὐτό, γιά τοὺς δικούς τους ξεχωριστά λόγους, ἐκμεταλλεύτηκαν τὴν ὑπαρκτὴ δυσαρέσκεια τμημάτων τῆς κοινωνίας, πολιτῶν ἐνάντια στὸν Παπαδόπουλο, καί τὴ δυσπιστία ὡς πρὸς τίς προθέσεις ἐκείνου καί τοῦ Μαρκεζίνη. Πῶς θά κρίνατε αὐτὴ τὴν ὑπόθεση; **“Ἐχει κάποια βάση ἢ εἶναι “θεωρία συννομωσίας”;**

Α: Ἡ ἐξέγερσις τοῦ Πολυτεχνείου δέν θά ἦτο οὔτε κἂν γεγονός, ἐάν τό ἐχειρίζετο καλῶς ἡ τότε κυβέρνησις Παπαδοπούλου - Μαρκεζίνη. Εἶχον συμβῆ πρό αὐτοῦ τὰ τῆς Σιβητανιδείου καί τὰ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τὰ ὁποῖα εἶχα ἐπιλύσει - Φεβρ. 1973 - ἐν συνεργασίᾳ μέ τὰς πρυτανικάς Ἀρχάς, θαυμάσια.

Τό Πολυτεχνεῖον ἐπέτυχε νά δώσῃ τὴν ἀφορμὴν εἰς αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι διέπραξαν τό καταστρεπτικόν ἀποτέλεσμα τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973! Ἐάν οἱ “ἥρωες” τοῦ Πολυτεχνείου ὑπερηφανεύονται διὰ τό ἐπίτευγμά των, ἡ Ἱστορία θά τοὺς σπινγατίσῃ... ἀναλόγως! Παραπέμπω εἰς τὰς σελίδας 57 - 60 τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 3, βιβλίου μου “... Ἡμέραι καί Ἔργα”, διὰ πλήρη ἐνημέρωσιν, ἐπὶ τῶν ἀπόψεών μου...

Ε: 13. Σέ συνέντευξή του ὁ Μαρκεζίνης 20 χρόνια μετὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ “πειράματος” θά ὑποστηρίξῃ πῶς “δέν μέ ἔριξε τό Πολυτεχνεῖο. Μέ ἔριξε ὁ Κίσινγκερ... μοῦ εἶχε ζητήσει νά τοῦ δώσουμε τίς βάσεις γιὰ ἐπιχειρήσεις στὴν Κρήτη... ἐγὼ δέν ἤθελα νά ἔχουμε καμμία ἀνάμειξη σ’ αὐτό. Ἡθελα νά μείνουμε ἀπ’ ἔξω...” (στὴν Α. Παναγιωταρέα, “Ἡ Καθημερινή”, 21.2.1993). Ποιὸς πιστεύετε πῶς υπῆρξε ὁ ρόλος τοῦ ξένου παράγοντα, καί ἰδιαίτερα τῶν ΗΠΑ, στὴν ἐξέλιξη τῆς προσπάθειας αὐτῆς; **“Ἐχει κάποια βάση ἢ ἀποψη Μαρκεζίνη;**

Α: Τὰ γεγονότα καί δὴ τὰ ἀποτελέσματα συνηγοροῦν καί δικαιῶνουν τὰς ἀπόψεις καί θέσεις τοῦ ἐμπείρου πολιτικοῦ Μαρκεζίνη. Καί πράγματι ὁ Ἑβραϊοκίσιγκερ, τὴν ἔκανε τὴν καταστροφὴν διὰ χειρῶν Ἰωαννίδη, τυφλώσαντος τὸν Παπαδόπουλον, τὸν μεγαλομανῆ Παπαδόπουλον, ἔχοντα τὴν νοοτροπίαν ὅτι: “ἡ μεγαλωσύνη μου δέν ἀφήνει τὴν μοῖραν νά μέ βλάψῃ”. (λόγια Νιόβης - Μεταμορφώσεις Ὀβιδίου). Ὁ Μαρκεζίνης ἦτο σοβαρὸς ἄνθρωπος καί κοφτερός νοῦς, ὥστε νά μὴ δύναται ἡ ἐλαχιστότης μου νά ἀμφισβητήσῃ τὰ λόγια του. Τὰ γεγονότα, τὸν δικαιῶνουν!

Ε: 14. Ἡ 25η Νοεμβρίου 1973 ἀποτελεῖ συνέχεια ἢ ρήξιν μέ τὴν 21η Ἀπριλίου 1967;

Α: Ἡ 25η Νοεμβρίου ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον ρήξιν κατὰ τῆς λύσεως, τὴν ὁποίαν ἔδωσε τὴν ὀγδόην Ὀκτωβρίου 1973 ἡ 21η Ἀπριλίου 1967. Τόσον ἡ διακήρυξις τῆς 25ης Νοεμβρίου, ὅσον καί τό μῖσος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς καί τῶν στενῶν συνεργατῶν του, ἐναντίον Παπαδοπούλου καί τῶν στενῶν συνεργατῶν του τῆς 21ης Ἀπριλίου, μαρτυροῦν ἀδιασείστως τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων ἐνταῦθα.

Θέλετε ένα ζωντανόν παράδειγμα; Ίδού ἕν ἐκ πολλῶν: Ἦμουν Πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου Συμπαραστάσεως Πανεπιστημίου Κρήτης (Ο.Σ.ΠΑ.Κ.), ἀπό τῆς παραιτήσεώς μου ἐκ τῆς Κυβερνήσεως τὴν 8.10.1973. Τὴν θέσιν αὐτὴν καὶ τὰ μέσα, μοῦ εἶχεν ἐκχωρήσει, ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς Πανεπιστημίου, Κουρμούλης Γεώργιος καὶ τρεῖς πρυτάνεις. Εἴχομεν ἀνοίξει τραπεζικόν λογ/σμόν, εἰς τόν ὁποῖον κατετίθεντο χρήματα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης. Μοῦ εἶχε διατεθῇ Γραφεῖον εἰς τὸ Ἀρσάκειον. Εἶχον συγκεντρωθῇ 18 ἑκατομμύρια καὶ ὑποσχέσεις διὰ πολὺ περισσότερα... Περὶ τόν Ἀπρίλιον τοῦ 1974, μέ ἐπεσκέφθησαν εἰς τὸ ὡς ἄνω Γραφεῖον δύο Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας καὶ λίαν περίλυποι μοῦ ἀνέφερον ὅτι εἶχον ἐντολὴν νὰ κατὰσχουν ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν τοῦ Ο.Σ.ΠΑ.Κ., διότι ἐγώ, ὁ πρόεδρος του εἶχον παρεκτραπῇ τοῦ σκοποῦ του, εἰς “ἀντεθνικὰς ἐνεργείας”! Ἀπνυθύνθην τηλεφωνικῶς πρὸς ὅλους τοὺς ἱεραρχικῶς προϊσταμένους τῶν Ἀρχῶν Ἀσφαλείας. “Ἀπαντες μέ ἐβεβαίουν ὅτι δέν ἐγνώριζον τίποτε καὶ ἐξεπλήττοντο! “Ὅλοι ἔλεγον: “... ἄνωθεν”, καὶ ἀσφαλῶς ἡνόουν τοὺς... κάτωθεν! “Ὅμως ὁ Ο.Σ.ΠΑ.Κ., διελύθη καὶ ἡ περιουσία του ἐδημεύθη. Δυστυχῶς, πολλοὶ εἶσθε οἱ θεωροῦντες τὴν 25ην Νοεμβρίου 1973 ὡς συνέχειαν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, τότε ὅμως θὰ πρέπει νὰ θεωρεῖτε καὶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς “Ἐθνικῆς Ἐνότητος” τῆς 24ης Ἰουλίου 1974, ἐξ ἴσου συνέχειαν τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973, ἀφοῦ ὠρκίσθη ὑπὸ τόν Πρόεδρόν της Γκιζίκην καὶ “τά πρὸς τρίτον ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα”!, ὁπότε, διατὶ κατεδικάσθημεν εἰς θάνατον ἡμεῖς οἱ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, διατὶ παραμένομεν ἰσοβίως φυλακισμένοι - μέ διακοπὰς ἔστω - ἄνευ συντάξεως, ἄνευ ὑγειονομικῆς περιθάλψεως, ὑβριζόμενοι, λοιδορούμενοι, διωκόμενοι, κακουχούμενοι, στερούμενοι..., ἐνῶ οἱ τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973 καὶ οἱ τῆς 24ης Ἰουλίου 1974 ὕμνουνται, σιτίζονται εἰς “τό πρυτανεῖον” καὶ δοξάζονται.... Τί λέτε; “Ὅλοι ἴσοι, μερικοὶ πιὸ ἴσοι;”

Ε: 15. Τελικὰ, γιατί ἀπέτυχε τὸ “πείραμα Μαρκεζίνη”; Παρακαλεῖσθε νὰ σχολιάσετε τίς παρακάτω προτεινόμενες ἐξηγήσεις:

1) Εὐθύνονται οἱ βαθιές διαιρέσεις τῶν ἐλληνικῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐλίτ, πού κατέστησαν ἀθέβαιν καὶ μάταιν κάθε προσπάθεια συνεννόησης καὶ συμβιβασμοῦ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ὁμαλῆς μετάβασης ἀπὸ τὴ δικτατορία στὴ δημοκρατία.

2) Εὐθύνεται ὁ ξένος παράγοντας, κυρίως οἱ Η.Π.Α. πού κατεύθυναν συνωμοσίες ἐναντίον τῆς προσπάθειας αὐτῆς.

3) Ἡ ἀντίδραση τῆς κοινωνίας πολιτῶν, πού κορυφώθηκε μέ τὰ γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, ἐξέθεσε τόσο στὸ ἐσωτερικόν, ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικόν τὴν προσπάθεια κατευθυνόμενου, ψευδοῦς “ἐκδημοκρατισμοῦ” καὶ ἀνάγκασε τοὺς “σκληροὺς” νὰ δράσουν γιὰ νὰ σώσουν τὸ καθεστῶς.

4) Εὐθύνονται τὰ λάθη τῶν Παπαδόπουλου - Μαρκεζίνη (τόσο στὴν ἀντιμετώπιση τῶν “σκληροπυρηνικῶν”, ὅσο καὶ στὶς διαπραγματεύσεις μέ τοὺς πολιτικούς, καὶ τὸν χειρισμὸ τοῦ ξένου παράγοντα).

5) Εὐθύνονται οἱ ἐκπρόσωποι τῶν προδικτατορικῶν πολιτικῶν ἐλίτ, ποὺ δέ συνεργάστηκαν μέ τοὺς “διαλλακτικούς” τοῦ καθεστῶτος πρὸς τὴν κατεύθυνση ἐξεύρεσης συμβιβασμοῦ.

6) Εὐθύνονται κάποιοι ἀπὸ τοὺς παραπάνω παράγοντες σέ συνέργια (παρακαλεῖσθε νά ὀνοματίσετε ποιούς ἀκριβῶς).

Α: 1) Ναί ἀσφαλῶς, εὐθύνονται. 2) Πιθανώτατα ΝΑΙ ὡς προκύπτει καί ἐξ ὧσων ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ διασήμου Δημοσιογράφου Ἀλέξη Παπαχελά εἰς τό βιβλίον του “Ὁ Βιασμός τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας”. 3) Τοὺς ἔδωσε τό πράσινον φῶς, τό Πολυτεχνεῖον... 4) Ἀσφαλῶς ναί. Βλέπε σ.σ. 487 - 49 τοῦ 3ου βιβλίου μου. 5) Ναί, εὐθύνονται διότι ἐνδιέφεροντο μόνον δι’ ὅσα τοὺς συνέφερον. 6) Κρίνω περιττόν νά τοὺς ὀνομάσω. Τοὺς γνωρίζετε. Εἶναι οἱ χρηματίσαντες πρωθυπουργοί, ὑπουργοί κ.λ.π., ἀπὸ 24ης Ἰουλίου 1974 μέχρι σήμερον, ζῶντές τε καί... ἐκδημήσαντες!

Ε: 16. “... θά ἦταν ἀδύνατον νά γεννηθῇ μέσα ἀπὸ τοὺς κόλπους μιᾶς τυραννίας ἡ δημοκρατία”. Ἔτσι πίστευε ὁ Κανελλόπουλος, ὅπως εἶπε σέ συνέντευξή του δυό χρόνια μετὰ τὰ γεγονότα αὐτά (ἀναφέρεται στὸν Γρηγοριάδη, ὅπ. πρ. σ. 39). Ὁ Δ. Χαραλάμπης (Στρατός καί πολιτική Ἐξουσία, 1985, σσ. 294 - 301) θά ἐπισημάνει τὴ δομικὴ ἀδυναμία μετασχηματισμοῦ τοῦ καθεστῶτος σέ δημοκρατικό. Σήμερα, σχεδόν τρεῖς δεκαετίες μετὰ, καί μέ δεδομένη τὴν πορεία τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ὅπως αὐτὴ ἀποκαταστάθηκε στίς 24.7.1974, πιστεύετε πὼς τό “πείραμα Μαρκεζίνη” ἦταν θνησιγενές, ἢ πὼς ὑπὸ ἄλλες συνθῆκες ἢ μέ ἄλλα πρόσωπα ἢ χειρισμούς θά μπορούσε νά πετύχει;

Α: Ὁ Κανελλόπουλος εἶχε τὰς ἰδικὰς του ἀπόψεις, ὅπως ἔχομεν καί ἡμεῖς καί ὑμεῖς τὰς ἰδικὰς μας. Ἡ ἰδική του ἀποδεικνύεται ἐσφαλμένη, διότι τό ἰδικόν μας “τυραννικόν” καθεστῶς εἶχε διέξοδον, τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1973. Ἄλλο ἂν τό ἀνέτρεψε μετὰ 1½ μῆνα ἢ 25η Νοεμβρίου 1973! Τό τοῦ Σόλωνος: “Καλὸν χωρίον ἡ Τυραννία ἀλλ’ οὐκ ἔχει ἐξοδον”, ἀπεδείχθη παρ’ ἡμῶν, διὰ τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1973 ὅτι, ἢ δέν εἴμεθα “Τυραννία” ἢ ὅτι ἀκόμη καί ἂν εἴμεθα, ἡ Τυραννία ἔχει ἐξοδον. Τό ἂν ἀπεκατεστάθη ἢ ὅχι ἡ Δημοκρατία διὰ τῆς 24ης Ἰουλίου 1974 (μεταπολίτευσις), τό ἀφῆνω εἰς τὴν κρίσιν σας καί τὴν κρίσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἢ ἀκόμη καί τῶν Εὐρωπαίων, οἱ ὅποιοι κατατάσσουν τὴν Ἑλλάδα 15ην μεταξύ τῶν 15 τῆς Ε.Ε. Ἄς ἐρωτηθῇ ὁ Κλῆρος, ὁ Ἑλλήν ἀγρότης, ὁ ἐπιστήμων, οἱ ἀρχηγοί τῶν κομμάτων, οἱ βουλευταί, ὁ ἴδιος ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὁ ὅποιος μάλιστα ἀπεκάλεσε τὴν Βουλὴν, τό ἱερόν τέμενος τῆς Δημοκρατίας μας, π τ υ ε λ ο δ ο χ ε ῖ ο ν!

Καί βεβαίως τό πείραμα Μαρκεζίνη θά ἐπετύγχανεν, ἐάν ξένοι καί ἐντόπιοι παράγοντες δέν τό ἀνέτρεπον.

Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια

*ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ εἰς ἐρωτηματολόγιον τοῦ Δημοσιογράφου
κ. Μάκη Τριανταφυλλοπούλου*

Ἀθῆναι, 18.11.2002, Δευτέρα

Ἀξιότιμε κύριε Τριανταφυλλόπουλε:

Διά Δημοσιογράφου σας μέ ἐζητήσατε εἰς ὁμήγυριν διά ζωντανήν συζήτησιν. Τόν ἡρώτησα ποῖοι θά εἶναι οἱ ἄλλοι; μέ ἐνημέρωσεν ἀργότερον, ὅποτε, ἀντιληφθεῖς ὅτι οἱ “καθηγηταί” ἐκεῖνοι, οἱ γνωστοί ὁπαδοί τοῦ “δημοκρατικοῦ” Σταλινικοῦ Προλεταριάτου θά ἐστενοχωροῦντο ἔχοντες ἐμέ τόν “Τύραννον” πλησίον των, τοῦ εἶπον νά ἐρωτηθοῦν. Μετά τινα ὥραν μοῦ εἶπεν ὅτι: Ἀντί νά σᾶς ταλαιπωρήσωμεν καλοῦντες σας εἰς τόν Σταθμόν μας, θά ἔλθωμεν ἡμεῖς κοντά σας καί μέ τό σύστημά μας θά λάβετε μέρος ζωντανά εἰς τήν συζήτησιν, ὅπερ καί ἐγένετο καί εἶδατε, αὐτό τό ὅποῖον εἶδον καί οἱ τηλεθεαταί, πολλοί τῶν ὁποίων ἀηδισμένοι ἀπό τήν “δημοκρατικότητα” τῶν προλεταρίων, μοῦ ἐτηλεφώνουν νά διακόψω τήν παρουσίαν μου, ἀποστρεφόμενος αὐτούς καί ὑμᾶς.

Καί αὐτοί μέν εἶναι οἱ γνωστοί, ἄσχετοι μέ τήν Δημοκρατίαν καί τόν σεβασμόν τους πρός τόν ἄνθρωπον καί ἀνεύθυνοι διά τήν συζήτησιν. Σεῖς, ὅμως, διατί δέν τούς ἐθέσατε ἐκτός συζητήσεως ὅταν μέ ἐξύβρισαν; Παραδέχομαι ὅτι κάποιαν προσπάθειαν ἐκάματε, ὅμως ἀπετύχατε. Τούς ἠνέχθητε μέχρι τέλους νά μονολογοῦν ὑβρίζοντές με καί ὑμνολογοῦντας ἑαυτούς καί τήν ἰδεολογίαν των, πρό πολλοῦ ἀποδεικθεῖσαν ΟΥΤΟΠΙΑΝ! Ἀποχωρήσας τῆς συζητήσεως ἔλαβον παρά φίλου μου Δημοσιογράφου διά ΦΑΞ τό σύνολον - ὡς μέ ἐνημέρωσε - τῶν ἐρωτήσεών σας, πρός με καί πρός τούς ἄλλους.

Ἐπειδή δέν κατεδέχθητε τόν ἀποχαιρετισμόν μου θά σᾶς ἀποχαιρετήσω διά τῆς παρούσης, ἀφοῦ ἀπαντήσω εἰς τά ἐρωτήματά σας, ὅπως θά ἀπήντων ἐάν δέν ἀπεχώρουν ὑπαιτιότητι ὑμῶν. Ἐλπίζω ὅτι θά τās μεταδώσετε διά τοῦ Σταθμοῦ σας, τά παραθέτω κατά τήν σειράν πού περιέχονται εἰς τό - ὡς ἀνωτέρω ἀναφερόμενον ΦΑΞ.....Ἰδού:

1) **“Διατί ἀπεσύρατε τήν μεραρχίαν ἐκ τῆς Κύπρου τό ἔτος 1967;”** Ἀπαντῶ: Διότι τό ἀπήτησεν τό ΝΑΤΟ καί ὁ Ο.Η.Ε., στηριζόμενοι εἰς τό γεγονός ὅτι εὑρίσκετο εἰς τήν Κύπρον καθ’ ὑπέρβασιν τῶν διά τῶν συνθηκῶν Ζυρίχης καί Λονδίνου προβλεπομένων δυνάμεων, λάθρα ἀποσταλεῖσαν ὑπό τῆς Ἑλλάδος τό ἔτος 1964. Προεκλήθη δέ ἡ ἐντολή αὕτη, τῶν ἀνωτέρω Ὄργανισμῶν, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ “Μεραρχία”, ἡ ὁποία δέν εἶχε 13.000 ἀλλά μόνον 5.000, ἐπετέθη κατά τῶν Τουρκικῶν θυλάκων καί ἐπέφερε μεγάλας ἀπωλείας εἰς τοὺς Τ/Κυπρίους. Ἡ ἐνέργεια ἐκείνη ἦτο ἄγνωστη εἰς τήν Κυβέρνησίν μας. Ἡ Τουρκία, ἐγγυήτρια, διεμαρτυρήθη ἐντόνως καί δικαίως, εἰς τοὺς ἀνωτέρω Ὄργανισμούς οἱ ὁποῖοι ἀπήτησαν τήν ἀπόσυρσιν πρός ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων ὡς προβλέπεται ὑπό τῶν ἀνωτέρω συνθηκῶν. Ἡ ἀπόσυρσις ἐγένετο καί κατόπιν

ἀπαιτήσεως τοῦ Μακαρίου, ὁ ὁποῖος τήν ἀπεκάλει “Στρατόν Κατοχῆς” καί μᾶλλον αὐτό ἐπεδίωξε μέ τήν ἐνέργειαν Γρίβα, ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν. Ἴσως καί ἐν συνεργασίᾳ πολιτικῶν “ἀντιστασιακῶν”, δι’ ἴδια συμφέροντα. Δέν ἦτο δέ Μερραρχία. Ἦτο δύναμις 5 χιλιάδων ἀνδρῶν. Ἡ Μερραρχία τότε εἶχε δύναμιν 13 χιλ. ἀνδρῶν. Εἶχε διττήν ἀποστολήν α) Νά ἐκκαθαρίσῃ τοὺς παρανόμους ὑπὸ τῶν Τούρκων δημιουργηθέντας θυλάκους, ὑπαιτιότητι Μακαρίου καταγγείλαντος τό Σύνταγμά του τῷ 1963 καί β) Νά ἀντιμετωπίσῃ εἰσβολήν ἐκ μέρους τῶν Τούρκων, ἐάν ἐπεχειρεῖτο τοιαύτη. Δι’ ἀμφοτέρας αὐτάς τὰς ἀποστολάς της, οὐδέν ἔπραξεν ἐπὶ 4 σχεδόν ἔτη εὐρισκομένη ἐκεῖ, προκαλοῦσα τὰς ὕβρεις καί τήν ἀγανάκτησιν τοῦ Μακαρίου. Τά περαιτέρω, εὐκόλως ἐννοούμενα, τά παραλείπω. Ἐάν ὅμως τά θέλετε, προθύμως θά σᾶς τά δώσω. Λεπτομερέστερον ἀναφέρομαι εἰς τό ὑπ’ ἀριθμ. 1 βιβλίον μου σ.σ. 208 - 215, τό ὁποῖον ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ἀπό 23 Ἀπριλίου 1993, ἥδη μέ 7ην ἔκδοσιν, τό ἔχουν τ. Πρωθ/γοί, τ. Ὑπουργοί, περὶ τοὺς 120 Βουλευταί, χωρὶς νά διαψευσθῇ παρ’ οὐδενός οὐδέν. Τό βιβλίον συνεγράφη ἐν τῇ φυλακῇ, ἐμελετήθη ὑπὸ ὧν τῶν συνεργατῶν - συνεγκλείστων - καί οὐδεὶς τούτων ἀπηνήθη τίποτε. Σᾶς ἐξέθεσα καί ἄλλα στοιχεῖα, ὅσα κατώρθωσα νά εἶπω παρά τὰς ἀπρεπεῖς φωνασκίας τῶν “Σταλινοδημοκρατῶν”. Τά ἔχετε, ἐπαναλάβετε τα, ἂν θέλετε.

2) **“Τί ἔγινε μέ τὰ Τσεχοσλοβακικά ὄπλα;”** Ἀπαντῶ: Τά ἐκλείδωσεν εἰς ἀσφαλεῖς ἀποθήκας ὁ Μακάριος κατ’ ἐντολήν τοῦ Ο.Η.Ε. Ἐρωτήσατε τήν Κύπρον. Ἡμεῖς οὐδεμίαν σχέσιν ἔχομεν μέ τό θέμα αὐτό.

3) **“Γιατί ἀνεβάσατε τόν Σαμπῶν;”** Ἀπαντῶ: Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχομεν ἡμεῖς οἱ Ἀπριλιανοί μέ τό θέμα τοῦτο, οὔτε μέ ὅσα ἔγιναν μετά τήν 8ην Ὀκτωβρίου 1973, καθ’ ἣν παρητήθημεν οἰκειοθελῶς παραδῶσαντες τήν ἐξουσίαν εἰς Συνταγματικήν πορείαν. Ἰδιωτεύσαμεν. Ἐρωτήσατε αὐτοὺς πού τόν ἀνέβασαν, ἐννέα μῆνας μετά τήν ἀποχώρησίν μας! Ἐρωτήσατε, ἐπίσης τόν Εἰσαγγελέα: Διατί δέν ἐνεργοποιεῖται ἡ ὑπό ἡμερομηνίαν 8.11.1974 μνηυτήριος ἐξώδικος ἀναγγελία τοῦ Δικηγόρου Ἀθηνῶν Γ. Ἀλφαντάκη - βλέπε 1ον βιβλίον μου, ἐνθ’ ἀνωτέρω σ.σ.! 212 - 215, εἰς ἣν οὐδεμία ἀπάντησις ἔχει δοθῇ... διατί ἄρα γε; Συμπεράνατε!...

4) **“Διά τὰς συναντήσεις Παπαδοπούλου μέ πράκτορας τῆς CIA εἰς τόν Ἔβρον πρό τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, τί ἔχετε νά μᾶς εἴπητε;”** Ἀπαντῶ: Δέν παρηκολούθουν τὰς κινήσεις τοῦ Παπαδοπούλου ποτέ. Ἐδιάβασα αὐτά, ἀπό τό βιβλίον τοῦ Ἀλέξη Παπαχελᾶ ὑπὸ τόν τίτλον “Ο ΒΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ”. Διαβάσετέ το καί σεῖς.

5) **“Δέν εἶχατε καλῶς ὁργανωμένον Στρατόν κατά τήν εἰσβολήν τῆς Τουρκίας εἰς τήν Κύπρον τό 1974”.** Ἀπαντῶ: Δέν ἔχομεν σχέσιν μέ τό θέμα αὐτό. Διαβάσατε τήν ἀναφερομένην ἀνωτέρω μήνυσιν τοῦ Δικηγόρου Γ. Ἀλφαντάκη. Τόν Στρατόν ἡμεῖς, τό Στρ/κόν Καθεστῶς, τόν ἐξωπλίσαμεν ἐπαρκῶς καί τόν Ἰούλιον 1974 ἦτο εἰς θέσιν νά ἀποτρέψῃ τήν εἰσβολήν. Τοῦ ἀπηγορεύθη. Τά καταγγέλλει διά τῆς ἀνωτέρω μηνύσεώς του ὁ κ. Ἀλφαντάκης καί τά

δημοσιεύμενα ἀρχεῖα τοῦ State Department.

6) **“Λέτε τὸν Ἰωαννίδη ἄλλη Χούντα;”** Ἀπαντῶ: Σεῖς τὸν ὀνομάζετε ἔτσι, ὄχι ὅμως καὶ ἡμᾶς. Ἡμεῖς, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχομεν μέ τὰ ἔργα του. Σεῖς, οἱ ἡρωϊκοὶ τοῦ Πολυτεχνείου τὸν ἐφέρατε εἰς τὴν ἐξουσίαν, σεῖς εἴσθε Χούντα, ἡ Κυβέρνησις “Ἐθνικῆς Ἐνότητος”, ὠρκίσθη ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ Ἰωαννιδικοῦ - Χούντα - Προέδρου τῆς Δημοκρατίας... καὶ αὐτὴν νὰ λέτε Χούντα! Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπαναλαμβάνω καὶ θὰ τό ἐπαναλαμβάνω: Ἀνοίξατε τὸν **“ΦΑΚΕΛΛΟΝ”** Κύπρου, στείλετε εἰς τὸ Δικαστήριον τοὺς ὑπευθύνους καὶ ἐκτελέσατε τὴν ἀπόφασίν του. Τί περιμένετε; Νὰ ἀποθάνουν ὅλοι οἱ κατηγορούμενοι διὰ νὰ μείνῃ ἡ “ρετσινιά” - δυσφήμισις - ἐναντίον... ξηρῶν καὶ χλωρῶν; Εἶναι ἄδικοι, ἐγκληματῖαι οἱ κατηγοροῦντες με, διὰ τὸ κυπριακὸν καὶ τοὺς καταγγέλλω. Ἰδοὺ ἡ Ρόδος, ἰδοὺ καὶ ἐγώ!

7) **“Δέν ἀντέδρασαν Ἀραπάκης κ.λ.π., τὴν 20.7.74, διατί, ἀφοῦ μᾶς λέτε ὅτι εἶχον τὴν δυνατότητα;”** Ἀπαντῶ: Αὐτοὺς νὰ ἐρωτήσετε. Εἶναι ἐν ζωῇ - ζωὴ νὰ ἔχουν - πλὴν τινῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν. Οἱ ζῶντες δέν ἐδικάσθησαν, ἄρα δέν πταίουν. Ὁ “Ἐθνάρχης”, δέν ἀντέδρασεν, ἀντιθέτως, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κύπρος εἶναι “μακράν”... ἐνῶ ὅταν ὑπέγραφε τὰς συνθήκας ὡς ἐγγυητής, ἦτο ἐγγύς. Ἐρωτήσατέ τον, ὅταν τὸν συναντήσετε, εὐχομαι μετὰ ἀπὸ πολλὰ ἔτη.

Εἰς τὰ ἄλλα ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα ἐπληροφορήθην μετὰ τὴν ἀποχώρησίν μου ἐκ τῶν παραθύρων σας, ἦτοι τῶν κάτωθι, ἀπαντῶ:

8) Κατηγορήσατε ἓνα ὡς βασανιστὴν. Σᾶς ἐρωτῶ: Διατί δέν τὸν ἐκαλέσατε νὰ τὸν ἐρωτήσετε; Τὸν φοβεῖσθε ἢ δέν τὸν ὑπολογίζετε ἀντάξιόν σας; Καὶ ὅμως θὰ ἀπεδεικνύατε τὴν ἀνωτερότητά σας ἢ τουλάχιστον, ὅτι σεῖς εἴσθε πράγματι δημοκρατικοί! Οὕτω πράττοντες, ἀποδεικνύετε ὅτι συνεχίζετε νὰ ἀνήκετε εἰς τὸ καθεστῶς τοῦ Στάλιν, τὸ ὁποῖον, πρὸ πολλοῦ ἔχει λήξει καὶ ἀποδείξει ὅτι ἐπρόκειτο περὶ οὐτοπίας καὶ ἐγκλήματος.

9) Εἰς τὸ ἐπιδειχθέν “φιλμ”, δῆθεν “ντοκουμέντο”, χωρὶς νὰ δείξετε κανένα βασανισμόν, ἐλέγετο ὅτι ἐβασανίσθησαν οἱ ἀγωνισταί. “Ὅμως βασανισμοί, θὰ ἐπαναλαμβάνω συνεχῶς ὅτι, δέν ἔγιναν. Καὶ τό στηρίζω εἰς αὐτό τὸ ὁποῖον σεῖς οἱ ἴδιοι ἰσχυρίζεσθε ὅτι εἴσθε ἥρωες, ἐπομένως ὡς ἥρωες δέν ἦτο δυνατόν νὰ σᾶς βασανίζουν οἱ μὴ ἥρωες. Ἐχομεν δέ καὶ τὰς δηλώσεις τοῦ Παπαδοπούλου ὅτι ἐάν ἐβεβαιοῦτο ὅτι κάποιοι ἐβασανίζοντο, θὰ αὐτοκτονοῦσε. Ἐγὼ ἔσπευδον νὰ ἀπαλλάξω “βασανιζόμενον” τὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου εἰς τὰς φυλακάς Ἀβέρωφ, ὡς μᾶς ἐπληροφόρουν ξένοι καὶ ἐντόπιοι “δημοσιογράφοι”. Οὐδέποτε ὅμως, παρεδέχθη οὗτος ὅτι ἐβασανίσθη. “Ὅσον διὰ τὸν Ἀλ. Παναγούλην, τὸν εὐρῆκα δῖς, συναθλούμενον μετὰ τοῦ δεσμοφύλακός του... Διὰ τὸν Μουστακλῆν, ἐρευνήσατε τὸ μητρώον του καὶ θὰ φρίξετε. Καὶ διὰ νὰ ἱκανοποιήσω τὸ μένος σας, ἄς δεχθῶ τὴν ἀποψίν σας ὅτι ἐγένοντο βασανισμοί! Διεσχίθησαν περὶ τὰς πέντε δίκας καὶ κατεδικάσθησαν ἀπὸ τὴν “ἀνεξάρτητον”(!) Δικαιοσύνην οἱ “βασανισταί”, κατ’ ἐντολήν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, πρὸς τὴν

“ανεξάρτητον”, μέ μή προβλεπομένης τόσον αὐστηράς ποινάς π.χ. 20 ἐτῶν καί ἄνω. Θά ἠθέλατε νά τοὺς σκοτώσετε; Θά ἐγένεσθε εὐτυχεῖς; Ἐτσι φαίνεται δι’ ὃ καί ἐδολοφονήσατε δύο μετὰ τὴν ἔκπαιιν τῆς ποινῆς των. Ἐξεδιώχθησαν καί ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των, 120 χιλιάδες πρὸς “ἀποχουντοποίησην”, ὡς ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ “ἐθνάρχης” σας καί ἐδήλωσεν, ἐπίσης, εἰς τὴν Βουλὴν ὁ προφήτης σας Χαρίλ. Φλωράκης ὅτι: “βασανισμοὶ ἐγίνοντο πάντοτε καί παντοῦ, γίνονται καί θά γίνωνται...!” Ἄς προσέχουν - κατὰ κ. Σημίτην - οἱ παρανομοῦντες, νά μή συλλαμβάνωνται.

10) Ἐπνέσατε τὸν πλοίαρχον πού ὠδήγησεν - ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, τό εἰς ΝΑΤΟϊκὴν ἄσκησιν εὐρισκόμενον πλοῖον τῆς Πατρίδος μας - εἰς Ἰταλικὸν λιμένα καί τό παρέδωσεν εἰς ἓνα Ἰταλὸν λιμενοφύλακα, ἀμείψας οὕτω τοὺς βυθίσαντας εἰς Τῆνον τό εὐδρομον ΕΛΛΗ μας. Διὰ τὸν “ἡρώισμόν” του αὐτόν ἡμείφηθ πλουσίως! Μέχρι καί Ὑπουργικά καθήκοντα τοῦ ἀνετέθησαν ὑπὸ τῶν - μεταπολιτευτικῶς - ἡρώων σας.

11) Μετωνομάσατε τὸν Κ/Συμμοριτοπόλεμον - ὅπως τὸν ὠνόμασεν ἐπιτροπὴ τοῦ Σ.Α. τοῦ Ο.Η.Ε., εἰς ἐμφύλιον. Ὅμως, ἅπαντες οἱ Ἀρχοντες τῆς Πατρίδος μας κατὰ τὴν διάρκειάν του τὸν ὠνόμαζον Κ/Σπόλεμον: Γ. Παπανδρέου, Τσαλδάρης, Σοφούλης, Γ. Ράλλης κ.λπ., ἅπαντες οὕτω τὸν ἀπεκάλουν καί ἔτσι ἐφανατίζοντο οἱ μαχόμενοι ἐναντίον του, νόμιμοι ὑπὸ τῆς νομίμου κυβερνήσεως ἐντεταλμένοι. Ἐάν μοῦ τὸν ἔλεγον ἐμφύλιον, ἴσως δέν θά ἐμαχόμην. Τώρα, ὅπως καί νά τὸν λένε, αἱ τεράστια καταστροφαὶ τὰς ὁποίας ἐπροξένησε, δέν πρόκειται νά λησμονηθοῦν ποτέ, ἀπὸ τοὺς νοῦν ἔχοντας. Κατὰ τὰ λοιπὰ... “δέν ξεχνᾷ ἡ ἀριστερά τί ἐποίηε ἡ δεξιὰ!”. Τοιαύτη δεξιὰ τοιαῦτα ἀδέξια ποιεῖ!

12) Δέν παρεδέχθη ἡ ὁμήγυρίς σας ὅτι ὁ Στρ/κός κανονισμός τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν - 21ην Ἀπρ. 1967 - ἐθεώρει τό Κ.Κ.Ε., ὡς ἐσωτερικὸν ἐχθρόν. Καί ὅμως, τὸν ἐθεώρει, ὅχι μόνον ὁ Στρ/κός Κανονισμός ἀλλ’ ὁλόκληρον τό Κράτος, βάσει τοῦ ἰδιωνύμου -. Ὑπὸ τοῦ ἄλλου “ἐθνάρχου” σας - ψηφισθέντος καί ἰσχύσαντος μέχρι καί τοῦ Ἰουλίου 1974, ὁπότε ἡμνηστεύθη. Μέχρι τότε ἐκρύπτετο καί ἔδρα ὑπὸ τό προσωπεῖον τῆς Ε.Δ.Α.

13) Δέν παρεδέχθησαν - καί δέν παραδέχεσθε - τὸν ὅρον Ἐπανάστασις, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967. Τὴν θέλετε Πραξικόπημα. Πέστε την ὅπως σᾶς ἱκανοποιεῖ, δικαίωμά σας, ὅμως δέν εἶχате καί δέν ἔχετε νόμον νά τὴν καταδικάσετε. Ἐρευνήσατε τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς Ἰανουαρίου 1975 καί θά εὑρτε τὴν δὴλωσην Ἀνδρ. Γ. Παπανδρέου: “... νόμον διὰ καταδίκην, δέν ἔχομεν, βρῆτε κάποιον ἄλλον τρόπον...” καί ὁ “σοφός” Κρῆς Ὑπουργός Δικαιοσύνης - ὑπερφηφανευθεὶς διότι ἐπρωτοτύπησε -, συνέταξε τό κακόφημον Δέλτα Ψήφισμα, τό ὁποῖον ὑπερεψήφισαν οἱ 300 ἐθνοπατέρες, ὡς κακαὶ μητρυαί, παμψηφεῖ καί βάσει αὐτοῦ τοῦ Π.Ν. ἀναδρομικῆς ἰσχύος τοῦ θηριώδους καί βαρβάρου κατασκευάσματος, ἐλύθησαν αἱ χεῖρες τοῦ “ανεξαρτήτου”, “ἐθνικοῦ Δικαστῆ” καί ἐξεδικήθη, ὡς ἐδήλωσεν ὑπερφηφάνως, μετὰ τὴν καταδίκην μας! Ἐκδίκησιν, λοιπόν, ἐκτίομεν, 30 ἔτη ἤδη! Καί αὐτοκολακεύεσθε, ὑπερφηφάνως,

δηλώνοντες, ὅτι ἔχετε τὴν “καλυτέραν Δημοκρατίαν τοῦ κόσμου”!

14) Ἐξυβρίσθησαν σημερινοὶ Ὑπουργοὶ κ.λ.π. παράγοντες ὅτι ἦσαν ὑμνηταὶ τῆς Χούντας. Ἐρωτήσατε τὸν γενναῖον ἀγωνιστὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς τιμῆς συνάδελφόν σας, κ. Μιχαλόπουλον Γρηγόριον, νά σᾶς τοὺς ξαναπῇ καὶ νά σᾶς δώσῃ τὰ σχετικὰ βιβλία του. Ἐγὼ δὲν θεωρῶ ἑαυτὸν ἐχθρόν των, ἀντιθέτως τοὺς εὐχαριστῶ διότι συνειργάσθησαν φιλικῶς, παραγωγικῶς καὶ ἀποδοτικῶς... χουντικῶς! Δὲν θεωρῶ εὐπρεπές νά τοὺς δυσανεστῶ. Τό ἐπραξα δι’ ἓνα. Τοῦ ζητῶ συγγνώμην. Οἱ συνεργασθέντες μαζί μας, ἦσαν - καὶ εἶναι, “Ἕλληνες ἄξιοι τῆς Πατρίδος. Ἕλληναράδες, ἄριστοι, ἄσσοι καθ’ ὅλα. Οἱ κατηγοροῦντες αὐτοὺς εἶναι καϊνισταί!

15) Ὑπῆρξε καὶ μία παραδοχὴ ἀπὸ ὅλην τὴν ὁμήγυριν - κατὰ τὸν συνάδελφόν σας, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔλαβον τό ἐρωτηματολόγιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σᾶς ἀπαντῶ: Πράγματι ὁ λαός, ἐν τῷ συνόλῳ του, δὲν ἀντέδρασεν εἰς τὴν “Χούνταν”. Ἀντιθέτως τὴν ἀπεκάλει - καὶ τὴν ἀποκαλεῖ καὶ τὴν νοσταλγεῖ - Ἐπανάστασιν! Καὶ τὴν ἀνθοβολοῦσεν ὅπως πράττει καὶ διὰ τοὺς σημερινούς ἡγεμόνας του.

16) “Ἀλώνιζαν Ἀμερικανοὶ καὶ ῥ᾽ Ἀγγλοὶ”, μᾶς κατηγορεῖτε. Ἀπαντῶ: Οὐδεὶς ἀλώνιζε τότε. Αὐτοὶ ὅλοι - πλὴν Ῥωσίας ἢ ὁποία συνειργάσθη μαζί μας ἀρμονικώτατα ἀπὸ τῆς α’ ἡμέρας - μᾶς ἐπέβαλον “ἐμπάργκο” ἀπὸ τῆς α’ ἡμέρας. Ἐδέχοντο ὅμως, ἀσμένως τὴν ἰσοτίμον ἐμπορικὴν συναλλαγὴν καὶ διπλωματικὴν ἀναγνώρισιν, πλὴν μᾶς, τῆς ὁποίας ὅμως, ὁ πρόξενος μου ἔλεγεν ὅτι: Ἡμεῖς, συνεργαζόμεθα μέ ὅλα τὰ δικτατορικά καθεστῶτα - Ἰσπανία, Πορτογαλία, Ῥωσία κ.λ.π. - σεῖς δηλώνετε ὅτι εἴσθε παρένθεσις... δηλώσατε καὶ σεῖς καθεστῶς καὶ θά ἀποκατασταθοῦν αἱ σχέσεις μας!... Εἶχε πράγματι εἶπει ὁ Παπαδόπουλος, ὅτι εἴμεθα μία παρένθεσις. Τό ἀπεδείξαμεν. Ἡ παρένθεσίς μας ἐκράτησε μέχρι τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1973. Σεῖς μέ τό “ἡρωϊκόν σας”, τὰ ἐθαλασώσατε. Δὲν ἠθέλατε ἐκλογάς τότε. Τὰς ἐκάματε μετὰ ἓνα ἔτος, μετὰ τὰ καταστροφικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐπιρρίπτετε εἰς ἡμᾶς.

Εἴσθε ἄδικοι ἢ ἀνιστόρητοι; Ἐπιλέξατε τὸν τίτλον. Καὶ δεῖτε ἑαυτοὺς εἰς καθρέπτην, ἀλωνιζομένους καὶ γονυπετῶς εὐγνωμονοῦντας...

17) Μέ κατηγορήσατε - λέγει - ὅτι λέγω ὅτι θά ἔκανα καὶ τώρα ὅ,τι ἔκαμα τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967. Δὲν λέγετε τὴν ἀλήθειαν. Λέγω ὅτι σήμερον δὲν ὑφίστανται αἱ συνθῆκαι, αἱ ὁποῖαι ἴσχυον τότε. Ἐάν ἴσχυον, αἱ προκλήσεις σας θά τὴν ἐπέβαλον. Σᾶς ἐρωτῶ ὅμως, διατί σεῖς ἐξακολουθεῖτε νά μάχεσθε ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς τῆς δικτατορίας τοῦ Προλεταριάτου, ἐνός συστήματος τό ὁποῖον ἀπέτυχε παταγωδῶς καὶ αὐτοδιελύθη, σεῖς δὲν ἠτήθητε εἰς Γράμμον - Βίτσι;

18) Ἀμφισβητεῖτε - λέγει - τὴν ἀναγκαιότητα τῆς παρεμβάσεως - Ἐπαναστάσεως, τότε -. Σᾶς παραπέμπω εἰς τὰς ἐφημερίδας σας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰς τὰς συνεδριάσεις - πρακτικά - τῆς Βουλῆς, τὰ πρακτικά τοῦ Συμβουλίου τοῦ Στέμματος καὶ τό ὑπ’ ἀριθμ. 1 Βιβλίον μου μέ τίτλον “21η ΑΠΡΙΛΙΟΥ. ΔΙΑΤΙ; ΠΟΙΟΙ; ΠΩΣ;”, σελίδας 33 - 79 εἰς τὰς ὁποίας, λίαν περιληπτικῶς ἀναφέρονται στοιχεῖα ἀδιάσειστα. Σᾶς τό στέλλω ὡς δῶρον. Ἀναγνώσατέ το

καί πράξετε ὅ,τι ἔπραξεν ὁ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὅταν: “...ἀνέγνω, ἔγνω, κατέγνω!” Τό θέλετε; νά σᾶς τό στείλω δῶρον;

19) “Πήγαμε”, λέτε - λέγει - 50 χρόνια πίσω τή χώρα. Εἶσθε ἔφιπποι ἐπὶ τοῦ λίαν ἀπιθάσου “καλαμάκι”. Ὡς ἱππεὺς ἐπὶ ἵππου, δικαιοῦμαι - ὅπως δικαιούσθε καί σεῖς - νά λέγω ὅ,τι λέγει ὁ λαός καί πολλοί ἐξ ὑμῶν, ὅτι σεῖς τήν ἔχετε πάει ἤδη 100 χρόνια πίσω καί ὀπισθοδρομεῖτε καλπάζοντες καί ἐν διαφθορᾷ. Διαβάσετε τόν Τύπον καί συζητήσατε μέ τόν λαόν. Σᾶς παρεδώσαμεν τήν 8.10.73, πληθωρισμόν σχεδόν μηδέν, ἀνεργίαν μηδέν, δολλάριον 30 δρχ., τό ὅποιον ἔχετε ἀνεβάσει εἰς τὰς 410 δρχ. Ἔχετε πληθωρισμόν 3,7%, ἔχετε ἀνεργίαν 17% (μόνον);. Σᾶς παρεδώσαμεν χρέος μηδέν, τό ἔχετε φθάσει εἰς τὰ 60 τρισεκατομμύρια - τό 110% τοῦ Α.Ε.Π.. Ἐκάμαμεν ἔργα ἐντός 6½ ἐτῶν πολλαπλάσια, ἂν μή 100πλάσια, τῶν ὅσων ἔχετε κάμει εἰς τὰ 30 χρόνια τῆς μεταπολιτευτικῆς περιόδου. Μελετήσατε πρὸς τούτοις τό ὑπό τόν τίτλον “ΗΜΕΡΑΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑ” βιβλίον μου, ἀπό τό ὅποιον ὁ Ἀρχηγός τοῦ ΛΑ.Ο.Σ., ἔχει παρουσιάσει εἰς τήν Βουλὴν τίτλους ἔργων μας, τὰ ὅποια οὐδεὶς ἀμφεσβήτησε. Τὰ ἐκάμαμεν χωρὶς - τίς μίζες πού σεῖς ἀλληλοκατηγορεῖσθε ὅτι... παίρνετε - χωρὶς σκάνδαλα, πού ἐρευνᾶτε ἐπὶ 30 ἔτη νά εὑρῆτε, ματαίως ὅμως. Ἐχορηγήσατε 45% αὐξήσιν εἰς τοὺς δημοσίους Ὑπαλλήλους ἀπὸ τὰ περισσεύματα πού σᾶς παρεδώσαμεν. Σᾶς παρεδώσαμεν χρηστὴν καί ἀποδοτικὴν Δημοσίαν Διοίκησιν καί ἔχετε - κατηγορουμένην παρ’ ὑμῶν - ἀχρηστὴν, διεφθαρμένην καί ἀνίκανην κ.λ.π., κ.λ.π., Μελετήσατε αὐτὰ πού σεῖς λέγετε καί γράφετε. Ἐθέσατε εἰς τό ἰδικόν σας Σύνταγμα - τό ἰσχύν - τὰ 75% τῶν ἄρθρων τοῦ ἰδικοῦ μας Συν/τος, πού εἶχεν ἐγκριθεῖ διὰ δύο Δημοψηφισμάτων ὑπὸ τοῦ Λαοῦ. Καί τό κατηργήσατε ἐπαναστατικῶς δικαίῳ συνεχίσαντες νά ἐφαρμόζετε τήν νομιμότητα τοῦ Στρ/κοῦ καθεστώτος, ἀφοῦ, ὡς γνωστόν, εἰς τόν πρόεδρόν του καί τό Σύνταγμά του ὠρκίσθητε! Τὰ ψεῦδη σας, δέν ἔχουν πέρασιν, πλέον. Σεῖς, Κ. Καραμανλῆς, Μακάριος κ.λ.π., παρεδώσατε ἀμαχητὶ εἰς τοὺς Τούρκους τό 40% περίπου τοῦ ἐδάφους τῆς Κύπρου, ἐνῶ εἶχατε ἀνώτερα εἰς ἰκανότητας ὑποβρύχια καί ἀεροπλάνα τὰ ὅποια ἡμεῖς εἴχομεν ἀγοράσει μέ τόν ἰδρώτα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί ὄχι μέ τὰ πακέτα Delor κ.λ.π. τὰ ὅποια σεῖς, δέν ἀπορροφᾶτε ἢ καί κατασπαταλᾶτε. Διατὶ, ἐρωτῶ καί ἐπιμένω, διατὶ δέν ἀνοίγετε τόν “Φάκελλον” τῆς Κύπρου ν’ ἀποκαλυφθοῦν εἰς τόν ἑλληνικόν λαόν οἱ ἔνοχοι καί νά παραδοθοῦν εἰς τήν Δικαιοσύνην διὰ τὰ περαιτέρω; Δέν τόν ἀνοίγετε διότι θά ἀποκαλυφθῇ ὅτι σεῖς εἴσθε οἱ ἔνοχοι καί θέλετε νά “κουβαλᾶμεν” ἡμεῖς αὐτήν τήν αἰσχρὰν προδοσίαν - κατηγορίαν - εἰς τήν πλάτην μας, διὰ βίου καί μετὰ θάνατον. Σᾶς ἐνοχλεῖ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ καί δι’ αὐτό ἐφαγώθητε νά ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τήν παρουσίαν μου κοντὰ σας. Τοῦτο, ἀπέβη εἰς βάρος σας.

20) Ὑπερηφανεύθητε, δηλώσαντες ὅτι “ἡ Δημοκρατία μᾶς σεβάστηκε καὶ δέν σᾶς - μᾶς - σκότωσε”! Κάνετε λάθος ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ Καραμανλῆς ἐρωτηθεὶς διατὶ μετέτρεψε τήν θανατικὴν ποινὴν εἰς ισόβιον κάθειρξιν, ἀπάντησεν: “Ἐθεώρησα καλλίτερον νά παραμείνουν ἰσοβίως αἱ ἄθλια ὑπάρξεις των εἰς τήν φυλακὴν νά

βασανίζονται...”! ‘Οποῖον “μεγαλεῖον” ψυχῆς “δημοκρατικῆς”! ‘Ημεῖς ὅμως, ἐδείξαμεν τὴν μεγαλοψυχίαν μας, ὅταν μετετρέψαμεν τὴν ποινὴν θανάτου εἰς κάθειρξιν καὶ μετὰ 4 ἔτη ἀμνηστεύσαμεν τὸν ἐπίδοξον δολοφόνον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως, Παναγούλην Ἀλέξανδρον. Καί εἶχε καταδικασθῇ νομίμως ὑπὸ νομίμου Δικαστηρίου, ἐνῶ ἡμεῖς κατεδικάσθημεν βάσει ποινικοῦ νόμου Ἀναδρομικῆς ἰσχύος, παραβιάζοντος αἰωνίας ἀρχὰς Δικαίου καὶ τὸ ἐν ἰσχυῖ Σύνταγμα, ἀρθρον 111 παράγρ. 2, τὸ ἀναφέρει, σαφῶς.

Κύριε Τριανταφυλλόπουλε, λυποῦμαι διότι διὰ τῶν ἀπαντήσεών μου, τούτων, σᾶς ἐκούρασα, ἄν τὰς ἐμελετήσατε. Ἐάν εἶχον τὴν εὐγένειαν οἱ καλεσμένοι σας, “Σταλινοδημοκράται”, νὰ μέ ἀκούσουν θὰ ἦμουν συντομώτερος. Ἐπομένως δέν πταίω. Παρά ταῦτα σᾶς ζητῶ συγγνώμην· ὅμως, θὰ θεωρήσω ἔλλειψιν δημοκρατικότητος ἐκ μέρους σας, ἐάν δέν παρουσιάσετε ἀπὸ τοῦ Σταθμοῦ σας τὰς ἀπαντήσεις μου αὐτάς. Δηλῶ δέ ὅτι εἶμαι πρόθυμος νὰ συζητήσω - ζωντανά - μέ οἰονδήποτε ἄνθρωπον, οἰασδήποτε ἰδεολογίας, φρονήματος καὶ τάξεως.

Τὰ τέσσαρα βιβλία μου σᾶς τὰ προσφέρω “τιμῆς ἔνεκεν”, ἐάν μοῦ τὰ ζητήσετε.

Μετά τιμῆς

Ἐπ-Ανάστασις καὶ οὐχί “Πραξικόπημα”

Ἄρθρον εἰς τὴν ἐφημερίδα “ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ”

τὴν 1ην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 2002

Τὸ πρόσωπον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐκοκκίνισε σὰν “πατζάρι”, κατὰ τὴν φραστικὴν ἐπίθεσίν του, ἐναντίον τοῦ νικητοῦ τῶν Νομαρχιακῶν Ἐκλογῶν τῆς Θεσσαλονίκης κ. Παναγιώτη Ψωμάδην. Τοῦτο τὸ “ξέσπασμα” τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἔγινε, διότι ὁ ψηφισθεὶς Νομάρχης ἀπεκάλεσε, τὴν ὑπὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Πατρίδος μας, ἐνέργειαν τῆς 21ης Ἀπριλίου, ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ! Τί φοβερόν, πράγματι, ἔγκλημα!

Ἀλλὰ τὸν κάθε ταλαίπωρον ἐκσυγχρονιστὴν τὸ ὄνομα ἐνοχλεῖ ἢ τὸ ἔργον τῆς Ἐπαναστάσεως;

Τὴν Ἐπανάστασιν μπορεῖτε νὰ τὴν λέτε ὅλοι οἱ ἐκσυγχρονισταὶ καὶ οἱ μετ’ αὐτῶν καθ’ οἰονδήποτε τρόπον καιροσκοποὶ, συνοδοιπόροι, ὅπως σᾶς ἀρέσει. Ἡ ἐνέργεια ὅμως τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967 ἀναμφιβόλως ἔχει τὸ ὄνομά της, ἀπετέλεσε καὶ ἦτο Ἐπανάστασις καὶ ἔτσι θὰ μείνῃ εἰς τὴν Ἱστορίαν.

Δι’ ὅσους ἐξ ἡμῶν ἐλάβομεν μέρος εἰς τὸ Ἐπαναστατικὸν ἐγχείρημα ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν τὰ παρακάτω πρὸς τοὺς προσποιομένους ὅτι δέν γνωρίζουν ἢ δέν ἀντιλαμβάνονται, τὸ διατὶ ἡ υπερτάτη ἐκείνη ἐνέργεια ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ὠνομάσθη καὶ εἶναι Ἐπανάστασις καὶ μαζί μέ αὐτούς, εἶναι εὐκαιρία νὰ πληροφρηθοῦν καὶ ὀλίγα τινὰ οἱ νεώτεροι περὶ τῶν τότε γεγονότων.

Ειδικώτερον, επαναστατικῶ δικαίῳ:

1. Κατηργήσαμεν μίαν ἄχρηστον κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἐβάλλετο ὑπό ὅλων τῶν μέσων ἐνημερώσεως, τῶν κομμάτων καί κυρίως τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγόγγυζε καί ἀνεζητοῦσεν ἔστω καί ἓνα λοχίαν νά τόν σώσῃ ἀπό τήν καταστροφὴν εἰς τήν ὁποίαν ὠδηνεῖτο.

2. Αἱ παραστρατιωτικά ὀργανώσεις ἀνθοῦσαν μέ τόν ΑΣΠΙΔΑ ἐπικεφαλῆς, εἰς τόν ὁποῖον βασισζόμενος ὁ Ἄνδρέας Παπανδρέου ἠπεῖλει ὅτι θά ἐπραγματοποιῦσε τά ἀκόλουθα:

α) "Ὅτι θά ὥρκιζε κυβέρνησιν εἰς τήν πλατεῖαν Συντάγματος ὁποιοδήποτε καί ἄν θά ἦτο τό ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 28ης Μαΐου 1967, ἀδιαφορῶν διά τό Σύνταγμα τό ὁποῖον ὠνόμαζε "κουρελόχαρτο" καί βεβαίως διά τήν ἐτυμηγορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

β. Ἐδήλωνεν ὅτι θά ἐφήρμοζεν εἰς τήν Πατρίδα μας τό "μοντέλο" διακυβερνήσεως τῆς Ἀλβανίας, τήν ὁποίαν ἰδιαίτερος ἐθαύμαζε!

γ) Θά ἀπέσυρε τήν χώραν ἀπό τό ΝΑΤΟ, θά τήν ἀπεμόνωνεν ἀπό τὰς φυσικὰς συμμαχίας τῆς μετὰ τῶν Δυτικῶν Χωρῶν καί θά τήν ὑπήγαγεν εἰς τό Ἀνατολικόν "μπλόκ", δηλαδή θά ἐτοποθέτει τήν Ἑλλάδα μας ἐντός τοῦ "σιδηροῦ παραπετάσματος".

3. Κατηργήσαμεν τό Σύνταγμα, τό ὁποῖον δέν ἐφηρμόζετο παρ' οὐδενός καί ἔθεωρεῖτο οὐσιαστικῶς ἀνίσχυρον καί μή δυνάμενον πλέον νά ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας καί συγχρόνως συνετάξαμεν νέον τό ὁποῖον ἐπεκυρώθη ὑπό τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διά δημοψηφίσματος πού ἐγένετο τό 1968.

4. Κατηργήσαμεν τόν θεσμόν τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας καί ἐθεσπίσαμεν τόν θεσμόν τῆς Προεδρικῆς Δημοκρατίας, ὁ Ἑλληνικός λαός μάλιστα ἐνέκρινε τήν μεταβολήν αὐτήν διά νέου δημοψηφίσματος, τό ὁποῖον ἐγένετο τό 1973. Εἰς τό Σύνταγμα τοῦ 1973, τό ὁποῖον κατήρτισεν ἡ Ἐπανάστασις ὥρکیσθη εἰς τὰς 24 Ἰουλίου 1974, ὁ τότε πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς παρουσία τοῦ τότε Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, Στρατηγοῦ Φαίδωνος Γκιζίκη καί ὁ ὅρκος αὐτός περιελάμβανε, μεταξύ ἄλλων, τήν "ὑπακοήν εἰς τό Σύνταγμα". Δι' ὅσους δηλαδή δέν τό ἐκατάλαβαν καί δι' ὅσους δέν τό ἐνθυμοῦνται ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς ὑπῆρξε φυσικός διάδοχος καί δοτός τῶν Ἐπαναστατικῶν κυβερνήσεων, ὀρκισθεῖς νά προστατεύσῃ τὰς συνταγματικάς μεταβολάς πού αἱ κυβερνήσεις αὐταὶ ἔκαναν, ἄσχετον τώρα ἐάν διά λόγους καθαρῶς μικροκομματικούς ἐμεθόδευσε διά νόμου ἀναδρομικῆς ἰσχύος τήν φυσικήν ἐξόντωσιν τῶν ἡγετῶν καί τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπανάστασεως.

5. Ἐκυβερνήσαμεν ἀδιαταράκτως τήν Χώραν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, επαναστατικῶ δικαίῳ, καί ἀπεφασίσσαμεν, οἰκεία βουλήσει, νά πολιτικοποιήσωμεν τήν Ἐπανάστασιν, θέτοντες εἰς ἐφαρμογήν τό ὑπό τοῦ λαοῦ διά τοῦ δημοψηφίσματος ἰσχύον Σύνταγμα, παραιτούμενοι ὅλων τῶν επαναστατικῶ δικαίῳ κατεχομένων τότε ἀξιωμάτων μας καί χορηγοῦντες τήν ἐντολήν, εἰς τόν Σπυρίδωνα Μαρκεζίνη

ἀρχηγόν πολιτικοῦ κόμματος πρό τῆς Ἐπαναστάσεως, νά ἐνεργήσῃ ἐντός τεσσάρων μηνῶν ἐλευθέρας ἐκλογάς. Τήν ματαιώσιν τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν ἐμεθόδευσαν αὐτοί οἱ ὅποιοι ἐδημιούργησαν τά ἔκτροπα τοῦ Πολυτεχνείου. Καί ἀναμφιβόλως τήν ἑορτήν τῆς ματαιώσεως τῶν ἐκλογῶν τιμοῦν κατ' ἔτος μέ ὀχλοκρατικές ἐκδηλώσεις καί πορείας οἱ ἐμπνευσταί τῆς ἀνωμαλίας.

6. Συνεδέσαμεν τήν χώραν μέ τήν ὑπογραφήν διεθνῶν συμβάσεων μέ ὅλας τάς μεγάλας Δυνάμεις τοῦ πλανήτου, περιλαμβανομένης καί αὐτῆς τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας καί μέ ὅλα τά κράτη τοῦ ΟΗΕ.

7. Ἀνεγνωρίσθη ἡ Ἐπανάστασις καί συνειργάσθη ἁρμονικῶς καί ἰσοτίμως μέ ὅλα τά κράτη τοῦ ΟΗΕ.

8. Ἀπήλλομεν τῆς ἐξουσίας πτωχότεροι ἀπό τήν ἡμέραν τῆς 21ης Ἀπριλίου, ὅταν ἐπαναστατικῶς δικαίῳ τήν διεχειρίσθημεν ἐπὶ ἐξήμισυ περίπου ἔτη.

Πιστεύω ὅτι, τά ὀλίγα αὐτά προαναφερόμενα, εἶναι ἄρκετά διὰ νά νομιμοποιηθῇ ὁ χαρακτηρισμός τῆς ἐνεργείας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς χώρας τήν 21η Ἀπριλίου 1967 ὡς Ἐπανάστασις. Ἄλλωστε εἰς τί διέφερεν ἀπό τήν ἰδικήν μας ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις, ἡ Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάστασις εἰς τήν Ρωσίαν κ.λ.π.; Ἐάν ὑπάρχουν διαφοραὶ αὐταὶ εἶναι δύο, ἡ πρώτη ὅτι αἱ ἄλλαι Ἐπαναστάσεις ὑπῆρξαν αἰμοσταγεῖς, ἐνῶ ἡ ἰδική μας ἀναίμακτος καί ἡ δευτέρα ὅτι αἱ ἄλλαι διὰ νά ἐπιβληθοῦν καί νά ἐπικρατήσουν, ἐχρειάσθη ἱκανός χρόνος καί ἐμφύλιος σπαραγμός, ἐνῶ ἡ ἰδική μας ἔτυχεν ἀπό τήν ἐπομένην ἡμέραν τῆς καθολικῆς ἀποδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα, δέν θά πρέπει νά ξεχασθῇ, ὅτι καί τὰ Ἀνώτατα Δικαστήρια τῆς χώρας μας, ἔκριναν ὅτι ὑπῆρξεν ἐπαναστατικὴ μεταβολή. Διὰ ὅποιον ἐνδιαφέρεται ἄς συμβουλευθῇ τήν ὑπ' ἀριθ. 2468 ἀπόφασιν τήν ὁποίαν ἐξέδωσε τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τήν 24ην Σεπτεμβρίου 1968 ὑπὸ τήν Προεδρίαν τοῦ τότε Προέδρου του Μιχαὴλ Στασινοπούλου. Πρόκειται περὶ τοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ Στασινοπούλου ὁ ὁποῖος μετὰ τήν μεταπολίτευσιν ἐγένετο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καί ὑπέγραψε τό Δημοψήφισμα! Ecce homo!

Δέν θά πρέπει νά ξεχασθῇ ἐπίσης, ὅτι 20 Αὐγούστου 1973 ἡ ἐπαναστατικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τόν Γεώργιον Παπαδόπουλον μέ τό ὑπ' ἀριθμ. 168 Π.Δ. ἐχορήγησεν γενικὴν ἄμνηστιάν μέ ἀποτέλεσμα νά ἀπελευθερωθοῦν ὅλοι οἱ ἕως τότε κρατούμενοι καθ' οἷονδήποτε τρόπον λόγῳ πολιτικῶν καί συναφῶν πρὸς αὐτὰ ἀδικημάτων ὅπουδήποτε τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἄμνηστία αὐτὴ περιελάμβανε καί τόν ἀποπειραθέντα νά δολοφονήσῃ τόν τότε πρωθυπουργόν, Ἀλέξανδρον Παναγούλην.

Εἰς τό σημεῖον αὐτό θά πρέπει διὰ τούς νεωτέρους, νά διευκρινισθῇ ὅτι τὰ “ξερονήσια” καί οἱ κῶροι ἐκτοπισμοῦ δέν ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τήν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου, ἐδημιουργήθησαν καί ἐτροφοδοτήθησαν ἀπὸ τάς προεπαναστατικὰς Κυβερνήσεις αἱ ὁποῖαι εἶχον τήν εὐθύνην τῆς διεξαγωγῆς τοῦ συμμωριοπολέμου, ἢ ὅπως σήμερον λέγεται ἐμφυλίου πολέμου, ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ νά ἱκανοποιήσω καί τήν ἀριστεράν τοῦ... “ἀντιφασιστικοῦ ἀγῶνος

πού ἐνίκησαν οἱ φασίστες!”.

Μέ τήν ἀμνησίαν, λοιπόν, αὐτήν πού προαναφέρω, διά πρώτην φοράν ἡ Ἑλλάς δέν εἶχε πολιτικούς κρατουμένους. Δυστυχῶς τό διάστημα ὑπῆρξε μικρόν διότι, μετὰ ταῦτα ἀπέκτησεν πολιτικούς κρατουμένους, ἥτοι ἡμᾶς τοὺς Ἐπαναστάτας τῆς 21ης Ἀπριλίου, ἡ δέ κατάστασις αὐτῇ τῆς πολιτικῆς ὁμηρείας μας, διαρκεῖ μέχρι σήμερον, ὅσον καί ἂν αὐτό φαίνεται ἀπίστευτον καί παγκοσμίως πρωτότυπον!

Τό καταπληκτικόν εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν εἶναι ὅτι δύο ἡμέρας μετὰ τήν ὀρκωμοσίαν του, ἐνώπιον τοῦ Φαίδωνος Γκιζίκη, ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς τήν 26ν Ἰουλίου 1974, ἐχορήγησε, δυνάμει τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 519 Π.Δ, νέαν ἀμνησίαν, τήν ὁποίαν βεβαίως ὁ “Ἐθνάρχης” ὄχι μόνον ἀνεκάλεσεν ἀλλά προέβη καί εἰς σειράν παρανομιῶν προκειμένου “νά λύσῃ τά χέρια τῆς Δικαιοσύνης”, ὅπως πομπωδῶς ἀναφέρει εἰς τήν Βουλήν, οὕτως ὥστε νά καταστῇ δυνατή ἡ παράνομος σύλληψις, δίκη καταδίκη καί κράτησις μας ἰσοβίως φυλακισμένους. Τοῦτο ἐπετεύχθη μέ ποινικούς νόμους ἀναδρομικῆς ἰσχύος, οἱ ὅποιοι μάλιστα προκειμένου νά παγιώσουν κατὰ τό δυνατόν τήν παρανομίαν, ἀπέκτησαν νύξημένην τυπικήν ἰσχύν καί ἀναφέρομαι εἰς τήν Ε΄ συντακτικὴν πρᾶξιν καί τό Δ΄ ψήφισμα τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1975, νομοθετήματα “ὅλως πρωτότυπα” διά τοὺς νομικούς ὅλου τοῦ κόσμου, ἀφοῦ ἐχαρακτήρισαν ἀναδρομικῶς κακουργήματα τὰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο πρό ἐπταετίας καί εἶχον ἐκ τῶν πραγμάτων βάσει τῆς νομοθεσίας πού ἴσχυε κατὰ τήν ἐποχὴν ἐκείνην μὴ κολάσιμον χαρακτήρα, πέραν καί ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος τῆς Ἐπαναστατικῆς μεταβολῆς.

Οἱ πονηροί, ὅμως, νομοθέται τῆς ἐποχῆς τοῦ Δ΄ ψηφίσματος, ἤθελον νά ἔχουν “καί τήν πίττα γερή καί τόν σκύλον χορτάτον”. Βάσει, λοιπόν, τῶν νομοθετημάτων αὐτῶν ἐδημιούργησαν διά πρώτην φοράν ἕνα ἀνύπαρκτον ἕως τότε δικαστήριον τό ὅποιον εἶχε νά δικάσῃ μίαν μόνον ὑπόθεσιν εἰς τήν ἱστορίαν του, τήν ἰδικήν μας, καί μίαν μόνον ἐκ τοῦ Νόμου δυνατότητα, νά μᾶς καταδικάσῃ! Τό νομικόν αὐτό “ἐπίτευγμα” ἐπαίρονται οἱ δημιουργοί του καί ὁ μετέπειτα ἐπονομασθεὶς “Ἐθνικός Δικαστής”.

Διά τῆς ἀθλίας, λοιπόν, αὐτῆς μεθοδεύσεως, διά τήν ὁποίαν θά λογοδοτήσουν ἀναμφιβόλως εἰς τήν Ἱστορίαν οἱ ἐμπνευσταὶ τῆς, ἡ μερίς τῶν “Απολέμων, Ἀκάπνων”, πού διοικοῦσαν τήν Ἑλλάδα τήν ἐποχὴν ἐκείνην, κατῴρθωσαν νά θανατώσουν βιολογικῶς διά τοῦ ἐγκλεισμοῦ εἰς τὰς φυλακάς Κορυδαλλοῦ τήν ἡγεσίαν τῆς Ἐπαναστάσεως, τὰ στήθη τῶν ἀνδρῶν τῆς ὁποίας ἐκόσμισε ἡ Πατρίς μέ πλῆθος παρασῆμων καί ἀριστείων ἀνδρείας διά τήν δράσιν των εἰς τὰ πεδία τῆς τιμῆς. Αὕτη δυστυχῶς εἶναι ἡ θλιβερά πραγματικότης, τό ἔγκλημα τῆς ὁποίας ὀλοκληρώθη διά τῆς ψηφίσεως τοῦ ἄρθρου 111 παρ. 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος, διά τοῦ ὁποίου δύναται κάθε Κυβέρνησις μέ ἀπλοῦν νόμον νά καταργήσῃ τό Δ΄ ψήφισμα καί τήν Ε΄ συντακτικὴν πρᾶξιν βάσει τῶν ὁποίων ἐμεθοδεύθη ὁ πολιτικός μας θάνατος καί διά τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναγνωρίζεται

υπό τῶν ιδίων ἡ ἀντισυνταγματικότης τῶν νόμων τῶν.

Τό ἄρθρον 111 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, εἶχε πολλαπλὴν σκοπιμότητα:

1. Νά καθησυχάσῃ τό σύνολον τῶν ἀνδρῶν τῶν Ἑνόπων Δυνάμεων.

2. Νά ἐμπαίξῃ τοὺς ἐξ ἡμῶν πολιτικούς κρατούμενους εἰς τὰς φυλακάς Κορυδαλλοῦ καί

3. Νά λειτουργήσῃ ἐπωφελῶς ὑπὲρ τῶν τότε κυβερνήσεων, αἱ ὁποῖαι ὑπέσχοντο ὅτι, θά τό ἐνεργοποιούσαν προκειμένου ὥς ἀντάλλαγμα νά ἀποτρέψουν τήν δημιουργίαν φιλοεπαναστατικοῦ κομματικοῦ σχηματισμοῦ πανελλαδικῆς βάσεως. "Ενας "τέτοιος" κομματικός σχηματισμός βασιζόμενος πέραν τῶν ἄλλων καί εἰς τήν φοβερὰν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, τήν ὁποίαν ἐπέτυχεν διὰ τήν χώραν ἡ Ἐπανάστασις (διὰ τοὺς μὴ γνωρίζοντας, τό 1972 ἀπενεμήθη εἰς τήν Ἑλλάδα τό διεθνές βραβεῖον, Ὁσκαρ Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως. Ὁρᾶτε "Financial Times" τοῦ Λονδίνου τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1973, ὅπου ἔχει ἐκτενὴ περιγραφὴ) καί θά εἶχεν ὄχι μόνον μεγάλην ἐπιτυχίαν ἀλλὰ καί καθοριστικόν ρόλον εἰς τόν συσχετισμὸν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων, γεγονὸς τό ὁποῖον κυρίως ἐφοβεῖτο ὁ "Ἐθνάρχης" Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς.

Θά ἦτο παράλειψις, ἀπό μέρους μου, νά μὴ ἐπισημάνω τό γεγονὸς καί τῶν ἀντιδράσεων, εἰς τὰς νομικὰς αὐτὰς ἀθλιότητας καί ὅλως ἐνδεικτικῶς τονίζω τήν ἄρνησιν τοῦ τότε φυσικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου Ἰωάννου Ζίγδη, ὁ ὁποῖος ἀρνούμενος νά συμμετάσχῃ, εἰς τό κύκλωμα τῶν ἐμπνευστῶν τῆς νομικῆς αὐτῆς θηριωδίας, εἰς τήν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1974 ἔνορκον κατάθεσίν του, ἐνώπιον τοῦ Ἀνακριτοῦ τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν Γεωργίου Βολτῆ, κατέθεσεν ἐπὶ λέξει: "Σέβομαι τήν Δικαιοσύνην τῆς Πατρίδος μου καί θέλω νά διαφυλάξω μέ κάθε τρόπον τό κύρος της. Δέν θέλω νά συμμετάσχω εἰς τήν χρησιμοποίησίν της, πρὸς παραπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης, διὰ τῆς δῆθεν προσφυγῆς εἰς αὐτήν. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς θεωρῶ ἐπιβεβλημένον νά μὴ καταθέσω ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. Ἵνα μὴ παραβῶ τήν συνειδήσιν μου... Ἄλλο τί, δέν ἔχω νά προσθέσω".

Ἐπαίρονται λοιπόν, μετὰ ταῦτα, αἱ μεταπολιτευτικαὶ κυβερνήσεις τῆς πατρίδος μας ὅτι ἔχουν τήν καλλιτέραν Δημοκρατίαν τοῦ Κόσμου! Αὐταῖ ὅμως, αἱ καταστάσεις ὁδηγοῦν εἰς Ἐπαναστάσεις, διὰ τὰς ὁποίας ὁ ἀείμνηστος Χαρίλαος Τρικούπης ἐδήλωσεν ὅτι: "... Εὐθύνονται οἱ προκαλοῦντες καί ὄχι οἱ ἐκτελοῦντες".

"Ἄς ἀφήσωμεν, λοιπόν, τὰς φιλονικίας περὶ τοῦ τίτλου τῆς 21ης Ἀπριλίου, τῶν "φαντασμάτων" ἢ καί πραγματικῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος, ἀφοῦ δι' αὐτὰ θά ἀσχοληθῇ κάποια στιγμὴ ἡ ἀδέκαστος, ἀνεπηρέαστος, ἡ ψυχρά εἰς τήν σκέψιν Ἱστορία καί ἃς προσπαθῇσωμεν ἠνωμένοι νά βοηθήσωμεν τήν Πατρίδα μας ἐν ὧσιν μάλιστα τῶν σοβαρῶν ὑπαρκτῶν ἀπειλῶν πού τήν περιτριγυρίζουν καί ἡ ὁποία ἔχει, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, τήν ἀνάγκην ὅλων μας.

Διάλυσις τῶν στρατιωτικῶν ὀργανισμῶν Σ.Υ.Κ.Ε.Α. ΚΑΙ Μ.Ο.Μ.Α.

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

15.06.03, Κυριακή

Ἀγαπητοί μου: Φίλε “ ΕΛ. ΚΟΣΜΕ ” καὶ ἀναγνῶσται τῆς σημερινῆς Κυριακῆς 15 Ἰουνίου 2003. Θά σᾶς παρακαλέσω νά μοῦ ἐπιτρέψετε νά προσθέσω εἰς τά ὅσα ὁ ἀξιότιμος φίλος μας κύριος Ἡλίας Α. Σταματόπουλος, ἀνέφερεν εἰς τό φύλλον τῆς προηγουμένης Κυριακῆς περὶ τῶν Στρ/τιωτικῶν ὀργανισμῶν: Στρατιωτική Ὑπηρεσία Κατασκευῆς Ἔργων Ἀνασυγκροτήσεως - Σ.Υ.Κ.Ε.Α. - καὶ Μικταὶ Ὁμάδες Μηχανημάτων Ἀνασυγκροτήσεως - Μ.Ο.Μ.Α. - τὰ ἐν συνεχείᾳ ἀφηγούμενα παρ’ ἐμοῦ, ἐξ ἰδίας πείρας καὶ γνώσεως ἐκτιθέμενα. Ὁ ἀξιότιμος φίλος μας κ. Σταματόπουλος ἀναφέρει ὅτι αἱ Στρ/καὶ αὐταὶ Μονάδες διελύθησαν ὑπὸ τῶν μεταπολιτευτικῶν Κυβερνήσεων: “Γιὰ νά πλουτίζουν ἀσύδοτοι Ἐργοῦντες”. Παρακαλῶ τόν κ. Σταματόπουλον νά δεχθῇ τὰ ἐκ βάθους καρδίας εὐκρινῇ συγχαρητήριά μου, διὰ τὴν μετ’ εὐκρινείας καὶ παρρησίας, κατάκρισιν τῶν καταργησάντων αὐτάς τὰς ἐθνωφελεῖς Στρατιωτικὰς Ὑπηρεσίας, διὰ τῶν ὁποίων: α) Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις - Ε.Δ. - μόνιμοι ἢ θητεύοντες, ἀπέκτων γνώσεις καὶ πεῖραν, διὰ τῶν ὁποίων καθίσταντο ἱκανοὶ καὶ ὠφέλιμοι δι’ ἑαυτοὺς καὶ τὴν Πατρίδα, πολῖται. β) Ἦσαν οἱ πυροσβέσται πάσης φύσεως θεομηνίας, κυρίως σεισμῶν.

Εἰς ὅσα ὁ κ. Σταματόπουλος - συνεπώνυμος ἢ οἰκεῖος τοῦ φιλιτάτου μου συνυπουργοῦ, Βύρωνος; - κατέγραψε, προσθέτω τὰ ἐξῆς, πρὸς ἐπίρρωσιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἰδικῶν του: 1) Ἐπὶ κυβερνήσεως Στρατάρχου Παπάγου Ἀλεξάνδρου, ἐν ἔτει 1953, ἐγένοντο καταστρεπτικοὶ σεισμοὶ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους. Τὰς καταστροφὰς αὐτάς ἀπεκατέστησαν, εἰς συντομώτατον χρόνον καὶ μέ δαπάνας ἐλαχίστας αἱ Ε.Δ., διὰ τῶν ὡς ἄνω Στρατιωτικῶν Ὑπηρεσιῶν. 2) Ἐπὶ κυβερνήσεων τῆς Στρατιωτικῆς περιόδου 21ης Ἀπριλίου 1967 μέχρις 8ης Ὀκτωβρίου 1973, ἐγένοντο καταστρεπτικοὶ σεισμοὶ εἰς νήσους τοῦ Αἰγαίου μας Πελάγους. - σ.σ.: Δέν τὰς διεξεδίκουν τότε οἱ ἄσπονδοι φίλοι μας, οὔτε προσέτρεξαν εἰς ἀνοικοδόμησιν....! - Ἐσπευσεν ἡ Κυβέρνησις Παπαδοπούλου, μέ συντονιστὴν τὸν γράφοντα, διὰ τῶν ὡς ἄνω Ὑπηρεσιῶν τῶν Ε.Δ., ἀνωκοδομήθησαν τὰ εἰς σωροὺς “μπάζων” χωρία, ὅλων τῶν νήσων εἰς χρόνον καὶ δαπάνην, ἐλάχιστον. Ἐκτίσθησαν τὰ χωρία τινὰ τούτων, εἰς ἄλλον καταλληλότερον σημεῖον, καὶ βάσει νέου οἰκοδομικοῦ σχεδίου καὶ οἰκιστικῶν πληροτήτων καὶ κατὰ τό δυνατόν ἀνέσεων. Ρυθμός, ὁδοί, πλατεῖαι, ἐκκλησία, σχολεῖον, ἀγορά, ἀποχέτευσις κ.λ.π.

Οὐδεὶς σεισμόπληκτος, τότε, παρέμεινεν ἀστεγος πέραν τῶν ἑξ μηνῶν καὶ μάλιστα - ἂν ἐνθυμούμαι καλῶς - ἄνευ συμμετοχῆς του εἰς τὴν δαπάνην.

Ἐπέβλεψα τὴν ἀνοικοδόμησιν καὶ διὰ κλήρου διένειμον τὰς ἀνοικοδομηθείσας

οικίας, εἰς τοὺς σεισμοπληγέοντας τῶν νήσων Λήμνου, Ἀγ. Εὐστρατίου κ.λ.π. Ἐνθυμοῦμαι τὴν περίπτωσιν τῆς διανομῆς τῶν οἰκιῶν εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους τῆς νήσου μας Ἅγιος Εὐστράτιος. Ἰστατο μακρόθεν καὶ ἐθεᾶτο ὁ ἀείμνηστος Ζίγδης Ἰωάννης - ἐκτοπισμένος ἐκεῖ, διότι λαβὼν διαβατήριον, παρ' ἐμοῦ, μετέβη εἰς Η.Π.Α. καὶ ὠμίλησεν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν κοινοβούλιον πλεον τῆς ὥρας, καθυβρίζων τὴν κυβέρνησιν τῆς Πατρίδος του καὶ ζητῶν ἀπὸ τὰς Η.Π.Α., τὴν ἀποπομπὴν τῆς καὶ τὴν ἐπάνοδον τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν κοιτίδα τῆς (!), τὴν ὁποίαν αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, κατὰ τὸν ἴδιον αὐτῶν προφήτην, Κ. Καραμανλῆν, εἶχον δολοφονήσει... - Καὶ ἐρωτῶ, τοὺς ζῶντας ἀντιστασιακοὺς: Δέν ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ἱκανοὺς νὰ ἐκδιώξουν ἐκ τῆς ἐξουσίας τρεῖς “λαθρεπιβάτας” αὐτῆς; - Μοῦ τὸν ὑπέδειξεν εἷς ἐκ τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Διοικήσεως, τὸν ὁποῖον καὶ παρεκάλεσα, νὰ εἴπῃ εἰς ἐκεῖνον νὰ ἔλθῃ κοντά μας, ἐάν τὸ ἐπιθυμῇ. Ἐκεῖνος ἀπήντησεν “εὐγενικώτατα”: Δέν καταδέχομαι. Ἀγενέστατα φερθεῖς - ὁ γράφων ταῦτα - ἐπῆγα κοντά του, ἔτεινα χεῖρα, εἰς μάτην δι' ὃ τὴν ἀπέσυρα καὶ τοῦ εἶπον: “... ὅταν σᾶς παραδώσωμεν τὴν ἐξουσίαν, νὰ ἐνθυμηθῆτε αὐτὴν τὴν συμπεριφορὰν σας...”. Ἐκεῖνος, πάλιν “εὐγενέστατα” καὶ “ἡρωϊκῶς” ἄνευ οὐδενός κινδύνου, ἔστρεψε τὰ νῶτα καὶ ἔφυγεν!. Αὐτοὶ ἦσαν καὶ μὴ διδασθέντες καὶ μὴ ἐνθυμούμενοι ἀλλὰ καὶ μὴ λησμονήσαντες οὐδέν, αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς; κάποιος μοῦ ἐπανέλαβε σήμερον, διὰ πολλοστήν φορὰν, “καλὰ σᾶς κάνουν γιατί δέν τοὺς ἐσκοτώσατε...!” Τοῦ ἀπήντησα, ὅπως ἀπαντῶ συνεχῶς, εἰς τοιαύτην “κατηγορίαν”: “Δέν μᾶς ἐπέιραξαν, δέν ἔπρεπε νὰ τοὺς σκοτώσωμεν. Ποίους θά ἐψηφίζατε ἐάν τοὺς εἶχομεν δολοφονήσει; Οἱ Ρῶσοι Κομμουνισταὶ - ὥς καὶ οἱ ἡμέτεροι - ἐδολοφόνησαν ἑκατομμύρια, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τοὺς ἡγέτας των Τσάρους. Τί διώρθωσαν; Τί ὠφελήθησαν; Σήμερον μετανοοῦντες, τοὺς ἀγιοποίησαν! Ὁχι κύριοι, μὴ λέγετε καὶ προπαντός ΜΗ ΠΡΑΤΤΕΤΕ ὅσα δέν θέλετε νὰ πράττουν ἄλλοι εἰς σᾶς, μᾶς λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν: “Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλῃτε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς” οὗτος γάρ ἔστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται” - Ματθ. ζ, 12 - Ἡ ἐπανάστασις ἐγίνε διὰ νὰ σῶσῃ καὶ ὄχι διὰ νὰ σκοτώσῃ!

Φίλτατοί μου ἀναγνῶσται, παρεσύρθη εἰς “βατταρισμόν” διὰ τινος, ζητῶ συγγνώμην. Ἀναφερθεῖς εἰς τὴν ἀνωτέρω θεῖαν ῥῆσιν, ὀφείλω νὰ ἀποδείξω ὅτι τηρῶ αὐτήν, ἄλλως μιμοῦμαι τὸν “διδάσκαλον πού νόμους δέν ἐκράτει”, καίτοι τοὺς ἐδίδασκεν. Εἶναι δέ καὶ Ψυχο-Σάββατον, σήμερον ἀκολουθοῦν δύο ἀργίαι. Κυριακὴ τῆς ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ καὶ Δευτέρα τοῦ Ἀγίου Πνεύματος!. Δέν μοῦ τὸ ἐπιτρέπει οὔτε ἡ συνείδησις, οὔτε - ἰδίᾳ - ἡ ἀνωτέρω θεῖα ἐντολή, νὰ σᾶς ἀφήσω τιμωρημένους διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιβληθείσης ποινῆς τοῦ βατταρισμοῦ. Τὴν αἴρω καὶ εἶσθε ἐλεύθεροι, νὰ χαρῆτε τὸ τριήμερον τῶν ἀργιῶν καὶ νὰ εὐφρανθῆτε, ἐν μέτρῳ τὴν βρῶσιν, τὴν πόσιν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν ἀγίων αὐτῶν ἡμερῶν καὶ τῆς ἀποψινῆς πανσελήνου. Τό αὐτὸ εὐχομαι καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸ προσωπικόν τοῦ φιλοξενούντος με “Ε.Κ.”, καθὼς καὶ εἰς ὅλους τοὺς φίλους ἀναγνώστας μας.

Μέ ἀγάπην καὶ τιμὴν, ἔρρωσθε ἐν Κυρίῳ.

Καταρράκτης υποσχέσεων ἀπατηλῶν (Α')

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

17 Σεπτεμβρίου 2003

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά:

Ἡ μέχρι σήμερον - ἐπὶ τρίμηνον περίπου - ἐμπιστοσύνη σας πρὸς με, μοῦ ἐπιτρέπει νά πιστεύω ὅτι θά ἐγκρίνιντε τήν καταχώρησιν ἱστορικῶν γεγονότων εἰς τὰς στήλας τῆς ἐγκρίτου, φιλοξένου καί ἐθνικῶς ἀγωνιζομένης, ἐφημερίδος σας “Ε.Κ. ”. Τά γεγονότα ἀναφέρονται εἰς λόγους, πράξεις καί ὑποσχέσεις ψευδεῖς, τῶν κυβερνήσεων τῆς Πατρίδος μας, ἀπό 24ης Ἰουλίου 1974 - ἀντικατάστασις τοῦ μονοπροσώπου δικτατορικοῦ καθεστώτος, ὑπὸ μιᾶς συγγνῆς δικτατορικῆς ὀλιγαρχίας - γεγονότα, τὰ ὅποια ἐπὶ τριακονταετίαν συνεχιζόμενα ταλαιπωροῦν τόν λαόν καί καταβιβάζουν τό πολιτισμικόν ἐπίπεδον τῆς λατρευτῆς μας Πατρίδος εἰς τό ἐπίπεδον τῶν πλέον ἀπολιτίστων χωρῶν. Ἐπειδή εἶναι πολλὰ θά μοῦ ἐπιτρέψετε, ἐλπίζω, νά τὰ ἀφηγηθῶ ὑπὸ τύπον ἐπιφυλλίδος, εἰς συνεχείας καί ὑπὸ τόν τίτλον: “ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ ΑΠΑΤΗΛΩΝ”.

1ον

Ἀγαπῆτέ μου κ. διευθυντά καί φίλτατοί μου ἀναγνῶσται αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος “Ε.Κ.”, τῶν ἀνεξαρτήτων Ἑλλήνων, σᾶς συνιστῶ, παρακλητικῶς, νά παρακολουθήσετε ἀναγινώσκοντες καθ’ ἐκάστην Κυριακὴν τὰ ὅσα πρόκειται νά σᾶς ἐξιστορήσω.

Εἶναι ἀπίστευτα, ὅμως δυστυχῶς ἀληθῆ εἰς τό ἀκέραιον. “Ὅστις διαψεύσῃ, ἔστω καί παραμικρόν, θά τοῦ ἐπιτρέψω νά μέ πτύσῃ, δημοσίως. Ἴδού αὐτά, μέ τήν χρονολογικὴν σειρὰν πού τὰ ἔχω εἰς τήν γεροντικήν - 92ετῇ - μνήμην μου:

1) Τήν 24ην Ἰουλίου 1974, ἡμέραν ἀντικαταστάσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἀνδρουτσοπούλου Ἀδαμαντίου, διὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ Καραμανλῆ Κωνσταντίνου, ὀρκισθέντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Προεδρικῆς Δημοκρατίας Σρατηγοῦ Γκιζίκη Φαίδωνος, ἀνατρέψαντος τήν 25ην Νοεμβρίου 1973 τόν Γεώργιον Παπαδόπουλον, διὰ χειρῶν τοῦ φιλτάτου του Ταξιάρχου Ἰωαννίδου Δημητρίου, ἐχορηγήθη γενικὴ ἀμνηστία, δι’ ἅπαντα τὰ ἐγκλήματα πού εἶχον ἐκτελεσθῇ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐκείνης, δηλ.: α) Αἱ ἄνευ δίκης δολοφοναίαι ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τῶν ἐτῶν τῆς Κατοχῆς 1941 - 1944, τοῦ “Κόκκινου Δεκέμβρη 1944”, τοῦ Κομμουνιστοσυμμοριτοπολέμου τῶν ἐτῶν 1946 - 1949 κ.έ., β) Τά “ἐγκλήματα” τῆς περιόδου 21ης Ἀπριλίου 1967 - 1974, ἂν καί ἡ περίοδος ἐκείνη εἶχε δημιουργήσῃ Δίκαιον δι’ ἀποφάσεων ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτάτων Δικαστηρίων τῆς Πατρίδος μας, ἥτοι, Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας - Σ.τ.Ε.- καί Ἀρείου Πάγου - Α.Π. - ὁπότε, δέν ὑπῆρχε λόγος ἀμνηστεύσεως, ἀνυπάρκτων ἐγκλημάτων!

2) Τήν 21ην Ὀκτωβρίου 1974 ἥτοι, τρεῖς μῆνας μετὰ τήν χορήγησιν τῆς ἀνωτέρω ἀμνηστίας, ὑπὸ τῆς “δεξιᾶς” Κυβερνήσεως τοῦ Κ. Καραμανλῆ, θείου

καί θεοῦ τινῶν ἐξ ὑμῶν, ἀνεκλήθη ἡ ἀμνηστία ἐκείνη, ὑπό τοῦ ἰδίου πρωθυπουργοῦ - Κ. Καραμανλῆ - πού τήν εἶχε χορηγήσει. "Ὅμως, δέν ἀνεκλήθη διά τά ἐγκλήματα τῆς ἀριστερᾶς - Κ.Κ.Ε. - παρατάξεως, ὑπαρκτά, στυγερά ἐγκλήματα καί προδοσίαι· ἀνεκλήθη διά τά ἀνύπαρκτα τῆς περιόδου 21ης Ἀπριλίου 1967 - 8ης Ὀκτωβρίου 1973 πού ἔλξηε τό καθεστῶς τῶν Ἀπριλιανῶν. Ἡ ἀμνηστία τῆς 24ης Ἰουλίου 1974 διά τά ἐγκλήματα τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973, ἀνατροπή τῆς κυβερνήσεως Μαρκεζίνη, πραξικόπημα κατά Μακαρίου - Κυπριακόν 1974 - δέν ἀνεκλήθη, ἡ ἀμνηστία· ἰσχύει καί εἶναι ἐλεύτεροι οἱ πράξαντες ταῦτα καί ὀρθῶς, ἀφοῦ ἡμνηστεύθησαν! Διατί ὅμως, ἀνεκλήθη διά τούς Ἀπριλιανούς ἀφοῦ, νόμος αἰώνιος Δικαίου ὀρίζει: "ἀμνηστία χορηγηθεῖσα οὐδέποτε ἀνακαλεῖται"; Ἡ ἐξήγησις τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀμνηστίας - πού μάλιστα, δέν ἐχρειάζετο - διά τούς Ἀπριλιανούς, ὀφείλεται εἰς τήν βαρβαρικήν ἐκδικητικότητα τοῦ θεοῦ Κ. Καραμανλῆ καί εἰς τήν δειλίαν του διότι: Ὁ Ὑπουργός τῆς Δημοσίας Τάξεως, πρῶν Ἀρχηγός Γ.Ε.Σ. Στρατηγός Γκίκας Σόλων ἀπέστειλε τόν τότε Ταξίαρχον τῆς Χωροφυλακῆς Πορικόν Νικόλαον - ζῆ, ἐρωτήσατέ τον - εἰς τόν Παπαδόπουλον καί τοῦ μετέφερεν ἐντολήν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, νά μή λάβῃ μέρος εἰς τάς ἐκλογάς τοῦ Νοεμβρίου 1974, ὡς ἀρχηγός Κόμματος - κατά τάς διαδιδόμενας τότε πληροφορίες τοῦ BBC - ἄλλως θά ληφθοῦν σκληρά μέτρα ἐναντίον του. Καί ὁ υπερήφανος Ἕλλην Γ. Παπαδόπουλος, ἀπῆντησεν ἀξιοπρεπῶς: Δέν δέχομαι ἀπειλᾶς. Θά πράξω διά τήν Πατρίδα μου ὅ,τι μοῦ ἐπιβάλῃ ἡ συνείδησίς μου. Προσθέτω, σήμερον, τί θά προσέθετα: "Πᾶς γάρ ὁ ἐπὶ γῆς καί ὑπὸ γῆν χρυσός, ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιός". Καί τήν ἀρετήν, τήν εἶχεν ὁ Γεώργιος Χρ. Παπαδόπουλος καί ὄχι ὁ ψευτοδεξιός κ. Καραμανλῆς, ὁ ἀπαιτήσας νά μή πολιτευθῇ ὁ Γ. Παπαδόπουλος, "ὅτι πολύ φοβήθηκε διά τήν ἐξουσίαν, μή τοῦ τήν πάρῃ ὁ Γεώργιος καί χάσῃ τήν ἀξίαν!". Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἄλλοι - θεῖε Καραμανλῆ - τί σοῦ ἐπαιΐξαμεν; Μέ ἡρώτησες ἐμέ ἔάν θά ἐπολιτευόμην; Ἦσουν κακός, ἀλλά τά "κατάφερες", ὅπως τά ἔλεες ἐδῶ! Ἐκεῖ πού εἶσαι, πῶς τά πᾶς; Δέν θά ἤθελα νά τά πηγαίνης ὅπως τά ἐπῆγεν ὁ πλούσιος, ὁ ἀφέντης τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου! Ἐμιμήθης τόν Κάϊν!

3) Τήν 21ην Ὀκτωβρίου 1974, μᾶς προσεφέρθησαν ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως - Γκίκα Σόλωνος - δεκαπέντε διαβατήρια λευκά, νά τά διανεῖμωμεν εἰς ἑαυτούς καί ἀλλήλους. "Ὅσοι θά τά ἐδέχοντο θά ἐλάμβανον: Εἰσιτήριον διά χώραν τῆς ἀρεσκείας του ἕκαστος μετά τῆς οἰκογενείας του, τήν δαπάνην τοῦ ταξιδίου καί τήν διαβευαίωσιν ὅτι θά ἀνελαμβάνετο ὑπό τῆς Κυβερνήσεως ἡ δαπάνη διαβιώσεώς του εἰς τό ἐξωτερικόν. Οὐδεὶς τῶν Ἀπριλιανῶν ἐδέχθη τό διαβατήριον. Τρεῖς αὐτοεξορίσθησαν ἰδίαις δαπάναις! Παλληκαριστικά!

4) Τήν πρωτῶν τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 1974, πρό τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, συνελήφθημεν ὑπό ἀστυνομικῶν ὀργάνων καί ἐξετοπίσθημεν εἰς τήν νῆσον Κέα· οἱ: Γ. Παπαδόπουλος, Ν. Μακαρέζος, Ι. Λαδᾶς, Μ. Ρουφογάλης καί ἐγώ! Ἀλλῇ Μακρόνησος αὐτή... δεξιόχειρ! Θά τήν τιμήσῃ ἄρά γε, κάποτε ἡ ὀρχήστρα τοῦ "ἀνεμόμυλου" Θεοδωράκη; Ὁψόμεθα...

5) Ἐκ Κέας ἀπέστειλα ἐπιστολήν - φιλικήν - εἰς τόν Ὑπουργόν τῆς Δημοσίας

Τάξεως, διαβεβαιώνων αὐτόν ὅτι οὔτε ἐγώ οὔτε κανεῖς ἐξ ἡμῶν συνωμότηι διά τήν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως Κ. Καραμανλῆ, ὡς ἡ δικαιολόγησις τῆς ἐκτοπίσεώς μας. Μοῦ ἀπήντησε τηλεφωνικῶς - μάρτυς μου ὁ τότε ἐπικεφαλῆς τῆς Δημοιρίας φρουρήσεώς μας, μοίραρχος Τσίνας - ὅτι δέν θά ταλαιπωρηθῶμεν περισσότερον τῶν δύο ἐτῶν, ὡς τοῦ ὑπεσχέθη ὁ Πρωθυπουργός, Κ. Καραμανλῆς - καί ὅτι ἡ ἐκτόπισις ἔγινε διὰ νά ἱκανοποιηθῇ τό δημόσιον αἶσθημα! Δηλαδή: “Διχόνοια ἡ δολερή”, τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἰδού ἡ 1η ἀπατηλή ὑπόσχεσις.

6) Μετά τρίμηνον, τήν 21ην Ἰανουαρίου 1975, μετήχθημεν νύκτωρ εἰς τὰς φυλακάς Κορυδαλλοῦ, προφυλακισθέντες κατόπιν ἐνός ψευδολόγου βουλευματος βασισθένος ἐπὶ τοῦ θηριώδους Δέλτα Ψηφίσματος τῆς Βουλῆς - Ποινικοῦ νόμου ἀναδρομικῆς ἰσχύος, - Π.Ν. - παραβαίνοντος πᾶσαν ἀρχὴν Δικαίου, μὴ ἰσχύοντος οὔτε εἰς πρωτογόνους λαούς καί θεωρουμένου, ἀκόμη καί παρὰ τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ὡς ἀντισυνταγματικοῦ καί καταργητέου! - βλέπε ἄρθρον 111 παράγρ. 2, τούτου -. Καί ὅμως, ...“ἡ Γῆ κινεῖται περὶ τόν ἥλιον”, ὁ Π.Ν. αὐτός ὁ τῆς “δημοκρατικῆς” Βουλῆς τῶν τριακοσίων δικτατόρων, ἰσχύει καί μᾶς βασανίζει ἐπὶ τριακονταετίαν! Νά παραδεχθῶ ὅτι ἡμεῖς, ἡ Χούντα σας, σᾶς ἐβασανίσαμεν; Ἔστω ναί κατ’ οἰκονομίαν, ΝΑΙ. Ἐβασανίσθητε ἔξ καί ἡμῖς ἔτη, δηλ. πενταπλάσιον, μέχρι τοῦδε χρόνον ἡμεῖς! Δέν ἱκανοποιήθη ἀκόμη τό “δημοκρατικόν” σας συναῖσθημα; Οὔτε Σιωνισταί ὁπαδοί τοῦ μωσαϊκοῦ Νόμου δέν ἐκδικοῦνται κατ’ αὐτόν τόν βάρβαρον τρόπον καί ἐπὶ τόσον μακρόν χρόνον! Μά καλὰ δέν ὑπάρχει ἔστω εἷς ἐκ τῶν τριακοσίων - πλὴν Γ. Καρατσαφέρν - νά ὑψώσῃ φωνὴν διαμαρτυρίας καί νά ὑποβάλλῃ εἰσήγησιν καταργήσεως τοῦ Δέλτα Ψηφίσματος, - Π.Ν., ἀναδρομικῆς ἰσχύος - ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος; Ἀφοῦ δέν τολμᾷ ἡ Βουλὴ, διατί δέν τό τολμᾷ εἷς δικηγόρος; Μόνον ἡ κράτησις εἰς τὴν φυλακὴν ἐνός προφυλακισμένου διὰ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τρομοκρατικὴν ὀργάνωσιν, περισσότερον τοῦ νομίμου χρόνου, συγκινεῖ τὴν ψυχὴν σας ἀξιότιμοι κύριοι κ. Δικηγόροι τῆς Πατρίδος μας; Καί σύ κ. πρῶην Πρόεδρε τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἐλάβατε τοιαύτην ἐπιστολήν μου, διατί δέν εὐηρεστήθητε, κἂν, νά μοῦ ἀπαντήσετε; Τόσπν δημοκρατικὴν γενναιότητα ἔχετε; Ὁ Θεός νά σᾶς ἐλεήσῃ. Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη - ἄς τὴν ὀνομάσω - ὑπόσχεσις τῆς “δημοκρατικῆς” Κυβερνήσεως τῆς Πατρίδος μας, ἡ ὁποία διαρκεῖ ἀνεκπλήρωτος ἐπὶ τριακονταετίαν. Εἰς τό ἐπόμενον φύλλον τῆς φίλης μας ἐφημερίδος “Ε.Κ.”, θά συνεχισθῇ ἡ ἀπαρίθμησις τῶν εἰς ῥυθμόν καταρρακτῶν τοῦ Νιαγάρα, φημισμένου ποταμοῦ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, διδομένων ὑποσχέσεων ὑπὸ τῶν κρατούντων εἰς τόν κρατούμενον λαόν... αἰχμάλωτον τῶν ὑποσχέσεων των...!

Καταρράκτης υποσχέσεων άπατηλῶν (Β')

19 Σεπτεμβρίου 2003

Καί ἦλθεν, αὐτόκλητος, ἡ δευτέρα άπατηλή καί πάλιν, ὑπόσχεσις! Κάνετε ὑπομονή, θά μετρήσωμεν πολλές, πού ὅλαι στέκονται άκίνητοι, φίλοι μου άναγνώσται.

7) Κατά τό 1ον έπισκεπητήριον τῆς οίκογενείας μου εἰς τάς φυλακάς Κορυδαλλοῦ μοῦ εἶπε μέλος τῆς οίκογενείας μου, κρυφά (!), ὅτι ὁ Ὑπουργός Δικαιοσύνης - φίλος του - τόν διεβεβαίωσεν ὅτι λίαν συντόμως, τό άργότερον εἰς δύο ἔτη, θά εἴμεθα ἐλεύθεροι.

8) Τόν Ἰανουάριον τοῦ 1975, ὡς γνωστόν, ἐψηφίσθη ὑπό τῶν 300 τῆς Βουλῆς, τό γνωστόν θηριῶδες Δέλτα Ψήφισμα, Π.Ν. άναδρομικῆς ισχύος παρά τάς διαμαρτυρίας τοῦ άρχηγοῦ τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. - Ἀνδρέου Γ. Παπανδρέου, ὅτι εἶχε χορηγηθῇ άμνηστία. Ἐδόθη ὑπόσχεσις - 2α / ΔΕΥΤΕΡΑ - ὅτι αὕτη ὡς καί πᾶσα ἄλλη πρᾶξις σχετιζομένη μέ τό ζήτημα τοῦτο καί ἀντιβαίνουσα τάς άρχάς τοῦ Συντάγματος, θά - ΘΑ - καταργηθοῦν διά νόμου. Στέκεται, βλέπε ἄρθρον 111 παράγρ. 2, τοῦ ἐν ισχύϊ Συντάγματος.

9) Κατά μῆνα Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1976, ὡραν έπισκεπητηρίου οίκογενειῶν μέ ἐνημέρωσε, κρυφά, γαμβρός μου, ὅτι εἶχεν έπισκεφθῇ τόν Ὑπουργόν Δημοσίας Τάξεως Γκίκαν Σόλωνα, ὁ ὁποῖος τόν έβεβαίωσεν ὅτι, τήν 1ην τοῦ ἔτους - 1977 - "θά"- Θ Α - "φᾶτε ὅλη ἡ οίκογένεια μαζί μέ τόν πενθερόν σου ἐλεύθερον". Θ Α ἔχη χορηγηθῇ άμνηστία δι' ὅλους, πλήν ενός. Αὕτη εἶναι ἡ 3η / ΤΡΙΤΗ, άπατηλή ὑπόσχεσις, ἐκ τῶν Θ Α, τοῦ καταρράκτου Νιαγάρα! Διά τήν τοιαύτην - βεβαίαν - ἐπεσκέφθη, μέλος τῆς οίκογενείας μου, τόν δώσαντα ταύτην Γκίκαν Σόλωνα, νοσηλευόμενον εἰς τό νοσοκομεῖον καί τόν ἠρώτησε σχετικῶς. Ἡ άπάντησίς του ἦτο: "Μόλις ἐξέλθω τοῦ νοσοκομεῖου θά έπισκεφθῶ τόν κύριον Καραμανλῆν" - Πρωθυπουργόν, ἦτο ἔτος 1977 μῆν Φεβρουάριος - καί θά διαμαρτυρηθῶ, ἐντόνωνς καί θά - Θ Α - άπαιτήσω τήν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποσχέσεώς του.

Δυστυχῶς, ὁ φίλτατός μου Στρατηγός, μετέστη εἰς τήν ἄλλην ζωήν, αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη. Ὁ Θεός νά τόν ἀναπαύῃ ἐν Παραδείσῳ. Ἐπιτρέπατέ μου μίαν παρένθεσιν, διά νά σᾶς ἀφηγηθῶ παρομοίαν περίπτωσιν - ὄχι ὑπόσχεσιν καταρρακτῶν... -. Νοσηλευόμενος εἰς τό Λαϊκόν - πρώην Βασιλεὺς Παῦλος - Νοσοκομεῖον, ἀπό ἐγχείρησιν κήλης, μέ ἐπεσκέφθη εἰς τό δωμάτιόν μου ὁ εἰς γειτονικόν δωμάτιον νοσηλευόμενος, πρώην Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὁ αἰέμνηστος Παπασπύρου Δημήτριος καί ἐξέφρασε τήν αντίθεσίν του, διά τήν ἄδικον καί ἀντισυνταγματικήν καταδίκην μας καί τήν ἐπὶ τόσων μακράν διάρκειαν κρατήσεώς μας εἰς τήν φυλακήν. Ἦτο τό ἔτος 1986, ὅπου μέ ἐπεσκέφθη καί ὁ Στρατηγός Πανουργιάς Πανουργιάς, καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Παπασπύρου.... Ὁ αἰέμνηστος Παπασπύρου, ἄνευ ιδικῆς μου αἰτήσεως, μοῦ εἶπεν ὅτι μόλις ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ Νοσοκομεῖου, θά έπισκεφθῇ τόν Πρωθυπουργόν, Ἀνδρέαν Γ. Παπανδρέου καί

θά τοῦ ζητήσῃ, τὴν ἄμεσον λήξιν αὐτῆς τῆς ἀπαράδεκτου ἀνωμαλίας, ἀδικίας ἢ ὁποία δέν τιμᾷ τὴν Πατρίδα μας. Φίλοι μου, καλοί μου φίλοι ἀναγνώσται, θά ἔρθῃ ἡ σειρά καί τῶν ἐν ζωῇ μαρτύρων τοῦ ἀντικειμένου διὰ τό ὁποῖον σᾶς ταλαιπωρῶ, ἄν καί δέν πταίω, μόνον, ἐγώ· πταίετε καί σεῖς, ὅχι ὅλοι... πολλοί ἐξ ὑμῶν μέ πιέζετε συνεχῶς καί ἐπιμόνως: “ἐνημερώσατέ μας, πέστε μᾶς τα ὅλα, γιατί τὰ κρίβετε, θέλομεν νά μάθωμεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν...”. Σᾶς τὰ ἔγραψα, ἀρκετά, εἰς τὰ μέχρι τοῦδε κυκλοφοροῦντα τέσσαρα βιβλία μου. Ἀπαντῶ εἰς ὅσους μέ ἐρωτᾶτε... Ἄν τώρα, σᾶς ταλαιπωρῶ, πταίετε.... “ὅποιος δέν θέλει, ἢ δέν ἀντέχει στοὺς χτύπους, στό χαρκηδιό δέν πάει!”. Κλείει ἡ παρένθεσις, “πᾶμε γι’ ἄλλα”.

Εὐρισκόμεθα εἰς τό ἔτος 1977, παραμοναί ἐκλογῆς Προέδρου Δημοκρατίας. Δέν ἐπαρκεῖ ὁ ἀριθμός τῶν Βουλευτῶν τῆς Ν.Δ., διὰ νά ἐκλέξῃ ὡς Πρόεδρον τόν ἰδικόν της - τί ὠραία Δημοκρατία, “φτιαχτή” ἢ “φτυστή”! - ὁπότε, ἰδού ἡ εὐκαιρία, νά ἡ Ἑθνική Παράταξις, μέ ἀρχηγόν τόν Σπυρίδωνα Θεοτόκην, τοῦ Στεφάνου Στεφανοπούλου, νομίμου ἀρχηγοῦ μὴ ἐκλεγέντος Βουλευτοῦ - ἀνθ’ ἡμῶν Γουλειμῆς, - καλεῖται ὁ Θεοτόκης νά “τσοντάρη!”. Δώσε μας τοὺς πέντε βουλευτάς τῆς Ε.Π. νά σοῦ ἀποφυλακίσωμεν τὴν “Χούντα”. Νά ἡ 4η / ΤΕΤΑΡΤΗ - “καταρρακτώδης” ὑπόσχεσις! Δίδονται οἱ πέντε “Χουνταῖοι” Βουλευταί, γίνεται Πρόεδρος Δημοκρατίας ὁ “θεός”, καί ὡς τοιοῦτος... τέθηκε τοιοῦτος: Ψεύστης, ἄδικος, ἐκδικητικός, ἄφιλος καί... ὡς νεκρός, ἅς κοιμᾶται ὅπως ἔστρωσεν! Ὑπεσχέθη εἰς τόν Βασιλέα, ὅτι θά προπαρασκευάσῃ τὴν ὑποδοχὴν του καί θά - ΘΑ - τοῦ τηλεφωνήσῃ νά ἔρθῃ! Ἀκόμη περιμένει!

Τόν ἐξηπάτησε. Τόν ἀπεκάλεσε “καρκίνωμα”, τόν ἐξεθρόνισεν ἐκ τοῦ θρόνου ἐκ τοῦ ὁποίου τόν εἶχεν “ἀποκαθηνῶσει” ἡ 21η Ἀπριλίου 1967, τόν Ἰούλιον 1973, διὰ δημοψηφίσματος. Δι’ ἀπάτης καί δόλου κατῴρθωσεν, ὁ θεῖος, νά διαλύσῃ τὰ μέχρι τῶν ἡμερῶν του ὑπάρχοντα: Δεξιούς, βλέπε ἢ λέγε Ἑθνικὴν Παράταξιν - Ε.Π. -, “Ἐνωσιν Κέντρου - Ε.Κ. - Ζίγδη, Βασιλόφρονας κ.λ.π. Θά τόν μιμηθῇ ὁ ἀνεψιός; Μᾶλλον ναί, ἀφοῦ φαίνεται νά ἔχῃ κατορθώσει τὴν διάλυσιν τοῦ ἰδίου του κόμματος καί ἔχει μηδενίσει τὴν ἀξιοπιστίαν του. Βλέπετε τὴν ἄνοδον τοῦ ποσοστοῦ τῶν ψηφοφόρων πρὸς τό κόμμα, τοῦ ὁποίου τυγχάνει ἀρχηγός καί τὴν μείωσιν τοῦ ποσοστοῦ τῶν προτιμώντων αὐτόν διὰ τὴν θέσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ! Ἀντί νά τό πηγαίνῃ “δεξιότερα Κουρουπάκιον”, τό ὁδηγεῖ “ἀριστερώτερα Τζαννετάκο”, καί “... ὅχι ἡμετέρους ἀλλὰ ἀξιοκρατικωτέρους!...”. Κωμικὴ ἡ κατάστασις - γενικῶς -, ἄν μὴ τραγικὴ, ἀφοῦ δέν ἐφαρμόζει τοὺς νόμους τοὺς ὁποίους ἡ ἰδία αὐτὴ κατάστασις ψηφίζει. Π.χ.: Ἀρνεῖται - ἡ δημοκρατικὴ, ὑποτίθεται καί δὴ σοσιαλιστικὴ αὐτοκαλουμένη, κυβέρνησις τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. -, νά ἐκτελέσῃ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 2838/2002, ἀφορῶσας τοὺς ἐν ἀποστρατεία Ἀξιωματικούς τῶν Ε.Δ., τῶν Σ.Α. καί τοῦ Λ.Σ., ἀλλὰ καί τόν σχετικόν νόμον περὶ συμφιλίσεως τοῦ ἔτους 1989, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαιρεῖ τοὺς πραγματικούς ἀντιστασιακούς, δηλ. ἡμᾶς! Διατί; Διότι ὁ πρωθυπουργός ἰσχυρίζεται ὅτι “αὐτὴ εἶναι ἡ Ἑλλάδα”!

Μπράβο πρωθυπουργέ, εσύ όμως τήν ἔκανες καί τήν κάνεις ἔτσι, ἀφοῦ σοῦ τό ἐπιτρέπει ἡ ἀξιωματική ἀντιπολίτευσις(!) καί σέ ψηφίζουν οἱ περισσότεροι "Ἕλληνες! " "Ἀς προσέχουν, στό ἔξῃς". Ἀρχηγοί τῶν μικρῶν κομμάτων, ἄν πράγματι σκέπτεσθε ἐθνικά καί θέλετε νά σᾶς ψηφίζουν διά νά κυβερνήσετε, διά νά διορθώσετε τά - ἀδιόρθωτα πράγματα ὑπέρ τοῦ Λαοῦ, ΕΝΩΘΗΤΕ! διά νά σωθῇτε καί νά σώσετε τήν Ἑλλάδα! Ἄλλως διαλυθῇτε διά νά μή μᾶς ταλαιπωρῇτε. Ἐξέφυγα ἐκ τοῦ κυρίου θέματος, παρασυρθεῖς ἐκ τῆς ἀδικίας..., ζητῶ συγγνώμην. Ἐπεταί συνέχεια...

Μέ ἀγάπην καί τιμὴν

Καταρράκτης ὑποσχέσεων ἀπατηλῶν (Γ')

22 Σεπτεμβρίου 2003

Καλὴν καί ὑπομονητικὴν δύναμιν σᾶς εὐχομαι, φίλοι μου ἀναγνώσταί. Ἐλπίζω νά μέ ἀνεχθῇτε ἕως τό τέλος! Ἐπιμείνατε καί "ὁ ἐπιμένων ἕως τέλους οὗτος νικᾷ"! Προσπαθῶ νά περιορισθῶ εἰς τὰς πρὸς ἡμᾶς τοὺς - Ἀπριλιανούς - δοθείσας καί διδομένας ὑποσχέσεις· θέλω νά ἀποφύγω τὰς, γενικῶς, πρὸς ὅλον τόν λαόν διδομένας. Παρασύρομαι, ὅμως, ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι δίδονται καθημερινῶς τόσαι ὑποσχέσεις - ἐκσυγχρονισμοῦ, ἐπανιδρύσεως, ἐπανασυγκλίσεως, νεοδημοκρατικοποιήσεως, νεοπασοκοπασκοκίσεως, νεονεοτερίσεως..., ὥστε νά ἐνθουσιάζωμαι καί θέλω νά μεταδώσω τόν ἐνθουσιασμόν καί εἰς ὑμᾶς. Νά σπάσῃ ἡ κατῆφεια, ἡ ἀπογοήτευσις, ἀπὸ τὰ τόσα δεινά: Παραβάσεις, παραβιάσεις, παρενοχλήσεις - ὅχι μόνον τοῦ εἴδους... Κλίντον -, ληστεῖαι, δολοφονίαι, τροχαῖα - θανατηφόρα αὐτῆματα - ἀκρίβεια, φτώχεια, παρανομίαι, ἀδικίαι, κλοπαί, δωράκια, πανωτόκια, ἡμετεροκρατία, ἀναξιοκρατία, ἀπεργίαι, ἀνεργία καί, καί, καί..., μή χειρότερα, Θεέ μου βάλε τό παντοδύναμον χερί Σου, λυπήσου μας! Τόσους βασανισμούς, δέν ὑπέστη ὁ ἑλληνικὸς λαός, οὔτε ἀπὸ τὰ κατοχικά στρατεύματα Ἰταλῶν, Γερμανῶν, Βουλγάρων καί ἡμετέρων Σταλινοκινήτων γνωστῶν "Δημοκρατικῶν". Ἐλεος Θεέ μου! Ἐπομένως, ὡς βλέπετε, δέν εἶναι μονομερεῖς αἱ ἀπατηλαὶ ὑποσχέσεις, δηλ. μόνον πρὸς ἡμᾶς τοὺς οὕτως ἀποκαλουμένους Χουντικούς! Εἶναι γενικά τὰ "δῶρα" τῆς Πανδώρας "Δημοκρατίας" μας! "Δῶσε μου καί μένα..."

Μακρά ἡ εἰσαγωγή, συγχωρήσατέ με, εἰσέρχομαι εἰς τὰ... ἡμέτερα, τὰ τριαντάχρονα βάσανα. Διότι μή μοῦ πῆτε ὅτι δέν εἶναι μεγαλύτερος βασανισμός ἡ ἀπάτη ἀπὸ οἰανδήποτε σωματικὴν ταλαιπωρίαν. Εἰλικρινῶς θά ἐλόγιζα ἑμαυτόν εὐτυχῇ, ἐάν μέ εἶχον ἐκτελέσει τότε μέ τήν εἰς θάνατον καταδίκην μου, παρά νά ζῶ, ὅπως... δέν ζῶ! "Φοβερός ὁ θάνατος, πάτερ Μυριήλ, ἀλλά πολὺ φοβερότερον εἶναι τό νά μή ζῇ... ὁ ζωντανός!". Εἶπεν ὁ Γιάννης Ἀγιάννης εἰς τόν ἐξομολογοῦντα

αυτόν 'Επίσκοπον... - "Άθλιοι, Βίκτωρ Ουγκώ - Γράφων, διαβάζω καί βλέπω τήν πρόκλησιν τοῦ εἰς τήν γειτονικήν μου στήλην κ. 'Αθ. Βασιλοπούλου, ἐρωτῶντα με. - "Διατί στέκονται χωρίς τρύπες, λακκοῦδες, καθιζήσεις κ.λ.π., τά πρό 30ετίας ἐπὶ τῆς ἐπαράτου, κατασκευασθέντα ἔργα, ἐνῶ τά κατασκευαζόμενα μεταπολιτευτικῶς, ξεχαρβαλώνονται τήν ἐπομένην;". Φίλε, 'Αθανάσιε κ. Βασιλόπουλε: Διότι ἐπὶ "τρискаταράτου", ἐπαράτου - λέτε τὴν ὅπως θέλετε - αὐστηρῶς καί διὰ ῥοπάλου, ἀπηγορεύοντο τά μερίδια κέρδους ἐξ ὑπόπτων ἐργολαβιῶν, ἐπιχειρήσεων κ.λ.π., κοινῶς μίζες, λαδῶματα, μπαχτσίσα, ἢ καί τά κατὰ τὸν ἀείμνηστον 'Ανδρέαν... δωράκια, "ὄχι πάνω ἀπὸ 500 ἑκατομμύρια δρχ."! 'Απόδειξις ὅτι τοὺς 'Απριλιανούς τοὺς ἀποκαλεῖτε βλάκες, ἐνῶ τοὺς μεταπολιτευτικούς τοὺς λέτε κλέφτες μέ: "βιλάρες" κ.λ.π., ἐνῶ ἡμᾶς, οὔτε μέ "καλυβάρες"! Τό σοβαρώτερον, ὅμως, τῆς ἐποχῆς ἐκείνης - πολλοὶ τὴν νοσταλγοῦν, σεῖς τοὺς ὑπολογίζετε σταγονίδια, ἔστω - εἶναι ὅτι τότε: 'Υπουργοὶ ἦσαν ἐντιμότατοι, ἱκανώτατοι, σοβαρώτατοι 'Ελληνες, ἐπιστήμονες, εἰδήμων ἕκαστος διὰ τό ἔργον τό ὁποῖον ἀνελάμβανεν, π.χ. 'Υπουργὸς Δημοσίων Ἔργων, δέν ἦτο φοιτητὴς ὀδοντιατρικῆς ἦτο Πολιτικὸς Μηχανικὸς, καθηγητὴς Πολυτεχνείου - ὅχι τοῦ ἡρωϊκοῦ μέ τὰς μυριάδας νεκρῶν τοῦ Μπέη, πού ἀνασκάψας 'Υμνητόν καί περιοχὴν του, οὐδένα ἀνεῦρε - καί ὁ ὁποῖος, καθηγητὴς εἰργάζετο, ἀνιδιοτελῶς, ἐντίμως καί ἀποδοτικῶς, ὅπως ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἀγνοί 'Ελληνες τοὺς ὁποίους ἐπεστράτευσεν ἡ ἐθνικὴ ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις τῆς 21ης 'Απριλίου 1967. 'Επρογραμματίζον, διυθύθουν, ἤλεγχον καί ἐσυντόνιζον. 'Απερρόφων τό ποσὸν τό ὁποῖον τοὺς διετίθετο κατ' ἔτος, ἅπαν ἐκ τοῦ ἰδρωτός τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐργαζομένου καί ἐντίμως φορολογουμένου. Καί ἔγιναν ἔργα πολλὰ, κατὰ τά ἔξ καί ἡμῖς ἐτη ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἴσως περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἔχουν γίνεαι καί γίνονται ἐπὶ 30 μεταπολιτευτικὰ ἔτη, παρὰ τὸν πακτωλὸν τῶν διδομένων ὑπὸ τῆς Ε.Ε. χρημάτων πού ἀνικάνως σπαταλῶνται, δέν ἀπορροφῶνται. Φίλε 'Αθανάσιε τό θέμα αὐτό εἶναι πολὺ σοβαρόν καί ἡ ἀπάντησίς του ἀπαιτεῖ σοβαρώτατον Εἰσαγγελέα. Δυστυχῶς, ὅχι μόνον διὰ τό συγκεκριμένον. 'Υπάρχει καί τό ἐθνικῶς καταστρεπτικόν, τό: "Τουρκικὸ πεδίο βολῆς ἡ Λήμνος" καί, καί, καί ὁ κύριος Μητσοτάκης δηλώνει: "Κάνει ἔγκλημα ὁποῖος ὑπόσχεται...", συμπλήρωσε, "Χρυσόστομε!... ὁποῖος τὰς ἀθετεῖ, ὅπως καί σύ...". Διότι εἶναι παγκοίνως γνωστὴ ἡ ὑπόσχεσίς σου εἰς τὸν Γ. Παπαδόπουλον ἐν ἔτει 1989 ὅτι "τόν πρῶτον μῆνα τῆς πρωθυπουργίας σου - ἐάν... - ΘΑ ἔδιδες τέλος εἰς αὐτό τό θέμα, δίδων πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τοὺς 'Απριλιανούς. Ἐγίνες Πρωθυπουργὸς ἀλλὰ ἐπὶ τρία ἔτη... δέν ἔφθασεν ὁ πρῶτος μῆν. - Φίλε διορθωτά, ἰδοὺ ἡ διαφορὰ τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου "μή", ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν πῶσιν τοῦ μηνός, ὁ "μῆν"!-

Συγχωρήσατέ μου τὴν χρονολογικὴν σειρὰν, ἀλλὰ ἡ εὐκαιρία τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως, μοῦ ἐπιβάλλει νά ἀριθμήσω ὡς 5ην, ΠΕΜΠΤΗΝ, τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Μητσοτάκη δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν ἀποφυλακίσεώς μας καί τελικῶς τὴν ἐπῆραν καί αὐτὴν οἱ καταρράκται τοῦ Νιαγάρα! 'Ιδοὺ πῶς τὴν ἐπληροφορήθημεν: Ἦτο ὥρα 13.00 - 14.00 τοῦ μηνός - ὁ μῆν τοῦ μηνός καί ὅχι "μῆν ὑπόσχεσαι", διότι

είναι ως νά ίκετεύης: “Ω, μὴν, ὑποσχέσου μου -, Μαρτίου 1989. Τό κελλί κλειδωμένον. Κρούει τήν θύραν μου ὁ Γ. Παπαδόπουλος καί μοῦ λέγει: “Ὅταν ἀνοίξῃ τό κελλί, πάρε τόν Νίκον - Μακαρέζον - καί ἐλᾶτε στό κελλί μου”. Ἐπήγαμεν, εἰς τό κελλί του - 70 τό ἰδικόν του, 68 τό ἡμέτερον καί 66 τοῦ κ. Μακαρέζου - καί μᾶς διηγήθη: “Μέ ἐπεσκέφθη, ἐκτάκτως, ὁ Δικηγόρος μου Καραγιαννόπουλος Ἄγγελος καί μοῦ εἶπεν, ὅτι εἵρχετο ἀπό τό γραφεῖον τοῦ κ. Μπισοτάκη, ὁ ὁποῖος τόν ἐβεβαίωσεν...”, ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρω καί μάλιστα τόν ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ ἀποφυλάκισις θά ἐπραγματοποιεῖτο μέ πλήρη ἀποκατάστασιν τῶν κακῶς καταδικασθέντων Ἀπριλιανῶν. Νά σᾶς ἐπαναλάβω κ. Μπισοτάκη τήν ἀνωτέρω δήλωσίν σας; Ἰδού: “κάνει ἔγκλημα ὅποιος ὑπόσχεται...”, χωρίς νά ἐκπληρῶνῃ αὐτήν τήν ὑπόσχεσιν, τήν ὁποίαν δίδει! Καί τί εἶναι αὐτός πού κάνει τό ἔγκλημα; Φυσικά, ἐγκληματίας. Καί διατί δέν καταδικάζονται ὅλοι αὐτοί οἱ ἐγκληματίαι τῆς μεταπολιτεύσεως, οἱ ὁποῖοι μᾶς ὑπόσχονται ἀπό τῆς πρώτης στιγμῆς, ὅτι θά - ΘΑ, ΘΑ, ΘΑ - καί ἐπὶ 30 ἔτη μένομεν εἰς τό “ἀκουστικόν” μας; Θά προσπαθῇσώ νά κρίνω ἐπικρῶς τό ἔγκλημα τοῦ κ. Μπισοτάκη, διηγούμενος τά κατωτέρω ὡς τά ἔχω πληροφορηθῇ: Ἐνθυμούμεθα, ὅσοι ὑφιστάμεθα αὐτό τό ἔγκλημα, ὅτι ὁ κ. Μπισοτάκης ἐδήλωσεν ἕνα βράδυ τοῦ 1992 ἢ 93(;), ὅτι ἡ κυβέρνησίς του ἀπεφάσισε τήν ἀμνηστευσιν - ἢ ἀπονομήν χάριτος - εἰς ἅπαντας τοὺς καταδικασθέντας διὰ τοῦ Δ΄ ψηφίσματος, πλὴν τοῦ Ἰωαννίδη. Τήν ἀμέσως ἐπομένην πρωΐαν ἀκυρώνεται ἡ χθεσινὴ ἀπόφασις, διότι ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνῆρσαν τήν συναίνεσίν των.

Αἱ πληροφορίες, αἱ ὁποῖαι κυκλοφοροῦν ἔκτοτε, εἶναι ὅτι, περὶ τοὺς ὀκτώ Βουλευταῖς τῆς Ν.Δ. - Κυβερνήσεως τοῦ κ. Μπισοτάκη - ἐπεσκέφθησαν τόν “θεῖον” Κ. Καραμανλὴν καί ἠπέλθον παραίτησιν ἐάν ἀπεφυλακίζοντο οἱ... χουντικοί! Ἀναφέρονται τά ἐξῆς ὀνόματα μεταξύ αὐτῶν: Βιργινία Τσουδεροῦ - δικαιολογημένη διότι εἶχε ταλαιπωρηθῇ ἀδίκως - Ἰωάννης Βαρβιτσιώτης, Μιλτιάδης Ἐβερετ, Εὐάγγελος Ἀβέρωφ... τῶν ἄλλων τά ὀνόματα τά δίδω εἰς τόν Νιαγάραν! Δέν τοὺς τιμῶ. Δέν τιμῶ, ὅμως, καί τήν ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως - ὑποσχέσεως ὡς προανεφέρθη - διότι μαζί μέ τήν ἀκύρωσιν τῆς ὑποσχέσεως, θά ἔπρεπε νά ὑποβληθῇ καί ἡ παραίτησις τοῦ ἀκυρώσαντος αὐτήν, ἐάν εἶναι ἀληθὴν τά ἀνωτέρω. Αὐτό λέγει ἡ ἀνθρωπιά καί κάτι τέτοιο ἐννοεῖ ἡ μαντινάδα τῆς Κρήτης: “ὁ ἄνθρωπος, τέτοιος λογίζεται ἀπὸ τό(ν) λόγον του κι ὄχι ἀπὸ τὰ πλοῦτη του ἢ ἀπὸ τὴ δόξα του” ἢ “ὁ ἄνθρωπος δέν εἶν’ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ ἔχειτά του, ἀλλὰ ἀπὸ τόν λόγον του κι ἀπὸ τὴ ἀνδριάν του”. Τό 1967, εἰς τὴν α΄ περιοδείαν μας εἰς τὴν Κρήτην ὑπεσχέθη ἀμνηστευσιν ἐνός Κρητός δι’ ἓν ἔγκλημά του. Ἐμνηστεύθη τό ἔγκλημα. Μετ’ ὀλίγον χρόνον, συνελήφθη ὁ ἀμνηστευθεὶς διὰ ἄλλο ἔγκλημα, πού εἶχε διαπράξει παλαιότερον ἢ νεώτερον, τοῦ ἀμνηστευθέντος ἐγκλήματος καί ὁ ἀμνηστευθεὶς Κρής, εὐρισκόμενος προφυλακισμένος, εἰς τὰς φυλακάς τῆς Κερκύρας μέ περιέλουσεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων, δι’ ἀκατανομάστων ὕβρεων, διὰ τὴν ἀθέτησιν τοῦ λόγου μου, ὡς ἰσχυρίζετο, ἀναληθῶς. Παρὰ τὴν ἀδικον ἐκείνην ἐπίθεσιν, ἀπήτησα ἀπὸ τὸν Ἀντιβασιλέα νά ὑπογράψῃ τὴν ἀμνηστευσιν...

Καί ἡμνηστεύθη. Παρενόμσα, ναί κύριε - φίλτατέ μου - Ἀρεοπαγίτα Καθάρει Χρῖστο καί σᾶς ζητῶ συγγνώμην, διά πολλοστήν φοράν! Ἐτήρησα ὅμως, τήν ὑπόσχεσίν μου. Τήν ἐτήρησε καί ὁ ἀμνηστευθεὶς παρανόμως. Ἐγένινεν ἕνας ἀξιοπρεπὲς οἰκογενειάρχης, ἐλεύθερος καί ἀπηλλάγη τό Κράτος ἀπό τὰς ταλαιπωρίας καί τὰς δαπάνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβάλλετο διά τήν ἄκαρπον πολυετῇ καταδίωξίν του. Ναί παρενόμσα, διά νά τηρήσω τήν ὑπόσχεσίν μου, ἂν καί δέν ἦτο ἀκριβής. Ἐθεωρεῖτο, ὅμως, καί διελαλεῖτο ὡς δοθεῖσα! Καί θά λέγω καί θά προσπαθῶ:

“Στό μετερίζι τοῦ ἀνθρωπιάς, καί τοῦ τιμῆς τό χρέος
ἐκεῖα θά στέκω νά πατῶ κι ἄς εἴμ’ ὁ τελευταῖος”

Ἀγαπῶ καί τιμῶ

Καταρράκτης ὑποσχέσεων ἀπατηλῶν (Δ')

25 Σεπτεμβρίου 2003

Ἡ ἄνοδος, τοῦ θεοῦ Κ. Καραμανλῆ, εἰς τήν προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, τό ἔτος 1980, ἔφερεν εἰς τήν πρωθυπουργίαν τόν Γεώργιον Ῥάλλην. Ἄνδρα ἐντιμότατον, ἔνδοξον πολεμιστήν - ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους 1940 - 1949 ὡς ἔφεδρος Ἀνθυπὶλάρχος - καί ἥπιον πολιτικόν. Ἡττήθη κατά τὰς ἐκλογάς, τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1981 καί παραιτηθεὶς, ἀνελήφθη ἡ ἡγεσία τῆς Ν.Δ., ἀπό τόν Εὐάγγελον Ἀβέρωφ. Ἡ ἐξουσία παρελήφθη ὁμαλῶς, ἀπό τόν ἀρχηγόν τοῦ Πανελληνίου Σοσιαλιστικοῦ Κινήματος - ΠΑ.ΣΟ.Κ. -, Ἀνδρέαν Γ. Παπανδρέου.

Ὁ Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου, ἀπό τῆς 18.10.1981, μέχρι καί τοῦ Ἰουνίου 1996, διετέλεσε Πρωθυπουργός τῆς Πατρίδος μας, καθ' ὅλον τοῦτο τό χρονικόν διάστημα, μέ μόνην διακοπὴν τήν περίοδον Μάϊος, 1989 μέχρις Ὀκτωβρίου 1990, ὅτε - 1990/1993 -, πρωθυπουργός ὑπῆρξεν ὁ Ἀρχηγός τῆς Νέας Δημοκρατίας - Ν.Δ. -, Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης.

Τά ἔτη τῆς πρωθυπουργίας Ἀνδρέου Παπανδρέου, ἐπομένως, εἶναι ἔνδεκα.

Κατά τὰ ἔτη αὐτά, τὰ ἔνδεκα τῆς Πρωθυπουργίας Ἀνδρέα Παπανδρέου, μᾶς ἐδόθησαν αἱ κάτωθι ὑποσχέσεις. Ἀρίθμησης ἀπὸ τόν ἀριθμόν ἑξ - 6 -, ἀφοῦ ἀνεφέρθημεν ἕως τώρα εἰς τὰς πέντε - 5 -, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἐδόθησαν ὑπὸ τῆς Ν.Δ.

6η, λοιπόν, ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ

Τόν Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1981 - ἕνα περίπου μῆνα μετὰ τήν ἀνάληψιν τῶν Πρωθυπουργικῶν καθηκόντων, παρὰ τοῦ Ἀνδρέου Παπανδρέου -, εἰσῆχθη εἰς τό Γενικόν Κρατικόν Νοσοκομεῖον - Γ.Κ.Ν. - Ἀθηνῶν, καί ὑπεβλήθη εἰς ἐγχείρησιν προστάτου.

Δέν γνωρίζω μέχρι σήμερον - 25.09.03 -, πῶς ἐπληροφορήθη ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου τήν εἰς τό Γ.Κ.Ν.Α., εἰσοδόν μου. Ἐπληροφορήθη ὅμως, ἐκεῖ, ὅτι ὁ Πρωθυπουργός ἐνδιεφέρθη διά τό πρόβλημά μου καί ἔδωσεν ἐντολήν, εἰς τόν

ἀρμόδιον, νά μέ κρατήσουν ὅσον διάστημα θά ἤθελα ἐγώ! Μεγάλη ἡ καλωσύνη του, ἀλλά... παρέμεινα, μόνον, ὅσον χρόνον ἐθεώρησεν ὁ χειρουργός ἱατρός, ἀναγκαῖον, ἥτοι περίπου δεκαπέντε ἡμέρας. Ἴσως, θεωρηθοῦν περιτταί αἱ λεπτομέρειαι αὐταί, ἀπό πολλοῦς. Τάς ἐκθέτω, διὰ νά κρίνῃ ὁ ἀναγνώστης καί νά συγκρίνῃ τήν ἀνθρωπιάν τῶν ἀρχόντων. Νομίζω ὅτι, τοῦτο ἀποτελεῖ χρέος τοῦ γράφοντος Ἱστορίαν. Πολλοί τῶν ἀναγνωστῶν καί ὄχι μόνον ἐκ τούτων, μοῦ τό ζητοῦν καί δὴ ἐπιμόνωνς. Ἐπιστρέψας εἰς τό κελλί μου - ἀλήστου μνήμης, ὑπ' ἀριθμ. 68 -, ἐκλήθην ὑπό τοῦ ἱατροῦ τῶν φυλακῶν διὰ τὰ καθιερωμένα. Μὲ ἠρώτησε, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἂν ἤμουν εὐχαριστημένος διὰ τήν συμμόρφωσίν μου πρὸς τήν ἐντολήν του, νά ὑποβληθῶ εἰς τήν ἐκτομὴν τοῦ προστάτου. Εἶχον φέρει τήν ἐξῆς ἀντίρρησην, ὅταν μοῦ ἐπέμενε νά συμμορφωθῶ πρὸς τήν γνωμάτευσίν του: “Μά! Γιατρέ μου, εἶμαι ἐβδομήντα ἐτῶν - μεῖον ἓνα -, πόσον θά ζήσω ἀκόμη; Ἐνα-δύο; καί μήπως ζῶ; ζωὴ εἶναι νά ζῇ κανεὶς περιωρισμένος ἐντὸς τεσσάρων τοίχων κλειδωμένος, μόνος, δεκατέσσαρας ὥρας, τοῦ εἰκοσιτετραώρου;” Μοῦ ἀπήντησεν: “Ἐστω καί μίαν φορὰν μόνον, ἂν οὐρήσῃτε ἐφηβικά, ἄξιζει τὸν κόπον αὐτὴ ἡ ταλαιπωρία!”. Τὸν εὐγνωμονῶ! Πράγματι, ὀρθὴ ἡ γνώμη του καί εὐτυχῶς πού τήν ἠσπάσθην!

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἃς ἐνθυμηθῶμεν τὴν χαράν τοῦ Σωκράτους, ὅταν τοῦ ἔλυσεν τοὺς πόδας ὁ δεσμοφύλαξ, διὰ νά περιπατήσῃ, ὥστε νά τὸν ὀδηγήσῃ τό κώνειον, γρήγορα, εἰς τὸν θάνατον! “Εἶναι ἡ εὐτυχεστέρα στιγμή τῆς ζωῆς μου!”, ἀνεφώνησεν ὁ τάλας... Σωκράτης, ὁ ἀπάντων σοφῶν, σοφώτερος.

Ὁ ἱατρός - περὶ οὗ ὁ λόγος, ἀνωτέρω -, λέγεται Μασώτας Ἰωάννης. Κατὰ τὸ πρῶτον οἰκογενειακὸν ἐπισκεπτήριον, μετὰ τὴν ἔξοδόν μου, ἐκ τοῦ νοσοκομείου, μέ ἐπληροφόρησεν ἡ σύζυγός μου ὅτι ὁ Πρωθυπουργός - Ἀνδρέας Παπανδρέου - ἐνδιαφέρεται διὰ τήν ἀποφυλάκισίν μου, καί ὅτι ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, Ἀλευράν Ἰωάννην, νά μεριμνήσῃ. Ὁ Ἀλευρᾶς ἐνημέρωσε τὸν σύγγαμβρόν του Ζάππαν Σπυρίδωνα, Ὑπουργόν ἡμῶν, ἐπὶ Ἀπριλιανῆς Κυβερνήσεως - ἀπορίας ἄξιον πὼς ἠνέχθη ἡ Βουλὴ νά προεδρεύεται ὑπὸ ἀνθρώπου, συγγάμβρου ἄλλου ἀνθρώπου διατελέσαντος Ὑπουργοῦ τῆς “ἐπαράτου”, κούντας! - Τί θά πῇ, ἄραγέ, ὁ φίλτατός μου Σπυρίδων;

Ὁ κ. Ζάππας - νά ζῇ χρόνια πολλὰ τοῦ εὐχομαι -, ἐνημέρωσε τὴν σύζυγόν μου καί οὕτως ἔλαβον γνῶσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Ἀνδρέα Γ. Παπανδρέου, διὰ τὴν κατ' ἐξαίρεσιν, ἀποφυλάκισίν μου! Τοῦ ἔστειλα ἐπιστολήν διὰ τῆς ὁποίας τὸν νύχαρίστουν, ἀλλά: “..., ἐάν κ. Πρωθυπουργέ, θεωρῆτε δίκαιον νά ἀποφυλακισθῶ ἐγώ, ὁ πλεον ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, τότε εἶναι δικαιότερον, νά ἀποφυλακισθοῦν οἱ ἄλλοι, οἱ ὀλιγώτερον ὑπεύθυνοι ἐμοῦ. Εὐχαριστῶν, δέν ἀποδέχομαι αὐτὴν τὴν ἐξαίρεσιν - ρουσφετί -. Ἀποφυλακίσατέ μας ὅλους, διότι ἡ καταδίκη μας εἶναι ἀντισυνταγματική”. Μίαν ἐβδομάδα, πρό τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναστάσεως - Πάσχα -, τοῦ ἔτους 1988, ἐκλήθην ἡ σύζυγός μου, εἰς τὸ Πρωθυπουργικὸν Γραφεῖον. Ἐνώπιον τῆς κυρίας Ἀγγέλας Κοκόλα, ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου εἶπεν εἰς τὴν σύζυγόν μου: “Εἶμαι εὐγνωμῶν

πρός τόν σύζυγόν σας· πέστε του νά πῇ καί εἰς τούς δύο συντρόφους του - ἡννόει Παπαδόπουλον καί Μακαρέζον, “ὄχι συντρόφους”...! - ὅτι, θά ἀποκατασταθοῦν, θά τούς ἀποφυλακίσω δύο μῆνας πρό τῶν ἐκλογῶν. Τούς παρακαλῶ νά μή τό ἀνακοινώσουν, ὅπως παρακαλῶ καί σᾶς. Νά μή γίνη γνωστόν γιατί θά ἀρχίσουν οἱ Δημοσιογράφοι...”! - Μά, τόσον τρομοκράται εἶναι, αὐτά τά ζιζάνια; - Ἡ σύζυγός μου, παρεκάλεσε: “Μά, κ. πρωθυπουργέ, ἕνα χρόνο ἀκόμα στήν φυλακή, δέν ἀντέχομεν ἄλλο! Φοβούμεθα ὕστερα ἀπό τήν αὐτοκτονίαν τοῦ Ἀγγελῆ, πέρυσι, μήπως τόν ἀκολουθήσουν...”. Ὁ πρωθυπουργός τήν καθυσόχασεν εἰπών: “Ἔ, ὄχι ἕνα χρόνο, ἐφέτος...” καί διέκοψε· προφανῶς ἐσχεδίαζεν ἐκλογάς διὰ τό φθινόπωρον τοῦ 1988, ὁπότε δύο μῆνας πρίν, δηλ. περί τόν Ἰούνιον ἢ Ἰούλιον “ΘΑ”, ἢ θά, ἔλυνε τό θέμα μας ὀριστικῶς. Μάρτυς αὐτόπτης καί αὐτήκοος, ἡ εὐγενεστάτη κυρία Ἀγγέλα Κοκόλα, ὡς μοῦ τήν ἐχαρκτήρισεν ἡ σύζυγός μου. Δυστυχῶς, ἡσθένησεν ὁ Ἀνδρέας, εἰσῆλθεν εἰς τό νοσοκομεῖον τοῦ Λονδίνου, ἐχειρουργήθη, ἐταλαιπωρήθη, ἐνυμφεῦθη “τό κοριτσάκι τῶν ὀνείρων του”, νυτύχησεν, ἀλλά τά “κοριτσάκια...” βλάπτουν πολύ τήν ὑγείαν, τῶν διανούντων τήν τρίτην ἡλικίαν καί μάλιστα τῶν βεβαρημένων μέ ἀσθενές τό ζωτικώτερον ὄργανον τοῦ σώματος, τήν καρδίαν... Παρέβην καί εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν, τήν χρονολογικήν σειράν· ζητῶ τήν συγγνώμην σας· δέν βλάπτει, νομίζω, ὅπως ἔρχονται τά γεγονότα εἰς τό λεύκωμα, εἰς τό ὅποιον εὐρίσκονται ἀναγεγραμμένα, αἱ τοιαῦται ἀναμνήσεις, ἔτσι ἀφηγοῦνται! Λοιπόν, ἐπαναλαμβάνω, αὕτη εἶναι ἡ βη ὑπόσχσεις, ἡ ὁποία αἰωρεῖται ὅπως αἰωροῦνται οἱ καταρράκται τοῦ Νιαγάρα ἢ τῶν γνωστῶν εἰς ὅλους μας, τῆς Ἑδέσσης μας, τῆς ὥрайας πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ Πέλλης, ἥτις Πέλλα ἦτο ἡ πρωτεύουσα τῶν ἀρχαίων συνελληνῶν μας, Μακεδόνων. Μακεδόνων Ἑλλήνων, ὄχι ὕβριδιῶν τοῦ φίλου, τινῶν ἐξ ὑμῶν, Γκλιγκόρωφ!

Μετά ἀπό αὐτήν τήν μακράν παρέκβασιν, τῆς χρονικῆς σειρᾶς τῶν καταρρακτωδῶν ὑποσχέσεων, εἰσέρχομαι εἰς τό σημεῖον ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξῆλθον, ἥτοι τῆς ἐγχειρήσεώς μου, τόν Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1981 εἰς τό Γ. Κ. Ν. Ἀθηνῶν.

Πολλαί πληροφορίαι μᾶς μετεφέροντο ἀπό οἰκείους μας καί περισσότεραι ἀπό Δικηγόρους μας. Ὅλοι ἦσαν “καλῶς πληροφορημένοι, ἀπό ἐπίσημα ΠΑ.ΣΟ.Κικά χεῖλη, ὅτι δρομολογεῖται ἡ ἀποφυλάκισις! Λίαν συντόμως”. Ἡ πλέον πειστική καί ἀπολύτως ἀληθής ἦτο ἡ κατωτέρω:

Μέλος οἰκογενείας ἐνός ἐξ ἡμῶν - θά δώσω τά στοιχεῖά του ἐάν ἡ πληροφορία ἀμφισβητηθῇ παρὰ τῶν ὀνομαστί ἀναφερομένων... - μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι: “Μέ ἐκάλεσεν ὁ... Μένιος - Ἀγαμέμνων -, Κουτσόγιωργας, εἰς τό σπίτι του καί μοῦ εἶπεν ὅτι, ἔχει ἐντολήν ἀπό τόν πρωθυπουργόν νά συντάξῃ νόμον πρὸς εἰσῆγησιν ἐγκρίσεώς του ἀπό τήν Κυβέρνησιν, διὰ τοῦ ὁποίου θά ρυθμίζηται ἡ ἀποκατάστασις σας..., ἀποφυλάκισις κ.λ.π.!”. Ἦτο περίοδος, πού ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου, θριαμβευτής τῶν ἐκλογῶν τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1981, συνήντα δυσχερείας εἰς τό ἔργον του, ἐκ τῶν ἔσω καί ἐπρογραμματίζεν αἰφνιδιαστικὰς ἐκλογάς. Ὡραμιζέτο νέον θρίαμβον, μεγαλύτερον τῆς 18ης Ὀκτωβρίου. “Πολυμήχανος

καί εὐφυστάτος, ἐσεδίαζε”, συνέχιζεν ἡ πληροφορία “νά βοηθηθῇ τό Κόμμα Γ. Παπαδοπούλου, Ἑθνική Πολιτική Ἑνωσις - Ε.Π.ΕΝ. - οἰκονομικῶς καί διά τῶν Μ.Μ.Ε. κρυφίως, νά λάβῃ μέρος εἰς τάς ἐκλογάς, διά νά ἀποσπάσῃ ψήφους ἀπό τό κόμμα, τῆς ἀντιπάλου του, Ν.Δ.”! Ὁ μεταφέρων αὐτήν, τήν πολύ εὐχάριστον εἶδῃσιν - πληροφορίαν ἐξ ἐπισήμων χειλέων - προσέθετεν ὅτι, ὁ Μένιος τοῦ συνέστησεν, αὐστηρῶς, νά μή δημοσιοποιηθῇ αὐτή ἡ πληροφορία, διότι.... “θά σᾶς διαψεύσω καί θά σᾶς χαρακτηρίσω τρελλούς...”! Καί ἡμεῖς μέν, ἐτηρήσαμεν τήν ὑπόσχεσίν μας, ὅτι δέν θά τήν δημοσιοποιήσωμεν καί διά πρώτην φοράν, σήμερον 26.9.03, τήν ἀνακοινῶν. Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., ὅμως, τήν ἔχει ῥίψει εἰς τούς καταρράκτας, μαζί μέ τάς ἐπομένας καί τάς προηγουμένας. Αὐτή, ἦτο ἡ 7η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ, ἀναμείναι τήν συνέχειαν τῶν ἐπομένων.

Καταρράκτης ὑποσχέσεων ἀπατηλῶν (Η΄)

2 Ὀκτωβρίου 2003

Φίλοι ἀναγνώσται, τῆς ἐφημερίδος μας “ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”, σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι ἔχω ἀναφερθῇ προηγουμένως - εἰς τάς τέσσαρας συνεχείας - εἰς ἐπτά, 7, ὑποσχέσεις τάς ὁποίας “ἐπῆρεν ὁ Νιαγάρας εἰς τούς καταρράκτας του”. Ἀναφέρομαι ἤδη - προχωρῶν -, εἰς τήν ὀγδόην, 8ην, ΥΠΟΣΧΕΣΙΝ. Μέ τήν συγγνώμην σας, παρενθέτων μίαν παράκλησιν: Συστήσατε, ἕκαστος, ἀπαιτήσατε ἀπό τά πρακτορεῖα ἐφημερίδων τῆς περιοχῆς σας, νά ἀναρτοῦν τήν ἐφημερίδα μας αὐτήν εἰς τά περίπερά των, ὅπως πράττουν καί διά τάς ἄλλας ἐφημερίδας. Ἡ Δημοκρατία δέν ἐπιτρέπει ἐξαιρέσεις -, παρά μόνον διά τούς “ἐπαράτους χουντικούς”, ἀλλά ὁ “ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”, δέν εἶναι οὔτε χουντικός, οὔτε ἐξηρητημένος ὑπό κανενός, εἶναι ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ! -, ἡ Δημοκρατία ἀπαιτεῖ ἰσονομίαν ὀφείλει νά σέβηται τούς νόμους τούς ὁποίους, μάλιστα, αὐτή ἡ ἰδία συντάσσει καί ψηφίζει. Ἰδοὺ τώρα ἡ 8η ὑπόσχεσις. Κατά τήν δεξιῶσιν εἰς τήν λέσχην Ἀξ/κῶν τῆς Θεσσαλονίκης, περίοδος τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως, ἐπλησίασε τόν Πρωθυπουργόν, Ἀνδρέαν Παπανδρέου, ὁ ἀναπληρωτής ἀρχηγός τοῦ Κόμματος τοῦ Γεωρ. Χ. Παπαδοπούλου, Ε.Π.ΕΝ., Δημητριάδης Χρύσανθος καί τόν ἠρώτησε σχετικῶς. Ὁ Ἀνδρέας τοῦ ἀπάντησεν: “Ἐχω δώσει ἐντολήν εἰς κ.κ. Τσοχατζόπουλον, Γιαννόπουλον καί Κουτσόγιωργαν, νά συντάξουν τόν νόμον τῆς λήξεως αὐτῆς τῆς ἀνωμαλίας. Φύγετε, ὅμως, μή μᾶς ἀντιληφθοῦν οἱ Δημοσιογράφοι (!) καί μᾶς δημιουργήσουν προβλήματα!...”. Μοῦ εἶναι ἀπεχθής αὐτός ὁ φόβος ἔναντι τῶν Δημοσιογράφων. Θηρία τούς θεωροῦν ἢ θεωροῦν ἑαυτούς ψευδολόγους; Μᾶλλον, ἰσχύει τό δεύτερον! Διότι ἔχω ἀναφέρει καί ἄλλοτε, ὅτι ἰσχύει τό δεύτερον! Μαζί μέ Δημοσιογράφους ἐπισκεπτόμην τόν Ἀνδρέαν Παπανδρέου εἰς τάς φυλακάς ΑΒΕΡΩΦ.

Ὅμοίως, ἐνώπιον Δημοσιογράφων ἐνήργουν δημοσίους διαγωνισμούς διά,

π.χ.: 'Αγοράν αυτοκινήτων, διαφόρων κατηγοριῶν, διὰ τούς δήμους καί τās κοινότητες, κατασκευήν τοῦ ὑπογείου σταθμοῦ αυτοκινήτων εἰς τήν πλατεῖαν Κλαυθμῶνος κ.λ.π., κ.λ.π. Αὕτη ἦτο ἡ πραγματική διαφάνεια, ἡ Δημοκρατία... Διὰτί ἐφοβεῖτο ὁ Ἀνδρέας νά τόν ἀκούσουν οἱ Δημοσιογράφοι, δίδοντα ὑπόσχεσιν; Ὑποθέτω ὅτι, ἐφοβεῖτο τήν ἀλήθειαν, ὅχι τούς Δημοσιογράφους. Αὐτούς τούς ἀπέφευγε διὰ νά μή δημοσιοποιήσουν τά ψεῦδη του, βέβαιος ὢν, ὅτι ὑπέσχετο κάτι, τό ὅποιον δέν ἐπρόκειτο νά ἐκτελέσῃ. Διὰτί ἐφοβήθη νά εἰσέλθῃ εἰς τό δωμάτιον τοῦ Νοσοκομείου εἰς τό ὅποιον ἐνοσηλεύομην; Διήρχετο τυχαίως καί ἐρωτήσας τόν Ἀξ/κόν τῆς φρουρήσεώς μου, ἐνημερώθη καί ἐξέφρασε τήν συμπάθειάν του, ἀλλά "... δέν μπαίνω γιατί θά μέ ἀρπάξουν οἱ Δημοσιογράφοι...".

Εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ Δημοσιογράφοι - πλήν τῶν «...» -, θά ἐξύμνουν τήν πρᾶξιν του καί ὁ Θεός θά τόν ἡμοιβεν... "... ἡσθένησα καί ἐπεσκέψασθέ με, ... - Ματθ. κε, 36 - ... δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τήν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν..." - ἔνθ. ἀν. 34 -. "Ὅστις φοβεῖται τήν "βασιλείαν", ἄς γράφῃ Προεδρίαν! Ἄς μετατρέψῃ καί τήν προσευχήν: "Βασιλεῦ Οὐράνιε...", εἰς "Πρόεδρε Παράκλητε..."! κ.τ.λ.! Ἀφῆνων ἕκαστον, νά συμπεράνῃ, προχωρῶ. Τόν Μάρτιον τοῦ 1991 ἠρώπησα τόν Γ. Χ. Παπαδόπουλον: "Ὁ Γίαιρός ἐπιμένει ὅτι, πρέπει νά μέ στείλῃ στοῦ Νοσοκομείου καί ὅτι, θά προτείνῃ τήν ἀποφυλάκισίν μου διὰ λόγους ἀνηκέστου - ἀθεραπεύτου - βλάβης τῆς υγείας μου, δέν θά ἤθελα νά δεχθῶ τήν πρότασίν του αὐτήν..., ἴσως θά βλάβῃ τήν ὑπόθεσίν μας· ἐξ ἄλλου, ἔχομεν τήν ὑπόσχεσιν Μπιστοτάκν...". Ἡ ἀπάντησις τοῦ Γ. Παπαδοπούλου ἦτο: "... Πρέπει νά δεχθῇς τήν πρότασιν, πρέπει νά βγῇς ἔξω γιά τήν υγεία σου, γιά τήν οἰκογένειά σου, ἀλλά καί γιά τό θέμα μας. Εἶσαι ὁ μόνος πού ἀγωνίζεσαι - ἐδημοσίεμα κρυφίως, μέ ψευδώνυμον, εἰς τήν "ΕΛ. ΩΡΑ", τούς "ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ" κ.ἀ. τακτικά, ἄρθρα... -, καί θά ὠφελήσῃς. Ἄν δέν βγῇς ἐσύ, ἐγώ θ' αὐτοκτονήσω!". Αὐτήν τήν ἀπειλήν τήν προέβαλλε συχνάκις, ὁ καλοκάγαθος Γεώργιος Χ. Παπαδόπουλος, ἦτο μία συμπαθής του φράσις, δηλοῦσα τήν σφοδράν ἐπιθυμίαν του, διὰ τήν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων του. Ἐξῆλθον τῶν φυλακῶν μετά ἐξάμηνον ἀπό τῆς συζητήσεως ἐκείνης, συγκεκριμένως τήν 28ην Σεπτεμβρίου. Ἐκτοτε, ἀνά 5μηνον ἀνανεώνεται ἡ ἐγκρισίς τῆς διακοπείσης ποινῆς, τῆς ἰσοβίου καθεῖρξέως μας. Ἐγκρίνεται - ἡ ὅχι - ὑπό τοῦ 3μελοῦς Ἐφετείου Κακουργημάτων Πειραιῶς, κατόπιν ἀποφάσεώς του, στηριζομένης εἰς ἀρκετά πολὺπλοκον διαδικασίαν καί βασανιστικήν ταλαιπωρίαν μας, ἀποσκοποῦσαν εἰς ἐκδίκησιν ἢ καί ἐξευτελισμόν μας! Καθαρά βαρβαρότης! Ὁ πρῶν Πρῶεδρος τῆς Δημοκρατίας Χρ. Σαρτζετάκης, θά τήν ἐχαρακτήριζε "κτινωδίαν".

Μίαν ἡμέραν μοῦ ἐτηλεφώνησεν ὁ φίλτατός μου συνεπαναστάτης, Νικ. Ι. Μακαρέζος - ἐκ τῆς οἰκίας του μέ ἀνήκεστον καί αὐτός - ὅτι, τοῦ εἶπεν ὁ σύμβουλος τοῦ Πρωθυπουργοῦ, κ. Μπιστοτάκν, Στρατηγός κ. Νικ. Γρυλλάκης νά ὑποβάλῃ αἰτήσιν χάριτος ἡ ὁποία "θά" ἐγκριθῇ ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Κ. Καραμανλῆ, μετά τοῦ ὁποίου ἔχει συζητήσει τό θέμα καί ἔχει ὑποσχεθῇ, ὅτι "θά" τήν ἐγκρίνῃ καί "θά" ἰσχύσῃ δι' ὅλους μας. Τήν ὑπέβαλε καί ἀπερρίφθη

μετά πατάγου καί αυτή, ή 9η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ, άπατηλή! Μή λησμονῶμεν τήν ἀρίθμησιν!

Μετά έν - άν ένθυμοῦμαι καλῶς ἔτος -, μέ έπεσκέφθη ό - νῦν, 2003 - αείμνηστος Στρατηγός Ἀριστομένης, “Μένιος”, Γκράτσος καί μοῦ εἶπεν: “Ἐρχομαι κατόπιν έντολῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Κ. Καραμανλῆ, νά σᾶς μεταφέρω τήν απόφασίν του, νά χορηγήσῃ χάριν εἰς ὅλους σας, μέ τήν ἐξῆς διαδικασία: Ἐκ τῶν ἑξ, πού εὑρίσκεσθε ἐκτός τῶν φυλακῶν μέ ἀνήκεστον βλάβην, νά υποβληθῇ αἴτησις χάριτος ἀπό τούς τρεῖς. Θά τήν ἐγκρίνῃ καί μετά ἀπό τρεῖς μῆνας, νά υποβάλλουν οἱ ἄλλοι τρεῖς καί ΘΑ γίνη τό ἴδιο... Προσοχή, εἶπε, νά υποβληθῇ ή αἴτησις εἰς τόν Γενικόν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, αὐτοπροσώπως παρ’ ἐκάστου καί νά μή δημοσιοποιηθῇ τό θέμα...”.

Αὐτή ἦτο ή 10η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ! Δέν παρῆλθεν 24ωρον καί ἔλαβον τηλεφώνημα ἀπό τό ἴδιον πρόσωπον, τόν στρατηγόν Γκράτσον:

“... ἀκυρώνεται ἀπό τόν κ. πρόεδρον ή χθεσινή έντολή του, διότι συνεννοήθη μέ τόν πρωθυπουργόν κ. Μητσοτάκην καί ΘΑ χορηγηθῇ γενική δι’ ὅλους σας ἀμνηστία, στό τέλος τοῦ ἔτους!”. Ἦτο μήν Μάϊος - κόκκινος; -. Ὁ Θεός νά τούς συγκωρήσῃ διά τά λόγια καί τά ἔργα των. Αὐτή ἦτο ή 11η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ!, άπατηλή. “Κουράγιο στό μέτρημα”.

Ἐφθασε τό τέλος τοῦ ἔτους, ἀλλά περί υποσχέσεως “ἄκρα τοῦ τάφου σιγή”, μή θορυβῆτε τούς νεκρούς, “ἄφετε τούς νεκρούς, θάπτειν τούς ἑαυτῶν νεκρούς”! Καμμία έντροπή, ἄγνωστον τό κοκκίνισμα τῶν παρειῶν, τῶν δημοκρατικῶν ἀρχόντων! Καί τῶν “Δημοσιογράφων”! Ὁ Θεός νά τούς ἐλεήσῃ.

Σᾶς διηγοῦμαι τήν 12ην, ἰδού αὐτή: 12η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ, άπατηλή καί φαρμακερή. Διὰ φαρμακερή; Συμπεράνατε ἐκ τῶν κατωτέρω: Παρακοιμώμενος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, Ἀντιστρατήγος, διεβεβαίωσε τινάς ἐξ ἡμῶν ὅτι, ό πρόεδρος - Κ. Καραμανλῆς, ἐπί τῇ λήξει τῆς θτείας του, διανύων τό τελευταῖον ἔτος - ἐπιθυμεῖ νά δώσῃ χάριν, άν τοῦ υποβληθῇ σχετική αἴτησις.

Ἐρωτηθεῖς: “Μά τό ὅταν λέμε ισόβια...;”, ἀπάντησεν: Αὐτό ἦτο ἀπό αὐτά πού λέγονται, ἀλλά δέν γίνονται.

Καί υπεβλήθη ή αἴτησις χάριτος. Καί τήν Μεγάλην Παρασκευήν(!) τοῦ ἰδίου ἔτους, περί τήν μεσημβρίαν, ἔλαβον τό ἐξῆς τηλεφώνημα ἀπό τόν παρακοιμώμενον τοῦ Κ. Καραμανλῆ Ἀντιστρατήγον: “Στρατηγέ, λυποῦμαι. Ὁ πρόεδρος ἀπέρριψεν ὅλας τάς αἰτήσεις χάριτος, διότι...” τόν διέκοψα: “Εἴσθε καθάρματα καί οἱ δύο” καί ἔκλεισα τό τηλεφώνον καί κλείω τώρα καί τό ὅλον θέμα τῶν καταρρακτῶν, μέ τό ὅποιον σᾶς ἐταλαιπώρησα πέντε ἐβδομάδας! Σᾶς ζητῶ συγγνώμην καί περιμένω τά σχόλιά σας, μέ πολλήν χαράν καί προθυμίαν, νά σᾶς ἀπαντήσω...

Εὐχαριστῶ πού μέ ἠνέχθητε!

‘Ασύγγνωστος καθηγητική άγνοια

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

17.10.03

‘Αξιότιμε κύριε Διευθυντά καί φίλοι μου αναγνώσται:

Μέ τό “Τελευταϊόν” τοῦ κεφαλαίου “Καταρράκτης ὑποσχέσεων ἀπατηλῶν”, ἐσχεδίαζα νά ἀρχίσω νέον κεφάλαιον συνεχειῶν, ὑπό τόν τίτλον: “Τά Παραλειπόμενα”. Ὅμως, προέκυψε - σήμερον 17.10.03 - τό ἐξῆς ζήτημα: Εἰς τήν ἐφημερίδα “ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ” τῆς σήμερον, σελ. 3, δημοσιεύεται ἄρθρον, ὑπό τόν τίτλον: “ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ”, τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀριστείδη Πανώτη.

Ἐπειδή ὁ κ. καθηγητής, “ρίχνει λάδι στή φωτιά”, ἀντί πυροσβεστικοῦ ὕγρου, ἀλλά καί διότι ἐπιτίθεται ἐναντίον τῶν “ἀνθρώπων τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967”, ἀναφέρων, συγκεκριμένως, «... Διαπιστώνει ὁ Πατριάρχης, ὅτι ἐπιδιώκεται καί πάλι, ὅπως ἔπραξαν τό 1967 οἱ ἄνθρωποι τῆς 21ης Ἀπριλίου, νά ὑφαρπάξουν τίς ἐκκλησιαστικές ἐπαρχίες τῶν Νέων Χωρῶν μέ ἱστορικές καί νομοκανονικές ἀλχημεῖς, ἀλλά καί μέ μιᾷ ἀπίθανα εὐτελεῖ προπαγάνδα..., μέ εὐτελεῖ σφραγίδα στό θυρεό τοῦ νέου καθεστώτος, πού ὑπῆρχε καί ἕνα ἰδεολόγημα “γιά μιᾷ Ἑλλάδα Ἑλλήνων Χριστιανῶν”, κάτι πού τό πλήρωσε ἀκριβᾶ ἡ Ἐκκλησία μέ τήν μεταπολιτευτική ἀντιπάθεια...», πλήν ἄλλων πολλῶν... εἰς τό ἄρθρον του. Ὡς μέλος ἐκείνων “τῶν ἀνθρώπων τῆς 21ης Ἀπριλίου...”, εἶμαι ὑποχρεωμένος, νά τροποποιήσω τό πρόγραμμά μου, ἐξαιτούμενος τῆς συγγνώμης σας καί νά δώσω τήν ἀπάντησιν, ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων ἀναληθειῶν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἡ κατωτέρω καί μέ αὐτήν ἔχω τήν τιμὴν νά σᾶς πληροφορήσω:

Ἡ Κυβέρνησίς μας, τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 μέχρι καί τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1973, ὁπότε παρέδωσε τήν ἐξουσίαν εἰς τήν Συνταγματικὴν Κοινοβουλευτικὴν Δημοκρατίαν, παραιτηθέντων ὅλων τῶν στρατιωτικῶν μελῶν τῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως, οὐδέποτε ἔπραξε κάτι τό παράνομον ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας, Αὐτοκεφάλου οὔσης!

Ἐπράτταμεν ἀκριβῶς ἐκεῖνα τά ὅποια ἐπράττοντο ὑπὸ τῶν προκατόχων μας κυβερνήσεων, ἀπὸ συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ μας Κράτους, τοῦ ἀναγεννηθέντος ἀπὸ τοὺς ἥρωας τῆς ἐθνεγερσίας τοῦ 1821. Οὕτε ἠνοχλήσαμεν οὔτε μᾶς ἠνόχλησε τό σεβαστόν μας, πάντοτε, ΦΑΝΑΡΙ, κατὰ τὰς ἐκάστοτε νομοκανονικάς ἐπιλογάς - ἐπινεύσει Τοῦ Ἀγίου Πνεύματος -, Ἐπισκόπων εἰς τὰς Μητροπόλεις πάσης τῆς Ἑλλάδος μας. Ἡ Ἐκκλησία μας ἔπραττεν ὅ,τι πρό ἡμῶν καί ὅ,τι πράττει καί σήμερον καί πρέπει νά πράττη καί εἰς τό μέλλον.

Ἀξιότιμε κ. καθηγητά, διὰ τῶν ἀναφερομένων σας, ἀποδεικνύετε ἀσύγγνωστον ἄγνοιαν, ἥ ἐσκεμμένην πρόθεσιν νά δυσφημίσετε τήν κυβέρνησιν τῶν “ἀνθρώπων τῆς 21ης Ἀπριλίου” καί νά διχάσετε τό εὐσεβές Ὁρθόδοξον ποίμνιον τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μας!

‘Αναφέρετε, ακόμη, κ. καθηγητά: “...οί σχεδιασμοί της 21ης ‘Απριλίου έναντίον της κανονικής διαδικασίας του Πατριαρχείου επανήλθαν μεθοδικά στο προσκήνιο τό 2000...”! Τοῦτο περιποιεῖ τιμὴν εἰς ἡμᾶς τοὺς “ἀνθρώπους της 21ης ‘Απριλίου”, διότι καὶ μετὰ παρέλευσιν 35ετίας, ἡ “μεταπολίτευση” συνεχίζει καὶ δὴ “μεθοδικά” τό θεάρεστον, ἔθνοπατριωτικῶς καὶ νομοκανονικῶς ὀρθόν καί, κατ’ ἄμφω ‘Εκκλησίαις, ὠφέλιμον καθεστωτικόν ἔργον τῶν “ἀνθρώπων της 21ης ‘Απριλίου 1967”. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν κ. καθηγητά. Ποῦ, ὅμως, στηρίζετε τήν “ἀπίθανα εὐτελεῖ προπαγάνδα μας”; Μήπως εἰς τό “μέ σφραγιδα εὐσεβεῖ στο θυρεό τοῦ νέου καθεστώτος ιδεολόγημα, γιά μιὰ ‘Ελλάδα ‘Ελλήνων Χριστιανῶν...”;

‘Εάν στηρίζετε τήν ἀντιπάθειάν σας εἰς τοῦτο καὶ εἰς τό ὅτι, “ἔνεκεν αὐτοῦ τό ἐπλήρωσεν πολύ ἀκριβὰ ἡ ‘Εκκλησία μέ τήν μεταπολιτευτικήν ἀντιπάθειαν”, διαπράττετε θανάσιμον λάθος, ἐκούσιον!

‘Η κοινή γνώμη της ὑγιoῦς πλειονοψηφίας τῶν ‘Ελλήνων ‘Ορθοδόξων Χριστιανῶν, δέν ἐνοχλεῖται ποσῶς ἀπό αὐτό τό ιδεολόγημα. ‘Αντιθέτως, ἰδοὺ πῶς σκέπονται καὶ τί γράφουν οἱ πολλοί, οἱ πατριωτικῶς σκεπτόμενοι, καὶ ἐπ’ αὐτῶν στηρίζομεν τὰς θέσεις μας: ‘Ο ‘Απόστολος Παῦλος εἰς τήν πρὸς ‘Ρωμαίους ἐπιστολήν του ἀναφέρει, “πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω”. Δέν εἶναι ὑπερέχουσα ἡ ἐξουσία της ‘Ελλάδος ἐπὶ τῶν Μητροπόλεων τῶν - κακῶς ἀποκαλουμένων, ἀπό 80ετίας ἀπελευθερωθειῶν, “νέων” - χωρῶν της Μακεδονίας μας, της Θράκης μας κ.λπ.; ‘Ημεῖς, μελετῶντες τήν ‘Ιστορίαν τοῦ ‘Εθνους μας καὶ τὰς δημοσιεύσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἐξάγομεν τὰ συμπεράσματά μας. Σεῖς κ. καθηγητά, ἐάν ἐδιαβάzaτε ἢ εἶχατε διαβάσει αὐτά τὰ ὅποια εἶπεν ὁ ἀείμνηστος Ν.Ι. Σαρίπολος ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ‘Ιεράρχας κατὰ τήν εἰσήγησίν του διὰ τήν ψήφισιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864 σχετικῶς μέ τό σημερινόν - καὶ τότε ὅμοιον - πρόβλημα της ‘Εκκλησίας μας (δηλ. ἀπευθυνόμενος ὁ Σαρίπολος πρὸς τοὺς ‘Ιεράρχας, εἶπεν: “‘Όταν βλέπω τόν Γρηγόριον, τόν μεγαλομάρτυρα της πίστεως καὶ της ἐλευθερίας, ἀγόμενον εἰς τήν ἀγχόνην καὶ ὅμως πρό τοῦ μαρτυρίου του διὰ χειρὸς τρεμούσης ὑπογράφοντα τήν καταδίκην της ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἀφορίζοντα τοὺς Κακογεωργίους καὶ τόν Καρανικόλαον, ἦτοι Γρηγόριον της Εὐβοίας, Γερμανόν τῶν Πατρῶν, Νεόφυτον τοῦ Ταλαντίου, ὦ! δέν θέλω νά διατρέξῃ ἡ ‘Ελλάς ἐσαυθὺς τόν αὐτόν κίνδυνον, δέν θέλω ὁ Πατριάρχης νά δυνηθῇ ποτέ πλέον ὡς ἄλλος Βαλαάμ νά καταρασθῇ τοὺς εἰς τό μέλλον μαχητάς της ἐλευθερίας...” - Βλέπε ἐπιφυλλίδα ἐφημερίδος “ΕΣΤΙΑ” 17.10.03 ὑπὸ Στυρ. Παν. Τζινιέρη Δικηγόρου, 8ην συνέχειαν), ποῖον θά ἦτο τό συμπέρασμά σας; Τί θά ἐλέγατε κ. καθηγητά; ‘Ως ὑπεύθυνοι, ἡμεῖς, ἄνδρες, γνωρίζοντες αὐτά καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ἐπράξαμεν αὐτά τὰ ὅποια ἐπιστεῦαμεν ὅτι ἦτο τό συμφέρον της Πατρίδος μας, τοῦ ‘Εθνους μας καὶ τοῦ Πατριάρχου μας ἀκόμη. Πιστεύω ὅτι, αὐτό εἶναι τό ὀρθόν, τό δίκαιον καὶ αὐτό ὀφείλουν νά πράξουν οἱ της σήμερον ‘Αρχοντες, Κλήρου καὶ Λαοῦ.

Καί μέ ὅλην τήν δύναμιν της 92ετοῦς ψυχῆς μου, γονυκαρδίως ἱκετεύω τὰς σεπτὰς κεφαλὰς τῶν σεβαστῶν ἐμοί καὶ πᾶσι ‘Ελλῃσι, προκαθημένων εἰς τοὺς

ιερούς θρόνους τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἰδιαίτατα τόν ἐν πᾶσι Ἑλλῆσι σεβαστόν καί ἐν Χριστῷ Πατέρα ἡμῶν, τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κύριον κ. Βαρθολομαῖον, νά ἐκκενώσουν τās φαρέτρας των ἀπό τὰ θανατηφόρα βέλη τοῦ καισαροπαπικοῦ ἰοῦ καί νά τās πληρώσουν μέ τὰ ὅπλα τῆς εἰρήνης, τῆς ἀγάπης καί τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Αὐτά τοὺς ἔχει χαρίσει ὁ Ἰδρυτής τῆς Θρησκείας μας ὡς ἐκπροσώπων Του ἐπὶ τῆς Γῆς: “Εἰρήνη ὑμῖν”, “ἀγαπᾶτε ἀλλήλους... καί τόν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν”. Αὐτά τὰ γονιμοποιᾷ καί ὄχι τὰ καταστρεπτικά ὅπλα τοποθετήσατε εἰς τās φαρέτρας σας. Ἐκεῖνα μᾶς δίδει ὁ Οὐράνιος Πατήρ καί ὁ Ἐθναπόστολος Παῦλος μᾶς λέγει: “... ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, οὐ ζηλοῖ, οὐ περπερεύεται, ... οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τό κακόν, ... πάντα ὑπομένει...”.

Συγχωρήσατέ μου τήν παρέμβασιν, Παναγιώτατε Οἰκουμενικέ Πατριάρχα κύριε, κ. Βαρθολομαῖε καί ὑμεῖς Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κύριε, κ. Χριστόδουλε καί γονυπετῶς ἱκετεύω Ὑμᾶς, δεσθῆτε εἰς τό Ἅγιον Πνεῦμα, νά Σᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τήν ὀρθήν, δικαίαν καί συμφέρουσαν τό Ἔθνος, τήν Πατρίδα καί τό εὐσεβές ποίμνιόν σας, λύσιν...τήν ὁποίαν καί προτείνω: 1) Νά ἐνοποιηθῇ Ἐκκλησιαστικῶς ὁλόκληρος ὁ Ἑλλαδικός χώρος. 2) Νά πιεσθῇ ἡ Τουρκία, νά τροποποιήσῃ τόν ἀντιδημοκρατικόν της νόμον, περί τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.... 3) Νά ἀνεξαρτητοποιηθοῦν Ἐκκλησιαστικῶς οἱ Ἕλληνες τῆς διασπορᾶς καί νά ἐλέγχωνται ΜΟΝΟΝ ἀπό τό Ἑλληνικόν Κέντρον.

Μέ ταπεινήν καί εἰλικρινῇ υἱικήν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, ἅγιοι σεβαστοί μου πατέρες κύριοι, κ. Βαρθολομαῖε καί κ. Χριστόδουλε, γονυπετῶς ἀσπάζομαι τήν Θεοκίνητον Δεξιάν Ὑμῶν, ἐγκαρδίως εὐχόμενος, ἔτη πολλά, τρισόλβια, ἰδιαιτέρως εἰς Ὑμᾶς Μακαριώτατε, ὀνομαστηρίοις Ὑμῶν, 21^{ην} τ.μ., ἕνεκεν καί διατελῶ μετ’ ἐξαιρέτου τιμῆς, καί ἀγάπης πρὸς ὅλους ὑμᾶς, φίλοι μου ἀναγνώσται. Εὐχαριστῶ.

Ἡ Κυπριακή Τραγωδία καί τό μετά αὐτήν, φθηνόν... θέατρον!

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

15.11.03

Ἀπάντησις εἰς τόν ἀξιότιμον κύριον Κων/νον Αὐγην, ἐπὶ ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς του πρὸς με, καταχωρημένης εἰς τήν σελίδα 9 τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 2252 φύλλου τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος “Ε.Κ.” τῆς 16.11.03.

Ἀξιότιμε κ. Κων/νε Αὐγη:

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τās ἐπαινετικές πρὸς με προσηρσεις σας καί σᾶς συγχαίρω διὰ τό ἐνδιαφέρον σας, νά μάθετε τήν ἀλήθειαν, διὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα συνέβησαν

εις τήν Πατρίδα μας, μόλις πρό τριανταέξ ἐτῶν καί μέχρι σήμερον. 1) Δέν δημοσιεύονται τά - ἐσωκλειστώσ ὡς τά ἀναφέρετε - ἀντίγραφα τῶν ἐπιμάρων σελίδων τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Σπ. Παπαγεωργίου καί συνεπῶς σᾶς ἐνημερώνω βάσει τῶν ὅσων γνωρίζω, τόσον ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ ἀνωτέρω - ὅσον καί ἐκ τῆς συμμετοχῆς μου, κατά τήν ἱστορουμένην περίοδον τῶν γεγονότων -, εἰς τήν περιοχὴν τῆς Κοφίνου Κύπρου, τόν Νοέμβριον 1967. Ἰδού, πῶς ἐξειλίχθησαν: α) Ἡμεῖς, οἱ τρεῖς ὑπεύθυνοι διὰ τήν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 - Γεώργιος Παπαδόπουλος, Νικόλαος Μακαρέζος καί ὁ ἀπαντῶν -, ἐλάβομεν γνῶσιν τῆς ἐνεργείας ἐκείνης - Κοφίνου - τήν πρωτῶν τῆς ἐπομένης ἡμέρας. β) Εἰσηγήθημεν εἰς τόν Πρωθυπουργόν νά διατάξῃ ἀνακρίσεις, καί εἰς τόν Ὑπουργόν Ἐθνικῆς Ἀμύνης νά λάβῃ τά μέτρα τά ὅποια ἔπρεπε. γ) Οἱ ἀνωτέρω, διέταξαν τήν ἐπάνοδον τῶν δυνάμεων αἱ ὅποια εἶχον ἐπιτεθῇ κατά τῶν Τουρκικῶν θυλάκων, εἰς τήν γραμμὴν τῆς ἐξορμήσεώς των. δ) Ἐπικολούθησαν συσκέψεις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ Ο.Η.Ε., τῶν Η.Π.Α. καί τοῦ ΝΑΤΟ. ε) Οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων - ΑΓΕΕΘΑ καί οἱ τῶν τριῶν κλάδων -, ἐδήλωσαν ἀδυναμίαν ἀντιμετωπίσεως πολεμικῆς συρράξεως μεταξύ ἡμῶν καί Τουρκίας, ἐτοιμοπολέμου καί ἀπειλούσης τοιαύτην λύσιν ἐάν δέν ἐξεκενοῦτο ἡ Κύπρος, ἀπὸ τὰς ἐπ' αὐτῆς εὐρισκομένης Δυνάμεις -, λάθρα εὐρισκομένας, μὴ προβλεπομένης ὑπὸ τῶν Συνθηκῶν Ζυρίχης - Λονδίνου. στ) Μετά ἀπὸ πολυήμερους συσκέψεις - τῆς ἀνωτέρω μορφῆς - καί ὑπὸ τὴν συνεχῇ ἐποπτεῖαν τοῦ Σαΐρους Βάνς τῶν Η.Π.Α., συνεφωνήθη καί ἀπεφασίσθη ἡ σταδιακὴ ἀπόσυρσις ἐκείνων τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Γεωρ. Παπανδρέου ἀποσταλειῶν κατὰ τὸ ἔτος 1964 Ἑλληνικῶν Δυνάμεων - λάθρα - εἰς Κύπρον. 2) Αἱ Δυνάμεις ἐκεῖναι δέν συνεκρότουν οὔτε ἥμισυ Μεραρχίας. Ἦσαν περὶ τὰς πέντε χιλιάδας, ἐνῶ ἡ δύναμις τῆς Μεραρχίας εἶναι δεκατρεῖς χιλιάδες, εἶχον δέ ἀποστολὴν - ὅταν ἀπεστάλησαν, τὸ 1964 - νά ἐξαλείψουν τοὺς εἰς Κοφίνου καί λοιπὴν, Βόρειον Κύπρον Τουρκικοὺς θύλακας καί νά ὀχυρώσουν ἀμυντικῶς τὴν Κύπρον ἐναντίον ἔξωθεν ἐχθρικῆς - Τουρκικῆς εἰσβολῆς. Τί εἶχον πράξει; α) Ἀπὸ τοῦ 1964 μέχρι καί Νοεμβρίου 1967, εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν εἶχον προβῆ. β) Ἐμisoῦντο ὑπὸ τοῦ Μακαρίου δυσφημιζόμεναι ὡς Κατοχικαὶ κ.λ.π. ἀρεπεῖς χαρακτηρισμοὺς. γ) Ἀπῆται συνεχῶς ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀπόσυρσίν των, διότι τὸν ἠπείλουν καί τὸν κατηγοροῦσαν ὡς ἀνθενωπικόν κ.λ.π., 3) Ἡ ἀπόσυρσις ἀπεφασίσθη νά συντελεσθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἥτοι μέχρι τῶν μέσων Ἰανουαρίου καί ὄχι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ὡς ἀπῆται ἡ Τουρκία. 4) Ἀντὶ τῶν ὡς ἄνω πέντε χιλιάδων ἀνδρῶν ἐβοηθήσαμεν τὴν Κύπρον καί συνεκρότησε πολλαπλασίαν δύναμιν, ὀργανωθεῖσαν, ἐκπαιδευθεῖσαν καί ἐξοπλισθεῖσαν εἰς βαθμὸν ἀρκετὰ ἰκανώτερον, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἀπεδείχθη κατὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἀντιμετώπισιν τῆς εἰσβολῆς τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Κύπρον, τὸν Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1974. Καί θὰ ἀπετύγχανεν ἡ εἰσβολὴ ἐκείνη, ἐάν ἡ Ἑλλάς, τότε, εἶχεν ἠγεσίαν ἀνταξίαν τῆς ἀποστολῆς της. Τί ἐπραξεν; Συνεφώνησεν ἀνακωχὴν, τὴν ὁποίαν ἡ Τουρκία παρεβίασεν, ἀποβιάσασα - ἄνευ ἀντιστάσεως -,

τάς δυνάμεις της εις τήν Κύπρον καί συνεχίσασα, διά τοῦ Β' Ἀτίλα της, τήν κατάληψιν τῶν ἐδαφῶν τά ὅποια ἀπό μακροῦ εἶχον σχεδιάσει οἱ Τοῦρκοι νά καταλάβουν. 5) Διά Μακάριον, Γρίβαν, Κόλλιαν, Σπαντιδάκην καί Βασιλέα Κωνσταντῖνον, διά τοὺς ὁποίους μέ ἐρωτᾶτε, δέν ἔχω ἀκριβῆ στοιχεῖα νά σᾶς δώσω. Ὡς ὑπάρχουν στοιχεῖα, γενικῶς δι' ὅλους, εις τόν ΦΑΚΕΛΛΟΝ, ὁ ὁποῖος περιέχει ὅσα στοιχεῖα ἔχει συλλέξει ἡ "Ἐξεταστική τῶν Πραγμάτων" Ἐπιτροπή τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἐν ἔτει 1986. Αὐτός, ὅμως, ὁ Φάκελλος παραμένει αὐστηρῶς ἐπτασφράγιστος. Διὰ ἥρα γε; 6) Αἱ κρίσεις σας, ὡς συμπεράσματα διά εὐθύνas, ὅπου καί ὅπως τάς τοποθετεῖτε εις τήν ἐπιστολήν σας, εἶναι λογικά, πλὴν ὅμως, δέν δυνάμεθα νά τάς υἱοθετήσωμεν, ἐλλείψει ἀποδεικτικῶν στοιχείων καί ἀρνήσεως τοῦ Ἰωαννίδου Δημητρίου καί τῆς τότε ἡγεσίας - πολιτειακῆς, πολιτικῆς καί Στρατιωτικῆς - νά λάβουν μέρος εις τάς ἀνακρίσεις τῆς ὡς ἄνω Ἐξεταστικῆς ἐκ Βουλευτῶν Ἐπιτροπῆς. 7) Δέν ἔχω στοιχεῖα διά τόν ἀείμνηστον Στρατηγόν Γρίβαν, σχετικά μέ τήν ἐρώτησίν σας. Ἐκρίθη ὑπό τῆς Ἑλλάδος ΑΞΙΟΣ τῆς Πατρίδος, δικαίως. Οὐδεὶς ἔντιμος Ἕλλην δύναται νά τοῦ προσάψῃ κατηγορίαν, διότι ὑπῆρξεν ἀγνός, ἄδολος, ἐντιμότατος καί γενναῖος Πατριώτης, τόσον διά τήν Ἑλλάδα ὅσον καί διά τήν Κύπρον τήν γενέτειράν του. Αἱ σχέσεις μου μετ' ἐκείνου ἦσαν, εἰλικρινῶς φιλικαί. Τόν ἐπεσκέφθην - ὄχι ἅπαs - εις τό Νοσοκομεῖον. Δέν μοῦ ἐξεμυστηρεῦθη ἄλλas κατηγορίας εις βάρος τοῦ Στρατιωτικοῦ Καθεστῶτος, πλὴν τοῦ ὅτι, ἐθεώρει ὅτι, δέν τόν ἐβοήθησεν εις τὰ σχέδιά του, διά τόν αἰώνιον πόθον του - δι' ὃν ἠγωνίζετο -, νά ἐνώσῃ τήν γενέτειράν του Μεγαλόνησον, μετὰ τῆς προσφιλοῦς μητρὸς της -, Ἑλλάδος. 8) Δέν γνωρίζω ὅτι, εἶχε τεθῆ ὑπό κατ' οἶκον περιορισμόν. Τό πληροφοροῦμαι ἀπό ὑμᾶς, τώρα. Λυποῦμαι! Καί ὑπογράφω

Μέ ἀγάπην καί τιμὴν

«Ἡ Ἀλλαγὴ!...»

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

14.01.04

Ἀξιότιμε φίλε κύριε Διευθυντά, ἀξιότιμοι φίλοι, ἀναγνώσταί. Ἐλπίζω ὅτι δέν σᾶς αἰφνιδιάζω μέ τόν νέον τίτλον: Ἀλλαγὴ. Θά τό διαπιστώσπε ἐκ τῶν κατωτέρω ἐκτιθεμένων. 1) Ἡ λέξις αὕτη, - ΑΛΛΑΓΗ - παναρχαία καί ἡχηρά, ἀποτελεῖ γλυκυτάτην προσδοκίαν εις πάντα ἄνθρωπον. 2) Οἱ πολιτικοὶ τῆς Μακιαβέλλικης πολιτικῆς, τήν χρησιμοποιοῦν λίαν ἐπιτυχῶς καί οἱ ψηφοφόροι ἀνταποκρίνονται... ἐπίσης λίαν “ἐπιβλαβῶς”!

Θεωρῶ, ὅμως, χρέος μου νά σᾶς ἐξηγήσω τοὺς λόγους τῆς “ἀλλαγῆς” καί δι' αἰφνιδίως: καί τό πράττω: α) Τόσον ὁ ἀξιότιμος κ. Δ/ντής, προφορικῶς, ὅσον καί ἱκανός ἀριθμός φίλων ἀναγνωστῶν, μοῦ ἐξέφρασαν τήν ἐπιθυμίαν των, νά

ἀκολουθήσω τὴν “μόδα” τῆς “ἐποχῆς”!

Εἰς μάλιστα μοῦ ἐπέμεινε νὰ ἀκολουθήσω τὸ δόγμα τῶν “φίλων” μας τῶν Γάλλων “Vous conformez a la monde”, δηλαδή: “συμμορφωθῆτε μέ τὴν μοδα”. Ὡς ἔχετε ἀντιληφθῆ, εἶμαι ὅπως καὶ σεῖς, ... δημοκρατικός, ἐπομένως ὀφείλω νὰ συμπεριφέρωμαι δημοκρατικῶς, ὡς καὶ ὑμεῖς, οἱ ὁποῖοι μοῦ τὸ ζητεῖτε.

Τί μοῦ ζητεῖτε, λοιπόν, κ. Δ/ντά καὶ φίλοι ἀναγνώσται; Νὰ ἀλλάξω τίτλον, θέμα καὶ νὰ ἀκολουθήσω τὴν μόδα; Τό πράττω, ἀσμένως, ἂν καὶ δέν εἶναι σύγχρονος μόδα. Εἶναι παμπалаία, χιλιотραγουδημένη. Τὴν ἔκαμεν “ἄσμα ἁσμάτων” Π.Δ. σ. 620, ὁ φίλος μου ὁ Ἀνδρέας. Ναί φίλος μου! Αὐτός, χωρὶς νὰ τοῦ τὸ ζητήσω, ἐνέκρινεν αἰτησίμ μου, πού εἶχον ὑποβάλλει τὸ 1977 εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ν.Δ., διὰ νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ, νὰ μεταφερθῶ εἰς φυλακάς τῆς Κρήτης, ὅπου θὰ μέ ἔβλεπεν ἡ μήτηρ μου, καὶ ἡ “δημοκρατικὴ ψυχὴ” τῆς Ν.Δ., ἀπέρριπεν ἰσχυρισθεῖσα ὅτι, ἡ Δημοκρατία ἐξήντηλσε τὴν ἐπιείκειάν της...! Ἐκεῖνος, λοιπόν, ὁ Ἀνδρέας, ἔψαλλε συνεχῶς τὸ ἄσμα τῆς ἀλλαγῆς, εἰς τὰ ὅτα τῶν ἡδονιζομένων ψηφοφόρων καὶ ἐψήφизαν... ἀλλαγὴν. Ἐπραγματοποίησεν ἀλλαγὴν, ἐπὶ εἰκοσιτρία ἦδη ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα κυβερνᾷ τὸ Π.Α.Σ.Ο.Κ., μείον τὰ τρία ἐλαττωματικά τῆς Ν.Δ.; Ἡ πλειοψηφία τῶν Μ.Μ.Ε., ἀλλὰ καὶ τῶν ἀσχολουμένων μέ τὸ θέμα αὐτό, ἰσχυρίζονται κατηγορηματικῶς καὶ ἐντόνως, ὅτι δέν εἶδον, ἢ δέν ἀντελήφθησαν καμμίαν ἀπολύτως ἀλλαγὴν, πουθενά!

Καὶ ὅμως, ἰδοὺ ἀλλαγαί... πολλαὶ μάλιστα: α) Ἀλλαγὴ συζύγων! β) Ἀλλαγὴ ζιβάγκο. γ) Ἀλλαγὴ ὀνόματος, ἀπὸ Ἀπόστολος ἔγινεν Ἄκης, ἀπὸ Πέτρος ἔγινε Τάκης, ἀπὸ Ἰωάννης ἔγινε Γιάννος. δ) Ἡ Ἀλλαγὴ, τῆς ἀλλαγῆς, τῇ ἀλλαγῇ, τὴν ἀλλαγὴν, ὧ ἀλλαγὴ (!) ε) Τῆς Παιδείας, αὐτῆς τῆς ταλαιπώρου Παιδείας, τὴν ὁποίαν, διὰ τῶν συνεχῶν ἀλλαγῶν, ρυθμίσεων, μεταρρυθμίσεων καὶ ἐκσυγχρονίσεων, τὴν κατέστησαν ἀπαιδεῖαν καὶ δέν δυνάμεθα νὰ ἀντιληφθῶμεν, ποῦ νὰ τοποθετήσωμεν τὰ ἄτονα μονοσύλλαβα: μου, του, σου κ.λ.π., κ.λ.π., ἀπὸ τότε πού πρῶτος ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας, τοῦ α΄ Καραμανλῆ, καθιέρωσε συνταγματικῶς, τὴν καθομιλουμένην γλῶσσαν τῆς ἀναλφαβήτου μητρός μου, ὡς ἐπίσημον ὑποχρεωτικὴν γλῶσσαν τῆς Πατρίδος μας! Καὶ συνεπλήρωσε τὴν ἀλλαγὴν της (ὧ ταλαιπώρος ἀλλαγὴ!) τὸ Π.Α.Σ.Ο.Κ., διὰ τῆς καταργήσεως πνευμάτων, τόνων, ὑπογεγραμμένης, προθέσεων, ἐπιρρημάτων κ.λ.π., κ.λ.π., ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ὥστε νὰ ἔχωμεν γλῶσσαν ...ὅπως μᾶς “καπνίσῃ”. Ἔτσι, ἐπετύχομεν τὴν μεγίστην ΑΛΛΑΓΗΝ τοῦ ἔθνους μας, εἰς ἓνα τίποτε! Αὐτὸ πού ἐπεδίωκον οἱ ἐχθροὶ μας, τὸ ἐπραγματοποιήσαμεν ἡμεῖς, οἱ Σημίται, καὶ ὑπερνηφάνως τὸ διαλαλοῦμεν: “Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἑλλάδα”! Κάψατε τὸ “ἡρωϊκόν” Πολυτεχνεῖον, Δημόσια κτίρια, ὑποστείλατε τὴν Σημαίαν μας ἀπὸ τὰς νήσους μας - Ἰμια - καὶ ἐκάψατέ την. “Τί εἶναι ἡ Σημαία; Ἐνα πανί!” Νὰ ἡ Ἀλλαγὴ, διὰ τὴν ὁποίαν διαμαρτύρεσθε ὅτι δέν ἔγινε!

Θέλετε καὶ μερικά παραδείγματα, κτυπητά, τῆς Ἀλλαγῆς; Ἰδοὺ μερικά: Ἡ διαδοχὴ ἡγεσίας εἰς τὸ Π.Α.Σ.Ο.Κ. Πρὶν ὀλίγα ἔτη, ὁ τῶρα διάδοχος Γ.Α. Παπανδρέου ἐδήλωνεν ὅτι, ἡ διαδοχολογία σημαίνει ἥτταν καὶ συνεπῶς, δέν

λύει τὰ προβλήματα! Σήμερα, ὁ ἴδιος ὁ κ. Γ. Α. Παπανδρέου διὰ τῆς “ἀλλαγῆς”, δηλώνει ὅτι ἡ διαδοχὴ πού ἐγένινεν - δηλ. ἡ διαδοχολογία - ἔκαμεν ἀλλαγὴν τῆς ἥτις, εἰς νίκην!

Τὴν συνεχῇ ἀνατίμησιν τῶν ἀγαθῶν, τὴν θεωροῦν ἀλλαγὴν καὶ τὴν βαπτίζουν ὑπότιμησιν! Τὴν Οἰκονομίαν, καταχρεωμένην, πού λέγεται ὅτι καὶ τὰ τρισέγγονά μας εἶναι χρεωμένα, “κάμποσα ἑκατομμυριάκια Εὐρώ”, καὶ αὐτὴν ἀλλαγὴν τὴν ἀποκαλοῦν! Μὴ παραπονῆσθε. Καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀνασφάλεια, μέ τοὺς κουκουλοφόρους πιστολιέρους, νὰ ξαφρίζουν τὰ ταμεῖα Τραπεζῶν, καταστημάτων, τσαντῶν κ.λπ., καὶ αὐτὸ ἀλλαγὴ εἶναι. Μὴ διαμαρτύρεσθε! Χειροκροτήσατέ την! Τὴν Ἑθνικὴν Ἀμυναν τὴν διέλυσαν εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετίθετο. Τί χρειάζεται; Ἡ Ἀλβανία, ἐποφθαλμιᾷ τὴν κατάληψιν τῆς Ἡπείρου μας μέχρι Πρεβέζης, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀργότερον, βλέπομεν. “Τρώγοντας, ἀνοίγει ἡ ὄρεξις”! Οἱ Σκοπιανοί, ζητοῦν τὴν Μακεδονίαν, ἀφοῦ τὸ ὄνομα τοῦ κράτους των, αὐτόν τόν τίτλον συνταγματικῶς κατέχει! Οἱ Τοῦρκοι, τὸ ἔχουν σχέδιον καὶ τὸ βροντοφωνάζουν, ὅτι ἡ Θράκη εἶναι ἰδική των καὶ δέν θὰ ἡσυχάσουν ἂν δέν τὴν πάρουν. Τοὺς τὸ καθιέρωσεν ὁ πατήρ των ὁ Ἀτατούρκ - Κεμάλ - ! Ποῦ τοὺς βλέπετε, λοιπόν, τοὺς κινδύνους, ὅσοι τοὺς βλέπετε, καὶ κατηγορεῖτε τόν Ὑπουργόν Ἑθνικῆς Ἀμύνης ἐπειδὴ μειώνει τὴν θητείαν εἰς τοὺς 12 μῆνας, νῦν, καὶ ἀργότερον εἰς τὴν μὴ στρατεύουσιν τῶν Ἑλλήνων; Ἀφοῦ ἐξέλιπον οἱ κίνδυνοι, τί τόν θέλετε τόν πολυέξοδον Στρατόν; Αἱ νῦν, ὑπὲρ αὐτοῦ δαπάναι νὰ διατεθοῦν διὰ τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας! Καὶ ἐδῶ, λοιπόν, εἰς τὸν ζωτικόν τομέα τῆς Πατρίδος μας ἐγένετο ΑΛΛΑΓΗ! Μᾶς “ἄλλαξαν τὰ φῶτα - τῶν φώτων -”! Δοξάσατέ τους. “Ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγνωσία καταστρέφει - ἡ ἀγάπη οἰκοδομεῖ, εἰ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκεν καθὼς δεῖ γνῶναι”. - Α Κορινθ. Η., 2 - Δηλ.: Ἡ γνῶσις γεμίζει τὴν ψυχὴν μέ φούσκωμα, ἀλαζονείαν, ἐνῶ ἡ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. Ἐάν δὲ κανεὶς φουσκώνει - ὑπερφηανεύεται - διὰ τὴν γνῶσιν του, εἶναι ἀνόητος... Νὰ ἀγαπήσωμεν τὸ ἔργον μας. Τότε θὰ τὸ γνωρίσωμεν καὶ θα τὸ προστατεύωμεν. Δέν θὰ παραδώσωμεν ἐδάφη μας - Ἰμια - εἰς τὸν ἐχθρόν! Δέν θὰ εὐγνωμονῶμεν τοὺς προστάτας μας, διὰ τὰς εἰς βάρος μας ἀδικίας των!

Μέ ἀγάπην καὶ τιμὴν

«Ἡ Ἀλλαγὴ... Τῶν Ἀλλαγῶν». Μέρος 2ον

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

15.01.04

«Τοῖς πᾶσι χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντί, πράγματι...»

- Ἑκκλησιαστικὴ Γ, 1-

Φίλε κύριε Δ/ντά καὶ φίλοι ἀναγνώσται, πολὺ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ διστάσετε

νά μου τηλεφωνήτε, όσάκις σᾶς κουράζω μέ ἐπαναλήψεις θεμάτων. Τό τηλ/νόν μου εἶναι 210-2512.415 καί TELEFAX: 210-2588.450. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι, μέ εὐχαριστεῖ ἡ μεθ' ὑμῶν τηλεφωνική ἐπικοινωνία. "Όχι ὅμως ἀνώνυμη ἡ φλύαρν. "Τό λακωνίζειν ἐστὶ φιλοσοφεῖν". Τό ἀνώνυμον καί εἰς ὕφος ἀνεπίτρεπτον..., εἶναι ἴδιον τῶν ἀνάνδρων. Ἐάν κάποιος, δι'οιονδήποτε λόγον, ἐπιθυμεῖ τήν διαφύλαξιν τοῦ ὀνόματός του, δύναται νά μου τό εἴπη καί τόν διαβεβαιῶ ὅτι θά τό σεβασθῶ. Τό νά χρησιμοποιεῖ ὅμως, ὡς ὄνομά του τόν ἐνδοξον τίτλον "ΕΛΛΗΝ", ὑποτιμᾷ καί τόν "Ἕλληνα καί τόν ἑαυτόν του! Ἐπίσης, οἱ γενναῖοι, δέν ἀπειλοῦν. Ἐκτελοῦν. Καί ἐκτελοῦν, ἀφοῦ συζητήσουν μετά τοῦ ἀπειλουμένου τούς λόγους, πού τοῦ ἐπιβάλλουν τήν ἐκτέλεσιν. "Όχι, κατά τήν μέθοδον τῶν τρομοκρατῶν, τήν ὀργάνωσιν, τήν μέθοδον καί τόν σκοπόν τῶν ὁποίων θά εὗρτε εἰς τήν συνέντευξιν τοῦ μακαρίτου Ἀνδρέα Γ. Παπανδρέου, εἰς τήν Γαλλικήν ἐφημερίδα "Νουβέλ Ὀμπσερβατέρ" τῶν Παρισίων, τοῦ Ἀπριλίου 1974. Ἰδού, τί ἔλεγε καί τί ἐπραγματοποιήθη: "... τά σοσιαλιστικά κόμματα τῆς Εὐρώπης, ὀφείλουν νά ὀργανώσουν ἐνὸπλους ὁμάδας, αἱ ὁποῖαι ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, νά ἐνεργοῦν ὅ,τι πρέπει, διά νά διατηροῦνται εἰς τήν ἐξουσίαν, ὅταν αὐτά μέ οἶονδήποτε τρόπον τήν καταλάβουν...". Βλέπετε ὅτι, δέν σκοπεύουν νά παραδώσουν τήν ἐξουσίαν, ποτέ. Καί ἐγένετο, ὅ,τι γίνεται. Καί θά γίνεται εἰς τό διηνεκές - εἰς τήν Ἑλλάδα μας -, ἐάν δέν ἐνωθοῦν ὅσοι Ἕλληνες πιστεύουν εἰς τήν Ἑλλάδα, τήν Ἑλλάδα τῶν ἔξ - ἡ ἑπτά (;) -, χιλιάδων ἐτῶν, τήν Ἑλλάδα τοῦ Φωτός, τῆς λεβεντιᾶς τῶν πιστευόντων εἰς τόν Θεόν! Τήν Ἑλλάδα τῆς ἀνθρωπιᾶς καί ΟΧΙ τῆς ψευτιᾶς! Τήν Ἑλλάδα τῆς ἀξιοπρεπείας.

Καί νῦν, ἰδού ἀλλαγáι πινες, αἱ ὁποῖαι μᾶς "ἄλλαξαν", ὅχι μόνον τήν ζωήν, ἀλλά καί τά "φῶτα" καί προσπαθεῖ, νά μᾶς ἀλλάξη καί τήν πίστιν!

Ὡς, πάλαι ποτέ στρατιωτικός, ὁ ὁποῖος ἐξειλίχθη μέχρι καί τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑποστρατήγου, μένω ἔκπληκτος ἀπό τάς εἰκοσιέξ - ἀριθμητικῶς 26 - ἀλλαγάς εἰς τά Ἐνὸπλους Δυνάμεις μας - Ε.Δ. - , ἀλλαγάς περιλαμβανομένας εἰς νομοσχέδιον - Ν.Σ. - προβλέπον: α) Θητεῖαν, β) Ὑποχρεωτικὴν παραμονήν Ἀξιωματικῶν εἰς τάς Ε.Δ., μετά τήν ἀποφοίτησίν των ἐκ τῶν Σχολῶν των. γ) Μονιμοποιήσεις. δ) Φοίτησιν σπουδαστῶν εἰς Στρατιωτικάς Σχολάς. ε) Ἐπιδόματα. στ) Συντάξεις. ζ) ... "σαλατοποιήσεις" κλπ., κλπ. Καί καλὰ, δέν ὑπάρχει Ἀντιπολίτευσις; Μᾶλλον ὑπάρχει... καθεύδουσα(!) καί ὑμνολογοῦσα τό "κόμμα τοῦ ἐγκλήματος καί τῆς προδοσίας". Ἡ ἡγεσία τῶν Ε.Δ., ἱκανοποιεῖται μέ τάς μεταβολάς αὐτάς καί ἰδιαίτερος ἐκεῖνας αἱ ὁποῖαι καταργοῦν Μεγάλας Μονάδας, μειώνουν τόν ἀριθμόν τῶν Μονάδων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, τόν ἀριθμόν τῶν ἀρμάτων μάχης, μειώνουν ἡ καί πρόκειται νά καταργήσουν τήν θητεῖαν, κ.λ.π, κ.λ.π.; Ὑπ' αὐτάς τάς συνθήκας, ἐξασφαλίζει ἡ Πατρίς μας τήν εἰρήνην; Ἰσως ναί, ἐάν προτίθεται νά ἀπαντήσῃ "ΝΑΙ", εἰς οἵανδήποτε ξένην χώραν τῆς ζητήσῃ, νά παραδοθῇ ὁλόκληρος ἡ ἔστω καί κάποια... Ἱμια, Αἰγαῖον, FIR κ.λπ. Θά τό δεκθοῦν αἱ Ε.Δ.; Δέν τό πιστεύω, διότι ἡ ἀποστολή των εἶναι, νά προστατεύουν τήν ἀκεραιότητα τῆς Πατρίδος. Καί ἐν τοιαύτῃ

περιπτώσει, αί τοιαῦται ἀλλαγαί, δέν θά πρέπει νά γίνωνται δεκταί. Δέν θά ἔπρεπε νά ἔμεινον ἀναπάντητοι, ψευδεῖς κατηγορίαι καί ἄδικοι καταδίκαί, βάσει ἀντισυνταγματικῶν διαδικασιῶν. Ἀλλά, Δικηγόροι Βουλευταί, συντάσσουν τούς νόμους, οἱ ἴδιοι τούς ψηφίζουν, οἱ αὐτοί τούς παραβιάζουν. Ὑπάρχουν ὅμως καί οἱ μιμούμενοι αὐτούς, μερικοί φοιτηταί τῆς ὀδοντιατρικῆς, οἱ ὅποιοι τό ἔτος 1974 - ... “ἔτος ψευδομεταπολίτευσης” - ἐδήλωνον ὅτι, θά σθῆσουν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας τήν χρονικήν περίοδον 1967 ἕως καί 1974(!) - “Λέγε με Λαλιώτην”-. Ἀντί νά σθῆσῃ, ὅμως, ἡ περίοδος ἐκείνη, ὅσον προχωρεῖ ὁ χρόνος, τόσον φουντώνει εἰς τήν μνήμην τῆς ὑγιοῦς διανοήσεως, ἡ “χρυσή” ἐκείνη ἐποχή. Ἔτσι τήν ἀποκαλοῦν τώρα, “Χρυσή”, οἱ, ἡτιολογημένως, νοσταλγοί της καί ὄχι μόνον. Ἰδού τί διαβάσω εἰς τήν “ΕΣΤΙΑ” τῆς 14ης Ἰανουαρίου, σελ. 7: “... Γνωστό στους θεατρόφιλους τό ἔργο, ἀπό τήν προηγούμενη - καί ἀξέχαστη - παρουσιάσῃ του ἀπό τό Θέατρο Τέχνης, τό 1970” - ἡ ὑποσημείωσις ἰδική μου -. Ὑπῆρχε, λοιπόν, ἐποχή τό 1970; Ὑπῆρχε καί Τέχνη; ΝΑΙ! Καί εἶναι ἀξέχαστη, δηλαδή, νοσταλγική. Πῶς τό ἐτολμήσατε αὐτό κύριε Μάτσα; Ἄν τό δῇ ὁ κ. Λαλιώτης, θά σᾶς κατατάξῃ εἰς “τά χουντικά σταγονίδια”! Οἱ σώφρονες, συνετοί καί δίκαιοι Ἕλληνες, ὡς ὑμεῖς, σᾶς κατατάσσουν εἰς τήν χορείαν τῶν δικαίων καί πνευματικῶς ὑπερεχόντων ἀνθρώπων. Καί συνεχίζει ὁ κ. Μάτσας: “1970 - 2003. Τίποτα δέν φαίνεται νά ἔχει ἀλλάξῃ στήν Ἑλλάδα τῆς Ἑνωμένης Εὐρώπης”, ... “εὐστοχα - λέει - σημειώνει τό προλογικό του σημείωμα ὁ Κώστας Καζάκος:” Μπράβο! Νά, λοιπόν καί ἄλλο “σταγονίδιον”!

Μπόρα εἶναι καί καταιγίς προμηνύεται, ἀρκεῖ νά ἐνωθοῦν οἱ οἰκοδομοῦντες τήν Ἑλληνορθόδοξον Ἑλλάδα μας. Διότι, ἡ μαρτυρία πολλῶν καί ὄχι μόνον τοῦ κ. Μάτσα: “...γιά τό χωρίς φραγμούς ἀνήτικο παιχνίδι τῆς πολιτικῆς”, ἔχει κουράσει ἢ μᾶλλον ἔχει ἐξοντώσει, τήν ἐλληνικήν κοινωνίαν! Ὡς ἀναφέρει, εἰς τήν ἀνωτέρω “ΕΣΤΙΑ”, “Ἔργα καί ἡμέρες τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τοῦ ΠΑΣΟΚ”, ὁ Δικηγόρος κ. Γ.Κ. Στεφανάκης: “Ἔτσι ἀναδεικνύεται καί ἡ νομική ἀτομική εὐθύνη τῶν πολιτικῶς ἀναξίων λειτουργῶν. Αὐτό δέ, διότι κατὰ παράβαση καθήκοντος πράξαντες, καθίστανται ὑπόλογοι, ποινικῶς καί ἀστικῶς, γιά τήν εἰς βάρος τοῦ κράτους τους ἀναδειχθεῖσα ἀποζημιωτική εὐθύνη, ὡς ἅπιοι διαχειριστές δημοσίας ἐξουσίας”... “κυβερνᾷ τό κίνημα καί ἐξευτελίζει τούς θεσμούς”. Σύμφωναι κ. Στεφανάκη. Μέ τό Δ΄ Ψήφισμα, ὅμως, τό ὅποιον συνέταξεν ὁ πατήρ σας καί τό ὅποιον ἐξ ἴσου ἐξευτελίζει τήν Δικαιοσύνην τῆς Πατρίδος μας καί διὰ τό ὅποιον ὑπερηφανεύθη ὡς πρωτοτυπήσας, τί θά γίνῃ; Ἀσχοληθῆτε μέ τήν μελέτην τοῦ ἄρθρου 111, παράγρ. 2, τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντ/τος, μήπως διὰ τῆς λύσεως τοῦ ἐπὶ 30ετίαν συνεχιζομένου ἐκείνου ἄγους, ἐξίληωθῇ ὁ συντάκτης του καί οἱ μετ’ αὐτοῦ 300 ψηφίσαντές το! Εἶναι “καί καθίσταται σ’ ὅλους σαφές ὅτι ἀποτελεῖ... στοιχεῖον πολιτικόν ἐκ παλαιῶν ὑλικῶν...”!

Ναί, λοιπόν, “νά φύγῃ τό ΠΑΣΟΚ, τό ταχύτερο, συνολικῶς”, μᾶς συμβουλεύει ὁ ἀνωτέρω Δικηγόρος. Δέν μᾶς λέγει ὅμως: Διατί νά μή φύγῃ, μαζί μέ το ΠΑΣΟΚ καί ἡ Ν.Δ.; Αὐτή, δέν ἀποτελεῖ “στοιχεῖον πολιτικόν ἐκ παλαιῶν ὑλικῶν”;

Σᾶς υπενθυμίζω, διά νά ἴδῃτε τά νέα ὑλικά τῆς Ν.Δ., τοὺς ὕμνους τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς, πρὸς τόν ἐ.τ. πρόεδρον τοῦ ΚΚΕ κ. Χαρίλαον Φλωράκη - βλέπε Ἑλ. Κόσμον 04.01.04 -, ἀρχικαπετάνιον τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. καί Δ/ντὴν τῆς μεραρχίας τοῦ “Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ε.Λ.Α.Σ.”, ἡ ὁποία, τόν Δεκέμβριον τοῦ 1947, Χριστουγιεννιάτικα, κατέλαβε, σχεδόν, τὴν Κόνιτσαν, τὴν 12ην Δεκ. 1948 κατέλαβε, σχεδόν, τὴν Καρδίτσαν, τὴν 12ην Ἰαν. 1949 κατέλαβε, σχεδόν, τὸ Καρπενήσιον, τὴν 12ην Φεβρ. 1949 κατέλαβε, σχεδόν, τὴν Φλώριναν καί ἀπὸ ὅλας αὐτάς τὰς πόλεις, “ἄρπαζεν ἀπὸ τὴν ἀγκαλιάν τῶν μητέρων των, ὅσα παιδιά ἡλικίας 10 - 18 ἐτῶν”, κατάρθωνεν, ἕως οὔτου αἱ Ἑλληνικαὶ - νόμιμοι καί δημοκρατικαὶ - Ὑποπλοὶ Δυνάμεις ἐπετύγχανον καί τόν ἐξεδίωκον, κάκιστον, κακῶς. Κύριε ἀρχηγέ τῆς Ν.Δ., “καιρὸς τοῦ ρῆξαι καί καιρὸς τοῦ ῥάψαι, καιρὸς τοῦ σιγᾶν καί καιρὸς τοῦ λαλεῖν, καιρὸς τοῦ φιλῆσαι καί καιρὸς τοῦ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καί καιρὸς εἰρήνης” - Ἐκκλησιαστῆς Γ΄, 7/8 - . Ὅχι ὕμνους εἰς τὸ “κόμμα τῆς προδοσίας καί τοῦ ἐγκλήματος” καί ...Κορυδαλλόν εἰς τοὺς διασώσαντας - νομίμως - τὴν Πατρίδα ἀπὸ αὐτό, τὸ μῖασμα, δεξιούς.

Μέ τιμὴν

Ψευδο-Παχτᾶδες καί Ἀληθο-Μπεζαχτᾶδες

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ” 15.02.04

*“Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, -
συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ” - Ρωμ. Θ΄ 1*

Μετάφρασις τοῦ Ῥωμ. Θ, 1 = «Λέγω τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, δὲν
λέγω ψέματα· εἰς τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ ἡ συνείδησίς μου φωτισομένη ἀπὸ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος.»

- Ἀξιότιμε φίλε κύριε Δ/ντά καὶ ἀξιότιμοι φίλοι μου κ.κ. ἀναγνώσται, δὲν μοῦ
ἀρέσει ἡ πολιτική, οὔτε οἱ πολιτικοί, ὥς συμπεριφέρονται σήμερον εἰς τὴν Πατρίδα
μας. Πολλὰ τὰ παραδείγματα, ἀπὸ “μεταπολίτευσης” 1974 μέχρι σήμερον.
“Εκσυγχρονιζόμενος”, ἀναφέρομαι εἰς τὸ πρόσφατον περιστατικὸν τοῦ Ὑπουργοῦ
Πάχτα καὶ τῶν ἐννέα Βουλευτῶν τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ἐδιάβασα, ἤκουσα καὶ ἠπόρησα. Φαντάζομαι ὅτι, τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς
ὕμᾱς, πληροφορηθέντας ὅτι ὁ διορισθεὶς νέος πρόεδρος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., Γεώργιος
Α. Παπανδρέου, ἀπὸ τὸν προηγούμενον κ. Κων. Σημίτην, ὥς πρώτην πρᾶξιν του,
πρὶν ἀκόμη ψηφισθῇ - πού δὲν ἐχρειάζετο - ἐθεώρησε καλόν, νὰ προβῇ εἰς τὴν
ἀποπομπὴν τῶν ἀνωτέρω, διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν δημοκρατικότητα τῆς πυγμῆς του.
Καὶ ἀπέπεμψεν ἀναπολογήτους αὐτοὺς τοὺς δέκα “συντρόφους” του, μέχρι χθὲς
συναδέλφους του καὶ ἐκλεκτοὺς, τοῦ μὴ ἀποχωρήσαντος ἀκόμη ἐκ τῆς προεδρίας
τοῦ κινήματος. Θὰ μοῦ πῆτε: Κίνημα εἶναι, ὅ,τι θέλει κάνει. Ἐν τάξει, ἀλλὰ μὴ
μᾶς λερῇ ὅτι, θὰ μᾶς ἀλλάξῃ τὴν ζωὴν, ἐκτὸς ἐάν πρόκειται, νὰ μᾶς τὴν ἀλλάξῃ
πρὸς τὸ χειρότερον. Τότε, ὅμως, δὲν ἀντέχομεν ἄλλο! Ἡ κατάστασις ἔχει φθάσει
εἰς τὸ “μὴ χειρότερα”!

Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ., μᾶς ἔχει ὑποσχεθῇ, ἀπὸ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1974 καὶ μάλιστα
διὰ συμβολαίου, ὅτι ΘΑ ζήσωμεν “καλύτερες μέρες”. Μᾶς ὑπεσχέθη ὅτι ΘΑ
ἐφαρμόσῃ ἰσονομίαν, ἀξιοκρατίαν, ἐκδίδωσιν τῶν Ἀμερικανικῶν βάσεων θανάτου,
ἐξοδὸν ἐκ τοῦ ΝΑΤΟ διότι, “Ε.Ο.Κ. καὶ ΝΑΤΟ, τὸ ἴδιο συνδικάτο”, βύθισιν τοῦ
ΧΟΡΑ, κ.λ.π., κ.λ.π! Σᾶς φθάνουν αὐτά! Τί ἐγένινεν ἀπ’ αὐτά...; Ζῶμεν χειροτέρας
ἡμέρας ἀκρίβειας, φτώχειας, ἀνασφαλείας, ἀλαζονείας, ἡμετεροκρατίας, αἱ βάσεις
τοῦ θανάτου παραμένουν, παραμένομεν εἰς τὸ ΝΑΤΟ, “ἐμπήκαμεν καὶ εἰς τὸ
συνδικάτο”, τὸ ΧΟΡΑ ἀλωνίζει εἰς τὸ Αἰγαῖόν μας ἀπὸ τὸ ὅποιον παρεδώσαμεν
καὶ τὰ Ἴμια εἰς τὴν “φίλην μας” Τουρκίαν καὶ ὑπερηφάνως ἐξεφφράσαμεν τὴν
εὐγνωμοσύνην μας, εἰς τοὺς “δολοφόνους τῶν λαῶν Ἀμερικάνους”, ὅπως τοὺς
ἀπεκάλουν, πρὶν τοὺς παραδώσουν τὴν ἐξουσίαν καί... νομίζω ἀρκοῦν αὐτά, διὰ
τὴν ἐδραίωσιν τῆς ἀποδείξεως ὅτι, μᾶς λέγουν ψέματα, μᾶς ἐξαπατοῦν, μᾶς
δουλεύουν ἐργαζόμενοι αὐτοί, ἡμῶν παραμενόντων κατὰ 15% ἀνέργων. Καὶ
ὁποῖος τοὺς πιστεύει καὶ σπεύδει εἰς τὰς συγκεντρώσεις των καὶ τοὺς ψηφίζει,

είναι ἢ ἐξωγήνιος ἢ πολύ ἀφελής, σᾶν κάποιον συνομιλητήν μου χθές, ἡμέραν “πρωτόγνωρης” φαρσοκωμωδίας, ἐκλογικό πανηγύρι διὰ ἐκλογὴν ἀρχηγοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος ἢ Κινήματος, τοῦ γνωστοῦ μας ΠΑΣΟΚ! Διὰ τὸ ἀνωτέρω χαρακτηρισμός; Διότι ἔχει ἐκλεγῇ πρό μνηός ὁ ὑποψήφιος! Τέτοια φάρσα δέν ξανά ἔγινε καί δέν πρέπει νά ξαναγίνη εἰς τὴν χώραν μας, τὴν ΕΛΛΑΔΑ, τὴν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ καί τοῦ φωτός. Μοῦ ἔλεγε, λοιπόν, χθές ὁ συνομιλητής μου: Μά γιατί ἐπιμένετε ὅτι δέν μπορεῖ νά γίνη ΑΛΛΑΓΗ, ἀπὸ τὸν Γιώργον Α. Παπανδρέου; Καί τοῦ ἀπαντῶ. Διότι, ὁ Γ.Α.Π., ἔχει ὑπηρετήσει τὸ ΠΑΣΟΚ. ὡς Ὑπουργός Παιδείας, ὡς Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν, ὡς σημαῖνον στέλεχος τῆς παρατάξεώς του καί δέν μᾶς ἔχει δείξει προσόντα ἡγέτου, ἱκανοῦ πρὸς δημιουργίαν. Ἀντιθέτως, αἱ μόναι ἀλλαγáι, τὰς ὁποίας ἔχει κάμει ἕως τώρα, εἶναι: α) Ἀλλαγὴ συζύγου, β) ἀλλαγὴ ζιβάγκο, γ) ἀλλαγὴ κασκόλ, δ) ἀλλαγὴ - ἐλαφρά - εἰς τὴν ἔκφρασιν ὁμιλίας. Εἰς τοῦτο τὸ τελευταῖον σημεῖον, ὑστερεῖ σημαντικά καί εἶναι φανερόν ὅτι, στερεῖται ἱκανοτήτων ἀλλαγῆς τοῦ ἑαυτοῦ του, κατὰ μείζονα λόγον ἀλλαγῆς τῶν πραγμάτων, πού ἐνδιαφέρουν τὸν λαόν τῆς Πατρίδος μας. Λέγεται ὅτι, “ἡ καλὴ ἡμέρα ἀπὸ τὸ πρῶν φαίνεται” καί ἰσχύει. Ὁ φίλος μας, λοιπόν, ὁ ἐκλεγείς χθές, διὰ τῆς ψήφου τῶν ἐνός ἑκατομμυρίου δεκατριῶν χιλιάδων ψηφοφόρων, πού εἶχεν ἐκλεγῇ πρό μνηός ἀπὸ τὸν προηγούμενον ἀρχηγόν τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Κ. Σημίτην, ἄνευ ἀντιδράσεως κανενός ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ κινήματος, οὐδέ ἀπὸ αὐτόν τὸν εὐφυέστατον Θεόδωρον Πάγκαλον, πού, ὡς προϋπάρχων τοῦ, τὸν εἶχε κρίνει, ὅπως γνωρίζετε, ὡς “ἕνα τίποτα...!”. Αὐτός, λοιπόν, διὰ τῆς “πρωιῆς” πράξεώς του, τῆς ἀποπομπῆς ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ τῶν ἔργου, ἐννέα συναδέλφων του - λέγε Πάχτα κ.λ.π. -, ἀπέδειξεν ὅτι, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας” θά εἶναι ὅπως ἔδειξεν ἡ πρωτῆ! Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἃς ἀσχοληθῶμεν δι’ ὀλίγον μέ τὸ θέμα “Πάχτα - Μπεζαχτᾶ”: Κατεδικάσθη αὐτός καί οἱ ἄλλοι συναποπεμφθέντες, ἄνευ ἀπολογίας! Ἔτσι δέν εἶναι φίλοι μου ἀναγνώσται; Καί ὅμως, αὐτὴ ἡ καταδίκη, ἄνευ ἀπολογίας, ἀποδεικνύει αὐθαιρεσίαν, ἀδικίαν, παρανομίαν, φαινόμενον Σταλινικῆς δημοκρατίας, τοῦτέστιν, φασιστοναζιστοκομμουνισμοῦ...! Ὅσοι συμφωνεῖτε μέ αὐτόν τὸν συλλογισμόν, πρέπει νά περιμένετε, ὡς καί ὁ γράφων, καταστροφικὴν διὰ τὴν Πατρίδα μας ΑΛΛΑΓΗΝ, ἀπὸ τὸν ἐκλεγέντα- ὡς ἐξελέγη - νέον ἀρχηγόν τοῦ ΠΑΣΟΚ.

Τὸ ζήτημα “Πάχτα”, δέν θά ἔπρεπε νά περάσῃ οὕτω πῶς, δηλαδή, ἄνευ σοβαρῶν συνεπειῶν εἰς βάρος, τοῦ ἢ καί, τῶν ἐν δυνάμει παρανομησάντων. Ἡ παρανομία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ νέου ἀλλαγιοποιοῦ (καί ὄχι μόνον) καί δέν θά πρέπει νά μείνῃ ἔτσι... Ἐκ μέρους μου ἔχω ὑποχρέωσιν νά σᾶς ἐνημερώσω, ἐπὶ ὧν γνωρίζω διὰ τὸ ὅλον θέμα, “Πόρτο Καρράς”, διότι κάποιοι δημοσιογράφοι ἀνεφέρθησαν καί εἰς ἐμέ, ὅτι εἶχον σχέσεις μέ τινα πρόσωπα καί πράγματα. Αἱ σχέσεις μου ἦσαν καθαρῶς ὑπηρεσιακαί, μέ ὅλα τὰ θέματα καί μέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἐσχετίζοντο μετὰ τούτων. Δέν ἐνθυμοῦμαι ὀνόματα. Ἐνθυμοῦμαι ἐταιρείας, ἐπιχειρήσεις καί μερικά κτυπητὰ ὀνόματα ἢ τίτλους. Τί γνωρίζω διὰ τὸ “Πόρτο Καρράς”; Τοῦ ἐχορηγήθη ἄδεια ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς

μας, τῇ εἰσπῆσει τοῦ Ε.Ο.Τ., νά ἀξιοποιήσῃ μέρος τῆς περιοχῆς ἐκείνης. Ἦτο μία ἀδρανὴς περιοχὴ, ἡ ὁποία μετετράπη εἰς ἀξιόλογον προσοδοφόρον τουριστικὴν ξενοδοχειακὴν ὄασιν. Ὁ,πὶ ἐζήτει ὁ ἐπιχειρηματίας, τοῦ ἐχορηγεῖτο νομίμως ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν.

Εἰς περιπτώσεις καθυστερήσεων, ὁ ἐπιχειρηματίας προσέφευγεν εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς, ἐνίστε δέ, εἰς ἐμέ ὡς Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, γνωστῆς οὔσης τῆς ἀμέσου ἀποτελεσματικῆς ἐπεμβάσεώς μου. Οὕτω, μοῦ ἐζητήθησαν: α) Ἡ χορήγησις ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ἐκ μέρους τῆς Δ.Ε.Η.. β) Ἡ χορήγησις ὕδατος. γ) Ἡ ἔγκρισις δημιουργίας λιμενίσκου - ΠΟΡΤΟ - καὶ ἄλλα πινά, διὰ τὰ ὁποῖα, ἐν τῷ συνόλῳ ἐφρόντισα καὶ ἐτακτοποιήθησαν, τάχιστα. Δέν ὑπῆρξαν δωροληψίαι. Ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας ἡ αὐστηρὰ ἀπαγόρευσις τοιούτων πράξεων καὶ συνεπῶς τοιαῦται προτάσεις δέν ἐγένοντο. Κρίνω περιττὴν τὴν ἀναφορὰν εἰς παραδείγματα, τῆς ἀποδεδειγμένης ἐντιμότητος ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ ὁλοκλήρου τῆς τότε Δημοσίας Διοικήσεως. Αὐτό τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει ὑμᾶς σήμερον, φίλοι ἀναγνῶσται, εἶναι τό, ἐάν ὑπάρχῃ σχέσις τοῦ Στρατιωτικοῦ καθεστώτος τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, μέ τὰ συμβαίνοντα τώρα. Ὅχι κύριοι. Τότε ἔγιναν, ὅσα ἔγιναν, μέ πλήρη νόμιμον καὶ διαφανῆ διαδικασίαν. Τό ἀρμόδιον Δικαστήριον - Ἐλεγκτικόν Συνέδριον - ἤλεγχε καὶ τότε, ἤλεγξε καὶ μετὰ τὴν 24ην Ἰουλίου 1974, ἐλέγχει ἀκόμη καὶ σήμερον τὰς δαπάνας τῶν ἔργων τῶν Κυβερνήσεων. Διὰ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔγιναν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Κυβερνήσεων, τοῦ Ἀπριλιανοῦ Στρ/κοῦ καθεστώτος, τό ἀνωτέρω Ἀνώτατον Δικαστήριον δέν εὐρῆκεν οὔτε παραβάσεις, οὔτε υπερβάσεις, οὔτε κακοτεχνίας. Τὰ πάντα ἐγίνοντο μέ στρατιωτικὴν πειθαρχίαν, νομιμότητα, διαφάνειαν καὶ ἐντιμότητα.

Καὶ τό σπουδαιότερον, εἰς ἐκεῖνα τὰ ἔργα, ἐκείνων τῶν κυβερνήσεων, γίνονται σήμερον, τὰ λαμπρά συνέδρια ὑπὸ τῶν “μεταπολιτευτικῶν” κυβερνήσεων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τόν Κ. Καραμανλῆν, τόν ἀναπαυόμενον “ἐν τόπῳ χλοερῷ...”, εὐρῆκαν ἐρείπια τῆς “χοῦντας”! Ὁ Θεός νά τόν ἐλεῇ. Ματαιοπονοῦν ὅσοι, προσπαθοῦν σήμερον - μετὰ τριακονταετίαν -, νά ἀνακαλύψουν οἰκονομικά σκάνδαλά μας. Δέν θά εὐρεθοῦν ποτέ, διότι δέν ὑπῆρξαν. Ἀλλά, δέν ὑπῆρξαν οὔτε “καθιζήσεις, οὔτε τρύπες, οὔτε καταρρεύσεις πολυκατοικιῶν, οὔτε οἰουδήποτε χρώματος βίβες”, εἰς ἰδιοκτησίαν κανενός, ἐκ τῶν ἐλλήνων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρέτησαν τὴν Πατρίδα μας ὡς ὑπουργοί, ὑφυπουργοί, ἄρχοντες τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὄργανα τῆς Δημοσίας Διοικήσεως, ἢ τῶν Δ.Ε.Κ.Ο. Ἡμεῖς δέν σᾶς κατηγοροῦμεν, σεῖς ἀλληλοκατηγορεῖσθε. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, διότι μᾶς δίδετε τὴν εὐκαιρίαν νά ἐπικοινωνῶμεν μαζὶ σας! Ἀν σᾶς ἐνοχλῶμεν, σεῖς πταίετε διὰ τῶν προκλήσεών σας. “Εἰς τό χωριό μου λένε τούτη τὴν παροιμία: Ὅποιος δέν θέλει χτύπους, στό χαρκιδιό δέν πάει”. Τί εἶναι τό χαρκιδιό; Τό σιδηρουργεῖον, εἰς τό ὁποῖον, οἱ καλλιεργοῦντες τὴν γῆν, ἐπισκευάζουν τὰ γεωργικά των ἐργαλεῖα, ὡς: “Υἱία, κασμᾶδες, τσάπες, πελέκεις κ.λπ.. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν των, ὁ χαρκιᾶς - σιδηρουργός- τὰ κτυπᾷ θορυβωδῶς...!”. Εἰς ὅποιον, ἐπομένως, δέν ἀρέσουν οἱ “χτύποι”, θόρυβοι,

ἄς μή πηγαίνει εἰς τό χαρκιδιό - σιδηρουργεῖον -. Σᾶς ἐκούρασα, ἴσως καί σᾶς περιέπλεξα τά πράγματα. Ζητῶν τήν συγγνώμην σας, ἐκθέτω ἐν συντόμῳ περιλήψει τά συμβάντα, διά τά ὅποια προσεπάθησαν τινές “δημοσιογράφοι”, νά ἐμπλέξουν τό Στρ/κόν Καθεστώς τῆς “ἐπταετίας” καί εἰδικῶς τόν γράφοντα.

Αἰσθάνομαι τήν ὑποχρέωσιν, ὡς τεταγμένος νά ὑπηρετῶ τήν ἀλήθειαν καί νά ἐνημερώνω τόν λαόν μας, δίδων εἰς αὐτόν λόγον τῶν πράξεών μου, νά τό πράττω μετά παρρησίας. Ἰδού ποία εἶναι ἡ πραγματικότητα.

Ἡ πανέμορφη περιοχή τῆς Χαλκιδικῆς, ἦτο πρό ἡμῶν, ἐντελῶς ὑποβαθμισμένη, τουριστικῶς ἀναξιοποίητος. Τοῦτο συνέβαινε καί διά τās ἄλλας περιοχάς τῆς Ἑλλάδος μας! Ἐλάβομεν τήν ἀπόφασιν καί μετετρέψαμεν τήν ἀδρανοῦσαν περιοχὴν - τῆς ὁμορφῆς καί πλουσίας εἰς ἔδαφος καί ὑπέδαφος - Χαλκιδικῆς, εἰς μίαν ἐκ τῶν ὠραιότερων καί πλουσιωτέρων περιοχῶν τῆς Χώρας μας. Ἐθεμελιώσαμεν καί ἐγκαινιάσαμεν τήν λειτουργίαν πολυαρίθμων ξενοδοχειακῶν - πολυτελῶν - μονάδων, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τό “ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ”. Πλήθος ἀναλόγου ἀξίας ξενοδοχειακᾶς μονάδας ἐδημιουργήσαμεν, εἰς ὁλόκληρον τήν Ἐπικράτειαν. Τουριστικά Ξενοδοχεῖα, τά ὅποια κοσμοῦν τās ὠραιότερας περιοχάς τῆς Πατρίδος μας, ἐκτίσαμεν καί ἐγιναν πόλοι ἑλξεως καί πηγαί τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Τήν ὠραιοτάτην περιοχὴν τῆς Χαλκιδικῆς, μέ τό θαυμάσιον τουριστικόν “ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΑΣ”, ἔκρινεν ὡς καταλληλότερον τόπον, ὁ πρωθ/γός, νά συγκληθῇ ἡ Σύνοδος τῶν 25 ἡγετῶν τῆς Ε.Ε. - πέρυσι - διά τήν διεύρυνσίν της. Εἰς αὐτήν τήν περιοχὴν, τό “μπόν φιλέ” τῆς Χώρας μας, εἶναι λογικόν νά σπεύδουν, οἱ ἀκόρεστοι εἰς πλούτη ἐπενδυταί καὶ διά τοῦτο δι’ αὐτό, “σφάζονται παλληκάρια” - Παχταῖδες καί Μπεζαχταῖδες -, οἱ δέκα τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καί παρ’ ὀλίγον τινές τῆς Ν.Δ.! Καί σείεται ἡ πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας καί θά ταλανίζεται, ἐπὶ ὅσον χρόνον θά ἀπουσιάζῃ τό πραγματικόν ὕψος καί κυρίως τό ἦθος, ἡ δικαιοσύνη καί ἡ ἐντιμότης, ἀπὸ τήν πολιτικὴν ἡγεσίαν τῆς Πατρίδος μας.

«Διό ἀποθέμενοι τό ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη...». Ἐφεσίους Δ, 25 = «Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ ἀποθέσετε μίαν γιά πάντα τό ψεῦδος, νά λέτε τήν ἀλήθειαν ὁ καθένας εἰς τόν ἄλλον, διότι εἴμεθα μέλη ἑνός καί τοῦ αὐτοῦ σώματος».

Μέ ἀγάπην καί τιμὴ

Ἀντιστασιακοί & Βασανισθέντες «Τά Ἐπικερδῆ Προσόντα Ὑποψηφίων»

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

02.03.04

-Ἀξιότιμε κύριε Δ/ντά, ἀξιότιμοι φίλοι ἀναγνώσται. Ἐνημερώθητε, ὅπως ὅλοι μας, ὅτι εἰς ὑποψήφιος Βουλευτῆς τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., ἦτο βασανιστής κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Στρατιωτικοῦ καθεστῶτος τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967. Ἦτο Βουλευτῆς τοῦ ΠΑΣΟΚ καί κατὰ τὴν λήξασαν 4ετῇ Βουλευτικὴν περίοδον. Τό περιστατικόν, ἀποτελεῖ παράδειγμα σχιζοφρενικῆς βλάβης, ἀνηκέστου μορφῆς. Διότι, ἔχουν παρέλθει τριάκοντα ἔτη, μεῖον τέσσαρες μῆνες, ἀπὸ τῆς 24ης Ἰουλίου 1974, ὁπότε παρεδόθη ἡ ἐξουσία ὑπὸ τοῦ Στρ/κοῦ καθεστῶτος τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973 - Ἰωαννίδου - εἰς τὴν Κυβέρνησιν Κων/νου Καραμανλῆ, τοῦ θείου...

Ἐπὶ τριάκοντα, λοιπόν, ἔτη ὁ βασανιστής, ἀνεπτύσσετο, προώδευεν, νύξανετο καί μάλιστα Βουλευτῆς ἐξελέγη ὡς ἐκλεκτόν μέλος τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. τοῦ “Δημοκρατικοῦ”, - ἔτσι αὐτοχαρακτηρίζεται, πρὸς διάκρισιν ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἑλλάδος -, Ἡρακλείου καί ὡς Βουλευτῆς ἐπὶ 4ετίαν, δέν κατηγγέλθη παρ’ οὐδενός ὡς βασανιστής.

Διατί ἄρά γε; Μήπως, οἱ βασανισθέντες τό ἀπέκρυπτον ἀπὸ ἐντροπὴν ἢ ἀπὸ συμφέρον ἢ τί ἄλλο νά σκεφθῶμεν! Κάποιοι “βασανιστής” δικαζόμενος, ἠρώτησε τὸν “βασανισθέντα” κατὰ τι διάλειμμα τῆς δίκης: “Βρέ... δέν ἐντρέπεσαι νά λές ὅτι σέ βασάνισα;” Καί ὁ “βασανισθείς” ἀπήντησε: “... μέ συγχωρεῖς, εἶμαι ὑποψήφιος Βουλευτῆς· ἂν δέν ἰσχυρισθῶ ὅτι ἐβασανίσθηκα, μέ τί προσόντα θά μέ ψηφίσουν;”. Ὁ “βασανιστής” κατεδικάσθη καί ἐκτίει εἰσέτι ποινὴν 23 ἐτῶν φυλακίσεως! Ὁ τότε, (; νῦν), “βασανισθείς” ἐξελέγη, τότε, Βουλευτής.

Ὁ Θεός, ἃς ἐλέησῃ ἀμφοτέρους! Σεῖς, ὅμως, φίλοι ἀναγνώσται, θεωρεῖτε αὐτό τό στοιχεῖον τοῦ βασανισθέντος, ἀκόμη καί ἂν εἶναι ἀληθές, προσόν δημοκρατικότητος, διὰ νά ἐξαρτήσῃτε ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν του τὸν σταυρόν τῆς προτιμήσεώς σας;

Ἀλλοίμονον! Ὁ ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐβασανίσθη, ἔπρεπε νά εἶχε καταγγεῖλει τὸν βασανίσαντα αὐτόν, πρό τριάκοντα ἐτῶν. Τώρα τό ἐνεθυμήθη; Καί αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μέ αὐτά τά ζητήματα, δέν ἔχουν ἄλλα σοβαρά ζητήματα νά ἀσχοληθοῦν; Δέν βλέπουν τοὺς βασανιζομένους ἀπὸ πείναν καί ἀνεργίαν πολυτέκνους, δέν βλέπουν τοὺς ξυλοδερνομένους συνταξιούχους, ἐπειδὴ διαδηλώνουν εἰς τὰς ὁδοὺς τὴν ἀγανάκτησιν των, διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν των ἀπὸ τό “κοινωνικόν” σοσιαλιστικόν κράτος; Καί μιά πού ἀνεφέρθη εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς πολυτέκνους, σὰς ἐρωτῶ: Εἶδατε εἰς τὴν τηλεόρασιν ἢ ἐδιαβάσατε εἰς τὸν Τύπον τὴν μητέρα ἐπτά παιδιῶν κλαίουσαν διότι τὴν ἀπέλυσαν; Τίνος ἡ ψυχὴ δέν ἐρράγισεν, ἀπὸ αὐτὴν τὴν εἰκόνα; Καί τί ἐπράξαμεν ἢ μᾶλλον τί

πράττομεν; Εἴμεθα τόσοι ἀνάλγητοι, εἰς τὸν πόνον μιᾶς πεινώσης μητρός ἐπτά παιδιῶν, τὰ ὅποια ἔχει ἀνάγκη ἡ μήτηρ ὅλων μας, Ἑλλάς, ἡ φθίνουσα ἀπὸ ὑπογεννητικότητας καί... σπαράζει ἡ “εὐγενής” ψυχὴ μας ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὅτι, ὁ μέχρι χθὲς βουλευτὴς τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ σήμερον ὑποψήφιος Βουλευτὴς τοῦ ἰδίου κόμματος, ὑπῆρξε βασανιστής! Ἐάν οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα, λυποῦμαι βαθύτατα, διότι θὰ πρέπει νὰ μεριμνήσῃ τό Κράτος, διὰ τὴν ἴδρυσιν πολλῶν ψυχιατρειῶν καὶ τὴν προσθήκην πολλῶν κλινῶν εἰς τό... Δαφνί (!) καὶ ἀντίστοιχον ἀριθμὸν ζουρλομανδρυῶν νὰ προμηθευθῇ! Φίλοι ἀναγνώσται, στήτε καλῶς, σκεφθῆτε σοβαρῶς. Σήμερον ψηφίζετε. Ἐχετε ἀποφασίσει, ποῖον θέλετε νὰ στείλετε εἰς τὴν Βουλὴν. Ἀπὸ αὖριον ἀρχίσατε ἀγῶνα, ἀνένδοτον, ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως νόμου διὰ τοῦ ὁποίου: 1) Νά προστατεύεται παντὶ τρόπῳ ἡ οἰκογένεια τοῦ πολυτέκνου καὶ μάλιστα ἡ ἄνω τῶν τριῶν τέκνων. 2) Νά καταργηθῇ ὁ νόμος ὁ ἐπιτρέπων τὴν ἀμβλῶσιν. 3) Νά φορολογηται - ὑπὲρ τῶν ἐγγάμων - ὁ διανύων ἡλικίαν 40 ἐτῶν καὶ ἄνω καὶ παραμένων ἄγαμος. 4) Νά ἀσφαλίζεται ἡ μητέρα πλέον τοῦ ἐνός τέκνου, μερίμνη τοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας τοῦ συζύγου της - πατρός τῶν τέκνων της -, ἀκόμη καὶ ἂν τὴν ἔχῃ διαζευχθῇ. Ἐπιτρέψατέ μου, ὅμως, νὰ κλείσω μέ μίαν προσωπικὴν ἀναφοράν, ἐκ μέρους καὶ τῶν μετ’ ἐμοῦ συμβασανιζομένων ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν! Ἡ εὐγενὴς ψυχὴ ὑμῶν τῶν ψηφοφόρων ἐξανίσταται ἐπὶ τῷ ἀκούσματι καὶ μόνον τοῦ πραγματικοῦ ἢ ὄχι βασανισμοῦ κάποιων συνανθρώπων μας κατὰ τὴν περίδον τῆς “δικτατορίας” καὶ δικαιολογημένως.

Ποῖος ὅμως, ἐξ ὑμῶν, σκέπτεται, τὸν ἐπὶ τρεῖς δεκαετίαι συνεχῇ καὶ ἀναπολόγητον βασανισμόν ἡμῶν τῶν “χουντικῶν”, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ὁποίων - ὡς οἱ ἀείμνηστοι Γεώργιος Παπαδόπουλος, Ὁδυσσεύς Ἀγγελῆς κ.ἄ. - ἀπεβίωσαν εἰς τὰς φυλακάς καὶ μάλιστα καταδικασθέντες, δι’ ἀντισυνταγματικῶν διαδικασιῶν - βλέπε ἄρθρον 111 παράγρ. 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συν/τος -, ἀπὸ τοὺς “μεταπολιτευτικούς Δημοκράτας”, τοὺς ὁποίους σήμερον καλεῖσθε, νὰ ψηφίστε; Ἡμεῖς, σὰς ὑπενθυμίζω, οἱ “χουντικοί”, δέν δικαιούμεθα ψήφου, “ὡς ἐάν εἴχομεν ἀποβιώσει”, στερούμεθα ἀκόμη καὶ τῆς συντάξεώς μας καὶ τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως! Τοιοῦτους “Δημοκράτας” ψηφίζετε! Νά τοὺς χαίρεσθε! Ὑμεῖς ὤψεσθε! Ποῖος ἐξ ὑμῶν σκέπτεται ὅτι, ἀπὸ τὰς φυλακάς καθημερινῶς ἀποφυλακίζονται φονεῖς, ἔμποροι ναρκωτικῶν, βιασταὶ ἀκόμη καὶ ἀνηλίκων, λησταί, ἀπατεῶνες ὀλκῆς, μέ τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις Συνταγματικοῦ νόμου καὶ παραμένουν φυλακισμένοι, ὡς οἱ χειρότεροι τῶν ἐγκληματιῶν, Ἕλληνες Ἀξιωματικοὶ Πατριῶται, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀκόμη, νωπὰ τὰ τραύματα εἰς τὰ πολυταλαιπωρημένα κορμιά των ἀπὸ τοὺς Ἐθνικοὺς μας ἀγῶνας τῶν ἐτῶν 1940 - 1949, κατὰ τῶν βαρβάρων εἰσβολέων ἀπὸ Δύσεως καὶ Βορρᾶ καὶ τῶν ἐνταῦθα - δυστυχῶς - ὑποστηρικτῶν των; Ποῖος; Καὶ ὅμως, αὐτοὺς θὰ ψηφίστε! Σκεφθῆτε συνέλληνες! Ἀφυπνισθῆτε συνέλληνες! Μὴ παρασύρεσθε, ἀδελφοί συνέλληνες! Σὰς εὐχομαι νὰ ἐορτάσῃτε τὴν Ἀγίαν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, μέ ὑγίαν καὶ εὐλογημένην εὐδοκίαν, ἀκμαῖοι μετὰ τὴν μακράν νηστείαν τῶν ἐπτά ἐβδομάδων! Πέντε ὑπολείπονται! Ἐρρωσθε ἐν Κυρίῳ.

Μετά τιμῆς καὶ ἀγάπης

Ἡ ἱστορία τῆς προδοσίας καί ἡ προδοσία τῆς ἱστορίας

31.03.04

Ἀγαπημένα μου παιδιά καί ἐγγόνια, ἐπειδή σᾶς ἔχουν τρελλάνει μέ τήν Γκεμπελικήν προπαγάνδαν των, οἱ κυβερνῶντες μετά τήν “μεταπολίτευση” - 24.07.1974 - πολτοποιήσαντες τήν πραγματικήν ἱστορίαν, ὀφείλω νά σᾶς διηγηθῶ, λίαν περιληπτικῶς, τήν ἀληθινήν ἱστορίαν, πού πρέπει νά γνωρίζετε. Καί ἀρχίζω μέ τήν Ἱστορίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. - Κομμουνιστικόν Κόμμα Ἑλλάδος -, δηλαδή τό Ρωσοσλαβικόν κατασκευάσμα καί Ρωσοκινούμενον, Κόμμα.

Ἐδημιουργήθη εἰς τήν Πατρίδα μας τό 1918, μετά τήν κατά τήν 17ην Ὀκτωβρίου 1917 κομμουνιστομπολσεβικήν Ἐπανάστασιν εἰς τήν Ρωσίαν, πού ἐσκότωσαν ὁλόκληρον τήν Τσαρικήν οἰκογένειαν καί ἑκατομμύρια (πάνω ἀπό 130) ἀντιθέτων συμπατριωτῶν των, μόνον κατά τήν πρώτην 10ετίαν τοῦ φοβεροῦ Στάλιν! Λοιπόν, τό Κ.Κ.Ε.: 1) Κατά τήν Μικρασιατικήν ἐκστρατείαν - (Μαΐος 1919 μέ 18 Αὐγούστου 1922 -, τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐναντίον τοῦ τουρκικοῦ, διά νά ἐπιβληθῇ ἡ συνθήκη Σεβρῶν, πού προέβλεπε τό μέγάλωμα τῆς Ἑλλάδος μέχρι Κωνσταντινουπόλεως καί Μικρασιατικῆς Ἰωνίας, ἀνέκαθεν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν), τό Κ.Κ.Ε., προέτρεπε τοὺς ὁπαδούς του νά μή πολεμοῦν. “Ὅσοι στρατιῶταί του ἐμάχοντο εἰς τό Μέτωπον, τοὺς ἔλεγε νά σκοτώσουν τοὺς Ἀξιωματικούς των καί νά γυρίσουν εἰς τά σπίτια τους. “Οἴκαδε”! 2) Ἀπό τῆς συγκροτήσεώς του, δέν ἔπαυσε νά ὑπονομεύῃ τό ἔργον τῆς ἐκάστοτε Κυβερνήσεως, μέ διαδηλώσεις, ἀπεργίας, καταλήψεις, δολοφονίας καί ρηξικελεύθους προπαγάνδας καί ἀπαιτήσεις ἀδυνάτου ἐκπληρώσεως! 3) Κατά τόν πόλεμον ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν, Γερμανῶν καί Βουλγάρων, εἰσβαλλόντων εἰς τήν Πατρίδα μας, ἀπροκλήτως τήν 28ην Ὀκτωβρίου 1940, οἱ Ἰταλοί καί τήν 6ην Ἀπριλίου 1941, οἱ Γερμανοί καί οἱ Βούλγαροι μαζί, τό Κ.Κ.Ε., ἔκανεν ὅ,τι ἔκανε καί κατά τήν Μικρασιατικήν ἐκστρατείαν! 4) Κατά τήν κατοχήν τῆς Πατρίδος μας ἀπό τοὺς ἀνωτέρω ἐχθρούς μας, δηλαδή 26 Ἀπριλίου 1941 μέ 12 Ὀκτωβρίου 1944, τό Κ.Κ.Ε., μέ ψευδώνυμα συνθήματα τύπου ΕΑΜ - Ἐθνικόν Ἀπελευθερωτικόν Μέτωπον, Ε.Λ.Α.Σ. - Ἑλληνικός, Λαϊκός, Ἀπελευθερωτικός, Στρατός καί ἄλλα πολλά, “τέτοια ψεύτικα” παρέσυρον τόν ἀφελῆ λαόν καί τόν ὠδηγοῦσαν εἰς δολοφονίας ὅποιων δέν ἐδέχοντο νά γίνουν ὁπαδοί των...5) Τά ἔτη αὐτά - 1941 μέ 1944 - ὥργάνωσαν εἰς τά βουνά καί τάς πόλεις τῆς Πατρίδος μας ἀνταρτικούς σχηματισμούς ἐνόπλους, “δῆθεν μέ σκοπόν νά διώξουν τοὺς κατακτητάς, εἰς τήν πραγματικότητα” διά νά καταλάβουν διά τῶν ὅπλων, βιαίως τήν ἐξουσίαν, ὅταν θά ἔφευγαν οἱ ἐχθροί, νικῶμενοι ἀπό τοὺς συμμάχους μας Ὑγγλους, Ἀμερικανούς... 6) Ὅποιον Ἑλληνα, ἰδίως Ἀξιωματικόν, συνελάμβανον ἐτοιμαζόμενον νά φύγῃ διά Μέσων Ἀνατολήν, δηλ. Αἴγυπτον, Παλαιστίνην,

Συρίαν κ.λ.π., διά νά καταταγῇ εἰς τόν νόμιμον κυβερνητικόν Στρατόν, πού εἶχε συγκροτηθῇ ἐκεῖ, ἀπό τήν ἐκεῖ προσφυγοῦσαν Βασιλικήν Κυβέρνησιν, μετὰ τήν κατάληψιν τῆς Ἑλλάδος - 26.5.1941 - ἀπό τοὺς ΓερμανοἰταλοΒουλγάρους, τόν ἐσκότῳνε, χωρίς δίκην, ἐκτός ἐάν ἐδήλωνε προσχώρησιν εἰς τό ΚΚΕ! 7) Τό 1944, μῆνας Φεβρουάριον μέχρι καί Ἀπρίλιον, δῖς - τό Κ.Κ.Ε.- ἔκαμε κινήματα ἐπαναστατικά, εἰς Μ.Α., συνέλαβε τοὺς εἰς Κάϊρον, Ἰσμαιλίαν κ.λ.π., - Ἀξιωματικούς τῶν ὀργανωμένων ἐκεῖ Μονάδων τοῦ Κυβερνητικοῦ μας Στρατοῦ, Ναυτικοῦ καί Ἀεροπορίας, τοὺς ἐκλείσεν εἰς συρματοπλέγματα καί ἀρνήθηκε, τό Κ.Κ.Ε., νά λάβῃ μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις πού ἤρχισαν οἱ Σύμμαχοί μας εἰς τήν Β. Ἀφρικήν, ἐναντίον τῶν Γερμανῶν καί Ἰταλῶν. Οὕτω πῶς, ἐξηντέλισε τήν ἔνδοξον Ἑλλάδα, πού εἶχε λατρευθῇ, ἀπό ὅλον τόν Κόσμον, μέ τό ἔνδοξον Ἔπος τῶν νικῶν μας, ἐναντίον τῶν Ἰταλο Γερμανικῶν αὐτοκρατοριῶν, κατά τὰ ἔτη 1940 - 1941, μετὰ τό ΟΧΙ τοῦ Μεταξᾶ τήν 28ην Ὀκτωβρίου 1940. 8) Καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς - ἐπαναλαμβάνω: 26 Ἀπριλ. 1941 μέ 12 Ὀκτωβρίου 1944 - τό ΚΚΕ ἔκαψεν, ἐξεθεμελίωσεν, κατέστρεψεν, ἐβίασεν, ἐξόντωσεν ἐθνικάς ἀνταρτικὰς Μονάδας τῶν βουνῶν καί τῶν πόλεων, π.χ., τοῦ Ζέρβα, τοῦ Τσαοῦς Ἀντώνη, τοῦ Γιαννακοπούλου, τοῦ Βρετάκου, τοῦ Δημητρίου Ψαρροῦ, τόν ὁποῖον μάλιστα, Συνταγματάρχην, μαζί μέ τοὺς 300 τοῦ Συντάγματός του, τόν ἐσκότωσαν, τόν Ἀπρίλιον τοῦ 1944, ἡμέρας Πάσχα, εἰς τό Κλημα Δωρίδος, τῆς Αἰτωλοακαρνανίας! Ὅλα αὐτά τὰ ἔκανε, τό Κ.Κ.Ε., διά νά μείνῃ μόνη ἔνοπλος δύναμις, διά νά καταλάβῃ τήν Ἐξουσίαν διά τῆς βίας, ὅπως ἔκαμαν τὰ Κ.Κ. τῆς Σερβίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Ἀν/κῆς Γερμανίας κ.λ.π.. 9) Μετὰ τήν 12/10/1944, πού ἔφυγαν οἱ ἐχθροί μας ἀνενόχλητοι, τό Κ.Κ.Ε., δέν διέλυσεν, τὰς ἐνόπλους δυνάμεις του ὡς διετάσσετο ἀπό τήν νόμιμον Κυβέρνησιν, πού ἐπανῆλθεν ἐκ Καΐρου. Ἀπεχώρησαν ἀπό τήν Κυβέρνησιν τὰ ἑξ Κομμουνιστικά μέλη τῆς καί τήν 3ην Δεκεμβρίου 1944, τό Κ.Κ.Ε., ἐμάζεψε μέ ψεύτικα λόγια - δῆθεν θά ἐμοίραζεν ἀπό 1 κιλό ζάχαριν εἰς τόν καθένα - κόσμον, εἰς τήν πλατεῖαν Συντάγματος (ἐνοπλον συλλαλητήριον) καί ἐξεκίνησε τόν 2ον γῦρόν του. Ὁ 1ος ἦτο ὁ τῆς Κατοχῆς. Κατά τόν 2ον τοῦτον, κατέστρεψε τὰς Ἀθήνας καί ἄλλας πόλεις, συνέλαβεν ὁμήρους καί τοὺς ἔσυρεν (μέ πυτζάμες καί ρακενδύτους μέσα ἀπό χιόνια) εἰς τὰ βουνά. Ἐγιναν θηριωδία ἀπίστευτοι ἐκ μέρους τοῦ Κ.Κ.Ε., μέχρι καί τήν 12ην Φεβρουαρίου 1945 πού, ἡττηθέν, ὑπέγραψε τήν συνθήκην τῆς "Βάρκιζας". Δυστυχῶς, δέν τήν ἐφῆρμοςεν. Ἀπέκρυψε τὰ καλὰ ὄπλα, παρέδωσε τὰ ἄχρηστα, ἔστειλεν εἰς τό Μπουλκες τῆς Γιουγκοσλαβίας τοὺς ἐγκληματίας ὁπαδούς του - τοὺς ἀρχηγούς τοὺς ἀμνήστευσεν ἡ Βασιλική Κυβέρνησις - καί: 10) Ἐπανωργανώθη καί τήν 31ην Μαρτίου 1946, παραμονήν τῶν πρώτων ἐκλογῶν μετὰ τήν 4ην Αὐγούστου 1936, κατέσφαξε τοὺς χωροφύλακας τοῦ Σταθμοῦ χωροφυλακῆς Λιτοχώρου καί ἤρχισε τόν 3ον γῦρόν του πού ἔκανε περισσοτέρας καταστροφάς καί περισσοτέρους σκοτωμένους ἀπό ὅσα ἔγιναν κατά τήν διάρκειαν τοῦ 4ετοῦς Β' Παγκοσμίου Πολέμου εἰς τόν ὁποῖον μετείχομεν. Ὑπέγραψε καί σύμφωνον παραδόσεως τῆς Βορ. Ἑλλάδος

μας, εις τούς Βουλγάρους - σύμφωναν Πετριτίου -, ἔκαμε τό Γενιτσάρικο, βάρβαρον παιδομάζωμα, μέχρι τήν 29ην Αὐγούστου 1949, πού, ἡττηθέν εις Γράμμον - Βίτσι τῆς Δ. Μακεδονίας, ὑπέγραψε συνθηκολόγησιν, ψευδῆ... Θά συνέχιζε 4ον γῦρον, ἐάν δέν ἐπενεβαίνομεν ἡμεῖς, τήν 21ην Ἀπριλίου 1967, νά τούς ἀνατρέψωμε τά σχέδια. Τούς τόν ἐπέτρεψαν (ἐν τινι μέτρῳ), οἱ ψηφοφόροι, τήν 18ην Ὀκτωβρίου 1981... Νά τούς χαίρεσθε...

Ἄλλοῦ «ἀναζητῆστε» τά ἀνδρεΐκελα τῆς CIA

ΠΡΟΣ: Τήν ἐφημερίδα "ΧΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ"

Θέμα: Ἀπάντησις εις ἐπιστολήν κυρίου Κων/νου Κνιθάκη, καταχωρηθεῖσαν εις τό ὑπ' ἀριθ. 11100 φύλλον τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας - τῆς Τρίτης 20 Ἀπριλίου 2004 -, σελίδα 18.

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά:

Εἰς τήν ἐπιστολήν του, ὁ ἀξιότιμος κύριος Κων/νος Κνιθάκης, ἀναφέρει ἀνακριθείας, μέ τόσῃν πεποίθησιν, ὥς νά ἦτο αὐτός ὁ ἴδιος ὁ ἐκτελέσας τήν ἐνέργειαν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων - Ε.Δ. - τῆς πατρίδος μας, τήν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

Ἰσχυρίζεται ὅτι τό "πραξικόπημα" ἐσχεδιάσθη ὑπό τῶν σιωνιστῶν Ἀμερικανῶν διά νά προστατευθῇ τό Ἰσραήλ ἀπό τούς Ἀραβας, κατά τήν ἐπίθεσιν των κατ' αὐτοῦ τήν 5ην Ἰουνίου 1967! Θεωρεῖ τόν ἀείμνηστον Γεώργιον Παπαδόπουλον ὥς ἐταῖρον καί ὑποτακτικόν ὄργανον τοῦ σιωνισμοῦ, τῆς CIA κ.λ.π., ὀργάνων τῶν Η.Π.Α. Ἀποσιωπᾷ, ὅμως, τό ἡρωϊκόν καί καθοριστικόν, ἴσως, "ΟΧΙ" του, πρὸς τάς Η.Π.Α., ὅταν τοῦ ἐζητήθῃ ὑπ' αὐτῶν, νά χρησιμοποιήσουν τάς βάσεις τῆς Κρήτης - ἐγκεκριμένας ὑπό προαπριλιανῶν Κυβερνήσεων, δι' ἄλλους σκοπούς - διά τήν ὑποστήριξιν τοῦ Ἰσραήλ διατρέξαντος θανάσιμον κίνδυνον ἀπό ἐπίθεσιν τῆς Αἰγύπτου τήν περίοδον τοῦ Γιόμ Κιπούρ τῶν Ἑβραίων, Ὀκτώβριον 1973.

Ἡ πραγματικότης εἶναι ἡ ἀκόλουθος: Ἡ ἐνέργεια τῶν Ε.Δ., τήν 21ην Ἀπριλίου 1967, διετάχθη προσωπικῶς ὑπ' ἐμοῦ, ὥς ἀνωτέρου κατὰ βαθμόν τῶν δύο κυριωτέρων πρωτεργατῶν - "πρωταιτίων" μᾶς ἐβάπτισεν ἡ "μεταπολίτευση" - καί ὥς Διοικητοῦ τοῦ συνόλου τῶν Μονάδων Ε.Δ., τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς. Ἰδετε λεπτομερείας, εις τό 1ον ἐκ τῶν τεσσάρων συγγραμμάτων μου, κυκλοφοροῦν ἀπό 23 Ἀπριλίου 1993, οὐδέποτε παρ' οὐδενός διαψευσθείσας. Ἡ ἐνέργεια ἐκείνη - πραξικόπημα τήν ἐβάπτισάν τινες -, ἐκρίθη ἀναγκαία καί ἀναπόφευκτος, ὥς ἐχαρακτήρισθη ἀκόμη καί ἀπό τόν ἀείμνηστον Ἀνδρέαν Γεωργίου Παπανδρέου, βλέπε συζήτησίν του μετ' ἐμοῦ εις τό ὑπ' ἀριθμ. 3 σύγγραμμά μου, σελ.: 67 - 70, διότι: 1) Ἀπό τοῦ Νοεμβρίου 1963, ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἀνέθεσεν, ἀντισυνταγματικῶς, τήν Πρωθυπουργίαν εις τόν Γεώργιον Παπανδρέου, τό Κοινοβούλιον μετετράπη εἰς χαμαιτυπεῖον. 2) Ἡ Χώρα ὠδηγεῖτο ὑπό τοῦ Ἀνδρ.

Γ. Παπανδρέου, ἀρχηγοῦ τῆς παραστρατιωτικῆς Ὀργανώσεως Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α. ὅπισθεν τοῦ “σιδηροῦ παραπετάσματος”, δηλ. ὑπὸ τὴν στυγνὴν Σταλινικὴν Δικτατορίαν. Αὐτὰ ἀνεφέροντο, τότε, ὑπὸ ὅλων τῶν Μ.Μ.Ε. καὶ ἐζητεῖτο ἡ ἐπέμβασις, ἔστω καὶ Λοχίου τῶν Ε.Δ., διὰ νὰ ἀποτρέψῃ τὸν κίνδυνον ἐκεῖνον. 3) Τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου ἐνεργείας, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων κινδύνων - ὑπάρχοντος πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου - ἔλαβον προσωπικῶς ὁ γράφων ταῦτα, συμφωνησάντων τῶν δύο Συν/χῶν, Παπαδοπούλου καὶ Μακαρέζου, διότι: α) Ὁ Γ. Παπανδρέου μεταβαίνων εἰς Θεσσαλονίκην τὴν Κυριακὴν, 23 Ἀπριλίου '67, θὰ ἤρχιζε τὴν προεκλογικὴν ἐκστρατείαν του, ἐπὶ τεθρίππου ἀμάξης συρομένης ὑπὸ 4 λευκῶν ἵππων, δεκτός γενόμενος ὑπὸ λαοθαλάσσης, ἡ ὁποία θὰ ἀπεφάσιζε τὸ νικηφόρον ὑπὲρ τοῦ Κόμματός του - Ε.Κ. - ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα τῆς 28ης Μαΐου 1967. β) Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω, Ἀνδρέας, ὑποκατάδικος διὰ τὰς συνωμοτικὰς κινήσεις τῆς ὑπ' αὐτόν ὁργανώσεως Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α., ἐδήλωνεν ὅτι, ἐάν ἐκέρδιζε τὰς ἐκλογὰς τὸ Κόμμα τοῦ Κ. Καραμανλῆ Ε.Ρ.Ε. - δέν θὰ ἀνεγνώριζε τὸ ἀποτέλεσμα, ὡς προκύψαν κατόπιν βίας καὶ νοθείας· ἐάν δέ ἐκέρδιζεν αὐτάς ἡ Ε.Κ. τοῦ πατρός του, αὐτὸς θὰ ὥρκιζε Κυβέρνησιν εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος, δηλ. ἀντισυνταγματικῶς, ἄρα πρᾶξικοπηματικῶς. Θὰ ἔδιωκνεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος “τίς Ἀμερικανονατοϊκὲς βάσεις τοῦ θανάτου” καὶ θὰ ἐφήρμοζεν εἰς τὴν Πατρίδα μας τὸ προσφιλὲς του “μοντέλο” τῆς Ἀλβανο-Ρουμανο-Σταλινικῆς “Δημοκρατίας”! Αἱ Ε.Δ., θὰ ἐπενέβαινον, τότε καὶ θὰ ἐπηκολούθει ἕνας νέος “Κόκκινος Δεκέμβρης, 1944”, δηλαδή ὁ προπαρασκευαζόμενος ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε., 4ος Γῦρος!

Ἡμεῖς, οἱ τῆς 21ης Ἀπριλίου, διαβλέποντες τὸν θανάσιμον αὐτόν κίνδυνον τῆς πατρίδος μας, κληθέντες ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ τῶν ΜΜΕ, κενοῦ διακυβερνήσεως ὑπάρχοντος, ἐφηρμόσαμεν τὸν Ὑπέρτατον νόμον τῆς Σωτηρίας τῆς Πατρίδος μας, ὡς καθωρίζετο ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Κανονισμοῦ Πόλεων καὶ Φρουρίων.

Ἐάν ἡ ἀπόφασίς μας, αὕτη, εἶχε ληφθῇ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Ἑβραίων σιωνιστῶν, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ κ. Κνιθάκης Κων/νος, τότε: α) Δέν θὰ διέκοπτε τὴν βοήθειάν της - ἡ Ἀμερικὴ - ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς 21ης Ἀπρ. 1967, ἕως καὶ τῆς 8ης 10ου 1973 πού παρεδώσαμεν - οἰκεία βουλήσει - τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν ἔμπειρον πολιτικὸν Μαρκεζίνην, παραιτηθέντες ὡς εἴχομεν ὑποσχεθῇ κατὰ τὴν διακήρυξιν τῆς Ἐπαναστάσεώς μας. β) Θὰ εἴχομεν ἀναγνωρίσει πρεσβευτικῶς τὸ σιωνιστικὸν Ἰσραήλ, πρᾶξιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἡ “Μεταπολίτευση”, Κ. Καραμανλῆ, ὀρκισθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Δημοκρατίας Στρατηγοῦ Γκιζίκη Φαίδωνος τοῦ 25 Νοεμβριανοῦ Ἰωαννιδικοῦ καθεστῶτος.

Ἐάν δέν ἐπενέβαινον αἱ Ε.Δ. δι' ἡμῶν, τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967, θὰ εἶχε καταστῇ ἡ Πατρίς μας ὑποκατάστατον τοῦ Ἀνατολικοῦ “μπλόκ” - Σύμφωνον Βαρσοβίας, ἀντίπαλον τοῦ ΝΑΤΟ -, μέ τὰς γνωστάς, ἤδη, συνεπειάς, ὁπότε οἱ ὁπαδοὶ αὐτῆς τῆς ἰδεολογίας καὶ οἱ ἀντίθετοι αὐτῶν, θὰ ἦσαν σήμερον, ἐάν δέν θὰ τοὺς εἶχε κατακρεουργήσει καὶ καταπετάξει εἰς “πηνάδας” τύπου Μελιγαλᾶ, Φενεοῦ, ὡς ἐδήλωνεν ὁ ἀρχικαπετάνιος τοῦ ΕΛΑΣ, Ε.Α.Μ., Κ.Κ.Ε., Ὁρῆς

Βελουχιώτης καί μάλιστα ἐδήλωνεν, ὅτι θά ἄφηνε ζωντανούς περί τά τρία ἑκατομμύρια Ἑλλήνων “καί πολλοί τους εἶναι”, ἔλεγε. Καί σήμερον, οἱ “Ἕλληνες θά ἦσαν, ὅ,τι εἶναι οἱ ἀλλοδαποί οικονομικοί ἐργάται ἐδῶ καί εἰς τās χώρας τῆς Δύσεως, δηλ. ὅ,τι εἶναι αἱ γυναῖκες τῶν Ἀνατολικῶν Χωρῶν, τοῦ αἰωνία τῇ λήξει “ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ”!

Δέν θά πρέπει νά παραπονῆται κανεῖς “Ἕλλην, διά τήν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης θανατικῆς ποινῆς εἰς ἡμᾶς τοὺς τρεῖς “πρωταίτους”, διότι ἡ καταδίκη ἐβασίσθη εἰς ἀντισυνταγματικόν Ποινικόν Νόμον ἀναδρομικῆς ἰσχύος, τό γνωστόν θηριῶδες Δέλτα Ψήφισμα, τό ὁποῖον ὡς ἀναφέρεται εἰς τό ἄρθρον 111 παρ. 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συν/τος δέον νά καταργηθῇ, ὡς ἀντισυνταγματικόν.

Ἀλλά, ἐάν ὁ κ. Κων/νος Κνιθάκης ἐγνώριζε τὰ ἀνωτέρω, δέν θά κατηγόρει τήν ἐπέμβασιν τῶν Ε.Δ., διότι ἐάν δέν εἶχον ἐπέμβει, τότε:

Ἡ Κρήτη μας, ἰδιαίτερος, θά εἶχε τό πράσινον χρῶμα - ὄχι τοῦ ΠΑΣΟΚ - ἀλλά τό χρῶμα τῶν ἀγριοχαρουπιῶν, τῶν ἀσπαλάθων, τῶν τσουκνίδων ἀντί τῶν zarzabatikῶν τῶν ἀρδευομένων θερμοκηπίων της, καί, δέν θά εἶχε τὰ ὑπερπολυτελῆ πεντάστερα τουριστικά ξενοδοχεῖα Ῥεθύμνου, Χερσονήσου, Ἐλούντα, ἰδίᾳ τὰ τελευταῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἐφιλοξενοῦντο κατὰ τās διακοπὰς τῶν μετὰ τῶν παλλακίδων τῶν οἱ γνωστοί καί λατρευτοί σας Κυβερνῆται δέν θά εἶχεν ἡ Κρήτη μας τόν σπουδαιότατον ὁδικόν Βόρειον ἄξονα καί τās ἐπαρχιακάς καί ἀγροτικές ὁδούς. Δέν θά εἶχε τās τότε ἀνεγερθεῖσας Σχολάς, Τ.Ε.Ι. Ῥεθύμνου, ἐμποροπλοιάρχων Χανίων, τὰ Γυμνάσια κατὰ ἐπαρχίαν, τὰ Λύκεια κατὰ πόλεις, περισσότερα ἀπό ὅσα εἶχον γίνεῖ ἀπό συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, 1828. Δέν θά εἶχεν ἡ Κρήτη μας τό Πανεπιστήμιον πού ἔχει σήμερον, ἀλλά θά εἶχεν τό Πανεπιστήμιον τό ὁποῖον ἡμεῖς ἰδρύσαμεν, ἀλλά δέν ἐπρολάβαμεν νά κτίσωμεν, μέ τās δύο φοιτητικές Ἑστίας, ὡς δύνασθε νά ἴδωτε εἰς τόν φάκελλον τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης, εἰς χεῖρας, τοῦ Δημάρχου, νῦν καί τότε, Ῥεθύμνης κ. Ἀρχοντάκη Δημητρίου. Δέν θά εἶχε τήν Α.Ν.Ε.Κ., δύνασθε νά βεβαιωθῆτε ἀπό τοὺς, σεβασμιώτατον Κισσάμου καί Σελίνου Εἰρηναῖον καί τόν, τότε, Δήμαρχον Χανίων κ. Πιμπλῆν Νικόλαον. Δέν θά εἶχε τόν ἀνδριάντα τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου εἰς τήν πλέον περίοπτον θέσιν τῶν Ἀθηνῶν, τῇ ἐπιμονῇ καί φροντίδι τοῦ, τότε, προέδρου τῆς Παγκρητίου Ἐνώσεως Βογιατζάκη Γ. κ.ἄ. Δέν θά εἶχε τήν θαυμασίαν Φοιτητικὴν Ἑστίαν τῶν Κρητῶν Φοιτητῶν... Δέν θά ἦτο ἡ Κρήτη, σήμερον, ἡ πλουσιωτέρα εἰς οικονομικὴν ἀνάπτυξιν, περιφέρεια τῆς Ἑλλάδος. - Ὁ σεβασμιώτατος Κισσάμου καί Σελίνου Εἰρηναῖος μοῦ ἐδήλωσεν εἰς αἴθουσαν Χανίων, ἐνώπιον πλήθους “ἀντιστασιακῶν”, μεταπολιτευτικῶς, τότε χειροκροτούντων με, ὅτι “... μᾶς ἐδώσατε πολλά, ὅλα, ἓνα δέν μᾶς δώσατε. “ΨΥΧΗΝ”. Διά τήν ψυχήν, μεριμνᾷ ἡ Ἐκκλησία, Σεβασμιώτατε!

Ἐπιπροσθέτως ἐάν δέν ἐπείγοντο οἱ παλαιοπολιτικοί νά ἐπανέλθουν εἰς τήν προαπριλιανὴν ἐξουσίαν, δέν θά συνέπραττον μετὰ τῶν ἀφεντάδων τῶν Ἀμερικανῶν καί Δυτικοευρωπαίων εἰς τήν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως Σπυρ. Μαρκεζίνη τὴν 25ην Νοεμβρίου 1973.

Μέ αὐτά καί διά ταῦτα ἔγινε τό “πραξικόπημα” τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, φίλε κ. Κων/νε Κνιθάκη καί οἱ (σύν ὑμῖν...) καί ὄχι διά τοὺς μύθους σας, οἱ ὅποιοι σιγά - σιγά, μαραίνονται καί οἱ ποιηταὶ των μωραίνονται.

Μέ αὐτά, τὰ λίαν περιληπτικῶς ἐκτεθέντα, τελειώνω, φίλοι ἀναγνώσται, μέ τὴν παράκλησιν νά μοῦ συγχωρηθῇ ἡ ταλαιπωρία ὑμῶν καί ἰδιαίτερως ὑμῶν ἀξίοιτε κ. Δ/ντά, εὐχαριστῶν σας, διά τὴν φιλοξενίαν τῆς ἀπαντήσεώς μου ταύτης, βέβαιος ὅτι θά τὴν δημοσιεύσετε, γνωστῆς μου οὐσῆς τῆς δημοκρατικῆς σας δημοσιογραφικῆς συνειδήσεως.

Ἐρρωσθε, ἐν τῷ Ἀναστάντι Κυρίῳ, Χρόνια πολλά, ὑγιεινά, εὐχαριστῶ πολύ.

”Οχι εἰς τὴν παραχάραξιν τῆς Ἱστορίας

ἙΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ” 09.05.04

Ἀπάντησις εἰς Ἱστορικόν Συγγραφέα, Γ. Καράγιωργαν
ἐπὶ “Ντοκουμέντου” του

Ἀξιότιμοι φίλοι μου, κύριοι, κ. Δ/ντά καί ἀναγνώσται τῆς ἐφημερίδος μας “ΕΛ. ΚΟΣΜΟΣ”.

Εἰς τό κατωτέρω κείμενον, τό ὅποιον διαβάζετε, ἐκτίθενται παρ’ ἐμοῦ τὰ πραγματικά ἱστορικά γεγονότα διά τὴν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καί ὄχι ὅπως τὰ παρουσιάζει - πιστεύω λόγω ἀγνοίας - ὁ φίλος ἱστορικός συγγραφεύς, Γ. Καράγιωργας, εἰς βιβλίον του.

Δέν τό ἔχω μελετήσῃ. Μέ ἐνημέρωσε, φίλτατός μου Δημοσιογράφος, διὰ τεσσάρων σελίδων εἰς τὰς ὁποίας περιέχονται, ἀποσπασματικῶς, τὰ παρ’ ἐμοῦ ἐκτιθέμενα κατωτέρω. Μοῦ τὰ ἔστειλε σήμερον - 28.04.04 καί ὥραν 01.30 - διά Τ.Ο.Τ. Σᾶς εὐχομαι καλὴν δύναμιν καί ὀρθὴν κρίσιν ἢ καί κατάκρισιν. Δεκτά, εὐχαρίστως. Λοιπόν, σπεύδω, ὥς εἴθισται, νά ἀπαντήσω εἰς τὸν φίλον μου μακαρίτην, Γ. Καράγιωργαν.

1. Εἰς τό θέμα του, “Ὁ Παττακός ἐξαπατᾷ τὸν Πανουργιᾶν...”, α) Δέν εἶναι ἀληθές. Σᾶς παραπέμπω εἰς τό σύγγραμμά μου: “21η Ἀπριλίου 1967. Διατί; Ποῖοι; Πῶς;” σ.σ. 121 - 124 καί θά ἀντιληφθῇτε, ὅτι οὔτε ἐπρόδωσα τὸν συμμαθητὴν μου - εἰς Σ.Σ.Ε. - Πανουργιᾶν, ὥς οὗτος ἰσχυρίζεται, οὔτε τὸν ἐξηπάτησα.

Ἐξ ὧσων διημεύθησαν μεταξύ μας, τὴν πρωτὴν τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1967, ἐάν τὰ μελετήσετε προσεκτικῶς θά ἀποφανθῇτε, ὅπως καί ἐγώ.

Λυποῦμαι, διότι ὁ τότε Ταξ/χος, ὁμοιόβαθμός μου καί φίλτατός μου, συμμαθητής μου, κ. Πανουργιάς, μέ κατηγορεῖ ἀδίκως. Τοῦ ἔχω στείλει, “Τιμῆς ἔνεκεν” καί τὰ τέσσαρα βιβλία μου. Ἀς διαψεύσῃ τὰ γραφόμενά μου, αὐτός ἢ οἰοσδήποτε. β) Δέν τοῦ ἔδωσα “λόγον τιμῆς”, ὥς ἀναφέρεται, διότι οὔτε μοῦ ἐζήτηθη, οὔτε

ὑπῆρξε λόγος, κατ' ἐκείνην τὴν μακρὰν συζήτησίν μας. Ἐπραξα τὸ πᾶν, νά τόν πείσω νά παρουσιασθῶμεν, μαζί εἰς τόν Α/Γ.Ε.Σ. καί νά τοῦ ζητήσωμεν νά ἐνεργήσῃ ἐκεῖνος, αὐτό τὸ ὅποιον ἐτοιμάζονται ἄλλοι, νά πράξουν καί καλά θά κάμουν, νά μᾶς δείρουν!

Ὁ χαρακτηρισμός τοῦ Καράγιωργα, ὅτι εἶμαι “πονηρός”, δέν μέ ἐνοχλεῖ καθόλου, μακάρι νά ἤμην. Ἀκόμη, ὅμως καί ἂν ἤμην, εὐχαρίστως θά τὸ ἐδεχόμην, διότι εἶναι ἓνα ἡγετικόν προσόν δυνάμεως, τῆς ἀλώπεκος, ἔναντι τοῦ λέοντος, ἐξ οὗ καί τὸ σοφόν γνωμικόν, “...ὅ,τι δέν δύναται ἡ λεοντή, τὸ δύναται ἡ ἀλωπεκή”. Ἐξ ἄλλου, γνωστόν τὸ παράδειγμα τῆς ἀλώσεως τῆς Τροίας διὰ τοῦ ἀλωπεκείου τεχνάσματος τοῦ “πολυτρόπου” Ὀδυσσεώς, τοῦ “Δουρείου Ἴππου”.

2) Οἱ ἐναντίον τοῦ ἀειμνήστου Γ. Παπαδοπούλου χαρακτηρισμοί, εἶναι ἄδικοι καί ἀπαράδεκτοι, δι' ἱστορικόν συγγραφέα: α) Δέν ἦτο ὄργανον τῆς CIA. β) Δέν εἶναι ἀληθές τὸ ἀναφερόμενον ὅτι “ποτέ δέν μίλησε κανένας ἀπὸ τοὺς χουντικούς, γιὰ τὴν ἀναβολή τοῦ πρώτου(;) κινήματος πού δέν πρόφτασε νά ἐκδηλωθεῖ...”. Ἐννοεῖ, κάπου ἀλλοῦ τὸ ἀναφέρει, τοῦ Μαρτίου 1967. Καί ἐπ' αὐτοῦ ἔχει λάθος, διότι καί αὐτό τὸ ἀναφέρω εἰς τὸ ἀνωτέρω βιβλίον μου. γ) Ἡ μονάς διὰ τὴν ὁποίαν ἀναφέρει, ὅτι “μετὰ τὴν 25ην Μαρτίου '67 στήν Ἀθήνα μιά μονάδα τάνκς... πού δέν ἐπέστρεψε στήν ἔδρα της, πού βρισκότανε βορείως ἔξω ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα ἀλλὰ διατάχθηκε νά σταθμεύσει καί νά παραμείνῃ στό Γουδί πού τὸ διοικοῦσε ὁ Παττακός.”. Καί ἐδῶ λάθος τοῦ συγγραφέως, μὴ σοβαρόν. Ἡ ἀλήθεια: Ἦτο μιά ἴλη ἀρμάτων M48. Εἶχεν ἔλθει εἰς Ἀθήνας, ἐκ τοῦ Λιτοχώρου καί ὄχι ἀπὸ “βορείως ἔξω τῶν Ἀθηνῶν...”. Εἶχε λάβει μέρος εἰς τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου. Διετάχθη, ἡ παραμονή της εἰς τὸ Στρατόπεδον Χαϊδαρίου - καί ὄχι εἰς τὸ Γουδί... Παττακοῦ, ὡς ἐξ ἀγνοίας του ἀναφέρει ὁ Καράγιωργας - ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, μέ σκοπὸν νά ἐνισχύσῃ τὰς Δυνάμεις τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ὀχλοκρατικῶν ἐκδηλώσεων - ὅπως τὰς ἀναφέρει εἰς τὸ ντοκουμέντον του, ὁ “ἱστορικός συγγραφεύς” Καράγιωργας, κυρίως, ὅμως, ὡς γνωρίζω, διὰ νά ἀντιμετωπισθοῦν τὰ σχεδιαζόμενα πραξικοπηματικά, μετεκλογικὰ σχέδια, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς παραστρατιωτικῆς ὁργανώσεως Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α., Ἀνδρέα Γ. Παπανδρέου, ἴδε ἀφηγήσεις μου εἰς τὸ ἀνωτέρω βιβλίον μου. Δέν “ξέφυγεν”, ἐπομένως τῆς “προσοχῆς τῶν ὑπευθύνων... ὀλόκληρος μοῖρα τάνκς πού παραμείνανε στήν Ἀθήνα... καί κανεὶς δέν ἀνάφερε σέ κανέναν, τὴν ἀνεξήγητη στάθμευση τέτοιας δυνάμης μέσα στήν καρδιά τῆς Ἀθήνας...” ὡς λέγει ὁ “ἱστορικός σας συγγραφεύς”, Γ. Καράγιωργας, ἐκλεκτός μυθοπλάστης (!) μαζί μέ πολλοὺς ὁμοίους του!

3) Δέν νομίζω ὅτι ἀξίζει τὸν κόπον - ἰδικόν σας καί ἰδικόν μου -, νά προχωρήσω εἰς τὰ ἐπόμενα, ὑπὸ τοῦ Καράγιωργα ἐκτιθέμενα: α) “Ἀπὸ τὸν ἸΔΕΑ στὸ πραξικόπημα τῆς 21ης Ἀπριλίου”, ... β) “Ἐνα χαρακτηριστικὸ περιστατικὸ δείχνει τὴν πολιτικὴ ἀτμόσφαιρα πού ἐπικρατοῦσε τίς παραμονές τοῦ κινήματος τῶν Ἀπριλιανῶν”. γ) Τὴν ἀπάντησιν τοῦ Βασιλέως εἰς τὸν συνασκούμενόν του - σ.σ.: - “ἱστορικόν... Καράγιωργαν”... “Ἐξήγησέ του ὅτι οἱ διαδηλωτές ἔχουν κυκλώσει

τή Βουλή! 'Η κατάσταση είναι επικίνδυνη. Κι αυτός ήρθε νά παίξει τέννις". δ) "Τοῦ ἐξήγησα ὅτι ἡ κατάσταση ἦταν ἔκρυθμη καί ὅτι τό μέγαρο τῆς Βουλῆς ἦταν περικυκλωμένο ἀπό χιλιάδες διαδηλωτές. 'Η πρόσχαρη ἔκφραση πού πάντα τόν χαρακτήριζε, χάθηκε. Εἶπε κοφτά, μέ φωνή βαθιά. - Δέν μοῦ εἶπε κανεῖς τίποτα. Γύρισε γρήγορα, πίσω στό σημεῖο... ντύθηκε καί ἔφυγε βιαστικός, ἀκολουθοῦμενος ἀπό ἕναν ἀμερικανό, τόν σμήναρχο Λέπσικ τῆς CIA, πού τόν συνόδευε σέ κάθε ἀθλητική ἐκδήλωση" - Λοιπόν, σ.σ.: 'Αναφέρεται εἰς τόν Βασιλέα Κωνσταντῖνον - Νά ποῖοι οἱ τῆς CIA, ἐκεῖνοι καί οἱ σήμερον, οἱ πάντοτε, πλὴν Παπαδοπούλου... - καί συνεχίζει: "... πῆγα στή Βουλή. 'Ἦταν ἀποκλεισμένη ἀπό πυκνά πλήθη πού στέκονταν στίς εἰσόδους καί κραύγαζαν συνθήματα. ... ἔφτανε ὡς ἐκεῖ ὁ ἥχος ἀπό χιλιάδες φωνές πού κραύγαζαν συνθήματα ὀργῆς, ἀναθεματίσματα, ὕβρεις, ἀπειλές καί κατάρες πού ἀκούγονταν σέ ὅλες τίς αἰθουσες..., δεξιά τῆς εἰσόδου, ὑπῆρχαν ἀνοιχτές μοτιλίες οὐίσκου. 'Ενα πλῆθος ὑπουργῶν βρισκόταν στό πρωθυπουργικό γραφεῖο. Αὐτοσερβιρίστηκα καί βρέθηκα ἀνάμεσά τους. 'Ο πρωθυπουργός, (ὁ Γεώργιος Νόβας) ἦταν εὐπροσῆγορος, φιλικός, ἀνέμελος... ἔξω ἕνας θόρυβος ἕνα ὑπόκωφο ἀπειλητικό βουητό σάν τό μακρινό μπουμπουνητό ἐπερχόμενης καταγίδας. -, σ.σ. τήν ὁποίαν εὐτυχῶς, ἀπετρέψαμεν ἡμεῖς οἱ ἐπάρatoi 'Απριλιανοί -. "Χαιρέτησαμέ τά ποτήρια οὐίσκου στά χέρια, σέ ἀτμόσφαιρα χαρούμενης δεξίωσης", - σ.σ.: Εἰς δεξίωσιν, μέ τά ποτήρια οὐίσκου στά χέρια, συνελήφθησαν καί οἱ ἄρχοντες τῆς ἡγεσίας τῆς πατρίδος μας τήν 02.30 ὥραν τῆς 21ης 'Απριλίου 1967! -.

'Ακολουθοῦν ἄλλαι δύο σελίδες, γλαφυραὶ ὄλαι, ὅπως τά γράφει ὁ γνωστός σας ἀριστερός ἔμπειρος συγγραφεύς, Γ. Καράγιωργας. Τό τονίζω αὐτό διότι πολλοί μέ κατηγοροῦν ὅτι εἰς τά βιβλία μου, ἰδίᾳ εἰς τό 1ον ἀναφέρομαι κυρίως εἰς ἐφημερίδας τῆς δεξιᾶς παρατάξεως. 'Ιδού, τώρα εἷς ἀριστερός "καραμπινάτος" ἐπιβεβαιώνει ἐκεῖνα, διὰ τά ὅποια ἔγραψα, δῆθεν κατ' ἐπιλογὴν, κατηγοροῦντες με. 'Αλήθεια, μήπως εἶναι κρυπτοχουντικός; Διὰ νά σοβαρευθῶμεν, αἱ ἐπόμεναι δύο σελίδες του, ἐκ τῶν ἐτέρων δύο, πού ἀπέσπασα τά ἐλάχιστα προαναφερθέντα, ἀποδεικνύουν: ε) "Ὅτι ὁ αὐτοεξόριστος εἰς Παρισίους ἀρχηγός τοῦ Κόμματος E.P.E., νῦν Ν.Δ., ὀρθῶς ἐδήλωνεν ὅτι, "ἡ Δημοκρατία ἐδολοφονήθη εἰς τήν 'Ελλάδα, ἀπό τήν ἀνίκανην πολιτικήν ἡγεσίαν, πολύ προτοῦ οἱ Συν/χαι τῆς δώσουν τήν χαριστικήν βολήν". στ) Τά αὐτά ἔχουν βεβαιώσει καί πλεῖστοι ἄλλοι, ὁ δέ 'Ανδρέας Γ. Παπανδρέου, μοῦ ἐδήλωσεν ὅτι, "ἡ ἐπανάστασίς σας, κ. 'Αντιπρόεδρε, ἦτο ἀναγκαία καί ἀναπόφευκτος, ὑπαιτιότητί μου"!

Φίλε, ἱστορικέ Συγγραφεῦ, Καράγιωργα καί φίλοι ἀναγνώσται, μή ψάχνετε νά βρῆτε "πρωταιτίους", τῆς 'Επανάστασεως τῆς 21ης 'Απριλίου 1967. Πρωταίτιοι εἶναι οἱ προκαλέσαντες αὐτήν Πολιτικοί, Δημοσιογράφοι, Συνδικαλισταί, κ.λ.π., αὐτοὶ οἱ ὅποιοι μέ τό "ποτήρι οὐίσκου στό χέρι διεσκέδασον εἰς τό πρωθυπουργικόν γραφεῖον", πληρωνόμενον ἀπό τόν λαόν, τόν "πάντοτε εὐκολόπιστον καί πάντα προδομένον". Φίλοι Δημοσιογράφοι, ἀσχοληθεῖτε μέ τό παρόν, διὰ τό μέλλον. 'Αφήσατε τά παραμύθια καί πεῖτε τήν ἀλήθεια. Μή προκαλεῖτε, μή δίδετε ἀφορμὴν

εἰς τυχόν ἐπίδοξον Δικτάτορα - νεοσύλλεκτον, ἀντί τοῦ Λοχίου πού ἐζητούσατε πρό τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, τὴν ὁποίαν, σεῖς καλῶς ἐζητούσατε καὶ ἡμεῖς οἱ Ἀπριλιανοί, καλῶς ἐξεπληρώσαμεν, τὴν ἐπιθυμίαν σας. Εὐτυχῶς δέ, διότι ἄλλως, δέν θά ἀπεφεύγετο τό μετὰ τὰς ἐκλογάς τῆς 28ης Μαΐου 1967, προετοιμαζόμενον μακελλεῖό ὑπό τοῦ ΚΚΕ, βλέπετε ἐπιστολήν Ὑποστρατήγου, εἰς τὰς σελίδας 505/506 τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. “3” βιβλίου μου, ὑπό τόν τίτλον “21η Ἀπριλίου 1967 - 8 Ὀκτωβρίου 1973. Ἡμέραι καὶ Ἔργα”. Καί σήμερον, πολλοί ἐξ ἡμῶν, ὅσοι ζῶμεν σήμερον - ἐάν ἔζωμεν.... -, θά εἴμεθα οἰκονομικοὶ ἐργάται εἰς τὰς Δυτικές Χώρας καὶ αἱ γυναῖκες τῆς Πατρίδος μας θά ἦσαν, ὅτι εἶναι σήμερον εἰς τὰς Δυτικές χώρας καὶ ἐδῶ, αἱ καί, οἱ ἁλλοδαποὶ ἐδῶ καί... ἐκεῖ.

Εὐχαριστῶ τόν “φίλον” ἱστορικόν συγγραφέα Γ. Καράγιωργαν διὰ τὴν ὑπόμνησιν ἐκείνης τῆς - ἀλήστου μνήμης - ἐποχῆς καὶ ὑμᾶς φίλε Δημοσιογράφε κ. Θ. Χατζηγῶγε, διὰ τὴν ἐνημέρωσιν. “Διὰ τὰς ἐπαναστάσεις εἶναι ὑπεύθυνοι οἱ προκαλοῦντες καὶ ὄχι οἱ ἐκτελοῦντες αὐτάς”, εἶπεν ὁ Χαρίλαος Τρικούπης.

Μέ ἀγάπην καὶ τιμὴν, Χριστὸς Ἀνάστη καὶ τοῦ χρόνου καλύτερα.

Ἐλεύθερος μέ “χειροπέδας”

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ” 16.05.04

09.05.04

Φίλτατοι: κ. Διευθυντά, κ.κ. Συνεργάται καὶ κ.κ. Ἀναγνώσται, ἐδιάβασα χθές, εἰς τὴν ἐφημερίδα, μικροῦ Κόμματος, τό ἐρώτημα: “ΣΕ ΠΟΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΖΟΥΜΕ;”

Τό ἐρώτημα τοῦ ἀποτυχόντος νά εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν Κόμματος - κατὰ τὰς ἐκλογάς τῆς 7ης Μαρτίου τοῦ τ.ἔ. - τίθεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καί, δικαίως, ζητεῖ ἴσῃν μεταχείρησιν τοῦ κόμματός του, μετὰ τῶν, εἰς τὴν Βουλὴν εἰσελθόντων, Κομμάτων. Δηλαδή, ζητεῖ νά τοῦ δίδωνται ἓνα ἑκατομμύριον ΕΥΡΩ ἐτησίως, ὅπως συμβαίνει διὰ τὰ εἰσελθόντα εἰς τὴν Βουλὴν Κόμματα.

Ἰσχυρίζεται - ὀρθῶς -, ὅτι “στὴ Δημοκρατίᾳ ἔχουν ὅλοι ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ”...

Ἡμεῖς οἱ Ἀπριλιανοί, μετὰ ἀπὸ τόν... Ἀπρίλιον, συμφωνοῦμεν μὲν, μέ τὴν ἄποψιν τοῦ ἀνωτέρω Κόμματος, ἀλλὰ τοῦ ὑπενθυμίζομεν τὴν ἄποψιν τοῦ Τζόρτζ Ὅργουελ: “... ναί ὅλα τὰ ζῶα εἶναι ἴσα, μερικά ὅμως εἶναι περισσότερον ἴσα...” - Βλέπε σύγγραμμά του “Ἡ Φάρμα τῶν ζώων”.

“Ὅμοιον τοῦ ΔΙΚΑΙΟΥ τούτου - τῶν ζώων τῆς Φάρμας- εἶναι καὶ τό, ὑπό τῆς ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ μας, ἐφαρμοζόμενον ΔΙΚΑΙΟΝ, διὰ τὰ “ἀνθρωποειδῆ”... ζῶα, δηλαδή τοὺς ψηφίζοντας αὐτὴν τὴν Δημοκρατίαν.

Ἡμεῖς οἱ Ἀπριλιανοί -, ἀκροδεξιοὶ βαπτισθέντες ἀπὸ αὐτὴν τὴν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ -, ἔχομεν πικράν πείραν διά τὰ ἴσα δικαιώματα, τὰ ὅποια ἐφαρμόζονται δι' ἡμᾶς μετά τήν **“ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ”**.

Ἐπειδή μερικοί δέν τά γνωρίζετε, τινές τά ἐλθισμόνησαν καί ἄλλοι τά δικαιολογοῦν... ἐμπαθέστατα, δημοκρατικῶς, ἐκθέτω κατωτέρω ὀλίγα τινά:

1. “Ὅλοι καταδικάζονται βάσει νόμων στηριζομένων ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συν/τος. Ὅμως, ἡμεῖς οἱ Ἀπριλιανοί κατεδικάσθημεν βάσει ποινικοῦ νόμου, ἀντιπιθεμένου πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ ἰσχύοντος Συν/τος, τό ὅποῖον παραδέχεται αὐτήν τήν ἀντισυνταγματικότητα καί ἐντέλλεται τήν κατάργησίν του -, βλέπε ἄρθρον 111 παρ. 2 ἀλλά ἡ **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**, δέν εἶναι ἡ αὐτή δι' ὅλους!

2) Ἐψηφίσθη νόμος “περί συμφιλιώσεως” ὄλων τῶν Ἑλλήνων μὴ ἐφαρμοζόμενος διά τούς “χουντικούς”, ἐνῶ ἐφαρμόζεται πλουσιοπαρόχως διά τούς μνητραλοῖας!

3) Νόμος προβλέπει ἀποφυλάκισιν παντός καταδίκου μετά ἀπό ἔκτισιν τῶν 2/3 τῆς ποινῆς, διά τούς “χουντικούς” δέν ἐφαρμόζεται.

4) Ἐψηφίσθη καί ἐφηρμόσθη νόμος, διά τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἀπαλοιφή ἐκ τῶν μνητρώων των, καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς βάρος “συντρόφων”, τοῦ Κόμματος τό ὅποῖον ἐψήφισε τόν νόμον, τῆς ἀντιπολιτεύσεως καί τοῦ λαοῦ μὴ ἀντιδράσαντος (!), δειλιάσαντος πρό ἀπειλῆς τύπου “... ἂν καταδικασθῇ - διά οἰκονομικὰς ἀτασθαλίας ἀποδεδειγμένας - ὁ Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου, ἐδῶ θά γίνη Πεκῖνο!” -, Πάγκαλος -.

Μετά ἀπό αὐτά, τὰ λίαν περιληπτικῶς ἐκτεθέντα στοιχεῖα, ἀνατριχιαστικῆς ἰσονομίας, σᾶς ἐρωτῶ:

α. Ἐγκρίνετε τὰ ἀνωτέρω ἀπάνθρωπα, ἀντισυνταγματικά, βάρβαρα περιστατικά; Ἐάν **ΝΑΙ**, καλῶς ψηφίζετε αὐτούς, οἱ ὅποιοι κυβερνοῦν. Ἐάν **ΟΧΙ**, διατί τούς ψηφίζετε; Διατί τούς ἀνέχεσθε; Διατί δέν κάνετε αὐτό, πού ἔκαμεν ὁ λαός τῆς Γεωργίας;

β. Θεωρεῖτε δίκαιον - δημοκρατικόν -, τό ἰσχύον δι' ἡμᾶς τούς Ἀπριλιανούς καθεστώς τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων περιστατικῶν; Ἐπιπλέον εἶναι ὀρθόν;

γ. Νά στερούμεθα τῆς συντάξεώς μας καί τῆς ὑγειονομικῆς μας περιθάλψεως - “ὡς ἐάν οὗτοι ἔχουν ἀποβιώσει”- οὕτως ἀναγράφεται εἰς τήν ἀπόφασιν τῆς “δημοκρατικῆς” Κυβερνήσεως -, ἐφ' ὅρου ζωῆς;

δ. Νά ὑποχρεούμεθα εἰς ἐξευτελιστικὰς διαδικασίας, π.χ. εἰς ἡλικίαν 93 ἐτῶν, νά ἀναγκάζωμαι νά παρουσιάζωμαι ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Κακουργημάτων, διά παράτασιν τῆς διακοπείσης ἰσοβίου καθείρξεως, ἐπαναλαμβανομένου τούτου ἀνά πεντάμηνον! Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται, διά νά βεβαιωθῇ ἡ “δημοκρατία”(!), ὅτι ὁ μέ διακοπὴν τῆς ποινῆς διά λόγους ἀνηκέστου, - ἀθεραπεύτου -, βλάβης τῆς υγείας του, διανύων ἤδη τήν ἀνωτέρω ἡλικίαν, ἐξακολουθεῖ νά πάσχη ἀπό ἀνήκεστον βλάβην τῆς υγείας του! Ἐρωτῶ: Ὑπάρχει περίπτωσις νά θεραπευθῇ - νά γίνη ἡ ἀνήκεστος, δηλαδή ἡ ἀνεπανόρθωτος βλάβη τῆς υγείας μου - τό γῆρας τῶν 92 ἐτῶν νά γίνη ἐφηβικόν; Καλά, τό “δημοκρατικόν” Κράτος, δέν ἐντρέπεται, ἔτσι κρίνει ἀσφαλές, δίκαιον, συμφέρον, ἀνθρώπινον καί ἀξιοπρεπές

τό καθεστώς του!.. Τό τριμελές Έφετεϊον Κακουργημάτων, διατί δέχεται νά διεξάγῃ τοιαύτην δίκην; Έκλήθην υπό Ίατροδικαστοῦ, υπό συνθήκας καύσωνος - 40⁰ C - νά παρουσιασθῶ ἐνώπιόν του, διὰ νά διαπιστώσῃ, ἐάν ἐξακολουθῶ νά πάσχω ἀπό ἀνήκεστον βλάβην τῆς ὑγείας μου! "Όταν τοῦ ἀπήντησα ὅτι εἶμαι - ἤμην τότε - 90 ἐτῶν, ἔμεινεν ἐκπληκτος, ὅμως, ἀπήντησεν: "Εἶναι τυπικόν τό θέμα, πρέπει νά ἔρθετε!"

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἐπαναλαμβάνω δι' ὀλίγων, δέν ἐρωτῶ ὑμᾶς, φίλτατοί μου ἀναγνώσται· ἐρωτῶ τόν ἑαυτόν μου:

ε. Δέν ἐντρέπεσαι νά ὑφίστασαι τοιοῦτους ἐξευτελισμούς ἀδιαμαρτυρητῶς; Διὰ δέν ἐπιστρέφεις εἰς τό κελλί τῆς φυλακῆς, νά κάθεσαι ἥσυχος, ἀσφαλῆς, ἀκατάδεκτος νά, ἀναγνωρίσῃς τούς κυβερνῶντας κ.λ.π, κ.λ.π;

Ἄπαντῶ εἰς τόν ἑαυτόν μου: στ. "Όχι. Δέν ἐντρέπομαι, διότι παραμένων εἰς τήν φυλακήν, παραδέχομαι ὅτι δικαίως κατεδικάσθην, παραδέχομαι ὅτι ἡ Πατρίς μου κυβερνᾶται υπό δικαίων, ἐντίμων καί ἀξιοπρεπῶν ἀνθρώπων, παραδέχομαι ὅτι ἡ οἰκογένειά μου εἶναι κατωτέρας συμπαθείας, ἀπό αὐτούς οἱ ὅποιοι μέ κρατοῦν παρανόμως εἰς τήν φυλακήν. Διάγω βίον ἀνεύθυνον, ἄνετον, χωρίς ὑποχρεώσεις οἰκογενειακάς κ.ἄλ., χωρίς δυνατότητας ἀγωνιστικῶν κ.λ.π. ὑποχρεώσεων καί ἔχω τήν συμπάθειαν φίλων, ἢ "φίλων", οἱ ὅποιοι μέ ἐπαινοῦν καί μέ θαυμάζουν!

Ἐπ' αὐτῆς τῆς θέσεως, δηλ. τῆς διὰ παντός τρόπου ἀνακτίσεως τῆς ἐλευθερίας σου ἐξ αἰχμαλωσίας, ὀμνηρίας κ.λ.π., διὰ νά συνεχίσῃς νά ἀγωνίζεσαι, ὑποστηρίζει τήν ἀπόφασίν του ὁ Τσώρτσιλ, ὡς ἀναφέρει εἰς τόν 5ον τόμον τῶν ἀπομνημονευμάτων του.

Αὐτά προβλέπονται καί ἰσχύουν ἀπό τούς στρατιωτικούς κανονισμούς διεθνῶς.

Πρός Θεοῦ, ὅμως, φίλοι μου ἀναγνώσται, δέν μέμφομαι, ἀντιθέτως, μάλιστα, σέβομαι καί θαυμάζω τήν ἀπόφασιν οἰουδήποτε ἀνθρώπου καί δὴ Ἀξιωματικοῦ, νά παραμένῃ πολιτικός κρατούμενος, θυσιάζων τά πάντα ὑπέρ τοῦ παραδείγματος τῆς ἀρετῆς!

Ἡμεῖς οἱ ἄλλοι, περί τούς δεκαπέντε, ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρες ζῶμεν, ἰδία ὁ γράφων ταῦτα, διὰ τῆς προσωπικῆς μου ἐπιλογῆς ἀπαντῶ ὅτι - ἔστω καί διὰ λόγους ἀνηκέστου βλάβης τῆς ὑγείας μου "ἀποφυλακισμένος" ἢ μᾶλλον ἀπελεύθερος τῆς πολιτικῆς ὀμνηρίας εἰς τήν ὁποίαν ἀδίκως καί ἀντισυνταγματικῶς κατεδικάσθ(ν)μεν -, δύναμαι παρά τά 93 μου χρόνια, νά προσφέρω εἰς τό σύγχρονον κοινωνικόν γίγνεσθαι τῆς Πατρίδος μου, περισσότερα ἐκτός φυλακῆς, ἀπό ὅσα "προσέφερα", (κατά τά 18 ἔτη), ὀπισθεν τῶν καγκελοφράκτων θυρῶν μέ τό φίμωτρον καί τās χειροπέδας τοῦ δεσμοτηρίου.

Ὁ Θεός καί ὑμεῖς - φίλοι καί "φίλοι" - κρίνατέ με! Ὅπωςδὴποτε: Σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἡ Ἐκ Περισσοῦ... Δημοκρατία Μας!

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

13.06.04

Φίλε μου κ. Διευθυντά, φίλοι μου συνεργάται καί ἀναγνῶσται, σᾶς μεταφέρω ἐκ τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος “ΕΣΤΙΑ” τῆς 5ης τ.μ. Σαββάτου, σελ. 3, στήλη 6η ὑποκεφάλαιον 2ον, τίτλος, “Ματαίωσις ἐκδηλώσεως ἀπό τό Κ.Κ.Ε.”, τὰ κάτωθι:

[«Μέλη τῆς κομματικῆς ὀργανώσεως τῆς Θεσσαλονίκης τοῦ ΚΚΕ, ἐμπόδισαν χθές τήν διοργάνωσιν ἐκδηλώσεως στό Πανεπιστήμιον Μακεδονίας μέ προσκεκλημένον τόν Γάλλον ἱστορικό καί Καθηγητήν Πανεπιστημίου κ. Στεφάν Κουρτουά, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ συγγραφεύς τοῦ βιβλίου “Ἡ Μαύρη Βίβλος τοῦ Κομμουνισμοῦ”. Τήν ἐκπληξιν καί τήν λύπην του γιά τίς ἀντιδράσεις ἐξέφρασεν ὁ πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Μακεδονίας κ. Ἰ. Βελέντζας... Ὁ κ. Κουρτουά ἐξέφρασε τήν ἐκπληξιν του διότι “σέ μιά χώρα δημοκρατική, πού διοργανώνει Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες δέν μπορεῖ νά πραγματοποιηθῇ ἐλεύθερη συζήτησις”. “Ἀπό πότε εἶναι ἀνέντιμο νά εἶναι κανεῖς ἀντικομμουνιστής”; διηρωτήθη, μιλῶντας σέ δημοσιογράφους ὁ κ. Κουρτουά, χαρακτηρίζοντας τό Ἑλληνικόν Κομμουνιστικόν Κόμμα “ἕνα ἀπό τά πιά βλακώδη σ’ ὅλη τήν Εὐρώπην»]. ...Καί συνεχίζει ὁ “περιπετῆς” τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἐφημερίδος -, σήμερον Τρίτη 6 Ἰουνίου -, «...καί νά φαντασθῇτε, μεσιέ Κουρτουά ὅτι ὑπῆρξεν ἐν Ἑλλάδι ἐποχή κατά τήν ὁποίαν αὐτή ἡ ἰδιότυπη “δημοκρατία” τοῦ Σφυροδρεπάνου ἐπεχείρησε νά ἐπιβληθῇ “δημοκρατικώτατα” καί διά τῶν ὄπλων...». Καί συνεχίζει ὁ ἴδιος, φίλιτάτος μου κ. Καρρᾶς Εὐστάθιος: «... μεσιέ Κουρτουά, πρέπει ἀπό μιᾶς ἀπόψεως νά ὀφείλετε καί χάριτας στά λεβεντόπαιδα τῆς ΚΝΕ, πού σᾶς ἔφρασαν τήν πανεπιστημιακὴν πύλιν. Στήν “Μαύρην Βίβλον τοῦ Κομμουνισμοῦ”, πού ἔχετε συγγράψῃ, προσέθεσαν συμβολικῶς καί αὐτά, ὅ,τι μπορούσαν πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἀποψέων σας. Τά ὅσα ἐνίστε ἀποδεικνύει ἀκόμη καί μία πρᾶξι δέν τά ἀποδεικνύουν συνέδρια ὁλόκληρα». Αὐτά μᾶς λέγει ὁ “περιπετῆς” τῆς “ΕΣΤΙΑ” καί ἡ ἴδια ἡ ἐφημερίς. Ἡμεῖς, τί νά εἴπωμεν; Νά συγκρίνωμεν, μᾶλλον, θά πρέπει, τὰ ἰδικά μας, ἡμῶν τῶν ὑβριζομένων καί ἀκροδεξιῶν ἀποκαλουμένων, ἀποτελέσματα παρομοίων ἐνεργειῶν...!

Δηλαδή, ἡ ὁμάς τοῦ κόμματος τῆς Πατριωτικῆς Συμμαχίας, προσπαθήσασα νά ἐμποδίσῃ συνέδριον ἀντεθνικῶς δρώσης Σκοπιανῆς Ὀργανώσεως - ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΤΟΞΟΝ - παρημποδίσθη βιαίως ὑπό τοῦ, Δεξιῶ (:) Κράτους μας!

Ἡ ὀλιγομελής ὁμάς τῆς Κομμουνιστικῆς νεολαίας Ἑλλάδος - ΚΝΕ -, δέν ἡμποδίσθη καί ἐπέτυχεν. Εἰς ποῖον νά ἀπευθύνωμεν τὰ συγχαρητήριά μας ἢ μᾶλλον εἰς ποῖον νά ἐκφράσωμεν τήν θλίψιν μας καί τήν ἀπῆλάν μας; Ἐνθυμοῦμαι κάποιον, μακαρίτην τώρα, “ἐθνάρχην” ὁ ὁποῖος συχνά - πυκνά ἐξέφραζε τήν ἀπῆλάν του καί ἀπεκάλει τό κράτος “του”, φρενοκομεῖον. Ὁ σημερινός, κληρονομικός διάδοχός του, συγχαίρει, ὕμνεϊ καί θαυμάζει τόν ἀρχικαπετάνιον

του Κ.Κ.Ε. - Ε.Λ.Α.Σ. - “γιά τούς ἔντιμους πολιτικούς καί κοινωνικούς ἀγῶνες του”, δηλαδή διά τό παιδομάζωμα - “παιδοφύλαγμα” τό ὀνομάζει τό Κ.Κ.Ε. -, διά τήν καταστροφήν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ δεκαετίαν, ἤτοι 1941 - 1949, μέ τά ἐξευτελίσαντα τήν πατρίδα μας κινήματά του εἰς Μέσσην Ἀνατολήν, 1943, 1944, μέ τόν “Κόκκινο Δεκέμβρη 1944”, μέ τόν συμμοριτοπόλεμον, “ἐμφύλιον” τόν ὠνόμασεν ἡ “δεξιά” μας καί... μή χειρότερα! Θά τά εἶχομεν δέ, τά χειρότερα ἐάν αἱ Ἑνοπλίοι Δυνάμεις - Ε.Δ. - τῆς Πατρίδος μας δέν ἠμπόδιζαν τό Κ.Κ.Ε., νά κάμῃ τόν 4ον “γῦρον” του, μετά τās ἐκλογάς τῆς 28ης Μαΐου 1967. Ἐπειδή δέ, οἱ τρεῖς πρωτεργάται τῆς Ἐπανάστασεως - πρωταιτίους, πραξικοπηματίας, προδότας κ.λ.π. - τούς ἐβάπτισεν ἡ “μεταπολίτευση”-, ἐφαρμόσαντες τόν Ὑπέρτατον Νόμον τῆς Σωτηρίας τῆς Πατρίδος μας, ἀπέτρεψαν τόν κίνδυνον ἐκεῖνον, οἱ πατριδοκάπηλοι τῆς - “μεταπολίτευσης” -, τούς κατεδίκαναν εἰς θάνατον, μετατρέψαντες τήν ποινήν αὐτήν εἰς ισόβιον κάθειρξιν! Δέν ἐτόλμησαν, οἱ “γενναῖοι” νά τήν ἐκτελέσουν - τήν θανατικήν - δηλώσαντος τοῦ ἀρχηγοῦ, “ἐθνάρχου”, ὅτι “δέν τούς ἐξετέλεσα(!). Τούς ἀφῆκα νά σήπωνται εἰς τήν φυλακὴν αἱ ἄθλια ὑπάρξεις των!”. Καί ἔχομεν, τώρα, τόν “κ” Εὐ. Βενιζέλον, τόν ἀδυνατούλην, νά δηλῶνῃ ὅτι “ἡ δημοκρατία μας, ἐξήντηλσε τήν ἐπιείκειάν της, διά τῆς μετατροπῆς τῆς θανατικῆς ποινῆς εἰς ισόβιον σῆψιν εἰς τās φυλακάς”! Αὐτός εἶναι ὁ “καθηγητής” τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου (:), ὁ ὅποιος ἐάν ἦτο καθηγητής, χωρίς εἰσαγωγικά, δέν θά ἰσχυρίζετο τοιαῦτα, ἀλλά: Θά ἐφῆρμοζε τό ἄρθρον 111 παράγρ. 2, τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος καί θά κατήργει τήν ἀντισυνταγματικῶς ἐπιβληθεῖσαν ἡμῖν ποινήν.

Αὐτό ἀπαιτεῖ τό Σύνταγμα. Ἄλλωστε εἶχε προηγηθῇ ἡ ἔκδοσις πολλῶν ἀποφάσεων δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων καί τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καί τοῦ Ἀρείου Πάγου, διά τῶν ὁποίων ἐκρίθη, ὅτι ἡ γενομένη Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, εἶχεν ἤδη περιέλθει εἰς τό καθεστῶς τῆς πλήρους νομιμότητος κατά τήν γενικῶς καί παγκοσμίως παραδεδεγμένην ἀρχήν ὅτι ἐπανάστασις ἐπικρατήσασα δημιουργεῖ δίκαιον. Βάσει τοιούτων σκέψεων καί ὁ Ἀρειος Πάγος ἐδέξατο μετά τήν οἰκεία βουλήσει παράδοσιν τῆς ἐξουσίας εἰς τήν Συνταγματικήν τάξιν, ὑπὸ τοῦ καθεστῶτος, τήν 8ην.10.73, ὅτι δέν συνέτρεχε περίπτωσις τοῦ ἀδικήματος τῆς ἐσχάτης προδοσίας διά τό ὅποιον - παρά ταῦτα - ἡμεῖς οἱ πρωτεργάται αὐτῆς τῆς Ἐπανάστασεως καί οἱ συνεργάται μας, κατεδικάσθημεν(!) ἀδίκως, ἀντισυνταγματικῶς, παρανόμως... Ἐάν θέλῃ ὁ νεαρός Πρωθυπουργός νά εἶναι καί προπαντός νά φαίνεται ΔΙΚΑΙΟΣ, ἅς καταργήσῃ τās ἀποφάσεις τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου - 5μελοῦς Ἐφετείου Ἀθηνῶν - ἀκριβῶς ὅπως ἔκαμεν ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου δι’ ἐαυτόν καί τούς σύν αὐτῷ καταδικασθέντας διά ἀτιμωτικές πράξεις, κλοπάς, σκάνδαλα κ.λ.π.! Ἰδού τό ΔΙΚΑΙΟΝ! Τολμήσατε κ. Καραμανλῇ καί... “ὁ τολμῶν νικᾷ”. Σᾶς εὐχομαι ἐάν τό τολμήσετε, νίκην εἰς τās εὐρωεκλογάς τῆς σήμερον, μή αἰσθανόμενος ἑλλειψιν σοβαρότητος, ἥ ἀθεράπευτον ἀφέλειαν, πιστεύων ὅτι θά τό τολμήσετε, ἀφοῦ ὑπόσχεσθε ἰσονομίαν, δικαιοσύνην, ὁμοψυχίαν!...

“Όσον διά τά “λεβεντόπαιδα” τῆς ΚΝΕ, μπράβο τους! ‘Υμεῖς, ὅμως, νέοι τῆς Ἑλλάδος μας, μή παρασύρεσθε. Τό ἄδικον, ἡ συκοφαντία, ἡ διαστρέβλωση, τό ψεῦδος, δέν γεννῶνται διά νά ζήσουν αἰωνίως, ἀλλά διά ν’ ἀποθάνουν λίαν συντόμως. Ἐπομένως καί ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τά βλάσφημα καί ὑβριστικά κείμενα τῆς ὑποκουλτούρας - ὅπως τό “Μ εἰς τήν νί” τοῦ ταλαιπώρου, συμπατριώτου μου καί μή ἐξαιρετέου Μίμη Ἀνδρουλάκη -, ὅσον καί ἄν προστατεύονται - ὑπό τῆς “ἰσχυρῆς Ἑλλάδος” - καί θεωρεῖται βεβήλωση (!), ἡ κάθε μορφῆς, διαμαρτυρία κατ’ αὐτῶν, συντόμως περιπίπτουν εἰς τήν λήθην τοῦ χρόνου καί τοῦ τάφου. Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ ὅμως, ὅσον καί ἄν πολεμῆται, πάντοτε θά ζῇ καί θά νικᾷ, διότι ἔχει προστάτην τῆς τόν ἴδιον τόν Θεόν, τόν Θεόν τῆς Ἀληθείας. Ἐρρωσθε, ἐν Θεῷ ἀδελφοί συνέλληνες, ἀνδρίζεσθε καί κραταιοῦσθε, ὁμονοοῦντες, μέ ἀγάπην.

“Ἀς σιγήσουν οἱ μωροί

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

04.07.04

Εἰς τό, μόλις κυκλοφορῆσαν βιβλίον, τοῦ δημοσιογράφου: Γιώργου Ἀρκουλή, ὑπό τόν τίτλον “Μεταξύ τιμῆς καί ντροπῆς”, ἀφήνονται - ὑπονοούμενα - διά τό ὅτι “ἡ χούντα” ἠγόρασεν ἀγῶνας, π.χ. τόν ἀγῶνα ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΥ, εἰς τό Γουέμπλεϋ, ἐδωροδόκησεν - ἡ χούντα -, τήν Ἑβερτον, τόν Ἐρυθρόν Ἀστέρα...

Φίλος μου, ἀγαπητός, μέ ἐρωτᾷ: Ποίαν ποδοσφαιρικήν ὁμάδα ὑπεστήριζαν οἱ α) Γ. Παπαδόπουλος, β) Σ. Παττακός, γ) Ν. Μακαρέζος, δ) Κ. Ἀσλανίδης κ.ά.;

Εὐχαρίστως, ἀπαντῶ μόνον διά τόν ἑαυτόν μου, διότι δέν ἠρώτησα ποτέ κανένα ἐκ τῶν ἀνωτέρω, οὔτε συνεζήτησα τοιοῦτον “θέμα” μαζί των, ὅπως καί οὐδείς τούτων συνεζήτησε κάτι τέτοιο μαζί μου. Λοιπόν, εἶμαι ὁπαδός τῆς ὁμάδος τοῦ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ, ἀπό τοῦ ἔτους 1930, ὅταν πρωτοεπάτησα τό πόδι μου εἰς τόν λιμένα Πειραιῶς, ἐξελθών τοῦ πλοίου “ΙΕΡΑΞ”, ἐκ Ῥεθύμνης ἐρχόμενος.

Ἐάν θέλετε νά βεβαιωθῆτε, ἐπισκεφθῆτε με καί θά ἴδτε εἰς τό γραφεῖόν μου κολλημένον τό σῆμα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ, τό ὁποῖον μοῦ εἶχε φέρει εἰς τήν φυλακὴν Κορυδαλλοῦ, τό ἔτος 1986, ἡ τότε μαθητριούλα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ἀγαπητή μου ἐγγονούλα Σμαράγδα. Μοῦ τό ἔστειλε μέ τήν μαμά της, θυγατέρα μου, μέ ἐπιστολήν, εἰς τήν ὁποίαν μοῦ ἔγραφε: “... παπποῦ, ἡ μαμά μου εἶναι Παναθηναϊκιά, ὁ μπαμπᾶς μου τό ἴδιο, ὁ Γιώργος - ἀδελφός της - τό ἴδιο, ἡ γιαγιά μου - ἡ σύζυγός μου - τό ἴδιο! Ἐσὺ γιατί εἶσαι Ὀλυμπιακός; Σοῦ στέλνω ὅμως, τό σῆμά του. Δέν τό ἔσκισα ἐγώ. Τό ἔσκισε ὁ Γιώργος γιατί ἐνόμισε πῶς ἔγινα Ὀλυμπιακιά! Τό ἐκόλλησα...”. Μή γελάτε, ἀγαπητοί μου φίλοι ἀναγνώσται! Αὐτὴ εἶναι τώρα, μεταπολιτευτικῶς - ἀπὸ 30ετίας - ἡ “Μεγάλη Ἰδέα” τῶν παιδιῶν μας! Ὡ!,

τλήμων Έλλάς, τί “σοῦ ‘μελλε νά πάθης”! “Άς ὄψεται ὁ “φονιάς”, ὁ ὁποῖος ἤ οἱ ὁποῖοι, δέν ἀφῆκαν νά γίνουν αἱ ἐκλογαί ἀπό τήν Κυβέρνησιν Σπ. Μαρκεζίν!

Ἐπανερχομαι εἰς τό “κατηγορητήριον”. Εἶμαι φίλος, ὄχι φανατικός. Φίλος ἀνιδιοτελής. Αἰσθάνομαι κάποιαν ἰδιαιτερότητα, τήν ὥραν πού παρακολουθῶ τό παιχνίδι τοῦ Ὀλυμπιακοῦ, μέ κάποιαν ὁμάδα καί αἰσθάνομαι εὐχαρίστησιν, ὅταν νικᾷ, ἀκόμη καί ὅταν χάνη, ἀλλά ἔπαιξε καλᾶ.

Χειροκροτῶ τό ὄμορφο, τό εὐγενικόν παίξιμον ὅλων τῶν ἀθλητῶν, ὅταν τηροῦν τοὺς κανόνες τοῦ παιχνιδιοῦ, ὅταν δέν κλωτσοῦν τοὺς πόδας ἢ τό σῶμα τοῦ ἀντιπάλου των, δηλ. ὅταν δέν κάνουν ἐσκεμμένως σκληρόν “φάουλ”.

Ἐπενθυμίζω τοιαύτην περίπτωσιν, εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας, κατὰ τό 1968 ἀγῶνα Παναθηναϊκοῦ - Ὀλυμπιακοῦ, εἰς τό γήπεδον τοῦ α΄, τῆς Λ. Ἀλεξάνδρας. Διέκοψα τόν ἀγῶνα - λίαν κακῶς, ζητῶ συγγνώμην -, ἐπειδή ὁ ποδοσφαιριστής τοῦ φίλου μου Ὀλυμπιακοῦ καί φίλος μου κ. Γ. Σιδέρης ἐκλώτισεν ἐκ τῶν ὀπισθεν, τόν ποδοσφαιριστήν τοῦ Παναθηναϊκοῦ Τ. Λουκανίδην. Ὁ ἀγὼν ἔληξε μέ νίκην τοῦ Παναθηναϊκοῦ 1 - 0 καί οἱ φίλοι μου τοῦ Ὀλυμπιακοῦ, “Θρῦλος”, μέ κατηγορήσαν, ἀποδώσαντες τήν ἥτταν των εἰς τήν ἐπίπληξίν μου κατὰ τοῦ Γ. Σιδέρη!...

Παρεκλήθην, ἐν συνεχείᾳ ὑπό τοῦ δημοσιογράφου κ. Ἀγίδος Βουρβούλη καί τοῦ ἔδωσα μακροσκελῆ συνέντευξιν ἐπὶ τοῦ ἐπεισοδίου ἐκείνου, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τήν ἐφημερίδα “Αθλητικὴ Ἡχώ” μέ τίτλον “Στυλιανὸς Παττακός: Εἶμαι ἐκ γενετῆς Ὀλυμπιακός”!... Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦν τήν Ἀπριλιανήν κυβέρνησιν, ὅτι ἔδεικνε συνεχῶς ποδόσφαιρο, ἀπὸ τῆς τηλεόρασεως, “γιά νά μὴ ἀσχολῆται ὁ λαὸς μέ τήν πολιτικήν... κ.λ.π.”, ἄς μᾶς εἶπουν, ποῖον Κράτος, ποῖον καθεστῶς, δέν παρουσιάζει ἀπὸ ὅλα τὰ ΜΜΕ, τὰ πάσης φύσεως ἀθλητικὰ παιχνίδια; Μήπως δέν συμβαίνει τό αὐτό σήμερον; Ἀκόμη καί ὁλόκληρος ἡ ἐκκλησιαστικὴ καί πολιτικὴ ἡγεσία μας, πανηγυρίζει τήν νίκην τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ μας. Καί σεῖς καί ἐγῶ.

Εὐχαριστῶ τόν φίλον δημοσιογράφον κ. Χατζηγῶγον, πού μέ ἐπληροφόρησε τὰ τῶν “κατηγοριῶν” τούτων - δέν εἶναι ὁ μόνος, οὔτε ἡ μόνη... ἀτεκμηρίωτος “κατηγορία”, - ὀλίγον τό κακόν, ἂν θεωρηθῇ κακόν!

Μοῦ δίδεται, ὅμως, ἡ εὐκαιρία, ἐπίκαιρος εἶναι, νά συγχαρῶ τοὺς λεβέντες ποδοσφαιριστὰς τῆς Ἑθνικῆς μας Ὀμάδος, οἱ ὁποῖοι μέ τα θαυμάσια παιχνίδια των, ἰδίᾳ αὐτό μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Γαλλίας, μέ ἔκαμε νά ζητωκραυγᾶσω μεγαλοφῶνως καί νά ξυπνήσω τήν σύζυγόν μου... νά χειροκροτήσῃ τήν νίκην!

Μὴ μέ χλευάζετε, κάπου - κάπου καί ἡμεῖς οἱ “γηραλέοι”, τήν... “φωνίζομεν”! Ἐπαῖza ποδόσφαιρον ὡς μαθητὴς Γυμνασίου..., ἄλλωστε “Ἕλληνες εἴμεθα, “αἰεὶ παῖδες” καί “τά παιδία παίζει”! Ἄς εὐχρηθῶμεν - ὅλοι οἱ “Ἕλληνες - νά ἐπιτύχῃ ἡ Ἑθνικὴ μας τήν τελικὴν νίκην τῆς κατακτήσεως τοῦ πολυποθήτου ΚΥΠΕΛΛΟΥ, “κοῦπα” τό προτιμοῦν οἱ ἀθληταί μας, γράφω 29.06.04. Ἐγγύτατα πλέον οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, μία τοιαύτη νίκη θά ἐνθουσιάσῃ ὅλους μας, θά ἐξυψώσῃ τήν ΕΛΛΑΔΑ καί θά γευθῶμεν, τό ἀληθές Ὀλυμπιακόν ἰδεῶδες, ἐν χορῶ!

Μέμφομαι, μέ ὄλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου, ὅσους κατηγοροῦν τό καθεστώς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, διά δωροδοκίας ἀγώνων. Ὁ Σ/χης Ἀσλανίδης Κων/νος, Γ.Γ. ἀθλητισμοῦ ἦτο εὐπρεπέστατος, εὐγενέστατος, ἐντιμότερος, εὐπατρίδης Ἑλλήν. Ἡγάπα τό καθήκον, ὅπερ τοῦ ἀνετέθη καί τό ἐξετέλει εὐόρκως, ἀξιοπρεπῶς καί τιμῶς. Ἀπορρίπτω μετά βδελυγμίας ἀκόμη καί ὑποτιθεμένην σκέψιν, δωροδοκίας ἀντιπάλου ομάδος ἢ, “ντοπαρίσματος” ἡμετέρας, διά νά ἐπιτύχη νίκην ἐλληνικῆς ομάδος. Λυποῦμαι! Αἱ πάσης μορφῆς, ἀτεκμηρίωτοι κατηγορίαι, ἐναντίον τῆς “χούντας”, ἔχουν ὑπερβῆ τά ὅρια τῆς εὐπρεποῦς κρίσεως καί δυστυχῶς προσβάλλουν πλέον, ὅχι τήν “χούνταν”, ἀλλά αὐτήν τήν ἰδίαν τήν πατρίδα μας! Κρῖμα, ἀρκετά πιά! Διά τοιούτων γελοίων κατηγοριῶν δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ἐχθροὺς μας νά κατηγοροῦν τήν Ἑλλάδα μας, τήν γενέτειραν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἰδεώδους, τοῦ “εὖ ἀγωνίζεσθαι” καί τῶν ὑψίστων Ὀλυμπιακῶν ἰδανικῶν μας. Τό παρόν -, μετά τόν Ἰούλιον τοῦ 1974 -, “μεταπολίτευση” -, εἶναι καλύτερον; Μακάρι νά.. γίνη. Ἐπί πλέον, προσβάλλεται καί ἡ νοημοσύνη ὅλων ἡμῶν! Εἶναι δυνατόν μία σοβαρά καί δῆ Στρατιωτική Κυβέρνησις - Κρατική Ἐξουσία -, εἰς οἰονδήποτε χρόνον καί ἂν ἀνήκη αὕτη καί οἰασδήποτε ἀποχρώσεως, νά δωροδοκῇ, διά νά ἐπιτευχθῇ τό α΄ ἢ τό β΄ ἀποτέλεσμα εἰς ἀθλητικούς - καί δῆ ποδοσφαιρικούς, δηλ. ἔνδεκα ἄτομα, σύν... -, ἀγῶνας; Διά νά κερδίση, οὔτε κἂν ὡς ὑποστηρικτῆς, τοὺς ὁπαδούς τῆς - δῆθεν - εὐνοημένης ομάδος, ἀλλά μετά βεβαιότητος θά κάμῃ ἐχθροὺς τοὺς ὁπαδούς - φανατικούς καί μὴ -, ὅλων τῶν ἄλλων ομάδων. Ἐπί πλέον: Ποῖος Ἑθνικός ἢ ἔστω Πολιτικός στόχος ἐπιτυγχάνεται ἀπό μίαν τοιαύτην πρᾶξιν; Ἡ ὁποιαδήποτε ἀθλητικὴ ἐπιτυχία πέραν μιᾶς προσωρινῆς - δεδικαιολογημένης (!) εὐφορίας τήν ὁποίαν δημιουργεῖ, εἶναι δυνατόν νά ἀναδειξῇ ἓν Ἔθνος καί ἓνα λαόν; Ὡς “ὄπιον”, διά νά ἀποκοιμήσῃ προσωρινῶς, τοὺς ἀφελεῖς εἶναι δυνατόν νά χρησιμοποιηθῇ, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς οὐσίας εἰς τήν διεθνή πολιτικὴν “σκακιέραν”, ἢ διά τήν ἐπίλυσιν ἐσωτερικῶν μειζόνων προβλημάτων - π.χ.: παιδείας, ἀνεργίας, ὑγείας, οἰκονομίας κ.λ.π.- κατὰ ποῖον “μαγικόν” τρόπον δύναται νά προσφέρῃ; Τί “ἐκέρδισαν” ἀπὸ τήν ἐπιτυχίαν των εἰς τό “Μουντιάλ” τοῦ 2002 οἱ Τοῦρκοι; Ἐπέλυσαν τά τραγικά ἐσωτερικά προβλήματά των, τά ὁποῖα συνεχίζονται ἐντεινόμενα εἰς τήν “φίλην” γείτονα χώραν; Ἡ τί ἀπώλεσεν ἡ φίλη μας Πορτογαλία ἀπὸ τήν ποδοσφαιρικὴν ἡτταν τῆς Ἑθνικῆς τῆς Ὄμάδος; Σήμερον -, 29 Ἰουνίου -, ὁ Πορτογάλος Πρωθυπουργός κ. Barroso, ἐπελέγη παμπηφεῖ ὡς διάδοχος τοῦ κ. Prandi!

Κατέκτησε τήν ὑψίστην θέσιν εἰς τήν Ε.Ε.! Ἀγαπητοί μου συνέλληνες, ἄς ἀφυπνισθῶμεν! Καλαί, συναισθηματικῶς, αἱ ἀθλητικαὶ ἐπιτυχίαι, ἀλλά ἡ ποδοσφαιρικὴ ἢ “μπασκετικὴ μπάλα”, εἶναι παιχνίδι! Ἡ ζωὴ ὅμως, οὔτε παιχνίδι εἶναι, οὔτε παίζει, ἐμπαίζει ὅμως, συχνάκις τοὺς ἀφελεῖς καί “πετεινόμυαλους”!

Τελειῶνων, παραδίδω ὡς συμπέρασμα, αὐτὸ τό ὁποῖον ἐπιτυγχάνει ἡ ἐνδοξος Πατρίς μας Ἑλλάς, ὅταν “παίζει” “ὁμαδικά”, ὅπως τά λεβεντόπαιδα τῆς Ἑθνικῆς μας καί ὅπως τά “παιδιά(!), τῆς Ἑλλάδος παιδιά!”, τά ὁποῖα ἠνωμένα ὑπὸ μίαν σῶφρον Ἑλληνικὴν, ἀκομμάτιστην ἡγεσίαν, ἐδημιούργησαν τό ΕΠΟΣ 1940 -

1949! "Ας ένωθῶμεν εάν θέλωμεν νά μή καταστραφῶμεν ἀπό τούς ἄρπαγας "φίλους" μας Τούρκους. Καί νά ἦσαν μόνον αὐτοί!...

Ἐν πάσῃ, ὅμως, περιπτώσει, ἐλπίζομεν - καί ἡ ἐλπίς οὐ καταισχύνει - ὅτι ὁ Πανάγαθος Θεός δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει, ἀρκεῖ καί ἡμεῖς νά κάμωμεν, ἔστω καί τήν ὑστάτην ὥραν, τό χρέος μας. "Ας ἀναζητήσωμεν καί ἀνεύρωμεν ἕνα ἀκραιφνῆ Ὁρθόδοξον "Ελληνα μέ "νοῦν καί γνῶσιν" καί ὀργανωτικές ἱκανότητας καί ἅς τοῦ ἀναθέσωμεν τήν ἀρχηγίαν, ἀκολουθῶντες ὅμως, τās ὁδηγίας του, μέ πειθαρχίαν καί ὑπακοήν. "Οἱ καιροί οὐ μενετοί". Ἐρρωσθε ἀδελφοί μου ΣΥΝΕΛΛΗΝΕΣ! "Συγχωρεῖτε καί τούς μισοῦντας ἡμᾶς"!

Μέ ἀγάπην

Ἱστορικές ἀναδρομές

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ"

11.07.04

Δέν νομίζω ὅτι ὑπάρχει, σήμερον, "Ελλην ὁ ὁποῖος νά μή ἔψαλλε τόν Ἐθνικόν μας Ὑμνον καί νά μή ἡσθάνθη τήν ἀνάγκην νά ζητωκραυγάσῃ διὰ τήν νίκην τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ μας Ὁμάδος ποδοσφαίρου. Ἐπιπλέον νά μή ἐξέπεμψεν, ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ψυχῆς του, ἕνα πελώριον εὐγε εἰς τὰ εἰκοσιτρία Λεβεντόπαιδα τὰ ὁποῖα ἀπέδειξαν ὅτι εἶναι ἀντάξιοι ἀπόγονοι τῶν δημιουργῶν τῶν ἀμιμήτων ἐλληνικῶν ἀθλῶν!

Φυσικά, ὀφείλομεν νά συγχαρῶμεν τόν Γερμανόν προπονητήν των, κ "Όττο - "Όθων" - Ῥεχάγκελ, διότι διὰ τῆς ἐπιμόνου προσπάθειάς του, τούς ἐπέβαλε, τήν πειθαρχίαν, τήν πίστιν ἐπὶ τήν νίκην, τήν ὁμοψυχίαν καί τό πνεῦμα συλλογικότητος. Ἀκριβῶς αὐτά τὰ ὁποῖα μᾶς διδάσκει ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ἐθναπόστολος, Θεῖος Παῦλος: "... τήν αὐτήν ἀγάπην ἔχοντες σύμψυχοι τό ἕν φρονοῦντες ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντες ἑαυτῶν... μή τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ τὰ ἐτέρων ἕκαστος". - Φιλιππισ. Β', 2, 3, 4, - . καί Α' Πέτρου, Γ', 8,9,: "Τό δέ τέλος πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαχνοί, φιλόφρονες".

Ἡ ἐπικρατοῦσα, εἰς τήν ἔνδοξον Ἑλλάδα μας, ἀτμόσφαιρα ἐνθουσιασμοῦ καί ἐθνικῆς ὑπερηφανείας, ἐνθυμίζει εἰς ἡμᾶς τῆς "γενιάς" τοῦ Ἐπους 1940 - 41 - κατά τās ἡμέρας αὐτάς, τῆς νικηφόρου πορείας τῆς Ἐθνικῆς μας Ὁμάδος ποδοσφαίρου - τήν ἀτμόσφαιραν, τήν ὁποῖαν ἀνέπνεεν ὁλόκληρον τό Ἔθνος μας, ὅταν θριαμβευτικῶς εἰσειρχόμεθα εἰς τήν Κορυτσαῖν, τό Ἀργυρόκαστρον καί ἀπό νίκης εἰς νίκην ἐξεδιώκομεν, ἡμεῖς ἡ μικρά Ἑλλάς τῶν ὀκτώ ἑκατομμυρίων, τούς εἰσβαλόντας εἰς τήν χώραν μας Ἰταλούς, ἀριθμοῦντας τεσσαρακονταοκτῶ ἑκατομμύρια!

Ἐλπίζω καί θέλω νά πιστεύω, ὅτι δέν θά μείνη ἀνεκμετάλλευτος αὐτή ἡ ἀνέλπιτος, θριαμβευτική κατάκτησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς "κούπας"!

Θά πρέπει νά βγάλωμεν - διά τό παρόν καί τό μέλλον -, μερικά χρήσιμα συμπεράσματα. Ὡς ἐπισημάνωμεν τινά ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος: 1) Νά εἴμεθα αἰσιόδοξοι, πιστεύοντες ὅτι ὁ Θεός μᾶς δίδει, πάντοτε, δυνάμεις, διά τῶν ὁποίων κατορθώνομεν νά ξαναζωντανεύωμεν ἀπό τήν ἀποσύνθεσιν καί τόν ἀφανισμόν. 2) Νά ἐνωθῶμεν, ἐπιτέλους ὅλοι οἱ ἐθνικῶς σκεπτόμενοι Ἕλληνες, ἐγκαταλείποντες τά διαλύοντα καί ἐξασθενοῦντα τās δυνάμεις μας, συναισθήματα κενοδοξίας, ἐγωϊσμοῦ, ἀλαζονείας καί πάσης... κακίας! 3) Νά γκρεμισθοῦν, ἐπιτέλους, ὅλα τά τείχη τοῦ αἰσχύους. 4) Νά ἐφαρμόσῃ ἡ Δημοκρατία μας τό ψήφισμα τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας μετά τήν κατάρρευσιν τῶν τριάκοντα Τυράννων: "Μηδενί τῶν πολιτῶν ὀνειδίσῃς πλήν τῶν τριάκοντα καί τῶν ἑνδεκα, οὐδ' αὐτῶν ἐάν ᾔθελον δώσει λόγον τῶν πράξεών των". Ποῖοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων δέν ἔχουν δώσει λόγον τῶν πράξεών των -, ἐκ τῶν κυβερνώντων, φυσικά, ἐννοεῖται καί τῶν ἐγκληματιῶν ποινικοῦ Δικαίου -, τό γνωρίζομεν. Ποῖοι; Οἱ ἡγέται τοῦ ΚΚΕ καί οἱ ἐγκληματίαι τῶν οἰκονομικῶν καί διοικητικῶν καταχρήσεων! Νά δικασθοῦν καί μετά, ἄς ἀμνηστευθοῦν.

"Ὅσον δι' ἡμᾶς, τοὺς Ἀπριλιανούς - κουντικούς, μᾶς θέλετε, ἔστω - θά ἔπρεπε νά ἐντρέπεται ἡ Δημοκρατία μας, ἡ καταδικάσασα πρό 29 ἐτῶν καί 11 μηνῶν, μέ ἀντισυνταγματικές διαδικασίας περί τὰ 125 ἄτομα, ἐκ τῶν ὁποίων ζῶμεν, μόνον τὰ 7 καί αὐτά γηραλέα - 90ρηδες - ἄνευ συντάξεως, ἄνευ ὑγειονομικῆς περιθάλψεως!... Καί ἐπαίρεσθε ὅτι ἔχετε τήν καλυτέραν Δημοκρατίαν τοῦ κόσμου! Ὀλίγη ἐντροπή δέν θά ἔβλαπτεν. Ἐνὶ καιρὸς "καί νῦν ἐστί...", κύριε Πρωθυπουργέ, καταργήσατε τās ἀντισυνταγματικές διαδικασίας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐβασίσθη ἡ καταδίκη μας, ὡς ἐπιτάσσει αὐτό, τοῦτο τό ἐν ἰσχύϊ Σύνταγμα, ἄρθρον 111 παρ. 2. "... Οὐδεὶς νόμος πολιτισμένης Χώρας ἐπιτρέπει νά κρατῆται εἰς τās φυλακὰς γέρων 94 ἐτῶν ἐνῶ καί ὁ χειρότερος ἐγκληματίας, ἐκ τῶν κακούργων θά εἶχεν ἀφεθῇ ἐλεύθερος εἰς τήν ἡλικίαν αὐτήν". (Οἱ συνάδελφοι τοῦ Στρατάρχου Πεταῖν, πρὸς τόν Πρόεδρον τῆς Γαλλίας. "Το Βῆμα" 1949 καί "Το Βῆμα", 7.7.2004). Αὐτὰ ποῖος Ἕλλην τὰ ἀνέχεται;

Τά ἀνωτέρω, δίδουν ἀπάντησιν εἰς πολλοὺς ἐρωτῶντας.

Εἰσέρχομαι, τώρα, κόρου ὀλίγου ὑπάρχοντος, εἰς τό ἐξῆς, πολὺ "εὐγενικόν" ἐρώτημα: "Εἶναι ἀλήθεια ὅτι, ὁ ἐκπεσὼν ἐκ τοῦ θρόνου του, Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνος, ἔγινεν Ὀλυμπιονίκης χαριστικῶς, ἐπειδὴ τότε, ἦτο Διάδοχος τοῦ Βασιλέως πατρός του Παύλου;".

Διά τοῦ κατωτέρω, πραγματικοῦ περιστατικοῦ - προσωπικῆς μου μαρτυρίας -, πιστεύω νά πεισθῇ ἀκόμη καί ὁ πλέον ἀδυσώπητος ἐχθρὸς τοῦ τότε Διαδόχου, μετέπειτα Βασιλέως Κωνσταντίνου, - Γλύξμπουργκ τόν θελετε; Ὡς, τότε, διατί νά μὴ θέλωμεν καί τόν Γ. Παπανδρέου, Καλέντζην, τόν "ἐθνάρχην" Καραμανλῆν, Κιούρκιον, τόν Παττακὸν Ἀγιοπαρασκευανὸν κ.λ.π.(!), ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἄς ἐπαναλάβω ἐν παραφράσει τό: "... ἡ ἐλπίς οὐ καταισχύει"! Ἰδοὺ τώρα, τό

περιστατικών: Ἦμιν Πρόεδρος Ἑλληνοδίκου ἐπιτροπῆς ἀγώνων Ἱππικοῦ εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον Γουδί. Ὁ τότε Ὀλυμπιονίκης Διάδοχος Κωνσταντῖνος, μετεῖχεν εἰς τὸν ἀγῶνα. Κατὰ τὴν υπερπήδησιν ἐμποδίου, ἤρνήθη ὁ ἵππος του νὰ πηδήσῃ καὶ ὁ ἀθλητής - Κων/νος - ἔπεσεν, ὁ ἵππος ἔφυγε καλπάζων! Τὸν ἵππον ἔσπευσε καὶ ἔλαβεν ὁ Γραμματεὺς τοῦ Κων/νου, τότε, Ταγ/χης Ἀρναούτης Μιχαήλ, τὸν ὁποῖον ὠδήγησεν εἰς τὸν Κων/νον καὶ τὸν ἐβοήθησε νὰ ἱππεύσῃ. Μετὰ τὴν ἱππευσιν, ὁ ἀθλητής Κων/νος ἐξεκίνησε νὰ συνεχίσῃ τὴν διαδρομὴν, ἐκ τοῦ ἐμποδίου πού εἶχεν ἀποτύχει... Τότε, ἐκτύπησα τὸν κώδωνα καὶ διέταξα τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἀθλητοῦ ἐκ τοῦ στίβου..., ὁπότε προσῆλθεν ὁ Ταγμ/χης Ἀρναούτης καὶ μοῦ εἶπε: “κ. Συν/χα, τὸν μέλλοντα Βασιλέα τῆς πατρίδος μας διώχνετε ἀπὸ τὸν στίβον;” Τοῦ ἀπάντησα: “Διώχνω τὸν ἀθλητὴν ἐφαρμόζων τὸν κανονισμόν, ὁ ὁποῖος ὁρίζει ὅτι: ἀθλητής ὅστις ἐγκαταλείπει τὸν ἵππον του, ἀκόμη καὶ ἂν ἄλλος τὸν βοηθήσῃ νὰ ἱππεύσῃ τοῦτον, ὁ ἀθλητής ἀποπέμπεται...”. Ὁ κανονισμός δέν ἐξαιρεῖ οὔτε τοὺς Βασιλεῖς! Αὐτὸ ἔπραξεν “Ἕλληνας, δι’ Ἕλληνας ἀθλητὴν καὶ δέν θὰ ἔπραττεν - ὁμοίως - τοῦτο, ἡ ἐλλανόδικος ἐπιτροπὴ, μὴ ἐλληνικὴ, διὰ τὸν Ἕλληνα ἀθλητὴν; Φίλοι μου συνέλληνες, μὴ μισῆτε. Τό μῖσος, ἐν ἐκ τῶν ὀκτώ θανασίμων ἁμαρτημάτων τῆς Ὁρθοδοξίας μας, θολώνει τὸ μυαλό, τὸ νερουλιάζει καὶ χάνει τὴν ἱκανότητα τῆς ὀρθῆς κρίσεως! “Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε...”, σοβαρευθῆτε!...

Ἐπανερχόμενος ὅμως εἰς τὴν μεγάλην διάκρισιν τῶν ποδοσφαιριστῶν μας τῆς Ἑθνικῆς μας Ὁμάδος, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀνωτέρω, περὶ τοῦ Ὀλυμπιονίκου Κωνσταντίνου, τότε διαδόχου - νῦν ἐκπτώτου - ἀναφερθέντα, ἐπιτρέψατέ μου τὴν ἐξῆς ἀπλὴν εὐχὴν καὶ συμβουλήν: Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα, φύσει, λαὸς προνομιοῦχος, εὐφυής καὶ πεπολιτισμένος. “Ἐνα μᾶς λείπει, εἰς ἕν ὕστεροῦμεν: Εἰς τὸ “μόνιασμα”, δέν ὁμονοοῦμεν, δέν εἴμεθα σύμψυχοι! Μὴ λησμονῶμεν ὅμως, ὅτι οἱ ἐχθροὶ μας, αὐτὰς τὰς διχονοίας, τὰς διχοστασίας, τοὺς πολυκομματισμούς μας, τὰ μίσση καὶ τὰς ἀλληλοκατηγορίας μας ἐκμεταλλεύονται, ἐδῶ καὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια...! Ὁ Ἑθνικός μας Ποιητής μᾶς τὸ ἐπισημαίνει ποιητικῶς, διατυπώσας αὐστηρῶς τὴν θέσιν του εἰς τὸν Ἑθνικὸν μας “Ὑμνον: “... Ἄν μισοῦνται ἀνάμεσά των, δέν τοὺς πρέπει ἐλευθερίαν...!”. Ἀς ἀφήσωμεν, λοιπόν, τὰ μίσση καὶ τὰς ζηλοφθονίας. Ὁ Κωνσταντῖνος, δέν σημαίνει ὅτι ἐπειδὴ ἔπαυσε νὰ εἶναι Βασιλεὺς, δέν ἐδόξασε τὴν Ἑλλάδα μας ὡς Ὀλυμπιονίκης; Ἡ μητέρα, κοινὴ ὅλων μας Πατρίς Ἑλλάς, ὅλα τὰ παιδιὰ της τὰ ἀγαπᾷ καὶ ὅλα ὅσα τῆς προσέφεραν εἰς τὸν οἶονδήποτε τομέα, τὰ τιμᾷ. Τὸ ἴδιο καὶ τοὺς ποδοσφαιριστὰς μας, τοὺς τιμᾷ ἡ Πατρίς, διότι τῆς προσέφεραν μίαν παγκόσμιον αἴγλην καὶ ὑπερηφάνειαν. Πρέπει δέ, κάποιοι - εὐτυχῶς ἐλάχιστοι, πρὸς τὸ παρόν -, νὰ σταματήσουν νὰ ὑποβαθμίζουν τὴν νίκην τῆς Ἑθνικῆς μας καὶ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ οἰοῦνται ἄλλου, ὡς δῆθεν μίαν ἀπλὴν καὶ ἀνούσιαν τυχαίαν ἀθλητικὴν ἐπιτυχίαν! Τίποτε, πού προσφέρει κάποιος εἰς τὴν Ἑλλάδα μας καὶ τὴν ἀναδεικνύει παγκοσμίως, δέν εἶναι μικρόν καὶ ἀνούσιον! Μικρά καὶ ἐπιβλαβὴ καὶ ἀνούσια εἶναι αἱ μικρότητες, αἱ μικρόνοιοι, αἱ κακίαι, αἱ ζηλοφθονίαι, αἱ ἔριδες, οἱ ἄκρατοι

ἐγωῖσμοί, οἱ ἔθνοκτόνοι διχασμοί καί οἱ ἀμέτρητοι κομματισμοί, ἀλληλοὑβριζόμενοι!
- "Ὅπου λαλοῦν πολλά κοκόρια, ἀργεῖ νά ξημερώσῃ ! -.

Εὐχομαι, τελειώνων τόν ἄρθρον, - ἀλλά καί τήν ζωήν, γηραλέος πλέον -, νά ἀπαλλαγῇ ἡ προσφιλής μας Πατρίς, τάχιστα ἀπό αὐτά τά δολερά, φθονερά καί καταστρεπτικά ἐλαττώματά μας. Προσεύχομαι, ἄς προσευχώμεθα ὅλοι, ὅλοι οἱ Ἕλληνες, δεξιοί, ἀριστεροί, κεντριῶοι καί οἱ πάσης ἰδεολογίας, νά ἐνωθῶμεν καί ν' ἀγαπηθῶμεν ὥς, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, συνέλληνες καί κανεῖς δέν πρέπει νά κάνῃ κάτι κακόν, εἰς τόν ἄλλον, ὅταν αὐτό τό κάτι δέν θέλει νά τό κάνῃ ἄλλος πρὸς αὐτόν: "πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καί ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς..." - Ματθ. ζ 12.-

Καλές διακοπές, καλές - πολλές - νίκες κατὰ τήν ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ πού ἀρχίζει τήν 13ην τοῦ ἐπομένου μηνός! Ἔρρωσθε.

Τέκτονες καί μασ-όνοι..!

Φίλτατοί μου κύριοι κ.: Δ/ντά, συνεργᾶται, ἀναγνῶσται τῆς θαυμασίας αὐτῆς ἐφημερίδος μας, Ἑθνικῆς ἐπάλξεως καί κυψέλης ἀποτελουμένης μόνον ἐξ ἐργατῶν συνεργαζομένων ἀρμονικῶς καί συντονιζομένων, μόνον ἐξ ἐνστίκτου δι' ἓνα κοινόν σκοπόν: Τήν εἰλικρινῆ ἀληθῆ ἐθνικήν ὁμόνοϊαν, ὁμοψυχίαν, ἐνότητα καί ὑπηρετίαν τῆς φιλάτης μας πατρίδος.

Θαυμάζω ὅλους τούς συνεργάτας, διά τήν ἄνευ ὁδηγιῶν ἢ κατευθύνσεων, κοινήν προσπάθειαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπιδιώξεων τῆς ἀγαπητῆς μας ἐφημερίδος "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ".

Εὐχομαι καλήν ἐπιτυχίαν καί καλᾶς θερινᾶς διακοπᾶς, "πάνω" ἀπ' ὅλα ὅμως, λαμπράν ἐπιτυχίαν τῆς ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ 2004!

Καί τώρα, ἰδοῦ τό καυτόν ἐρώτημα τό ὁποῖον μοῦ τίθεται βασανιστικῶς ἐπὶ τριακοντατέσσαρα ἔτη: εἶσαι μασῶνος;

"Ε, λοιπόν, ἐπαναλαμβάνω μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου καί τήν πανελληνίως γνωστήν εἰλικρίνειάν μου -, εἰς βαθμόν ἐπικίνδυνον μέ ἐξακμήρηνεν ὁ προϊστάμενός μου Γκίκας Σόλων -, ὅτι ΔΕΝ, ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΜΑΣΩΝΟΣ. Ἐπιμένουν ὅμως, οἱ "δημοσιογράφοι", βλέπουν ὅτι τό θέμα "χοῦντα", "δικτατορία", "...μασῶνος", "... πουλᾷ" διά τούς ἀργοσχόλους ἢ ἀνέργους ἢ φιλοκατηγόρους καί τσοῦπ, "ξέρετε κ. Παττακέ, λένε πῶς εἶστε, μασῶνος κάποτε".

"Ἐχω ἀπαντήσει, ἀκόμη καί ἀπό TV, εἰς μισοῦντας με: Ναί ἤμουν κάποτε, κάμποσο διάστημα, ἀπό τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀντισυν/χου, μέχρι καί τῆς προαγωγῆς μου εἰς τόν βαθμόν τοῦ Ταξ/χου. Τήν πρότασιν τῆς μυήσεώς μου, εἰς τήν

ὀργάνωσιν αὐτήν, μοῦ τήν ἔκαμεν ὁ τότε Διοικητής τῆς Μονάδος, Ταξίαρχος, ὁ ὁποῖος ἐξειλήχθη εἰς Ἄντιστρ/γον, Ἀρχηγόν Γ.Ε.Σ., Βουλευτὴν καὶ Ὑπουργόν - δὶς - τῶν Κυβερνήσεων “ἐθνάρχου” Κ. Καραμανλῆ. Μοῦ ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Ὁργανώσεως. Μοῦ συνέστησε τὴν μύσιν ἀναπτύξας ἐπιχειρήματα λίαν πειστικά. Ἀνέφερεν ὀνόματα προσωπικοτήτων, ὅχι μόνον Ἑλλήνων Πρωθυπουργῶν, Ὑπουργῶν, Στρατηγῶν, ἀλλὰ καὶ ξένων διεθνoῦς κύρους καὶ θεοσεβῶν Πατριωτῶν καὶ ἀρίστων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀτόμων. Μοῦ εἶπεν ὅτι εἶναι Ὁργάνωσις νομικῶς κατοχυρωμένη καὶ ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ὅτι, τὸ μόνον περίεργόν της, εἶναι ἡ μυστικοπάθεια ... ἀβλαβὴς καὶ ἐπωφελὴς διὰ τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀτόμου.

Μοῦ ἐξήγησεν ὅτι, εἰς τὸ “Ὀπλον μας, τὸ ἔνδοξον Ἱππικόν/Τεθωρακισμένα ὑπάρχουν πολλοὶ Ἀξ/κοί, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα “Ὀπλα...

Ἐπίσης, ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συμμετέχη εἰς οἵανδήποτε ὀργάνωσιν, νομίμως λειτουργοῦσαν, κρατικῶς ἐγκεκριμένην, δικαστικῶς ἐλεγχομένην, ἵνα μὴ προκαλῇ τὸ δημόσιον αἶσθημα, νὰ μὴ βλάπτῃ τὸν συνάνθρωπον, ἀντιθέτως νὰ τὸν ἀγαπᾷ, ὅπως ἀπαιτῇ ἡ Θρησκεία μας, ἀκριβῶς, ὅ,τι μᾶς διδάσκει διὰ τῶν ἀθανάτων θεσφάτων Του, ὁ γλυκύτατος Ναζωραῖος, ὁ Ὑῖός τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Ἐμυήθην λοιπόν, πιστεύσας ὅτι θὰ γίνω καλῦτερος Πατριώτης, καλῦτερος Χριστιανός, καλῦτερος Οἰκογενειάρχης. Ἐξ ἄλλου, μοῦ εἶπεν, ὅτι ἀκόμη καὶ ἂν, κατὰ τὴν συμμετοχὴν μας εἰς αὐτήν, ἀντιληφθῶμεν ὅτι βλάπτει, ἢ εἶναι ἐχθρός, τότε κατὰ τὴν Ναπολεόντειον ἀρχὴν “Ἐπαφὴ μὲ τὸν ἐχθρόν”, θὰ τὴν γνωρίσωμεν καὶ μόνον τότε, θὰ δυνάμεθα νὰ τὴν ἀντιμετωπίζωμεν, νὰ τὴν νικῶμεν, νὰ τὴν καταστρέψωμεν. Ὁ ἄγνωστος ἐχθρός δὲν ἐξοντώνεται. Ἴδε “17 Νοέμβρη”, “Ἀλ Κάϊντα”, Μπὶν Λάντεν...! Ὑπῆρξα ἀμελὴς μαθητὴς ὡς προσπλωμένος εἰς τὰ καθήκοντά μου - Στρατιωτικά, Οἰκογενειακά, Θρησκευτικά - καὶ δὲν προώδευσα! Ἔχω δηλώσει λοιπόν, ὅτι ἐμυήθην μὲν, δὲν ἔγινα δέ, ἢ δὲν ἐκρίθην ἱκανός διὰ περαιτέρω πορείαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν αὐτήν καὶ κυρίως διὰ τὴν δικτατορικὴν μου πρᾶξιν, διεγράφη!

Δὲν εἶμαι λοιπόν, διότι, ὁ τεκτονισμός - μασωνισμός - πλήν τῆς ἀμελοῦς παρουσίας μου, δὲν δέχεται καθεστῶτα δικτατορικά.

Ἀπόδειξις ὅτι αἱ Δικτατορίαι Μουσολίνι, Χίτλερ κ.λ.π., δὲν ἐπέτρεπον λειτουργίαν τεκτονικῶν - μασωνικῶν - στοῶν, ἐργαστηρίων.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἰδικῆς μας Ἀπριλιανῆς διακυβερνήσεως τῆς Πατρίδος μας - Δικτατορίαν τὴν ὀνομάζετε, δικαίωμά σας! - ἡμεῖς, ἀπηγορεύσαμεν τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν Ὁργάνωσιν αὐτήν, παντός Ἀξ/κοῦ καὶ παντός Δημοσίου Ὑπαλλήλου. Ἀπερρίψαμεν καὶ ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν ἰδρύσεως καὶ νέου τεκτονικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν “Δήλιος Ἀπόλλων”, δηλαδὴ νέας μασωνικῆς στοᾶς. Δὲν ἀνεγνωρίσαμεν, εἰς πρεσβευτικόν ἐπίπεδον, τὸ Ἰσραὴλ τὸ θεωρούμενον ὡς τὴν μητέρα, τὴν ρίζαν, τὴν βάσιν τοῦ μασωνισμοῦ - σιωνισμοῦ.

‘Εάν δέν σᾶς ἀρκοῦν αὐτά, σᾶς παραπέμπω εἰς τό Βιβλικόν Θέσφατον: “συμβούλευε σοφόν καί ἀγαπήσει σε· συμβούλευε μωρόν καί μισήσει σε”. Δέν συμβουλεύω. Ἀπάντησιν δίδω. “Καθαρός οὐρανός ἀστραπόβροντα, δέν φοβᾶται”. Σᾶς παρακαλῶ, νά μέ κατηγορῆτε διά κακά ἔργα μου, ἄσχημα λόγια μου, δι’ οἰονδήποτε σφαλμα μου, ἀλλ’ ὅχι διά τά ὑποψιαζόμενα - πιθανά - προσωπικά μου ἰδεολογήματα, ὅπως ἐπιτάσσουν οἱ νόμοι καί ἡ εὐπρέπεια. “Αγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν... καί καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καί ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως”. - Λουκᾶ στ., 28, 31 - Λυποῦμαι αὐτούς, οἱ ὅποιοι φοβοῦνται πράγματα τά ὅποια δέν γνωρίζουν. “Ὅ,τι φοβούμεθα αὐτό καί παθαίνομεν. Ὅποιος φοβεῖται τόν θάνατον, πεθαίνει συνεχῶς, ἐνῶ ὅποιος δέν τόν φοβεῖται, ἀποθνήσκει ἅπαξ, ὅταν ἔλθῃ! Ἐγὼ πού δέν τόν φοβοῦμαι, μέ φοβεῖται καί δέν μέ πλησιάζει...

Συμμετεῖχον λοιπόν, κάποτε - πρό τριάκοντα καί πλέον ἐτῶν - εἰς τὴν ἐλληνικὴν αὐτὴν κίνησιν. Ἀντελήφθην σιγά - σιγά, ὅτι οἱ μεγάλοι λόγοι, τὰ ἀνθρωπιστικά συνθήματα τῶν Μασσῶνων, ἡ Τεκτόνων, τό αὐτό σημαίνει, ἦσαν κωφοί καί κενοί περιεχομένου καί μόνον ἡ “στενὴ ὁδός” τὴν ὁποίαν μᾶς δεικνύει διά τοῦ παραδείγματός Του καί διά τῶν ῥημάτων Του, τῶν Εὐαγγελίων Του καί τῶν Ἀποστόλων Του, ὁ μοναδικὸς Θεὸς μας, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, αὐτὴ ἡ ὁδὸς μᾶς κάνει καλλιτέρους, μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὸν Παράδεισον. Λοιπόν, ἀδελφοί μου ἐν Χριστῷ συνέλληνες: “... ἀγαπᾶτε ἀλλήλους... πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καί ἀγαθοποιεῖτε... καί ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καί πονηροὺς. ... Καί μὴ κρίνετε, καί οὐ μὴ κριθῆτε μὴ καταδικάζετε καί οὐ μὴ καταδικασθῆτε: ἀπολύετε καί ἀπολυθήσεσθε.” - Λουκ. στ 35, 36, 37. -

Αὐταὶ αἱ Θεϊκαὶ ὁδηγαί, καίτοι ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν ἐνσαρκωθέντα καί ἐπὶ τῆς Γῆς περιπατήσαντα καί αὐτοταπεινωθέντα Θεόν τῆς ἀγάπης, τῆς συγγνώμης καί τῆς εἰρήνης πρό δύο καί πλέον χιλιάδων ἐτῶν, πολὺ ὀλίγον ἐπέδρασαν εἰς τὴν μίμησιν τοῦ παραδείγματός Του. Λόγια, λόγια, λόγια κούφια, πράξεις ἀπάνθρωποι! Τὰ δέ λόγια σέ κάνουν δοῦλον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τὰ ἀκούουν. Καί προτοῦ τελειώσω, μία ὑστάτη συμβουλή πρὸς τοὺς νεωτέρους, τὴν ὁποίαν δικαιоῦμαι λόγῳ ἡλικίας καί πολυεμπειρίας! : Νέοι τῆς ἐνδόξου Πατρίδος μας Ἑλλάδος, προσέξτε εἰς τὴν νεότητά σας καί διδαχθῆτε ὅχι ἀπὸ ὅσα ἐπάθατε, ἀλλὰ ἀπὸ ὅσα ἐμάθατε ἐκ τῆς ἐμπειρίας τῶν μεγαλυτέρων σας! Καλλίτερον εἶναι, νά μὴ δοκιμάζετε οὔτε καθ’ ὑπόδειξιν, οὔτε ἐκ περιεργείας καινοφανῆ πράγματα, ὅταν μάλιστα δέν ἔχουν σχέσιν μέ τὴν Ἑλληνορθόδοξον παράδοσίν μας. “...γιά τὴν καινούργια στράτα, τὴν παλιά, μὴ τὴν ἀναγυρίζης”, μοῦ ἔλεγεν “ἡ ἀναλφάβητος μητέρα μου, ἐννοοῦσα ἀκριβῶς αὐτό, δηλ. μὴ σαγηνεύεσαι, μὴ παρασύρεσαι σέ νεωτερισμούς, ρίχνοντας στά σκουπίδια τὰ νεώτερα, ἄγνωστα... π.χ., Μασωνία, Ἀνατολικά θρησκείαι, παραθρησκείαι, Μαγεία, Κομμουνισμός, ἀθεϊσμός κ.λ.π.”, διότι ἀποτελοῦν ἐπικίνδυνα ὑποκατάστατα, μέσῳ τῶν ὁποίων μάλιστα τό πιθανώτερον εἶναι ὅτι θά “μπλέξετε ἄσχημα”!, ὡς ἐγώ! Ἡ Μόνη Ἀλήθεια, ἡ ὁποία σώζει καί δέν ὑποκαθίσταται ἀπὸ τίποτε, εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ

μας Πίστις, ὅπως τὴν βιώνομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐπὶ δύο χιλιάδας περίπου χρόνια! Αὐτὴ ἡ Πίστις ἀνέδειξεν εἰς τοὺς μεταχριστιανικούς αἰῶνας πλήθη μαρτύρων, ἀλλὰ καὶ Ἐθνομαρτύρων! Εἰς αὐτὴν τὴν Πίστιν στηριζόμενοι καὶ οἱ τελευταῖοι ἥρωές μας, τοῦ Ἔπους 1940 - 49, μεθ' ὧν καὶ ἐγώ, μέ Ἀρχηγόν τὴν Ὑπέρμαχον Στρατηγόν τὴν Παναγίαν μας, ἔγραψαν χρυσᾶς σελίδας εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Φυλῆς μας, τῆς Ἑλληνικῆς. Αὐτὴν τὴν Πίστιν ἐγκολποθῆτε καὶ ἐμπιστευθῆτε, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ τοὺς ἀξίους τῆς κληρικούς, μέ ἀρχηγόν καὶ ὁδηγόν τόν Προκαθήμενόν των, Ἀρχιεπίσκοπόν μας κύριον, κ. Χριστόδουλον. Ἐστὲ ἔτοιμοι νὰ ὑπερασπισθῆτε, καὶ μὴ φοβηθῆτε πλήθη ἐχθρῶν πού ἀπειλοῦν τὴν Πατρίδα μας! "Πατρός τε καὶ μητρός τε καὶ τῶν ἄλλων προγόνων... ἀγίωτερον... ἐστὶ ἡ Πατρίς". Ἐρρωσθε, ἐν Χριστῷ, ἀγαπητὰ μου Ἑλληνόπουλα.

Μέ ἀγάπην Χριστοῦ

Μετράτε ἔργον ἢ χρόνον;

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

27.06.04

Ἱστοριοδίφης τις, ἀλλὰ καὶ τις - “Ἱστοριοδίφης”, πολλοὶ δέ περίεργοι ἐρωτοῦν συχνάκις καὶ ἐπανειλημμένως: “Γιατί τόσο μακρὰ ἡ διάρκεια ἐνός ἐγχειρήματος, ἢ καλύτερα μῆς ἐγχείρησης, θεωρηθείσης παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεώς σας Γεωργίου Χρ. Παπαδοπούλου, ὡς ἐπώδυνης ἀλλὰ ἀναγκαίας - διὰ χειρουργικὴν ἐπέμβασιν -, στό σῶμα τῆς ἀσθενοῦς Ἑλλάδος;”. Τό ἐντός “”, τοῦτο ἐρώτημα μοῦ ἐτέθη γραπτῶς, ὑπὸ Ἱστοριοδίφου “φίλου” μου, μέ τὴν προσθήκην: “... γιατί λοιπόν αὐτὴ ἡ ἐπέμβασίς σας, δέν περατώθηκε τόν πρῶτο χρόνο, ἄντε καὶ τόν δεύτερο, τό πολὺ τόν τρίτο; Ἐ, ἀπὸ τόν τέταρτο καὶ μετὰ ἄρχισε νὰ πηγαίνει πολὺ μακριὰ ἡ .. χειρουργικὴ βαλίτσα!”. Σᾶς παραπέμπω εἰς τὴν σελίδα 203, τοῦ πρώτου ἐκ τῶν τεσσάρων βιβλίων μου “21η Ἀπριλίου 1967. Διατί; Ποῖοι; Πῶς;”, καὶ προσθέτω ἐδῶ: 1) Τό συνταχθέν παρ' ἐμοῦ, ὡς Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν, Σχέδιον ἐξόδου ἐκ τοῦ Στρατιωτικοῦ νόμου καὶ πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ συνταχθεσομένου καὶ ψηφισθεσομένου Νέου Συντάγματος τῆς Χώρας, προέβλεπε τό τέλος τοῦ 3ου ἔτους τῆς Ἐπαναστάσεως, ἥτοι τόν Δεκέμβριον τοῦ 1970 λήξιν τῆς ἐπαναστάσεώς μας. Πρὸς τούτοις ἐτέθησαν προϋποθέσεις τινές, ὡς: α) Δημιουργία καταλλήλου κλίματος, ἥτοι ἀλλαγὴ νοοτροπίας τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος, εἰθισμένου εἰς δουλικὴν ἐξάρτησιν ἀπὸ τόν Βουλευτὴν του. β) Σύνταξις καὶ ψήφισις διὰ Δημοψηφίσματος νέου Συντάγματος πραγματικῆς Δημοκρατίας

- όνειρον καί απαίτησις τών προεπαναστατικῶν Κυβερνήσεων... - γ) Δημιουργία ἔργων κοινῆς ὠφελείας προγραμματιζομένων ὑπό τών πρό ἡμῶν κυβερνήσεων ἀλλά μή ἐκτελουμένων διά τούς γνωστούς λόγους ἐρίδων, ἀναρχίας, ἀκυβερνησίας - π.χ.: Προσῆλθεν εἰς τό Γραφεῖον μου, προεδρεῖον Ἑταιρείας οἰκοδομήσεως πολυκατοικίας, τόν δεύτερον μῆνα τῆς Ἐπαναστάσεως καί παρεκάλεσε νά ἐγκριθῇ ἐπιτέλους, ἥ ν' ἀπορριφθῇ ἡ αἰτησίς των, ἀπό δύο ἐτῶν ἀναμένουσα τήν ὑπογραφήν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ!... Τούς παρέπεμψε εἰς τόν Ὑπουργόν Δημοσίων Ἑργων, Ἀρεοπαγίτην, νά ἐξετάσῃ τήν ὑπόθεσιν καί νά δώσῃ λύσιν. Ἡ λύσις εὐρέθη καί ἡ ἐπιτροπή... ὠκοδόμησε - τό σπουδαιότερον ὅμως, θέμα τό ὅποιον μᾶς ἐταλαιπώρει, ἦτο ἡ ἀνεύρεσις νέας ἐγκύρου καί ἀδιαβλήτου ἱκανῆς ἡγεσίας, νά ἀναλάβῃ τήν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου ἐξόδου ἐκ τῆς ἐπαναστατικῆς καταστάσεως. δ) Δημιουργία νέων Κομμάτων. ε) Οἰκονομική ἀνάπτυξις. στ) Ἀνακαίνισις τῆς Δημοσίας Διοικήσεως. ζ) Σύνταξις καί ψήφισις νέας νομοθεσίας. η) Ἰδιωτικοποίησις ὅλων τῶν κρατικοποιημένων καί μονοπωλιακῶς ἐργαζομένων Δημοσίων Ὄργανισμῶν κ.λ.π., κ.λ.π.

2) Τό συνταχθέν ὡς ἀνωτέρω Σχέδιον, ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῶν: α) Πρωθυπουργοῦ, β) Πρωθ/γοῦ διά τόν Βασιλέα, γ) Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβ/σεως Α/Γ.Ε.Σ., δ), ε,στ) εἰς τούς τρεῖς ἀποτελοῦντας τό Ἐπαναστατικόν Συμβούλιον, ἀνά ἓν δηλ. εἰς Παπαδόπουλον, Μακαρέζον, Παττακόν καί ζ) ἓν διά τό Ἐπιτελεῖον τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν, διά τήν μεθόδους τῆς ἐφαρμογῆς του. 3) Ὅπως ὅλα τά σχέδια, οὕτω καί τό ἡμέτερον ἔλαβε πολλές τροποποιήσεις. Διὰτί; Διότι: α) Ὁ Βασιλεύς Κων/νος, ἀπῆιτε λῆξιν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐντός τοῦ ἰδίου ἔτους καί τρεῖς φορές ἐπεχείρησε τήν ἀνατροπήν μας, ἀνατραπεῖς ὁ ἴδιος κατά τήν τρίτην προσπάθειάν του τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1967. Αὐτά εἶναι τά ἀποτελέσματα τῶν κακῶν συμβούλων, τῶν αὐλοκολάκων, τῶν σπογκοκωληρίων, τούς ὁποίους ἐμπιστεύονται οἱ ὅσοι... κολακεύονται! Ἀγνοοῦν, ἥ δέν τούς ἀφήνει ἡ ἀλαζονεία νά δεχθοῦν τήν ὀρθήν συμβουλήν εἰλικρινῶν συμβούλων των: “Συμβούλευε σοφόν καί ἀγαπήσει σε, συμβούλευε μωρόν καί μισήσει σε”. β) Ἀνθρώπινα σφάλματα ἡμῶν τῶν ἐπαναστατῶν, ἀκούσια μέν, βλαπτικά δέ, ὡς ἡ προσπάθεια ἀναθέσεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου μας εἰς τόν καλύτερον, Μαρκεζίνην καί τό καλύτερον, ἀπέδειξεν ὅτι “τό καλύτερον εἶναι ὁ ἐχθρός τοῦ καλοῦ.”

4) Δέν νομίζω ὅτι ἦτο μακρά ἡ “διάρκεια τοῦ ἐγχειρήματος” ἢ καλύτερα, τῆς “ἐγχείρησις”. Ἀπεδείχθη, εἰς τήν πρᾶξιν, ὅτι ἀντιθέτως ἦτο βραχεῖα ἢ ἐσπευσμένη! Ποία ἡ ἀπόδειξις; Ἰδού αὕτη: Τό “ἡρωϊκόν Πολυτεχνεῖον”! Οἱ “ἡρωῖκοι” φοιτηταί, ἐργάται, οἰκοδόμοι κ.λ.π., συγκεντρωθέντες “ἡρωϊκῶς” εἰς τό “ἄσυλον”, ἀπῆιτησαν ἀπό καθέδρας τήν “ἐκδίωξιν” τῆς πρό ἑνός καί ἡμίσεως μηνός οἰκεία βουλήσει ἀπελθούσης “χούντας” καί ἐγκαθίδρυσαν εἰς τήν θέσιν της ἀντί τῆς ἐσταυρωμένης, τόν σταυρωτήν!

Καί, ἀντί νά γίνῃ ἡ ἐγχείρησις τό 1973, ἔγινεν, ὅπως ἔγινε, μετά ἓν ἔτος. Ἐκεῖ εἶναι τό σφᾶλμα, τό ὅποιον δύνασθε νά ἀντιληφθῆτε, πλήρως, ἐάν ἀναγνώσπτε προσεκτικῶς τό κεφάλαιον “Ἀνατροπή - Καταστροφή”, εἰς τὰς σελίδας

487 - 489 τοῦ 3ου βιβλίου μου “21η Ἀπριλίου 1967 ἕως τήν 8ην Ὀκτωβρίου 1973, Ἡμέραι καί Ἔργα”.

Ἐκεῖ θά ἀνακαλύψετε καί τόν “φονιά” καί τόν “σκοτωμένον”!

Εὐκολος ἡ κρίσις καί ἡ κατάκρισις, ἀγαπητοί μου φίλοι, μετὰ τά γεγονότα. Δύσκολος, δυσχερεστάτη μάλιστα, ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκτελέσεώς των! Ὁ παράγων “χρόνος” εἶναι ὁ δυσκολώτερος ἐξ ὧσων συνθέτουν τό πρὸς λύσιν πρόβλημα. Ἡ Ὀκτωβριανή Ἐπανάστασις τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. πῦρε τήν λύσιν μετὰ ἀπό τήν “βραχυτάτην” περίοδον τῶν ἐβδομήκοντα ἐτῶν, καί ἡ “ὑμῶν”, Ἀλέκα, τήν συνεχίζει, ὅπως καί ὁ Φιντέλ Κάστρο κ.λ.π.

Δέν παίζουν οἱ κατηγοροῦντες ἡμᾶς - τούς Ἀπριλιανούς - παίζουν οἱ μαζοχισταί - ἡ δειλοί, ὡς τούς χαρακτηρίζει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Μελέτης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, κύριος Γεράσιμος Ἀποστολάτος. Ἴδε ἐφημερίδα ΕΣΤΙΑ τῆς 22.06.04, σελ. 6. - δεξιοί - ἡ ἡγεσία τῶν ὁποίων, δεξιῶν, ὑμνεῖ καί δοξάζει τήν ἡγεσίαν του ΚΚΕ διὰ τούς “τίμιους πολιτικούς καί κοινωνικούς ἀγῶνας τῆς”, τῶν τριῶν καταστρεπτικῶν γύρων τῆς, τῶν ὀκτώ ἐτῶν - 1941/1949 - καί δέν τήν θεωρεῖ μακράν αὐτήν τήν τραγικήν διάρκειαν τῶν δολοφονιῶν, τῶν βιασμῶν καί τῶν πάσης φύσεως ἐγκλημάτων, στυγνώτερον τῶν ὁποίων τό παιδομάζωμα (!) καί θεωροῦν μακράν τήν ἰδικήν μας τῶν ἐξήμισι ἐτῶν, ἀναίμακτον καί μὴ εἰσέτι κριθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἱστορίας. Ὑπάρχουν ὅμως φωναὶ πολλαὶ καί δὴ νοσταλγικαί, “ποῦ εἶσαι Παπαδόπουλε”! Καί εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ φωναὶ αὐταὶ θά ἐντείνωνται ὅσον ὁ “... πάντα προδομένος” λαός μας, βλέπει τήν ἡγεσίαν του νά μὴ συνετίζεται, νά κερδοσκοπῇ εἰς βάρος του, νά ἀπεμπολῇ τά δικαιώματα τοῦ ἔθνους, νά φέρεται μειοδοτικῶς - π.χ.: ΙΜΙΑ, Σ. 300 -, “ΝΑΙ” τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τό Σχέδιον Ἀνάν κ.λ.π. - νά “γαντζώνεται” -, εἰς τήν ἐξουσίαν προσκυνοῦσα καί εὐγνωμονοῦσα τούς ἰσχυροὺς τῆς Δύσεως, νά διατηρῇ ἐπὶ ὅλην τριακονταετίαν ὡς πολιτικούς κρατούμενους, ἀντισυνταγματικῶς καί δολίως καταδικασθέντας - ὑπεργήρους - ἀξιωματικούς οἱ ὁποῖοι μέ ἰδρωτὰ καί αἷμα ἐπότισαν τὰς βουνοκορυφὰς τῆς Πίνδου, τοῦ Μοράβα, τῆς Τρεμπεσίνας, τοῦ Γράμμου καί τοῦ Βίτσι κατά τήν ἐπικίνδυνον περίοδον 1940-1949, τέλος δέ, νά γκρεμίσῃ κυριολεκτικῶς τὰ πνευματικά, τὰ ἠθικά καί τὰ πατριωτικά ἐρείσματα εἰς τὰ ὁποῖα στηριζομένη ἡ φυλὴ μας ἐπιβιώνει ἐπὶ τρεῖς χιλιετίαι καί ἡμίσειαν. Μακάρι - εὐχομαι, ταπεινῶς προσευχόμενος -, αὐταὶ αἱ φωναὶ νά γίνουν ὀρμητικὸς ποταμὸς, ἀπὸ νέους Ἑλλήνας πατριώτας, ἀγνοῦς, καί νά παρασύρουν κάθε τι τό ψεύτικον καί “σάπιον”, τό ὁποῖον κατά τήν τελευταίαν - κυρίως - τριακονταετίαν, μᾶς δηλητηριάζει διαρκῶς, συγχρόνως, ὅμως, ὁ ποταμὸς αὐτός - τῶν νέων Πατριωτῶν Ἑλλήνων νά ἔχη νάματα, ἰδανικά, εὐλογημένα καί δροσιστικά, γόνιμα, ἐλπιδοφόρα καί φωτιστικά δι’ ἓνα καλύτερον, αὔριον καί ἔν ἔνδοξον καί εὐτυχέστερον μέλλον. Ὁ Θεός, πάντοτε προστατεύων τήν Πατρίδα μας, νά σώζῃ καί νῦν καί εἰς τούς αἰῶνας, τήν Πατρίδα μας καί τό ἔθνος μας. Γένοιτο...

Μέ ἀγάπην καί τιμὴν

Χωρίς ψυχήν!

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

18.07.04

«Διατί τό Στρατιωτικόν - σας - Καθεστώς, τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ἀπέσυρε τήν Μεραρχίαν ἀπό τήν Κύπρον; Διατί τήν ἀφωπλίσατε καί κατώρθωσεν ἡ Τουρκία νά ἀποβιβασθῇ καί νά καταλάβῃ τήν “μισή” Κύπρο τόν Ἰούλιον τοῦ 1974;»

Αὐτό, εἶναι τό “κατηγορηματικόν” ἐρώτημα, ἐναντίον μας, ὑπό ἀνιστορήτων δημοσιογραφίσκων, ξανά ἐφέτος, μετά τριάκοντα ἔτη ἀπό τῆς εἰσβολῆς τῶν Τούρκων εἰς τήν Κύπρον.

Ἔχω ἀπαντήσῃ διὰ τῶν τεσσάρων βιβλίων μου. Ἔχω ἀπαντήσῃ, πλειστάκις, δι’ ὅλων τῶν ΜΜΕ. Τό πράττω καί σήμερον καί θά τό πράττω, εἰς τόν αἰῶνα τόν ἅπαντα...

1) Δέν ἀπέσυρεν, ἡ κυβέρνησις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, Μεραρχίαν. Ἀπέσυρε πέντε χιλιάδας - 5.000 - ἄνδρας, δύναμιν οὔτε ἡμίσεως τῆς ἐκ 13.000 δυνάμεως τῆς Μεραρχίας, ἡ ὁποία διετάχθη νά ἀποσυρθῇ τόν Νοέμβριον τοῦ 1967.

2) Ἡ δύναμις αὐτή εἶχεν ἀποσταλῇ εἰς τήν Κύπρον λάθρα, ἀντιθέτως πρὸς τά προβλεπόμενα ὑπό τῶν Συνθηκῶν Ζυρίχης - Λονδίνου· καθαρά παράνομος ἐνέργεια, ἡ ἀποστολή ἐκεῖ, ἐκείνης τῆς δυνάμεως.

3) Ἀποστολή της ἦτο, ἡ ἀπόσβεσις τῶν - ἐπίσης παρανόμων - τουρκικῶν θυλάκων, οἱ ὅποιοι εἶχον ἐγκατασταθῇ ὑπό τῆς Τουρκίας καί εἶχον, οὐσιαστικῶς, καταλάβῃ τό 1/3 τῆς Κύπρου.

4) Ἡ ἀνωτέρω ἀποσυρθεῖσα δύναμις - “μεραρχία” τήν θέλετε(;) - δέν ἐξεπλήρωσε τήν ἀνωτέρω ἀποστολήν της, κατὰ τά τέσσαρα περίπου ἔτη τῆς παραμονῆς της ἐκεῖ: 1964/1967!

5) Τόν Νοέμβριον τοῦ 1967 - ἐπτά μῆνας ἀπό τῆς 21ης Ἀπριλίου -, ἡ ἀνωτέρω δύναμις, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἐπετέθη νύκτωρ κατὰ τῶν τουρκικῶν θυλάκων, ἐπιφέρουσα βαρείας ἀπωλείας εἰς τοὺς Τουρκοκυπρίους, ὅποτε ἡ Τουρκία χρησιμοποίησας τό ἐκ τῶν συνθηκῶν προβλεπόμενον δικαίωμά της, ὡς συνεγγυητρία Δυνάμεως, ἀπήτησεν ἀπὸ τόν ΟΗΕ, τό ΝΑΤΟ καί τήν Ἑλλάδα, νά ἀποσυρθοῦν αἱ ὡς ἄνω - παράνομοι - Δυνάμεις ἐκ τῆς Κύπρου, ἄλλως θά εἰσβάλῃ εἰς τήν Κύπρον διὰ νά τās ἐκδιώξῃ.

6) Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις μας, μέ Πρωθυπουργόν τόν εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου - Α.Π., Κόλλιαν Κων/νον, ἀπεφάσισε, κατόπιν σοβαρᾶς μελέτης τοῦ προβλήματος, τήν συμμόρφωσίν μας πρὸς τήν ἐντολήν τῶν ἀνωτέρω Δυνάμεων, ἀποκαθιστῶσα τά πράγματα ὡς προεβλέποντο ὑπὸ τῶν Συνθηκῶν Ζυρίχης/Λονδίνου.

7) Ὁ Πρόεδρος τῆς Κύπρου Μακάριος, ὄχι μόνον συνεφώνει ἀλλὰ καί

ἐχειροκρότει διά τήν ἀπαλλαγὴν του ἀπὸ τὸν “Στρατόν κατοχῆς” ὡς ἀπεκάλει τὰς Ἑλληνικὰς ἐκεῖνας Δυνάμεις!

8) Παρά ὅμως, τήν ἀπόσυρσιν τῆς “Μεραρχίας”, ἐσχεδιάσαμεν καὶ ἐφηρμόσαμεν, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Μακαρίου, σχέδιον ἐξοπλισμοῦ τῆς Κύπρου ὑπὸ ὑπερτέρων - κατὰ πολὺ - τῶν ἀποσυρθεῖσων Δυνάμεων, καθαρῶς Ἑλληνοκυπριακῶν!

9) Ὁ ἐξοπλισμὸς ἀπετελέσθη ἀπὸ μέσα ὀπλικά πληρωθέντα κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν μητέρα Ἑλλάδα, διότι ἡ Κύπρος ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν - ἀποσύρσεως τῆς “Μεραρχίας” - ἦτο σχεδὸν ἡ κυριολεκτικῶς - ἄοπλος!

10) Κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Κύπρον, Ἰούλιος '74, κυβέρνησις ἦτο ἡ Ἰωαννινδική 25 Νοεμβριανή καὶ ὅχι ἡ Ἀπριλιανή, ἡ ὁποία εἶχε παραδώσει τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν Παπαδοπούλου - Μαρκεζίνου τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1973, ἄνευ ἐξαναγκασμοῦ καὶ ἄνευ αἵματος, ἀκριβῶς ὅπως συνέβη καὶ κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς, τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967. “Ἀπαντα τὰ Στρατιωτικὰ μέλη τῆς Ἐπαναστάσεως - τῆς ἀνωτέρω - παρητήθησαν οἰκειοθελῶς βάσει σχεδίου ἐξόδου τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐκ τῆς παρενθέσεως, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησε καὶ εἶχεν ὑποσχεθῇ, ἀρχῇθεν. Ἐκ τούτων, δέν παρητήθησαν οἱ ψηφισθέντες ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διά τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς 28ης Ἰουλίου 1973 ὡς Πρόεδροι τῆς Συνταγματικῶς προβλεπομένης, Προεδρικῆς Δημοκρατίας, Παπαδόπουλος Γεώργιος καὶ ὁ ὡς Ἀντιπρόεδρος τῆς, ὁ Στρατηγὸς Ὀδυσσεύς Ἀγγελῆς.

11) Τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνην ἀνέτρεψεν τὴν 25ην Νοεμβρίου 1973 - 1^{1/2} μῆνα μετὰ τὴν οἰκειοθελῶς ἀποχωρήσασαν Ἐπανάστασιν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 - ὁ Ταξίαρχος Ἰωαννίδης καὶ ἐσχημάτισε κυβέρνησιν μέ Πρόεδρον τὸν Ἀντιστράτηγον Γκιζίκην Φαίδωνα καὶ Πρωθυπουργὸν τὸν Δικηγόρον Ἀνδρουτσόπουλον Ἀδαμάντιον.

12) Ἡ, τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 11, Κυβέρνησις διέπραξεν, ὅ,τι γνωρίζετε, τὴν 17ην μέ 24 Ἰουλίου, 1974.

13) Ἦμουν ἰδιώτης, ἐλεύθερος πολίτης καὶ οὐδεμίαν εὐθύνην φέρω, οὔτε οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῆς κατηγορίας συνάδελφοι, ἀδίκως κατηγορούμενοι, ἀπὸ καθέδρας, ὑπὸ τῆς μεταπολιτευτικῆς ἡγεσίας καὶ τῶν ἀγνοούντων τὴν ἱστορίαν.

14) Κατηγορεῖται ὅμως συλλήβδην ἡ ἑπταετία 21ης Ἀπριλίου καὶ 25ης Νοεμβρίου, ὅλως ἀδίκως καὶ παραλόγως διά τὰ γεγονότα αὐτά τοῦ Ἰουλίου 1974 καὶ μάλιστα καὶ διά, τὰ μετὰ τὸ 25 Νοεμβριανὸν καθεστὼς γεγονότα, διά τὰ ὁποῖα Κυβέρνησις πλέον ἦτο ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰωαννινικοῦ Καθεστῶτος ὀρκισθεῖσα Κυβέρνησις Καραμανλῆ τὴν 24ην Ἰουλίου 1974.

15) Κατηγορεῖται - συλλήβδην - ἡ ἑπταετία διότι δέν ἐξώπλισε τὴν Κύπρον καὶ μάλιστα εἰς σειρὰν δημοσιεύσεων εἰς ἐπιφυλλίδα τῆς ἐφημερίδος “ΕΣΤΙΑ” ὁ κ. Ἀναστάσιος Ζολώτας καταφέρεται σφοδρῶς κατὰ τῆς “ὀλεθρίας” ἐπεμβάσεως τῶν “Συνταγματαρχῶν” τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967, πού ἀφῆκεν ἄοπλον τὴν Κύπρον διά τῆς ἀποσύρσεως τῆς “Μεραρχίας, μέ δύναμιν πυρὸς Σώματος Στρατοῦ”. Ἐάν

ὅμως, κ. Ζολώτα ἡ ἀνωτέρω “Μεραρχία” σας, ἦτο Μεραρχία, ἄνευ “”, διατί ἐπί τέσσαρα συναπτά ἔτη δέν ἐξέβαλλεν ἐκ τῆς Κύπρου τὰς λίαν ἰσχνὰς Τουρκικὰς παρανόμους δυνάμεις τῶν θυλάκων, αἱ ὁποῖαι εἶχον καταλάβει τό 1/3 τοῦ Κυπριακοῦ - Μακαριακοῦ - Κράτους; Εὐκόλος ἡ κριτική, εὐκολώτατα καί τὰ λόγια!

Τὰ λόγια ὅμως, καθιστοῦν δούλους των, ἐκείνους πού τὰ λέγουν καί κυριάρχους αὐτούς πού τὰ ἀκούουν! Λοιπόν, ἂν καί, ὡς προανέφερον, δέν εὐθύνομαι περιλαμβάνομαι ὅμως, ἀδίκως, εἰς τοὺς κατηγορουμένους, δίδω τὰ ἐξῆς πραγματικά στοιχεῖα, ἀριθμητικά, τοῦ ἐξοπλισμοῦ Ἑλλάδος καί Τουρκίας - ἀντίπαλοι Δυνάμεις - κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ἀφορμὴν δώσαντος διὰ τὴν εἰσβολὴν τῆς Τουρκίας, πραξικοπήματος τοῦ Ἰωαννιδικοῦ καθεστῶτος ἐναντίον τοῦ Μακαρίου: Τὰ ἐκτιθέμενα, λαμβάνονται ἀπὸ δημοσιεύσεις ἐτησίας ἐκδόσεως τοῦ ἱδρύματος “Στρατηγικῶν μελετῶν τοῦ Λονδίνου” Τζαίνης 1974 καί ἔχουν ὡς ἐξῆς:

α) Ἀεροπορία: Ἑλλάς, Φάντομ 38. Τουρκία, μηδέν. Βομβαρδιστικά Α7 μακρᾶς ἀκτίνος δράσεως, Ἑλλάς 60. Τουρκία, μηδέν.

β) Ναυτικόν: Ἑλλάς. Τέσσαρα σύγχρονα Γερμανικά ὑποβρύχια μεγάλης ταχύτητος καί τρομερᾶς ἰσχύος πυρός μέ αὐτοκατευθυνόμενας τορπίλλας, καί ἓνα παλαιόν ἡμιάχρηστον. (Τὰ 4 ἡγοράσθησαν ἀπὸ τό Ἀπριλιανόν καθεστῶς. Τό ἐν - 1-, ἀπὸ τὰς πρό Ἀπριλιανῶν, Κυβερνήσεις). Τουρκία, 12 παλαιὰ ἀνίκανα νά ἀντιμετωπίσουν τὰ 4 τῆς Ἑλλάδος. - Πυραυλάκατοι μέ αὐτοκατευθυνομένους πυραύλους. Ἑλλάς, 6. - Τουρκία, καμμία. Ἐπισημαίνω ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἔξ - φοβεραὶ - πυραυλάκατοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ τό Ἀπριλιανόν καθεστῶς. - Ἀντιτορπιλικά. Ἑλλάς, 10 παλαιὰ, προεπαναστατικῶν κυβερνήσεων, ἐκ των ὁποίων τὰ 5 ἀνεκατεσκευάσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀπριλιανοῦ καθεστῶτος, σύγχρονα. Τουρκία, 14, ὅλα παλαιὰ γ) Στρατός Ξηρᾶς: Ἑλλάς. Ἡθικόν, ἐμπειρία, παράδοσις, δίκαιον κ.λ.π., ΑΡΙΣΤΑ. Τουρκία. Ἀπεδείχθη κατὰ τὴν εἰσβολὴν - μᾶλλον ἄνευ ἀντιδράσεως ἀποβίβασιν καί ὄχι ἀπόβασιν - ὅτι ἡ “ἀπόβασις” τῶν Τούρκων παρ’ ὀλίγον νά ἀποτραπῇ μέ ἀρκετάς ἀπωλείας, χάρις εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῆς μικρᾶς ΕΛΔΥΚ, ἡ ὁποία χωρὶς τὴν βοήθειαν “κάποιων”, ἀντέδρασεν ἀποφασιστικῶς. Ὁ Τοῦρκος Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν ἀργότερον ὅτι χάρις εἰς τὴν εἰσβολὴν τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Κύπρον, ἀποκατεστάθη ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τό αὐτό ἐδήλωσε καί ὁ Τοῦρκος Στρατηγός Α/Γ.Ε.Ε.Θ.Α., προσθέσας μάλιστα ὅτι θά πρέπει νά τοῦ ὀφείλωμεν εὐγνωμοσύνην διότι δέν κατέλαβεν ὁλόκληρον τὴν Κύπρον. Δέν ἦτο ἐπομένως “μακράν” ἡ Κύπρος, δέν ἦτο ὁπλος ἡ Ἑλλάς καί ἡ Κύπρος: ἦτο ἐγγύτατα διὰ τὸν Κίμωνα - περὶ τό 470 π.χ. - τὸν Στρατηγόν τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος τὴν ἀπηλευθέρωσεν ἀπὸ τοὺς Πέρσας. Ἦτο πάνοπλος καί ἡ Ἑλλάς καί ἡ Κύπρος τὸν Ἰούλιον 1974. Δέν εἶχεν ὅμως, ἡ ἡγεσία των - πάνοπλον - ψυχὴν, δέν ἐτόλμησε νά κάμῃ χρῆσιν τῆς πανοπλίας τὴν ὁποίαν εἶχεν. Ἀντιθέτως, διέταξεν “αὐτοσυγκράτησιν” καί μὴ τορπιλισμόν τοῦ ἀποβατικοῦ Τουρκικοῦ στόλου διὰ τῶν ὑπερσυγχρόνων ὑποβρυχίων τῆς τό

όποιον, ἡδύνατο. Τά ὑποβρύχιά μας, ἀθέατα - ἐν καταδύσει, ἀσφαλῆ - εἶχον τὰ Τουρκικά ἀποβατικά πλοῖα εἰς τὰ σκοπευτικά των ὄργανα καί ἐζήτουν τὴν ἔγκρισιν ἐνάρξεως πυρῶν. Ἐντολή “ἄνωθεν!” “Αὐτοσυγκράτησις!” Κύριοι - τῆς “μεταπολίτευσης” -, εἴσθε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν συμφορὰν τῆς Κύπρου, ὅπως καί διὰ τὴν τοιαύτην τῶν **ΙΜΙΩΝ!**...

Διατί δέν ἐκδικάζεται ἡ ἀπὸ 30ετίας “ἐξώδικος ἀναγγελία ἀξιοποίνων πράξεων” τοῦ Δικηγόρου Ἀθηνῶν Γ. Ἀλφαντάκη, πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν Ἀθηνῶν, τὴν 8.11.1974 - ἶδε σ.σ. 212 - 215 τοῦ βιβλίου μου: “21η Ἀπριλίου 1967. Διατί; ποῖοι; Πῶς;” - Ἰδού ἡ Ἑλλάς, ἰδού ἡ Κύπρος, ἰδού καί ὁ Φάκελλος, ὁ περιέκων ἐντὸς του τοὺς ἐγκληματίας! Ἀνοίξατέ τον ἐάν εἴσθε τίμιοι, δίκαιοι, ἀθῶοι. Κατηγοροῦντες - ἀπὸ καθέδρας τὴν ΧΟΥΝΤΑΝ - συλλήβδην τὴν 7ετίαν, εἴσθε ἀνέντιμοι, ἄδικοι, ψεῦσται καί ἄνανδροι, ἐφ’ ὅσον δέν ἀνοίγετε τὸν φάκελλον τῆς τραγωδίας τῆς Κύπρου. Συγχρόνως ὅμως, καθίστασθε καί συνυπεύθυνοι τῶν διαπραξάντων τό μέγα τοῦτο Ἐθνικόν Ἐγκλημα, αὐτῶν οἱ ὅποιοι ἀναφέρονται ὀνομαστικῶς εἰς τὴν ἀνωτέρω καταγγελίαν τοῦ κ. Ἀλφαντάκη καί οἱ ὅποιοι μέχρι σήμερον κατορθώνουν νά κρύπτονται ὀπισθεν τοῦ δακτύλου των! Θά διαλάμπῃ ὅμως, κάποτε ἡ ἀλήθεια! “Οὐδέν κρυπτόν ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς ἀληθείας”. Τί καί ἐάν δέν θά ζῶμεν ἡμεῖς καί αὐτοί, οἱ κατ’ ἐξοχὴν ὑπεύθυνοι; Ἡ δικαίωσις θά ἔλθῃ καί εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς, κυρίως ὅμως, εἰς τὴν αἰωνιότητα, ὅπου “κάθε κατεργάρης στὸν πᾶγκο του”!

“Ἔστιν δίκης ὀφθαλμός ὅς τὰ πᾶνθ’ ὀρά”..

Ἐρρωσθε φίλοι συνέλληνες, καλές διακοπές.

Μέ γνώμονα τὴν ἀλήθειαν

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

25.07.04

Θά σᾶς ἀπασχολήσω, ἀγαπητοί μου φίλοι, μέ ποικίλα ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα μοῦ τίθενται α) τηλεφωνικῶς - ἐνίοτε ἀναιδῶς -! β) Τηλεομοιοτυπικῶς - ἐνίοτε εὐπρεπῶς -! καί γ) Προφορικῶς καθ’ ὁδόν ἢ ὅπου... γῆς μέ τρόπον ἀνάλογον τῆς οἰκογενειακῆς, ἀνατροφῆς.

1) «Ἡ Χούντα ἔστησεν ἀνδριάντα τοῦ ἀμφιλεγομένου “Ἐθνάρχου” Ἐλ. Βενιζέλου, διατί;» Ἀπάντησις: α) Μοῦ ἐζητήθη ἀπὸ τὸν Κρητικάρχη, τότε, Πρόεδρον τῆς Παγκρητίου Ἐνώσεως, ἀείμνηστον Βογιατζάκη Γεώργιον, ἀναπτύξαντα σοβαρά τοπικιστικά τε καί ἐθνικά ἐπιχειρήματα. β) Τά εἰσηγήθη ἐν τὸν Πρωθυπουργόν Γ. Χ. Παπαδόπουλον, ἐνθέρμως, δι’ ὃ καί, μέ ὥρισε Πρόεδρον ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῆς θέσεως κ.λ.π. διαδικασίας μέχρι τῆς τοποθετήσεώς του καί τῆς τελετῆς τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ ἀγάλματος, ὑπὸ τοῦ ἰδίου - Γ. Χ. Παπαδοπούλου -. γ) Τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν τελικῶς ἐστήθη, μοῦ

τήν υπέδειξε τό ἐκλεκτόν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ἀείμνηστος Δημοσιογράφος Ζαφειρόπουλος Κωνσταντῖνος, συμφωνησάντων ἀπάντων. δ) Τήν εὐθύνην τῶν ἐργασιῶν διά τήν τοποθέτησιν τοῦ ἀγάλματος ἀνέθεσα εἰς τόν ἐντιμώτατον καθηγητήν τοῦ Πολυτεχνείου καί Ὑπουργόν Δημοσίων Ἔργων, ἐργατικώτατον καί παραγωγικώτατον, ἀείμνηστον Παπαδημητρίου Κωνσταντῖνον. ε) Τό ἔργον ἐτελείωσεν εἰς συντομώτατον χρόνον - ὅπως ὅλα τά θαυμάσια καί ἀναρίθμητα ἔργα τῆς “ἐπαράτου” (!), χρυσῆς ἐκείνης ἐποχῆς - καί τήν τελετήν ἀποκαλυπτηρίων πύλόγησεν ὁ μακαριστός, ἥδη, τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερώνυμος Κοτσώνης, αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη. Ὑπῆρξε πανάξιος καί ἀπαράμιλλος εἰς ἀρετήν ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Τά ἀποκαλυπτήρια ἔκαμεν ὁ τότε πρωθυπουργός Γεώργιος Παπαδόπουλος. Τί τό μεμπτόν;

2) Ἡ “Χούντα” δέν ἔστησεν ἀνδριάντα εἰς τόν Κωνσταντῖνον Κουκίδην, τόν Μέγαν Ἀλέξανδρον, τόν Κωνσταντῖνον ΙΑ΄ Παλαιολόγον, τόν ἰδρυτήν τῶν Ἀθηνῶν Θησέα κ.λ.π. Διατί; Ἀπάντησις: α) Εἰς τόν Κωνσταντῖνον Κουκίδην. Δέν εἶχον ἀκούσει, τότε, οὔτε κἂν τό ὄνομα αὐτό. Οὐδεῖς μᾶς εἰσηγήθη τοῦτο. β) Τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, κάνουν λάθος οἱ ἐρωτῶντες. Τοῦ ἐστήσαμεν ἄγαλμα εἰς Θεσσαλονίκην... γ) Εἰς τόν Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον: Ι) Ἐπρογραμματίσθη. ΙΙ) Ὁρίσθη ἡ θέσις του εἰς τήν πλατεῖαν Μητροπόλεως. ΙΙΙ) Ἀνετέθη ἡ εὐθύνη τῆς διαπλάσεως τῆς πλατείας, δι’ ἀπαλλοτριώσεως καί κατεδαφίσεως ὧσων κτιρίων ἀπαιτεῖτο. ΙV) Ἡ διαδικασία ὑπῆρξε χρονοβόρος, λόγῳ δικαστικῶν τύπων καί οὐσίας. V) Ἐτελείωσε τό ἔργον τῆς διαπλάσεως τῆς πλατείας Μητροπόλεως περίπου εἰς τό ἄνοιγμα τῆς “παρενθέσεως”, ἢ “γύψου”, τῆς Ἀπριλιανῆς περιόδου καί τελικῶς τό ἄγαλμα ἐστήθη ὑπό ἄλλης κυβερνήσεως - κακῶς δέν γνωρίζω ὑπό ποίας - βάσει τῶν σχεδίων τῆς κυβερνήσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, χούνταν τήν θέλετε; “Μέ γειά σας, μέ χαρά σας!” δ) Διά τόν ἰδρυτήν τῶν Ἀθηνῶν, Θησέα δέν ὑπῆρξε πρότασις, ἀλλά καί ἂν ὑπῆρχε, θά ἔπρεπε νά ἀπορριφθῇ, διότι ὑπάρχει τό ΘΗΣΕΙΟΝ..., θυσία ἀξία ἀνωτέρα ὧλων!

3) «Ὁ Παττακός Στυλιανός καί ἡ οἰκογένειά του, ἔχει Βασιλόφρονα ἢ Βενιζελικήν καταγωγήν;» α) Ὁ ἀείμνηστος, σεβαστός μου πατήρ καί εἷς ἐκ τῶν πέντε υἱῶν του ἦσαν Βενιζελικοί. Εἷς, ἦτο Κονδυλικός, εἷς μετανάστης εἰς Ἀμερικὴν, μεγαλύτερός μου κατὰ 13 ἔτη συνεπῶς ἀγνώστων φρονημάτων. Ὑπηρετήσεν εἰς Η.Π.Α. καί ἐπολέμησεν εἰς τό Ἰαπωνικόν μέτωπον κατὰ τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον. Ὁ Μικρότερός μου κατὰ πέντε ἔτη, εἶναι ΠαττακοΣτυλιανικός καί τέλος, ἐγώ, οὐδέποτε κομματόφιλος. Πάντοτε ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ, Ἑλληνόφρων, δι’ ὃ καί πολλά παθὼν, πάσχων καί σιχαίνομαι, ἀπιδιάζω τόν κομματισμόν ὥς καταστρεπτικόν σύστημα τῆς διαλύσεως τῆς πατρίδος μας. Διχάζει, φανατίζει, διαλύει, διαφθείρει καί καταστρέφει τήν πατρίδα μας, ἡ “διχόνοια ἡ δολερή”, πού - ὁδηγεῖ εἰς τό - “ἂν μισοῦνται ἀνάμεσά τους δέν τοὺς πρέπει λευτεριά...” ὅπως λέει πολὺ σωστά ὁ Ἑθνικός μας ποιητής! Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι μέ ἐκπλήσσει αὐτὴ ἡ ἔρευνα τῆς ταυτότητος τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας μου! Ὅκτω ἀδέλφια εἴμεθα ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς ἦσαν αἱ ἀδελφαί μας. Τῆς μιᾶς,

Εἷς υἱός, κατάρθωσε νά φθάσῃ εἰς ἓνα βαθμόν ἀρκετά ὑψηλόν καί διοικητικὴν κλίμακα, σπουδαίαν. Κατὰ τὰς κρίσεις προαγωγῶν τοῦ ἔτους 2002 τοῦ ἐτερμάτισε τὴν ἐπαγγελματικὴν του πορείαν - τὸ ΠΑΣΟΚ - ἐκδιωχθεὶς μέ ὕμνους καταλήγοντας εἰς τὰς ἐξῆς τέσσαρας λέξεις: "... λαμπρός, τοῦ Παττακοῦ ἀνεψιός"! Ἐάν αὐτὴ ἡ Πολιτεία μας, εἶναι καί λέγεται Δημοκρατία, τότε, ἐρωτῶ, ποία ἡ διαφορά τῆς ἐκ τῆς Μπανανίας; Τί ἔπταιεν ὁ υἱός τῆς ἀδελφῆς μου, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχων μέ τὸ καθεστώς, ἰδιαίτεραν τῆς τῶν ἄλλων συναδέλφων του καί ἔπρεπε νά γίνῃ συνταξιούχος εἰς ἡλικίαν 53 ἐτῶν; Καί τί πταίει ὁ "Ἕλλην φορολογούμενος νά πληρῶνῃ τοιαύτας συντάξεις; Καί γνωρίζετε τίνος βαθμοῦ τὴν σύνταξιν λαμβάνει; Ἀκούσατε καί... ψηφίζετε τοιαύτην Δημοκρατίαν. Τίνος Κόμματος; Βρεῖτε το. Λαμβάνει λοιπόν σύνταξιν Ἀντιστρατήγου, ἀποστρατευθεὶς μέ βαθμόν Συντ/ρχου! Πῶς; Διὰ προαγωγῶν του, προσφεύγων εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον. Εὐτυχῶς πού υπάρχουν καί τινα ὄργανα τοῦ Κράτους μὴ σαπίσαντα... ἐπὶ τοῦ παρόντος. Δέν ἀποκλείω ὅμως νά διωχθῶν καί τὰ δισέγγονα τῶν ἀνεψιῶν μου, ἐπειδὴ ὁ προ - προπάππος των Παττακός ἀπεσόβησε τὸν κίνδυνον νά γίνῃ Σταλινικὴ Δημοκρατία ἡ Πατρίς μας, ὁπότε τὰ ἀνήψια του καί τὰ ἀνήψια ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τὰ μὲν ἄρρενα θὰ ἦσαν τώρα "παιδιά τῶν φαναριῶν", τὰ δὲ θήλεια "εἰς τοὺς οἴκους" τῶν "κόκκινων φαναριῶν", ὅπως εἶναι σήμερον τὰ ἀντίστοιχα τοῦ Σταλινικοῦ "δημοκρατικοῦ" πολιτεύματος, τοῦ αἰωνία τῇ λήξει του ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ πού "εὐτυχῶς ἠττηθήκαμεν οἱ σύντροφοι..."! Φίλοι μου Δημοσιογράφοι, βγῆτε ἀπὸ τὰ εἰσαγωγικά, τί τὰς θέλετε αὐτάς τὰς ἐρωτήσεις; Τόσον πολὺ "πουλᾶνε"; Ὑπάρχουν Παττακοὶ εἰς ὅλα τὰ κόμματα ἀκόμη καί ἀδέλφια... δύο, τὸ ἓν εἰς τὸ Κ.Κ.Ε., τὸ ἄλλο εἰς τὸ ΠΑΣΟΚ καί ἂν εἶναι τρία, τὸ τρίτον εἰς τὴν Ν.Δ., κ.λ.π.! Ἴσως τὸ τέταρτον, ἢ τό... ὄγδοον νά ἦτο χουντικόν. Ποία ἡ διαφορά; Κάτι ἔλεγεν ὁ σοφός "Γέρος τοῦ Μωριά", ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ γνήσιος, ὡς ἄφθιτος χρυσός, Ἑλληναρᾶς: "ὅλα τὰ... εἶναι τὰ ἴδια, οἱ μυῖνες ἀλλάζουν"! Νά μέ συγχωρῇ ὁ Δημοσιογράφος... διὰ τὴν ἀντιγραφὴν... Ἄς μὴ προχωρήσωμεν παρακάτω περὶ τῶν φρονημάτων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας μου διότι τὸ θεωρῶ ἄσκοπον - λίαν ἐπιεικῶς κρινόμενον.

4) "Γιατί, - λέει - δέν φροντίσατε νά μεταφράσετε τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν Γραμματείαν εἰς τὴν Νεοελληνικὴν"; Ἀπάντησις: Τὸ ἔργον τοῦτο, λίαν σοβαρόν, τὸ ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας τοῦ ὁποίου Ὑπουργός, ἦτο, αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Πρωθυπουργός, μέ ὑπέροχον βοηθόν του Ὑφυπουργόν, τόν συγγραφέα καί Δημοσιογράφον, ὑψίστου κύρους, τόν Θεοφύλακτον Παπακωνσταντίνου. Ἐνθυμοῦμαι, παρὰ τὰ ἐνενηκονταένα ἔτη καὶ ὀκτῶ μῆνας τῆς "νεανικῆς" (!) μου ἡλικίας, ὅτι ἐξεκίνησεν ἡ μετάφρασις αὕτη. Ἀλλὰ ἐν ὧσιν τῆς θερινῆς Πασχαλινῆς μας ἑορτῆς, τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Παναγίας Μαρίας τὴν 15ην τοῦ τ. μηνός εἰς τὸν γενέθλιον τόπον τῆς ἐπανελθούσης καί διεξαγομένης ἀπὸ 13ης Αὐγούστου, 28ης "ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ" μας, εὐχομαι εἰς ὅλας τὰς ἑλληνίδας καί εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ἀδελφωμένους νά ἐορτάσῃτε τὸ Πάσχα "τοῦ Καλοκαιριοῦ" ὡς συνειδητοὶ Ἑλληνορθόδοξοι Χριστιανοὶ καί ἀρίστην ἐπιτυχίαν τῶν

ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΓΩΝ μας.

Εἰς τοὺς ἀθλητὰς μας, εὐχομαι πολλές πρώτας νίκας, πάντοτε ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης καὶ τοῦ “εὖ ἀγωνίζεσθαι”, ἀλλὰ καὶ εὖ χειροκροτεῖν, ΟΧΙ “χουλιγκανισμεῖν”.

Ἀντεῦχεσθε καὶ δι’ ἐμέ - τὸν γέροντα φίλον ἢ καὶ “μισπτόν” σας, -, νά μέ ἐνισχύῃ ὁ Καλὸς μας Θεός, νά πορεύωμαι πάντοτε, ὡς καὶ ὑμεῖς, ἀδελφοί μου συνέλληνες, μέ θάρρος καὶ παρρησίαν καὶ γνώμονα τὴν ΑΛΗΘΕΙΑΝ εἰς τὴν ζωὴν, ἐπιπροσθέτως δέ μέ ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην σκληρότητα καὶ τὰς σκοπίμους ἢ καὶ ὄχι ἀδικίας.

Σᾶς εὐχομαι “Παναγιά Ἀνέστη”, τὴν θερμὴν καὶ ὀλοκάρδιον ἰκεσίαν μας: “Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου”. Χαρούμενες ὑπόλοιπες διακοπές.

Γεῖά σας, φίλοι μου ἀγαπητοί, ξανανιωμένοι, ὅλοι μαζί, τὴν 28ην τρέχοντος μηνός, μέ τὴν συνέχειαν τῆς 7ης “Ἐρωτηματοκρίσεως”...

Ἐρρωσθε, ἡ Παναγιά νά βοηθῇ τὴν Ἑλλάδα μας ΠΑΝΤΟΤΕ.

Βούλησις, δύναμις καὶ τάνκς!

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

29.08.04

Εἰς τό προηγούμενον κείμενό μου, εἶχον διακόψει τὴ ἀπάντησίν μου διὰ τό θέμα τῆς μεταφράσεως τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γραμματείας.

Σᾶς εἶχον βεβαιώσῃ, ὅτι “Ἐνθυμοῦμαι, παρά τὰ ἐνενηκονταένα ἔτη καὶ ὀκτὼ μῆνας τῆς νεανικῆς μου ἡλικίας, πὼς ἐξεκινήσαμεν τὸν σχεδιασμόν τῆς μεταφράσεως”.

Συνεχίζω, λοιπόν, ἤδη, σημειῶνων ὅτι δέν ἐνθυμοῦμαι ἕως ποῖον σημεῖον - φάσιν - τοῦ σχεδιασθέντος προγράμματος ἐπροχώρησεν ἡ μετάφρασις. Ὑπ’ ὄψιν, ὅτι τό μέγιστον μέρος, ἀνετέθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν καὶ ὅτι δέν εἶναι τόσον εὐκόλον, ὅσον νομίζουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά ἐνημερωθοῦν.

Ἄς ἐρωτηθοῦν - αἱ μετὰ τὴν 24ην Ἰουλίου 1974 κυβερνήσεις - “μεταπολίτευση” -, συνεχίσθῃ ἡ προσπάθεια αὐτή;

Λοιπόν, ἰδοὺ ἡ συνέχεια: Ἐνθυμοῦμαι λοιπόν, συζητήσεις ἐν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, εἰς μίαν τῶν ὁποίων ὁ Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου προέτεινε τὴν κατάργησιν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τοῦ τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου τῶν ῥημάτων - π.χ. Λύου(σιν) - καὶ τὴν καθιέρωσιν τῆς εἰς “οὐν” ἀντὶ “οὐσιν”.. λύουν, ἀντὶ λύουσιν.

Εἶπον, εἰς τὸν παραπλεύρως μου καθήμενον: “Μέγα κατόρθωμα, φίλε Θεοφύλακτε, ἡρωϊκώτερον, ἀκόμη καὶ τοῦ ἡρωῖσμοῦ τό ὁποῖον ἐπεδείξαμεν εἰς τό ἔπος 1940 - 49”!

Τί σᾶς πειράζει αὐτή ἡ ώραία εὐφωνική συλλαβή καί τήν δολοφονεῖτε; Μοῦ ἀπάντησεν ὁ καλοκάγαθος, εὐγενέστατος συνυπουργός, ὁ "Ἕλλην, μία ἀπλούστευσις μερικῶν λέξεων, αἱ ὁποῖαι ἔχου(σι)ν ἐπικρατήσῃ καί ὅλοι οἱ "Ἕλληνες, λόγιοι καί δημοτικισταί τὰς λέγου(σι)ν ἔτσι, σιγά - σιγά θά γίνου(σι)ν περισσότερο εὐηχοί!... "Ἐχω, ὅμως καί τό ἐξῆς παράδειγμα, πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν ἀναφερομένων: 'Ο Ἀνδρέας Παπανδρέου κατὰ τήν συζήτησίν μας - ὅταν τήν 12ην Ἰανουαρίου 1968 τοῦ παρέδωσα τό διαβατήριον τῆς ἐλευθέρως κινήσεώς του πρὸς τήν πατρίδα του, (τήν β'), - μοῦ εἶπεν, αὐτά τὰ ὁποῖα ἀναφέρω εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 3 βιβλίον μου, "... Ἡμέραι καί Ἔργα", σ.σ. 67 - 70.; "... σέ ὅλα τό πᾶτε καλά κ. Πρόεδρε, στό ζήτημα ὅμως, τῆς Γλώσσας, νομίζω ὅτι θά πρέπει νά τό πᾶτε στήν καθομιλουμένην καί στό μονοτονικό, στήν ἀπλούστευσι, στή μετάφρασι...".

Δυστυχῶς, διά λόγους οἰκονομίας χώρου, δέν τό ἔχω καταχωρίσει, τοῦτο, εἰς τὰς ἀνωτέρω σελίδας. Ἐχω ὅμως τήν μαγνητοταινίαν τῆς συζητήσεώς μου ἐκείνης καί κάποτε θά τήν ἀκούσῃτε καί θά βεβαιωθῇτε... Μή μέ σπρώχνετε. Πιστευτέ με. Διοικητής μου μέ ἔχει χαρακτηρίσει "εἰλικρινῇ εἰς βαθμόν ἐπικίνδυνον(!)". Τοῦ ἀπάντησα τότε, τοῦ Ἀνδρέα, ὅπιν... "σχεδιάζομεν νά κάμωμεν κάτι καί διά τήν Γλῶσσαν, ἀλλά εἶναι τόσα πολλὰ τὰ θέματα πού ἔχομεν εἰς τό πρόγραμμά μας πού ἀπαιτεῖται χρόνος πολὺς διά τήν τακτοποίησίν των καί δέν προβλέπω νά τὰ προλάβωμεν ὅλα! Δέν πρόκειται νά δημιουργήσωμεν μακρᾶς περιόδου Καθεστῶς Στρατιωτικοῦ νόμου...."...

Κάνουν λάθος ὅσοι νομίζουν, ἢ καί πιστεύουν ὅτι ὁ Ἰερώνυμος ἢ ἡ Ἑλλαδική Ἐκκλησία μᾶς "ἐμπόδισε", ὅπως ἰσχυρίζονται τινες, φίλοι μου. Οὐδεὶς ἦτο δυνατόν νά μᾶς ἐμποδίσῃ νά ἐκτελέσωμεν τὰς ἀποφάσεις μας. Εἴχομεν τήν θέλησιν, τήν βούλησιν, τήν δύναμιν, τὰ τάνκς! "Κανείς δέ μέ πείραξε, δούλευα, ἔκανα λεφτά, ἔκαμα σπίτι, στή δική σας χρυσῇ ἐποχῇ, τώρα τὰ πουλῶ γιά νά ζήσω τήν οἰκογένειά μου ἤμουνα καί μένω κομμουνιστής, πρόεδρε", μοῦ εἶπεν ἕνας, καθ' ὁδόν πορευόμενος, ὀπισθέν μου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλκίδος, πρὸς Φιλαδέλφειαν.

Καί ἄλλος - χθές, 24.07.04, ταξιτζής - μεταφέρων με ἐκ τοῦ Νοσοκομείου, συζητῶν μέ ἄλλους συνεπιβαίνοντας, ἔλεγε: "... κι ἐγὼ εἶμαι κομμουνιστής, ἀλλὰ ψήφισα Ν.Δ., αὐτὴ τῇ φορά γιά νά φύγῃ τό βρώμικο ΠΑΣΟΚ..."! Τό ἀκοῦτε Ν. Δημοκράται; Θά πάθετε τό ἴδιο, πολὺ πιό γρήγορα ἀπὸ τό ΠΑΣΟΚ, ἂν τοῦ μοιάσετε! Δυστυχῶς ὅμως, δέν φαίνεται νά διαφέρετε, ἀπὸ αὐτό. Εὐχομαι νά σᾶς φωτίσῃ ὁ Θεός νά πράξητε τό καθήκόν σας, νά ἐκπληρώσῃτε τὰς ὑποσχέσεις σας. Νά διδῇτε. Νά μὴ παίρνετε κάτι πού δέν δικαιούσθε. Νά διακονῇτε καί ὅχι νά διακονῆσθε.

5) Κατηγοροῦμαι ὅτι "ἔφερα εἰς τήν Ἑλλάδα τοὺς μαύρους γιά τίς ἀνάγκες τῆς Ναυτιλίας μας καί μέ ἐμμήθη ὁ κ. Ἀντώνης Σαμαρᾶς, φέρνοντάς μας τοὺς Ἀλβανούς κ.λ.π.". Ἐ, λοιπόν, ὑφ' ἡμῶν, ὅταν ἐξηντλήθῃ τό ἐργατικόν δυναμικόν τῆς πατρίδος μας - ἀνεργία μηδέν - ἐζητήθῃ ἀπὸ τοὺς ἐφοπλιστάς, τῶν ὁποίων ὁ Στόλος εἶχεν αὐξηθῇ, καταλαβὼν τήν 2αν θέσιν τοῦ κόσμου, νά τοὺς ἐπιτραπῇ

ή χρησιμοποιήσεις ξένων εργατῶν - οἰασδήποτε φυλῆς - εἰς ποσοστόν ὄχι ἀνώτερον τοῦ 20% τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ ἐν ἐκάστῳ πλοίῳ. Ὡς ἀντιθέτως, ἡ Ν.Δ. - καί ὄχι νά τά ρίχνετε εἰς τόν κ. Ἀντώνην Σαμαρᾶν καί τό ΠΑΣΟΚ - ἔφεραν κάθε φυλῆς ἄτομα, πολλά τῶν ὁποίων ἐγκληματῖαι, καί δὴ ἄνευ λόγου, ἀφοῦ τό ἐργατικόν δυναμικόν τῆς πατρίδος μας εἶναι ἄνεργον εἰς ποσοστόν ἄνω τοῦ 15%. Λυποῦμαι φίλοι μου δημοσιογράφοι! Ἡ δέν γνωρίζετε τήν ἀλήθειαν - κάκιστα - ἥ εἴσθε φιλοκατήγοροι ἀθεραπεύτως, δημιουργοῦντες ἀφορμὴν δι' ἐπέμβασιν, κάποιου Λοχίου (!). Σεῖς προεκαλέσατε τό "γύψωμα." τῆς ἐπταετίας! "Ἡ, λοιπόν σᾶς ἄρεσε καί τό νοσταλγεῖτε, ἥ μυαλό δέν ἐβάλατε.

Πᾶμε παρακάτω, πολλά τά ἐρωτήματα "γιά" τήν χούνταν, ἀπό νοσταλγίαν(;) ἢ ἀπό ἐμπαθῆ κακίαν (:), ἢ καί ἀπό τά δύο(:), μᾶλλον. Θά σᾶς περάσῃ μέ τόν "καιρό", ὁ Θεός βοηθός.

7) Ἐρωτῶμαι: "Ὅταν ξεκινήσατε τή διαδικασία ἀνατροπῆς τῆς νομίμου κυβερνήσεως, αἰσθανόσασταν σιγουριά γιά τήν ἐπιτυχῆ ἔκβασί της, ἢ εἴχατε ἐπιφυλάξεις;".

Ἀλλά εἰς τό ἐρώτημα αὐτό, φίλοι ἀναγνώσται, μή βιάζεσθε, ἡ ἀπάντησις, Θεοῦ θέλοντος, θά δοθῇ εἰς τήν ἐπομένην συνέχειαν.

Δέν πρέπει ὅμως, νά τελειώσω ἔτσι ἀποτόμως, ἐδῶ. Λήξιν τῆς 28ης ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ ἔχομεν Κυριακὴν 29 Αὐγούστου, σήμερον.

Χρέος αἰσθάνομαι νά ἐκφράσω τήν χαράν μου, πιστεύω εἶναι καί ἰδική σας, διότι τόσον ἡ ἔναρξις, ὅσον καί τά μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα, μᾶς ἐνεθουσίασαν. Χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καί χάλκινα τά βραβεῖα, τά ὅποια ἐτίμησαν τά "λεβεντόπαιδα" ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ. Ἀγόρια καί κορίτσια. Εὐγε, μεγάλο μπράβο εἰς ὅλους, ἡγεσίαν, ἀθλητρίας καί ἀθλητάς. Ἕνας κότινος ἀγριελιᾶς ἀξίζει εἰς τήν Ἑλλάδα μας.

Ὁ Θεός νά χαρίξῃ ὑγείαν, δόξαν καί τιμὴν καί εἰρήνην εἰς τήν πατρίδα μας καί εἰς ὅλον τόν κόσμον.

Γεῖά σας.

Τό πρὸς τήν πατρίδα καθῆκον

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ"

05.09.04

Σᾶς ὑπενθυμίζω, φίλοι μου, ὅτι εἰς τό προηγούμενον κείμενό μου, εἶχον διακόψει διά νά ἀπαντήσω σήμερον ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος "7": "Ὅταν ξεκινήσατε τή διαδικασία ἀνατροπῆς τῆς νόμιμα ἐκλεγμένης Κυβερνήσεως, αἰσθανόσασταν σιγουριά γιά τήν ἐπιτυχῆ ἔκβασί της, ἢ εἴχατε ἐπιφυλάξεις;".

Φυσικά, μόνον οί προφῆται εἶναι βέβαιοι διὰ τὰ ὁράματά των. π.χ.: Ὁ Προφῆτης Ἡσαΐας προέβλεψεν, ἐπροφήτευσεν τὴν θεῖαν Γέννησιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τοῦ κόσμου, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπομένως, ἡ ἀπάντησίς μου εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι, ἡ ἐξῆς:

Ἀπάντησις: Ὡς στρατιωτικοὶ ἔμπειροι εἰς σχεδιασμούς ἐπιχειρήσεων ἐγνωρίζαμεν ὅτι ἦτο δυνατόν νά ἐπιτύχη ἀλλὰ, ἄλλο τόσον καὶ νά ἀποτύχη. Ἐγνωρίζαμεν ἐκ τῆς Ἱστορίας πολλά παραδείγματα μεγάλων Πολεμαρχῶν, τοιούτων ἐπιτυχῶν ἢ ἀποτυχῶν, π.χ.: Ἐγνωρίζαμεν ὅτι ὁ Ναπολέων ἰκανώτατος Στρατηλάτης, εἶχε θαυμάσιον σχέδιον διὰ τὴν μάχην τοῦ Βατερλώ. Ἀπέτυχε! Διὰ τὴν Διότι κατέφθασεν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης ὁ Πρῶσος Στρατάρχης Μπλῦχερ ἔνα μέ δύο λεπτά ἐνωρίτερον τοῦ ἀναμενομένου Στρατάρχου τοῦ Ναπολέοντος Γκρουσύ! Ἐγνωρίζαμεν ὅμως, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τριῶν ἀρχηγῶν τοῦ ἀποτυχόντος κινήματος τῶν Βενιζελοπλασθηκῶν Ἀξιωματικῶν: Ἀντιστρατήγου Παπούλα Ἀναστασίου, Ἀντιστρατήγου Κοιμήση Μιλτιάδου καὶ τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου τοῦ Ἱππικοῦ Βολάνη Σταματίου! Ὁ Ἀντιστράτηγος Καμμένος Δημήτριος - συναρχηγός τῶν ἀνωτέρω - καταδικασθεὶς καὶ αὐτός, ἀλλ' ἐρήμην, εἰς θάνατον, δραπετεύσας μετὰ τὴν ἦτταν των, εἰς Βουλγαρίαν, ἐσώθη καὶ ἀμνηστευθεὶς μετὰ 8μηνον ὑπὸ τοῦ ἐπανενθρονισθέντος Βασιλέως Γεωργίου, ἐτιμήθη καὶ ἔργον κυβερνητικόν ὑψηλῆς περιωπῆς τοῦ ἀνετέθη. "Ὅτι θά ἐξετελούμεθα καὶ ἡμεῖς, ἐάν τὸ σχέδιόν μας ἀπετύγχανε, τὸ ἐγνωρίζομεν! Ὅμως, ἡ θυσία διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος ἀξίζει τὴν θυσίαν τοῦ ἀγαπῶντος αὐτὴν καὶ ὑποσχεθέντος μεθ' ὅρκου νά τὴν προστατεύῃ ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, "ἐξωτερικοῦ τε καὶ ἐσωτερικοῦ". Ποῖος ἦτο ὁ τότε ἐχθρός; Τὸ ἐκτός νόμου Κ.Κ.Ε. τὸ ὁποῖον ἠτοίμαζε τὸν 4ον ὀλέθριον διὰ τὴν πατρίδα μας "γῦρόν" του! Ἐγνωρίζαμεν ἐπίσης, ὅτι ἀκόμη καὶ ἂν ἐπετυγχάνομεν, θά συνηντούσαμεν πολλὰς δυσκολίας, πολλὰς ταλαιπωρίας, ἴσως δέ καὶ ἀποτυχίας εἰς τὸ ἐν συνεχείᾳ ἔργον μας, ἀκόμη καὶ τὴν ἐκτέλεσίν μας. Ἐκεῖνο πού δέν ἐγνωρίζομεν, ἦτο αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὑφιστάμεθα ἀπὸ τὰς βαρβάρους ἐναντίον μας, ἀντισυνταγματικές καταδίκες, ἀπὸ τῶν ἀνακληθέντων εἰς τὴν πολιτικὴν ἡγεμονίαν τῆς Πατρίδος μας, ὑπὸ τοῦ Ἰωαννιδικοῦ καθεστῶτος τὴν 24ην Ἰουλίου 1974! Ἀκόμη, ὅμως, καὶ ἂν τὸ ἐγνωρίζομεν, θά τὸ ἐφηρμόζαμεν ἐκεῖνο τὸ, εὐτυχῶς ἐπιτυχόν σχέδιον! "Τόλμην καὶ ἀρετὴν ἀπαιτεῖ τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον", ἀγαπητοί μου, νεαροί, νεοέλληνες! Αἱ ἐπιφυλάξεις λόγῳ ἰδιοτελείας εἶναι χαρακτηριστικόν τῶν ἐγωϊστῶν, τῶν φιλοτομαριστῶν, τῶν δειλῶν κ.λ.π. ὑπανθρώπων! Ὁ ἐγωϊσμός - καὶ τὰ ἄλλα πού προέταξα - εἶναι τὸ δηλητήριον τῆς ἀγάπης", ἡμεῖς τὸ ἀπεδείξαμεν καὶ τὸ ἀποδεικνύομεν καὶ θά συνεχίσωμεν ἄχρι θανάτου νά ἀγαπῶμεν τὴν πατρίδα μας, νά λατρεύωμεν τὸν Τριαδικόν μας Θεόν καὶ νά εἴμεθα φιλόστοργοι καὶ τρυφεροὶ πρὸς τὴν οἰκογένειάν μας. Τὰ ἄλλα προσόντα ἰδίᾳ τὸ τοῦ ἐγωφανατισμοῦ, οἷς τὸ χαρίζω.

8ον) Μέ ἐρωτοῦν πολλοὶ καὶ πινες συγγενεῖς μου: "Μά ἀφοῦ ἐφέρατε τὸν βαθμόν τοῦ Ταξιάρχου γιατί δέν ἀνελάβετε σεῖς τὴν ἀρχηγίαν τῆς Ἐπαναστάσεως

καί τήν ἀφήκατε εἰς τόν κατά βαθμόν ὑφιστάμενόν σας Συνταγματάρχην Παπαδόπουλον Γεώργιον;”. Ἀπάντησις εὐκολος: Ἦτο καλύτερός μου διά τό ἔργον, τό ὅποιον ἀνελάβομεν νά ἐκτελέσωμεν. Αὐτόν ἐξέλεξαν οἱ μετασχόντες εἰς τήν ἀπόφασιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου. Εὐτυχῶς ἀπεδείχθη ὅτι καλῶς ἐγένετο.

9ον) Ἐρωτῶμαι καί πάλιν - ἀπό ἀμελεῖς ἀναγνώστας τῶν βιβλίων μου - ἀλλά καί ἀπό ἄλλους παριστάνοντας τούς ἀγνοοῦντας τήν πραγματικότητα - “Υπῆρχε ὁποιαδήποτε σχέση σας ἤ ἔστω παρότρυνση πρὸς ἐσᾶς ἀπό τίς ΗΠΑ”; Ἀπάντησις: ΟΟΟΧΙ! Ἄν εἶχομεν καί μακάρι νά εἶχομεν, δέν θά μᾶς ἔκοβαν τήν βοήθειαν πού ἔδιδον εἰς τήν Πατρίδα μας, πρό ἡμῶν, καί αὐτό - διακοπὴν - τό συνέχισαν ὡς “ΕΜΒΑΡΓΟ” μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς μας - ἐκουσίως - ἐκ τῆς ἐξουσίας τήν 8ην Ὀκτωβρίου 1973.

10) “Υπῆρξαν κατά τήν διάρκειαν τῆς 7ετίας προστριβές μεταξύ τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν; Αὐτές ὠδήγησαν στήν πτώση τῆς κυβερνήσεώς σας;”. Ἀπαντῶ: α) “Οχι. β) Ἡ Ἀπριλιανή διάρκεια δέν ἦτο 7ετία. Ἦτο 6 ἐτῶν καί 6 μηνῶν. γ) Δέν ὑπῆρξε πῶσις τῆς Κυβερνήσεώς μας. Υπῆρξεν εὐπρεπὴς παράδοσις τῆς ἐξουσίας εἰς τήν Συνταγματικὴν νομιμότητα, οἰκεία βουλήσει, τήν 8.10.73. Εἶναι ἀστοιχείωτοι - λίαν ἐπικρῶς κρινόμενοι -, οἱ συνεχῶς, τοιαῦτα ἰσχυριζόμενοι. Μελετᾶτε...

11) «Ὁ φίλος σου πού σοῦ λέει ὅτι: “αὐτό πού ἐπράξατε ἐσεῖς, δηλ. ἡμεῖς οἱ Ἀπριλιανοί, δέν διαφέρει ἀπ’ αὐτό πού ἔκανε ὁ Στάλιν πού τούς ἀντιφρονοῦντες τούς ἔστειλε στήν Σιβηρία, σεῖς δέ, τούς στέλνατε στήν Γυάρο καί στήν Μακρόνησο”»; Νά τοῦ πῆτε αὐτό πού ἔπρεπε νά γνωρίζετε, ἀφοῦ ἔχετε τὰ βιβλία μου δῶρον! Νά μοῦ τὰ δώσετε, τεμπέλη (!), ὁ Στάλιν ἐσκοτώανε τούς ἀρνούμενους τό σύστημά του, ἀριθμοῦνται δέ οἱ σκοτωμένοι του εἰς 130 ἑκατομμύρια τήν α’ 10ετίαν του. Ἡμεῖς δέν ἐσκοτώσαμεν οὔτε ἓναν καί δέν ἐστείλαμεν εἰς Μακρόνησον, κανέναν. Εἰς Γυάρον ἐξετοπίσαμεν ὅσους εἶχον προγράψει αἱ Ἀστυνομικαί Ἀρχαί πρό τῆς Ἐπαναστάσεώς μας, κατόπιν ἐντολῶν τῶν Δημοκρατικῶς, ἐψηφισμένων Κυβερνήσεων.

12) Ἐάν δέν δύνασθε νά πιστέψετε ὅτι “ἐπὶ 7 χρόνια ὑπῆρξα ἀλάθτος” καί μέ ἐρωτᾶτε, πλέον τούτου, “γιά ποιό λάθος μετανοῶντε;”, Ἀπάντησις: Δέν ἰσχυρίσθην ποτέ ὅτι εἶμαι ἀλάθτος. Αὐτό τό προσόν, εἶναι “χάρισμα” εἰς τόν ἐκάστοτε Πάπαν. Αὐτόν ἐρωτήσατε. Διά ποῖον λάθος, “μετανοῶνω;” μέ ἐρωτᾶτε. Δι’ ὅλα καί ἰδιά διότι ἀπαντῶ, ... κυρίως εἰς ὅσους μέ ἐρωτοῦν δι’ ἀόριστα πράγματα (!), ἢ συνεχῶς ἐπαναλαμβανόμενα. Ὅμως, κατακλείων καί τοῦτο τό ἄρθρον μέ ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἰδικὰς σας ἐρωτήσεις, ὀφείλων, μέ ἀφορμὴν ἰδιαίτερος τό τελευταῖον ἐρώτημα εἰς τό ὅποιον ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ μου ἀπάντησα, νά προσθέσω μετὰ πάσης εἰλικρινείας, καί ἂν θέλετε, λόγῳ ἡλικίας, καί συμβουλευτικῶς, τὰ κάτωθι:

Φίλοι ἀναγνώσται, ἐάν ὁ Αἰώνιος λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς ἐφιστᾷ τήν προσοχήν διά νά μὴ περιπέσωμεν εἰς ἀλαζονείαν καί οἷσιν λέγων ὅτι, “ἐάν εἶπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν ἑαυτοὺς πλανῶμεν καί ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν” - Ἀ’

Ἰωάν. Α', 8 -. Εἶναι δυνατόν ὁ οἰοσδήποτε λογικός ἄνθρωπος ὅποιος καί ἂν εἶναι αὐτός καί ὅπου καί ἂν εἶναι ἐπιτυχόν, νά ἰσχυρισθῇ ὅτι δέν ἔχει διαπράξει σφάλματα καί λάθη βαρύτερα καί ἐλαφρύτερα; Ἐξω, λοιπόν, καί ἐγώ τό ἀναλογοῦν μερίδιον -, εἰς μεγαλύτερον ὕμῶν ποσοστόν -, εἰς τά λάθη, διά τά ὅποια ταπεινῶς καί νυχθημερόν, μετά δακρύων ζητῶ συγχώρησιν ἀπό τόν Θεόν, ἀλλά καί ἀπό τούς συνανθρώπους μου δημοσίως - ἐπισήμως -, καί ἰδιωτικῶς, ὅποταν ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ μου τούς ἔβλαψα. Ἄλλο ὅμως αὐτό καί ἄλλο νά ἀρνηθῶ τήν φιλοσοφίαν καί τήν ἐν γένει τοποθέτησίν μου εἰς τήν ζωήν ἀπό τότε πού ἤρχισα νά ἀνδρώνωμαι ἕως καί τῆς σήμερον ἡμέρας - ὀλίγον πρό τῆς συμπληρώσεως τοῦ 92ου ἔτους τῆς ἡλικίας μου -, πού προσπαθῶ νά πορεύωμαι μέ γνώμονα τήν βαθεῖαν πίστιν μου πρὸς τόν Θεόν, τήν φλογεράν ἀγάπην μου πρὸς τήν πατρίδα, τήν τρυφεράν στοργήν πρὸς τήν οἰκογένειάν μου καί τό ἄδολον ἐνδιαφέρον μου διά τήν πρόοδον καί προκοπήν παντός συνέλληνος ἢ καί συνανθρώπου μου, ἰδίᾳ ὅμως, ἐπαναλαμβάνω, τῶν συνελλήνων ἀδελφῶν μου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Αὐτά, διά τά ὅποια, ὀλίγοι ἢ πολλοί, μέ κατηγοροῦν, ὡς ἀμετανόητον καί ἀπαιτοῦν νά μετανοήσω, τά καταλέγω μεταξύ τῶν καθηκόντων μου καί ὑποχρεώσεών μου καί ἐπομένως, δι' αὐτά, ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΟΩ! Τό "ξεκαθαρίζω", δι' ὑμᾶς τούς ἀγαπητούς μου ἀναγνώστας. Σᾶς θεωρῶ καλούς φίλους μου, δι' ὃ καί ἐπιθυμῶ ΚΑΛΟΥΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ, μαζί σας.

Γειά σας, καλό φθινόπωρον

Ἡ πλέον... φωτεινή φλόγα

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ"

12.09.04

Φίλε κ. Διευθυντά φίλοι Ἀναγνώσται:

"Ἠλπίζα ὅτι θά εἴχατε ἱκανοποιηθῇ ἀπό τάς ἀπαντήσεις, τάς ὁποίας ἔχετε λάβει ἕως σήμερον, δηλαδή ὅτι δέν θά εἴχατε ἄλλα ἐρωτήματα.

"Ὅμως, φαίνεται ὅτι κατά τάς διακοπάς σας τοῦ θέρου, πολὺς ὑπῆρξεν ὁ θερισμός, ἄφθονος δέ ὁ καρπός, διότι, ἰδοὺ τό ἀποτέλεσμα· ἐρωτήσεις:

1) «Πῶς εἶδατε τούς Ὀλυμπιακοὺς; 2) Ἐπῆγατε στό Γράμμο στίς 29 Αὐγούστου; 3) Τί ἔγινε στήν Κεσάνη καί στήν Ἀλεξανδρούπολη τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1967; 4) Τί ἔγινε στίς γιορτές ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης καί τοῦ ΟΧΙ τόν Ὀκτώβριον 1967; 5) Τί ἔγινε τόν Νοέμβριον τοῦ 1967 καί ἀπεσύρατε τήν Μεραρχίαν; 6) Τί ἔγινε στίς 13 Δεκεμβρίου 1967 καί ἠναγκάσατε τόν Βασιλέα νά φύγῃ; 7) Πῶς κρίνετε τά ἐπεισόδια μετά τήν ἥτταν τῆς ἐθνικῆς μας Ὁμάδος Ποδοσφαίρου, ἀπό τήν ἀντίστοιχον τῆς Ἀλβανίας; 8) Πῶς βλέπετε τήν οἰκονομίαν

μας; 9) Πώς βλέπετε την αύξηση του αριθμού των αλλοδαπών στην πατρίδα μας;».

‘Εάν δέν εκουράσθητε, σεῖς μέ αὐτά τὰ ἐννέα, ἐκουράσθην ἐγώ καί ἀρκοῦμαι εἰς αὐτά ἐπὶ τοῦ παρόντος!

Εἶναι καί ἄλλα, πολλά! Τά τοποθετῶ κατά σειράν προτεραιότητος καί ἀρχίζω!

1) Πώς εἶδα τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας κατά τόν Αὐγουστον; Ἦσαν οἱ 28οι μετὰ τοὺς πρῶτους τῶν νεωτέρων χρόνων, καί οἱ 2οι εἰς τήν πατρίδα μας, μετὰ τοὺς 1οὺς οἱ ὅποιοι ἔγιναν, ἐδῶ εἰς τήν γενέτειράν των χώραν τό 1896. Περὶ τούτων ἔχω ἀναφερθῇ εἰς προηγούμενον ἄρθρον μου, ἐκτενῶς συνεπῶς, τώρα ἔχω νά προσθέσω, μόνον τὰς ἐντυπώσεις μου ἐκ τῶν διεξαχθέντων:

α) Διεξήχθησαν μέ πρωτοφανῇ ἀσφάλειαν, παρὰ τοὺς φόβους τοὺς ὁποίους εἶχον καλλιεργήσει οἱ... ἐνδιαφερόμενοι! β) Ἐπέτυχον ἀπολύτως μέ ἀξιοθαύμαστον ἀκρίβειαν. γ) Ἡ φαντασμαγορική ἔναρξις των ἐξέπληξεν σύμπασαν τήν ἀνθρωπότητα καί τῶν πέντε Ἡπειρῶν τῆς Ὑδρογείου. δ) Ἡ λῆξις των; Ἐντυπωσιακή. Θά ἦτο καλύτερον νά ἔλειπον οἱ “ἀμανέδες”, τὰ “τσιφτετέλια”, ἡ πυρκαϊά τοῦ Δήμου Φιλοθέης καί τὰ ἐξευτελιστικά “ντόπιγκ”! ε) Ἡ πληθὺς τῶν βραβείων τὰ ὅποια ἐπέτυχον οἱ Ἕλληνες Ἀθληταί, δεκαεῖς Ὀλυμπιονίκαι καί ἀρκετὸς ἀριθμὸς ἐπιτυχόντων πολὺ ὑψηλὰς ἐπιδόσεις, κατατάσσουν τήν μικράν, εἰς πληθυσμόν, πατρίδα μας, μετὰ τῶν μεγαλυτέρων χωρῶν τοῦ Κόσμου. στ) Ἡ κατά τήν ἔναρξιν τῶν Ἀγῶνων ἀναδρομή εἰς τήν ἱστορικὴν πορείαν τῆς πατρίδος μας ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων ἦτο θαυμασία. Μοῦ ἐνεθύμωσε καί ὀλίγην παράλληλον τῶν ἐπετειακῶν τελετῶν της 21ης Ἀπριλίου 1967 εἰς τὸ καλλιμάρμαρον Στάδιον (!) καί... εὐγε! ζ) Αὐτὸ ὅμως πού μέ ἐξέπληξε καί μέ συνεκίνησε μέχρι δακρύων ἦτο αὐτὸ τὸ τρισχαριτωμένο κοριτσάκι, ἡ ἀγνή παιδούλα, ἡ ὀρφανή ΦΩΤΕΙΝΗ, πού μέ τήν θείαν λάμψιν της καί τήν καταπληκτικὴν ἠθοποιῶν της ὑπερέβη, ἥ τοῦλάχιστον ἔφθασε τὸ ἐπίπεδον τῶν τεράτων ἠθοποιῶν Κυβέλης, Παξινοῦ, Συνοδινοῦ... “... Στενοχωροῦμαι πού σβήνει ἡ φλόγα!...”. Εἶπεν ἡ Φωτεινὴ ὅταν τήν ἔσβησε μέ τὸ φύσημά της! “Μὴ στενοχωρεῖσαι Φωτεινή, ἡ φλόγα πού τήν σβήνει ἡ Φωτεινὴ δέν σβήνει!”, εἶπε καί ἔγραψεν εἰς τὸ “περίπετρον” τῆς ἐφημερίδος “ΕΣΤΙΑ”, ὁ φίλος μου Εὐστάθιος Καρρᾶς. Καί προσθέτω: Φωτεινὴ, ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΟΡΦΑΝΗ. Ἡ μητέρα σου ζῇ καὶ θά ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἶναι ἡ ἀθάνατη καὶ τρισένδοξη ΕΛΛΑΣ, τήν ὁποίαν ἐδόξασες καί σύ Φωτεινούλα, θυγατέρα ὄλων τῶν Ἑλληνίδων Μανάδων καί ὄλων τῶν Ἑλλήνων Πατέρων! Ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὄλων ἡμῶν, νά σέ εὐλογῇ, νά σέ προστατεύῃ καί φυλάττῃ τήν λάμψιν - ΦΛΟΓΑ - τοῦ ἀγνοῦ παιδικοῦ προσώπου σου φωτεινὴν καί λαμπερὴν ἐς αἰεὶ!

Θά ἔπρεπεν, ἤδη νά τελειώσω ἐδῶ κλείων τὸ θέμα - ἐρώτημα ἐντυπώσεών μου - “ΟΛΥΜΠΙΑΣ”, ἢ νά ἄφηναι τήν ΦΩΤΕΙΝΗΝ, τελευταίαν! Δέν τὸ ἔκαμα ἐκ λάθους. Ἐσκέφθην νά τήν κατατάξω εἰς τὸν μεσαῖον χρόνον, διὰ νά ἀκολουθήσω τοὺς μακιαβέλληδες πολιτικούς ἀρχηγούς ὄλων τῶν κομμάτων τῆς ἐποχῆς μας, ὅχι “παλνομοδίτης”, ἀκολουθῶ τήν “μόδον”. Μέσον χρόνον, λοιπόν. Καί ἐρωτῶ:

Ἐπάρχει μέσον, χωρίς ὑπαρξιν ἄκρων; Ὁ οἰοσδήποτε ἀπαντήσει ΝΑΙ, ὑπάρχει μόνον μέσος χώρος, αὐτός θά εἶναι ὁ μόνος ΑΚΡΑΙΟΣ! Καί μάλιστα τόν χαρακτηρίζει καί δειλία, διότι φοβεῖται νά εἴπῃ τήν ἀλήθειαν. Δειλός δέν τολμᾷ νά εἴπῃ ὅτι ἀνήκει εἰς τήν ἄκρην - Δεξιάν, ἢ Ἀριστεράν - ἀφοῦ ἡ μέση, ἀπό αὐτάς τάς ἄκρας περιβάλλεται.

Αὐταί τήν κρατοῦν! Ἄνευ αὐτῶν εἶναι ἀνύπαρκτος, ἡ ΜΕΣΗ! Ἐξαπατοῦν ἑαυτούς καί παρασύρουν τοὺς ἀφελεῖς. "Ὅσοι ἐξ ὑμῶν "ἀφελεῖς", ψηφίζετε τοὺς. Μὴ διαμαρτύρεσθε, ὅμως, διότι εἴσθε ἀντάξιοι τῶν καί περισσότερον ὑπεύθυνον τοῦτων διὰ τήν ἀθλιότητα εἰς τήν ὁποίαν μᾶς ὁδηγοῦν.

Εὐτυχῶς ὑπάρχουν γυναῖκες αἱ ὁποῖαι "ἄνδρες γεγόνاسι" καί αὐταί μᾶς σώζουν! Ποῖαι εἶναι; Αὐταί αἱ ὁποῖαι ἀπέδειξαν τήν ἀνδρείαν τῶν: Ἡ Ντόρα Μπακογιάννη - Μητσοτάκη, ἡ ὁποία μέ τόν χριστιανικώτατον καί εὐγενέστατον ἀσπασμόν τῆς εἰς τόν ἐκτός θρόνου Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἀνδρειοτέρα τῶν ἀρρένων...

Ἡ ἄλλη εἶναι, ἡ "Γιάννα" Ἀγγελοπούλου - Δασκαλάκη. Αὐτή ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ "ΟΛΥΜΠΙΑΣ" τοῦ 2004 δέν θά ἦταν "ΦΩΤΕΙΝΗ" καί λαμπερή, μέ ἐξαιρέσιν - προλαμβάνω νά εἴπω, ἄνευ δόλου, ἔστω καί ἐνδεχομένου - τήν μικράν πυρκαϊάν ἀπό τά "βεγγαλικά", εἰς τήν Φιλοθέην. Εὖγε καί εἰς τάς δύο ἀνδρείας - ἀρρενωπᾶς - κυρίας καί ὁ θεός νά τάς φωτίσῃ νά μὴ γίνουν ἀμαζόνες ἐπὶ καλαμακιοῦ (!), ἀλλά... ἀμαζόνες ἐπὶ ἵππου καθαροαίμου. Ἰδιαιτέρως, σεῖς, κυρία Γιάννα. Νά εἴσθε υπερήφανη διὰ τόν ἐντιμότατον πατέρα σας τόν - αἰωνία ἡ μνήμη του - Φριξὸν Δασκαλάκην. Ἀφήσατε τοὺς "ἀντιστασιακοὺς", νά ἐπαίρωνται καί νά ὑβρίζουν. Τοὺς ἑαυτοὺς τῶν νά πτύουν! Τέλος ὅμως, πρὶν κατακλείσω, ὀφείλω νά σταθῶ μέ συγκίνησιν εἰς τάς δηλώσεις τῆς Ὀλυμπιονίκου μας Φανῆς Χαλκιά, διότι πιστεύω ὅτι δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἀποτελοῦν τόσον τόν καλλίτερον ΕΠΙΛΟΓΟΝ τῶν Ἀγώνων, ὅσον καί τό ἄριστον ἐφαλτήριο διὰ μελλοντικὰ μείζονας ἐπιτυχίας! Ἀπευθυνόμενος, λοιπόν εἰς αὐτήν, ὡς εἰς δισεγγονήν μου - συμπληρῶ τό 92ον ἔτος τῆς ἡλικίας μου τήν 8ην Νοεμβρίου - τῆς λέγω: "Παιδί μου, σέ συχαίρω ἐκ βαθέων! Τοιαύτην Πίστιν εἰς τόν Θεόν καί τήν πατρίδα ἐπεδείξαμεν πάντοτε οἱ Ἕλληνες εἰς τάς κρίσιμους περιστάσεις. Αὐτή ἡ Πίστις μᾶς ἐνέπνεεν ὅταν, σχεδόν ἀοπλοὶ ἀντιμετωπίσαμεν δύο Αὐτοκρατορίας καί τόν ξενοκίνητον Σλαβοκομμουνισμόν κατὰ τό ΕΠΟΣ 1940 - 1949! Ἀκούοντες, λοιπόν, ἡμεῖς οἱ τότε πολεμισταί, οἱ μπαρουτοκαπνισμένοι γέροντες, σήμερον, ἐσᾶς τὰ νεοθαλῆ ἄνθη τῆς Πατρίδος μας, νά σκέπτεσθε καί νά ὁμιλῆτε οὕτως, πληρούμεθα χρηστῶν ἐλπίδων διὰ τό αὖριον τῆς Χώρας μας. Ἀφήσατε, παιδί μου, τάς "ΠΑΝΔΩΡΑΣ" καί τοὺς "Πρετεντέρηδες" καί πάντας τοὺς σὺν αὐτοῖς προσκυνημένους "ψευτοκουλτουριάρ(δεξιοαριστερ)ηδες", νά σᾶς εἰρωνεύονται ἢ νά σᾶς ὑβρίζουν! Χολήν καί μῖσος πτύουν ἐναντίον σας, παιδιά μου, ἐπειδὴ εἴσθε πολὺ ὑψηλά καί δέν δύνανται νά σᾶς φθάσουν! Οἱ πτύοντες, ὅμως, τόν Ἥλιον, τήν Σελήνην καί τὰ ἄστρα, πτύουν τὰ βρώμικα "μοῦτρα" τῶν!

Φίλοι ἀναγνώσται, εἰς τό ἐπόμενον ἄρθρον μου, θά ἀσχοληθῶ κατὰ

προτεραιότητα μέ τό ὑπ' ἀριθμ. 7 ἐρώτημα, τό ἀφορῶν εἰς τὰ ἀπαραδέκτως ἐπικίνδυνα ἐπεισόδια τῶν πανηγυριζόντων διά τήν νίκην τῆς ἐθνικῆς των ἐναντίον τῆς ἡμετέρας, εἰς τὰ ΤΙΡΑΝΑ, Ἀλβανῶν ἐν μέσαις Ἀθήναις καί πόλεσι τῆς Πατρίδος μας, πυροβολούντων διά “Καλάζνικοφ” καί ὑβρίζοντων τήν Ἑλλάδα μας!... Λόγῳ σημαντικότητος, μοῦ ἐπιτρέπετε, ἐλπίζω, νά τό προτιμήσω, λυπούμενος!... Γειά σας.

Φιλοξενία καί...“Καλάζνικοφ”

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

19.09.04

Φίλοι μου, σᾶς ὑπεσχέθην κατά τό προηγούμενόν μου, ἄρθρον ὅτι θά σᾶς ἀπασχολήσω διά τοῦ σημερινοῦ, μέ τό 7ον ἐρώτημά σας, λόγῳ ἐπικαιρότητος ἀντί τοῦ 2ου. Ἐκκληρῶν τήν ὑπόσχεσίν μου, ἀπαντῶ εἰς τό 7ον.

«Πῶς κρίνω τὰ ἐπεισόδια τῶν Ἀλβανῶν ποδοσφαιροφίλων, μετά τήν νίκην τῆς Ἑθνικῆς των Ὁμάδος, ἐπὶ τῆς ἰδικῆς μας;». Πολλοί θά ἰσχυρισθῇτε ὅτι ἐάν ἤμην εὐλαβῆς Ὁρθόδοξος Χριστιανός θά ἔπρεπε νά μή κρίνω, “ἵνα μή κριθῶ”, ἐφαρμόζων τό θέσφατον ῥῆμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: “Μή κρίνετε ἵνα μή κριθῇτε: ἐν ᾧ γάρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καί ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν”. - Ματθ. 2, 1 καί 2 -. “Ὅμως αὐτό ἀναφέρεται εἰς τὰς διαπροσωπικάς σχέσεις καί ὄχι εἰς Ἑθνικά θέματα. Ἀντί ἐπομένως τοῦ θείου ρήματος, ἐπικαλοῦμαι ἐνταῦθα τήν Ἱστορίαν καί δὴ τήν ὑπό τοῦ Βιτανταίχμη υἱοῦ Ἀρτάβανου, Ἡροδότου Ἱστορία βιβλ. VIII, 26,27, [«ὅταν τοῦ ἀνέφερον ἐπιστρέφοντες ἐκ τῶν Θερμοπυλῶν, ὅτι οἱ Ἕλληνες παρακολουθοῦν στήν Ὀλυμπία Ἱππικούς καί γυμνικούς ἀγῶνας καί ἀντί νά ἀντιμετωπίσουν τήν τεράστια στρατιάν του, ἀσχολοῦνται μέ τούς ἀθλητικούς ἀγῶνας, διά νά πάρουν ὡς βραβεῖον ἕνα στεφάνι ἀγριελῆς - τόν γνωστόν μας κόπινον -. Ἰδοῦ ἡ ἀπάντησίς του, πρὸς τόν ἀρχηγόν τοῦ στόλου του, Μαρδόνιον:

“Παπαῖ, Μαρδόνιε, κείους ἐπ’ ἄνδρας ἤγαγες μαχεσόμενους ἡμᾶς, οἳ οὐ περὶ χρημάτων, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς, τούς ἀγῶνας ποιοῦνται!” Ἄν καὶ εἶναι ἀντιληπτόν, ἅς τό ἐξηγήσωμεν, νά γίνῃ κατανοητόν ἀκόμη καί εἰς τούς μετά τήν “μεταπολίτευση” (!) - νεογλωσσοπλάστας! “Ποπῶ, βρέ Μαρδόνιε, μέ ποιούς ἄντρες μᾶς ἔφερες ἐδῶ νά τὰ βάλωμεν; Αὐτοὶ δέν νοιάζονται λέει γιὰ χρυσᾶ καί γιὰ λεφτά! Μόνο γιὰ τήν ὁμορφην, τήν λεβέντικην, τήν τίμια, τήν παλλικαρίσια νίκη ἀγωνίζονται!”»].

“Ε, τώρα, βέβαια εις τὰ καθ’ ἡμᾶς, δέν ἠτήθη ἡ πρωταθλήτρια τῆς Εὐρώπης, Ἑθνική μας Ποδοσφαιρική Ὀμάς, ἀπό καμιά Ὀμάδα κάποιου κράτους, τό ὅποιον δέν ἐνδιαφέρεται διά χρήματα, ἀλλά διά τόν κότινον!

Αὐτό τό κράτος, αὐτῆς τῆς - ὅπωςδήποτε, νά “λέμε καί τοῦ στραβοῦ τό δίκιο” -, ὁμάδος ἡ ὁποία ἔπαιξε πολύ καλλίτερον τῆς ἡμετέρας καί δικαίως ἐνίκησεν, ἡ γείτων μας Ἀλβανία, δέν δύναται νά ἐπαίρεται. Εἶναι ἐντροπή της, ἵνα μή εἶπω αὐθάδεια, ὕβρις, βαρβαρισμός, νά συμπεριφέρεται τοιοῦτοτρόπως, πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία τὴν βοηθεῖ πλουσιοπαρόχως καί εὐγενέστατα τῆς συμπεριφέρεται! Τὴν βοηθεῖ ποικιλοτρόπως. Χρήματα τῆς δίδει, δάνεια τῆς δίδει, περί τὰ τρία ἑκατομύρια τοῦ λαοῦ της ἐργάζονται ἐδῶ καί πλουτίζουν τὴν οἰκονομίαν της. Τὰ Νοσοκομεῖα τῆς Ἑλλάδος τῆς προσφέρουν, σχεδόν δωρεάν, ὑγειονομικὴν περίθαλψιν. Εἰς ποῖον τομέα ὑπερτεροῦν τὰ παιδιά της, ἐναντι τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος;

Ἐπειδὴ ἔβαλεν ἓνα γκόλ περισσότερον ἀπὸ τό ἓνα πού ἔφαγεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἔπρεπε νά βγοῦν εἰς τοὺς δρόμους καί τὰς πλατείας, τῶν πόλεων ὅλης τῆς Ἑλλάδος καί νά πυροβολοῦν μέ τὰ “καλάζνικοφ” ὅλην τὴν νύκτα, ὕβριζοντες καί ἀπειλοῦντες τὴν Ἑλλάδα; Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη των; Αὐτός εἶναι ὁ πολιτισμός τῆς γείτονός μας Ἀλβανίας; “Μά, ἔτσι πανηγύριζαν” - λέει ὁ ἀνεξάρτητος Βουλευτὴς κ. Ἀνδριανόπουλος - “καί οἱ δικοὶ μας ὁπαδοὶ τῆς Ἑθνικῆς μας στὴν Ἰσπανία καί στὴν Πορτογαλία...!”. Ὁχι κ. Βουλευτά, “οἱ Ἕλληνες, δέν ἦσαν ἔνοχοι, δέν ἐξεστόμιζαν ἀντιπορτογαλικά συνθήματα, δέν ἔκαιγαν τίς Σημαῖες τοῦ κράτους ἐκείνου, δέν ἤκουον οἱ Ἰσπανοὶ καί οἱ Πορτογάλοι λιντσαρίσματα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας φιλάθλους, δέν ἐχλεύαζαν, δέν ἔρριχναν πυροβολισμούς, δέν ἔκαναν βάρβαρες τουρκο-ἀλβανικὲς χειρονομίες ὅπως ἔκαναν οἱ Ἀλβανοὶ φίλοι σας στὴν Ἀθήνα καί τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος”. Καί στό τέλος - τέλος, οἱ εἰς τὴν Πορτογαλίαν πανηγυρίζοντες Ἕλληνες, ἦσαν μόλις περί τὰς 15 χιλιάδας, ἐπισκέπται μᾶς νυκτός καί ὄχι κάποια ἑκατομύρια (λαθρομετανάσται οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων), Ἀλβανοὶ ἐγκατεστημένοι μονίμως (ὡς συμβαίνει ἐνταῦθα), εἰς τὴν Πατρίδα μας καί ἀπειλοῦντες τὴν ἐθνικὴν μας ἀκεραιότητα κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν. Ὅμως, μὴδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ! Τό καλὸν ἐκ τῆς ὅλης αὐτῆς “εὐγενοῦς” καθ’ ὑμᾶς κ. Ἀνδριανόπουλε καί τοὺς σύν ὑμῖν, “ἀντιρατσιστές”, εἶναι ὅτι “ἐξεμασκαρώθητε” (!), ἀπεδείξατε τὰ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος μας καί ρατσιστικὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων αἰσθήματά σας. Ἡμεῖς δέν μισοῦμεν ράτσες. Ἀποστρεφόμεθα τοὺς μισοῦντας καί χλευάζοντας τὴν μάνα μας, ἑνδοξον Πατρίδα μας. Ὡς Βουλευτὴς, δέν δικαιολογεῖσθε νά ἀγνοῇτε ὅτι ἡ Ἀλβανία ζητεῖ τὴν Ἠπειρόν μας ὁλόκληρον, καί τόν χάρτην πού περιλαμβάνει αὐτὴν ὡς τμῆμα τῆς Μεγάλης Ἀλβανίας, ἔσειον προκλητικώτατα οἱ “φίλαθλοι”, φίλοι σας Ἀλβανοὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας! Καί τό τρισεχειρότερον καί προκλητικώτατον: Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀλβανίας Φάτος Νάνο, τὴν 13ην Αὐγούστου [«στὴν ἑναρξὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων - σέ οἰονεὶ ἰδιωτικὴ του κουβέντα - εἶπε σέ Ἀλβανούς Δημοσιογράφους: “σέ πέντε ἢ δέκα χρόνια, ὅταν

οί "Έλληνες θά ἔχουν καταστήσει ὑπηκόους των τούς ἐν 'Ελλάδι 'Αλβανούς, Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΘΑ ΚΥΒΕΡΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ἀφοῦ θά ἐκλέγη τήν κυβέρνησή της...."!»].

Αὐτή εἶναι ἡ τραγική κατάστασις, φίλοι μου. Καί παρ' ὅτι θά μᾶς ἀποκαλέσουν διά μίαν εἰσέτι φοράν Ἐθνικιστάς, ἄς τονίσωμεν, ἀπό τάς φιλοξένους καί ἐθνικάς σελίδας τῆς πατριωτικῆς ταύτης ἐφημερίδος, δίχως φόβον καί ἄνευ πάθους, ὠρισμένας ἀληθείας. Διὰ τὴν ἐφθάσαμεν εἰς αὐτό τό "κατάντημα"; Εἶναι ἀπλῆ ἡ ἀπάντησις. "Ὅταν παύης νά διεκδικῇς σὺ αὐτά πού δικαιοῦσαι, ἀποθρασύνεται ὁ ἄλλος καί δέν ἀρκεῖται εἰς αὐτά πού σοῦ "ἄρπαξεν", ἀλλά σοῦ ζητεῖ ὁλόκληρον τήν ἰδιοκτησίαν σου. Αὐτό δέν συμβαίνει ἀκόμη καί εἰς τάς ἰδιωτικές καί ἀστικές ὑποθέσεις; "Ὅταν ὁ νόμιμος κάτοχος δέν ἀντιδράσει εἰς τήν αὐθαίρετον ἀλλαγὴν τῶν συνόρων ἀπὸ τόν γείτονά του, πού θέλει νά "τοῦ φάῃ" ἕνα μέρος τοῦ οἰκοπέδου του, τότε σιγά - σιγά προχωρεῖ εἰς τήν καταπάτησιν μεγαλυτέρου οἰκοπεδικοῦ τμήματος. Μὲ αὐτό ἀκριβῶς τό ἴδιον σκεπτικὸν ἐνεργοῦν οἱ 'Αλβανοὶ ἡγέται καί ὁ λαὸς των. "Ἀπαξ καί οἱ ἡμέτεροι ἄρχοντες ἀπεμπόλησαν τάς δικαίας διεκδικήσεις τοῦ Ἑθνους, ἀνεγνωρισμένας μάλιστα ἐπισήμως καί διεθνῶς μετὰ τήν λήξιν τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αἶροντες τό "ἐμπόλεμον" μέ τήν 'Αλβανίαν, οἱ 'Αλβανοὶ ἀντὶ νά μᾶς ἀποδώσουν τήν ἀρπαγεῖσαν Βόρειον Ἡπειρον, ἀπαιτοῦν καί τήν Νότιον, καί νά ἐξέρχωνται ὡς νόμιμοι δικαιοῦχοι εἰς τήν πατρίδα μας "ὅποτε τούς γουστᾶρει" καί νά πανηγυρίζουν τάς ἥττάς μας ἐντὸς τῶν ἱερωτέρων καί συμβολικωτέρων σημείων ἀναφορᾶς τοῦ τόπου μας - π.χ.: Σύνταγμα, Ὁμόνοια, Λευκὸς Πύργος!

Δυστυχῶς, αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότητα! Οἱ ἡττημένοι τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου, ἰκανοποιήθησαν εἰς τό ἀκέραιον - ἐπανένωσις Γερμανίας κ.λπ. -, ἡμεῖς οἱ νικηταὶ ὄχι μόνον δέν ἐδικαιώθημεν, ἀλλ' ἀπὸ μόνοι μας "ἐβγάλαμεν τὰ μάτια μας μέ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια" καί ἐφθάσαμεν νά χλευαζώμεθα ἀπὸ τούς "ξυπόλυτους ἄρπαγες γείτονές μας"! Ποῦ εἶσαι δοξασμένη γενεά τοῦ 1940; Ποῦ εἴσθε ἥρωες σεῖς οἱ ὅποιοι μέ τό τίμιον αἷμά σας, ἄλλοι καί μέ τόν ἰδρωτὰ σας, ἄλλοι ἡλευθερώσατε τήν Κορυτσάν, τό Ἀργυροκάστρον, τήν Χειμάρραν, τούς Ἀγίους Σαράντα, τήν Πρεμετίν...; Ποῦ εἴσθε σεῖς, παλληκάρια τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος μας; "Γιατί δέν σηκώνεστε νά τούς πάρετε φαλάγγι,... τούς νεοέλληνες Πολιτικάντηδες, ὅλων - δυστυχῶς - τῶν παρατάξεων, ἐσεῖς ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΨΗΛΑ πολεμοῦσατε πάνω στά βουνά καί ἀφήσατε τὰ κουφάρια ἐκεῖ στά βουνά τῆς Βορείου Ἡπείρου μας;" Ἐγερθεῖτε, ἐνωθεῖτε, "Φύλακες γρηγορεῖτε", μὴ ἀπογοπεύεσθε, μόνον ἐλπίζετε, ἐτοιμασθεῖτε καί ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος μας θά μᾶς βοηθήσῃ νά πραγματοποιήσωμεν τὰ ὄνειρά μας! "Σώπασε Κυρά Δέσποινα, μὴ κλαίης, μὴ δακρύζης! Πάλι μέ χρόνια μέ καιρούς, πάλι δικά μας θά γίνουν". Νά προσευχώμεθα, νά ἐλπίζωμεν... Ἐχω βεβαίαν τήν ἐλπίδα, ὅτι μέ Πύρρο Δῆμα, μέ Φανή Χαλκιά καί τὰ ἄλλα Χριστιανικά Ὁρθόδοξα παιδιὰ, εἶναι ἐγγύς αὐτοῖ οἱ καιροί, εἰς πείσμα καί κατασχύνην αὐτῶν τῶν ὀλίγων, οἱ ὅποιοι χλευάζουν καί "ξεπουλοῦν" τὰ ἱερά καί τὰ ὅσια τοῦ Ἑθνους

καί τῆς φυλῆς μας. Ἀγρυπνεῖτε, ἀνδρίζεσθε καί μή ἀπελπίζεσθε.
Ἔρρωσθε. Γεῖά σας.

Ἡ συνέντευξις εἰς τό CNN TURK

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

26.09.04

Σᾶς ὑπεσχέθην, φίλοι μου ἀναγνῶσται, εἰς τό προηγούμενον ἄρθρον μου, ὅτι εἰς τό σημερινόν, θά περιληφθῇ ὁλόκληρος ἡ συνέντευξις μου μετά τοῦ Δημοσιογράφου τοῦ CNN TURK . Ἰδού, λοιπόν, αὕτη κατωτέρω, μέ τό γράμμα “Ε”, αἱ ἐρωτήσεις του καί μέ τό “Α” αἱ ἀπαντήσεις μου. Σημειῶνω ὅτι, ἡ συνέντευξις μου ἐζητήθη παρ’ αὐτοῦ καί τοῦ παρεχωρήθη εἰς τήν οἰκίαν μου τήν 12ην τ.μ. καί ὥραν 15.30 - 17.30, μέ διερμηνέα εἰς τήν τουρκικήν, Κωνσταντινουπολίτην καί εἰς τήν Ἑλληνικήν καί Ἀγγλικήν ἀπό τήν Δημοσιογράφον τοῦ “ΜΕΓΑ”, δεσποινίδα Κατεχάκη Βίκυ. Ὅλοι αὐτοί συμπεριεφέρθησαν ἐναντί μου, εὐγενικώτατα καί φιλικώτατα. Τούς εὐχαριστῶ πολῶς:

Ε: Τί σᾶς ἠνάγκασε νά κάμετε τό πραξικόπημα τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967;

Α: Ὁ κομμουνιστικός κίνδυνος. Τόν ἐπεσήμαινον τά ΜΜΕ, οἱ Ἀρχηγοί τῶν Κομμάτων, ὁ λαός καί οἱ συχνά - πυκνά, ἐναλλασσόμενοι εἰς τήν Κυβέρνησιν Πρωθυπουργοί, ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Τόσον εἰς τήν Βουλήν, ὅσον καί εἰς τās ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Βασιλέως συζητήσεις, ἐπεσημαίνετο ἡ ἀπειλή 4ου γύρου ὑπό τοῦ ΚΚΕ, εὐθύς μετά τās ἐκλογάς τῆς 28ης Μαΐου 1967, ὅποτε, πρὸς τί αἱ Ἐκλογαί; Ἡ ἔναρξις τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος θά ἤρχιζε τήν 23ην Ἀπριλίου 1967, ἡμέραν Κυριακήν μέ πρῶτον ὁμιλητήν τόν ἀρχηγόν τῆς Ἐνώσεως Κέντρου - Ε.Κ. - Γεώργιον Παπανδρέου, παπποῦν τοῦ νῦν Γεωργίου, υἱοῦ τοῦ Ἀνδρέου.

Τά ΜΜΕ ἐδημοσίεουν, ὅτι εἰς τό Ἀεροδρόμιον Θεσσαλονίκης θά τόν ὑπεδέχοντο μυριάδες λαοῦ καί ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ ἀμάξης συρομένης ὑπὸ τεσσάρων λευκῶν ἵππων - τέθριππων - θά ἔφθανεν εἰς τήν πλατεῖαν Ἀριστοτέλους. Ἐκεῖ, λαοθάλασσα θά τόν ὑπεδέχετο μέ προκλητικά συνθήματα, προσιωνίζοντα ταραχάς τύπου... Λαμπράκη. Τά ΜΜΕ τῆς Ε.Κ. ἔλεγον ὅτι θά ἀπετέλει δημοψήφισμα ὑπέρ τῆς Ε.Κ. καί δέν θά ἦτο ἀνάγκη ἐκλογῶν! Ὁ υἱός του Ἀνδρέας, ἐδήλωνεν ὅτι θά ὥρκιζε Κυβέρνησιν Ε.Κ., εἰς τήν πλατεῖαν Συν/τος, ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπομένου Ἀνωτάτου Ἀρχοντος, δηλαδή, ἐπανάστασις ἀπὸ τόν Ἀνδρέαν, Ἀμερικανόν ὑπήκοον, ὑποστηριζόμενον ἀπὸ τοὺς Τροτσκιστάς συντρόφους του, ἀπὸ τήν, ὑπὸ τήν ἡγεσίαν του, παραστρατιωτικὴν Ὀργάνωσιν ΑΣΠΙΔΑ καί θά ἀπέσυρεν ἐκ τοῦ ΝΑΤΟ τήν Ἑλλάδα καί θά τήν ὑπήγαγεν ὑπὸ τό “Σιδηροῦν Παραπέτασμα”, δηλ. τό Σταλινικόν “μοντέλον” τῆς ἀρεσκείας του.

Ε: Σᾶς ἐβοήθησαν οἱ Ἀμερικανοί ἢ καί ἄλλαι χῶραι; Ἡ CIA, κρυφά ἢ καί

φανερά συνειργάζετο μαζί σας;

Α: "Οχι, καμιά χώρα και καμιά CIA, δέν είχε σχέσιν μαζί μας και απόδειξιν τούτου αποτελούν τά γεγονότα ότι, όλοι έψαχναν τήν έπομένην ήμέραν νά εξακριβώσουν ποίοι ήσαν οί "πραξικοπηματίαι". Είηαι γνωστόν ότι διεδίδετο, πρίν, ότι επέκειτο επανάστασις υπό τών Στρατηγών τῇ έγκρίσει τοῦ Βασιλέως. Ύπηρξεν αϊφνιδιασμός, όταν εξακριβώσαν ότι ό Βασιλεύς είχεν αιχμαλωτισθῇ, καθώς και οί Στρατηγοί του! Τό ίδιο και ό Πρέσβυς τών Η.Π.Α., και ή CIA, όλοι ήφνιδιάσθησαν και όλοι προσεπάθουν νά μάθουν ποίοι έκαμαν τήν επανάστασιν, ποία τα φρονήματά των και ποίος ό σκοπός των και τό πρόγραμμά των. Οὔδεις ξένος μᾶς έβοήθησεν. Οί Δημοσιογράφοι - "Έλληνες" - μᾶς εκάλεσαν και ό ελληνικός λαός όλων τών αποχρώσεων.

Τόν λοχίαν - έστω - δηλ. τας Ένόπλους Δυνάμεις - Ε.Δ. - έζήτουν νά επέμβουν διά νά σώσουν τήν Ελλάδα από τόν κομμουνιστικόν κίνδυνον... Ό πρόεδρος τών Η.Π.Α. Τζόνσον, μᾶς έξύβρισε κακῶς, διέκοψε τήν βοήθειαν πού έδίδετο πρίν και δέν τήν ανενέωσαν αί ΗΠΑ μέχρι τέλους, τῆς παραδόσεως τῆς Κυβερνήσεως εις τόν Σπυρ. Μαρκεζίνην τήν 8.10.1973. Ακόμη και τήν CIA και τόν Πρέσβυν των αντεκατέστησαν διότι ... απεδείχθησαν άγνοοῦντες τούς πραξικοπηματίας. Η επανάστασίς μας ήτο άμιγῶς και όλοκάραθα ΕΛΛΗΝΙΚΗ! - σ.σ., τοῦ αφιέρωσα τά 4 συγγράμματά μου πρὸς πληρεστέραν ενημέρωσιν, ζητήσατέ μου τα και σεις...

Ε: Μά, έλέγετο ότι ό Γ. Παπαδόπουλος ήτο πράκτωρ τῆς CIA ...

Α: Δέν ήτο. Έάν ήτο θά ήξερεν ή CIA ότι αυτός έκαμε τήν επανάστασιν. Δέν τό ήξερεν όμως και δι' αυτό αντικατεστάθη!

Ό Παπαδόπουλος οὔδέποτε επήγεν εις Η.Π.Α. Μακάρι νά μᾶς είχαν βοηθήσει. Έάν μᾶς είχαν βοηθήσει δέν θά είμεθα τώρα τριάντα χρόνια φυλακισμένοι, χωρίς σύνταξιν κ.λ.π...

Εις τας ΗΠΑ - Φόρτ Νόξ Κεντάκι - είχαν εκπαιδευθῇ εγώ, τό 1953 επί τρεῖς μῆνας, μέ συνεκπαιδευομένους Τούρκους και ΝΑΤΟϊκούς Άξ/κούς, ακόμη και Κίνας... Ταϊβάν.

Ε: Τί όραμα είχατε γιά τήν Πατρίδα σας όταν απεφασίσате τό πραξικόπημα;

Α: Σᾶς είπα, σκοπός μας ήτο νά αποτρέψωμεν τόν κομμουνιστικόν κίνδυνον, ένα 4ον γῦρον, ένα νέον αίματοκύλισμα τοῦ τύπου τών ετών 1946 - 1949. Καί μετά απ' αυτό νά γίνη μία νέα Ελλάδα μέ νέον Σύνταγμα, νέους πολιτικούς ήγέτας και αυτά πού επραγματοποιήσαμεν κατά τά έξ και ήμισυ έτη. Δηλ. "Πλειῶ και άρείῳ" τήν Πατρίδα, δωρεάν παιδεία, οικονομική ευημερία, υγεία, ασφάλεια, τάξις, σεβασμός τών νόμων και τοῦ πολίτου... Μίαν, πραγματικήν Δημοκρατίαν.

Ε: Πῶς βλέπετε τήν παρούσαν Ελλάδα;

Α: Η Κυβέρνησις Κ. Καραμανλῆ τῆς 24ης Ίουλίου 1974, μᾶς κατεδίκασεν, αντισυνταγματικῶς, μᾶς κρατεῖ φυλακισμένους ίσοβίως, άνευ συντάξεως κ.λ.π., όμως, δίκαια ή άδικα, είναι ή πατρίς μου. Τήν λατρεύω! Λυπούμαι διότι ή πατρίς σας - Τουρκία - τήν απειλεῖ, τήν μισεῖ, τῆς συμπεριφέρεται έχθρικῶς. Απαιτεῖ

πράγματα πού δέν τά δικαιούται. Είμαι έτοιμος νά θυσιάσω καί τήν ζωήν μου διά τήν υπεράσπισίν της, ὅπως ἔπραξα πάντοτε.

Ε: Τί ἐσκέπτεσθε τήν στιγμήν τῆς δίκης σας;

Α: Δέν μετείχομεν εἰς τήν διαδικασίαν. Δέν ἀπεδέχθημεν τήν κατηγορίαν διότι ἀμφότερα τά δύο ἀνώτατα Δικαστήρια τῆς Πατρίδος μας εἶχον ἀποφανθῇ, παμπηφεῖ, ἐν ὁλομελείᾳ ὅτι ἡ ἐνέργειά μας τῆς 21ης Ἀπριλίου - διά τήν ὁποίαν καί μόνην ἐδικαζόμεθα - ἐδημιούργησε Δίκαιον. Πλέον τούτου, εἶχε χορηγηθῇ καί ἄμνηστία, ἀπό τήν ἰδίαν, τοῦ Κ. Καραμανλῆ, Κυβέρνησιν. Ἦκούσαμεν τήν εἰς θάνατον καταδικνῆν μας, ἀτάραχοι. Τήν ἐγνωρίζαμεν!

Ε: Πόσα χρόνια ἐκάματε στή φυλακή καί πῶς ἐπερνούσατε τίς ὥρες σας;

Α: Δεκαοκτώ! Προσπυχόμεν, ἐγυμναζόμεν ἐξοντωτικῶς, ἐμελέτων πολύ, ἔγραφον θέματα διά συγγραφῆν βιβλίων, ἀρθρογραφοῦσα κρυφίως, ἀπασχόλουν τόν ἑαυτόν μου βάσει αὐστηροῦ προγράμματος, ὥστε νά μή μοῦ μένη χρόνος διά λυπηράς σκέψεϊς! Μέ διακοπὴν ποινῆς εὐρίσκομαι ἐκτός φυλακῆς διά λόγους ἀνγκέστου βλάβης τῆς ὑγείας μου, ἀνανευομένης τῆς διακοπῆς ἀνά πεντάμηνον βάσει ἀποφάσεως τριμελοῦς Ἐφετείου Κακουρνημάτων. Εἶμαι 93 ἐτῶν! Δέν ὑπάρχει οὐδέν κράτος μέ ἐνενηντάρηδες εἰς τήν φυλακὴν...

Ε: Πῶς ζῆτε χωρὶς σύνταξιν;

Α: Μέ τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, φιλανθρώπων καί μέ τά συγγράμματά μου.

Ε: Σήμερα, τό 2004, μπορεῖ μία Χώρα νά σωθῇ μέ πραξικόπημα; Σεῖς θά τό ἐτολμούσατε, ὕστερα ἀπό αὐτά πού ὑπέσπτε καί ὑφίστασθε;

Α: Ναί. Πάντοτε ἐγίνοντο, γίνονται καί θά γίνωνται ἐπαναστάσεις. Καί δέν παύουν οἱ ἐπαναστατοῦντες, ἀλλ' οἱ προκαλοῦντες αὐτάς - Χαρ. Τρικούπης εἶπεν -. Προχθές ἐδιάβασα εἰς ἐφημερίδα ὅτι οἱ Στρατηγοί σας δήλωσαν ὅτι θά κάμουν Δικτατορίαν, ἂν ἡ Ε.Ε. δέν δεχθῇ τήν Τουρκίαν ὡς μέλος της. Σήμερον εἶναι δύσκολον, λόγω παγκοσμιοποιήσεως κ.λ.π., ἀλλά “ὁ τολμῶν νικᾷ”. Ἡ Ἱστορία βρῖθει τρελλῶν! Κάποιος θά βρεθῇ. Δέν παραδίδω μαθήματα. Δέν τό συνιστῶ εἰς ἄλλους. Τήν 8ην Νοεμβρίου συμπληρώνω ἡλικίαν 92 ἐτῶν. Ὅσον τρελλός καί ἂν εἶμαι, εἰς αὐτήν τήν ἡλικίαν δέν ἐπιτρέπονται τοιαῦτα ἐρωτήσεις. Ἐάν ἤμουν πάλιν Ταξ/χος 55 ἐτῶν, Διοικητής ΚΕΤ, ὡς ἤμουν τότε, ΝΑΙ, παρὰ ταῦτα, θά τό ἔκανα, διά τοὺς λόγους πού τό ἔκαμα τότε.

Ε: Μήπως θεωρεῖτε, σήμερα, ἀνεπαρκῆ τήν Δημοκρατίαν; Δέν πηγαίνουν καλά τά πράγματα στήν Ἑλλάδα;

Α: Τήν θεωρῶ ὑπερπαρκῆ! Ἔχει ὑπερβῇ τό μέτρον καί τοῦτο, δημιουργεῖ φοβερόν κίνδυνον ἐκτροπῆς. Παράδειγμα ἡ πτῶσις τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἀθηνῶν καί ἡ ἐξ αὐτῆς ὑποδούλωσίς της εἰς τήν Ῥώμην! Τότε, πού ὁ Δῆμος - ὁ λαός, ὄχλος - ἀσύδοτος, ἐβόα: “Δεινόν εἶ, εἰ μή τις ἑάσῃ τόν Δῆμον πράττειν ὃ ἂν βούληται”. Δηλ. Τρομερό εἶναι τό νά μή ἐπιτρέπη κάποιος τόν λαόν νά κάνῃ ὃ,τι θέλει. Ἠρώτητα κάποιαν, ἡ ὁποία κατηγορεῖ τοὺς Ἀπριλιανούς διότι δέν ἐπέτρεπον στόν κόσμον νά κάνῃ ὃ,τι ᾔθελε: “Κοπέλλα μου, κάποιος, “λαός”, θέλει νά σέ βιάσῃ ἢ νά σοῦ ἀρπάξῃ τήν τσάνταν σου ἢ τά χρήματά σου, διότι τό θέλει θά τόν

ἀφήσης;”. Μοῦ ἀπάντησεν: “Ε, ὅχι βέβαια, ἀλλὰ αὐτά εἶναι ἀκράϊα πράγματα... Τῆς εἶπα, αὐτά ἀκριβῶς τὰ ἀκράϊα ἀπηγορεύαμεν ἡμεῖς οἱ “ἀκράϊοι”, τὰ ὅποια ἐπιτρέπουν τώρα οἱ “μεσαῖοι”, δι’ αὐτό καί οἱ πολῖται ἐξοπλίζονται δι’ αὐτοπροστασίαν...

Ε: Κατά τό πραξικόπημά σας εἶχατε ὑπ’ ὄψιν σας τό πραξικόπημα τῶν δικῶν μας Στρατηγῶν τῆς 27ης Μαΐου 1961 καί ποῖαι αἱ ἀπόψεις σας γιά τό πραξικόπημα τοῦ Στρατηγοῦ Ἐβρέν τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1980;

Α: Διά τό πρῶτον δέν ἐχρειάζετο νά τό ἔχωμεν ὑπ’ ὄψιν μας καί δέν μᾶς ἐπηρέασεν. Τό δεύτερον, ἤμην φυλακισμένος. Ἀπό τὰ ἀποτελέσματα τῶν πραξικοπημάτων τῶν δικῶν σας Στρατηγῶν, συμπεραίνω ὅτι ἐγκρίνονται ἀπό τήν πολιτικήν ἡγεσίαν τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ δέν τοὺς κατηγοροῦν κἄν. Δέν τοὺς δικάζουν, ὅπως οἱ ἡμέτεροι καί μάλιστα ἄνευ νόμου. Ὡς στρατιωτικός ζηλεύω τοὺς Στρατηγούς σας, διά τόν πατριωτισμόν των. Ἀξίζουν συγχαρητηρίων ἐκ μέρους τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ. Λυποῦμαι ὅμως διά τήν ἐχθρότητα τήν ὁποίαν ἀποδεικνύουν κατά τῆς πατρίδος μου διά τῶν προσβολῶν, τῶν παραβιάσεων, τῶν παραβάσεων, τῶν καταπατήσεων τῶν ἰσχυουσῶν συνθηκῶν καί τῶν ἀπαιτήσεών των εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος. Θά πάθουν ὅ,τι ἔπαθεν ὁ Μουσολίνι, ἐάν μᾶς ἐπιτεθοῦν!

Ε: Ποία ἡ γνώμη σας διά τό Κυπριακόν πρόβλημα:

Α: Δέν ἔπρεπε, νά ὑπάρχη καί πρέπει νά λυθῇ. Τό ἐδημιούργησαν αἱ συνθήκαι Ζυρίχης - Λονδίνου, τὰς ὁποίας ἐπέβαλον διά τῆς βίας καί ἀδικίας οἱ Ἕλληνες τῇ ὑποστηρίξει τῶν Η.Π.Α. Τὰς ὑπέγραψαν οἱ: Κ. Καραμανλῆς ὡς πρωθυπουργός τῆς Ἑλλάδος καί ὁ Μακάριος ὡς Πρόεδρος τῆς Κύπρου. Διά τήν ἀπελευθέρωσίν της ἀπό τήν Ἀγγλίαν ἠγωνίσθησαν οἱ Ἑλληνοκύπριοι. Ἡ Τουρκία τήν εἶχε πωλήσει εἰς τήν Ἀγγλίαν πρό 110 ἐτῶν, ἄρα δέν τήν ἐχρειάζετο. Τώρα τί τήν θέλει; Ὑπέγραψε τὰς συνθήκας ὡς ἐγγυήτρια τῆς ἀνεξαρτησίας της καί τώρα; Κατέχει σχεδόν τήν μισή καί ἀπειλεῖ νά πάρῃ καί τήν ὑπόλοιπον! Δηλαδή οἱ Ἑλληνοκύπριοι διά τοῦ αἱματός των ἐξεδίωξαν τοὺς Ἀγγλους ἀπό τήν νῆσον των, ἀντί δέ ενός καταπατητοῦ - τῆς Ἀγγλίας - διά τῶν συνθηκῶν αὐτῶν, ἔχουν δύο κατακτητάς: Ἀγγλίαν καί Τουρκίαν. Εἶναι δίκαιον αὐτό; Ἀσφαλῶς ΟΧΙ. Αὐτό ἰσχύει μόνον διά τὰ θηρία τῆς ζούγκλας καί διά τοὺς ἄδικους, ἐκμεταλλευομένους τήν δύναμίν των! Διά νά ἐπικρατήσῃ τό ΔΙΚΑΙΟΝ, θά πρέπει νά φύγουν ἀπό τήν Κύπρον ὅλαι αἱ Στρατιωτικάί Δυνάμεις τῶν ξένων Κρατῶν, καί νά ἀποκτήσουν τήν ἐλευθερίαν των οἱ κάτοικοί της, Ἑλληνοκύπριοι καί Τουρκοκύπριοι κατά τόν τρόπον πού ζοῦν εἰς ὅλα τὰ ἀνεξάρτητα κράτη, μέ τήν πλειοψηφίαν νά κυβερνᾷ, σεβομένη τὰς μειονότητας. Νά γίνουν δίκαιοι ὅλοι οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς! Νά γίνουν ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ἄλλως θά μισοῦνται θανασίμως καί ἀντί νά μειωθῇ ἡ τρομοκρατία, θά αὐξάνεται καί το μακελλεῖό θά συνεχίζεται. Τό πηγαίνουν γιά τρίτον παγκόσμιον πόλεμον; Ἀλλοίμονον! Τά τόσα πού ἐπάθαμεν μέ τοὺς δύο, τίποτε δέν ἐμάθαμεν; Πότε θά γίνωμεν ΑΝΘΡΩΠΟΙ;

Ε: Θά ἠθέλατε τήν ἔνταξιν τῆς Τουρκίας εἰς τήν Ε.Ε.;

A: 'Η Ε.Ε., εἶναι μία καλή ὑπόθεσις, ἕνα καλὸ σχῆμα, δέν γνωρίζω ὅμως, ἂν θά ὑπάρξῃ ἰσοτιμία μεταξὺ τῶν Κρατῶν ἢ θά ἰσχύσῃ ὁ νόμος “τό δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου” ἢ “τό τοῦ κρείσσονος συμφέρον”, ἢ “τό μεγάλο ψάρι τρώει τό μικρό”! Δέν θά ἤθελα τήν πολιοποίησην τῶν Ἑθνῶν, δηλαδή, νά διατηρήσῃ τό κάθε ἔθνος τίς ρίζες του, τήν θρησκείαν του, τήν γλῶσσαν του, τήν παράδοσίν του, τά ἥθη καί τά ἔθιμά του, χωρίς ὅμως φανατισμούς, φονταμενταλισμούς καί μίση. Κοινή πολιτική, κοινὸ νόμισμα, κοινή ἄμυνα. Ὑπ’ αὐτούς τοὺς ὅρους θά ἤθελα καί τήν Τουρκίαν εἰς τήν Ε.Ε. Ὅμως ἐπαναλαμβάνω, νά μή μᾶς ἐνοχλῇ, νά σέβεται τὰς συνθήκας πού ἔχουν συνυπογραφῇ, ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις τῶν δύο χωρῶν. Προσκαλῶ διὰ φιλικήν φιλοξενίαν καί συναδελφικὴν συζήτησιν ἕνα στρατηγόν σας, ὅποιον δεχθῇ.

E: Θά συνιστοῦσατε σήμερα στὸν Στρατόν τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὁποιασδήποτε χώρας ν’ ἀκολουθήσῃ τό παράδειγμά σας τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967;

A: Δέν δύναμαι νά ἀπαντήσω, διότι δέν γνωρίζω τὰ προβλήματα πού ὑφίστανται εἰς τήν παρίδα μου, κατὰ μείζονα λόγον εἰς τὰς ἄλλας χώρας. Ὅμως, ἐάν κάποιος Στρατηγός, ἢ καί κατωτέρου βαθμοῦ Ἀξιωματικός, βλέπει τήν πατρίδα του νά εὐρίσκεται εἰς τό χεῖλος τῆς ἀβύσσου καί δύναται νά τήν σώσῃ, ὀφείλει νά τό πράξῃ, ἀδιαφορῶν διὰ συνεπείας τῆς μορφῆς πού ὑπέστην καί ὑφίσταται ἐπὶ τριακονταετίαν. Ὁ ὑπέρτατος νόμος εἶναι ὁ νόμος τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος. “Μητρός τε καί πατρός τε καί τῶν ἄλλων προγόνων καί σεμνώτερον, καί ἀγιώτερον... τοῖς νοῦν ἔχουσιν, ἐστὶν ἡ Πατρίς”.

Ἐάν τήν σώσῃ δέν θά πρέπει νά ἀπαιτῇ οὔτε εὐγνωμοσύνην, οὔτε ἀμοιβήν οἰασδήποτε μορφῆς. Ἐάν παρά τήν διάσωσίν της τιμωρηθῇ ἔστω καί ἀδίκως - π.χ. ...- δέν πρέπει νά παραπονῇται, ὅμως ὀφείλει νά ἀγωνίζεται διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ὕβρεων κ.λ.π...Οἱ ἀποφεύγοντες νά πράξουν τό καθήκόν των εἶναι ἀνάξιοι τῆς ὀντότητός των, ἐάν βεβαίως δύνανται νά τό πράξουν καί στρουθοκαμηλίζουν! “Ἐνας θρησκευόμενος πού μισεῖ, ἢ σκοτώνει ἄλλον διότι πιστεύει ἄλλην ἀπὸ τήν ἰδικήν του θρησκείαν εἶναι ἀνθρωποειδὲς θηρίον τῆς ζούγκλας”!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

ΜΕ ΑΡΕΤΗΝ ΚΑΙ ΟΡΑΜΑ

“ Νοῦς ὑγιής ἐν σώματι ὑγιεῖ ”

“ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ”

10.06.03

Εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ νοῦς - ἡ φαιά οὐσία - “κατοικεῖ” ἐντός τοῦ κρανίου μας, ἐξ οὗ καί “τρίκυμία ἐν κρανίῳ”... ἐνίστε!

Αὐτή ἡ φαιά οὐσία - ὁ νοῦς - εἶναι ὁ κυβερνῶν ἅπαντα τὰ ὄργανα τοῦ σώματός μας. Καί τὰ κατευθύνει κατ’ ἀπόλυτον ἰδικήν του ἐπιθυμίαν. Θά ἔλεγον δικτατορικῶς, ἀλλὰ διὰ νά μή συγχυθῇ ἡ φαιά... τῶν Σταλινοδημοκρατῶν, ἃς ὀνομάσω τήν μέθοδόν της “προεδρικήν” καί μάλιστα... Σημιτικήν, νῦν ἡγεμονεύοντος...

Διὰ νά κυβερνᾷ σωστά, λογικά, θά πρέπει νά εἶναι ὑγιής, πού προϋποθέτει ὑγείαν τοῦ σώματος, ἐν τῇ ὁλότητί του καί πρωτίστως τοῦ στομάχου του, ἀφοῦ διὰ τῶν διεργασιῶν, τῶν ἐντός αὐτοῦ εἰσαγομένων τροφῶν, λειτουργοῦν ἅπαντα τὰ ὄργανα τοῦ σώματος, μεθ’ ὧν καί τό σημαντικώτατον ὁ ΝΟΥΣ. Τροφή, σπουδαῖον καί ἀπαραίτητον τῆς ζωῆς ὑλικόν. Ναί, ὅμως, θά πρέπει νά γίνηται καλή ἐπεξεργασία ἐντός τοῦ στομάχου. Πρὸς τούτοις, ἀπαιτεῖται: α) ἀναγκαιοῦσα ποσότης, ὄχι φόρτωσις, ὄχι κενόν, ὅ,τι χρειάζεται καί καλή πολυτοπίη ἐντός τοῦ στόματος, διὰ νά μή ταλαιπωρῇται ὁ στόμαχος. “Ἐχε... τόν στόμαχόν σου ἐλαφρύν, Ἰατρόν δέν ἔχεις χρειάν”, μᾶς λέγει ὁ Ἰατρός τῶν Πνευμάτων καί τῶν σωμάτων ἡμῶν. Ἔνα, λοιπόν, “ΔΙΑΙΤΑ”. Δεύτερον, ἀσκήσις, δηλαδή, γυμναστική καί βάσει αὐτῶν, ἄθλησις. Διανύοντες τό ἕνα ἔτος, περίπου, πρό τῆς ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ, τήν ὁποίαν ἐκερδίσσαμεν μέ τόσους κόπους καί ἀξίζουν παντός ἐπαίνου ὅσοι ἐμόχθησαν διὰ τήν ἐπιτυχίαν αὐτήν, ὀφείλομεν νά πράξωμεν ὅ,τι πρέπει διὰ νά ἀποδειχθῇ ἡ Πατρίς μας ἰκανή νά διεξαγάγῃ αὐτή - ἡ α΄ διδάσσα - εἰς τόν τόπον αὐτῆς - εἰ δυνατόν καί εἶναι - εἰς τήν Ὀλυμπίαν τῆς Ἡλίδος ὅπου τότε ἐτελοῦντο ἀνά 4ετίαν, ὅπως ἐτελοῦντο καί διὰ τόν σκοπόν τόν ὁποῖον ἐπεδίωκον.

Ποῖος ὁ σκοπός; Ἡ εὐγενής ἄμιλλα, τό εὖ ἀγωνίζεσθαι - ὁ ἀγών ὑπεροχῆς - ἡ ἀπόκτησις σώματος ὑγιοῦς κατὰ πάντα ὁπότε καί ὁ νοῦς, τό οὐσιωδέστερον ὄν τῶν πάντων θά εἶναι ὑγίης, ὁπότε δέν θά ἔχωμεν τρικυμίαν ἐν τῷ κρανίῳ, θά ἔχωμεν εἰρήνην ἐν ἡμῖν.

Μέ τήν εὐγενῆ ἄμιλλάν των, οἱ ἀγωνιζόμενοι διά τόν κότινον στέφανον τῆς νίκης, νέοι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος μας, ἐπλάθον ἓνα σῶμα Ἀπόλλωνος καί ἓνα πνεῦμα Ἀθηνᾶς. Παρελαύνοντες πρό τῶν γερόντων - πατέρων των - μετά τήν λῆξιν τῶν ἀγώνων, οἱ γέροντες σείοντες τήν κεφαλήν των, ἀναμνησκόμενοι τά “περασμένα” των ὅμοια, ἔλεγον: “Ἀμες = ἡμεῖς - ποκ’ ἦμες = κάποτε εἴμεθα - ἀλκιμοι νεανίαί = ἰσχυροί νέοι”. Οἱ νέοι ἀπίντων: “ἄμες δέ γ’ ἐσμέν = ἡμεῖς δέ, βεβαίως εἴμεθα τώρα ἀλκιμοι”. Οἱ δέ παῖδες ἀνεφώνουν: “Ἀμες δέ γ’ ἐσόμεθα πολλῷ κάρρονες = Ἡμεῖς δέ, θά γίνωμεν κατὰ πολύ καλλίτεροι ὅλων σας”. Νά κάμωμεν σύγκρισιν; Περιπτόν. Τί πρέπει νά γίνη α) διά τούς ἐν ὧν Ὀλυμπιακοῦς ἀγῶνας εἰς τήν κοιτίδα τῆς γεννήσεώς των, β) διά τό μέλλον: α) Νά ἐπιτύχη ἡ ΟΛΥΜΠΙΑΣ αὐτή τῆς πατρίδος μας καλύτερα ἀπό ὅσας ἔχουν γίνει μετά τήν 1ην ἐπανάληψιν των τῷ 1896 ἐδῶ, εἰς τόν ὅχι γενέθλιον τόπον των ἀλλ’ εἰς τάς Ἀθήνας. β) Νά στέψη ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΣ ὅσον τό δυνατόν περισσοτέρους, εἰ δυνατόν, εἰς ἀναλογίαν πληθυσμοῦ κατοίκων, νά εἴμεθα πρῶτοι εἰς χρυσοῦς καί ἰδιαιτέρως εἰς τόν Μαραθώνιον = ἀγών δρόμου ἀντοχῆς, θά πρέπει νά εἶναι Ἑλλήν ὁ Χρυσοῦς Μαραθωνοδρόμος. Εἶναι ἐντροπή νά μᾶς τόν παίρνουν ἄλλοι ἀκόμη καί ἐκτός Ἑλλάδος διεξαγομένους. Δέν τό θεωρῶ δύσκολον, οὔτε ἀδύνατον. “Τά ἀδύνατα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, δυνατά παρὰ τῷ Θεῷ” καί ὁ Θεός ἔχει ἀποδείξει ὅτι εἶναι ΕΛΛΗΝ. Μᾶς σώζει πάντοτε ἀπό τάς καταστροφάς, τάς ὁποίας ὑφίστάμεθα ἐκ τῶν σφαλμάτων ἡμῶν τῶν ἰδίων, συνήθως. Καί ἔφθασεν εἰς τό σημεῖον αὐτό, ὁ ἀείμνηστος Χαρίλαος Τρικούπης, νά ζητήσῃ ἀπό ὅλους μας νά κλίνωμεν τό ῥῆμα πταίω εἰς ὅλα τά πρόσωπα ἐνικοῦ τε καί πληθυντικοῦ. Νά ξαναενθυμηθῶμεν καί τά τελευταῖα λόγια τοῦ ναυάρχου Μιαούλη: “ὅσα ἐζήτησα εἰς τήν ζωήν μου τά ἀπῆλαυσα. Εἶδον τήν πατρίδα μου ἐλευθερωμένην καί αὐτή ἦταν ἡ μόνη μου προσμονή...”.

Πρέπει νά ἀπελευθερωθῇ ἡ ἡγεσία μας ἀπό τήν ἐπιρροήν τῶν ξένων ἰσχυρῶν. Εἴμεθα εἰς γενναῖος καί ζωντανός Λαός, ὁ ὁποῖος ἡνωμένος κάτω ἀπό συνετήν καί σώφρονα ἡγεσίαν, μεγαλουργεῖ. Εἶχεν εἶπει κάποτε ὁ Βίσμαρκ: “Ἡ ζωπικότης τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς εἶναι ἀξιοθαύμαστος· ἐάν δέν κατετρώγετο ἀπό ἐσωτερικάς ἔριδας θά εἶχε κατακτίσει ὁλόκληρον τόν κόσμον καί τοῦτο θά ἦτο πρὸς ὄφελος τοῦ κόσμου!”. Χρειαζόμεθα ἡγεσίαν, ἡ ὁποία νά ἐνώνῃ, ἡ ὁποία νά ἀγαπᾷ, νά συγχωρῇ, νά κυβερνᾷ δικαίως τούς πάντας προσηλωμένη αὐστηρῶς εἰς τό Σύνταγμα, τούς νόμους, τό πρόγραμμα καί τās ὑποσχέσεις της. Νά λέγῃ καί νά μὴ ξελέγῃ, κυρίως δέ, νά πράττῃ.

Ὁ Ναπολέων ἔλεγε: “... δῶστε μου μπτέρες, νά σᾶς κάμω Γαλλίαν...”. Ἡμεῖς τί θά ἠθέλαμεν διά νά οἰκοδομήσωμεν Ἑλλάδα; Μπτέρα Σπαρτιάτισαν, ἡ μπτέρα Λήδαν, τήν μπτέρα τῶν Διοσκούρων, οἱ ὁποῖοι στεφανωμένοι μέ τόν κότινον τῆς

νίκης εις τούς 'Ολυμπιακούς αγῶνας ἐσθήκωσαν τόν πατέρα των Διαγόραν τόν Ρόδιον υἱόν τοῦ Δαμάγηντος, εις τούς ὧμους των, μαζί μέ τό ἄρμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο οὗτος καί ὁ κόσμος ἐπευφημῶν, ἐβόα: “κάθανε Διαγόρα...”· δηλ. πέθανε Διαγόρα, ἀρκετή ἡ δόξα σου. Τί ἄλλο περιμένεις; νά ἀνεβῇς στόν 'Ολυμπον νά γίνης Ζεύς; Εἶς ὁ Θεός, ὅχι δώδεκα, φίλοι Δωδεκαθεῖσταί! Τό ποτάμι ἅπαξ ἐστράφη πρὸς τά ὀπίσω. Τό ποτάμι τό διέβημεν καί πάει... δέν τό ξαναδιαβαίνομεν, μίαν φοράν περνιέται... 'Ο Μαραθώνιος δέν εἶναι ποτάμι· εἶναι δρόμος ἀντοχῆς καί ἐπιτυχάνει νίκην ὕστερον ὑπομονετικῆς προπαρασκευῆς, συνεχοῦς ἐπιμονῆς, πίστεως καί προσευχῆς...

“Ἕλληνες Μαραθωνοδρόμοι, ἔχετε ἐνώπιόν σας περί τὰς τετρακοσίας ἡμέρας μέχρι τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἀθλήματος. Ἐάν θελήσετε, μπορεῖτε νά στεφανωθῆτε καί νά δοξασθῆτε. "Οπου ὑπάρχει ἕνα “θέλω” ἐκεῖ εὐρίσκεται καί ἕνας τρόπος τῆς ἐπιτυχίας. Θελήσατε, ἀρχίσατε, ἢ ἂν ἔχτε ἀρχίσει, ὡς ἐλπίζω, συνεχίσατε ἐντονώτερον καί ὁ Θεός θά σᾶς βοηθήσῃ.

Προσεύχομαι νά εἶναι "Ἕλλην ὁ νικητής τοῦ Μαραθωνίου καί ὁ Θεός - λέγεται - εἰσακούει τὰς προσευχὰς τοῦ φυλακισμένου καί δὴ τοῦ ἀδίκως! "Ἡ εὐγενῆς ἄμιλλα τῶν ἀθλητῶν, ἀμείβεται. "Υπόσχομαι νά ἀφιερῶσω εἰς τόν δαφνοστεφῆ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΝ "Ἕλληνα Μαραθωνοδρόμον, τὰ τέσσαρα βιβλία μου ἢ καί τό πέμπτον, ἐάν ἕως τότε θά τό ἔχω ἔτοιμον, ὡς ἐλπίζω καί προσπαθῶ... μαζί σου φίλε Μαραθωνοδρόμε, μή ἔχων κάτι πολυτιμότερον τούτων καί τῆς εὐχῆς μου.

Καλὴν τύχην, καλὴν ἐπιτυχίαν, καλὴν νίκην εἰς ὅλους τούς ἀθλητάς, ἰδιαίτερώς τούς ΕΛΛΗΝΑΣ! 'Ο Θεός μαζί σας, ὁδηγός, σύμβουλος, προστάτης καί χορηγός φωτισμοῦ καί δυνάμεως... ἀρετῆς.

Μέ ἀγάπην, εὐχὰς καί τιμὴν.

Τῶν ἡρώων αἱ στιγμαί

28 Ὀκτωβρίου 2003

Φίλε κύριε Διευθυντά, φίλοι μου ἀναγνώσται, χιλιάκις συγγνώμην, διότι ὑποχρεοῦμαι νά μεταθέσω καί πάλι τὴν ἑναρξιν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν ἐπικεφαλίδι θέματος. Τό ἀπαιτεῖ καί τό ἐπιβάλλει ἡ ἀγία, ἡ λαμπερή καί φωτεινὴ ἔνδοξος ἡμέρα τοῦ ΟΧΙ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. "Ἐπρεπε νά ἔχω πράξει τοῦτο - τὰ κατωτέρω - τὴν Κυριακὴν 26 Ὀκτωβρίου. "Ἰδού τό σφάλμα τῆς συγγνώμης μου, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπαφίεμαι εἰς τὴν χριστιανικὴν μεγαλοψυχίαν σας. "Ἐπρεπε, ὡς λαβὼν μέρος εἰς ἐκεῖνο τό "Ἔπος τοῦ 1940 - ἔπρεπε - νά προσκαλέσω καί ὑμᾶς εἰς μίαν ὁμόψυχον κατανυκτικὴν προσευχήν, νά ἱκετεύσωμεν τόν Κύριον ἡμῶν "Ἰησοῦν Χριστόν, νά ἀναπαύῃ ἐν Παραδείσῳ τὴν ἡρωϊκὴν καί ἐνάρετον ψυχὴν τῶν τριῶν δημιουργῶν καί κυρίων συντελεστῶν τοῦ "Ἐπους ἐκείνου, τό ὁποῖον ἀνεβίβασεν εἰς τὰ Οὐράνια τὴν λατρευτὴν μας Πατρίδα "Ελλάδα, ἥτοι: Τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β', τοῦ πρωθυπουργοῦ "Ἰωάννου Μεταξᾶ

καί τοῦ ἀρχιστρατήγου Ἀλεξάνδρου Παπάγου. Καί θά ἦτο ἀσυγχώρητος ἁμαρτία μου, ἐάν δέν ἔπραττον τό αὐτό, ἐξ Ἰσου καί διὰ τούς ἡρωϊκῶς ἀγωνισμένους καί πεσόντας εἰς τά πεδία τῶν μαχῶν, ὑπερασπιζομένους τήν ἀκεραιότητα καί ἀνεξαρτησίαν τῆς Πατρίδος μας καί τήν ἐλευθερίαν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τοῦ ἔθνους μας. Ἰδιαιτέρως ποιοῦμαι μνηΐαν εἰς τούς γενναίους συμπολεμιστάς μου τούς ἡρωϊκοὺς ἱππεῖς τῆς Ἰλῆς Πολυβόλων, τῆς ὁποίας τήν διοίκησιν μοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ Πατρίς καί ἐπίσης τούς ὑπὸ τήν διοίκησίν μου Ἀξιωματικούς, Ὑπαξιωματικούς καί Ὀπλίτας τοῦ 5ου λόχου τοῦ 11ου Σ.Π. Τριπόλεως. Τούς ἐπιθυμοῦντας νά ἐνημερωθοῦν πλήρως τά γεγονότα αὐτοῦ τοῦ δοξάσαντος τήν Πατρίδα μας Ἐπους, παραπέμπω εἰς τό 4ον βιβλίον μου “Ὀδοιπορικόν ἐνός Στρατιώτου 90 ἐτῶν” σ.σ.: 65 ἕως 153.

Τό τί ἦτο ἐκεῖνο τό “ΟΧΙ” καί ποῖος τό εἶπεν, εἶναι πολυσυζητημένον καί ὑπό πολλῶν σχολιασθέν, ἀναλόγως τοῦ ψυχικοῦ περιεχομένου ἐκάστου τῶν ἀσχολουμένων μέ αὐτό. Οἱ σώφρονες, οἱ τά ἀληθῆ λέγοντες, οἱ πραγματικοί ἀγνοοῖ Ἕλληνες Πατριῶται λέγουν ὅτι τό εἶπεν ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, ὁ τότε πρωθυπουργός, διότι εἰς αὐτόν ἀπετάνθη ὁ πρωθυπουργός τῆς Ἰταλίας διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ του, Ἐμμανουέλε Γκράτσι. Εἰς αὐτόν καί δι’ αὐτοῦ εἰς τόν πρωθυπουργόν τῆς Ἰταλίας Μπενίτο Μουσολίνι ἐλέχθη τό “ΟΧΙ” ἀπό τόν Ἰωάννην Μεταξᾶ “μέσα στό βαθύ σκοτάδι στίς τρεῖς ἡ ὥρα τό πρωῒ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940”. Κανείς ἐξ ἡμῶν καί ὑμῶν δέν ἠρωτήθη, οὔτε ἔλαβε γνῶσιν τοῦ τελεσιγράφου τῆς Ἰταλίας, παρά μόνον μετά τήν ἀνακοίνωσιν τοῦ θέματος ὑπό τῆς κυβερνήσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Ὁ γράφων ταῦτα, τό ἐπληροφορήθην ἀπό γειτόνισσάν μου τήν πρωῒαν, περί ὧραν ἐβδόμην, ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας μου καί πορευόμενος διὰ τήν μονάδα μου.

Δέν ἀπευθύνονται οἱ ἡγέται τῶν Κρατῶν εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν κατοίκων... Ἀπευθύνονται πρὸς τόν ἡγέτην τοῦ Λαοῦ καί ἡγέτην τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος μας τότε κατὰ θεϊκόν σχέδιον, ἦτο ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς. Ἐκεῖνος προέβλεψε, προπαρεσκεύασεν ἐντός μιᾶς τετραετίας ἀφ’ ἧς ἀνέλαβε τήν ἐξουσίαν, τά πάντα. “Ἦνωσε τούς ἀλληλομισουμένους Ἕλληνας καί ἀλληλοσκοτωνομένους ἀπὸ τοῦ ἔθνοκτόνου διχασμοῦ τοῦ ἔτους 1914. Ὁ Μεταξᾶς εἶπε τό ΟΧΙ! “Βεβαίως τό εἶπε καί ὁ λαός, ἀφοῦ ὅμως, τό εἶχεν εἶπει ὁ Μεταξᾶς”. Αὐτό εἶπεν ὁ ἐντιμος, συνετός καί σώφρων, πρῶν πρωθυπουργός, διαπρεπής συγγραφεύς καί Ἀκαδημαϊκός Παναγιώτης Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος μάλιστα εἶχεν ἐκτοπισθῇ ὑπὸ τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος τοῦ Μεταξᾶ.

Αἰωνία σας ἡ μνήμη: Βασιλεῦ Γεώργιε Β΄, Πρωθυπουργέ Ἰωάννη Μεταξᾶ, Ἀρχιστράτηγε Ἀλέξανδρε Παπάγε καί ὅλοι ὑμεῖς παντός βαθμοῦ καί χωρὶς βαθμούς, ἀθάνατοι ἦρωες. Ὁ Θεός νά σᾶς ἀναπαύῃ ἐν Παραδείσῳ μετὰ τῶν ἁγίων. Ἡμεῖς οἱ ζῶντες, ἃς ὑποσχεθῶμεν ὅτι θά τούς μιμηθῶμεν ἐάν, ὃ μή γένοιτο, δεχθῇ ἡ πατρίς μας ἀπειλήν. Ὁ γράφων, 92 ἐτῶν μετ’ ὀλίγον, τό ὑπόσχομαι.

Ἐρρωσθε ἐν ἀγάπῃ καί ἐνότητι.

“Τά παραλειπόμενα” (Α΄)

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

06.10.03

Φίλε κύριε Διευθυντά, φίλοι αναγνῶσται:

Εἰς τό νέον κεφάλαιον μέ τό ὁποῖον θά σᾶς ταλαιπωρήσω ἀπό τῆς Κυριακῆς 09.11.03, δίδω τόν τίτλον: “Τά παραλειπόμενα”.

Μέρος 1ον Α΄

Εἰς τό κεφάλαιον τοῦτο, τό περιεχόμενον τοῦ ὁποίου, ἐλπίζω νά σᾶς ἱκανοποιήσῃ - τήν περιέργειαν - εὐρίσκεται τοποθετημένον εἰς τόν γηράσκοντα καί συνεχῶς συρρικνούμενον νοῦν μου εἰσερχόμενον τήν 08 Νοεμβρίου τοῦ λήγοντος ἔτους, εἰς τό 92ον ἔτος! Καί διά νά ἀρχίσωμεν μέ πνευματικήν ὄρεξιν, σᾶς ἀφηγοῦμαι ἕνα ἀνέκδοτον. Τό παραθέτω διά νά ἐπικαλεσθῶ, εὐκαίρως καί ἐκ προοιμίου τήν ἐπιείκειάν σας, ἐάν σᾶς ἀπογοητεύσω: Ἰσχυρίζονται οἱ ἱατροί - ὄχι ὅλοι - ὅτι ὅσον γηράσκει ὁ ἄνθρωπος, τόσον συρρικνοῦται τό μυαλό του καί περνᾷ τάς ἐξῆς τέσσαρας φάσεις: 1η, λησμονοῦμεν τά ὀνόματα γνωστών μας προσώπων. 2α, λησμονοῦμεν τόν ἀριθμόν τοῦ τηλεφώνου μας! Σκεφθῆτε, αὐτό συνέβαινε ὅταν εἶχομεν ἕνα σταθερόν, τώρα πού κουβαλᾷμε καί δεύτερον, τό κινητόν, τί νά κάνῃ τό κατακαημένο, τό γηρασμένο “κομποῦτερ” μας! 3η, ξεχνοῦμεν νά κουμπώσωμεν τό παντελόνι μας! Προσοχή, δέν ἀφορᾷ τό ἀσθενές - πανίσχυρον - φῦλον! 4η καί τέλος, ὅχι τετέλεσται, ξεχνοῦμεν νά ξεκουμπώσωμεν τό παντελόνι... καί τρέχει ἡ κατακαημένη ἡ σύζυγος νά μᾶς τό στεγνώσῃ νά τό σιδερώσῃ καί... κάποια ἄλλη φορά θά σᾶς διηγηθῶ ἕνα πραγματικόν περιστατικόν πού συνέβη εἰς τόν - πατέρα τῆς νίκης τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου - τόν πρωθυπουργόν τῆς Ἀγγλίας Οὐῆνστον Τσώρτσιλ κατά τό συνέδριον τῆς Γιάλτας, μεταξύ τῶν δύο ἄλλων συμμάχων, Προέδρου τῶν Η.Π.Α., Φραγκλίνου Ρούσβελτ καί τοῦ Προέδρου τῆς Ῥωσίας Ἰωσήφ Στάλιν, εἰς τό συνέδριον ἐκεῖνο μετεῖχον καί οἱ Ὑπουργοί Ἐξωτερικῶν τῶν Κρατῶν αὐτῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σᾶς βεβαιῶ ὅτι πρό ὀλίγων ἡμερῶν, ἐπικειμένης τῆς “ἁγίας μέρας τοῦ ΟΧΙ”, ἠρώτησα τρεῖς φοιτητάς πού μέ ἐπεσκέφθησαν: Τί σᾶς λέει τό ὄνομα Τσώρτσιλ; Ἐπικολούθησε “σιγή ἰχθύος”. Πταίομεν ὅλοι! Πρωτίστως οἱ ἀρμόδιοι τῆς ἐθνικῆς Παιδείας, ἀλλά καί ἡμεῖς οἱ γονεῖς, κυρίως οἱ παπποῦδες, οἱ μετασχόντες εἰς ἐκεῖνον τόν ἀπάνθρωπον πόλεμον. Ἐλπίζω νά συγχωρηθῇ ἡ παρένθεσις. Δέν βλάπτει. Ἄς γίνη μάθημα...

Καί μετὰ τήν παρένθεσιν, τί νά ἐκθέσω πρῶτον, ποῖον δεύτερον καί τί νά καταλέξω; Θά σᾶς ἐκακοφαίνετο ἐάν σᾶς ἀνέφερα κάποια παιδικά, ἐφηβικά κ.λ.π., παλαιά περιστατικά διά περισσότεραν φιλικήν ἐπικοινωνίαν; Διαπράττω τό ὀρθόν ἢ λάθος καί περιμένω τηλεφώνημά σας. Νά συνεχίσω τοιαῦτα, ἢ θέλετε νά σᾶς ἀποκαλύψω μόνον τά σοβαρά γεγονότα - περιστατικά - τῆς περιόδου διακυβερνήσεως τῆς Πατρίδος μας ἀπό 21ης Ἀπριλίου 1967 μέχρι καί τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1973, πού μετεῖχον τῆς ἐθνικῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως ὡς

Ἵπουργός Ἑσωτερικῶν κατὰ τοὺς πρώτους ὀκτώ μῆνας καὶ ἐν συνεχείᾳ καὶ Ἐντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως; Ἀρχίζω μέ παιδικόν, ἓνα, ἐκ τῶν παραλειφθέντων ἀπὸ τό 4ον βιβλίον μου: “Ὁδοιπορικόν Ἐνὸς Στρατιώτου 90 ἐτῶν”. Λυποῦμαι διότι ἀποκαλύπτω μίαν ἀδυναμίαν μου - παιδικήν - ἡ ὁποία διειρηθῆν ἢ μᾶλλον συνεχίζεται, εἰς μικρόν, ἔστω βαθμόν. Ποία ἡ ἀδυναμία, ἄλλος θά τήν ἔλεγε χούϊ - κόμπυ - συνήθειαν, πείραγμα. Μοῦ ἤρесе νά πειράζω καὶ διὰ τοῦτο ὁ θεῖος μου ὁ σμαρᾶς Παττακός Μανώλης μέ ἀπεκάλει, διαβολάκι! Ἀρχίζω καὶ κρίνατε καὶ συμπεράνατε καί... ἐνημερώσατέ με τηλεφωνικῶς - 2512.415 ἢ κινητόν 6977777031, δέν συνεβουλεύθην τόν τηλεφωνικόν κατάλογον καὶ ἄρα δέν εὐρίσκομαι εἰς τήν 2αν φάσιν... -, θέλετε νά ἀναφέρω “παιδικές μου ἁμαρτίες;”. Ἐχω πολλές, ὅπως καὶ σεῖς, ὅπως ὅλα τά παιδιά, τά ἀναμάρτητα: “ἄφετε τά παιδιά ἐλθεῖν πρὸς με...”. Λυποῦμαι, φίλοι μου, διακόπτω διότι συνέβη βλάβη καὶ πρέπει νά θεραπευθῇ ἐπείγοντως. Ἦρθαν δύο ἠλεκτροτεχνῖται τῆς Ἑταιρείας... Ἡρώτησα καὶ ἰδοὺ ἡ στιχομυθία: Ἐγώ. Ε: Ὑπηρετήσεις στό Στρατό; σέ ποῖο ὄπλο; πότε; Αὐτός - Α: Ὑπηρετήσα στό Σ.Ε.Μ., πρὶν 2 χρόνια, Σπάρτη, Ἔβρο. Ε: Πέρασες καλά; Α: Ναί. Ε: Ἄν μᾶς ἐπιτεθοῦν οἱ Τούρκοι θά πολεμήσης ὅπως ἐμεῖς τοὺς Ἰταλούς καὶ Γερμανούς; Α: Ὁχι. Δέν εἶμαι κορόϊδο! Γιατί νά σκοτωθῶ, γιά τοὺς 300 κλεφταράδες Βουλευτές; Ε: Ὁχι παιδί μου. Δέν εἶναι κλεφταράδες, ἢ τουλάχιστον δέν εἶναι ὅλοι, ἀλλὰ δέν θά πολεμήσωμεν γιά τοὺς 300 ἢ τοὺς 1000, θά πολεμήσωμεν διὰ τήν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος μας, διὰ τήν τιμὴν μας, διὰ τήν ἐλευθερίαν μας... Α: Αὐτά δέν μέ ἐνδιαφέρουν καθόλου... Ε: Δηλαδή θά δεχθῆς εὐχαρίστως ἐδῶ στήν πατρίδα μας, τοὺς Τούρκους Στρατιώτες; Α: Γιατί ὄχι; Ε: Γιατί θά σέ πιάνουν στόν δρόμον καὶ θά σοῦ λένε, κατέβασε τό παντελόνι σου καὶ σκύψε... Α: ...μ' ἐκοίταξεν ἀμίλητος! Ε: Παιδί μου, ἐγώ καὶ ἡ γενιά μου ἐπολεμήσαμε 10 χρόνια γιά νά εἴμεθα ἐλεύθεροι καὶ νά μὴ κατεβάζουμε τά παντελόνια μας στοὺς ἐχθρούς μας... Α: Μά τώρα τά κατεβάζουμε μέ τό ζόρι στοὺς ἀλλοδαπούς... Ε: Ὁχι παιδί μου, ὄχι μὴν ἀπελπίζεσαι. Πόσων χρονῶν εἶσαι; Εἶσαι παντρεμένος; Α: Εἶμαι ἀπελπισμένος, δουλεύω σκληρὰ πληρώνομαι λίγα, δέν μέ φθάνουν γιά νά ζήσω οὔτε τόν ἑαυτό μου, θέλεις νά παντρευθῶ; Πῶς νά ζήσω τήν γυναῖκα ἢ καὶ παιδιά; Ἐχω τήν κοπελιά μου, δουλεύει κι αὐτὴ καὶ βολευόμαστε... Ε: Νά τήν παντρευθῇς, νά μέ καλέσης στόν γάμο σου, νά κάμης παιδιά νά φυλάξωμεν τήν πατρίδα μας ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Θά διορθωθοῦν τά πράγματα, σιγά - σιγά! Ὑπῆρξαν καὶ χειρότερα κι ὅμως διωρθώθηκαν, θά σάξουν, ἂν τό θελήσωμεν ὅλοι. Νά μὴν ὑβρίζωμεν ὁ ἓνας τόν ἄλλον, νά μὴ πιστεύωμεν αὐτά πού ἀκοῦμεν ἢ διαβάζωμεν στίς φυλλάδες ἀλλὰ αὐτά πού βλέπομεν καὶ αὐτά πού μεταξύ μας συζητοῦμεν. Καὶ ἐπειδὴ σοῦ ἐφάνηκε παράξενο καὶ ἀπίστευτο τό ὅτι ὁ κατακτητὴς Στρατιώτης θά σέ διατάξῃ νά τά... κατεβάσης καὶ νά σκύψης..., πίστεψέ με, εἶδα κατὰ τήν κατοκὴν, 1941/44 στρατιώτην, ἓνα σούρουπο, ἐδῶ στήν γειτονιάν μου νά ἀρπάξῃ μιά κοπέλλα νά τήν σκύβῃ καί... ἔτρεξα τόν ἄρπαξα... ἐγύρισε πίσω μέ ἄρχισε κλωτσιές, ἔτρεξαν ἄλλοι δύο καί...!

Παιδιά μου, Ἑλληνόπουλα περνοῦμεν μίαν δύσκολην περίοδον! Ἔχετε δίκιο

νά διαμαρτύρεσθε. Δέν ἐπιτρέπεται ὅμως ν' ἀπογοστευθῶμεν. Ἐπιβάλλεται, εἶναι ἀνάγκη νά ἐνωθῶμεν - ὅπως τότε, τό 1940 μέ τό "ΟΧΙ" τοῦ Μεταξᾶ - τώρα, νά τό ποῦμεν ὅλοι, νέοι καί γέροι, νά ρίξωμεν ἔξω ἀπό τίς καρδιές μας τά μίσση, τίς κακίες, τοὺς φανατισμούς γιά τά κόμματα καί τά κομματόσκυλα, νά στείλωμε στόν διάβολον αὐτοὺς πού ὑβρίζουν ζωντανούς καί πεθαμένους... Τί σοῦ φταίω ρέ κύριε Τζαννετάκο - Ὑπερνομάρχα! - καί μέ βρίζεις; Τί σέ πείραξε βρέ ἀκριβοπληρωμένε, ἀναιδέστατε κ. Χατζηνικολάου, ἡ παρουσία μου στό μνημόσυνον τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ; Μήπως ἤθελες νά μέ δῆς στό μνημόσυνον τοῦ Ἄρη Βελουχιώτη πού ἐγέμισε τήν πηγάδα τοῦ Μελιγαλᾶ μέ χιλιάδες κατακρεουργηθέντες ὑπ' αὐτοῦ Ἕλληνας, ἐπειδή δέν ἦσαν καί δέν ἤθελαν νά γίνουν σύντροφοί του; Μήπως θά πρέπει νά πῇ κάποιος στήν μανούλα σας νά διακόψῃ τόν θηλασμόν; Ἀπογαλακτισθῆτε ἐπιτέλους! Γίνετε ἄνδρες! Μή βρίζετε τοὺς γονεῖς σας, τοὺς ἐνδόξους τοῦ Ἐπους τοῦ 40/41, παπποῦδες σας! "... ὁ κακολογῶν τόν πατέρα ἢ τήν μητέρα αὐτοῦ, θανάτω θανατούσθω...". Καί ἐπειδή πλησιάζει ἡ "μεγάλη" πανήγυρις τοῦ ἠρωϊκοῦ Πολυτεχνείου" καί θά πιάσουν μερικές μανάδες ἀπό τά χεράκια τοὺς τρυφεροὺς βλαστοὺς των νά τοὺς ὀδηγήσουν στήν "δολοφόννα" πόρτα του - τοῦ ἠρωϊκοῦ - γιά νά καταθέσουν τό κόκκινό τους γαρύφαλλον στήν μνήμην τῶν μυριάδων νεκρῶν - κατά τόν τότε Δήμαρχον Ζωγράφου, φίλον μου κ. Μπένην Δημ.,- οὐδενός ὑπάρξαντος νεκροῦ, διότι οὔτε εἷς ἐφονεύθη εἰς τό Πολυτεχεῖον, οὔτε ἔξω ἀπ'αὐτό, φοιτητής. Νόμος ἐψηφίσθη καί ὑφίσταται. "Ὅποιος ἔχει συγγενῇ σκοτωμένον στό Πολυτεχεῖον, δικαιούται συντάξεως. Ἐχουν παρέλθει τριάντα χρόνια ἀπό τῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου, οὐδεὶς ὑπέδειξε σκοτωμένον. Ἄς σοβαρευθῶμεν ἀδελφοί μου Ἕλληνες. Οἱ ἥρωες ἐπολέμησαν ὡς Ἕλληνες κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος μας, Ἰταλῶν, Γερμανῶν, τά ἔτη 1940 - 1944. Οἱ ἥρωες" τοῦ Πολυτεχνείου - νήπια - αὐτοενηκλείσθησαν εἰς τό ἄσυλον... διὰ νά διώξουν τήν "χούνταν" ἀπό τήν ἐξουσίαν! Ἡ "χούντα", ὅμως, εἶχε φύγει, ἀπό μόνη της, πρὶν 46 ἡμέρας. Ποίαν χούνταν ἔδιωξαν; Ἐδιώξαν τήν κυβέρνησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ Μαρκεζίνη πού ὠδήγει εἰς ἐκλογάς καί ἔφεραν εἰς τήν ἐξουσίαν τό καθεστῶς τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973 - μίαν ἐβδομάδα μετὰ τό "ἠρωϊκόν" καί ἀνέβαλαν τὰς ἐκλογάς ἐπὶ ἓνα ἀκριβῶς ἔτος καί μέ τὰς γνωστάς... τραγωδίας! Σπεύσατε, ἥρωες ἡγέται τῆς Μεταπολίτευσης", εἰς τήν πόρταν τοῦ κατ' ἔτος - πυρπολουμένου μαζί μέ τήν ἔνδοξον Σημαίαν μας -, Πολυτεχνείου νά καταθέσετε στεφάνους δόξης εἰς τόν οὐδένα νεκρόν!

Θά ἔπρεπε, μᾶλλον, νά κλαίωμεν...!

Ἡ Ἑλλάς θά ζήσῃ. Θάρρος! Ποτέ ἀπογοήτευσis.

Νά ἐνωθῶμεν, ὡς ἀδελφοί ἐν Χριστῷ καί θά σώσωμεν τήν Πατρίδα μας. Αὐτό εἶναι τό χρέος μας. "Ὅχι τά "πανηγύρια" τά... ψεύδη!

Μέ ἀγάπην καί τιμὴν

“Τά παραλειπόμενα” (Α΄ συνέχεια)

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

02.10.03

Φίλοι αναγνώσται. Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τό ἐνδιαφέρον μέ τό ὅποϊον παρηκολουθήσατε τάς συνεχείας τοῦ θέματος: “ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ ΑΠΑΤΗΛΩΝ”. Τό διεπίστωσα ἀπό τά πολλά τηλεφωνήματα, τά ὅποια ἔλαβα καί λαμβάνω. Δέν ἀμφιβάλλω ὅτι θά μέ ἀνεχθῆτε μέ τό αὐτό ἐνδιαφέρον καί εἰς τό νέον μου θέμα ὑπό τόν ἀνωτέρω τίτλον. Σᾶς ἐνημερώνω ὅτι τό θέμα τοῦτο θά διαρκέσῃ ἐπὶ χρόνον μακρόν, ὅχι ὑπαιτιότητί μου. Σεῖς μοῦ τό ζητεῖτε καί μάλιστα τινές ἐξ ὑμῶν, λίαν ἐπιτακτικῶς! Θά ἀρχίσω μέ μίαν πρόσθεσιν εἰς τά προηγηθέντα ὑπό τόν τίτλον “ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ...”.

Ἦτο, ἥ ἔπρεπε νά προστεθῇ ὡς **13η**, ἡ δοθεῖσα εἰς τόν συνήγορον τοῦ Γ.Χ.Παπαδοπούλου **ὑπόσχεσις** ὅτι αὐτός, Κανελλόπουλος Ἰθαν., ὡς Ὑπουργός Δικαιοσύνης τῆς Κυβερνήσεως κ. Μητσοτάκη, θά συνέτασσε τόν νόμον τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀνακληθείσης ἀμνηστίας...

“Ὅταν τόν ἐπεσκέφθησαν οἱ συνήγοροι τοῦ Παπαδοπούλου καί τοῦ ἐζήτησαν νά ἐκπληρώσῃ τήν δοθεῖσαν ὑπόσχεσίν του - ὑπόσχεσιν τήν ὁποίαν εἶχε δώσει καί ὁ Πρωθυπουργός τῆς Κυβερνήσεως ἥς ἐτύγχανεν Ὑπουργός Δικαιοσύνης - ἠγέρθη ἐκ τοῦ καθίσματός του καί ὀργίλως τούς ἀπῆντησε: “Τί λέτε ρέ, πού θά βγάλω ἐγώ αὐτούς ἀπό τή φυλακή πού μοῦ στέρησαν τή δουλειά μου ἐφτά χρόνια!...”. Ἰπορῶ πῶς δέν τούς ἐξεδίωξεν ἐκ τοῦ “τσιφλικίου τῆς δουλειᾶς του”, κλωτσηδόν! Μεγάλη ἡ “χάρη” του, τεραστία ἡ εὐγνώμοσύνη τήν ὁποίαν τοῦ ὀφείλετε κύριοι, κ. Συνήγοροί μας. Μήπως θά πρέπει, ἔστω καί ἀργά, νά τοῦ ἐγείρετε ἀνδριάντα παμμεγέθη εἰς τήν πολὺπαθον πλατεῖαν Ὀμονοίας; Σκεφθεῖτε το. Τοιαῦται συνέπειαι πρέπει νά ἀμείβωνται ὡς ἄξια παραδείγματα πρὸς ἀποτροπιασμόν! Σᾶς βεβαιώνω ὅτι δέν παρέλειψα τήν 13ην ἀπό λόγους δεισιδαιμονίας. “Ὑπαγε τῆς βλασφημίας. Δέν εἶμαι σατανόφοβος. Πιστεύω εἰς τόν Θεόν μας τόν Τριαδικόν καί εἰς Αὐτοῦ τήν δύναμιν - Παντοδύναμος γάρ - στηριζόμενος, εἶμαι ἄφοβος. Διὰ νά μή ἀφήσω, ὅμως, παραπονεμένους τούς ὅσους ἐπηρεάζονται ἀπό τόν ἀριθμόν 13, ἀναφέρω καί τήν ἐξῆς **14ην ὑπόσχεσιν**, ἡ ὁποία ὅμως, δέν ἀποκλείεται νά μᾶς... ἀπογοτεύσῃ! Διατί; Μά διότι τήν ἔχει δώσει ὁ νῦν Πρέδρος τῆς Δημοκρατίας Κ. Στεφανόπουλος. Εἰς ποῖον; Εἰς συγγενῇ μου, ἐν Πάτραις κατοικοῦντα. Πότε; Πρό 15ετίας, ὅταν εἶχεν ἀποχωρήσει ἐκ τῆς Ν.Δ.! Τί ὑπεσχέθη; Ὅτι “θά ἀποφυλακισθοῦν ὅταν συμπληρώσουν τριάντα χρόνια στή φυλακή!...”. Ἐφυλακίσθημεν τήν 23ην Ὀκτωβρίου 1974. Συμπληροῦνται 29 ἔτη, ἐπομένως, ἐγγύς ἡ ἀπελευθέρωσις, ἐάν ἡ 14η ὑπόσχεσις δέν μιμηθῇ τάς 13 ἀδελφάς τῆς, τῶν ἀδελφῶν τοῦ δώσαντος αὐτήν.

Ὑπεμείναμεν τούς καταρράκτας ἐπὶ 29 ἔτη, τό ἕνα θά μᾶς στενοχωρήσῃ; Ὅψόμεθα “εἰς” Ὀκτώβριον 2004!

Τέλος μέ τας - τούς - υποσχέσεις - καταρράκτας. Καί τώρα “Τά παραλειπόμενα”.

Παράλειψις 1η

Ίδικόν μου, προσωπικόν λάθος, θά τό ἔλεγον: “mea culpa” ὅπως τό ἐπεκαλέσθη, αὐτοκατηγορηθεῖς ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ἐν ἔτει 1928, εἰς τήν Βουλὴν, ὡς Πρωθυπουργός, διὰ τό ἐγκληματικόν του λάθος, λάθη, ἐγκλήματα, α) τοῦ δικασμοῦ, β) τῆς μικρασιατικῆς ἐκστρατείας μέ τά τραγικά ἀποτελέσματα κ.τ.λ... Τό ἡμέτερον λάθος εἶναι ὅτι δέν εἶναι ἕνα ἀλλά πάρα πολλά καί ἀμφιβάλλω ἂν θά δυνηθῶ νά τά ἀριθμῶ. Ἀρχίζω καί ὁ Θεός βοηθός καί σεῖς... συμπαρασταθεῖτε. “Θαρσεῖν χρεῖ”. “Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καί ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί”. - Λουκᾶ ΣΤ, 36 - δηλ.: Γίνεσθε λοιπόν σπλαγχνικοί πρὸς τόν πλησίον καί συμπονετικοί εἰς τας δυστυχίας του καί τας ἀνάγκας του, καθὼς καί ὁ οὐράνιος Πατήρ μας εἶναι εὐσπλαγχνικός πρὸς ὅλους μας!

“Τά παραλειπόμενα” (Β’)

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

06.11.03 Πέμπτη

Φίλε κ. Διευθυντά, φίλοι μου ἀναγνώσται: Σᾶς ὀφείλω μίαν ὑπόσχεσιν ἐκ τοῦ προηγουμένου κειμένου τῆς τοῦ “1ου ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ” καί ὑπενθυμίζω. Κατά τό συνέδριον τῆς ΠΑΛΤΑΣ, ὁ πρωθυπουργός τῆς Ἀγγλίας Οὐῖνστον Τσώρτσιλ ἐδέχθη σημείωμα ἀπὸ τόν Ὑπουργόν του, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Ἄντονυ Ἥντεν, πού ἔγραφε: “κ. Πρωθυπουργέ, ἡ φωνή ἐστὶν ἀνοικτή”. Ὁ 80ετής καί πλέον... ἐσημείωσεν κάτωθι τῆς ἄνω φράσεως: “Τό πουλί ἔχει φύγει” καί τό ἐπέστρεψεν εἰς τόν ἀποστολέα του διὰ τοῦ ἰδίου ἀγγελιαφόρου. Αἱ Μυστικά Ὑπηρεσίαι ἀναρωτῶνται ἀκόμη, τί ἔγραφεν αὐτό τό σημείωμα. Αὐτό πού μᾶς ἀφορᾷ εἶναι ὅτι ὁ Τσώρτσιλ διήνυε τήν 3ην φάσιν τῆς συρρικνώσεως τῆς μνήμης του!

“Ἄς πρόσεχε νά μὴ ἐλησμόνει νά κούμπωνε... μετὰ τήν ἀνακούφισίν του...”. Καί τώρα, εἰς τά παιδικὰ μου ἀμαρτήματα: Εἰς ἡλικίαν προσχολικὴν εἶχα συμμετοχὸν εἰς τά πειράγματα - φάρσες - τόν πρωτεξαδέλφον μου Μιχαὴλ Κων. Παττακόν, γείτονά μου καί συνήλικον. Ἦτο ὁ πατήρ τοῦ πρώην Δημάρχου Χαλανδρίου, Κων/νου Παττακοῦ, “πειραχτήρι” καί ἐκεῖνος - αἰωνία ἡ μνήμη του - μίαν θερινὴν μεσημβρινὴν ἐξόρμησίν μας παρελάβομεν ἕνα δευτεραννησίον μας, υἱόν πρωτεξαδέλφης μας Μαρίας, συζύγου τοῦ εἰς γειτονικόν χωρίον Ἀποδούλου, Γεωργίου Δρυσιανάκη, Νικόλαον. Τόν ὠδηγήσαμεν εἰς πλησίον τοῖχώμα, εἰς ὁπὴν τοῦ ὁποίου τοῦ εἶπομεν: “Νικολῆ, ἐσένα σοῦ ἀρέσουν τά πουλάκια. Βάλε τό κεράκι σου σ’ αὐτήν τήν τρύπα νά πιάσης ἕνα ἢ καί δύο πουλιά. Εἶναι φωλιά πουλιῶν!” Τό κακόμοιρο τό ἀγοράκι - πολὺ μικρότερό μας - μᾶς ἐπίστεψεν, ἔβαλε τό χέρι του εἰς τήν τρύπαν καί αἱ σφῆκες - ὄχι τοῦ Ἀριστοφάνους - τῆς σφηκοφωλιάς ἐτύλιξαν τό κεράκι του, τό σῶμά του, ἀλλὰ

ἀντήμειψαν καί ἡμᾶς ἐκδικούμεναι τὴν ἁμαρτίαν μας. Πλέον ἀθῶον, ἀστειότερον ὅμως, ἦτο τὸ ἐξῆς: Εἰς τὸν προαναφερθέντα συντάιρόν μου προσετέθη ἕνα θερινόν βράδυ, εἰς τὸ παιχνίδι μας τῆς “φάρσας” καὶ ὁ συνήλικός μας “Νικολῆς τοῦ Ῥηνιοῦ”. Τὸ Ῥηνιώ, οὕτως ἀπεκαλεῖτο ἡ Εἰρήνη, ἦτο ἡ μήτηρ τοῦ Νικολάου Μιχ. Μαλλιάρου. Μαζί του ἡ “φοβερὴ φαρσοτριανδρία”, ἀνεβήκαμεν εἰς ἕνα δῶμα - ταράτσα - γειτονικῆς μου οἰκίας. Κάτω ἀπὸ τὴν ταράτσαν, ἐκάθηντο αἱ ἐξαδέλφαι μας: Ἀργυρῶ τοῦ Παντελῆ, Ἀναστασῶ τοῦ Κωστῆ, Λευτερία τοῦ Θεοχάρη, Ρηνιώ ἡ ἀδελφὴ μου. Ἡ μία ἐκλῶθεν, ἡ ἄλλη ἐκεντοῦσεν, ἡ ἄλλη ἔστριβε μέ τὸ ἀδράχτι τῆς μαλλιάς πού ἦσαν τυλιγμένα εἰς τὴν ρόκαν τῆς - ἡλακᾶτη - ἡ ἄλλη διηγεῖτο εὐτράπελα καὶ ἡ ἄλλη ἐμπαινόβγαινε μέ τὸν δίσκον καὶ ἐκερνοῦσε... Συνεδριάσαμεν, συνεσκέφθημεν καὶ συναπεφασίσσαμεν: Ἐμαζέψαμεν ἀπὸ 2 - 3 χαλικάκια ὁ καθείς καὶ τὰ ἐρρίψαμεν εἰς τὰς ἀνωτέρω. Μερικά ἔπεσαν ἐπάνω των, ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὸν δίσκον καὶ ἄλλα γύρω των. “Ὅλοι ἠγέρθησαν ἐκοίταξαν πρὸς τὰ ἐπάνω, δέν εἶδαν τίποτε, ἐσταυροκοπήθησαν καὶ ἐφώνησαν: “Παναγία μου, συχώρεσέ μας!” Πολύ τὸ ἐχαρήκαμεν καὶ “εὐρήκαμεν” παιχνίδι κάθε βράδυ, ὥσπου ἔγινε βούκινον εἰς ὅλα τὰ γύρω κοντινά χωρία: “Ἅγιος Ἰωάννης, Νίθauris, Ἀποδούλου, Λοχριά, Ἀγ. Γαλήνη, Μέλαμπες, Κρύα Βρύση, δηλαδή, ὅτι στὴν Ἀγία Παρασκευή - τὸ χωρίον τῆς γεννήσεώς μου - πέφτουν κάθε βράδυ ἐξ Οὐρανοῦ χαλικάκια πού τὰ ρίπτει ὁ Θεὸς ἐναντίον τῶν ἁμαρτωλῶν Ἀγιοπαρασκινῶν! “Σόδομα καὶ Γόμορρα” θὰ ἐλέγομεν! Ἔσπευσαν περίεργοι ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω χωρίων, ἔγινε τουριστικός τόπος - μὴδὲν κακὸν ἀμιγές καλοῦ - ἔσπευσεν ὅμως, καὶ ἡ δύναμις Χωροφυλακῆς ἐξ Ἀποδούλου, ἦτοι εἷς Ἐνωμοτάρχης καὶ τρεῖς Χωροφύλακες, ὁπότε... οἱ συνωμόται ἀκούσαντες τὸν “φοβερόν” ἐνωμοτάρχην νὰ βεβαιῶνῃ ὅτι “ἀπόψε κιάλας θὰ τοὺς συλλάβω καὶ θὰ τοὺς κλείσω στὴν φυλακὴν ἂν δέν παρουσιασθοῦν μόνοι των. “Ένας ἀπ’ αὐτοὺς μᾶς ἔδωσε τὰ ὀνόματά τους...”. Τῷ φόβῳ - τρομάξαντες - ἀλληλοῦβρίσθημεν, ἐσὺ τὸ εἶπες, ὅχι, ἐσὺ καὶ τελικῶς κλαψουρίζοντες καὶ δηλώνοντες ὅτι δέν θὰ τὸ ξανακάμωμεν, ... ἐγέλασαν ὅλοι καὶ ὅλοι καί... “ἔζησαν ὅλοι τους καλὰ καὶ σεῖς, φίλοι ἀναγνώσται, νὰ ζῆτε αἰῶνια, καλλίτερα!” Ὑστερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ παράδειγμα, ἐλπίζω νὰ μὴ τρομάζουν ὅσοι θὰ βλέπουν τοιαῦτα ἢ παρόμοια περιστατικά. “Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὸν Θεόν θὰ πρέπει νὰ ἔχουν ἐπικοινωνίαν μαζί Του βλέποντές Τον ὡς Ἀπρόσιτον, ὡς Πηγὴν τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ζωῆς καὶ ὅχι ὡς χαλικάκια κ.λ.π., ὁρατὰ καὶ προσιτά. “... οὐκ ὁ Ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ...” - Αἱ Πράξ. Ζ., 48 -. “...οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρὸς γινόμενοι”. ἐνθ. ἀν. 18,26 - “Ἔστι δέ πίστις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων, ἐλπιζομένων ὑπόστασις.”

Μέ τιμὴν καὶ ἀγάπην

“Τά παραλειπόμενα” (Γ’)

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

15.11.03

... ὅτι “περπατῶ στά ἐνενήντα - δυό, στά ἑκατό θά φτάσω καί τότε μόνο θά σκεφτῶ ἂν θέλω νά γεράσω!”. Λοιπόν, 3ον “Παραλειπόμενα”, ὡς κεφάλαιον! Ὡς θέμα; Δέν ἐνθυμοῦμαι, ὅστις ἐξ ὑμῶν μοῦ τηλεφωνήσῃ τόν ἀ.ἀ., θά τοῦ ὀφείλω εὐγνωμοσύνην καί ἀρχίζω μέ τό ἐξῆς: Ἦτο μία ἐκ τῶν πρώτων ἡμερῶν, μετά τήν 21ν Ἀπριλίου 1967. Δέν εἶχον συνειδητοποιήσει ὅτι ἤμουν Ὑπουργός, μά σχεδόν οὔτε καί μέχρι σήμερον τό θεωρῶ ὡς κάτι σπουδαῖον. Μοῦ κάνει ἐντύπωσιν καί διερωτῶμαι: Διὰ τόσοι πολλοί δίδουν τόσν μεγάλην σημασίαν εἰς τόσον μικρά πράγματα! Τέλος πάντων, μή σᾶς ταλαιπωρῶ μέ ἀπορίας μου, ὅπως ὠδηγοῦσα τό τζίπ τοῦ Κ.Ε.Τ., διότι δέν ἤθελα νά συνηθίσω τήν χρῆσιν τῆς πολυτελοῦς ὑπουργικῆς “Μερσεντές”, χωρικός γάρ, ἔσθην ἡ μηχανή τοῦ τζίπ!

Εὐρισκόμενον εἰς τήν ὁδόν Βασιλίσσης Σοφίας εἰς τό σημεῖον ἔναντι τοῦ Νοσοκομείου “ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ”. Ἀφῆκα τό τζίπ εἰς τόν ὁδηγόν - μαυροσκοῦφον - καί ἐπροχώρησα - πεζή - μέχρι τῆς στάσεως τοῦ λεωφορείου. Ἐμπῆκα ἀπό τήν πόρτα τοῦ ὁδηγοῦ καί ὡς ἔμπειρος “φαρσέρ”, ἐζήτησα ἀπό τόν - μή ἀναγνωρίσαντά με - ὁδηγόν νά μοῦ δώσῃ τό δελτίον κινήσεώς του, δηλώσας ἐπάγγελμα, “ὑπάλληλος, ἐλεγκτής!” Μοῦ τό ἔδωκε τρομαγμένος, τό ἤλεγξα, κατέγραψα τās παρατηρήσεις μου καί κατέβηκα. Ἐκαμα σῆμα παρακλήσεως εἰς διερχόμενον ὄχημα Ι.Χ., ἐσταμάτησεν, ἐμπῆκα καί παρεκάλεσα νά μέ πάρῃ εἰς τό Γ.Ε.Σ. Ἐκεῖνος ἐπήγαιεν εἰς Ἀγίαν Παρασκευήν. Δέν μέ ἐγνώρισε. Παραλείπω τās λεπτομερεῖας ψευδοαυτοσυστήσεως, παρέστησα τόν διαμαρτυρόμενον διὰ τήν ἐπέμβασιν τοῦ Στρατοῦ εἰς τά πολιτικά πράγματα καί μάλιστα μέ σκαιότητα. Ἀπέκρυψα τήν χαράν μου εὐχνηθεῖς εἰς αὐτόν - καί τοὺς ἐλπίζοντας τά αὐτά με ἐκεῖνον - νά ἱκανοποιηθῶν τά ὄνειρά του, (των). Τόν νύχαρίστησα, χωρίς νά τοῦ ἀποκαλύψω τήν πραγματικότητα... Ἐάν ἐκ τῶν μετέπειτα γεγονότων, τό ἐνθυμεῖται καί θελήσει νά τό συζητήσωμεν, θά χαρῶ πολύ! Πάντως, ἀντέδρασεν εἰς τās ἐναντίον τῆς καταστάσεως ἐκείνης ἀπόψεις μου καί μάλιστα μέ τά ἐξῆς ἐπιχειρήματα: “Ἀκούστε, κύριε. Ἐγώ εἶμαι ἀριστερός. Θά ἐψήφισα Ε.Δ.Α., ἀλλά ἐμεῖς οἱ ἀριστεροί, ὅπως καί σεῖς, ἐπανάστασι ἠθέλαμεν. Δέν ἦτο κατάστασις αὐτή. Κατά διαβόλου μᾶς πῆγαιναν ὅλοι τους. Δέν τράβαγε ἄλλο, γιά τέταρτο γύρο - αἱματοκύλισμα - μᾶς ὠδηγοῦσαν οἱ φαυλοκράτες. Μακάρι νά κάνουν αὐτά πού λένε...”. Ἀγνωστε, καλέ μου φίλε, τηλεφωνῆστε μου, τηλ. 210.2512.415 καί 6977777031. Θά χαρῶ πολύ καί ἀκόμη περισσότερο ἂν καταδεχθῆτε νά μέ ἐπισκεφθῆτε νά σᾶς κεράσω καφέ “φυλακισμένου!” ἢ καί μιὰ τσικουδιά. Καί πᾶμεν εἰς ἐπόμενον: Ἐσήκωσα τό τηλέφωνον τοῦ ὑπουργικοῦ γραφείου, πλατείας Κλαυθμῶνος, διὰ νά τηλεφωνήσω. Ὅμως, ἤκουσα συνομιλίαν! Ἡ τηλεφωνία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦτο... ὅπως καί ὅλη, ἡ ὅλη κατάστασις. Τήν περιέγραφε πρό ἡμερῶν μέ

χρονογράφημά της ή κ. Ἀλεξάνδρα Στεφανοπούλου καί τήν ἐνθυμούμεθα οἱ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καί μνημονεύουν τήν ἐποχήν οἱ μὴ φαῦλα σκεπτόμενοι. Τότε ἔγινε καί ἡ δορυφορική κεραία εἰς Θερμοπύλας, τότε ἱκανοποιήθησαν καί αἱ χιλιάδες ἐκκρεμοῦσαι αἰτήσεις, αἱ ὁποῖαι διὰ νά λάβουν τέλος ἔπρεπε νά προσκυνήσῃς καί νά “λαδώσῃς!”.

Μέ συγχωρεῖτε διὰ τάς παρενθέσεις καί τήν πολυλογία, ἴδιον τῆς γεροντικῆς φλυαρίας! Λοιπόν, ἰδοῦ ὁ διάλογος ἐκείνης - Ε - καί αὐτοῦ - Α - τόν ὅποιον λίαν περιληπτικῶς, ἀφηγοῦμαι, ὅπως τόν ἤκουσα: Ε. Μά σοῦ λέω, τό ξέρω ἀπό πρῶτο χέρι, θά μᾶς τό καταργήσουν τό ἐφάπαξ. Ἄλλοι λένε ὅτι θά τό πετσοκόψουν. Ἄλλοι λένε ἄλλα καί ὅλοι εἶναι βέβαιοι ὅτι διὰ νά διορθώσουν τά χάλια τῆς οἰκονομίας θά μειώσουν τούς μισθοὺς, θά καταργήσουν τά δῶρα καί... Α. Καί τί λές Κική μου, τί λένε, νά κάνωμεν; Ε. Ἐγώ Μίμη μου τό χω σχεδιάσει! Θά ὑποβάλω τήν παραίτησί μου νά προλάβω ὅ,τι μπορέσω... Παραλείπω - ἀφοῦ “ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ” ἀφηγοῦμαι - τά ὑπόλοιπα καί ἰδοῦ τί ἔκαμα: “Ὅταν ἐτελείωσεν ἡ συζήτησις, ἐτηλεφώνησα εἰς τόν Ὑπουργόν, προϊστάμενον τῶν ἀνωτέρω. Τοῦ ἔδωσα τά ὡς προανέφερα ὀνόματα, τό περιεχόμενον τῆς συζητήσεως, τήν ὥραν κ.λ.π. καί ἐζήτησα νά ἀνακαλύψῃ τήν ταυτότητα, τήν διεύθυνσιν διαμονῆς καί ὅ,τι ἄλλον στοιχεῖον μοῦ ἐχρειάζετο. Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἔκρουσα τήν θύραν τῆς... Κικῆς. Διέμενεν εἰς 3ον ὄροφον τῆς εἰς τήν ἀρχήν τῆς ὁδοῦ Μεσογείων, ἀριστερά τῷ προχωροῦντι πρὸς ΓΕΣ πολυκατοικίαν. Ἡ Κική, τρομαγμένη μέ ἡρώτησε, σεμνά καί ἀπορημένη τί ζητῶ. Ἦτο μέ τήν μητέρα της. Δέν ἐδέχθην κέρασμα καί τήν ἡρώτησα, ἐξονυχιστικῶς ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω συζητήσεώς της μέ τόν... Μίμην. Τήν καθυσύχασα, τήν ἐβεβαίωσα ὅτι ὅλα αὐτά ἦσαν ψευδῇ καί προσπάθειαι φαυλοπολιτικῶν νά δημιουργήσουν κλίμα ἀπογοτεύσεως καί μίσους κατὰ τῆς νέας καταστάσεως. Τήν ἐπομένην ἐνημέρωσα τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον, τό ὅποιον, μέ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καί χαράν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τ. Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, Κόλλια Κων/νου ἔλαβε τήν ἀπόφασιν: Νά ψηφίσῃ νόμον καταδικάζοντα τούς “ψιθυριστάς” δηλαδή τούς διαδίδοντας ψευδεῖς πληροφορίας, διὰ τῶν ὁποίων ἐδημιουργεῖτο δυσμενὲς κλίμα εἰς βάρος τοῦ ἀναπτυξιακοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου. Τό περιστατικόν αὐτό τό ἐδημοσίευσαν τά τότε ΜΜΕ καί πολύ... ὠφέλησε! καί πολλοί ἐγέλασαν ἀλλὰ καί πολλοί ἐσοβαρεύθησαν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θά ἤθελον νά πληροφορηθῶ ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ Τριμελοῦς Δικαστηρίου τοῦ δικάζοντος τήν ὑπόθεσιν τῆς “17ης Νοέμβρη”, τί τά λέει τώρα αὐτά πού “ψιθυριστά” ἰσχυρίζεται ὅτι ἔκανεν ἀντίστασιν διὰ τῆς ἀναμεταδόσεως κυκλοφορούντων τήν ἐποχήν ἐκείνην φαιδρῶν εὐφρολογημάτων εἰς βάρος “τοῦ Παττακοῦ”. Λυποῦμαι, Πρόεδρε, ὅχι διότι “ἐκάνετε ἀντίστασιν ἐναντίον μου”, τήν ὁποίαν δέν ἀντελήφθην καί οὐδόλως θά ἐπηρέαζε τό πρόγραμμα μου ἀλλὰ διότι, πρὶν λήξῃ ἡ διαδικασία, ἄρα “πρὶν ἀμφοῖν μύθον ἀκούσῃς” ἐξεδώσατε καί ἀνγγεΐλατε τήν ἀπόφασίν σας καί μάλιστα ὅτι “δέν δικάζετε ποινικόν ἀδίκημα”! Δηλαδή, κ. Πρόεδρε, ἡ αὐτοδικία, ἡ δολοφονία εἶναι πολιτικόν ἀδίκημα; Τότε, πῶς εἶναι στάσις καί ὡς ἐσχάτη

προδοσία ή Έπανάσταση της 21ης Ἀπριλίου 1967 καί καταδικάζεται εἰς θάνατον καί μάλιστα μετὰ ἀπόφασιν τῶν ἀνωτάτων Δικαστηρίων, ὅτι ἡ ἐνέργεια ἐκείνη εἶχε δημιουργήσει ΔΙΚΑΙΟΝ; Ἐρρωσθε!

Μέ ἀγάπην καί τιμὴν

“Τά παραλειπόμενα” (Δ’)

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

24.11.03

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐφημερίδος “Ε.Κ.”, - δέν γράφω ἐφημερίδος μας, διότι τινές “δημοκρατικοί”, τύπου Σταλινο-Μουσολινο-Χιτλερικής δημοκρατίας, τὴν χαρακτηρίζουν χουντική - ἀπεφάσισα νά δώσω μίαν ἀπάντησιν εἰς τόν ἐκπρόσωπον τύπου τῆς “δεξιᾶς” Ν.Δ. κ. Θεόδωρον Ῥουσόπουλον. Ὁ περὶ οὗ κ., προφανῶς “ἀντιστασιακός” κατὰ σκιῶν, διεμαρτυρήθη ἐναντίον Βουλευτοῦ τοῦ Κόμματός του, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασεν, εἰς τόν τηλεοπτικόν σταθμόν “10”, τὴν ἀποψίν του ὑπὲρ τῆς ἀποφυλακίσεως τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967. Φίλοι ἀναγνῶσται, σᾶς παραπέμπω εἰς τὴν σελίδα 10 τοῦ “Ε.Κ.” τῆς χθές - 23.11.03 - καί σᾶς ἐνημερώνω ὅτι οἱ Ἀξιωματικοί, περὶ ὧν ὁ λόγος, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἐγώ, οἱ ἐκτίοντες ποινὴν ἰσοβίου καθείρξεως, εἴμεθα - ἐν ζωῇ - ἐν ὄλῳ ἔξ. Κατεδικάσθημεν, βάσει τοῦ θηριώδους Δέλτα Ψηφίσματος τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1975. Εἶναι ποινικός Νόμος - Π.Ν. - ἀναδρομικῆς ἰσχύος, παραβιάζων παγκοσμίως καί αἰωνίως ἰσχυούσας ἀρχάς Δικαίου. Ἀντίκειται, ἐπίσης καί πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος. - ὅρα ἄρθρον 111 παραγ. 2. Καί ἄλλος, πρῶν Βουλευτὴς τῆς Ν.Δ., ὁ κ. Λυκουρέζος, δι’ ἄρθρου του εἰς ἔγκριτον ἐφημερίδα, ἐξέφρασεν ὁμοίαν ἀποψιν, ἣν ἐστήριξεν εἰς σοβαράν δικονομικὴν ἐπιχειρηματολογίαν. Καί πλείας Βουλευτῶν τῆς Ν.Δ. ἐξέφρασε τὴν αὐτὴν ἀποψιν ἐν τῇ Βουλῇ. Ἀκόμη καί, ἐντιμότητος Βουλευτῆς ἀριστερᾶς παρατάξεως, ὁ ἀείμνηστος Λεντάκης Ἀνδρέας, ἐτάχθη μετὰ παρηρησίας ὑπὲρ τῆς ἀποφυλακίσεώς μας. Τώρα, ὁ σοβαροφανὴς κ. Ῥουσόπουλος διὰ τῶν ἀστείων, ἀλλ’ ἀπανθρώπων, διαμαρτυριῶν του, ἐπιβεβαιώνει τὴν θεωρίαν τοῦ Πλάτωνος “Τά φαινόμενα ἐξαπατοῦν” - ὁρᾶτε “Τό σπῆλαιον τοῦ Πλάτωνος”. Ἀποδεικνύει, ὅμως, ὁ κ. Ῥουσόπουλος τὴν δουλοπρεπῆ ἀφοσίωσίν του εἰς μίαν ῥῆσιν λεχθεῖσαν πρό τριακονταετίας διὰ λόγους σκοπιμότητος, ἐκείνης τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ φασιστικὴ Γκεμπελικὴ προπαγάνδα ὠργίαζεν εἰς βάρος παντός “Ἕλληνας ὅστις εἶχε χαιρετήσῃ τούς Ἀπριλιανούς, δηλαδή παντός ζήσαντος τὴν περίοδον τοῦ Στρατιωτικοῦ νόμου 1967 - 1973!

Τὸ θέσφατον δέ ἐκείνον, ἐκείνου τοῦ θεοθέου “ὅταν λέμε ἰσόβια ἐννοοῦμε ἰσόβια”, εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος ἐκεῖνος θεὸς σου, κ. Ῥουσόπουλε εἶπεν: “Υπάρχουν πράγματα πού λέγονται ἀλλὰ δέν γίνονται, ὅπως καί πράγματα

πού γίνονται αλλά δέν λέγονται”. Έχω δημοσιεύσει απόφασιν τοῦ θεοῦ σας, κ. Ρουσόπουλε, διά τήν ἀποφυλάκισίν μας. Έπομένως, ἡ ψεύδεσθε, ἡ δέν διαβάσετε ἡ εἴσθε ἐμπαθής. Κρῖμα, διότι σᾶς ἐθεώρουν σοβαρόν! “Τά φαινόμενα ἐξαπατοῦν”. Αὐτά, ὅμως δέν θά ἐξαπατήσουν τοὺς δεξιούς, δηλαδή τοὺς “Έλληνας Πατριώτας Ὁρθόδοξους Χριστιανούς, νά ψηφίσουν ἄλλην φοράν τό κόμμα τῆς γηρασάσης ἐν ἁμαρτίαις Ν.Δ. Έκτός ἐάν... ἄς προσέξουν. Θά εἶναι “ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.”

Φίλοι ἀναγνῶσται, μακριά ἀπό αὐτό τό κόμμα τῆς κακίας, τοῦ μίσους καί τῆς ἀδικίας, τό ὁποῖον ὑπερφηφανεύθη ὅτι ἐξεδίωξεν ἐκ τοῦ Δημοσίου ἑκατόν πεντήκοντα χιλιάδας ἀκραιφνεῖς “Έλληνας διά νά “ἀποχουντοποιήσῃ” τήν Ἑλλάδα, δηλαδή, διά νά ἱκανοποιήσῃ τό ἐκδικητικόν μένος τῆς ἡττηθείσης εἰς Γράμμον - Βίτσι ἀριστερᾶς καί ἄλλων... δειλῶν πάσης οὐδετεροῖδεολογίας. Σᾶς παραπέμπω ἀκόμη, κ. Ρουσόπουλε εἰς τήν ὁμιλίαν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τό ἔτος 1928, εἰς τήν Βουλὴν εἰπόντος: “Δέν εἶναι δυνατόν νά πιστέψω ὅτι ὑπάρχει δημοκρατική ψυχὴ, ἡ ὁποία νά μὴ ἀδμονῇ διά τήν ἀποφυλάκισιν τοῦ Δικτάτορος, εἰς οἰονδήποτε παράπτωμα καί ἂν ὑπέπεσεν οὗτος”. Ποῖος ἦτο ὁ Δικτάτωρ; Ὁ πάππος τοῦ νῦν Βουλευτοῦ κ. Παγκάλου Θεοδ. ἐπαξίως φέροντος τό ὀνοματεπώνυμον ἐκείνου. Ἐπὶ πόσον χρόνον εὕρισκετο εἰς τὰς φυλακάς; Μόλις δεκαεπτὰ μῆνας! Ἐναντι τριακοσίων πεντήκοντα περίπου μηνῶν κατὰ τοὺς ὁποίους ἡμεῖς οἱ Ἀπριλιανοὶ ἐκτίομεν ποινὴν ἰσοβίου καθεῖρξεως καί... ὑπάρχουν “δημοκρατικαὶ ψυχαὶ” τύπου Θεοδώρου Ρουσοπούλου, Εὐαγγελίου Βενιζέλου - πῶς δέν τό ἔκανεν Ἐλευθέριος ἀντὶ Εὐάγγελος...! - αἱ ὁποῖαι εὐφραίνονται καί μέ ἀπύθμενον ἀπανθρωπίαν ἐπιμένουν νά ἀναμνησκάζουν τό βαρβαρικόν δόγμα τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου τὰ “ὑψηλά” καθήκοντα ἐκπροσώπου του ἐπὶ τοῦ τύπου ἐκτελεῖ τό μνηκαστικόν... Ρουσόπουλος Θεόδωρος.

Μέ τοιοῦτους φίλους, περιτεύουν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ν.Δ., ἡ ὁποία μέ τοιοῦτους καί τοιαῦτα κηρύσσοντας περιμένει νά ἀνατρέψῃ τοὺς μέχρις ὁδόντας πανόπλους ἀμυνομένους! Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἄς ποιήσωμεν μνεῖαν καί κάποιον - ὄνομα καί μὴ χωρὶ - “δημοσιογράφου” τῆς ἐφημερίδος τῆς “17 Νοέμβρη” ὁ ὁποῖος ἔγινε Τοῦρκος, ὅταν μέ εἶδε νά παρευρίσκωμαι εἰς τό μνημόσυνον τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, δοξάσαντος τήν Ἑλλάδα μας μέ τό ΕΠΟΣ 1940/41, καί ἀπήτησε τήν ἐπάνοδόν μου εἰς τήν φυλακὴν! Μικρούλη μου, δέν ἐφοβήθην τήν καταδίκην μου εἰς θάνατον τό κατοχικόν ἔτος 1942, οὔτε τήν ἐπίσης τοιαύτην κατὰ τό ἔτος 1975.

Δέν ἐγόγγυσα διά τὰ 18 ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα παρέμεινα εἰς τὰς φυλακάς Κορυδαλλοῦ καί Χανίων, θά χαρῶ δέ πολὺ νά τελειώσω τήν ζωὴν μου εἰς τήν φυλακὴν, ἐάν πρόκειται νά εὐτυχήσῃς σύ καί οἱ ἀνωτέρω... Θεόδωρος, Εὐάγγελος κ.λ.π. μνηκαστικά. Μετὰ ἀπὸ αὐτά, φίλτατοί μου κ.κ. Διευθυντά καί ἀναγνῶσται τοῦ “ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”, ἐλπίζω νά μὴ σᾶς ἐστενοχώρησα, ἐπεὶ δέν ἀνεφέρθην εἰς συγκεκριμένα “τά παραλειπόμενα”. “Ὅμως τὰ ὡς ἀνωτέρω ἀναφερθέντα, δέν θά ἀνῆκον εἰς τὰ παραλειπόμενα, ἐάν τὰ παρέλειπον; Διά νά

μή σᾶς κακοκαρδίσω, ὅμως, σᾶς παραθέτω ἓνα ...“παραλειπόμενον” ἀπό ἐκεῖνα τὰ εὐτράπελα, τὰ ὁποῖα διηγοῦνται οἱ Στρατιῶται μας σατιρίζοντες τοὺς Ἀξιωματικούς των: Ὁδηγός Τεθωρακισμένου ὀχήματος “Τίγκο” διθεσίῳ, μετέφερεν ἀνώτερον Ἀξιωματικόν Πεζικοῦ ἀπὸ Λαρίσης εἰς Τρίκαλα. Καθ’ ὁδόν τοῦ ἦλθεν ἀνάγκη νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν οὐροδόχον κύστιν του. Ἐντρεπόμενος νὰ ἀναφέρῃ τὴν αἰτίαν... ἐσοφίσθη τὸ ἐξῆς: κ. Συνταγματάρχα, κάποιον θόρυβον ἀκούω, πρέπει νὰ κατεβῶ νὰ ἰδῶ τί συμβαίνει στὸ ὄχημα καὶ νὰ κάμω συντήρησιν τῶν ἐλαστικῶν - τροχῶν -. Κατέβα παιδί μου, τοῦ εἶπεν ὁ Συνταγματάρχης. Κατῆλθε τοῦ ὀχήματος ὁ ὁδηγός, ἔκαμεν ἓνα γῦρον πέριξ τοῦ ὀχήματος, ἀνιχνεύων τὸ κατάλληλον διὰ τὴν ἀνάγκην του σημεῖον, ἐπέλεξε ἓνα τῶν ὀπισθίων τροχῶν, ἀνεκουφίσθη, προσέχω νὰ μὴ διαταράξῃ τὴν ἡρεμίαν τοῦ Συνταγματάρχου καί... ἀνελθὼν εἰς τὴν θέσιν του, περιχαρὴς ἀνέφερεν εἰς τὸν ἀδημονοῦντα Συνταγματάρχην: “Εντάξει κ. Συνταγματάρχα, ὅλα καλὰ, πᾶμε...”! Ὁ Στρατιώτης μετέδωσε τὸ “κατόρθωμά του” εἰς τοὺς συναδέλφους του καὶ ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ἰδικούς των, ἔγινε κοινόν μυστικόν εἰς ὅλους τοὺς στρατιωτικούς παντός βαθμοῦ καὶ γίνεται χρῆσις τούτου ὑπὸ πάντων ὁσάκις κάποιος, ἀκόμη καὶ Ἀξιωματικός εὗρεθῇ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, μεγαλοφώνως καὶ ἄνευ συστολῆς, καλεῖ τὸν ὁδηγόν νὰ σταματήσῃ: “Ὁδηγέ, σταμάτησε νὰ κάμω συντήρησιν ἐλαστικῶν!” Ὅλοι οἱ συνταξιδεύοντες συνάδελφοι, ... τὸν μιμοῦνται ἄν...

Πολλὰ τὰ ὥραϊα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα τοῦ “πρακτορείου Ἀρβύλα”! Γνωστή καὶ διασκεδαστική εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν τιμὴν νὰ ἔχουν ἐκτελέσει τὸ καθήκον των εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις τοῦ Ἑθνους μας. Λυποῦμαι ὅσους τὰ ἀπέφυγον προσποιθέντες διαφόρους αἰτίας, ἀκόμη καί... τρέλλῃλλας!

Ὁ Θεός νὰ τοὺς ἐλεήσῃ καὶ ὁ πᾶς Ἕλλην νὰ τοὺς... πτύσῃ. Τὸ αὐτὸ νὰ πράξουν καὶ αὐτοὶ ἐναντίον ἐκείνου, τὸν ὁποῖον θὰ ἴδουν εἰς τὸν καθρέπτην των. Καλὰ θὰ τοῦ κάμουν. Θὰ τὸν ἐκδικηθοῦν διὰ τὴν δειλίαν του καὶ θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι... δέν παρέστησαν ἀλλὰ πράγματι εἶναι τρελλοί..., ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀπῆλλαξαν! Διὰ νὰ ἱκανοποιήσω πινὰς τῶν ἀδημονοῦντων νὰ πληροφοροῦνται “Τὰ παραλειπόμενα”, παραθέτω τὰ ἐξῆς, κυρίως διὰ τοὺς ἐπιμένοντας νὰ ἀναφέρω ὀνόματα συνελλήνων, ἰδιαίτερως ἐκείνων ἐκ τῶν ἐπωνύμων, οἱ ὁποῖοι συνειργάσθησαν μὲ τὸ ἐπαναστατικόν καθεστὼς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967: Δέν θὰ ἱκανοποιήσω ποτὲ αὐτὴν τὴν ἐπιθυμίαν, διότι σέβομαι τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐσεβάσθησαν καὶ ἐτίμησαν ἐκεῖνο τὸ καθεστὼς καὶ μὲ τὴν συνεργασίαν των, ὠφέλησαν τὰ μέγιστα τὴν Πατρίδα. Ἦσαν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων. Ὅσοι ἐξ ἐκείνων παριστάνουν, μεταπολιτευτικῶς, τοὺς ἀντιστασιακούς, δέν θεωροῦνται παρ’ ἐμοῦ ἀνάξιοι τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἀγάπης μου. ἔχουν τοὺς λόγους των, τὸν σκοπὸν των καὶ τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ κυρίως τῆς εὐζωίας.

Διὰτι ἔχει τὸ προνόμιον ὁ ψευδοαντιστασιακός ἢ ἔστω ὁ τοποθετῶν εἰς “σκουπιδοκαλάθους”, νύκτωρ, μίαν πασχαλιάτικην κροτίδα, νὰ γίνεται πρωθυπουργός, ὑπουργός, κ.τ.λ. προσοδοφόρα καὶ λίαν ὑψηλὰ τιμητικὰ ἀξιώματα

καί ὁ προσενεγκών τεράστιον ὠφέλιμον ἔργον εἰς τήν Πατρίδα ὑπό ἓνα καθεστώς τό ὅποιον εἶχε δηλώσει - παρένθεσιν - προσωρινήν κατάστασιν καί ἀπέδειξεν ὅτι πράγματι αὐτό ἦτο, νά μή ἔχη τά αὐτά, τουλάχιστον, μέ τούς Σημιτικούς, Καραμανλικούς κ.τ.λ. δικαιώματα; Ὅμως, νομίζω ὅτι πρέπει νά κλείσω μέ τήν ἐξῆς ἀπορίαν, ἐρώτησιν μᾶλλον: Ποῖα τά ὀνόματα τῶν πραγματικῶν ἀντιστασιακῶν; Τί προσέφερον τότε καί τί προσφέρουν μεταπολιτευτικῶς; Συνέλληνες; Ἄς ἀφήσωμεν τās φιλονικίας μας καί ἄς ἐνωθῶμεν νά σώσωμεν τήν Πατρίδα μας.

Μέ ἀγάπην

“Τά παραλειπόμενα” (Ε΄)

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

01.12.03

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά καί φίλοι συνεργάται τῆς ἐφημερίδος μας “Ε.Κ.”, σᾶς εὐχαριστῶ πολύ διά τās εὐχάς σας ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ μου ἐορτῇ καί διά τὰ ὠφέλιμα βιβλία, τά ὅποια μοῦ ἐδωρίσατε. Ἰδιαιτέρως μέ ἐνεθουσίασεν ἐκείνη ἡ ἀρχαιολογική πιστόλα τοῦ George Washington 1732 - 1799! Διαβεβαιῶ, ὅμως, τούς “κουκουλοδημοκράτες” πού μᾶς κυβερνοῦν ὅτι δέν θά κάμω χρῆσιν!

Παρακαλῶ ὅσους δέν κατῴρθωσαν νά μοῦ τηλεφωνήσουν τās εὐχάς των νά τό προσπαθήσουν τό ἐπόμενο ἐτος (!) ἢ τά μεθεπόμενα. Ὁ ἅγιος Στυλιανός εἶναι προστάτης ὅλων ἡμῶν - παιδῶν - ἔχομεν καιρόν μέχρις ἐνηλικιώσεώς μας! Καί τώρα εἰς τό θέμα μας “Τά παραλειπόμενα”. Κατά τό πρῶτον διάστημα τῆς μή γνωριμίας μου ἀπό τό κοινόν ἔκαμα πολλές αἰφνιδιαστικές ἐπισκέψεις εἰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας. Μία ἐκ τούτων ἦτο ἡ ἐξῆς:

Λίαν πρωΐ, εἰσῆλθον εἰς τό Ι.Κ.Α. , τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, ἄγνωστος ἐν μέσῳ ἀγνώστων, ἐκάθησα πλάϊ μιᾶς ὥριμου κυρίας. Ὅπως μοῦ εἶπεν, εὕρισκετο ἐκεῖ πρό μιᾶς τουλάχιστον ὥρας. Ἐκάθητο ἀκριβῶς ἔναντι θύρας, ἐπὶ τῆς πινακίδος τῆς ὁποίας ἀνεγράφετο “ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΝ”. Ἡ ἀναμένουσα ἀνεστέναζε συνεχῶς! Τήν ἠρώτησα πολλά καί ἀπεγοπεύθην ἐκ τῶν ἀπαντήσεών της. Τό γεγονός, ὅτι θά εἰσῆρχετο εἰς τό Ἱατρεῖον μετά ἀπό ἑνδεκα ἄτομα καί ὅτι μετά ἀπό αὐτήν ἠκολούθουν καί ἄλλοι. Ἐπερίμενα 15 λεπτά καί κρούσας τήν θύραν τήν ἡνοιξα χωρίς νά ἀκούσω τό “ἐμπρός”. Ὁ ὀφθαλμίατρος διεμαρτυρήθη ἐντόνως καί... “πηγαίνει” ἔξω κύριε, ἐξετάζω τήν ἀσθενῆ...”. Ναί κύριε Γιατρέ, ὥραϊα εἶναι τά μάτια τῆς δεσποινίδος, ἢ κυρίας, ἀλλά αὐτά νά τά ἀπολαύσετε εἰς ἄλλον τόπον καί ἄλλον χρόνον! Ἐξω περιμένουν, ἀδημονοῦν καί πονοῦν, πολλά μάτια... Παττακός.

Ἡ σχολίασις ἐπαφίεται εἰς τήν φαντασίαν ἐκάστου ἐξ ὑμῶν, φίλοι ἀναγνώσται, “χωρίς διακρίσεις καί περιορισμούς”, ὅπως δηλῶνῃ ὁ πρόεδρος τῆς Ν.Δ. ὅτι θά

κυβερνήση - "τόν κόκκινον Μάν" - προσθέτων ἀντ' αὐτοῦ, ὁ γράφων, πλὴν χουντικῶν, βεβαίως, αὐτό ἐννοεῖται· εἶναι τό δόγμα, τό θέσφατον τοῦ θεοθείου, ὅπερ ἀποτελεῖ μνημεῖον ἄγους. Ὁφείλω νά ζητήσω συγγνώμην ἀπό τούς φιλιτάτους μου ἀσκληπιάδας καί ἐξαιρέτως ἀπό τούς εἰδικούς διά τό φῶς μας καί ἰδιαίτατα ἀπό τόν: Ἐξοχώτατον ἐν Ἱατροῖς, Ἱατρόν Ὁφθαλμολόγον κύριον κ. Χριστοδούλου Στέφανον. Διατί; Διότι πρῶτον εἶναι ΑΝΘΡΩΠΟΣ, δεύτερον διότι μέ ἐθεράπευσεν ἀπό σπανίαν, λίαν ἐπώδυνον χρονίαν ἀσθένειαν "ἐντρόπιον" ἀμφοτέρων ὀφθαλμῶν καί τῶν τεσσάρων βλεφάρων! Πῶς; Δι' ἐγχειρήσεως καί μάλιστα δωρεάν καί μέ... φακελλάκι... πού μοῦ ἔδωσε, δέν μοῦ ἐζήτησεν ὅταν μετὰ τήν ἐγχείρησιν ἠρώτησα "τί σᾶς ὀφείλω Γιατρέ μου"; Μοῦ ἐνεχείρισε τό φακελλάκι καί μοῦ εἶπε: "Σᾶς γράφω ἐδῶ μέσα, ἀνοίξετέ το εἰς στάσιν ταξί". Συμμορφωθείς νῦρα δύο δεκακίλιαρα - ἥτο ἐποχή τῆς δραχμῆς μας, τῆς ἐθνικῆς μας ἀπολεσθείσης τιμῆς! -, ἐρωτήσατέ τον διατί μέ... ἐταπείνωσε. Τό Ἱατρεῖόν του εἶναι εἰς τό "ΗΡΑ", κινητόν τηλ. 6977996994 καί σταθερόν Ἱατρείου 6502.000. Εὐχομαι, νά μή εὐρεθῇ ποτέ κανεῖς σας, εἰς θέσιν τοιαύτης ταπεινώσεως, προκαλοῦντος τόν οἶκτον, μετὰ τήν ἀφαίρεσιν - κλοπῇ - τῆς δεδουλευμένης συντάξεώς των, ἐμοῦ δουλεύσαντος εἰς τό Δημόσιον ἐπὶ 43¹/₂ τεσσαρακοντατρία καί ἥμισυ ἔτη! Δέν εἶναι αὐτή ἡ Ἑλλάς κύριε "Σημίτα" καί ὑμῶν, κύριοι κ. τριακόσιοι, δέν εἶναι αὐτή ἡ Δημοκρατία, αὐτή εἶναι τρισχειροτέρα ληστοκρατία. Δέν παροτρύνω μίμησιν τοῦ Γεωργιανοῦ Λαοῦ, ὅμως εἶναι ἄξιος μιμήσεως!

Μέ τήν παραβίασιν τῆς ἀδείας σας, φίλοι ἀναγνώσταί μου, σᾶς παρουσιάζω καί ἄλλο παράδειγμα ἀσκληπιάδου, εἰδικότητος αἰσθητικοῦ χειρουργοῦ, - ΑΝΘΡΩΠΟΥ - Κρητός ἐκ Χανίων, Κλεινάκη Ἑμμανουήλ. Αὐτός δέν ἀρκεῖται εἰς ὑλικήν βοήθειαν, προβαίνει καί εἰς ἠθικοπνευματικὴν τοιαύτην καί δὴ Κρητικομαντινάδικην· καί σᾶς δηλώνω μεθ' ὅρκου ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξε "Χουντικός", ὅπως καί ὁ προαναφερθεὶς ὀφθαλμίατρος· εἶναι ἀγνοί, ἀπεφθοὶ ΕΛΛΗΝΕΣ. Ἰδού, λοιπόν οἱ μαντινάδες του, - τοῦ κ. Κλεινάκη

«Διά τόν Στυλιανόν Παττακόν

*"Χίλια συγχαρητήρια
γιά τήν ἰσότηρσίν σου
πού γραψες μέ τήν πέννα σου
καί μ' ὅλην τήν ζωή σου"*

Διά τούς πρωτεργάτας τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

*"Εἶπαν κι αὐτοί τό ΟΧΙ τους
εἰς τήν φαυλοκρατίαν
καί ἀναιμάκτως πῆραν
τῆς χώρας τά ἡνία
πολλά ρεκόρ κατέρριψαν - σ' ἔργα κ' οἰκονομία
πού κυβερνήσεις ἄλλοτε - δέν πέτυχαν καμμία.
Γιά τήν Ἑλλάδα δώσανε - ὅλην τήν ὑπαρξίν τους
γι' αὐτό οἱ νῦν τούς ἔκλεψαν - κι αὐτήν τήν σύνταξίν τους*

*“Όσοι θά μελετήσουνε - καί θά ἐνημερωθοῦνε
εὐθύς θά καταλάβουνε - πῶς τούς συκοφαντοῦνε.
Γιά ὅ,τι ἀμφιβάλλετε - πέστε το καί σ’ ἐμένα
γιά νά τό συζητήσουμε - μ’ ὅλα τά δεδομένα”.*

8.11.03 στά γενέθλιά σου»

Εὐχαριστῶ φίλιτάτέ μου καθηγητά Μανώλη. Δέν σᾶς πειράζει ὅτι θά σᾶς ποῦνε χουντικόν!... Πολλοί τελευταίως, οἱ εὐχόμενοι νά ξαναδοῦνε χούντα καί μάλιστα ἀπό Δεκανέα, ἀλλά, ἀγράμματον.

Καί διαμαρτύρονται καί μᾶς κατηγοροῦν: “γιατί δέν τούς βάλατε καί τούς τρακόσους σ’ ἓνα σαπιοκάραβο νά τούς πνίξετε στή Φαλκονέρα...;”. “Οχι, φίλοι μου, μᾶς ἐφώτισεν ὁ Θεός καί σᾶς τούς παρεδώσαμεν σώους καί ἀβλαβεῖς, νά τούς καμαρώνετε καί νά τούς ψηφίζετε καί νά τούς κρίνετε. Ἐσεῖς ἔχετε στήσει ἀνδριάντες καί πανηγυρίζετε ἐθνικάς ἐπετείους ἀνυπάρχτων “ἡρώων” σκοτωμένων - “μυριάδων”, ἀπό τήν κατηραμένην χούνταν· σκεφθεῖτε ἂν εἶχαμε, πράγματι, ἔστω καί ἓναν, π.χ. τόν “Α”, πρό πολλοῦ κοιμηθέντα. Θά ἐλέγατε τώρα, ὅτι ἂν δέν τόν εἶχαμε σκοτώσει, αὐτός θά εἶχε σώσει τήν Ἑλλάδα, ἐνῶ, τώρα λέτε ὅτι αὐτός τήν ἔχει σκοτώσει! Φίλοι μου ἀναγνώσται, μή παρασύρωμεν ὁ εἷς τόν ἄλλον εἰς ὕβρεις καί μίση καί πάθη μεταξύ μας. Ἡ ἔνδοξος Πατρίς μας ἔγινε καί εἶναι ἔνδοξος ἀπό ὅλα τά παιδιά της· καί ἀπό τούς ἥρωας καί ἀπό τούς Ἡρόστρατους! “Όλοι κάτι τῆς ἔδωσαν. Ἄλλοι τό ἡδύτατον μέλι τῆς Ἀττικῆς καί ἄλλοι τό θανατηφόρον κώνειόν της. Κινδυνεύει, βάλλεται καί περιβάλλεται ἀπό πολλούς ἐξωτερικούς - γείτονας - “φίλους” της. Μή τῆς προσθέτωμεν καί ἐσωτερικούς, πού εἶναι καί οἱ πλέον ἐπικίνδunami, Μᾶς τό ἐπισημαίνει ὁ ἴδιος ὁ Θεός καί Κύριός μας, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦς Χριστός, ὁ αἴρων τās ἀμαρτίας μας, ἰδοῦ τί μᾶς λέγει: “καί ἐχθροί τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοί αὐτοῦ” - Ματθ. 1, 36 - Τί θά ἐλέγατε ἀξιότιμοι, κύριοι κ. Διευθυντά, ἀναγνώσται καί ὅλοι οἱ συνέλληνες, νά συμφωνήσωμεν ὅλοι, ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ΕΛΛΗΝΕΣ νά εἴπωμεν καί νά διαβεβαιώσωμεν ἑαυτούς καί ἀλλήλους ὅτι ἐχθρός ἡμῶν ὁ ἑαυτός μου; Ἰδοῦ καί ἐπ’ αὐτοῦ τί ἐντέλλεται ἡμῖν ὁ Θεός μας Ἰησοῦς ὁ Χριστός: “Ἐγώ δέ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τούς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καί προσεύχεσθε ὑπέρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καί διωκόντων ὑμᾶς”. - Ματθ. ε, 44 -. καί κατακλείω μέ τήν ἀρχήν ἐκ τῶν δέκα ἀρχῶν τοῦ πολέμου: “Ἐπαφή μέ τόν ἐχθρόν”, δηλαδή σφίξτε στήν ἀγκαλιά σας τόν ἐχθρόν σας, ἂν θέλετε νά τόν ἐξουδετερώσετε. Ἄν εἶναι μακριά σας, θά σᾶς ὑβρίζη καί θά τόν ὑβρίζετε μέ ἀποτελεσμα... ἄγχος καί, “τό ἄγχος κάνει πολύ κακό στήν ὑγεία!”. Νά ἀγαπηθῶμεν, νά ἐνωθῶμεν οἱ Ἕλληνες, διά νά σωθῶμεν ἀπό τούς ἐχθρούς γείτονάς μας. Ἐρρωσθε, ἀδελφοί συνέλληνες!

“Τά παραλειπόμενα” (ΣΤ’)

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

04.12.03

Φίλτατοί μου κύριοι κ. Δ/ντά, συνεργάται καί αναγνώσται, όταν κουρασθῆτε ἀπό “τά παραλειπόμενά” μου, σᾶς παρακαλῶ πολύ νά μοῦ τηλεφωνήσετε νά ἀλλάξω θέμα ἢ καί νά σᾶς ἀπαλλάξω τῆς παρουσίας μου. Ἀρκεῖ νά μοῦ τό τηλεφωνήσῃ ἕνας, ὅστις νά μοῦ ἐξηγήσῃ τούς λόγους. Διότι φίλοι ἀναγνώσται, πρὸς ὑμᾶς, κυρίως καί μόνον, ἀπευθύνομαι.

Ἡ διεύθυνσις καί οἱ συνεργάται δέν ἔχουν ἀνάγκη ὑποδείξεων. Ἔρχομαι λοιπόν κοντά σας, σήμερον νά συνεχίσω προσθέτων, ὅ,τι παρελείφθη ἐκ τοῦ “Μέρος 5ον” περὶ τῶν φίλων μου “ἀσκληπιάδων”, εἷς τῶν ὁποίων καί αὐτός ὀφθαλμίατρος καί... Στέφανος - δικαιούται στεφάνου τιμῆς, οἱ περὶ ὧν φίλοι μου καί εὐγνωμοσύνης μου βαθυτάτης - Στέφανος Οἰκονόμου, ὅμως, αὐτός, Ἀχιλλέως 16, Παλ. Φάληρον, τηλ. 9818.788 καί κιν. 6977416676, μοῦ ἔκανεν ἐγχείρησιν καταρράκτου ἀμφοτέρων ὀφθαλμῶν δωρεάν καί δωρεάν φακῶν! Ποῦ καί πῶς τόν ἐγνώρισα;

Εἰς οἰκίαν Ἀντιστρατήγου παρεκάθησα παραπλεύρως του. Μοῦ συνεστήθη χαρίεις καί ἀφοῦ μοῦ διηγήθη περιστατικόν τῆς φοιτητικῆς του ζωῆς, κατὰ τό ὁποῖον ἐκινδύνευσε νά στερηθῇ τοῦ δικαιώματός του νά προχωρήσῃ... μοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του, διότι τῇ ἐπεμβάσει μου, ἐσώθη. Μοῦ νύχθη νά μὴ παραστῇ ἀνάγκη νά τόν ἐπισκεφθῶ, διὰ πρόβλημα ὀφθαλμῶν μου, ἀλλὰ, ἄν... τότε, ἔλατε κοντά μου καί τιμῆς ἕνεκεν θά κάμω τὰ καλλίτερά μου νά ἀνταποδώσω ἐλάχιστον μέρος τῆς εὐγνωμοσύνης μου! Ἐκαμα καί κάμνω χρῆσιν - κατὰχρησιν - τῆς καλωσύνης του καί ἐντρέπομαι. Ἐτσι μᾶς κατήντησεν ἡ δικτατορικὴ “δημοκρατία” τῆς “μεταπολίτευσης”! Εἰλικρινῶς, δέν ἐνθυμούμαι τό περιστατικόν, τό ὁποῖον μοῦ διηγήθη ὁ ἀνωτέρω φίλτατός μου ὀφθαλμίατρος κ. Οἰκονόμου Στέφανος, τόν ὁποῖον - ὅπως καί τόν εἰς τὴν 4ην συνέχειαν ἀναφερθέντα κ. Χριστοδούλου Στέφανον - παρακαλῶ νά μέ συγχωρήσουν διότι ἀποδέχομαι τὰς δωρεάν περιποιήσεις των. Προσεύχομαι ὑπὲρ τῆς υἰείας των καί νά βοηθήσῃ ὁ Θεὸς τὴν Πατρίδα μας νά ἀπαλλαγῇ, τό ταχύτερον ἀπὸ τούς ἐν ἀνομία, ἀδικία καί ἀπάτη κυβερνήτας μας. Ὑπάρχουν καί πολλοὶ ἄλλοι ἀσκληπιάδαι οἱ τοιαῦτα πράττοντες. Τούς εὐχαριστῶ, ὅμως, δέν θά ἐκθέσω ἄλλους εἰς τὴν κακίαν τῶν μισούντων ἡμᾶς...

Καί ἤδη συνεχίζω μέ τό ἐξῆς, τό ὁποῖον ἐάν παρέλειπον νά ἀναφέρω θά καθίστατο “παραλειπόμενον”!. Τό ποῖον; Τό ὅ,τι οἱ μέν “Σημίται” κατηγοροῦν τούς “Μπούληδες”, ὅτι περιλαμβάνουν εἰς τὴν παράταξιν των καί ἀκροδεξιὰ στοιχεῖα, οἱ δέ “Μπούληδες” δέν ἀπαντοῦν: Ποίους κ. Σημίτα ἐκ τῶν στοιχείων μας θεωρεῖτε ἀκροδεξιοὺς; Τόν κ. Τζαννετάκον καταδικόν σας ἀκροαριστερόν, τόν Ῥουσόπουλον ὁμοιότατον τοῦ προηγουμένου, ἐμένα, τόν ἴδιον τόν “Μπούλην”

ό όποϊος δηλώνω μετά παρηρησίας, ότι “είμαι άπ’ όλα - ναι σέ όλα”, άξιοκρατικώς, δηλ.: άκόμη και τόν έ.τ. άρχηγόν του Κ.Κ.Ε; Μήπως, κ. Σημίτα, λησμονείτε, ή προσποιείσθε ότι δέν γνωρίζετε ποία έκ τών ύμετέρων στοιχείων - ζώντων τε και τεθνεώτων - διετελέσαν, πρίν ΠΑΣΟΚ, ’Απριλιανοί, τούς όποίους - ’Απριλιανούς άνεβάζετε μέχρι του Ζενίθ άκροδεξιούς; Και ποίους θεωρείτε καταστροφείς της Πατρίδος κ.κ. άριστερο-Σταλινοδημοκράται; Τούς “άκροδεξιούς, οί όποιοι έσωσαν την Πατρίδα άπό τούς δολοφόνους της άριστεράς, τών όποίων οί άρχηγοί έδήλωνον ότι θα άφηναν ζωντανούς, περί τούς τρία εκατομμύρια “και αυτοί πολλοί τους είναι;”. Και δέν τό έλεγον, μόνον, τό είχον, πράξει, εις την ΟΥΛΕΝ, εις τά Τουρκοβούνια, εις τό Περιστέρι, εις Μελιγαλά, εις Φενεόν, εις Κιλκίς κ.λ.π., κ.λ.π. “Έχετε θράσος χιλίων πιθήκων κατηγορούντες δι’ άκρότητας, σεις οί άκρότατοι τών άκροτήτων; Και έχετε τρομοκρατήσει τούς “δεξιούς” Μπούληδες, εις σημείον βουδαμάρας! Καλά τούς κάνετε. Μπράβο σας. Βρήκατε και τά κάνετε. Μπράβο σας χιλιάκις. Αίσχος σας Μπούληδες! ’Ετόλμυσεν εις - και δη έξάδελφος - νά ειπή την αλήθειαν όπi ή δεξιά έσωσε την ’Ελλάδα άπό τόν Κομμουνισμόν και έκόντεψε νά τόν “φάη”, ό έξάδελφος! Και περιμένετε οί “δεξιοί” νά ιδήτε, άπ’ αυτόν, τί;

Μας κατηγορείτε κ.κ. Σημίται, ήμας τούς δεξιούς, ιδία τούς ’Απριλιανούς ως “Αμερικανοκίνητους”. Είπεν ό ύπομονητικώτερος τών ύπομονητικών... τόν κόκορα κεφάλαν! Σεϊς οί Σλαυοπληρωνόμενοι Σταλινόδουλοι, άποδεδειγμένως μέ άδιάφευστα στοιχεΐα - παρουσιαζόμενα άπό σās τούς ίδιους - έχετε έστω και έν στοιχείον νά διαψεύσετε τά κατωτέρω έπισημαινόμενα παρ’ ήμων τών ’Απριλιανων έλάχιστα έκ πλείστων στοιχείων όπi όχι μόνον δέν μās έγνώριζον αλλά και μās έπολέμησαν έξοντικώς. ’Ιδού: Εϋθύς μετά την ένέργειάν μας της 21ης ’Απριλίου 1967 έτρεχον και προσεπάθουν νά ανακαλύψουν ποίοι, πώς και διατί προέβησαν εις την ένέργειαν αυτήν - άνευ της άδείας των, έθισμένοι άπό πρίν, ως συμβαίνει και σήμερα - και εκήρυξαν την πατρίδα μας εις άπομόνωσιν “εμπάργκο”, μέχρι και της 8ης ’Οκτωβρίου 1973 πού παρεδώσαμεν την έξουσίαν εις την πολιτικήν ήγεσίαν. ’Απέσυρον τόν πρεσβευτήν των επί έν έτος και θα συνέχιζον, εάν δέν έδηλώναμεν όπi θα άπεσύραμεν και ήμεϊς τόν ιδιόν μας.

Προσεπάθησαν πλειστάκις νά μās άνατρέψουν. ’Η σοβαρωτέρα και πλέον επικίνδυνος προσπάθειά των ήτο ή παρότρυνσις του Βασιλέως νά μās άνατρέψη την 13ην Δεκεμβρίου 1967. Δέν ήτο ή τελευταία, ούτε ή πρώτη! Θέλετε και κάτι τό διαφορετικόν, συγκρινόμενον μέ την δουλικήν συμπεριφοράν σας, έναντι της ιδιικής μας πρός τάς πάσης φύσεως Ξένας Δυνάμεις; ’Ιδού τινάς:

Μās έπεσκέφθη ό ’Αντιπρόεδρος τών Η.Π.Α., έλληνοαμερικανός “Αγκινιου - ’Αναγνωστόπουλος, πώς νά προφέρουν έξ συλλαβάς οί ’Αμερικανοί τάς περιώρισαν εις μίαν, τά εύκολα! - περαστικός ήτο μάλλον, έπιστρέφων έξ έπισήμου έπισκέψεως του εις την Τουρκίαν. “’Ηθελε νά έπισκεφθῇ την γενέτειραν πόλιν του πατρός του, Γαργαλιάνους. Προηγήθην κατά κάποιον χρόνον, προκειμένου νά προπαρασκευάσω την ύποδοχήν του, συνοδευομένου και υπό του πρωθυπουργού

μας Γεωρ. Παπαδοπούλου εις διαφορετικόν ἕκαστος ἐλικόπτερον, διά λόγους ἀσφαλείας. Εἰς τό γήπεδον προσγειώσεως τοῦ ἐλικοπτέρου τοῦ Ἑλκνίου εἶχε τοποθετηθῇ ἰσχυρά δύναμις ἀσφαλείας ἐξ Ἀμερικανῶν τῆς συνοδείας - φρουρᾶς - τοῦ Ἀντιπροέδρου των. Ἀπῆλθισα καί ἐπέτυχον τήν ἀπομάκρυνσιν, δηλώσας ὅτι δέν θά ἐπιτρέψω τήν προσγείωσιν, ἐάν δέν ἀπομακρυνθοῦν. "Ἐδῶ εἶναι ΕΛΛΑΣ, ἀσφαλής, φιλόξενος, υπερήφανος καί ὑπεύθυνος διά τήν ζωήν τῶν ἐπισκεπτῶν μας", τοὺς εἶπον. Ἐκ Γαργαλιάνων, ὅπου τοῦ ἐγένετο θερμή καί ἐνθουσιώδης ὑποδοχή, τόν περιώδευσα - ὡς συνοδός - εἰς Χανιά, Ἡράκλειον καί Ῥόδον. Ἐνθουσιώδεις αἱ ὑποδοχαί παντοῦ. Εἰς τό Ἡράκλειον ἦτο προγραμματισμένη ὁμιλία του ἐκ τῆς Νομαρχίας πρὸς τήν λαοθάλασσαν πού τόν ἀνέμενεν εἰς τήν πλατεῖαν. Καί ἐκεῖ - ἰδιαίτερος ἐκεῖ, λόγω τοῦ ἰδιαιτέρου φόβου, τόν ὅποιον τοὺς εἶχον δημιουργήσει οἱ δειλοὶ πληροφοριοδῶται των - ἡ φρουρά του ἀπῆλθε νά ὁμιλήσῃ ἀπό τό ἐσωτερικῶς τῶν τοίχων τοῦ δωματίου τῆς νομαρχίας εὐρισκόμενον γραφεῖον τοῦ Νομάρχου (!) καί μάλιστα ἐντός τεθωρακισμένου ὑαλίνου κλωβοῦ!

Τόν ὑπεχρέωσα νά ὁμιλήσῃ - πλάϊ μου - ἐκ τοῦ ἐξώστου τῆς Νομαρχίας ἄλλως... καί τό ἐδέχθη μετὰ δυσκολίας. - Παρένθεσις: Διά τοῦτο ἄρα γε ἐπυρπόλησαν οἱ Ἡρακλειῶται τήν Νομαρχίαν μεταπολιτευτικῶς ; Ἰσως! Τί τοὺς ἔπαιεν ὅμως ἡ Νομαρχία; - Δέν ἠρκέσθην εἰς αὐτήν τήν ἀπαίτησιν. Τόν κατέβασα καί εἰς τήν πλατεῖαν, ἐπερπάτησε μαζί μου ἀνάμεσα τοῦ χειροκροτοῦντος, ἐνθουσιωδῶς, πλήθους καί ἀνεχωρήσαμεν ἀεροπορικῶς διά Ῥόδον. Ἐκεῖ ἦτο ἡ ἐκπληξις. Ὁ Νομάρχης, μᾶς ὠδήγησε πεζή, εἰς τήν ὁδόν τῆς τουριστικῆς ἀγορᾶς ὅπου οἱ καταστηματάρχαι τοῦ προσέφερον δῶρα.

Ὁ Ἑλκνίου μου ἐξεδήλωνε τόν ἐνθουσιασμόν του καί μοῦ ἔλεγεν εἰς τό ἀεροπλάνον - ἐκαθήμην πλάϊ του -, "δέν ἔχω δὴ πουθενά στόν κόσμο ὠραιότερες κοπέλλες ἀπό τίς Χανιώτισσες" - πού ἐχόρεψαν πρὸς τιμὴν του - καί "δέν ἔφαγα ποτέ μου καλλίτερα σταφύλια" - τόν εἶχαν φιλοδοῶσαι οἱ Ἀρχανιώται μέ καμμιὰ δεκαριά καφάσια ἀρχανιώτικη σουλτανιά χοντρόρογη σταφίδα. Μία σύγκρισις μέ τήν ὑποδοχήν τοῦ Κλίντον θά σᾶς ὠφελήσῃ. Μακάρι νά μᾶς εἶχον βοηθήσει οἱ Ἀμερικάνοι. Δυστυχῶς δέν μᾶς ἐβοήθησαν. Ἐσᾶς βοηθοῦν καί καλά κάνετε πού τοὺς εὐγνωμονεῖτε, διότι ἐβοήθησαν τήν Τουρκίαν νά σᾶς πάρῃ - νά δώσῃτε - τήν νησίδα Ἰμια.

"Τὰ παραλειπόμενα" (Ζ')

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ"

15.12.03

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου

Ἐκ Γαργαλιάνων, ὅπου τοῦ ἐγένετο, τοῦ Ἑλκνίου, ὑπενθυμίζω, - καυτή - ὑποδοχή, συντοπίτης των γάρ ὁ πατήρ του, τόν παρέλαβον καί διά τοῦ Ἀεροδρομίου "ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ", τόν περιώδευσα εἰς Χανιά, Ἡράκλειον, Ῥόδον.

“Απασαι αἱ πόλεις ἀπέδειξαν ὅτι οἱ κατοικοῦντες εἰς αὐτάς, εἶναι γνήσια τέκνα τοῦ Ξενίου Διός, τοῦ ἀνατραφέντος ὑπὸ τῆς Ἀμαλθείας εἰς τὸ Ἰδαῖον ἄντρον τῆς Κρήτης. Ἐκεῖ ἐσπαργανωμένον τὸν ἐπέταξεν ἡ “θεά” μήτηρ του Ῥέα, διὰ νὰ μὴ τὸν καταβροχθίσῃ ὁ θεός, “στοργικός” πατήρ του Κρόνος, ὅπως ἔπραττε διὰ πᾶν ἄρρεν θεόπουλον, τὸ ὅποιον ἐγέννηα ἡ Ῥέα. Μεγάλοι καὶ ἀσυναγώνιστοι παραμυθᾶδες οἱ λατρευτοὶ μας σοφοὶ πρόγονοι. Ἡ κάμνω λάθος; Μᾶλλον! Διότι ἀπὸ 24ης Ἰουλίου 1974 πού τοὺς ἐπανεγκατέστησε τὸ Ἰωαννινδικὸν καθεστὼς τῆς 25ης Νοεμβρίου, εἰς τὸν “δημοκρατικόν” τῶν θρόνον, ἔχουν ἀποδείξει ὅτι τοὺς ἀνταγωνίζονται ἐπαξίως καὶ εἰς τινα σημεῖα τοὺς “ξεπερνοῦν”, π.χ.: α) εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν φονευθέντων ἡρώων φοιτητῶν εἰς τὸ “ἡρωϊκόν” Πολυτεχνεῖον...κανέναν. β) Εἰς “δημοκρατικότητα”. Ἐχουν, λέγουν, “τὴν καλλίτερν Δημοκρατίαν τοῦ Κόσμου!” Δηλαδή τὴν χειροτέραν, ἀφοῦ κρατοῦν εἰς φυλακὰς “ἐνενηντάρηδες”, καταδικασθέντας εἰς θάνατον πρό 30ετίας, βάσει ποινικοῦ νόμου - Π.Ν.Α.Ι. ἀναδρομικῆς ἰσχύος, τοὺς κλέβουν - μόνον ἀπ’ αὐτούς; - τὴν σύνταξιν τῶν κ.λ.π., κ.λ.π. διατάσσουν τὴν “ἀνεξάρτητον” Δικαιοσύνην νὰ καταδικάζῃ βάσει Π.Ν.Α.Ι., νὰ ἀναιρῇ δικαστικὰς ἀποφάσεις, νὰ ἀλλοιθωρίζῃ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν, παρανομίαν... διαπραττομένην ὑπὸ τῶν ἡμετέρων παραγόντων, εὐημερούντων καί, καί, καί, οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς στοιχείων ἀποδεικνυόντων τὴν μαγείαν τῆς “καλλιτέρας” Δημοκρατίας τῶν! Ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος, τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν - ὅχι τῶν “μεταπολιτευτικῶν”, νὰ τοὺς ἐλεήσῃ! Πάντως, σὰς βεβαιώνω ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν τέρματος Πατισίων, ὅπου διαμένω ἔχουν κλείσει, τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη, περισσότεραι τῶν δέκα μικροεπιχειρήσεων καὶ αἱ ζῶσαι στενάζουν ἀπὸ φορολογικὰς “ἐλαφρύνσεις”, ἀπραξίας καὶ οἰκονομικῆς ἀνεχειρίας! Ἔτσι ἡ “δημοκρατία” μας βαπτίζει τὴν οἰκονομίαν τῆς Πατρίδος μας, “καλλιτέραν τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ε.”, ἐνῶ ἡ Ε.Ε., τὴν κατατάσσει εἰς τὴν τελευταίαν θέσιν τῶν 15, ἀκόμη καὶ τῶν ὑπὸ ἔνταξιν 10, καὶ πρόστιμα τῆς βάζει διὰ ψευδῆ στοιχεῖα κ.λ.π.! Μὲ συγχωρεῖτε διὰ τὴν - πολὺ μακράν - παρένθεσιν.

Ἀλλὰ φίλοι μου, κατηγοροῦμεθα ὑπὸ τῶν “ἡρώων ἀντιστασιακῶν”, ὅτι μᾶς ἔβαλον οἱ Ἀμερικᾶνοι - Η.Π.Α. - νὰ κάμωμεν τὴν Ἐπανάστασιν. Μακάρι νὰ ἦτο ἀληθές, διότι τότε δέν θὰ μᾶς εἶχον στερήσει τῆς βοηθείας τῶν - ἐμπάργκο μᾶς ἐκήρυξαν ἀπὸ τῆς 1ης ἡμέρας 21.4.67 - μέχρι καὶ τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1973 καθ’ ἣν παρεδώσαμεν τὴν Ἀπριλιανὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ δημοκρατικώτατον Σύνταγμα τοῦ δημοψηφίσματος τῆς 28ης Ἰουλίου 1973 καὶ παρτηθήμεν οἰκεία βουλήσει!

Ἡ βοήθεια καὶ ἡ συμπαράστασις τῶν Η.Π.Α. πρὸς τὴν Ἑλλάδα μας - ὡς γίνεται, τὸ γνωρίζετε - ἤρξατο ἐκ νέου μετὰ τὴν 24ην Ἰουλίου 1974, πού ἀνεκλήθη ἐκ τῆς αὐτομολίας του, εἰς Παρισίους, ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Χώρας μας μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν - τὴν ἀληθῆ ἡμέτεραν, τῆς 8.10.1973 - ὅτε, 24.7.74 - ἐπανῆλθον καὶ οἱ τελευταῖοι “Βουρβῶνοι”, ἀπὸ τὰ “ἀντιστασιακά”, κέντρα διασκεδάσεώς των. Αὐτούς βοηθοῦν οἱ Ἀμερικᾶνοι καὶ εἰς ἀντάλλαγμα τοὺς λιθοβολοῦν, τοὺς ὕβρίζουν, τοὺς καταρῶνται, πρὸς ἡμᾶς δέ τοὺς Ἀπριλιανούς

“πετοῦν τὴν σκούφια τους”, ἢ λένε - σάν τόν γαῖδαρο - πού λέει, τόν πετεινό κεφάλι. Ἀρκετά σᾶς ἐκούρασα μέ τὰ περί ᾽Αγκνίου, φίλοι μου, σᾶς ζητῶ συγγνώμην καί προχωρῶ εἰς τό ἐπόμενον “τά παραλειπόμενα”: Εἶχον ὑπ’ ὄψιν μου νά σᾶς ἀπασχολήσω μέ ἄλλον “παραλειπόμενον”, προέκυψε, ὅμως μία ἀγενεστάτη σχολίασις ἐναντίον τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυρίου κ. Χριστοδούλου, ὁπότε, ὀφείλω νά σᾶς ἐνημερώσω. Μοῦ τό ζητοῦν, τηλεφωνικῶς, πολλοί: Λοιπόν, ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅπως καί ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κύριος κ. Βαρθολομαῖος καί ἄλλα ἕξ δεκάδες προσωπικότητες πάσης τάξεως, ἰδεολογίας, ἐπαγγέλματος κ.λ.π., μοῦ ἔχουν ἀποστείλει ἐπιστολήν καταχωρημένην, ἐπίσης εἰς τό βιβλίον, ὡς καί ἡ τοιαύτη τοῦ κ. Χριστοδούλου, διά τῆς ὁποίας σχολιάζουν τό περιεχόμενον τοῦ βιβλίου μου - Ὁδοιπορικόν Ἐνός Στρατιώτου 90 ἐτῶν - νῦν 92! ὅπως συμβαίνει καί διά τὰ ἄλλα - τρία - προηγουμένα τούτου βιβλία μου. Πολλοί τῶν σχολιαστῶν αὐτῶν - τοὺς ὁποίους εὐχαριστῶ, εὐγνωμόνως - ὑμνοῦν τό περιεχόμενον τοῦ βιβλίου μου πολύ περισσότερο ἀπό ὅσον ἡ Α.Μ. ὁ κύριος κ. Χριστόδουλος. Τί συνέβη, λοιπόν, εἰς τό κρανίον τοῦ “δημοσιογράφου” τῆς “ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ” τῆς Κυριακῆς 13.12.03 σελ. 61, κυρίου Θωμᾶ Τσάτση; - προφανῶς τρικυμία ζήλειας, μίσους, κακίας, ἀθεΐας - καί κατεφέρθη, μόνον ἐναντίον τῆς Α.Μ., αὐτό τό ἀφήνω εἰς τὴν ὑμετέραν κρίσιν. Ἀπέστειλα ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐφημερίδα “ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ”, δέν ἀξίζει τόν κόπον νά σᾶς ἀπασχολήσω. Ὁ Θεός νά ἐλεῇ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς, ἰδίᾳ δέ τὴν Α.Μ. τόν Ἀρχιεπίσκοπον. Εἶναι τυφλοί “τά τ’ ὦτα, τόν τε νοῦν τὰ τ’ ὄμματα”, δηλαδή θεόστραβοι καί θεόκουφοι καί βλάκες. Ὁ δέ κ. Τσάτσης Θωμᾶς, ὅταν ἴδῃ “θά πιστεύσῃ” ἂν καί δέν θά τολμήσῃ νά ἴδῃ διότι δέν ἔχει ἀπογαλακτισθῇ εἰσέτι. Πολύ νήπιον, εἶδε λίαν πρωΐ, μέ τὴν ἀνατολήν τοῦ ἡλίου - ὄχι τοῦ ΠΑΣΟΚ - τὴν σκιάν του καί ἐξώρμησεν λάβρος ἐναντίον... τίνος; Τοῦ προτείνω διά τῆς ἀπαντήσεώς μου, τό ἐπαναλαμβάνω καί διά τοῦ παρόντος κειμένου μου, νά μοῦ ζητήσῃ τὰ βιβλία μου καί τὰ τέσσαρα. Θά τοῦ τὰ στείλω δῶρον, διά νά ἀνοίξουν οἱ ὀφθαλμοί του, νά προσγειωθῇ καί νά ἀκούσουν τὰ ὦτα του. Τόν συγχωρῶ καί τοῦ ζητῶ καί συγγνώμην! Εἰς τὴν ἱεράν ἐβδομάδα τῶν Χριστουγέννων εἰσερχόμεθα καί ἂν θέλωμεν νά μᾶς συγχωρῇ τό Θεῖον Βρέφος, ὁ πρό αἰώνων Θεός μας, ὀφείλομεν νά συγχωρῶμεν ἀλλήλους. Εἰς τόν κ.κ. Δ/ντὴν, τοὺς συνεργάτας, τοὺς ἀναγνώστας καί ὅλους, μὰ ὅλους ἀνεξαιρέτως - τὰς καί τοὺς - Ἑλληνίδας, Ἑλληνας, εὐχομαι χαρούμενες Ἑορτές, εὐλογημένον καί εὐτυχές τό Ν. Ἔτος 2004...

Μέ Χριστιανικὴν ἀγάπην

“Τά παραλειπόμενα” (Η΄)

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

21.12.03

Μέ ἐρωτοῦν καί μέ ξαναερωτοῦν πολλοί, διά γεγονότα καί συμβάντα, διά τά ὅποια ὁμολογῶ ὅτι ἐξίσταμαι, διότι ἔχω δώσει ἀπαντήσεις, ἤ διά τῶν τεσσάρων βιβλίων μου, εἴτε ἀπό Τ/Ο, ἢ διά τῶν ἐφημερίδων μας.

Δέν κουράζομαι, δέν στενοχωροῦμαι, ὅμως, θά ἦτο ὠφελιμώτερον νά ἀσχολούμεθα μέ πραγματικά παραλειφθέντα διά διαφόρους λόγους.

Θά ἀπαντήσω ὅμως καί σήμερον εἰς τό ἐρώτημα, τό πλέον πολυερωτώμενον καί... βλέπομεν: Λοιπόν, τό ἐρώτημα: “διατί ἐκάματε τήν Ἐπανάστασιν πρό τῶν ἐκλογῶν τῆς 28ης Μαΐου 1967 καί ὅχι μετά ἀπό αὐτήν τήν ἡμερομηνίαν;”. Ἡ ἀπάντησις θά ἦτο τριλεκτική, ἐάν δέν εἶχον ἐρωτηθεῖ πλειστάκις: “Ποτέ ἐπανάστασις μετεκλογικῶς”.

Δογματική ἀπάντησις τοῦ Στρατηγοῦ, Ἀντιβασιλέως Γεωργίου Κονδύλη. Καί ἡ ἐξήγησις. Διότι μετά τήν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν, ὁ λαός πανηγυρίζει τήν ἀπόφασίν του. Ὁ μέν νικήσας, χαίρων ὁ δέ ἡττηθεὶς κλαίων. Καί ὁ μέν καί ὁ δέ, ὅμως, δέν κρίνει δικάϊαν τήν ἀντίδρασιν - ἀντίθεσιν - κατά τῆς ἐκπεφρασμένης θελήσεώς του καί μάλιστα ἐνόηλου.

Ὁ νικητής, λοιπόν, θά ἀντιδράσῃ μέ ὅλας του τὰς δυνάμεις καί ἡ Ἐπανάστασις θά ὑποχρεωθῇ νά ἐπιβληθῇ διά τῶν ὄπλων, ὅποτε ἡ αἵματοχυσία εἶναι ἀναπόφευκτος. Συμφέρει τοῦτο τήν Πατρίδα; Ἀσφαλῶς ΟΧΙ. Ἀναφέρω ἓν ἱστορικόν παράδειγμα, εὐτυχῶς ἀναίμακτον, ἀποτυχούσης ἐπαναστατικῆς ἐπεμβάσεως. Τήν 5ην Μαρτίου 1932, αἱ διεξαχθεῖσαι τήν προηγουμένην ἡμέραν ἐκλογαί ἔφερον νικητὴν τὸν Ἀρχηγόν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος Παναγὴν Τσαλδάρην. Ὁ “δημοκράτης” πολυεπαναστάτης Στρατηγός (:) Νικόλαος Πλαστήρας, ἐπανεστάτησεν ἀπαιτήσας τήν διατήρησιν τῆς ἐξουσίας εἰς χεῖρας τοῦ Ἀρχηγοῦ του - ἄλλου “δημοκράτου”, πολυεπαναστάτου, Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Τόσον ὅμως, ὁ νικητής, ὅσον καί ὁ ἡττημένος, ὁ Β΄, φρονίμως ποιῶν ἀντιληφθέντες τό μέγεθος τῆς καταστροφῆς, εἰς τήν ὁποίαν θά ὤδνηετο ἡ Πατρίς, ἀντέδρασαν ἐγκαίρως· καί ἐπιτακτικῶς ὁ ἡττηθεὶς Πρωθυπουργός Βενιζέλος, διέταξε τὸν ἐπαναστατήσαντα φίλιτόν του - Στρατηγόν Πλαστήραν - νά “τά μαζεύῃ” καί νά ἀπέλθῃ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ καί ἐγένετο. Τοῦ ἐχορηγήθη, μάλιστα καί ἀμνηστία, εἰς αὐτόν καί τοὺς συνεργάτας του, αὐθημερόν. Ἀπῆλθεν, ὅμως, τήν 1ην Μαρτίου 1935, ἐκ τῆς αὐτοεξορίας του, διέταξε τοὺς φίλους του Στρατηγούς καί προέβησαν μετεκλογικῶς, εἰς τό ἐθνοκτόνον κίνημα, τοῦ ὁποίου τὰς πληγὰς ἐπλήρωσεν ἀκριβὰ ἡ Πατρίς. Τὰς ἐθεράπευσε, μερικῶς, ὁ Στρατηγός Μεταξάς. Καί αὐτοὺς τοὺς κινηματίας ἡμῆστευσε, ἐντὸς ἐξαμήνου, ἡ τότε νουνεχὴς καί σώφρων ἡγεσία τῆς Πατρίδος μας. Ὅχι ὅμως αἱ ἡγεσίαι τῆς Ἑλλάδος Σημίτη, Καραμανλῆ

κ.λ.π., αί όποϊαι άρνούνται νά άποκαταστήσουν τήν βαναύσως τρωθεϊσαν Δικαιοσύνην, διατηρούν εις τήν φυλακήν καταδικασθέντας άντισυνταγματικώς - βάσει ποινικοῦ Νόμου 'Αναδρομικῆς ισχύος - Π.Ν.Α.Ι. - , θά τό επαναλαμβάνω, ἔως ότου κάποιος τό άκούσῃ καί αὐτός μπορεῖ νά εἶναι τώρα, Χριστουγέννων "μέρες"!

Τόν βοηθεῖ τό Ισχύον Σύνταγμα, άρθρον 111, παράγρ. 2, τοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νά κλείσῃ τήν "ψαλλίδα" τῆς δημοσκοπήσεως, ὅχι μόνον, ἀλλά καί νά κρατήσῃ τήν ἀντιπολίτευσιν - Ν.Δ. -, εις διαρκῆ ἀντιπολίτευσιν. Τό ὀφείλει εις τήν θέλησιν, ἀπόφασιν τοῦ ἴδρυτοῦ τοῦ κόμματός του, 'Ανδρέου Παπανδρέου. Τό εἶχεν ἀποφασίσει καί θά τό εἶχεν ἐκτελέσει τό ἔτος 1988, ἐάν δέν εἶχεν ἀσθενήσῃ. Δύναται νά τό βεβαιώσῃ ὁ κύριος Τσοχατζόπουλος, ἡ κυρία Κοκκόλα καί ἄλλοι...

Συμπέρασμα: Μετά τās ἐκλογάς, ΟΧΙ ἐπανάστασις!

Αὐτό θά πρέπει νά μή ἀποτελέσῃ ἐρώτημα ξανά. Τέλος! "Ὅμως, ἐάν δέν ἐγίνετο ἡ 'Επανάστασις πρό τῶν ἐκλογῶν, θά τās ἐκέρδιζεν ὁ 'Ανδρέας Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος εἶχε δηλώσει ὅτι θά ἐφήρμοζε τό σταλινικόν "μοντέλον" 'Αλβανίας, Ρουμανίας κ.λ.π., ὅπως καί τό ἀπέδειξεν, εις οἶον βαθμόν ἠδυνήθη ἀπό 18ης 'Οκτωβρίου 1981 μέχρι καί σήμερον. Τότε ὅμως, περίοδος 'Απριλίου 1967, τά πράγματα θά ἦσαν τρισεχειρότερα, διότι ἦτο νωπὸν τό μῖσος τῆς ἠττηθείσης εις Γράμμον - Βίτσι ΕΑΜΟ-ΚΚΕδικῆς ἀριστερᾶς. Μή βλέπωμεν τήν σημερινήν μετὰ πῶσιν τοῦ "ὑπαρκτοῦ" - αἰώνια τῇ λήξει του - "σοσιαλισμοῦ"! Τώρα, θά μοῦ πεῖτε, πάλι, μά ἐπιμένεις ἀμετανοήτως νά μᾶς πείσῃς, ὅτι ἔχεις δίκιο, ὅτι καλὰ ἔκαμες πού ἐπανεστάτησες τήν 21ν 'Απριλίου 1967; Ναί, ἐπιμένω καί θά ἐπιμένω ὅσον ζῶ, ἐκτός ἐάν μοῦ ἀποδείξετε, μέ ἀδιάσειστα στοιχεῖα, τό ἀντίθετον. Δέν ὑπάρχουν ὅμως, ἐκτός ἂν θεωρήσετε πραγματικά τά παραμύθια, μέ τά ὁποῖα τροφοδοτεῖτε τόν ἀνίδεον λαόν - τόν πάντοτε εὐκολόπιστον καί πάντα προδομένον - ἀπό τοῦ ἔτους 1974 μέχρι σήμερον. Δέν τό νομίζω, ὅμως. Δέν σᾶς πιστεῦει πλέον ὁ Λαός. Σᾶς ἐκατάλαβε. Θά τό δῆτε κατὰ τās ἐπικειμένας ἐκλογάς. Θά τό δῆτε, ἂν εἶναι καλλίτεροί σας οἱ 'Αρχηγοί τῶν μικροκομμάτων. Καί θά τό δείξουν ὅτι εἶναι καλλίτεροί σας, ἐάν ἐνωθοῦν τώρα πρό τῶν ἐκλογῶν. Θά σαρώσουν! Θάβάλουν εις τό Κοινοβούλιον ἴσως καί 30 Βουλευτάς. Καί τότε "κλάφτα Χαράλαμπε"! Δείξατέ μας τά χριστιανικά σας αἰσθήματα καί ιδεώδη, κυρίως τό παράδειγμα τοῦ Θεοῦ Βρέφους, τοῦ Βασιλέως τῶν Ταπεινῶν! Ποῦ ἐγεννήθη; Εἰς τήν φάτνην τοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ! Ταπεινωθεῖς, 'Υψώθη εις τούς Οὐρανοῦς. Ταπεινωθεῖτε λοιπόν, ἔστω καί λίγο, ἂν θέλετε νά σᾶς ὑψώσουν διά τῆς ψήφου των εις τήν Βουλήν, οἱ 'Ελληνολάτραι ψηφοφόροι. Κάμετε, ὅ,τι ἔκαμεν ὁ Γεώργιος Παπανδρέου τό 1953, ἐνταχθεῖς εις τόν συνδυασμόν Παπάγου προεκλογικῶς καί ἀποσκιρτήσας μετὰ τήν εἰσοδόν του εις τήν Βουλήν! Βοοῦν οἱ ἄγνοοι "Ἕλληνες, τό φωνάζουν, σιχαθήκαμεν τούς ἐναλλασσομένους εις τήν ἐξουσίαν, δύο μονομάχους ἀφέντας τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας. 'Εφθάρησαν, διέφθειραν καί ἐκουράσθησαν. Ἐνωθεῖτε νά τούς διαλύσπετε.

Ἐνωθεῖτε ἐάν θέλετε, εἰς τὴν Βουλὴν νά μπῆτε. Ἐάν σεῖς οἱ ταπεινόφρονες, Ἕλληνες Χριστιανοὶ ὁμονόησετε, τότε θά ἐλευθερώσετε τὴν Πατρίδα μας ἀπὸ αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι τὴν λυμαίνονται μονοπωλιακῶς ἐπὶ τριακονταετίαν, φθειρόμενοι καὶ διαφθείροντες. Τιμήσατε, διὰ τῆς εἰσόδου σας εἰς τὴν Βουλὴν, ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐθυσιάσθησαν εἰς τὴν Πίνδον, εἰς τὸν Γράμμον, εἰς τὸ Βίτσι καὶ εἰς τὰ ἄλλα πεδία τῶν μαχῶν, διὰ νά εἴμεθα ἡμεῖς σήμερον ζωντανοὶ καὶ ἐλεύθεροι, κάπως ἐλεύθεροι! Μερικοὶ εἶναι πιὸ ἐλεύθεροι κατὰ τὸ “πιὸ ἴσοι”, τοῦ Τζώρτζ Ὅργουελ. Θά ἐθεωροῦσα τὸν ἑαυτὸν μου πιὸ ἐλεύθερον, εἰς τὸ κελλί τῆς φυλακῆς, παρά γονατιστὸν ἐπαίτην τῆς ἐλευθερίας μου ἀνά 5μηνον!, εἰς τὴν ἡγεσίαν μας. Εἴθε τὸ θεῖον φῶς τῆς ταπεινῆς φάτνης, τοῦ Σηπλαίου τῆς Βηθλεέμ, νά φωτίσῃ τὰς ψυχάς, τὰς καρδίας καὶ τὸν νοῦν αὐτῶν, οἱ ὅποιοι μᾶς κυβερνοῦν, νά γίνουν δίκαιοι, νά γίνουν ἄνθρωποι, Ἕλληνες εὐσεβεῖς χριστιανοί, πράττοντες καὶ λέγοντες ὅ,τι θά ἤθελον νά πράττουν καὶ νά λέγουν δι’ αὐτοὺς οἱ κυβερνώμενοι ἀπὸ αὐτοὺς. “... πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλτε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς...” - Ματθ. ζ. 12 -. Ἀδελφοί, ἐν Χριστῷ, συνέλληνες, ἐορτάζοντες τὴν τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν, ἃς πορευθῶμεν μετὰ τῶν Μάγων: Βαλτάσαρ, Γασπάρ καὶ Μελχιὸρ, εἰς τὸν σταῦλον τῆς Βηθλεέμ, ὅπου “Ἐγνωβοῦς τὸν κηποσάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνῆκεν. Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλόν, λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ διεφθαρμένοι...” - Ἡσαΐας α, 3/4 -. Ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ λαμπεροῦ ἀστέρος, ἃς εἰσέλθωμεν εἰς τὸν σταῦλον καὶ ἃς προσκυνήσωμεν γονυκλινεῖς τὸν εἰς τὴν ταπεινὴν φάτνην τῶν ἀλόγων, γεννηθέντα - πρό πάντων τῶν αἰώνων - Βασιλέα τῶν Ταπεινῶν, Θεόν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Στερούμενοι χρυσοῦ, σμύρνης καὶ λιθάνου, ἃς τοῦ προσφέρωμεν τὴν ἀγάπην μας. Τὴν ἀγάπην τὴν ἄδολον. Τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία “οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ μισεῖ... οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ... πάντα ὑπομένει...” - Κορινθ. Α΄, ΙΓ΄, 5/6 -. Νά ἀκούσωμεν τὴν στρατιάν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, νά ὑμνοῦμεν μαζὶ τῶν τό: “Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία” - Λουκᾶ Β΄, 8/14 -.

“Ὅλοι μας, ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀγαπημένοι καὶ ὁμονοοῦντες, ἃς ἐορτάσωμεν, τὰ Χριστοῦγεννα καὶ τὰς ἐορτάς τοῦ Νέου Ἑτους 2004, μέ ὑγείαν καὶ εὐλογημένην εὐδοκίαν. Καὶ τοῦ χρόνου... καλλίτερα. Χρόνια πολλά, εὐχομαι εἰς ὅλους τούς Ἕλληνας. Καὶ εἰς τούς μισοῦντας με. Σᾶς ἀγαπῶ ὅλους.

Μέ ἀγάπην

“Τά παραλειπόμενα” (Θ’)

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

26.12.03

Ἀξιότιμε φίλε, κύριε Δντά:

... Ἐδιαβάσατε ὅσοι Ἕλληνες διαβάσετε ἐφημερίδας ἢ ἠκούσατε καί εἶδατε ἀπό Τ/Ο τόν ἀξιότιμον ἀρχηγόν τῆς Ν.Δ., κ. Κ. Καραμανλῆν, ἀπευθυνόμενον πρὸς τόν ἐπίτιμον ἀρχηγόν τοῦ Κ.Κ.Ε., κ. Φλωράκην Χαρίλαον, τόν κατὰ τὴν “ΚΑΤΟΧΗΝ” καί τόν Κομμουνιστοσυμμοριτοπόλεμον - ΚΣ - ἀρχικαπετάνιον τοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον “καπετάν Γιώτης”. Διατί ψευδώνυμα; Διότι δέν ἤθελον νά ἀτιμάζουν, διὰ τῶν ἀδίκων καί ἐγκληματικῶν πράξεων των, τὸ βαπτιστικόν των ὄνομα! Ὅμως, ὅσοι Ἕλληνες - μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἐγώ - πιστοὶ εἰς τὴν ἔνδοξον Πατρίδα μας ΕΛΛΑΔΑ καί τὰς ἐθνικὰς τῆς ἀξίας, ἐβίωσαμεν τὰς τραγικὰς σελίδας τῆς ἐλληνικῆς μας ἱστορίας τῶν ἐτῶν 1941/1949, ἰδιαιτά: 1) Τὰ εἰς τὴν μέσσην Ἀνατολήν - Μ.Α. - Κομμουνιστικὰ κινήματα ἐξευτελίσαντα τὰς Ἐνόπλους μας Δυνάμεις - Ε.Δ. - τοῦ ἐνδόξου Ἐπους 1940/41. 2) Τόν τραγικόν “Κόκκινον Δεκέμβρη”, 3) Τὴν τραγικὴν περιπέτειαν τοῦ τετραχρόνου Κ/Σ πολέμου 1946/1949, θὰ πρέπει νά ἔφριξαν ἀπὸ αἰσθήματα λύπης καί ἀπογοτεύσεως ἐκ τῶν ἐξῆς γεγονότων: α) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ν.Δ., ἀρχηγὸς τῆς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως, καί τῆς παραδοσιακῆς δεξιᾶς - ἐθνικῆς, συντηρητικῆς - πλειοψηφούσης παρατάξεως καί ἐπίδοξος Πρωθυπουργός, κύριος Κων. Καραμανλῆς. β) Ἐπεφύλαξεν ὑπὲρ τοῦ - κατὰ τὰς ἀνωτέρω 1, 2, 3 παραγρ. ἀρχικαπετάνιου τοῦ κομμουνιστικοῦ, Σταλινικοῦ “μοντέλου”, δημοκρατικοῦ Στρατοῦ, - Φλωράκη Χαριλάου, τὰς γλοιώδεις, ἵνα μὴ εἶπω γλειφάδεις, κολακείας (!) “... αἰσθάνομαι τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν νά ἀποτίσω φόρον τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης εἰς τόν ἐπίτιμον Γ. Γραμματέα τοῦ Κ.Κ.Ε. Χαρίλαον Φλωράκην, πού συμβολίζει τοὺς τίμιους πολιτικούς καί κοινωνικοὺς ἀγῶνες τῆς ἀριστερᾶς, τοὺς ὁποίους κανεὶς δέν μπορεῖ νά ἀγνοήσῃ... πού ἔδωσε - στὴν Ἑλλάδα! - πολλὰ καί ἔλαβε λίγα!...”.

ᾤ, Θεέ μου, πῶς κρατᾶς τὰ κεραμίδια “ξεκάρφωτα” καί δέν τὰ ρίχνεις νά μᾶς σκοτώσουν “σάν τόν Βασιλέα τῆς Ἡπείρου Πύρρον”! Δηλαδή κ. Ἀρχηγέ τῶν ψηφοφόρων τῆς δεξιᾶς καί τοῦ μεσαίου χώρου, ὕβριζομένου κυδαίως ὑπὸ τῶν παρ’ ὧν ὕμνουμένων, τί σᾶς πταίομεν ἡμεῖς οἱ ὑπακούοντες, τότε, τοὺς τότε Καραμανλῆδες; Εἴμεθα οἱ ἄτιμοι καί ἐχθροὶ τῆς ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινωνίας - ἀντικοινωνικοὶ -; Ἦσαν, λοιπόν, ἄτιμοι καί ἀντικοινωνικοὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ νομίμου καί ἐπισήμου Κράτους ἐναντίον τῶν Σταλινοδούλων “δημοκρατικῶν” δυνάμεων, τὰς ὁποίας ὁ Ο.Η.Ε., ἐξηκρίβωσε δι’ ἐπιτροπῆς του, ὅτι, ἦσαν ξενοκίνητοι καί τὰς ἐπιλοφόρησε Συμμορίας; Ὅρθως δέ διότι: α) Κατὰ τὴν κατοχὴν, ἐμάχοντο ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, πού δέν ἐδέχοντο νά γίνουν ὄργανά των. Παραδείγματα ἀδιάψευστα, τὰ ἐξῆς: Τό Κ.Κ.Ε., διέλυσε καί κατεξηντέλισε τὰς νομίμους κυβερνητικὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις - Ε.Δ. - τὰς μαχομένας μετὰ τῶν συμμάχων

μας εις Μέσσην Ἀνατολήν - Μ.Α. - τό 1943, ἐπισκίασαν τήν δόξαν τοῦ ἔπους 1940/41. Κατέσφαξαν καί κατέρριψαν εις “Πηγάδα” Μελιγαλά, εις Φενεόν, “στούς κάμπους, στά βουνά καί στά λαγκάδια”, ὅσους “Ἕλληνας ἡρνοῦντο τήν ἰδεολογίαν των. Ἐδολοφόνησαν τόν Συνι/ρχην Ψαρρόν Δημήτριον καί τοὺς 300 συμμαχητάς του, διότι ἡρνήθησαν νά ὑπαχθοῦν εις τό Ε.Α.Μ. Κατά τόν “Κόκκινον Δεκέμβρη” 1944 κατέστρεψαν τάς Ἀθήνας, ἐδολοφόνησαν ἑκατοντάδας ἀθώους Ἕλληνας πολίτας, ἱερεῖς, ἐργάτας, χωροφύλακας, ἀστυφύλακας, ἀξ/κούς καί στρατιώτας, ὠδήγησαν χιλιάδας ὁμήρους γέροντας, γράϊας καί παιδιά, ρακενδύτους, νύκτα στά κρύα, σίς βροχές καί τά χιόνια στά βουνά... ἀπό 3 Δεκεμβρίου 1944 μέχρι καί τήν 12ην Φεβρουαρίου 1945 ὁπότε ὑπεγράφη ἡ συνθήκη τῆς “Βάρκιζας”. Κατ’ αὐτήν τήν ἀλήστου μνήμης “νύκτα τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου”, ἐδολοφόνησε καί τήν διάσημον ἐλληνίδα ἡθοποιόν Ἑλένην Παπαδάκη διότι, ἄκουσον - ἄκουσον, ἦτο λέει, φίλη τοῦ κατοχικοῦ πρωθυπουργοῦ Ἰωάννου Ῥάλλη. Τό αὐτό ἔπραξαν καί εις τήν Ἑλένην Γκατσογιάννη τοῦ χωρίου Λιά, Τσαμαντῆ Ἠπεύρου, αὐτήν διά ἄλλον “φοβερόν ἔγκλημά” της: Ἠρνήθη νά παραδώσῃ τά παιδιά της πρὸς γεννιτσαρισμόν εις τό Ε.Α.Μ.! Κατέστρεψαν τήν Ἑλλάδα μας, κατά τά τέσσαρα ἔτη 1946 - 1949 τοῦ ἐθνοκτόνου καί προδοτικοῦ Κ/Σ, κατεδάφιζε τήν χώραν μας, μετά τήν λῆξιν τοῦ Β’ Παγκοσμίου Πολέμου, ἐπὶ τά τέσσαρα ὥς ἄνω ἔτη, ὅταν αἱ σύμμαχοι καί αἱ ἐχθρικοὶ μας κῶραι ἐκτίζοντο. Ἡμεῖς; Ἐγκρεμίζαμεν! Ἐντίμως, οἱ Φλωράκηδες καί ἐπωφελῶς διά τήν “κοινωνίαν μας, ἔδωσαν πολλὰ καί ἔλαβον ὀλίγα”; Ἐτσι κ. ἀρχηγέ τῆς Ν.Δ.; Ἐτσι, δίδετε τό δικαίωμα εις τοὺς Σταλινοδημοκράτας Πλωρίτας, Τσιάτηδες Χάρηδες κ.λπ., τοιοῦτους “δημοσιογράφους”, νά ὑβρίζουν ἡμᾶς τοὺς ἄρχοντας τῆς ἐθνικῆς ἀλλοτε ποτε παρατάξεως, ὥς χουντοβασίλοακροδεξιούς! Καλὰ σᾶς κάνουν! Καί μὴ χειρότερα. 4) Ἐρωτῶ τόν ἀρχηγόν τῆς Ν.Δ. α) Τί νά εἴπωμεν ἡμεῖς οἱ τότε ὑπακούοντες εις τὰς διαταγὰς τῶν τότε Καραμανλήδων; β) Τί νά εἴπω ἐγὼ εις τά παιδιά μου, εις τά ἐγγόνια μου, εις τὰ δισέγγονά μου, διά τήν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς τῶν νομίμων προΐσταμένων μου, νά κινηθῶ, μέ τά ἄρματα τῆς Ἰλῆς μου, τήν 12ην Ἰανουαρίου 1949, ἐκ Καρδίτσης πρὸς Καρπενήσιον διά νά σώσω ὅσους εἶχον ἀπομείνει ζωντανοί ἀπὸ τοὺς “τιμίους κοινωνικοὺς” μαχητάς τοῦ Φλωράκη καί νά διαφυλάξω εις τήν ἀγκάλην τῶν μανάδων των, ὅσα παιδιά δέν θά ἐπρολάβανον, νά ἀπαγάγουν βιαίως, οἱ Φλωράκηδες, καί νά ἐκδιώξω ἐκ τῆς πόλεως τοὺς “ἐλευθερωτάς” της; Δέν τό κατῶρθωσα, ἔφθασα μέχρι Σοφάδων. Διετάχθην νά ἐπιστρέψω εις τήν Καρδίτσαν, διότι εἶχον κατορθώσῃ ἄλλαι ἐθνικαὶ Ε.Δ., “ἀντικοινωνικαὶ” καθ’ ὑμᾶς κ. ἀρχηγέ τῆς Ν.Δ., νά σώσουν, τήν πόλιν τῶν εὐγενῶν Εὐρυτάνων, Καρπενήσιον, ἀπὸ τοὺς “τιμίους κοινωνικοὺς ἀγωνιστάς” Φλωράκηδες, τῶν ὁποίων τὰς ψήφους ὄνειρεύεσθε νά λάβετε κ. Καραμανλῆ; Τόσον κοροΐδα τοὺς θεωρεῖτε νά φύγουν ἀπὸ τήν γνησίαν κομμουνίστριαν Ἀλέκαν καί νά τρέξουν εις ὑμᾶς τόν “κάλπικον κομμουνιστὴν;” Ἀμ, δέν ἔσφαξαν! Ἐκάματε ἓνα θαυμάσιον πρωτοχρονιάτικον δῶρον εις τήν ἀριστεράν τῆς συμφορᾶς

καί τῆς ὀπισθοδρομήσεως! Θά τό ἴδωμεν κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς! Ὁ ἄξιός σου, ἀνάξιος ὁ ὁπαδός ψηφοφόρος σου! 5) Τελευταίως ἐπιτίθενται λάβρως καί κατὰ τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυρίου, κ. Χριστοδούλου, διότι - τότε - ἐπὶ τῆς “ἐπαράτου ἐπταετίας”, πού ἦτο Ἀρχιμανδρίτης, μόλις 25 ἢ 30, ἔστω, ἐτῶν, δέν ἐπετέθη διὰ τῆς ἀγιαστούρας του νά ἀνατρέψῃ τόν “προδότην” Παττακόν, τόν ὁποῖον ὕμνεϊ σήμερον διὰ τό περιεχόμενον τοῦ συγγράμματός του “Ὀδοιπορικόν Ἑνός Στρατιώτου 90 Ἑτῶν”, ὅπως τό πράττουν καί ἄλλοι χιλιάδες, Ἕλληνες, πολλοί τῶν ὁποίων, πολύ περισσότερον ἐπαινετικῶς. Διατί τόσο μῖσος καί πάθος καί κακία καί βλασφημία πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπον ἐπιλεκτικῶς; Εὐκολωτὰ ἡ ἀπάντησις. Τὴν ἀποδεικνύουν ἀνά Κυριακὴν οἱ νοῦν ἔχοντες καί δὴ οἱ ΝΕΟΙ, τὰ νιάτα, τὰ ἐλληνόπουλα, ἡ χρυσὴ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος μας. Ἐάν ἀμφιβάλλουν τινές, ἄς διαβάσουν ἐπιστολὰς νέων παιδιῶν, καταχωρημένας εἰς τό αὐτό ὡς ἄνω βιβλίον μου, ὅπου καί ἡ ἐπιστολὴ τῆς Α.Μ. Ἀρχιεπισκόπου, ἡ ὁποία ἐξηρέθισε τόσο πολύ τὰς βολταιρικὰς ψυχὰς “εὐγενῶν” τινων, “δημοσιογράφων”! Περαιστικά τοὺς εὐχομαι! Θά ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῶν Ἐκλογῶν καί ἐλπίζω, ὅτι θά σᾶς δώσουν ὅσα ἐστερήθη ὁ ἐπίτιμος ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. Τέλος, “χρόνου φείδου” καί σελίδων, χάρτου ἐξοικονόμει, κλείω μέ τὴν εὐχὴν, μὴ ψευδώμεθα. Εἶναι μία ἐκ τῶν δέκα ἐντολῶν: “μὴ ψευδομαρτυρήσης...”. Ἐάν σᾶς ἐνοχλῇ ἡ ἀλήθεια, μάθετε νά τὴν θεωρεῖτε καί νά τὴν χρησιμοποιεῖτε ὡς μοναδικόν ὄπλον ἀμύνης καί ἐπιθέσεως. “Τό ψέμα σύ ἀπόφευγε καί στήν ἀλήθεια ζῆσε, ἂν θέλῃς ἄνθρωπος σωστός εἰς τὴν ζωὴν νά εἶσαι”, μᾶς συμβουλεῖ μέ τὴν σοφίαν τοῦ ὁ μαντιναδόρος ποιμὴν, συμπατριώτης μου - Κρής -. Ἐχουν παρέλθει 55 ἔτη, περίπου, ἀπὸ τὰ ἀλήστου μνήμης ἐκεῖνα ἐγκλήματα ἀναμφιβόλως ἡ λήθη - ὄχι ἡλίθιοι - ἀκόμη καί ἡ συγγνώμη ἐνδείκνυται χάριν τῆς ἐθνικῆς ὁμονοίας καί ὁμοψυχίας. Ὅμως, ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου μέχρι τῆς ἐξάρσεως τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἐπιτίμου Γ. Γραμματέως τοῦ ΚΚΕ, ἡγηθέντος πολλῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν - κόμμα τοῦ ἐγκλήματος καί τῆς προδοσίας τό ἐχαρακτίζεν ὁ “γέρος τῆς Δημοκρατίας” Γ. Παπανδρέου - προδίδουν μειωμένην πολιτικὴν πείραν καί εὐθυκρισίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ν.Δ., ἀγεννήτου, τότε, κ. Κ. Καραμανλῆ. Καλὸν θά ἦτο καί διὰ τὴν Πατρίδα μας καί διὰ τὴν μεγάλην ἐθνικὴν παράταξιν, ἀλλὰ καί διὰ τὴν προσωπικὴν ἀνάδειξιν τοῦ ἀρχηγοῦ της, νά ἀποστασιοποιηθῇ πλήρως ἀπὸ τοιαύτας ἀκρότητας, προσβλητικὰς τῶν αἰσθημάτων τῆς μεγάλης πλειοψηφίας ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων, τῶν ἀποτελούντων τόν κορμὸν τῆς κομματικῆς δυνάμεως τῆς Ν.Δ. καί τῶν συγγενῶν πρὸς αὐτὴν κομμάτων.

Μέ ἀγάπην καί τιμὴν

“Τά παραλειπόμενα” (Ι’)

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

26.12.03

Εισερχόμεθα πλησίστιοι - όλοταχώς - εις τό Νέον Ήτος 2004, τό Ήτος τής Όλυμπιάδος. Τό Ήτος τών Όλυμπιακών αγώνων, οί όποιοί θά διεξαχθούν τόν Αύγουστον καί θά δώσουν “ζωντάνιαν”, χαράν καί “χτυποκάρδια” εις τούς φιλάθλους, δόξαν δέ καί τιμήν εις τούς αθλητάς, πρώτους καί τελευταίους. Επί τή εύκαιρία έπισημαίνονται τά έξής: 1) Εις τήν Β΄, Β΄, 5, παραινετικήν του έπιστολήν πρός Τιμόθεον, ό Άπόστολος τών Έθνών, Παύλος, δίδει τήν όδηγίαν του πρός τούς αθλουμένους: “έάν δέ καί αθλή τις, ου στεφανούται, έάν μή νομίμως αθλήσῃ”. Δηλαδή: Έάν κάποιος πού λαμβάνει μέρος καί εις αθλητικούς αγώνας, δέν στεφανώνεται, έάν δέν αγωνισθῇ συμφώνως μέ τούς νόμους τής αθλήσεως. Προσοχή λοιπόν, Έλληνόπουλα, όχι υποβοηθητικά καταπότια - κοινώς αναβολικά - όχι παρανομίας καί προπαντός: άσιοπρεπώς καί άνεπαισχύντως. Οί φίλαθλοι θά χειροκροτήσουν καί τούς πρώτους καί τούς τελευταίους. 2) Έδῶ εἶναι ή θέσις “παραλειπόμενα” . Επί διακυβερνήσεως τής πατρίδος μας υπό στρατιωτικών νόμον, ό άρχηγός τής Έπανάστασεως Γεώργιος Παπαδόπουλος είχε τό χάρισμα του ήγέτου, ό όποίος επιλέγει τούς εκλεκτούς, εκ τών κλητῶν καί τούς τοποθετεῖ εις τήν κατάλληλον θέσιν. Εις τήν θέσιν του αθλητισμοῦ έτοποθέτησε τόν Συνταγματάρχην Άσλανίδην Κωνσταντῖνον καί βοηθόν του τόν Πολιτικόν Μηχανικόν, Άρχιτέκτονα Άντώνιον Τρίτσην, τόν μετέπειτα Ύπουργόν του ΠΑΣΟΚ καί κατόπιν Δήμαρχον τής Ν.Δ. Τό έργον του, άειμνήστου εκείνου άνδρός, Άσλανίδη Κων. εἶναι γνωστόν. Τό αναφέρω, κάπως λεπτομερῶς, εις τό σχετικόν κεφάλαιον του συγγράμματός μου υπ’ αριθμ. 3, υπό τόν τίτλον “... Ήμέραι καί Έργα”. Εκτός τής πληθούς τών αθλητικῶν έργων, τά όποια μέ τόσσην έπιμέλειαν, ένθουσιασμόν, έργατικότητα καί παραγωγικότητα έξετέλεσεν, άνέπτυξε καί θαυμαστήν έθνοπρεπή πρωτοβουλίαν. Εισηγήθη π.χ., τήν μόνιμον τέλεσιν τών Όλυμπιακῶν ανά τετραετίαν, αγώνων, εις τήν κοιτίδα τής γεννήσεώς των, τήν Έλλάδα μας καί μάλιστα εις τήν άρχαίαν Όλυμπίαν ένθα έτελοῦντο. Επλούτισε τās πόλεις καί τά χωρία τής Πατρίδος μας μέ Γυμναστήρια καί Στάδια. 3) Ύπενθυμίζονται τά έξής ιστορικά - σχετικά - γεγονότα: α) Οί πρώτοι Όλυμπιακοί αγῶνες έγιναν εις τήν Όλυμπίαν τό έτος 776 π.Χ. β) Κατηργήθησαν από τόν Αύτοκράτορα του Βυζαντίου Θεοδόσιον τόν Μέγαν καί άγιον τής Έκκλησίας μας, τό έτος 593 μ.Χ. γ) Εις αυτούς είχαν τό δικαίωμα νά λαμβάνουν μέρος, μόνον Έλληνες! δ) Η έπανάστασις τών αγώνων αυτών έγινε εις Αθήνας τό έτος 1896 επί βασιλείας Γεωργίου του Α΄ καί πρωθυπουργίας Δηληγιάννη Θεοδώρου. ε) Η άφή τής Όλυμπιακής φλογός καθιερώθη, τιμητικῶς διά τήν Πατρίδα μας - ως μητρός των -, υπό του Χίτλερ, κατά τούς Όλυμπιακούς αγῶνας του 1936 εις Βερολῖνον. στ) Κατά τό έτος τής διεξαγωγής τών άρχαίων

Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐκηρύσσετο ἐκεχειρία - προσωρινή ἀνακωχή - καθ' ὅλον, ὅμως, τὸ ἔτος. 4) Μία θερμή παράκλησίς μου, τὴν ἐπαναλαμβάνω καὶ θά τὴν ἐπαναλαμβάνω - ἡ ἐπανάληψις εἶναι μήτηρ μαθήσεως - ποία; α) Ἐάν τὸ θέλετε, τὸ νά γίνη πίστις - ἐγωϊστική ἢ καὶ ῥατσιστική, ἀκόμη - εἰς τοὺς Ἑλλήνας Μαραθωνοδρόμους ὅτι τὸ ἀγώνισμα τοῦ Μαραθωνίου δρόμου - ἀγώνισμα ἀντοχῆς - θά πρέπει νά κατακτᾶται, πάντοτε, ἀπὸ Ἑλλήνα. β) Τὸ νά ὑψώνεται εἰς τὸν μεσαῖον ἰστόν τῆς βραβεύσεως τοῦ Α' νικητοῦ, σημαία ἄλλου κράτους, τὸ θεωρῶ ἐντροπὴν. γ) Εἶναι ἡ ἰδία ἐντροπή, τὸ νά παρελαύνη σηματοφόρος κατὰ τὰς ἐθνικὰς μας παρελάσεις, ἀνὴρ τουρκικῆς ἐθνικότητος! δ) Εἰς τὸν ἱερόν - ἱστορικόν - τόπον τοῦ Μαραθῶνος ἀποδίδεται ἡ εὐγνώμων τιμὴ πρὸς τοὺς ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένους πεσόντας καὶ μὴ, τὸ 490 π.Χ., Ἑλλήνας. ε) Διὰ τῆς νίκης τῶν ἐπετεύχθη ἡ ἐλευθερία, ὅχι μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ σατραπικοῦ καθεστώτος τῆς Περσίας, εἰς τὸ ὅποιον θά ὑπεβάλλετο ἔάν ἤττωντο. στ) Τὴν νίκην τῶν ἐκείνῃ, τὴν ἀνεκοίνωσεν ὁ Ἀθηναῖος Μαραθωνοδρόμος - εἰς τῶν μαχητῶν... - τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου, πολλοὶ θεωροῦν "Φιδιππίδης". Τὸ συγχέουν ὅμως ὁ Φιδιππίδης ἦτο δρομεὺς Ἀθηνῶν - Σπάρτης τῆς αὐτῆς ἐποχῆς δι' ἄλλον σκοπόν. ζ) Κατὰ τὸν Ὀρειβατικόν Σύλλογον Καλαμῶν, τὸ ὄνομα τοῦ Μαραθωνοδρόμου εἶναι Εὐκλῆς. η) Ἐκεῖνος, ὁ Εὐκλῆς, μετὰ τὴν νίκην, ἔσπευσεν ἐκ τοῦ Μαραθῶνος καὶ διήνυσεν, τροχάδην, τὴν ἀπόστασιν Μαραθῶνος - Ἀθηνῶν, περὶ τὰ 44 χιλμ., εἰς ἐλάχιστον χρόνον. θ) Κἀθιδρως καὶ κατάκοπος, ἀνεφώνησε τὸ χαρμόσυνον τῆς νίκης ἄγγελμα εἰς τοὺς ἀγωνιῶντας Ἀθηναίους, "νενικήκαμεν" καὶ κατέπεσε νεκρὸς, παραδῶσας εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ εἰς τὸν ἐλεύθερον κόσμον τὸ ἐλεύθερον ἐλληνικὸν πνεῦμα τοῦ καὶ τὸ εὐκλεές ὄνομά του. ι) Αὐτόν τόν Ἀθηναῖον ἔφηβον, δρομέα Μαραθῶνος - Ἀθηνῶν, πρέπει πάντοτε, νά τιμᾷ Ἑλλήν, Ὀλυμπιονίκης τοῦ Μαραθωνίου ἀγωνίσματος. 5) Προσευχόμενος, τὸ εὐχομαι καὶ ὑπόσχομαι ταπεινῶς, νά ἀφιερῶσω, τιμῆς ἕνεκεν, τὴν σειρὰν τῶν τεσσάρων βιβλίων μου, εἰς τὸν Ἑλλήνα Ὀλυμπιονίκην τοῦ Μαραθωνίου κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ ἐρχομένου ἔτους 2004. 6) Μιμηθεῖτε Ἑλλήνες, ἀθληταὶ τοῦ Μαραθωνίου, τὸν πρῶτον νικητὴν τῶν πρώτων νεοαρξαμένων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τὸ 1896, εἰς Ἀθήνας α) Ποῖος ἦτο; Ὁ Σπυρίδων Λούης! Εἷς πάμπτωχος, ἀλλ' ἐργατικώτατος ἔφηβος, κάτοικος τοῦ ὠραίου προαστίου τῶν Ἀθηνῶν Ἀμαρουσίου. Ἐπάγγελμα; Τὸ ἐντιμον, πολὺμοχθον, τοῦ ἐφημεριδοπώλου. β) Ἡ προπόνησίς του, γνωρίζετε ποία ἦτο; Οὔτε αὐτὸς ἐγνώριζεν, ὅτι κινούμενος συνεχῶς - μέ βηματισμὸν ταχυτάτου βάδην - διὰ νά κατορθώσῃ νά πωλήσῃ τὸν ὄγκον τῶν ἐφημερίδων, τὰς ὁποίας μετέφερεν εἰς τὴν ἀγκάλην του, προπτοίμαζε τὴν νίκην του κατὰ τοὺς πρώτους ἐκείνους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ 1896. 7) Ἐπαναλαμβάνω ὅτι τοὺς εἶχε καταργήσει ὁ Μέγας Θεοδόσιος, ὁ καὶ ἅγιος τῆς Ὀρθοδοξίας μας, τὸ ἔτος 593 μ.Χ. α) Τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου Ἑλλήνος Ὀλυμπιονίκου, Λούης, κοσμεῖ ὁδούς, λεωφόρους καὶ πλατείας πόλεων, ἐπαξίως. β) Μιμηθεῖτε τον, ἀγαπητοί μας νέοι τῆς Ἑλλάδος. γ) Μιμηθεῖτε τὴν ἐντιμον καὶ ἔνδοξον ζωὴν του. δ) Ἀπαλλαγεῖτε

ἀπό τήν ὀκνηρίαν καί τήν εὐκολήν ζωήν. ε) Ἀκολουθήσατε τήν στενήν ὁδόν, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ εἰς τήν χαράν, τήν εὐτυχίαν, τήν τιμήν καί τήν δόξαν τήν αἰώνίαν. στ) Ὅχι τήν φαρδεῖαν, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ εἰς τήν δυστυχίαν, τά ναρκωτικά καί τόν πρόωρον θάνατον. 8) Τελειώνων τό θέμα τῶν αἰώνιων Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, εὐχομαι, ἔνδοξον ἐπιτυχίαν εἰς τήν διεξαγωγήν των, κατά τό ἀνατέλλον Ὀλυμπιακόν Ἔτος 2004 ἀπό τήν Πατρίδα μας. α) Ὅποιος δέν τό εὐχεται, δέν εἶναι γνήσιος Ἕλλην. β) Ἄς τό προσευχηθῶμεν ὅλοι. γ) Ἡ τιμή καί ἡ δόξα θά στεφανώσῃ ὁλόκληρον τήν Ἑλλάδα μας, κοινήν μητέρα ὅλων μας, ὅλων τῶν Ἑλλήνων. 9) Ἡ εὐχή τῶν προκαθημένων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπί τῷ Νέῳ Ἔτει, εὐχομαι νά εἰσακουσθῇ παρά τοῦ Θεοῦ τῆς Ἑλλάδος μας. 10) Εὐχομαι εἰς ὅλους, ἀγαπῶντας καί μισοῦντας, χρόνια πολλά, πάντοτε ὑγιεινά, νεανικά, γόνιμα καί παραγωγικά. 11) Εὐτυχεῖτε, ἔρρωσθε ἐν Κυρίῳ καί ἡνωμένοι, ὁμονοοῦντες νά προπαρασκευαζώμεθα διά τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος μας. 12) Ὅχι διάλυσιν τῶν Ε.Δ.! Ἐάν θέλωμεν νά ἔχωμεν εἰρήνην, ὀφείλομεν νά εἴμεθα πάνοπλοι, μέ ἐτοιμοπολέμους Ε.Δ., πάντοτε.

Μέ ἀγάπην καί τιμήν

Ἀκραῖα φαινόμενα Ἀκραίων Πολιτικῶν

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

22.01.04

“...μή ἐξύψου ἑαυτόν, ἵνα μή πέσης καί ἐπαγάγῃς τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν”
- Σοφία Σειράκ Α, 30 -

Πρός τόν ἀξιότιμον, κύριον Διευθυντήν.

Ἀγαπητοί μου φίλοι, ἀναγνῶσται, ὅσοι παρακολουθεῖτε τά συμβαίνοντα, θά εἶδατε καί θά ἠκούσατε ὅτι: 1) Ἡ Α.Θ.Π. - Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης - Οἰκουμενικός Πατριάρχης Παναγιώτατος κύριος, κ. Βαρθολομαῖος καί ἡ Α.Μ. - Αὐτοῦ Μακαριότης - ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κύριος κ. Χριστόδουλος, προέβησαν εἰς τό ἐξῆς φρικτόν ἔγκλημα: Ἐπῆνεσαν τό συγγραφικόν ἔργον τοῦ Παττακοῦ! Δηλαδή ἐμοῦ, τόν ὁποῖον ἀποκαλοῦν ἀρχιπραξικοπηματίαν κ.λ.π., φληναφηματοειδῇ Θωμᾷ Τσάτσικα! 2) Τήν αὐτήν μομφήν ἐκτοξεύουν καί ἐναντίον τοῦ ἐγκρίτου συμπατριώτου μου, πρῶν Ὑπουργοῦ, νῦν Βουλευτοῦ καί ἐπὶ δεκαετίας - τοῦλάχιστον τρεῖς - ἐκλεγομένου πανηγυρικῶς ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς Ῥεθυμνιακοῦ λαοῦ, ἱατροῦ δέ, κυρίου κ. Κεφαλογιάννη Ἰωάννου. Ἠκούσατε, ἐπίσης ἢ καί ἐδιαβάσατε τοὺς ἐγκωμιαστικούς ὕμνους τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ν.Δ., κυρίου κ. Κ. Καραμανλῆ πρὸς τόν ἐ. τ. Γραμματέα

τοῦ Κ.Κ.Ε. κ. Φλωράκην, ἀρχικαπετάνιον τοῦ Κ/Σ. Διά τήν 1) περίπτωσιν ὁλόκληρος ὁ Τύπος καί τὰ πάσης φύσεως Σταλινοδημοκρατικά στοιχεῖα, ἐπετέθησαν λάβρως κατά τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, μά καί τοῦ ἀρχιπραξικοπηματία Παττακοῦ.

Κατά τήν 2αν περίπτωσιν, τῶν ἐγκωμίων πρὸς Φλωράκην, “ἄκρα τοῦ τάφου σωπή”, ἐκ μέρους τῆς “ψόφιας” δεξιᾶς! 3) Ἐπιβάλλεται - νομίζω, ὡς ὑβριζόμενος - νά ἀπαντήσω. Οἱ ἀρχηγοί τῆς Ὁρθοδοξίας θά ἀπαντήσουν μέ τό γλυκύτατον χαμόγελον τοῦ εἰρηνοποιοῦ Ναζωραίου! Καί ἰδοῦ ἡ ἀπάντησίς μου: α) Ποῖος εἶναι ὁ ὑμνούμενος ἐπίτιμος ἀρχηγός τοῦ Κ.Κ.Ε., κύριος Χαρίλαος Φλωράκης; καί β) Ποῖος εἶναι ὁ Ὑποστράτηγος, κατάδικος ἰσοβίως, Παττακός Στυλιανός; Θά προσπαθῶ νά εἶμαι σύντομος - λακωνικός - καί σαφής. Ὁ κ. Φλωράκης ὑπό τό ψευδώνυμον - διατί ἄραγε - καπετάν Γιώτης; Κατά τήν κατοχήν τῆς πατρίδος μας ὑπό τριῶν ἐχθρικών κρατῶν, Γερμανίας, Ἰταλίας καί Βουλγαρίας, ἐπολέμησεν ὡς ἰσχυρίζεται εἰς τὰ βουνά τῆς Πατρίδος μας ἐναντίον αὐτῶν τῶν κατακτητῶν, ὑπό τό Ε.Α.Μ. τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐπολέμησεν ὅμως ὡς γνωστόν, κυρίως καί ἐναντίον τῶν Ἑλληνικῶν ἀνταρτικῶν μονάδων τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα, τοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ κ.ἄ. ὡς καί ἐναντίον παντός Ἑλλήνος μή δεχομένου νά γίνη κομμουνιστής καί ὄργανόν του. Ἰδιαιτέρως, ὁ σύντροφός του Ἄρης Βελουκιώτης κατέσφαξε τόν Συνταγματάρχην Ψαρρόν καί τοὺς ὑπ’ αὐτόν τριακοσίους Ἑλλήνας συμπολεμιστάς του μαχομένους ἐναντίον τῶν ἀνωτέρω ἐχθρικών - κατοχικῶν - δυνάμεων, ἐγένισσε μέ σφαγμένους Ἑλλήνας πηγάδες, καί τάφρους καί ὁμαδικούς τάφους. Τό πῶς καί πόσον καί διά ποῖον σκοπὸν ἠγωνίζοντο αἱ δυνάμεις ἐκεῖναι τοῦ ΚΚΕ/Ε.Α.Μ., εἶναι γνωστόν πλέον καί ἡ ἱστορία ἔχει ὁμιλήσει, ὁμιλεῖ καί θά ὁμιλήσῃ τελεσιδικῶς, κάποτε. Ἐχοντες πικράν ἐμπειρίαν, δέν δικαιούμεθα κατακρίσεως, ὅμως δέν δυνάμεθα νά σιωπῶμεν καί πρέπει ν’ ἀπαντῶμεν εἰς τὰ ψεῦδη, λέγοντες τὰ ἀληθῆ. Εἶναι, λοιπόν ἀληθῆ τὰ ἀνωτέρω; Naί, ἀληθέστατα. Εἶναι ἀληθές, ὅτι οἱ Φλωράκηδες αἱματοκύλησαν τὰς Ἀθήνας καί ὄχι μόνον, κατά τόν “Κόκκινον Δεκέμβριον” κατά τήν προσπάθειάν των νά καταλάβουν βιαίως τήν ἐξουσίαν; Naί ἀληθές! Ἐσφαξαν τότε τήν διάσημον ἠθοποιόν Ἑλένην Παπαδάκη, ἔσυραν εἰς ὁμπρῆϊαν χιλιάδας κυρίως γέροντας, ἀθώους Ἑλλήνας πολίτας, ἐδόλοφόνησαν χιλιάδας εἰς ὅλην τήν Ἑλλάδα καί δῆ - εὐθύς μετὰ τήν ἐγκατάλειψιν τῆς Ἑλλάδος μας ἀπό τὰς κατοχικὰς ἐχθρικὰς δυνάμεις; Δυστυχῶς, Naί. Τὰ μνημεῖα, τὰ μνημόσυνα καί οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀδικοσκοτωμένων, ὁμιλοῦν, συγχωροῦν ὡς καλοὶ Χριστιανοί, ὅμως δέν λησμονοῦν καί ἀηδιάζουν μέχρι ἐμετοῦ ἀκούοντες τοὺς ὕμνους τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς παρατάξεώς των...

Ἦτο ἀρχικαπετάνιος τοῦ Σταλινοδημοκρατικοῦ Ε.Λ.Α.Σ., ὁ ὁποῖος ἀπὸ τέλους Μαρτίου 1946 μέχρι καί τῆς 29ης Αὐγούστου 1949 ἔκαιεν, ἐσκότῳνε καί ἥρπαζεν ἀπὸ τήν ἀγκάλην τῶν μπτέρων των τὰ παιδιὰ των, βιαίως καί τὰ ἔστελλεν εἰς τόν “πατερούλην” Στάλιν καί ἔσφαζεν ὅποιαν μπτέρα ἀνθίστατο; Naί, τήν Ἑλένην Γκατσογιάννην τοῦ χωρίου ΛΙΑ Τσαμαντᾶ, ναί τήν Εὐτυχία Καλύβα τοῦ Καρπενησίου κ.λ.π., κ.λ.π.! Αὐταί αἱ καταστροφαί, αὐταί αἱ σφαγαί, αὐτό τό παιδομάζωμα, αὐτὴ ἡ καθυστέρησις τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Πατρίδος μας ἐκ

τῶν ἐρειπίων τοῦ πεντατοῦς Β΄ Παγκοσμίου πολέμου καί τοῦ ἀντιστοίχου Κομμουνιστοσυμμοριτικῆς - δετοῦς -, εἶναι “τίμιοι πολιτικοί καί κοινωνικοί ἀγῶνες” κ. ἀρχηγέ τῆς Ν.Δ. καί κύριοι κ. “δημοσιογράφοι” καί τηλεπαρουσιασταί! Καί σεῖς οἱ ἀγνοοῖ “Ἕλληνες, ἀπόγονοι ὄλων τῶν τότε σφαγιασθέντων - νῦν ὄλων τῶν παρατάξεων ψηφοφόροι, θά τοὺς ψηφίσετε αὐτοὺς τοὺς “ἀρχηγούς”; Ἐάν ΝΑΙ, εἴσθε ἄξιοι τῆς συνεχίσεως τῆς διαπλοκῆς, τῆς διαφθορᾶς καί τῆς καταστροφῆς τῆς Πατρίδος μας! Αὐτά τὰ ὀλίγα, λίαν περιληπτικῶς καί ἐπιεικῶς διὰ τὸν ἀρχικαπετάνιον τοῦ Σταλινοδημοκρατικοῦ Ε.Λ.Α.Σ, Μέγαρχον κατὰ τὰς καταλήψεις τῶν πόλεων: Καρδίτσας τὴν 12.12.1948, Καρπενησίου τὴν 12.01.1949, τῆς Φλωρίνης 12.02.1949, τῆς Καστοριᾶς παρ’ ὀλίγον, τὴν 12.03.1949. Ἐπαναλαμβάνω κ.κ. Κ. Καραμανλῆ καί κ.κ. Δημοσιογράφοι ὑμνηταί τῶν ἀνωτέρω “τίμιων πολιτικῶν καί κοινωνικῶν ἀγώνων”!... Ἄς εἴπωμεν τώρα καί τὰ ἐναντίον ἐμοῦ τοῦ “ἀρχιπραξικοπηματία” καί τῶν συνεργατῶν μου - λέγε μας, “χουντικούς”! Ὡς ἀρχιπραξικοπηματίας χαρακτηρίζομαι ὑπὸ ἀγραμμάτων ἢ ἐμπαθῶν ἀριστεριστῶν “δημοσιογράφων”. Κακῶς, διότι ὁ ὀρθὸς νομικὸς χαρακτηρισμὸς μας εἶναι ἐπαναστάτης. Ἐπανάστασιν ἐκάμαμεν τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967 ὑπακούσαντες εἰς τὴν φωνὴν τοῦ υπερτάτου Νόμου τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος μας, ὅπως μᾶς τὸν ἐπεσήμαινον οἱ Δημοσιογράφοι ἐκείνης τῆς ἐποχῆς - Ἰουλιανὰ 1965 κ.λ.π., κ.λ.π. μέχρις 21ης Ἀπριλίου 1967 - βλέπε 1ον βιβλίον μου “21η Ἀπριλίου 1967. Διατί; Ποιοί; Πῶς;” σ.σ. 33 - 65, κυκλοφορεῖ ἀπὸ Ἀπριλίου 1993 ἕως σήμερον 7η ἐκδοσις: οὐδεὶς διέψευσεν, ἀντιθέτως χιλιάδες εἶναι οἱ ἐγκωμιάζοντες. Αὐτοί, λοιπόν, εἴμεθα οἱ “ἀρχιπραξικοπηματῖαι”, κατὰ τινες μὴ ἀπογαλακτισθέντας εἰσέτι “δημοσιογράφους”, ἐνῶ κατὰ τοὺς Δημοσιογράφους ἐκείνης τῆς καώδους ἐποχῆς ἐζητεῖτο ἀγκυρῶς, ἔστω καί Λοχίας νά σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ χείλους τοῦ κρημνοῦ, ὅπου τὴν εἶχε φέρει ἡ φαυλοκρατία - βλέπε ἀνωτέρω βιβλίον μου, σελ. 42 στίχος 7 ἐκ τῶν κάτω ἀριθμούμενος. Αὐτά τὰ ἐλάχιστα διὰ τὸν τίτλον τοῦ ἀρχιπραξικοπηματίου! Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τοὺς ἀτίμους καί ἀντικοινωνικούς - λέγε ἀντιΚ/Συμμοριακοὺς - ἀγῶνας κατὰ τὸν ἀρχηγόν τῆς Ν.Δ., πού δέν ἐντρέπεται, οὔτε αὐτός, οὔτε οἱ βουλευταί του οὔτε οἱ ψηφοφόροι του! Ἡμεῖς ἠγωνιζόμεθα τότε ἐναντίον τῶν Κ/Σ, ἐκτελοῦντες διαταγὰς τῶν Καραμανλήδων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, Ἑλλήνων πολιτικῶν νομίμως καί δημοκρατικῶς ἐκλεγμένων ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν τῆς Πατρίδος μας καί ὅχι κατ’ ἐντολήν τῆς Σταλινικῆς Ῥωσίας. Καί ἐπαρασημοφορήθην τότε, ἀπὸ 1940 - 1949 ὑπὸ τῶν τότε Καραμανλήδων διὰ τριῶν ἀριστείων ἀνδρείας, ἐπτά πολεμικῶν Σταυρῶν κ.λ.π., τὰ ὅποια μοῦ ἀφῆρεσαν!... - ἂν δέν ἐντρέπεσθε, ὅσοι τό ἀνέχεσθε - οἱ Καραμανλήδες τῆς “μεταπολίτευσης”, ὑπὸ Ἰωαννιδικοῦ καθεστῶτος ἀνακληθέντες “πᾶν ὃ ἐάν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καί ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον” - ἐνθ. ἅν. Β΄, 4 - καί... ἔρρωσθε ἐν “ἀτιμίαις καί διαπλοκαῖς”!

Ἴσαι Ἀνισότητες!

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

08.02.04

Φίλτατε κύριε Διευθυντά, φίλτατοι συνεργᾶται καί φίλτατοι ἀναγνῶσται, σᾶς εὐχομαι ὑγείαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Τριωδίου, εἰς τό ὅποιον εἰσήλθομεν ἀπό τῆς προηγούμενης Κυριακῆς 1ης τ. μηνός.

Ἡ περίοδος αὕτη, ὡς γνωστόν ἀρχίζει ἀπό τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου καί λήγει τό ἑσπέρας τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.

Ἐντός τῆς περιόδου αὐτῆς καί δὴ κατὰ τὰς πρώτας τέσσαρας ἑβδομάδας ξεφαντώνουν οἱ “γλεντζέδες”, ἀλλάζοντες ἀμφίεσιν καί παραλλάσσοντες τό πρόσωπόν των διὰ χρωμάτων - μουντζούρες - ἢ τοποθετοῦντες ἐπ’ αὐτοῦ προσωπίδα, κοινῶς μάσκαν ἐξ οὗ καί “μασκαράδες” ἀποκαλούμενοι.

Ἐνίστε, οἱ “ξεμασκάρωτοι”, ... ξεμασκαρώνουν τούς μασκοφόρους καί γαβριῶντες ἀναφωνοῦν: “σᾶς ἐγνωρίσαμεν...”.

Εἰς αὐτό τό “πανηγύρι”, γίνεται μεταξύ μασκοφόρων καί ἀμασκοφόρων μία ἰσοπέδωσις, μαζοποίησης, πολτοποίησης, γελοιοποίησης καί... φαρισαιοποίησης ὅλων, Τελωνῶν καί Φαρισαίων! Πολιτικῶν καί πολιτῶν! Ἐκλογίμων καί ἐκλογέων. Ἐκλογαί ἐπικεῖνται, ὅλα συνηγοροῦν καί κατὰ τούς ἀρχηγούς τῶν Κομμάτων δικαιολογοῦνται ἢ μᾶλλον, ἐπιβάλλεται νά... μασκαρωθοῦν διὰ τῆς γνωστῆς των πολυτίμου μάσκας: “ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ”, πού χορηγεῖται δωρεάν διὰ τοῦ προεκλογικοῦ “ΘΑ”, ἀλλά τό “ΘΑ”, θά διαρκέσῃ μέχρι τῆς ἐπομένης προεκλογικῆς περιόδου, ὅπως συνέβαινε πρό αἰώνων καί νῦν καί ΘΑ συμβαίη ἐς αἰεί, ἐάν οἱ ψηφίζοντες δέν παύσουν νά πιστεύουν τούς “ΘΑδες”. Ἐάν δέν συνετισθοῦν: “Τό δῖς, τρίς, ἀπειροστί, ἐξαμαρτεῖν, οὐκ ἀνδρός συνετοῦ”. Διατί αὕτη ἡ μακρά εἰσαγωγή φίλοι μου ἀναγνῶσται; Διότι, φίλτατοί μου, παρακολουθῶ, ὅπως καί σεῖς καί ἀκούω, ἐπίσης, ὡς σεῖς τούς ἀρχηγούς τῶν Κομμάτων, ἰδίως τῶν δύο - μαχομένων εἰς ξένον πακνί - μεγάλων, δηλαδή τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καί τῆς Ν.Δ., νά ὑπόσχονται. Ἐδῶ ἰσχύει ὁ τίτλος “καταρράκτης ὑποσχέσεων”, μηδέποτε πραγματοποιηθσομένων. Διατί ὅχι; Τριώδιον ἤρξατο ἦδη. Ἡ πρώτη Κυριακή του, ἐωρτάσθη μέ τὴν παραβολὴν “τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου”, ἡ δευτέρα - σήμερον - ἐορτάζεται μέ τὴν παραβολὴν “τοῦ ἀσώτου υἱοῦ”. Ὅλοι μας, πανόμοιοι. Φαρισαῖοι, ἄσωτοι, μασκαράδες! Ἀρχίζουν ἐπίσης, τὰ μασκαραλίκια, μᾶλλον ἤρχισαν ἀπὸ τῆς προηγούμενης Κυριακῆς. Περίεργοι συμπτώσεις!

Φαρισαῖοι καί Ἀσωτοι καί μασκαράδες, ἐγέμισεν ὁ τόπος κατ’ αὐτὴν τὴν προεκλογικὴν περίοδον καί ὅσον προχωροῦμεν πρὸς τὴν 7ην Μαρτίου, ἡμέραν ἐκλογῶν - ἀποκαλύψεως τοῦ μεγαλυτέρου Φαρισαίου, τοῦ περισσότερον σπατάλου Ἀσώτου, τοῦ καλυτέρου μασκαρά, τόσοι περισσότεροι ἀπὸ τό εἶδος αὐτό τῶν τριῶν, παρουσιάζονται. Μακάρι νά μὴ ἀποδειχθῇ αὕτη ἡ “προφητεία”, Κασσανδρική! Διὰ νά φυλαχθῇ ἡ Πατρίς μας ἀπὸ τὸν κίνδυνον αὐτόν, τῆς διακυβερνήσεώς της, διὰ ἄλλην μίαν τετραετίαν ἀπὸ τούς ἀσώτους θά πρέπει νά δεχθοῦν οἱ

ἀρχηγοί τῶν ἐκτός Βουλῆς μικρῶν κομμάτων - κυρίως τούς ἰσχυριζομένους ὅτι ἀγαποῦν καί σέβονται τήν ἱεράν παράδοσιν τοῦ τριπτύχου Θρησκεία, Οἰκογένεια, Πατρίς - νά ἐνωθοῦν εἰς ἓνα ἐκλογικόν σχηματισμόν. Τό ἔχομεν ἐπισημάνει ἐπανειλημμένως, τό ἐπισημαίνει ἤδη, ὁ φίλος μας συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος μας, θαυμάσιος καί ἔγκριτος ἱστορικός, κύριος, κ. Γεώργιος Λεονταρίτης εἰς τό φύλλον τῆς προηγουμένης Κυριακῆς: “Ἐπιτακτική εἶναι ἡ ἀνάγκη συγκροτήσεως μιᾶς μεγάλης νέας ἐθνικῆς παρατάξεως, σήμερα, αὐριον, κάποτε, τέλος πάντων, πρέπει νά ὑπάρξῃ. Μπορεῖ νά ἀγκαλιάσῃ ὅλους τούς πατριώτας, ἀσκέτως ἰδεολογικῆς παλαιᾶς ὁχθῆς. Θά εἶναι σάλπισμα πρὸς ὅλους τούς ἀληθινούς “Ἕλληνας. “Ἐφθασεν ἡ ὥρα τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος. Στά μεγάλα γεγονότα ἀναδεικνύονται οἱ ἀληθινοὶ ἡγέται. Ἀναμένομεν νά ἴδωμεν ἐθνικῆς ἐλπίδος καπνόν ἀναθρώσκοντα...”.

Εὖγε χιλιάκις, ἀξιότιμε φίλε κ. Γ. Λεονταρίτη. Προσθέτω ἐδῶ καί τήν ἡμετέραν ἰκεσίαν πρὸς τούς ἀρχηγούς, αὐτούς, τῶν μικρῶν ἐκτός Βουλῆς κομμάτων, ΝΑ ΕΝΩΘΟΥΝ τώρα - ἓνα μῆνα πρό τῶν ἐκλογῶν.

Νά ΕΝΩΘΟΥΝ μέ τό ἐντός Βουλῆς Κόμμα τοῦ Γ. Καρτζαφέρη. Εἶναι δυνατή φωνή, ἡ ὁποία εὕρισκε καθημερινῶς ἀκροατάς εἴτε ἀπό τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, εἴτε καθ’ ἑβδομάδα ἀναγνώστας ἐκ τῆς ἐφημερίδος του “Α1”. Εἶναι φυσικόν νά προσελκύῃ τούς περισσότερους ψηφοφόρους ἀπό ὅσους προσελκύει, π.χ., τό μικρόν καί ἐκτός Βουλῆς, χωρίς ἐφημερίδα, χωρίς Τ/Ο σταθμόν, κόμμα τοῦ ἀξιολόγου καί ἀξιότιμου φίλου μου κ. Βορίδη. Ὡς ΕΝΩΘΟΥΝ τώρα, νά εἰσέλθουν εἰς τήν Βουλὴν καί μετὰ“ἀρχὴ ἄνδρα δεικνύει”, ὥς κάμουν ὅ,τι ἔκαμεν ὁ Γέρος Παπανδρέου, ὁ παππούς τοῦ νέου... Τό αὐτό ἰσχύει δι’ ὅλα τὰ μικρά πατριωτικά, ἐθνικῶς - θεωρούμενα -, ὅτι σκέπτονται, κόμματα. Πρὸς δέ τούς ψηφοφόρους, τούς τήν Πατρίδα λατρεύοντας συνιστῶ: ΝΑ ΜΗ ΨΗΦΙΣΟΥΝ τὰ δύο κόμματα ἐξουσίας, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τριάκοντα ἔτη -, ἀνανεούμενα, ἀναεκσυγχρονιζόμενα, ἀναπολιτοποιούμενα, ἀναδιαπλεκόμενα... -, ὑπόσχονται ὅσα εἶναι βέβαιοι, ὅτι εἶναι ἀπραγματοποιήτα, ἐξαπατοῦν καί διαφθείρουν! Ὁδηγοῦν εἰς τήν φτώχειαν, τήν “φθονερὴν διχόνοιαν” καί τήν καταστροφὴν τῆς πατρίδος. Ψηφοφόροι, κάμετε μόνοι σας τήν ποθητὴν ΑΛΛΑΓΗΝ. Μὴ τὴν περιμένετε ἀπὸ αὐτούς πού σᾶς τὴν ὑπόσχονται ἐπὶ 30 ἔτη καί τὴν ἐφαρμόζουν ΜΟΝΟΝ διὰ τό ἴδιον, ἰδικόν των συμφέρον, τὴν τσέπην των. Ψηφίσατε τώρα Καρτζαφέρην, ἠνωμένον μέ τούς θαυμασίους νέους ἀρχηγούς κομμάτων - Πλεύρην, Βορίδην, Σοφιανόπουλον κ.λ.π. καί ἂν καί αὐτό, μᾶς ἀπογοτεύσῃ, τότε... “πᾶμε γιὰ ἄλλα”!

Εἶναι ἀκατανόητα ὅσα συμβαίνουν σήμερον. Καλεῖσθε νά ψηφίστε ἀρχηγόν Κόμματος ἓναν ὁ ὁποῖος ἔχει ἐκλεγεί! Μά τόσο ἡλιθίους μᾶς περνοῦν, ἢ πράγματι εἴμεθα, ὅσοι θά τρέξωμεν νά ψηφίσωμεν; Ἐπὶ 20 ἔτη αὐτός ὁ νέος ἦτο παράγων εἰς τὴν κυβέρνησιν πού ὑπέσχετο “νέαν ζωὴν, καλύτερες μέρες, ἐκσυγχρονισμούς, συγκλίσεις, χάρτες, ... ἀρπάχτρες καί... ἐντροπή”, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐν Χριστῷ, συνέλληνες. Εἶδατε, ἐπὶ 30 ἔτη, τὴν ὑποσχομένην ἀνά 4ετίαν, πρό ἐκλογῶν εὐημερίαν; Ἀντελήφθητε καμμίαν ἀλλαγὴν, καμμίαν ἴσιν - σοσιαλιστικὴν -

μεταχείρουν· ΝΑΙ; “... Μερικοί είναι πιό ἴσοι” ἀπὸ τοὺς μή ἡμετέρους, ἰδοὺ αἱ ἄνισοι ἰσότητες. Διὰ τοὺς Σταλινοδημοκράτας, προαγωγαί, συντάξεις κ.λ.π. Διὰ τοὺς “χουντοβασιλικούς...” οὔτε σύνταξις, οὔτε ὑγειονομικὴ περίθαλψις!” Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς φωτίσῃ νὰ κάμετε καλὴν χρῆσιν τῆς ψήφου σας, ..., Καρτζαφέρν. Τί συνιστᾷ ὁ Θεός, ἀγαπητοί μου, νέοι καὶ παλαιοὶ ψηφοφόροι; Αὐτό: “Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται· οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπλοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς βάλλουσι καινοὺς καὶ ἀμφοτέροι συντηροῦνται” - Ματθαῖος Θ, 16, 17 -. Δηλαδή, “δὲν μπαλῶνομεν μέ νέον κομμάτι “κουρέλι”, ὑφάσματος παλῆο ροῦχο, γιατί τὸ νέον θὰ σχίσῃ τὸ παλῆο· οὔτε βάζομεν μούστον εἰς παλῆους ἀσκούς, διότι δὲν θὰ ἀνθέξουν εἰς τὴν βράσιν τοῦ μούστου, θὰ σπᾶσουν οἱ ἀσκοὶ καὶ χάνονται ἀσκοὶ καὶ κρασί”. “Ἐτσι καὶ τώρα οἱ παλαιοὶ πολιτικοὶ καὶ ὅσοι τοὺς ἀκολουθοῦν εἶναι παλαιὰ ροῦχα καὶ παλαιοὶ ἀσκοὶ πού δὲν δύνανται νὰ ἀναπαλαιώσουν - νὰ κάμουν νέαν - τὴν Πατρίδα μας ἀφοῦ εἶναι παλαιὰ κομμάτια “ρετάλια” ὑφάσματος καὶ παλαιοὶ ἀσκοὶ, παριστάνοντες τὰ νέα ἐνδύματα καὶ τοὺς νέους ἀσκούς. Ἐάν τοὺς πιστέψετε, πάλιν, θὰ πάθωμεν - ὅλοι οἱ “Ἕλληνες -, χειρότερα ἀπὸ ὅσα παθαίνομεν ἐπὶ τριάκοντα ἔτη, ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἐκείνης, 24ης Ἰουλίου 1974, πού ἀνεκλήθησαν ἐκ τῆς αὐτοεξορίας των, ἀπὸ τὸ Ἰωαννινδικόν καθεστὼς τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973, οἱ ἐναλλασσόμενοι εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, παλαιοὶ ἀσκοὶ, τοὺς ὁποίους θὰ ψηφίσετε ἐάν τοὺς πιστεύσετε, ὅτι θὰ σᾶς “παγκοσμιοποιήσουν, μαζοποιήσουν, πολτοποιήσουν!...”. Ψηφίσατέ τους! Ψηφίσατε τὸν - υἱόν, τοῦ υἱοῦ - διὰ νέον ἀρχηγόν κόμματος! Τὸν ἔχουν ὅμως ἐκλέξει! Διὰ τὶ οἱ κόποι, τὰ ἔξοδα, ἡ ἀπάτη; Μεγαλυτέρα ἀπάτη δὲν ξαναέγινεν. Ἐντροπή! Κρίμα. Ἐρρωσθε ἐν ἁμαρτίαις!

Μέ ἀγάπην καὶ τιμὴν

“Δικασταί” καί... διχασταί

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ”

22.10.03

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά:

Εἰς τὸ δημοσιευθέν - 3ην σελίδα, τῆς 17 τ.μ. - ἄρθρον του, ὁ καθηγητὴς κ. Ἀριστείδης Πανώτης, ἐπιτίθεται καὶ κατὰ τῶν “ἀνθρώπων τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967”. Ἀναφέρει συγκεκριμένως: “Διαπιστώνει ὁ Πατριάρχης ὅτι ἐπιδιώκεται πάλι, ὅπως ἔπραξαν τὸ 1969, οἱ ἄνθρωποι τῆς 21ης Ἀπριλίου, νὰ ὑφαρπάξουν τὶς ἐκκλησιαστικὰς ἐπαρχίας τῶν Νέων Χωρῶν μέ ἱστορικὰς καὶ νομοκανονικὰς

άλλημεϊες, αλλά και μέ, μιά άπίθανη εύτελή προπαγάνδα, μέ εύτελή σφραγίδα στο θυρεό του νέου καθεστώτος πού ύπήρχε και ένα ιδεολόγημα - γιά μιά 'Ελλάδα 'Ελλήνων Χριστιανών, κάτι πού τό πλήρωσε ακριβά ή 'Εκκλησία μέ τήν μεταπολιτευτική αντιπάθεια...". 'Αρκούμαι εις αυτά τά όλίγα έκ τών πολλών, τά όποια μέ πολλήν έπαρσιν αναφέρει εις τό άρθρον του ό κ. καθηγητής, νομίζων φαίνεται ότι μέ αυτά προσφέρει ώφέλιμον ύπηρεσίαν εις τήν 'Εκκλησίαν μας! Δυστυχώς, κ. καθηγητά, αντίθετον είναι τό αποτέλεσμα τών άπόψεών σας. Διχάζετε τήν 'Εκκλησίαν και ένσπείρετε ζιζάνια εις τό εύσεβές πλήρωμα της 'Ορθοδοξίας μας, διότι έκτός τών ανακριβειών, έκφράζετε και άπόψεις κατά τρόπον θίγοντα τό καθεστώς και τούς "άνθρώπους της 21ης 'Απριλίου 1967", ως περιφρονητικώς τούς άποκαλείτε.

'Ως μέλος εκείνου του καθεστώτος και άδελφικός φίλος, τών "άνθρώπων" του, λαμβάνω τήν τιμήν - έξ ύποχρεώσεως και εύθύνης - νά πληροφορήσω τούς εύσεβεις αναγνώστας της έγκρίτου και φίλης μου έφημερίδος ως και ύμās κ. Δ/ντά μετά του έκλεκτου έπιτελείου σας, ότι: 1) Ουδέποτε ή Κυβέρνησις της 21ης 'Απριλίου - διαρκέσασα άπό 21.4.1967 έως 8.10.1973 - άνεμείχθη επί τών της 'Εκκλησίας μας θεμάτων, ως ύμεις τά αναφέρετε. 'Ακόμη και διά τήν έκλογήν του Μακαριστου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος 'Ιερωνύμου, ήσυχολήθη άποκλειστικώς και μόνον ή 'Ιερά Σύνοδος της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος και φυσικά έφηρμόσθησαν κανονικώς τά όσα υπό τών όργάνων της Πολιτείας - Κράτους - προβλέπονται.

2) Τά ως έν εισαγωγή της παρούσης άναφοράς μου έκτιθέμενα έντός εισαγωγικών, καθ' ότι άνεγράφησαν παρά του κ. καθηγητου 'Αριστείδου Πανώτη, λυπούμαι, διότι άποτελούν έμπαθ ή μυθεύματα. Ούτε ύφαρπαγήν εκκλησιαστικών έπαρχιών έκ τών Νέων Χωρών έπραξε τό καθεστώς της 21ης 'Απριλίου 1967 - 8ης 'Οκτωβρίου 1973, ούτε εύτελής προπαγάνδα ήτο τό άποκαλούμενον παρά του κ. καθηγητου ιδεολόγημα. "Ό,τι έπιστεύαμεν ως όρθόν, πρέπον, δίκαιον, νόμιμον και συμφέρον διά τό 'Εθνος και τήν Πατρίδα μας έπράττομεν.

3) 'Επί τών ήμερών του ως άνω άναφερομένου καθεστώτος έτηρήθησαν μετά θρησκευτικής εύλαβείας και έγιναν σεβαστοί ή 'Εκκλησία και οί θεσμοί οί στήριζοντες τούς οιακοστροφους αυτής.

4) Ψυχή τε δέ και δύναμι, έβοηθήσαμεν όσον ήδυνάμεθα τόν 'Ιερόν Κλήρον, άφου και μισθοδοσίαν άξιοπρεπή του έχορηνγήσαμεν, διά νά τόν άπαλλάξωμεν άπό τήν πενίαν και τήν επαίσχυντον έπαιτείαν, κατατάξαντές τον εις τήν τάξιν της μισθοδοτουμένης Δημοσιοϋπαλληλίας.

5) Πού εύρήκατε, λοιπόν, κ. καθηγητά αυτό τό: "κάτι επλήρωσε πολύ ακριβά ή 'Εκκλησία μέ τήν μεταπολιτευτικήν αντιπάθειαν"; Μάλλον είναι πολύ, υπεράγαν και πολύ άργά νά σās ώφελήση ή προσπάθεια νά έντάξετε έαυτόν μετά τών άλλων ως και ύμεις "άντιστασιακών"!

Παρήλθεν εκείνος ό καιρός, βολευθείτε μέ τήν νέαν "μεταπολιτευτικήν" - γηρασμένην κατάστασιν. Μās εκάματε, όμως, και τήν τιμήν νά μās ενημερώσετε

ὅτι “οἱ σχεδιασμοί τῆς 21ης Ἀπριλίου ’67 ἐναντίον τῆς κανονικῆς διαδικασίας τοῦ Πατριαρχείου ἐπανῆλθαν μεθοδικά στοῦ προσκήνιο τό 2000”!

Τοῦτο μᾶς περιποιεῖ τιμὴν καὶ δικαίωσιν ἐκ μέρους τοῦ “μεταπολιτευτικοῦ” δημοκρατικοῦ πολιτεύματος μιμούμενον καὶ δὴ “μεθοδικά”, τὰ σχέδιά μας. Σᾶς εὐχαριστῶ. Δέν θά συγχωρήσετε, ὅμως, οὔτε ὑμεῖς τόν ἑαυτόν σας διά τόν ἰσχυρισμόν σας, ὅτι “κάτι ἐπλήρωσεν πολύ ἀκριβὰ ἡ Ἐκκλησία μέ τήν μεταπολιτευτικὴν ἀντιπάθειαν”. Διαπράττετε, κ. καθηγητά ἐκούσιον θανάσιμον ἀμάρτημα, στηρίζοντες τήν προσωπικὴν ὑμῶν καὶ μόνον ἀντιπάθειαν πρὸς τήν Ἐκκλησίαν. Διότι οὐδεὶς - ἢ ἔστω μία ἐλαχίστη μερὶς μεμπιμοῖρου χαρακτῆρος - ἐκφράζει ἢ τρέφει ἀντιπάθειαν πρὸς τήν μητέρα μας Ἐκκλησίαν.

6) Τέλος, θά ἠθέλατε ὑμεῖς, κ. καθηγητά Πανώτη, “νά βλέπετε τόν Πατριάρχην Γρηγόριον τόν μεγαλομάρτυρα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἀγόμενον εἰς τήν ἀγχόνην, καὶ ὅμως πρὸ τοῦ μαρτυρίου του διά χειρὸς τρεμούσης ὑπογράφοντα τήν καταδίκην τῆς ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἀφορίζοντα τοὺς Καραγεωργίους καὶ τόν Καρανικόλαον, ἦτοι Γρηγόριον τῆς Εὐβοίας, Γερμανόν τῶν Πατρῶν, Νεόφυτον τοῦ Ταλαντίου, ὦ! δέν θέλω νά διατρέξῃ ἡ Ἑλλάς αὐτῆς τόν αὐτόν κίνδυνον, δέν θέλω ὁ Πατριάρχης νά δυνηθῇ ποτέ πλέον ὡς ἄλλος Βαλαάμ νά καταρασθῇ τοὺς εἰς τό μέλλον μαχητάς τῆς ἐλευθερίας...”. Αὐτά εἶπεν ὁ διαπρεπὴς καὶ διάσημος Συνταγματολόγος Ν. Ι. Σαρίπολος ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Ἱεράρχας κατὰ τήν εἰσήγησίν του διά τήν ψήφισιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864, σχετικῶς μέ τό σημερινόν καὶ τότε ὅμοιον πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας μας. (Βλέπε 8ην συνέχειαν ἐπιφυλλίδων “ΕΣΤΙΑ”, 17.10.03, ὑπὸ τοῦ Δικηγόρου Σπυρ. Παν. Τζινιέρη).

Κηδόμενος τοῦ χώρου τῆς φιλοξένου ἐφημερίδος καὶ τοῦ χρόνου σας, φίλοι ἀναγνώσται, ἀρκοῦμαι εἰς αὐτά καὶ κλείων τό θέμα σᾶς εὐχαριστῶ καὶ ἐν ἀναμονῇ τῆς κρίσεώς σας, διατελῶ μετὰ πλείστης Τιμῆς καὶ ἀδελφικῆς, ἐν Χριστῷ ἀγάπης.

Πρόδος καὶ Συντήρησις

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

22.02.04

“Θέλει ἀρετὴν καὶ τόλμην ἡ ἐλευθερία” καὶ ἡ ἀλήθεια!

Ἐπρόκειτο νά ἀπαντήσω, σήμερον, εἰς ἀνακριθείας ἢ ἠθελημένας κατηγορίας, τοῦ δ/ντοῦ ἐπικοινωνίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Μετώπου, κ. Χρίστου Χαρίτου, ὅμως, λόγῳ προεκλογικῆς περιόδου, συμφέρει καὶ αὐτόν καὶ τοὺς ψηφοφόρους, νά ἀσχοληθῶμεν μέ τό θέμα τοῦ ἄνωθεν τίτλου. Ἐκ τῶν δύο παρατάξεων, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1974, 24 Ἰουλίου μέχρι σήμερον, νέμονται τήν ἐξουσίαν, ἡ μὲν α) Καραμανλική, αὐτοαποκαλεῖται “μεσαία”, δηλαδή; τίποτε! Οὔτε δεξιά, οὔτε ἀριστερά! Οὔτε πρόδος, οὔτε συντήρησις! ἡ β) αὐτοπιλοφορεῖται προοδευτική. Μέ τήν

παράκλησιν νά μέ άνεχθούν άμφοτέραι αί παρατάξεις καί μέ τήν ιδικήν σας άνοχήν, φίλοι μου άναγνώσται, σās παραπέμπω εις τήν έγκυκλοπαιδείαν διά νά ύπενθυμηθώμεν άπαντες - έκλόγιμοι καί εκλογείς - τι έννοοούν οί όροι “Πρόοδος” καί “Συντήρησις”. **Πρόοδος:** εξέλιξις, βελτίωσις, προαγωγή, προκοπή (ένιότε), έπιδείνωσις. **Συντήρησις:** Διαφύλαξις από τήν φθοράν - σημειώσίς μου, διαφθοράν, διαπλοκήν άπάτην - διαστροφήν δηλ. ό,τι χρειάζεται ό όπαδός του καθιερωμένου κοινωνικού καί πολιτικού συστήματος, ή ό άγωνιζόμενος, διά τήν έπαναφοράν αυτού του συστήματος, ό προσεκτικός, ό μετρίοφρων, επιτρέπατέ μοι νά προσθέσω: ό μή άκράϊος, ό “μηδέν άγαν”, ό “μέτρον άριστον”. Αυτά - πλήν των προστεθέντων παρ’ έμού, μās έξηγοούν οί Άκαδημαϊκοί μας Διδάσκαλοι. Σās τά ύπενθυμίζω καί τά έπισημαίνω, έπικειμένων των Έκλογών. Καί όταν θά εύρεθίτε, μόνοι, άθέατοι όπισθεν του “παράβάν”, σίτητε καλώς, σκεφθίτε όρθώς, τό συμφέρον της Πατρίδος γενικώς. Θέσατε, εις τόν φάκελλον πού θά ρίψετε εις τήν κάλπην, τό ψηφοδέλτιον του κόμματος, πού λέγει τήν αλήθειαν. Τό γνωρίζετε εκ των λόγων του καί εκ των μέχρι τουδε πράξεών του. Κυρίως, γνωρίζετε καλώς, τά δύο κόμματα πού κατά τό παρελθόν = 24.7.74 μέχρι σήμερα, εκυβέρνησαν τήν Πατρίδα μας. “Μεταπολίτευση” τήν όνομάζουν, χάος τήν βλέπομεν, “Σόδομα καί Γόμορρα”, θά ήτο τό όρθόν! Ίδού, λοιπόν τί σημαίνει, διά τούς ύπερφηανευομένους διά τόν προοδευτισμόν των άριστερους ό τίτλος “Πρόοδος”. Τό αντίθετον σημαίνει δι’ αυτούς καί τούς όπαδούς των, ό τίτλος “Συντήρησις”.

1) Εις τό ιδεολογικόν. α) Άθεΐα καί μίσος έναντίον όσων πιστεύουν εις Θεόν. β) Πόλεμος έξοντωτικός κατά των άυθεντικών καί των Προτύπων. π.χ.: κατάργησις ή άσέβεια προς τούς γονεΐς, τούς Διδασκάλους, τούς γέροντας κ.λ.π. εκ μέρους των τέκνων μας - των νέων γενεών, έν γενεί. γ) Πολεμική ή άπαξιωτική συμπεριφορά κατά της έννοίας της Πατρίδος καί των συμβόλων της. δ) Άποχή προς τό καθήκον καί τās ύποχρεώσεις καί μανιώδης άπαίτησις προς τήν έννοιαν “δικαίωμα” καί μόνον (!), μέ άμεσον συνέπειαν τήν ανάδειξιν ως ύπερτάτης άξίας του προσωπικού συμφέροντος καί της ίκανοποίησεως όλων των κατωτέρων άγαθών, χωρίς έννοχάς.

2) Εις τās θρησκευτικές Άρχάς καί τά Ήθικά θέματα. α) Μίσος καί διωγμός κατά της Έκκλησίας, μέ άπώτερον σκοπόν τόν χωρισμόν της από τό Κράτος. β) Άλλοίωσις της Όρθοδόξου Χριστιανικής ταυτότητος του έλληνικού λαού μέ τās όρδās των λαθρομεταναστών - άλλοδαπών -, οί πλείστοι των όποίων είναι Μουσουλμάνοι, καί άνεξέλεγκτος Έλληνοποίησις των -, ψηφοθηρίας ένεκεν! Καί άφαίρεσις του θρησκευάματος, εκ της ταυτότητος. γ) “Υβρεις, δυσφημίσεις, πόλεμος άνίερως κατά του Προκαθημένου της Όρθοδοξίας μας, των Μητροπολιτών καί του Κλήρου έν γενεί, μέ σκοπόν, νά χάση ό εύσεβής λαός τήν έμπιστοσύνην του προς τήν Έκκλησίαν καί σιγά - σιγά νά καταστή άθεος, ως οί Ταγοί του.

3) Εις τόν Πολιτισμόν καί τήν Γλώσσαν. α) Κατάργησις της Καθαρευούσης, Συναγματική έπιβολή της “μαλλιαρής” - Δημοτικής - μέ άποτέλεσμα νά έχουν χάσει αί νεώτεροι γενεαί τήν έπαφήν των μέ τήν παράδοσιν - τήν ρίζαν του

Ἕθνους μας - μή δυνάμενοι νά κατανοήσουν ὅχι μόνον τά κλασσικά κείμενα, ἀλλ' οὔτε κἀν τά Νεοελληνικά ἕως τοῦ ἔτους 1973, διὰ νά μή σᾶς βεβαιώσω ὅτι διπλωματοῦχοι τῶν Πανεπιστημίων μας, ἀδυνατοῦν νά ἐννοήσουν τήν ἀπλουσιότητα γλῶσσαν τῆς ἐφημερίδος "ΕΣΤΙΑ"! β) Ὑποβάθμισις τῶν κλασσικῶν καί τῶν Βυζαντινῶν ἔργων τέχνης καί προκλητικῶς ἀναιδεστιάτη προβολή τῆς - δῆθεν - "μοντέρνας" καί ἀφηρημένης "ὕποκουλτούρας", μέ τά παρουσιαζόμενα, συχνάκις τραγικῶς ἀηδιαστικά ἢ καί βλάσφημα κατασκευάσματα - Εἶδατε προσφάτως εἰς τήν ἔκθεσιν "OUT LOOK". γ) Μή προβολή τοῦ πολιτισμοῦ μας, εἰς ὅλα τά ἐπίπεδα, διὰ νά μή θίγωνται καί αἰσθάνωνται ταπεινωμένοι οἱ "ὑψηλοῦ πολιτισμοῦ" - οἰκονομικοί μετανάσται (σ.σ.: Τοιαῦτα, πληροφοροῦμεθα ὅτι διδάσκουν οἱ "προοδευτικοί" καθηγηταί εἰς τά πανεπιστημιακά μας καθιδρύματα τοὺς μέλλοντας διδασκάλους, παντός βαθμοῦ, φυσικά βάσει τῶν προγραμμάτων τῆς "προοδευτικῆς" κυβερνήσεώς μας! Ξανά, ψηφίσατε "Πρόοδον". Εἶσθε χειρότεροι!).

4) Εἰς τά Ἐθνικά θέματα. α) "Δέν ζητοῦμεν τίποτε". Ἀπεμπόλησις ὅλων τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων - κατωχυρωμένων μάλιστα διεθνῶς - καί ὑποχώρησις εἰς ὅλα διὰ τήν πιστὴν συμμόρφωσιν πρὸς τό δόγμα των, "μή πόλεμος"! Ἐνίστε καί μέ ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης. π.χ. ΙΜΙΑ!, δηλαδή, πλήρης - δουλική - ὑποταγή μετ' εὐγνωμοσύνης μαζοχικῆς εἰς τήν βούλησιν τῆς Ὑπερδυνάμεως. β) Ἀνοικτά σύνορα (!), "ξέφραγο ἀμπέλι", μῆτε στήν Ἑλλάδα, ἐλεύθερα, Ἀλβανοί, Σκοπιανοί, Βούλγαροι, Τούρκοι, Τριτοκοσμικοί καί πάσης φυλῆς καί θρησκείας καί οἰκοδομήσατέ τους Τεμένη, διὰ νά προσεύχωνται αὐτοί μιά καί κατηργήσαμεν, ἡμεῖς δι' ἡμᾶς, τήν προσευχήν μας! γ) Ἀγών - μέχρις ἐξοντώσεως -, κατὰ τῶν ἐθνικῶν μας ὁραματισμῶν μέ τοὺς ὁποίους ἐγαλουχεῖτο τό Ἕθνος μας, ἐπεβίωσε, ἐδοξάζετο καί ἐμεγαλουργεῖ, ἀκόμη καί εἰς τοὺς πλέον δυσκόλους καιροὺς, μέ τήν πίστιν του πρὸς τόν Θεόν, τοῦ ὁποίου ἡ βοήθεια ἦτο συνεχὴς πρὸς τό εὐσεβές αὐτό Ἕθνος μας! δ) Ἀποδοχή "γκρίζων" ζωνῶν εἰς τό ἀεὶ Ἑλληνικόν μας Αἰγαῖον, ἀπαγορευομένων τῶν γεωτρήσεων δι' ἔρευναν καί ἐκμετάλλευσιν τῶν πετρελαιοκοιτασμάτων, πρὸς χάριν τῆς "ἐλληνοτουρκικῆς φιλίας"! ε) Κατασφυοφάντησις, ἀποδυνάμωσις καί διάλυσις τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τοῦ Ἕθνους μας μέ τὰς γνωστὰς συνεπείας! στ) Διάλυσις, ξεπούλημα τῶν Στρατοπέδων, εἰς ὁλόκληρον τήν Ἑλλάδα, κυρίως τήν Βόρειον. ζ) Ἐπανασυγγραφή τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας, "παρέα", ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ μέ τοὺς ἐχθροὺς μας - καί πρὸς χάριν των - Τούρκους, Βουλγάρους, Σκοπιανούς, Ἀλβανούς...

5) Εἰς τά θέματα Οἰκογενείας. α) Ἐπιβολή αὐτομάτου διαζυγίου καί προσπάθεια ἐπιβολῆς ὡς ὑποχρεωτικοῦ τοῦ πολιτικοῦ γάμου. β) Νομιμοποίησις τῶν ἐκτρώσεων, ἐγκλήματος κατὰ τοῦ Ἕθνους! γ) Ἀποποινικοποίησις τῆς μοιχείας, τουτέστιν "μπορντέλλο", ἢ ἐλευθέρᾳ βοσκή! δ) Προβολή τῶν ὁμοφυλοφίλων καί τῶν παντός εἶδους "προβληματικῶν", ὡς φυσιολογικῶν καί ἐξεχόντων μελῶν τῆς κοινωνίας. ε) Εἰρωνεῖται καί χλευασμοί κατὰ τῶν πολυτέκνων ἢ καί πολεμικῇ ἐναντίον των

μέ συνέπειαν, τό πρόβλημα τῆς ὑπογεννητικότητας νά ἀποτελῇ τόν ὑπ'ἀριθμ. 1 Ἑθνικόν κίνδυνον. στ) Ἐγκωμιασμός τῆς ἐλευθέρας συμβιώσεως καί τῶν προγαμιαίων σχέσεων. ζ) Προβολή ὡς προτύπου τῆς μονογονεϊκῆς οἰκογενείας.

6) Εἰς τά θέματα τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μας. α) Τεράστιον τό Δημόσιον χρέος, ὑπερβαῖνον τά ἑβδομήκονα δισεκατομμύρια Εὐρώ! β) Χρηματιστηριακόν - πρωτοφανές - σκάνδαλον, τό ὁποῖον κατέστησε μερικούς, πλουσίους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καί Ὑπουργοί, Βουλευταί κ.λ.π. Ἐπίσης, οἱ πλούσιοι, πλουσιώτεροι καί οἱ πτωχοί πτωχότεροι. Ὁμοίως, ἡμεῖς οἱ “Χουντικοί”, ἄνευ συντάξεως, χωρίς ὑγειονομικήν περίθαλψιν κ.ἄ., ἰσοβίως! (!), ὡς ἐάν ἔχομεν ἀποβιώσει! Αὐτό θά πῇ “πρόοδος” πρὸς τόν μεσαίωνα! γ) Ἐγκατάλειψις τῆς ὑπαίθρου, μέ συνέπειαν νά εἰσάγωμεν ἀκόμη καί ὀπωροκηπευτικά. δ) Κακοτεχνίαι, τρύπαι, καθιζήσεις, ὑπερβάσεις, παραβάσεις, παραβιάσεις, διαφθορά, διαπλοκή, περιπλοκή, κλοπαί, ρεμούλες, μίζες, λαδώματα. Κατῶρθωσε δέ, ἡ προοδευτική παράταξις, κυβερνῶσα τὴν Πατρίδα μας ἐπὶ 20ετίαν, νά τὴν ἔχει φέρεи “στὴν τελευταία θέσιν τῆς λίστας σύγκλισης τῆς Ε.Ε.”. Βλέπε Τύπον τῆς σήμερον. Τέτοια πρόοδος!.

7) Εἰς τὴν Ἐνημέρωσιν. α) Ὑποποιότης εἰς τὸν ἔντυπον καί ἠλεκτρονικόν Τύπον. β) Ἀδιαφάνεια, σκότος καί ἀσέβεια. γ) Ἀσύστολα ψεύδη καί κατηγορίαι ἀνεύθυνοι.

8) Εἰς κοινωνικά θέματα. α) Προσπάθεια νομιμοποιήσεως τῆς χρήσεως τῶν ναρκωτικῶν μέ καλλιέργειάν των “εἰς τίς γλάστρες μας” καί ἀργότερα... ἐλεύθερα. β) Παρά τὴν συνταγματικὴν ἐπιταγὴν τῆς ἰσονομίας πλέομεν εἰς πελάγη ἀνισότητος κυρίως εἰς βάρος τῶν πτωχῶν. Ὅμως ἐπισημαίνω, διὰ πολλοστήν φοράν, τὴν βάρβαρον συμπεριφορὰν τῶν μετὰ τὴν 24.7.74 κυβερνήσεων, ἐναντίον ἡμῶν τῶν “χουντικῶν” ὕβριζομένων!

9 & 10) Καί ἄπειρος θά ᾖτο ὁ ἀριθμὸς τῶν θεμάτων, τά ὁποῖα βασανίζουν τὸν λαόν, μέ βάσιν τὸν “προοδευτισμόν”.

Ἐς ἄλλοτε... ἡ συνέχεια. Θά κλείσω μέ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τά ὡς ἄνω ἀναφερόμενα τά ἥντησα ἀπὸ ἐφημερίδας καί ἀπὸ συζητήσεις καί ἀπὸ τοὺς Τ/Ο σταθμούς. Δέν εἶμαι οὔτε μεμψίμοιρος, οὔτε μοῦ ἀρέσει νά κατηγορῶ, οὔτε κἂν νά κρίνω. Θέλω νά εἶμαι πιστός εἰς τό Θέσφατον: “μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε...” - Ματθ. 2, 1 - Δέν μέ ἀφήνουν ὅμως τὰ βάρβαρα ψεύδη ἐναντίον μου “δημοσιογράφων” τινῶν. Σᾶς μεταφέρω, λοιπόν, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, τὰ κατωτέρω ἐκ τῆς ἐφημερίδος “ΕΣΤΙΑ” τῆς 16.01.04, ληφθέντα: “Τώρα τό κόμμα τοῦτο - σ.σ. ἀναφέρεται, προηγουμένως, εἰς τό προοδευτικόν ΠΑ.ΣΟ.Κ -, προσπαθεῖ νά τὸν παρασύρει στὴν παγίδα τῆς προπαγάνδας του. - σ.σ.: ἀναφέρεται εἰς τὸν Γεώργιον Α. Παπανδρέου -, μέ τὴν ὑποκίνησιν τῶν ΜΜΕ, ἀσχολοῦνται ὅλοι μέ τό ἂν εἶναι πράγματι ἢ ὄχι μεσσίας ὁ ἐκκολαπτόμενος νέος ἀρχηγός τούτου. Ἀντὶ νά καταδικάζουν τό κόμμα στό ὁποῖο αὐτός ἀνῆκε καί ἀνήκει, πού εἶναι ὑπεύθυνο γιὰ τὴν καταστροφικὴν τῆς οἰκονομίας, τὴ διαφθορά, τὴ φανυλότητα, τὰ σκάνδαλα στά δημόσια ἔργα καί τίς προμήθειες τοῦ δημοσίου, τὴ μεγάλη ἀπάτη τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, τὴν ἀποτυχία τοῦ

ΕΣΥ, ενός συστήματος πού έμπνεύστηκε καί έφήρμωσεν ένας πολιτικός μηχανικός, του καταντήματος τής παιδείας καί τής άνεργίας πού όδνηγεϊ νέους πτυχιούχους καί επί έτη άνέργους σέ άπόπειρες αύτοκτονίας "... Αύτά, λοιπόν, από "ΕΣΤΙΑ", ως πρός τά κόμματα τής άριστερας καί τής προόδου, εκπροσωπούμένων υπό του συντροφικού των ΠΑ.ΣΟ.Κ. Καί μή έχων χρόνον δέν θά εκθέσω τάς άπόψεις μου διά τόν έτερον Καππαδόκην, τό κόμμα πού κατηγορεϊται από τούς προοδευτικούς, ως κόμμα "συντήρησης". Ψηφίζόμενον από ύμās τούς παραδοσιακούς νοικοκυραίους, συντηρητικούς, φοβεϊται νά δηλώσῃ ότι εϊναι ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΝ! Του άξίζει ή ψήφος σας; Σκεφθίτε το. Ή άποψίς μου έχει διατυπωθῇ πλειστάκις. Συμφωνώ μέ τόν φίλτατον γείτονα τής κατωτέρω στήλης κ. Λεονταρίτην: Νά συγκροτηθῇ μία συμμαχική έθνική ύγιής παράταξις! Ό Θεός νά σās βοηθήσῃ νά πράξῃτε τό καλόν. Καί εύχομαι εις όλους σας, ύγείαν καί δύναμιν νά διανύσετε τό πέλαγος τών νησιεϊών.

Μέ αγάπην καί τιμήν

Πρός τούς ύβριστάς

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ"

23.02.04 Καθαρή Δευτέρα

*«Αυτοί πού άλληλοϋβρίζονται καί μεταξύ των καυγαδίζουν
μεγάλην χαράν εις τούς έχθρούς των χαρίζουν!»*

Φίλτατοι, κύριε Δ/ντά καί κ. άναγνώσται, εϊσθε έτοιμοι διά τάς έθνικάς εκλογάς τής προσεχούς Κυριακῆς;

Ύμās έρωτώ, διότι έμέ - ως εάν έχω αποβιώσει -, μέ έχει διαγράψει εκ των εκλογικών καταλόγων ό "δημοκράτης" Ύπουργός Έσωτερικών, πρίν αντικατασταθῇ. Όδεύετε, λοιπόν, πρός τήν κάλπην, διά νά εκτελέσετε ύψιστον δημοκρατικόν καθήκον πρός τήν Πατρίδα. "Πās ό μή μετέχων εις τά κοινά, άχρεϊος έθεωρεϊτο υπό τών σοφών προγόνων ήμών".

Σεϊς, ως σοβαροί, έντιμοι καί εύγενεϊς Έλληνες Πατριώται, αποφασισμένοι καί αναποφάσιστοι, όφείλτε νά ψηφίστε. Πρός τούτοις, όφείλω νά σās ειπωῶ, ότι πρέπει νά σκεφθίτε, ώστε όπισθεν του παραπετάσματος - παραβάν - νά τοποθετήσῃτε τό ψηφοδέλτιον τής προτιμήσεώς σας, αλλά τί θά έσκεπτόμην έγώ εάν δέν ειχον διαγραφῇ... Θά εκρινα μέ όλην τήν δύναμιν τής ψυχῆς μου καί τής λογικῆς μου, αυτά τά όποια ήκουσα καί εδίαβασα κατά τήν διάρκειαν τής προεκλογικῆς περιόδου, από εκαστον αρχηγόν των ύποψηφίων Κομμάτων. Τί ήκουσα καί τί εδίαβασα; Λόγια, λόγια, λόγια! Ύποσχέσεις, καταρρακτώδεις! Ακόμη καί "λαγούς μέ πετραχήλια" ύπεσχέθησαν! Ποϊον νά πιστέψω; Δέν πταίουν μόνον αυτοί, οί όποιοι μās ύπεσχέθησαν όσα έλεγον, πταίομεν καί ήμεϊς καί μάλιστα, ήμεϊς περισσότερον εκείνων! Διατί; Διότι μās άρέσουν τά

ώραῖα λόγια, αἱ ἐπιθυμηταὶ ὑποσχέσεις. Δέν τὰς κρίνομεν, διότι ἐάν, π.χ., ἐκρίναμεν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι: “ΘΑ καταργήσω τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὰ πανεπιστήμια”, θά ἐλέγαμε: Καί θά ἠδύναντο οἱ ἀμελεῖς, οἱ μὴ ἱκανοὶ νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τοῦ πανεπιστημίου, ἢ θά χορηγοῦνται καὶ πτυχία ἱατροῦ π.χ., ἄνευ ἐξετάσεων. Λοιπόν, ὁπισθεν τοῦ παραβάν θέσατε “τό χέρι στὴν καρδιά σας”, σκεφθῆτε, κρίνατε καὶ ἀποφασίσατε νὰ θέσετε ἐντὸς τοῦ φακέλλου πού θά ρίψετε εἰς τὴν κάλπην τό ψηφοδέλτιον, τό ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ ἐκεῖνον τό κόμμα τό ὁποῖον πιστεύετε ὅτι θά ἐξυπηρετῇ τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος. Ἐντὸς τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος εὐρίσκονται καὶ τὰ συμφέροντα ἐκάστου ψηφοφόρου. Ἐάν ψηφίσετε ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος σᾶς ὑπεσχέθη ἀφειδῶς, προσωπικά ὠφελήματα, τότε δέν ἀγαπᾶτε τὴν Πατρίδα. Δέν ἀγαπᾶτε οὔτε τὸν συνέλληνα, οὔτε τὸν πλησίον σας, ἄρα οὔτε τὸν ἑαυτὸν σας. Αὐτὰ θά ἐσκεπτόμην πρὶν φθάσω εἰς τό παραβάν καὶ ὄχι τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ὑποψηφίου, οὔτε τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν - ἴσως - τοῦ ἔχω δώσει, σαγηνευθεὶς ἀπὸ τὰ κολακευτικά του λόγια. Θά ἐσκεπτόμην, ἐπίσης, καὶ ποῖος ἐξ ὅλων τῶν ἀρχηγῶν κομμάτων εἶναι πλέον σοβαρός, πλέον εὐσεβής, πλέον σεμνός, πλέον μετριόφρων, πλέον προσηνής πρὸς τὸν συνέλληνα· ὄχι τὸν ἀλαζόνα, αὐτὸν ὁ ὁποῖος ψηφιζόμενος παρ’ ἐμοῦ ἐπὶ μίαν, δύο, ἢ καὶ τρεῖς τετραετίας δέν ἐτήρησε τὰς ὑποσχέσεις τοῦ ἰδίου ἢ τοῦ κόμματός του. Θά ἀπεφάσιζα νὰ ψηφίσω ὑποψήφιον, ὁ ὁποῖος δέν ἐδοκιμάσθη, διότι ὁ δοκιμασθεὶς ἀπέδειξεν ὅτι δέν ἀπέδωσε τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα μοῦ, ἢ μᾶς, ὑπέσχετο. Δέν ἔδειξεν αὐτὸ τό ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀρχὴν ἀναλλοίωτον, τό “ἀρχὴ ἄνδρα δεῖκνυσι”, δηλαδή ἡ ἀξία τοῦ ἀνδρός φαίνεται, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τό ἔργον του, ὅταν ἐκτελῇ καθήκοντα ἀρχηγοῦ ἢ Ὑπουργοῦ, ἢ Βουλευτοῦ ἢ Νομάρχου, ἢ Δημάρχου... κ.λ.π. Εἰς Βουλευτῆς, π.χ., ὁ ὁποῖος ἐπὶ μίαν βουλευτικὴν περίοδον εἰσngenῆται τὴν ἐκπλήρωσιν μᾶς ὑποσχέσεως, προεκλογικῶς δοθείσης ὑπὸ τοῦ κόμματός του καὶ τό κόμμα αὐτό τὸν ἀγνοεῖ, τότε παραιτεῖται, ἂν θέλῃ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι συνεπής, ὅποτε θά τὸν ψηφίσω εἰς μέλλουσας ἀναμέτρους. Ἐάν ὅμως ὡς Βουλευτῆς, ἢ ὡς Ὑπουργός, ἢ ὡς Ἀρχηγός Κόμματος, ..., δέν ἀπέδειξε προσόντα ἀνάλογα τῆς θέσεώς του αὐτῆς, εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας εἰς πολίτης ἢ ἀριθμὸς πολιτῶν τῆς Πατρίδος ἐκινδύνευον καὶ αὐτὸς ἠδιαφόρησεν ἢ δέν παρητήθη τῆς θέσεώς του εἰς ἔνδειξιν συμπαραστάσεως πρὸς τὸν κινδυνεύοντα ἢ ἀποστροφῆς - ἀποδοκίμασίας - κατὰ τοῦ ἀρμοδίου παράγοντος, τότε δέν εἶναι ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης μου. Ἡ σαφήνεια καὶ ἡ εἰλικρίνεια μοῦ ἐπιβάλλουν νὰ εἶπω τὰ πράγματα μέ τό ὄνομά των. Καὶ τό ὄνομα εἶναι, δυστυχῶς IMIA τό ἓνα, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην, οἱ ἔπαινοι πρὸς ἀρχικαπετάνιον ἀριστερᾶς παρατάξεως ἐκ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς δεξιᾶς παρατάξεως δηλώνοντος ὅτι εἶναι ἀριστερός. Τόσον ὁ διὰ τὰ Ἴμια τ. Ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τό κρίσιμον τῆς περιπτώσεως, ὅσον καὶ ὁ διὰ τοὺς ἐπαίνους του πρὸς πρόσωπον μὴ προσφιλές ἐκ μέρους τῆς παρατάξεως τῆς ὁποίας ἡγεῖται, δέν κοσμοῦνται μέ προσόντα ἡγέτου. Διότι, ὁ μὲν πρῶτος, ὡς Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν ἔπρεπε νὰ ἔχει παραιτηθῇ. Ὁ δὲ δεῦτερος θά ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἀποπεμφθῇ ἐκ μέρους τῶν

Βουλευτῶν οἱ ὅποιοι τὸν ἐπέλεξαν ὡς ἀρχηγόν των, ἐκτός ἐάν εἶναι καί αὐτοὶ ἀριστεροί, ὅποτε, οἱ δεξιοὶ ψηφοφόροι θά πρέπει νά τό δείξουν τήν Κυριακήν τῆς 7ης Μαρτίου, ἐάν ἐπιθυμοῦν νά ἔχουν ἀρχηγόν των ἕνα ἀντίπαλόν των. Ἐπομένως θά ἐψήφισα, ἐάν δέν εἶχον διαγραφῇ ἐκ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἕνα ἐκ τῶν δεξιῶν κομμάτων, ὁ ἀρχηγός τοῦ ὁποίου τολμᾷ νά λέγῃ τήν ἀλήθειαν πρὸς τοὺς ὁπαδούς του. "Οχι, δέν θά ἐψήφισα οὔτε τόν ἕνα οὔτε τόν ἄλλον ἐκ τῶν πρό ἀναφερθέντων. Ἀμφότεροι Καππαδοκικοί! Τώρα, φίλοι ἀναγνώσται, ἡ σειρά σας, ἢ μᾶλλον ἡ σειρά μας! Μερικοὶ συνεργάται τῆς ἐφημερίδος μας - "ΕΛ. ΚΟΣΜΟΣ" - καί τινες ἄλλοι, δεξιοὶ καταφέρονται μέ ἀνοίκειον ἢ καί ὑβριστικόν τρόπον, ἐναντίον αὐτοαποκαλουμένων δεξιῶν. Λόγῳ ἡλικίας καί πολλά παθῶν καί παθαίνων, θά μοῦ συγχωρήσῃτε, ἐλπίζω, νά ἱκετεύσω ὅλους μας, συνεργάτας τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΔΕΣΜΕΥΤΗΣ - ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ἐφημερίδος "ΕΛ. ΚΟΣΜΟΣ", ἀναγνώστας καί φίλους μας, νά συμπεριφερώμεθα, τοῦλάχιστον πρὸς ἀλλήλους μέ ἀγάπην. Δέν νομίζω ὅτι εἶναι κατακριτέοι οἱ Ἀπριλιανοί, τοὺς ὁποίους τινές φίλοι κατηγοροῦν ἢ μέμφονται διὰ πράξεις, τὰς ὁποίας δέν ἔπραξαν! π.χ. κατηγοροῦνται οἱ Ἀπριλιανοί διὰ "κατάρρευσιν", ἐνῶ οἱ Ἀπριλιανοί ἔπραξαν ὅ,τι εἶχον ὑποσχεθῇ διὰ τῆς ἐπαναστατικῆς των διακηρύξεως. Τί; "Ὅτι θά παραδώσουν τήν ἐξουσίαν ἀφοῦ δημιουργήσουν καταλλήλους συνθήκας καί Σύνταγμα, νέον, εἰς τόν Λαόν. Πράγματι, τήν 8ην Ὀκτωβρίου 1973 παρέδωσαν τήν ἐξουσίαν, μέ νέον δημοκρατικώτατον Σύνταγμα, εἰς τόν Λαόν καί ἀπῆλθον εἰρηνικώτατα. Ποῦ τήν βλέπουν λοιπόν, τήν κατάρρευσιν τῶν Ἀπριλιανῶν ἢ τήν εὐθύνην των διὰ τό "ἡρωϊκόν Πολυτεχνεῖον", ποῦ ἔγινεν ἕνα καί ἡμισὺ μῆνα μετὰ τήν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν παραιτήσεώς των ὁμαλῶτατα ἐκ τῆς ἐξουσίας; Ἀκόμη, τρισεπιπλάσιον, ποῦ βλέπουν τήν εὐθύνην τῶν Ἀπριλιανῶν διὰ τό Κυπριακόν τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1974 μέ Αὐγούστον 1974, ἀφοῦ οἱ Ἀπριλιανοί εἶχον παραδώσει τήν ἐξουσίαν πρὸ ἐννεαμήνου καί πλέον; Προσθέτω, εὐκαιρικῶς, διὰ πολλοστήν φοράν, ὅτι αἱ κατηγορίαι, τὰ μίση, αἱ κακίαι, ἡ δεισιπνοία ἢ "δολερή" κατὰ τόν ποιητήν, καταστρέφουν τήν Πατρίδα μας. Κατακλείων, ἐπαναλαμβάνω: "Αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἀλληλοὑβρίζονται καί μεταξύ των καυγαδίζουν, μεγάλην δύναμιν καί χαράν εἰς τοὺς ἐχθρούς των χαρίζουν".

Τό θέλομεν; Τό ἀποκλείω. Ἀπλῶς παρασυρόμεθα ἢ ἀγνοοῦμεν τήν ἱστορίαν. "Ὁμως, **"Ὁλβιος ὅστις ἱστορίας ἔσχε μάθησιν"**.

Σᾶς εὐχαριστῶ, εὐχόμενος νά διέλθωμεν, ὅλοι μας, ὅλοι οἱ "Ἕλληνες, τό πέλαγος τῶν νησιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, μέ ὑγείαν καί ἐπίσης εὐχομαι καλήν φωτισμένην σκέψιν πρὸ τῆς κάλπης.

Μέ ἀγάπην καί τιμὴν

Περιπατῶν, κοιτάζων καί ἀκούων: Σχολιάζω

04.03.04

Ἀξιότιμε κ. Δ/ντά καί φίλοι ἀναγνώσται, σήμερον 04.03.04 καί ὥραν 08.15 ἐξεκίνησα ἐκ τῆς οἰκίας τῆς διαμονῆς μου, διά τό Νοσηλευτικόν Ἰδρυμα Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ - Ν.Ι.Μ.Τ.Σ. Μετά ἀπό 286 βήματά μου, ἔφθασα εἰς τήν στάσιν τῶν λεωφορείων τοῦ τέρματος Πατησίων, τήν 08.21! Τήν ὥραν 09.15 ἐνεφανίσθη λεωφορεῖον! Εἰσῆλθον, ἠκύρωσα τό εἰσιτήριο - ἐτσέκαρα (;) - τῶν Εὐρώ 0.45 καί ἐκάθισα! Ἡ κίνησις τοῦ λεωφορείου ἦτο τόσον ταχεῖα, ὥστε παρά τά 92 χρόνια μου θά ἔφθανα εἰς τό Ν.Ι.Μ.Τ.Σ. ἐνωρίτερον τῆς ὥρας 11.05 πού ἔφθασε τό λεωφορεῖον εἰς τήν στάσιν, μετά τό Ξενοδοχεῖον “ΧΙΛΤΟΝ”, δηλ. δύο ὥρας παρά δέκα λεπτά διά ἀπόστασιν περί τά 7 χλμ! Οὔτε τά ξυλοκαρβουνοκίνητα - γκαζοζέν - μεταφορικά ὀχήματα τῆς “ΚΑΤΟΧΗΣ”, αἰωνία ἡ λήθη της (!), δέν συγκρίνονται εἰς ταχύτητα. Ἐνα λεπτὸν ἐκινεῖτο, πέντε ἢ καί δέκα... ἀνεπαύετο! Θά μοῦ πῆτε, βεβαίως, ὅτι εὐρισκόμεθα μόλις δύο καί ἥμισυ 24ωρα πρό τῶν ἐκλογῶν, ἦτο καί τό ψυχος ἀφόρητον, πῶς νά ἀναπτύξη ταχύτητα τό ὄχημα; Τό τί ἐλέγετο ἀπό τό μεταφερόμενον κοινόν κατά τήν διαδρομήν τό φαντάζεσθε. “Ο,τι θά ἔλεγεν ἕκαστος ἐξ ὑμῶν, πλήν τοῦ χαμογελαστοῦ πρωθυπουργοῦ μας - δι’ ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας, κ. Σημίτη, ὁ ὁποῖος θά μᾶς ἔλεγε πάλιν “ἔ, αὐτή ν’ ἡ Ἑλλάδα”. Naί κ. Σημίτη αὐτή ἀκριβῶς εἶναι, ὅπως τήν κατήντησες καί ἀλλοίμονον ἂν συνεχισθῇ ἡ διακυβέρνησις της ἀπό ὑμᾶς ἢ τοὺς διαδόχους σας! Εὐτυχῶς εἰς τό Ν.Ι.Μ.Τ.Σ. δέν ὑπῆρχε “οὐρά” καί ἔτσι ἠλέγχθη τό βιβλιάριον ὑγείας τῆς “κίρας” συζύγου μου (!) ἀμέσως, μόνον πού δέν ἀντελήφθην ὅτι ὁ “γραφειοκράτης” ἐλεγκτής ἐμείωσεν τά δύο κυτία τῶν 28 δισκίων, εἰς ἕνα! Διὰ τί, ἀφοῦ ἡ ἀσθενής λαμβάνει ἕνα δισκίον ἡμερησίως, κατ’ ἐντολήν τοῦ ἱατροῦ, ἄρα χρειάζονται 30 ἢ 31 δισκία κατά μῆνα. Εἰς τηλεφωνικὴν ἐρώτησίν μου, τήν ἐπομένην, ἐπληροφόρηθην ὅτι αὐτή εἶναι ἡ ὑπουργικὴ ἐντολή... “...αὐτή ν’ ἡ Ἑλλάδα”! Ἄμ, δέν εἶναι! Δέν θά μείνῃ ἔτσι, ΘΑ ξαναγίνῃ ΕΛΛΑΣ, “μόνον λίγον καιρό ξαποσταίνει καί ξανά πρὸς τήν δόξα τραβά...”. Τήν 11.35 ὥραν εἰσῆλθον εἰς τό λεωφορεῖον ἐκ τῆς στάσεως τοῦ Ν.Ι.Μ.Τ.Σ. Εἰσῆλθον, τρόπος τοῦ λέγειν, ἐκρεμάσθην εἰς τήν πόρταν, τήν ὁποίαν ὁ ὁδηγὸς ἐκλείσσε μετά δυσκολίας καί μέ παρέσυρεν εἰς τό ἐσωτερικόν - περίπου - μοῦ ἐθύμισε δέ “ΚΑΤΟΧΗ” καί μιά κλωτσιά πού μοῦ ἔδωσε κάποιος “εὐγενὴς Φρατέλος” Ἰταλὸς στρατιώτης, εὐρεθεῖς εἰς παρομοίαν περίπτωσιν εἰς τήν στάσιν Ἀγίου Λουκά, τότε! Ἑλληνόπουλα, Naί, λήθη ἀλλὰ δι’ ὅσους δέν τά ὑπέστησαν. Σιγά - σιγά, πλησίον τῆς πλατείας Ὀμονοίας, εὐρέθην πλησίον καθίσματος εἰς τό ὁποῖον ἀνεπαύετο νεαρός μελάγχρους! Τόν ἐκοίταξα, ἐπιμόνως. Μέ ἐκοίταξεν ὁμοίως... ὁπότε ἐπλησίασε μία κυρία γραῦς - ἀρκετά ἡλικιωμένη - καί τοῦ ὑπέδειξε νά τῆς

παραχωρήσει τήν θέσιν του. Τό ἔπραξε μετὰ δυσκολίας! Εἶχεν εἰσιτήριον; Ἴσως. Εἰς τό ὕψος τοῦ πεδίου τοῦ Ἑρεως ἐκοίταζε - ὅπως καθ' ὅλην τήν διαδρομήν - καί εἶδον ὁμάδα ἐργαζομένων, εἰς τό δεξιόν πεζοδρόμιον, διά τήν τοποθέτησιν τῆς ἐξέδρας ἐκ τῆς ὁποίας ὁ ἀρχηγός τῆς Ν.Δ. θά ὁμιλήσῃ πρὸς τόν λαόν. Παραπλεύρως τῆς ἐξέδρας εἶδον στιβάδα, μᾶλλον σωρόν, ἰστών περιτυλιγμένων ἀπό πανί, προφανῶς ἦσαν αἱ σημαῖαι τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦν οἱ ὁπαδοί τοῦ ὁμιλητοῦ... καί λίγο παραπέρα, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ πεζοδρομίου, ἐκοίταζε πινακίδα εἰς τήν θύραν πολυκατοικίας, ἐφ' ἧς ἀναγράφεται: **ἙΚΚΛΗΣΙΑ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΩΝ** καί εἶπον μέσα μου: Θεέ μου, τί ἄλλο θά εἶδωμεν εἰς αὐτήν τήν ἔνδοξον Ἑλλάδα μας, τῶν ἐπτὰ χιλιάδων ἐτῶν πολιτισμοῦ! Εἰς τό λεωφορεῖον ὁ εἷς εἰς τοὺς πέντε ἐπιβάτας ἦτο ξένος. Εἰς τὰ πεζοδρόμια, ἡ αὐτὴ ἢ καί μεγαλυτέρα εἰς βάρος μας ἀναλογία ἀλλοδαπῶν. Εἰς τό τέρμα Πατησίων ἐξεκενώθη τό λεωφορεῖον ὅποτε ἐκάθισα! Ὁ ὁδηγός μου εἶπε: Κύριε... τέρμα!... Ἐξῆλθον. Προχωρῶν συνήντων ξένους συζητοῦντας τήν γλῶσσαν των, ἄλλους δέ καθημένους καί ἀπλῶνοντας τήν χεῖρα διά βοήθειαν ἢ τό πανεράκι εἰς τό χέρι ἢ ἀπλωμένο, πλάϊ τους.

Μέ συγχωρεῖτε, ἐλθισμόνησα τό σπουδαιότερον καί ἀσφαλῶς παρέλειψα ἄλλα... μὴ χειρότερα! Μία μελίρρυτος φωνούλα εἰς τό λεωφορεῖον ἐζήτηί βοήθειαν μέ ἄσπογον εὐγένειαν καί παρρησίαν: **“Μ’ ἐγκατέλειπεν ὁ ἄνδρας μου καί πῆγε μέ ἄλλην, μέ ἄφησε μέ δύο μωρά, τό μικρότερο ὀκτώ μηνῶν, ἄρρωστο, δέν ἔχω λεφτά νά πάρω τὰ φάρμακα πού μου σύστησε ὁ γιατρός!”** Ἡ προφορά ἦτο ξενική. Φοβοῦμαι ὅτι θά προλάβω νά ἴδω τήν πατρίδα μου κατοικουμένην ὑπὸ Ἑλλήνων ὡς μειονότητα! Θεέ μου μὴ μέ ἀξιώσης! Διακόπτω ἐδῶ. Θά συνεχίσω μετὰ τὰς ἐκλογάς, εὐχόμενος ὅπως ὁ Θεός φωτίσῃ ἕκαστον ἐκλογέα νά δώσῃ τήν ψῆφόν του εἰς **ΕΛΛΗΝΑ!**

Σήμερον: 08.03.04.

Ἐδιάβασα ἀπό τόν Τύπον τὰ ἀποτελέσματα. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι δέν παρηκολούθησα οὔτε ἀπό τηλεοράσεως οὔτε ἀπό ραδιοφώνου τὰ λεγόμενα... Μέ ἐνημέρωνε “μέσες, ἄκρες”, ἡ σύζυγός μου... καί μερικοὶ φίλοι ἀπό τηλεφώνου... Προσεύχομαι νά ἐπιτύχουν οἱ ἱκανώτεροι καί οἱ πράγματι ἐπιθυμοῦντες νά ὑπηρετήσουν καί ὄχι νά ἐξυπηρετηθοῦν, νά διακονήσουν καί ὄχι νά διακονηθοῦν. Καί τώρα, μετὰ τὰς ἐκλογάς καί μετὰ τήν ὀρκωμοσίαν τῆς Νέας Κυβερνήσεως, 10.03.04, Τετάρτη, ὥρα 12.45! Εἰλικρινῶς συγχαίρων α') τόν ἐλληνικόν λαόν διά τήν δοθεῖσαν λύσιν καί τοῦ εὐχομαι νά μὴ διαψευσθοῦν αἱ προσδοκίαι του, β') συγχαίρω ἅπαντας τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τόν ἀγῶνα διά μίαν θέσιν εἰς τό Κοινοβούλιον, γ') Τήν νέαν κυβέρνησιν, εἰς τήν ὁποίαν εὐχομαι, ὅ,τι εὐχεται σύμπας ὁ ἐλληνικός λαός. Τί ἀκριβῶς; Νά ἱκανοποιήσῃ τὰς προσδοκίας, δηλαδή νά ἐκπληρώσῃ εἰς τό ἀκέραιον τὰς προεκλογικῶς δοθείσας ὑποσχέσεις της. Δέν εἶναι δύσκολον, ἀρκεῖ νά τό θέλῃ, **“Ὅπου ὑπάρχει ἓνα θέλω ἐκεῖ εὐρίσκεται καί ἓνας τρόπος”**, ἀρκεῖ ἡ ἀγάπη, ἡ συνεργατικότης, ἡ σύμπνοια, τό διδόναι μᾶλλον ἢ τό λαμβάνειν, τό **“οὐκ ἦλθον διακονηθῆναι ἀλλὰ τό διακονῆσαι”**. Καί μὴ ἱππεύσετε τό καλαμάκι! εἶναι πολὺ ἀτίθασον. Τό εἶδατε. Τό ἔπαθον οἱ προκάτοχοί σας! Λυπηθῆτε τους,

μή τούς μιμηθῆτε. “... ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι...” “... μή ὑπερφρονεῖν παρ’ ὃ δεῖ φρονεῖν εἰς τό σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ Θεός ἐμέρισε μέτρον πίστεως” - πρὸς Ρωμαίους, Θ’, 12, καὶ ιβ’, 3 -.

Φίλοι μου, συμμορφούμενος μέ τήν ἐπιθυμίαν πολλῶν ἐξ ὑμῶν νά γράφω ὀλιγώτερα, διά νά περιορισθῇ ὁ πολύτιμος χρόνος καί νά γράφονται τά γράμματα μεγαλύτερα, κατακλείω καί τοῦ λοιποῦ θά περιορίσω τό κείμενό μου κατὰ 1/5.

Σᾶς εὐχαριστῶ καί εὐχομαι νά μή διαψευσθοῦν αἱ ἐλπίδες μας. Ὡς προσευχώμεθα, ἀγωνιζόμενοι πάντοτε. “Σύν Ἀθηνᾶ καί χεῖρα κίνει” ἔλεγον οἱ σοφοί πρόγονοί μας.

Μέ ἀγάπην καί τιμὴν

Διά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστιν τήν ἀγίαν

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

15.03.04

“Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν”
- πρβλ. Ψαλμ. ΡΑ’, 13 -

Φόρος τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης
πρὸς τοὺς ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένους
καί πεσόντας διά τήν ἐλευθερίαν ἡμῶν.

Φίλε κύριε Δ/ντά, φίλοι συνεργάται καί φίλοι ἀναγνώσται:

Τήν προσεχῇ Πέμπτην 25ην Μαρτίου, ὁλόκληρον τό Ἔθνος μας, ὡς εἶς Ἕλληνα, ἐορτάζει τήν 183ην ἐπέτειον τῆς “Ἀγίας Μέρας”, “Ἀγία μέρα ξημερώνει καί τή μνήμη σου τό Ἔθνος χαιρετᾷ γονατιστό...”. Καί εἶναι διττῶς ἀγία ἡ ἡμέρα αὕτη διότι, α) κατ’ αὐτήν, ὁ Θεός διά τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ εἶπεν εἰς τήν Παρθένον Μαρίαν τό “Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετά σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν”, ...

Καί ἰδοὺ ἡ χάρις ἡ ἐξαιρετική, θά γεννήσῃς ὡς ἄνθρωπον αὐτόν τόν ἴδιον τόν υἱόν τοῦ Θεοῦ, Θεόν. β) Κατά τήν ἰδίαν αὐτήν ἡμέραν, 25ην Μαρτίου 1821 ἠγέρθη τό Ἔθνος μας, τό Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων καί κατόπιν σκληρῶν ἀγώνων καί τεραστίων θυσιῶν καί διεθνῶν ἀντιδράσεων, κυρίως τῆς Αὐστριακῆς Μεττερνικεῖου διπλωματίας, ἀπετίναξε τόν ζυγόν, τόν ὅποιον τοῦ ἐπέβαλλεν ἐπὶ πέντε, σχεδόν, αἰῶνας ὁ βάρβαρος - τότε - ἐχθρός, πάνοπλος καί ἀδυσώπητος Τοῦρκος. Τόν ὕμνον πρὸς τήν ἀγίαν αὐτήν ἡμέραν, ψάλλει καί τιμᾷ ἰδιαίτερως

καί μέ συνεχεῖς καθ' ἐκάστην ἀκολουθίας της, ἡ Ἐκκλησία μας καί δέεται διπνεκῶς ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἠγωνίσθησαν ἡρώϊκως καί ἔπασαν, χαρίσαντες εἰς τό Ἔθνος μας τήν πολυπόθητον ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ. Αὐτήν τήν δευτέραν ιδιότητα τῆς ἡμέρας αὐτῆς τῆς “ἁγίας”, θά σᾶς ὑπενθυμῆσῃ καί θά τιμῆσῃ - μαζί σας - σήμερον, ἡ παροῦσα στήλη τήν ὁποίαν μοῦ διαθέτει ἡ φιλόξενος Ἑλληνόψυχος ἐφημερίς μας, τήν ὁποίαν εὐχαριστῶ ὡς καί ὑμεῖς.

Λοιπόν, ἀδελφοί ἐν Χριστῷ, συνέλληνες, στῶμεν καλῶς! Στῶμεν κατανυκτικῶς καί δεηθῶμεν πρὸς Τόν Πολυεὐσπλαγχνον Πατέρα καί Θεόν ἡμῶν, Θεόν τῆς Ἑλλάδος μας - πάντοτε προστάτην καί χορηγόν -, νά ἀναπαύῃ ἐν Παραδείσῳ τὰς ψυχὰς ὄλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀπό τῆς ἁγίας ἡμέρας τῆς 25ης Μαρτίου 1821 μέχρι τῆς σήμερον ἔπασαν, μαχόμενοι ἐναντίον τῶν ἐπιτιθεμένων κατὰ τῆς Πατρίδος μας ἐχθρῶν. Ὁ ἐπιτάφιός τοῦ Περικλέους, ὅπως μᾶς τόν παρέδωκεν ὁ μέγας ἱστορικός μας Θουκυδίδης, θά ἦτο κατάλληλος καί ἐπικαιρὸς διὰ τήν περίπτωσιν. Ἡμεῖς, ἀδύνατοι τῷ πνεύματι, ἀπλῶς ἄς προσπαθήσωμεν νά ἀποδώσωμεν τόν πρέποντα φόρον τιμῆς, εὐλαβικῶς καί ἐκ μέσης καρδίας:

Δόξα καί τιμὴ εἰς τοὺς ἥρωας, οἱ ὅποιοι ἔπασαν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἀγωνιζόμενοι “ὑπὲρ βωμῶν καί ἐστιῶν”.

Δόξα καί τιμὴ εἰς τοὺς γενναίους, οἱ ὅποιοι ἔδωσαν τό αἷμά των “γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστιν τήν ἁγίαν καί τῆς Πατρίδος τήν ἐλευθερίαν”. Δόξα καί τιμὴ εἰς τοὺς ὑψηλέτας καί λεοντοκάρδους προπάτοράς μας, οἱ ὅποιοι πρό ἑκατὸν ὀγδοήκοντα τριῶν ἐτῶν, ὕψωσαν τό ἱερόν λάβαρον τῆς Ἐπαναστάσεως καί ἐπέτυχον τό θαῦμα τῆς ἀποτινάξεως, τοῦ φρικτωτέρου ζυγοῦ - τοῦ Τουρκικοῦ - τόν ὁποῖον ἐγνώρισε ποτέ ἡ ἀνθρωπότης. Δόξα καί δάφνινος στέφανος εἰς τοὺς Κολοκοτρωναίους, τοὺς Καραϊσκάκηδες, τοὺς Μακρυγιάννηδες, τοὺς Μιαούληδες, τοὺς Κανάρηδες, τοὺς Καψάληδες, τοὺς Ἀνδρούτσους, τοὺς Διάκους, τοὺς Παπαφλέσσηδες, τοὺς Δασκαλογιάννηδες, τοὺς Γιαμπουδάκηδες καί τήν χορείαν ὅλην τῶν σεπτῶν ἐθνομαρτύρων μας, οἱ ὅποιοι μέ πίστιν εἰς τόν Σταυρόν καί τήν παντίεραν, τὰ ἱερά ἰδανικά τῆς φυλῆς μας, ἔγραψαν λαμπράς ἱστορικές σελίδας καί ἐνέπνευσαν τὰς νεωτέρας γενεάς νά τοὺς μιμοῦνται, καταγράφοντες τὰς ἰδικὰς των σελίδας δόξης εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους 1912/1913, εἰς τό ἔπος 1940/1941 καί τόν ἐν συνεχείᾳ ἀντισυμμοριακὸν ἀγῶνα ἕως τήν 29ην Αὐγούστου 1949.

Ποῖον ἕτερον νά προσθέσωμεν διὰ τοὺς συγχρόνους ἥρώας μας, παρά δικαίως νά συγκαταριθμήσωμεν τὰ ὀνόματά των, μέ τὰ τοιαῦτα τῶν παλαιῶν ἡρώων προγόνων μας Μαραθωνομάχων, Σαλαμινομάχων, Θερμοπυλομάχων, Μακεδόνων τοῦ Μεγαλέξανδρου, Βυζαντινῶν τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, τοῦ Ἡρακλείου, καί τοῦ Βερσῆ, Βουλγαροκτόνων, Διγενήδων καί τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου - μαρμαρωμένου Βασιλιᾶ-

“Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου,...” Ψαλμ. ΞΔ', 5 -, εὐσεβεῖς καί ἀγνοὺς πατριώτας πατέρας καί ἀδελφούς μας ἀγωνισμένους ὑπὲρ τῶν κρειπτόνων, εἰς τὰς ὑψίστας στιγμὰς τοῦ ἀνθρωπίνου

μεγαλείου, διότι βέβαιόν ἐστι ὅτι, κατέταξας τὰς ψυχὰς των “ἐν σκηναῖς δικαίων” ἐκπλύνας τὰ ἀνθρώπινα λάθη καὶ πάθη των, εἰς τό εὐγενῶς καὶ εὐκλεῶς ἐκκυθέν αἷμά των! “Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται” - πρβλ.. Ψαλμ. κδ´, 13 -, ἀδελφοὶ συνέλληνες ὀρθόδοξοι χριστιανοί, διότι ὑπέμειναν μέχρι τέλους κόπους καὶ ταλαιπωρίας καὶ δέν ἐφείσθησαν τῆς θυσίας καὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς, διὰ νὰ ζῶμεν ἡμεῖς ἐλεύθεροι ἀπολαμβάνοντες τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα προσφέρει ἡ ἐλευθέρᾳ διαβίωσις εἰς τὰ πλαίσια ἐνός συγκεκριμένου συγχρόνου Κράτους. Διὰ ταῦτα, ἃς εἴμεθα εὐγνώμονες εἰς ἐκείνους, ἃς αἰσθανώμεθα εὐτυχεῖς διότι ἔχομεν τό προνόμιον καὶ τὴν τιμὴν νὰ εἴμεθα ἀπόγονοὶ των καὶ ἃς εὐκνηθῶμεν, προσευχόμενοι, νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι των ὅποτε μᾶς καλέσῃ ἡ ὥρα τοῦ χρέους καὶ τῆς εὐθύνης. Γένοιτο!

Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

Τό Μέγα Πρόβλημα: ᾿Αλλοδαποί

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

21.03.04

Ἐπικαλοῦμαι τὴν βοήθειαν τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, πάντοτε προστάτου τοῦ ἔθνους μας, νὰ συμβουλευθῇ, τοὺς Ἄρχοντας τῆς Πατρίδος μας, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ μεγάλου προβλήματος: “ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ”! Μὰ εἶναι πρόβλημα καὶ μάλιστα μεγάλο, ἡ περίθαλψις ἢ ἡ φιλοξενία ἢ ἡ ἑλληνοποίησης ἀθῶων ἢ καὶ ἐνόκων τινῶν πλασμάτων τοῦ Θεοῦ; Δυστυχῶς ΝΑΙ, εἶναι πρόβλημα μέγα, διότι:

1) Ὁ χῶρος τῆς πατρίδος μας εἶναι ἀνεπαρκὴς ἀκόμη καὶ διὰ τόν ἑλληνικόν πληθυσμόν.

2) Προτιμῶνται τῶν ἐντοπίων ἐργατῶν, λόγῳ μειωμένης ἀμοιβῆς, ὅποτε δημιουργεῖται ἀνεργία μέ σοβαράν οἰκονομικὴν βλάβην τοῦ ἐθνικοῦ μας προϋπολογισμοῦ.

3) Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι κακοποιοὶ μέ συνέπειαν ληστείας, φόνους, βιασμούς καὶ δημιουργίαν κλίματος φοβίας καὶ ἀνασφαλείας.

4) Τό χειρότερον ὅμως εἶναι ὁ κίνδυνος, τόν ὁποῖον διατρέχομεν νὰ μεταβληθῶμεν εἰς μειονότητα ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν, -ὅρα Κοσσυφοπέδιον- ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἰδίας τῆς Πατρίδος μας! Καὶ μόνον μειονότητα ἢ καὶ “νὰ πάρωμεν τῶν ὀμματῶν μας νὰ γίνωμεν ἡμεῖς ἀλλοδαποί, σ’ ἄλλη γῆ σ’ ἄλλα μέρη”! Ἀξιοθρήνητος ἡ κατάστασις, ἀξιολύπητος καὶ μέγα τό πρόβλημα. Ἀπό ποῖον καὶ πῶς ἐδημιουργήθη; Τό ἐδημιούργησεν ὁ ἀλήστου μνήμης “ὑπαρκτός σοσιαλισμός”, ὁ ἐπὶ ὀκτῶ περίπου δεκαετίαι μετατρέψας τόν ἄνθρωπον εἰς ἀγελαῖον ἀντικείμενον. Εἰς ἄτομον χωρὶς ὄντοτητα. Εἰς ἓνα κινούμενον καὶ σκεπτόμενον, ὅπως κινεῖται καὶ σκέπτεται ἓνας ὥρολογιακὸς μηχανισμός. Πῶς τό κατάρθρωσεν αὐτό ὁ “ὑπαρκτός σοσιαλισμός”;

Εὐκολώτατα, διὰ τῆς σιδηρᾶς πειθαρχημένης κρατικοποιήσεως τῶν πάντων.

Τό κεφάλαιον - τοῦ πατρός τοῦ σοσιαλισμοῦ Μάρξ -, εἰς χεῖρας μιᾶς “νομενκλατούρας” ἀποτελουμένης ἀπό ἓνα ποσοστόν, περί τό 3% τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τοῦ κράτους, τρισεγγέθους ἱκανότητος ἀπατεώων. Αὐτοί οἱ ἀνάληγτοι διά τῆς γκαϊμπελικῆς προπαγάνδας καί τῆς σιδηρᾶς πειθαρχίας διέπλασσαν ἓνα μηχανικόν κατασκεύασμα - “ρομπότ” - ἓνα ρεμάλι, τό ὁποῖον κατήντησε νά ζπιανεύῃ ἢ νά πορνεύεται, εἰς τὰς χώρας τοῦ ἐλευθέρου κεφαλαίου.

Οὔτε κεφαλαιοκράτης εἶμαι οὔτε ἀντίθετος. Κάνω καί λέγω ὅ,τι πιστεύω. “Ἐξαπατᾷ τήν πόλιν ὅστις δέν λέγει αὐτό πού πιστεῦει!” - Δημοσθένης -. Τί λέγω, λοιπόν, φίλοι μου διά τό μέγα πρόβλημα, “ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ”; Λέγω ὅ,τι πιστεύω, δηλαδή ὅτι κινδυνεύουν οἱ Ἕλληνες νά γίνουν ἢ μειονότης ἢ πρόσφυγες ὡς ἀλλοδαποί, ὅπου ἕκαστος δυνηθῇ νά προσφύγῃ. Λέγω, ἐπίσης ὅτι ὑπεύθυνος διά τούς κινδύνους αὐτούς εἶναι ἡ ἐσφαλμένη πολιτική τῶν κρατῶν ἐκείνων, τά ὁποῖα δημιουργοῦν τούς ἀλλοδαπούς καί τῶν κρατῶν ἐκείνων, τά ὁποῖα τούς δέχονται, ὅπως τούς δέχονται. Πῶς θά ἤθελα νά τούς δέχεται ἡ Πατρίς μου; Νά μή τούς δέχεται. Ἀλλά ἐάν συμβῇ νά κατορθώσουν νά διαβοῦν τά σύνορά μας λόγω ἀδυναμίας ἢ σφαλμάτων ὅπως δυστυχῶς συμβαίνει, τότε εἴμεθα ἄξιοι τῆς ἀναξιότητός μας καί τοῦ μοιραίου τέλους τῆς φυλῆς τοῦ ἐνδόξου Ἑθνους τῶν Ἑλλήνων. Λυποῦμαι, φοβούμενος ὅτι θά μέ ἐκλάβετε ὡς ἀπαισιόδοξον ἢ μεμψίμοιρον. Οὔτε τό πρῶτον μοῦ συμβαίνει οὔτε τό δεύτερον. Εἶμαι πάντοτε αἰσιόδοξος εἰς βαθμόν ἐνθουσιώδη. Ἀποστρέφομαι τήν μεμψιμοιρίαν - κοινῶς γκρίνιαν - καί γελῶ ὅταν ἐνθυμοῦμαι τόν ἐξ Ἑρεσσοῦ τῆς Λέσβου Ἑλληνα φιλόσοφον Θεόφραστον, περιγράφοντα εἰς τό σύγγραμμά του “Θεοφράστου χαρακτῆρες”, τόν μεμψίμοιρον: “...ναί, βέβαια, βρέχει, τό βλέπω, ὅμως βρέχει κατόπιν ἀνομβρίας!”. Ἄς μή εἴμεθα, λοιπόν, φίλοι μου ἀναγνώσται, οὔτε ἀπαισιόδοξοι οὔτε μεμψίμοιροι. Τί νά εἴμεθα; Ἀγωνισταί, πάντοτε πιστεύοντες, πάντοτε ἐλπίζοντες, πάντοτε προσευχόμενοι, πάντοτε ἐκτελοῦντες τὰς ὑποχρεώσεις μας ἔναντι τῆς Πατρίδος μας, λόγῳ καί ἔργῳ. Διασαφηνίζω ἤδη τελειώνων τήν ταλαιπωρίαν σας: “Ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἀνησυχοῦντες καί ἀγωνιζόμενοι, νά σκεπτώμεθα συνεχῶς τό πρόβλημα καί νά εἰσηγούμεθα τρόπους ἐπιλύσεώς του. Ἐνα τρόπον εὐρίσκω ἀποτελεσματικώτερον, ἐκ τῶν ὧν ἐφαρμόζονται: Νά ἐλεγχθῇ αὐστηρῶς ἡ νομιμότης ἐκάστου ἀλλοδαποῦ καί ὅσοι εὐρίσκονται παρανόμως νά ἀπελαθοῦν ἀμέσως. Οἱ νόμιμοι νά ἐγκατασταθοῦν μακράν τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων, κατὰ προτίμησιν πρός τὰς βορείας περιοχάς τοῦ κράτους, εἰς ξεχωριστούς κατ’ἐθνικότητα οἰκισμούς, παρακολουθούμενοι ἀγρύπνως ὑπό τῶν ἀρχῶν ἀσφαλείας τοῦ κράτους. Ἄς προσέξωμεν, ἰδιαιτέρως καί μάλιστα οἱ κυβερνῶντες, μήν ἀγνοήσωμεν τό πρόβλημα διότι “καιροί οὐ μενεοί”.

Ἐρρωσθε ἐν Ἀναστάντι Κυρίῳ, ἀγαπητοί μου Συνέλληνες.

Καλὴν Μεγαλοβδομάδα...

Ἡ Μεγάλη Μας Ἑορτή, ἡ Ἀνάστασις Τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

28.03.04

Ἡ σημερινή Κυριακή, ἀγαπητοί μου ἀναγνώσται, εἶναι ἡ ἑορτή τῶν Βαΐων. Εἶναι ἡ ἐπομένη τοῦ Σαββάτου τοῦ Ἀγίου καί Δικαίου Λαζάρου, καθ’ ἣν: “Τὴν κοινήν ἀνάστασιν πρό τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τόν Λάзарον, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καί ἡμεῖς, ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοί τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν: Ὁσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου”. Καί ἀπό αὔριον, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα, τὴν Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν. Ὅσοι ἐνψοτεύσαμεν, ἅς κάμωμεν ὀλίγην ἀκόμη ὑπομονήν, μία ἑβδομάς μένει, θά περάσῃ! Ἐπέρασαν ἕξ, θά ἔλθῃ ἡ πρώτη τῆς Ἀναστάσεως, ἡ “Κυριακή τοῦ Πάσχα”...

“Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καί δοξάσατε Χριστόν τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν”. “Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὕμνουσιν ἐν οὐρανοῖς· καί ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν”. Αὐτά, ἀπό τό ἱερόν Βιβλίον: “ΜΕΓΑΣ ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ”. Καί μέ αὐτά, τὰ ὀλίγα, ἐλπίζω νά μέ ἀνεχθῇτε διηγούμενον τὰ ἔθιμα, τὰ ὅποια ἴσχυον εἰς τό “ὄμορφο χωριό μου”, κατὰ τὴν πρό 92 ἐτῶν γέννησίν μου εἰς αὐτό. Τό γνωρίζετε ἀπό τό τελευταῖον ἐξώφυλλον τῶν τεσσάρων βιβλίων μου. Λοιπόν, ἂν καί “γέρων εἰμί καί πολλῶν κακῶν ἴδρις”, ἐνθυμοῦμαι, ὅτι: Ἀπό τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας, περιλαμβανομένης, ἐτρεῖτο εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐστηροτάτη νηστεία. Δηλαδή, Δευτέρα, Τετάρτη καί Παρασκευὴ ἀπηγορεύετο τό ἔλαιον εἰς τὰ φαγητά. Μέχρι καί τοῦ Μεγάλου Σαββάτου δέν κατηναλίσκοντο κρέατα, αὐγά καί γαλακτερά καί ἰχθύες κατελύοντο μόνον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί τῶν Βαΐων. Κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας, πλὴν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου κατηναλίσκετο ἔλαιον. Τό Μέγα Σάββατον ἦτο ἡ αὐστηροτέρα νηστεία: Ψωμί καί ἐληές ἢ καί κοχλῖαι - κοινῶς σαλιγκάρια, βραστά βουτηγμένα εἰς τό ξύδι ὑπενθυμίζοντα τό “ὄξος καί χολήν...” πού ἐδόθη εἰς τόν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ Θεάνθρωπον ἀντὶ ὕδατος πού ἐζήτησε, διψῶν!

Ὑπ’ αὐτάς τὰς συνθήκας διαίτης ἀντιλαμβάνεσθε - ὅσοι δέν τὰς ἐζήσατε - τὴν ἀνυπομονησίαν, ἡμῶν τῶν παιδιῶν, ἐκείνων τῶν χρόνων, ὥσπου νά φθάσωμεν εἰς τὴν Ἀγίαν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως ἡμέραν! “Λαμπρυνθῶμεν λαοὶ Πάσχα, Κυρίου Πάσχα...”. “Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ”. “Ὡσπου νά φθάσῃ ὁμως, ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμεῖς οἱ μείρακες ἐξελιγνόμεθα καί ἐτρώγαμεν ὅτι ἐτρώγον τὰ πρόβατα κ.λ.π. ζῶα πού ἐβοσκοῦσαμεν εἰς τὰ χωράφια... ἀνοιξιὰτικα χορταράκια, γεραντζούνια, γερνταλῆδες, φασκόμυλα, ἀγκιναρόφυλλα ἢ καί ἀγκινάρες, ἐάν εἶχον γίνει,

όποτε ξιδάτες μᾶς ἱκανοποιούν ἀφάνταστα. Ἐπιστρέφοντες μέ τὰ ζῶα μας κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας, μετεφέραμεν ἐπὶ τῶν ὤμων μας ἢ εἰς τὴν μασχάλην ξύλα διαφόρων εἰδῶν τὰ ὅποια κατεθέταμεν εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Δι' αὐτῶν τῶν κλαδιῶν - ξύλων... - ἐσχηματίζετο μέχρι τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἕνας πελώριος σωρός ξύλων, ὑπὸ τὸν τίτλον “ΟΡΦΑΝΟΣ”. Ἀγνοῶ τὴν πραγματικὴν του ἔννοιαν. Ἰσως ἐξηγηθῇ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου: Τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλέγετο ὑπὸ τοῦ ἱερέως, εἰς τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ “Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...” ἡμεῖς οἱ ἀνυπόμονοι, μικροσταναάδες, ἐθέταμεν πῦρ γύρω τοῦ σωροῦ τῶν ξύλων πού προανέφερον.

Αἱ φλόγες ἀνέβαινον πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐκαίετο καὶ τὸ ὁμοίωμα τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου, πού ἐκρέματο ἐπὶ κοντοῦ καρφωμένου εἰς τὸ κέντρον τῆς κορυφῆς τοῦ σωροῦ τῶν ξύλων, ἐπηκολούθει ἡ ρίψις τῶν βαρελότων κ.λ.π. πυροτεχνημάτων καὶ μετὰ τὴν σχετικὴν ἀνταλλαγὴν τοῦ ἀλληλοασπασμοῦ καὶ τῶν εὐχῶν ἐπανειρχόμεθα εἰς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ Ναοῦ. Μετὰ τὴν μετάληψιν καὶ τὸ “Δι’ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...”, ἐσπεύδαμεν τροχάδην, ἢ μᾶλλον καλπάζοντες, ἐφθάναμεν εἰς τὸ σπίτι μας καὶ ἐπηκολούθει ἡ εὐλογημένη οἰκογενειακὴ εὐτυχία. Οἰκογενειακὴ τῶν ὀκτῶ παιδιῶν καὶ δύο γονέων, ἰδοὺ δέκα στόματα ἀγωνιῶντα νὰ γευθοῦν ὅσα ἐστερηθήσαν ἐπὶ ἑπτὰ ἐβδομάδας! Καὶ φυσικὰ δέν εἶχεν ἕκαστος τὸ πιάτον του! Ἀπὸ μίαν μεγάλην τσίγκινην πιατέλλαν - βαθειάν - συνηγωνιζόμεθα αἱ τρεῖς ἀδελφαὶ καὶ οἱ πέντε ἀδελφοί, ποῖος θὰ ἤρπαζε τὴν καλυτέραν μπουκιάν καὶ τὰς περισσοτέρας τοιαύτας, μέ ἥπιον συντονισμόν τῶν σεβαστῶν γονέων μας. Καὶ τί νοστιμιά ἦτο ἐκείνη! Λέγεται καὶ εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ νοστιμότερον φαγητόν εἶναι τὸ μετὰ ἀπὸ πείναν τραγόμενον. Καὶ ἡ καλυτέρα ὄρεξις, ὅταν πεινᾷς. Κατ’ αὐτόν τὸν τρόπον οἱ εὐλαβεῖς γονεῖς μας, μᾶς προπτοίμαζον συμφώνως πρὸς τὰς Ἑλληνορθοδόξους παραδόσεις μας, διὰ νὰ ὑποδεχῶμεν τὸ Ἅγιον Πάσχα, σωματικῶς τε καὶ ψυχολογικῶς, κυρίως ὅμως πνευματικῶς. Καί παρ’ ὅτι, πένντες καὶ ὑπερπολύτεκνοι οἱ ἴδιοι, ἡμεῖς εἴχομεν τὴν αἴσθησιν ὅτι ὁ πλοῦτος ὑπερεπερίσσειεν. Ἦτο ἄλλωστε δυνατόν νὰ συμβαίῃ διαφορετικῶς; Ὅταν ὁ Χριστὸς ἐγέμιζε τὰς ψυχὰς μας, ἡ οἰκογενειακὴ εὐτυχία καὶ ἀγάπη ἐσφράγιζε τὴν ζωὴν μας καὶ αἱ Ἑλληνοχριστιανικαὶ μας παραδόσεις ἦσαν τὰ βιώματά μας, πῶς νὰ μὴ νοιώθωμεν ὑπερπλούσιοι; Πῶς αἱ ἀγαθαὶ παιδικαὶ αὐταὶ ἀναμνήσεις νὰ μὴ παραμένουν ἀνεξιτήλως κεχαραγμένοι εἰς τὴν 92 ἐτῶν μνήμην μου; Πῶς δονούμενος νὰ μὴ ἀναμεταδίδω καὶ εἰς ὑμᾶς, φίλοι μου ἀναγνώσται σᾶς τοὺς εὐγενεῖς, τὴν χαρμόσουνον προαναγγελίαν “Καλὴ Ἀνάστασις” καὶ τὸ πανηγυρικόν ἄγγελμα “Χριστὸς Ἀνέστη”, γέροι καὶ νέοι, ἐχθροὶ καὶ φίλοι, ἀγαπηθῆτε, ἀγκαλιασθῆτε καὶ φιληθῆτε!

Καὶ τοῦ χρόνου ΚΑΛΥΤΕΡΑ! “Δόξα σοι ὁ Θεός”, προσθέτω, Μακαριώτατε, τὸ τοῦ ἱεροῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου “πάντων ἕνεκεν”!

Ἐρρωσθε ἐν Ἀναστάντι Κυρίῳ ἐπὶ ἔτη πολλὰ.

Τό παράδειγμα τοῦ Ἠγέτου

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

Κυριακή τοῦ Πάσχα 11.4.04

Διά τοῦ ἀνωτέρω τίτλου, ἡγέτην θεωρῶ πάντα, σχέσιν ἔχοντα μέ εὐθύνας ἐπικοινωνιακάς, συνεπῶς: 1) Διά τόν Στρατόν: Ξηρᾶς, Ναυτικοῦ, Ἀέρος - ἀπό τοῦ α΄ μέχρι τοῦ ω΄, βαθμοῦ. 2) Διά τοὺς πολίτας: Ἀπό τοῦ Δημοσιογράφου ἕως τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος.

Ἀφορμὴν διὰ τό παρόν ἄρθρον μοῦ ἔδωσε, τήν 31ην λήξαντος μηνός, δημοσιογράφος τοῦ Τ/Ο Σταθμοῦ ALTER ὑπὸ τήν δ/σιν τοῦ δημοσιογράφου κ. Τριανταφυλλοπούλου. Ὁ ὑφιστάμενος ἐκείνου δημοσιογράφος, μοῦ ἐζήτησε, τηλεφωνικῶς, νά δεχθῶ νά λάβω μέρος εἰς συνέντευξιν τοῦ προϋσταμένου του διὰ τίνα θέματα τρεχούσης καταστάσεως. Τοῦ ἀπήντησα σκαιῶς μέ ἀγανάκτησιν: Εἰς τόν κατηγορήσαντά με, δημοσίως ψευδέστατα, ὅτι “ἐγὼ μέ τίνα συνάδελφον, ἐβασάνισα καί ἐξήλωσα ἐκ τῆς θέσεώς του τόν Ἀξ/κόν τῆς Χωροφυλακῆς πατέρα του”. Ψεύδεται ἀνάνδρως, ἀνεντίμως, προσβάλλων ἑαυτόν, τόν ἴδιον τόν γενναῖον συμπολεμιστήν μου, ἐναντίον τῶν Κ/Συμμοριτῶν πατέρα του (“...καί ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ τελευτάτῳ”. - Μάρκ. Ζ, 10.), Ἀξκόν τῆς χωροφυλακῆς, καί, τό κατ’ ἐξοχὴν σοβαρῶς ὑπεύθυνον, διὰ τήν αὐθεντικὴν καί πολιτισμικὴν ἐπικοινωνίαν, ἐπάγγελμα τοῦ Δημοσιογράφου.

Προσβάλλει ὅμως καί τόν ἐργοδότην του, ὑπεύθυνον διὰ τήν τοιαύτην συμπεριφορὰν τοῦ ὑπαλλήλου του. Ἠρώτησα συναδέλφους τοῦ πατρός του καί ἐπληροφορήθην ὅτι εἶχεν ὑπηρετήσῃ εἰς τήν ἀσφάλειαν τοῦ ἀειμνήστου Πρωθ/γοῦ Γ. Παπανδρέου, τοῦ “Κομμουνιστοτσουβαλιάρη!” Ἐπίσης, ὅτι κατὰ τήν διάρκειαν τῆς Ἀπριλιανῆς καταστάσεως οὔτε ἐβασανίσθη οὔτε ἐξηλώθη! Ζοῦν προϋστάμενοι καί συνάδελφοί του, ὅστις βούλεται νά πληροφορηθῇ τήν ἀλήθειαν, ἅς τοὺς ἐρωτήσῃ.

Καί τώρα, ἰδοὺ ποῖον θεωρῶ ἱκανόν καί ἄξιον νά ἐκτελῇ τόν ρόλον τοῦ ἡγέτου: 1) Ὡς κύριον πρότυπον παράδειγμα εἶναι τό ἀσύγκριτον, τό ἀνεπανάληπτον, τό θεῖον ἔργον τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὰ ἄχραντα Πάθη τοῦ ὁποίου, ἠκολουθήσαμεν τήν λήξαν, χθές, Μεγάλην Ἑβδομάδα· τί μᾶς διδάσκει; Τοῦτο τό σπανίως παρουσιαζόμενον, νά δεικνύουν οἱ πάσης κατηγορίας ἡγέται: Τήν ἄκραν Ταπείνωσίν Του! “Οὐκ ἤλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καί δοῦναι τήν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντί πολλῶν” - Μάρκ. ι, 45 - . Καί ἂν καί... “καλῶς πάντα πεποίηκε· καί τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καί τοὺς ἀλάλους λαλεῖν” - ἔνθ. ἀν. ζ, 37 -, εἶδομεν τήν ἀγνωμοσύνην τοῦ διακονηθέντος λαοῦ: “...καί ἔτυπον τήν κεφαλὴν αὐτοῦ καλὰ μὲν καί ἐνέπτυον αὐτῷ...” - ἔνθ. ἀν. ιε, 19 - “Ὅμως, ἐκεῖ Ἐκεῖνος, συγχωρεῖ καί μᾶς βεβαιώνει: “ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται” - ἔνθ. ἀν. ιστ, 16 - Ὡς ἀντελήφθημεν, οἱ “καλὰ μὲν τύποντες τήν κεφαλὴν αὐτοῦ...”, τήν

σήμερον ἡμέραν εἶναι οἱ ἵππεῖς τοῦ καλάμου (!) πού μοῦ ἐνθυμίζει αὐτό πού ἐλέγομεν ἡμεῖς οἱ τοῦ ἐνδόξου Ἱππικοῦ, ἵππεῖς ἵππων, ὅτι: “τό καλαμάκι εἶναι τό πῶ ἀτίθασο ἄλογο” - ἡ ἀλαζονεία, π.χ. τοῦ κ. Τριανταφυλλοπούλου, τῶν ὁμοίων του καί τῶν ΠΑΣΟΚων, ὡς οἱ ἴδιοι κατηγοροῦν ἑαυτούς μετά τήν πῶσιν των - καί ὅποιος τό καβαλάει πέφτει καί τσακίζεται, αὐτό ἔλεγον οἱ ἵππεῖς. Τό ἀναφέρω εἰς τά συγγράμματά μου. Προσοχή, λοιπόν, φίλοι συνέλληνες: “Ὅσοι ἐκτελεῖτε ἔργον, οἷονδῆποτε μικρόν ἢ μέγα νά τό διεξάγετε μέ ἀγάπην, μέ εὐγένειαν, ὡς ταπεινοί διάκονοι καί ὅχι ὡς ἐπὶ καλάμου ἵππεῖς. Ὑποχρεώσεις τῶν ἡγετῶν εἶναι νά ἀπονέμουν στεφάνους - ἀμοιβάς, δικαιοσύνην, ὑπηρεσίας - καί ὅχι νά δρέπουν στεφάνους, ὡφέλη καί πλοῦτη! Νά ἀνέρχωνται εἰς τήν ἐξουσίαν πλοῦσιοι καί νά ἐξέρχωνται μέ αὐτά πού εἶχον ἢ ἀκόμη, ὀλιγώτερα... πένητες, προτιμότερον, Ὡς οἱ ἥρωες ἀγωνισταί τοῦ 1821 Κολοκοτρωναῖο κ.λ.π. Ὅταν συμβαίῃ αὐτό, τότε καί τά Ἑθνη προκόπτουν καί οἱ λαοί εὐημεροῦν καί προοδεύουν, ἔστω καί ἂν πολλάκις αὐτοί οἱ ἄξιοι, οἱ ὑψηλόφρονες ἡγέται καταλήγουν εἰς τήν χλεύην, ἢ εἰς τό κάτεργον καί φέρουν ἐπ’ ὧμου τόν Σταυρόν τοῦ μαρτυρίου.

Τούς ὄντως ἀξίους ἡγέτας ὁ Σταυρός τῆς ἀδικίας, τῆς χλεύης καί τῆς συκοφαντίας, δέν τούς λυγίζει, ἀλλ’ ἀντιθέτως τούς ἐνδυναμώνει καί ψυχικῶς τούς χαροποιεῖ, διότι αἰσθάνονται ὅτι γίνονται μιμηταί τοῦ Μεγάλου Ἑσταυρωμένου. Χαίρονται, ὅμως, ἐπὶ πλέον, διότι γνωρίζουν μετ’ ἀπολύτου πεποιθήσεως ὅτι, μετά τόν ἄδικον Σταυρόν ἀκολουθεῖ πάντοτε, ἡ Ἀνάστασις! Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί συνέλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. “εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ἡμῶν”. - Α΄ Κορινθ. ιε΄, 14 - ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ. Καί τοῦ χρόνου ὑγιέστεροι, νεώτεροι, εὐτυχέστεροι. Ἐρρωσθε.

«Ἐπετειακά Ἐθνικά θέματα»

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

18.04.04

Φίλοι καί φίλοι τῆς ἐφημερίδος “ΕΛ. ΚΟΣΜΟΣ”, ἴσως σᾶς κουράζω μέ θέματα τά ὅποια, διά τινες ἐξ ὑμῶν εἶναι γνωστά, ἢ μή ἐνδιαφέροντα. Πολλοί μοῦ ἐτηλεφώνησαν συγχαίροντες διά τό ἄρθρον τῆς παρελθούσης Κυριακῆς περί τοῦ Κυπριακοῦ θέματος καί μέ παρεκάλεσαν νά ἀναφερθῶ, ἔτι περαιτέρω ἐπ’ αὐτοῦ, ἀλλά καί ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, τήν ὁποίαν “σταγονιδιά” τινά ἐώρτασαν, προχθές Τετάρτην! Θά προσπαθίσω νά ἀνταποκριθῶ εἰς ἀμφοτέρα τά θέματα αὐτά, ἐλπίζων νά ἱκανοποιήσω τήν ἐπιθυμίαν των καί νά μὴ δυσαρεστήσω - πολύ - τούς μὴ ἐνδιαφερομένους. Λοιπόν:

1) Τό Κυπριακόν. Ὡς ἔχει σήμερον ἡ δυνάμει Τουρκικῆς στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως κατοχή τῆς Βορείου Κύπρου, ἀποτελεῖ τραγωδίαν. Εὐθὺναι βαρύνουν

πολλούς διά τήν κατάστασιν αὐτήν. Ἀνεφέρθην περί αὐτῶν εἰς τό προηγούμενον ἄρθρον μου. Ἐπαναλαμβάνω τούς κυριωτέρους, ἐπεξηγῶν: I) Τάς Η.Π.Α, Κίσιγκερ, διότι δι' ἀπάτης καί δόλου ἔπεισε τό Ἰωαννινδικόν καθεστώς τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973 νά μή ἀντιδράσῃ ἐναντίον τῶν ἀποβιβαζομένων τουρκικῶν Δυνάμεων εἰς τήν Βόρειον Κύπρον κατά τήν διάρκειαν συνομολογημένης ἀνακωχῆς (!) διαβεβαιῶντων ὅτι θά διαταχθοῦν οἱ Τοῦρκοι νά ἀποσύρουν αὐτάς τάς Δυνάμεις!... Συμμετόχους τῶν Η.Π.Α. - Κίσιγκερ - θεωρῶ II) τήν Ἀγγλικήν Κυβέρνησιν διότι ὡς ἐγγυήτρια τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κυπριακοῦ Κράτους ἠγγνόησε τάς ὑποχρεώσεις της! Τόν Ο.Η.Ε., διότι ὄχι μόνον τότε ἀλλά καί μέχρι σήμερον ἀνέχεται τήν προσβολήν του ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, γραφούσης τάς ἀποφάσεις του, εἰς τά παλαιά της ὑποδήματα! Ἀκριβῶς, ὅ,τι ἔκαναν οἱ Μουσολίни καί Χίτλερ, εἰς τόν προκάτοχόν του Ὁργανισμόν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν - Κ.Τ.Ε. - μέ τά γνωστά τραγικά ἀποτελέσματα τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου! III) Τόν Μακάριον διά πολλούς λόγους - γνωστούς εἰς ὅσους μελετοῦν τήν ἱστορίαν - ὁ κυριώτερος ὅμως, διότι ἀπό τοῦ βήματος τοῦ Ο.Η.Ε., ἐκάλεσε τήν Τουρκίαν, ὡς ἐγγυήτρια τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου, νά εἰσβάλῃ καί νά ἐκδιώξῃ τάς Ἑλληνικάς Δυνάμεις ἐκ τοῦ Κράτους. Διατί δέν ἐκάλεσε καί τήν ἄλλην ἐγγυήτριαν χώραν Ἀγγλίαν νά πράξῃ ὁμοίως; Καί διατί προεκάλεσε τό Ἰωαννινδικόν καθεστώς νά κάμῃ ὅ,τι... δέν ἔπρεπε νά κάμῃ, ὅπως τό ἔκαμε; IV) Τήν Κυβέρνησιν Κ. Καραμανλῆ, διότι δέν ἀντέδρασεν ἀποτελεσματικῶς ἐναντίον τῆς ἀδικοπραγίας τῶν Τουρκικῶν Δυνάμεων κατά τήν διάρκειαν τῆς ἀνακωχῆς, Β' Ἀττίλα. Ἀλλά, εἵπομεν, εἰς τό προηγούμενον ἄρθρον: Ὁ Κ. Καραμανλῆς ἐδικαιολόγησε τήν ἀδράνειάν του, δηλώσας ὅτι “ἡ Κύπρος πέφτει μακράν τῆς Ἑλλάδος!” V) Τό Ἰωαννινδικόν καθεστώς διότι ἔπραξεν αὐτά, τά ὅποια ἀναξίως ἐξετέλεσε καί ἔδωκεν εἰς τήν Τουρκίαν τήν ἀφορμήν νά ἐκτελέσῃ τό ἀπό μακροῦ προετοιμαζόμενον καί ἐπιδιωκόμενον σχέδιόν της! Καί ἄς προσέξωμεν, συνέλληνες, ἀλλά καί οἱ Εὐρωπαῖοι. Οἱ Τοῦρκοι σχεδιάζουν καί ἐπιδιώκουν πολλά! “Φύλακες, γρηγορεῖτε”. “Κτυπᾶτε πολεμάρχους, μή λησμονήτε - Ἕλληνες -, τό σκοινί τοῦ Πατριάρχου”. Ἀντί τοῦ: “Δέν ζητοῦμε τίποτε”, ἀρχίσατε νά λέτε: Ζητοῦμεν τήν Κωνσταντινούπολιν μας, ζητοῦμεν τήν Ἀγιά Σοφίαν μας, ζητοῦμεν ὅλα ὅσα μᾶς ἐπήρατε... “ἡμῶν κοιμωμένων!” Ἀδελφοί Κύπριοι, βροντοφωνάζετε: ΟΧΙ στό σχέδιον τῆς σκλαβιάς μας στούς Τούρκους. ΟΧΙ στόν κάθε θρασύδειλον ἐχθρόν μας καί ἐτοιμασθεῖτε διά νέους ἀγῶνας. Μαθημένα εἶναι τά βουνά στά χιόνια. “Πλούσιοι καί λογικοί, δέν ζοῦν στόν Ψηλορείτη. Οἱ λεβεντόκρητες τήν ἔκαμαν, ἐλευθερῇ τήν Κρήτη”. ΟΧΙ, ΟΧΙ, ΟΧΙ! Ποτέ “ΝΑΙ” εἰς ὅποιον ζητεῖ τήν ὑποδούλωσίν μας. “Οραμά μας καί μίμησις, οἱ Μαραθωνομάχοι, οἱ Θερμοπυλομάχοι, οἱ Σαλαμινομάχοι, οἱ Παλαιολόγοι, οἱ Σουλῶτες, οἱ Μεσολογγῖτες, οἱ Κολοκοτρωναῖοι, τό Ἀρκάδι, οἱ Βαλκανικοί, οἱ, οἱ, οἱ τό Ἔπος 40 - 41, ὁ Γράμμος, τό Βίτσι... ΟΧΙ, “στόν κάθε ἐχθρόν τῆς Πατρίδος μας Ἑλλάδος”. Αὐτά τά ὀλίγα διά τό “ἐπασφράγιστον” - Κυπριακόν. Καί ἔρχομαι εἰς τήν ἄλλην ἐπέτειον. 2) Τήν πρό τριημέρου - 21ην Ἀπριλίου - τήν ὁποίαν ἄλλη χαρακτηρίζουν ἐπάρατον, ἀποφράδα, τύραννον,

βασανίστριαν, πραξικόπημα κ.λ.π., κ.λ.π.! "Άλλοι δέ χρυσήν εποχήν. Ἡμεῖς οἱ πρωτεργάται της, οἱ ἀποφασίσαντες νά ἀπαλλάξωμεν τήν Ἑλλάδα μας ἀπό τόν ἔσχατον κίνδυνον τῆς ὑποδουλώσεώς της εἰς τόν Σταλινικόν σκοταδισμόν, πιστεύομεν ὅτι ἐπράξαμεν - εὐόρκως -, τό καθήκον μας ἔναντι τῆς, προσφιλοῦς μας Πατρίδος. Τό ὅτι ἐκινδύνευεν τό ἡσθάνετο ὁ λαός καί τό ἔβλεπε καί μεγαλοφώνως ἐκάλει τόν ἔνδοξον ἑλληνικόν Στρατόν νά τήν σώσῃ, οἱ δέ Δημοσιογράφοι ὄλων τῶν ἀποχρώσεων, μετέδιδον τόν πανικόν εἰς τόν λαόν καί ἐκάλουν, ἔστω καί Λοχίαν νά σώσῃ τήν Πατρίδα ἀπό τόν ἐντός τῶν πυλῶν ἀποτρόπαιον κίνδυνον. Ποῖον; Τόν τέταρτον κομμουνιστοσυμμοριακόν Κ/Σ "γῦρον". Βλέπε βιβλίον μου 1, ὑπό τόν τίτλον "21ν Ἀπριλίου 1967. Διατί; Ποῖος; Πῶς;", σελίδες 33 - 66. Σᾶς παραπέμπω, ἤδη καί διά πρώτην φοράν, εἰς τό 3ον βιβλίον μου ὑπό τόν τίτλον "21ν Ἀπριλίου 1967 - 8η Ὀκτωβρίου 1973. Ἡμέραι καί Ἔργα", σελίδας 505/506: "... Δέν εἶμαι ὑμνητής τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ἀπεναντίας ἔχω λόγους - προσωπικούς, περί τοῦ ἀντιθέτου - ἀλλά αὐτό παραμερίζεται πρό τῆς κρυσταλλίνης ἀληθείας κατὰ τήν ὁποίαν μόνον ἀνακούφιση αἰσθάνθηκεν ὁ Ἑλληνικός Λαός, ὅταν τήν ἐπομένῃ τῆς 21ης Ἀπριλίου ἀντί νά ἀντικρύσῃ τήν ἐξαλλοσύνην τῆς πλειείας Συντάγματος ἀντιμετώπισε τήν ἡσυχίαν καί τήν ἡρεμίαν. Δέν θά λησμονήσω ποτέ ὅταν, ὡς ἀρχηγός πυρ/κοῦ τῆς XIIIς Μεραρχίας καί Φρούραρχος τῆς περιοχῆς ἐπληροφορούμην, μέσῳ τοῦ νομάρχου, ἀπό τόν ἀδελφόν του, Ὑπολοχαγόν τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ὅτι ἐκεῖθεν τῶν συνόρων μας ἦσαν ἔτοιμοι οἱ - Κ/Σ - Κομμουνιστοσυμμορίτες νά εἰσέλθουν στήν Ἑλλάδα μόλις ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου θά ἀνελάμβανε τήν ἀρχήν - πανηγυρικῶς - στήν πλειτείαν Συντάγματος, οἱ δέ ἐντεῦθεν τῶν συνόρων ὁμοϊδεάτες των τοὺς περίμεναν νά τοὺς ἐφοδιάσουν μέ ξηράν τροφήν συσκευασμένη σέ σακκίδια. Οἱ ἴδιοι πάλι, ὅταν ἀργότερα ἤμουν ἀρχηγός Πυρ/κοῦ Β' Σ.Σ. καί Στρ/κός Διοικητής νομοῦ Ἡμαθίας, διεκήρυττον τόν ἐνθουσιασμόν τους γιά τήν 21ην Ἀπριλίου, ἡ ὁποία ὄχι μόνον τοὺς ἐχάρισε τά χρέη, - σ.σ. ἐννοεῖ τά ἀγροτικά, ὕψους 9 περίπου δισεκατομμυρίων δραχμῶν, μέ τιμὴν δολλαρίου 30 δραχμᾶς! - ἀλλά καί πιστὴ στοὺς νόμους δέν τοὺς ἐνοχλοῦσε διὰ τήν ἰδεολογία τους..." - Ἐλευθέριος Παπαγιαννάκης Ὑποστράτηγος ἐ.ἀ. -

Φίλοι "ἀντιστασιακοί, βασανισθέντες", φίλτατοι ἀναγνῶσται, θήλεις καί ἄρρενες, ἡ ἐνέργειά μας τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ἐφήρμοσε τόν υπέρτατον νόμον τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος. Τά δύο Ἀνώτατα Δικαστήρια τῆς Πατρίδος μας, ἀπεφάνθησαν, ἐν ὁλομελείᾳ, παμπηφεῖ, ὅτι ἡ ἐνέργεια ἐκείνη, ἐδημιούργησε Δίκαιον. Ἀξιότιμοι κύριοι κ. Βουλευταί, ἐπὶ τέλους, ἐφαρμόσατε τό ΔΙΚΑΙΟΝ, ὡς καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος, ἄρθρον III παρ. 2. Ἐρρωσθε, ἐάν εἴσθε δίκαιοι, ἄλλως θά ἔχετε τὰς ἀράς τῆς ἱστορίας...

Φίλοι - φίλοι, ἐνωθῆτε εἰς τήν "Πατριωτικὴν Συμμαχίαν" καί βροντοφωνάξετε τό ΟΧΙ, εἰς τό σχέδιον Ἀνάν...

«Τό 'Ελληνοκυπριακόν ΟΧΙ»

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

Ἐγένετο ὑπό τῶν ἀδελφῶν μας, γενναίων Ἑλληνοκυπρίων, ἀκριβῶς ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἀρετὴ, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τό τίμημα ἀπαξάπαντος τοῦ ἐπὶ Γῆς καί ὑπὸ Γῆν, χρυσοῦ.

“Πᾶς ὁ τ’ ἐπὶ Γῆς καί ὑπὸ Γῆν χρυσός, ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος”

Οἱ ἀδελφοί μας, Ἕλληνες τῆς Κύπρου μας, χθές ἔδωσαν τὴν ἀπάντησίν των, μέ ἓνα βροντερόν καί ἀνδρεῖον ΟΧΙ, εἰς τό ἀπαράδεκτον διὰ τὴν ἀδικίαν του κατὰ τῆς ἐλευθερίας των, σχέδιον Ἀνάν.

Δέν ἦτο, βεβαίως σχέδιον τοῦ “φίλου” μας Ἀνάν. Ἦτο σχέδιον τῶν “φίλων” καί συμμάχων μας, πάντοτε, Δυτικῶν χωρῶν, κυρίως τῶν Η.Π.Α. (!) καί τῆς Μεγ. Βρετανίας.

Δυστυχῶς, αἱ Η.Π.Α. καί τό Ἑνωμένον Βασίλειον εὐθύνονται διὰ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τοῦ ὑφισταμένου προβλήματος τοῦ ἀνεξαρτήτου κράτους τῆς Κύπρου, διότι: 1) Τό ἐδημιούργησαν θνησιγενές, ἀπὸ τῆς συστασεώς του, διὰ τῶν συνθηκῶν Ζυρίχης- Λονδίνου, ἐξαναγκάσαντες τόν, τότε, Πρωθ/γόν τῆς Ἑλλάδος καί τόν, τότε, Ἀρχηγόν τῶν Ἑλληνοκυπρίων, Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κύπρου Μακάριον, νά τὰς ὑπογράψουν, ἀποδεχθέντες ὡς συνεταίρους τοῦ νεοδημιουργηθέντος Κράτους, τὴν ἄσχετον μέ τοῦτο, Τουρκίαν καί τὴν ἡττημένην ἀπὸ τὴν Ε.Ο.Κ.Α., Ἀγγλίαν. 2) Ἐξηνάγκασαν τό Ἰωαννινδικόν καθεστῶς τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973, νά μὴ ἀντιδράσῃ κατὰ τῶν ἀποβιβαζομένων εἰς τὴν Κύπρον Τουρκοκατοικῶν Δυνάμεων, τόν Ἰούλιον 1974, ὑποσχόμενοι εἰς αὐτό ὅτι θὰ διέτασσον τὴν Τουρκίαν - ἐγγυήτρια τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κυπριακοῦ Κράτους νά ἀποσύρῃ τὰς ἀποβιβασθησομένας εἰς Κύπρον Δυνάμεις της, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Κράτους τῶν συνθηκῶν Ζυρίχης-Λονδίνου. Τὴν δολίαν αὐτὴν ἀπατηλὴν των ὑπόσχεσιν δέν ἐτήρησαν, ἀντιθέτως ἐχειροτέρευσαν τὴν κατάστασιν. 3) Συνέταξαν τό ὡς ἄνω ἀπαράδεκτον σχέδιον, βαπτίσαντες τοῦτο, Ἀνάν δηλ. ἰσχύος Ο.Η.Ε.!

Εὐθύνεται, ὅμως καί ἡ Ε.Ε., διότι, δουλικῶς συνηγοροῦσα, ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς Ἑλληνοκυπρίους νά ὑπογράψουν τὴν ὑποδούλωσίν των, εἰς τοὺς Τουρκοκυπρίους - πληθυσμοῦ 18%, ἔναντι 82% τῶν Ἑλληνοκυπρίων. Μεγαλυτέρα ἐγκληματικὴ ἀδικία δέν γίνεται ἀπὸ ἀνθρώπους, πού θεωροῦν ἑαυτοὺς πολιτισμένους καί δημοκρατικούς καί δέν γίνεται ἀποδεκτὴ ἀπὸ ἓνα ἀνδρεῖον καί πανάρχαιον πεπολιτισμένον Λαόν ὡς εἶναι ὁ Ἑλληνοκυπριακός.

Θὰ ἔπρεπε νά ἐντρέπεται, μᾶλλον, παρά νά κατηγορῇ ἀναιδέστατα, ὁ Ὁλλανδός Φερκώιγκεν, τόν γενναῖον καί ἀξιοπρεπέστατον Πρόεδρον τοῦ Κράτους τῆς Κύπρου, κύριον Τάσσον Παπαδόπουλον.

Ψεύδεται ὁ κ. Φερκώιγκεν ὅτι τόν ἐξηπάτησεν ὁ κ. Παπαδόπουλος. Τό ἀντίθετον συνέβη, ὁ κ. Παπαδόπουλος ἔπραξε καί πράττει, δικαίως, ἐντίμως καί

εὐπρεπῶς ὅ,τι συμφέρει καί εἶναι νόμιμον καί σύμφωνον μέ τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, διά τόν λαόν του, τόν Λαόν ὁ ὁποῖος τόν ἐφήφισε καί ὁ ὁποῖος ἀποδεχθεῖς τό "ΟΧΙ" του, τό ἐδέχθη μέ τήν συντριπτικήν πλειοψηφίαν του, χθές. Χίλια εὐγε εἰς τόν ἐντιμότατον καί γενναῖον Πρόεδρον τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καί τόν ἀνδρεῖον Λαόν της.

Κύριε Φερχώιγκεν ἀσχοληθεῖτε μέ τά ζητήματα τοῦ Κράτους σας καί ἀφήσατε τόν κ. Παπαδόπουλον νά πράττῃ τό αὐτό διά τό ἰδικόν του. Δέν σᾶς ἐζήτησε νά τόν βοηθήσετε. Μή παριστάνετε τόν κηδεμόνα τῶν ἄλλων κρατῶν. Ἡ Κύπρος ἦτο, εἶναι καί θά εἶναι ἐλληνική εἰς τοὺς αἰῶνας, διότι κατοκεῖτο καί κατοικεῖται ἀπό Ἑλλήνας. Κατεκτήθη ἀπό πολλούς ἀλλ' οὐδέποτε ὑπέκυψεν εἰς τοὺς δυνάστας της.

Πάντοτε ἠγωνίζετο διά τήν ἐκδίωξιν ἐκ τοῦ οἴκου της τῶν κατακτητῶν. Τό αὐτό ἔπραξε κατὰ τοῦ τελευταίου, τῆς Ἀγγλίας, ἀπό 1953 ἕως 1959.

Καί ἀπλευθερώθη ὅπως - ὅπως! Δέν θά μείνῃ μέ σταυρωμένα τά χέρια. Θά ἀγωνίζεται συνεχῶς ἕως ὅτου καταστῇ ἀπολύτως ἐλεύθερον κράτος. Δέν ἔχει ἀνάγκην κηδεμόνων καί ἐγγυητῶν. Ἐχει συμπαραστάτην της, ἡ Κύπρος, τόν γενναῖον καί ἔνδοξον, πανάρχαιον ἐλληνικόν Λαόν, σύμμαχον, συμπολεμιστήν καί νικηφόρον, πάντοτε παρὰ τό πλευρόν τῶν δημοκρατικῶν Λαῶν τῆς Δύσεως. Ἐδειξε τόν ἡρώισμόν του, ἰδίᾳ κατὰ τόν Β' Παγκόσμιον πόλεμον, ἀποσπᾶσας τά συγχαρητήρια καί τοὺς ἐπαίνους, φίλων καί ἐχθρῶν καί ἐλέγατε: "Τοῦ λοιποῦ δέν θά λέγωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες πολεμοῦν σάν ἥρωες, ἀλλά ὅτι, οἱ ἥρωες πολεμοῦν ὅπως οἱ Ἕλληνες", καί ὅτι "θά μοιρασθῶμεν τήν δόξαν καί τά δῶρα τῆς νίκης"! Τί μᾶς ἐδώσατε; Μᾶς ἐδώσατε καί μᾶς δίδετε πικρίες, ἀδικίες, ἀπάτες, ψεύδη καί μᾶς παίρνετε ἀντὶ νά μᾶς δίδετε! Δέν πταίετε μόνον σεῖς. Πταίομεν καί ἡμεῖς, διότι ὑποχωροῦμεν ἐνδίδοντες εἰς τὰς ἀδίκους ἀπαιτήσεις σας καί κυρίως διότι ἀλληλοσπαρασσόμεθα, δυστυχῶς, παρ' ὑμῶν τῶν "φίλων" μας ὑποδουλιζόμενοι!

Ἀρκετά σᾶς ἠνέχθημεν "φίλοι" μας. Φθάνει πιά, ἔφθασεν ἡ ὥρα νά ἀπαντῶμεν "ΟΧΙ" εἰς τὰς ἀδίκους ἀπαιτήσεις σας. Ἠγγικεν ἡ ὥρα - καί νῦν ἐστὶ - νά γίνωμεν κράτος αὐθύπαρκτον, αὐτοκέφαλον, αὐτοδύναμον, αὐτοχειραγωγούμενον. Συγκροτεῖται, ὁργανώνεται, προετοιμάζεται καί συντόμως ἐξορμᾷ ὁ ἀκμαῖος καί ἀδούλωτος Ἑλληνισμός εἰς μίαν δημιουργίαν ἰσχυροῦ κράτους Δικαίου.

Ὁρθόδοξοι, ὀρθιοι, ἀταλάντευτοι, προχωροῦμε μέ βῆμα ταχύ, νά ἀποδείξωμεν ὅτι καί ἡμεῖς εἴμεθα "πολλῶ - τῶν ἐνδόξων προγόνων ἡμῶν -, κάρρονες!"

Εὐχόμεθα γονυκλινῶς προσευχόμενοι, εὐδῶσιν τῶν εὐγενῶν τούτων ἐπιδιώξεων. Καλήν ἐπιτυχίαν νέα Παιδιά τῆς Ἑλλάδος μας, πού μέ σᾶς... "πρὸς τήν Δόξαν, ἡ Πατρίς μας, ξανά τραβᾷ!"

Ἐνωμένοι, ὅλοι, μά ὅλοι, πάσης ἰδεολογίας μέ μέτρον καί μίμῃσιν μόνον τοῦ Χριστοῦ. Οὔτε ἀκραῖοι, οὔτε δεξιοί, οὔτε κεντρῶοι, οὔτε ἀριστεροί. "Μηδέν ἄγαν. Μέτρον ὁ Θεός". Μόνον Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Ἐρρωσθε ἐν τῷ Ἀναστάντι Χριστῷ, ἀγαπητοί μου φερέλπιδες Νέοι τῆς Ἑλλάδος, μάνας ὅλων μας. Μέ πατρικὴν ἀγάπην καί στοργήν. Χριστός Ἀνέστη.

Ὁ Ἀτίλλας καί οἱ Ἀτιλοειδεῖς

Διά τήν ἐφημερίδα "PATRIDES"

a North American Review in Greek and English

17.05.04

Ἀξιότιμοι κυρίαι καί κύριοι Δ/νταί, συνεργᾶται καί ἀναγνῶσται τῆς θαυμασίας αὐτῆς ἐφημερίδος! Ἐπιτρέψατε, παρακαλῶ, εἰς τήν μετριότητά μου νά συγχαρῶ ὅλες καί ὅλους σας διά τό ὑπερόχως πατριωτικόν, ἐθνωφελές καί ἐπωφελές ἐν τῇ ὁλότητί του κοινωνικόν ἔργον, τό ὁποῖον ἐπιτελεῖτε διά τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας.

Ἐδιάβασα ἀπό τό φύλλον τοῦ Ὀκτωβρίου 2002 ὅσα μοῦ ἐπέτρεψον αἱ δύσκολοι συνθῆκαι τοῦ βίου μου, διανύων τήν ἡλικίαν τῶν 92 ἐτῶν καί ἕξ μηνῶν, σήμερον.

Τό φύλλον αὐτό τό ἔλαβον ἀπό τόν ἀξιότιμον φίλον σας καί φίλον μου κύριον κ. *Stephen J. Smith*, τόν ὁποῖον εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν, χαράν καί συγκίνησιν μοῦ ἐπροξένησαν τά ἄρθρα "τῆς σύνταξης" καί τοῦ ἀξιότιμου κυρίου Θωμᾶ Στεφ. Σάρα. Τό μέν 1ον διά τήν ἀναφοράν του εἰς τήν ἀπάνθρωπον γενοκτονίαν, τήν ὁποίαν διέπραξαν οἱ βάρβαροι "σύμμαχοί" μας Τοῦρκοι κατά τά ἔτη 1915 - 1922 ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν μας Ἑλλήνων κατοίκων τῆς μαρτυρικῆς Ἰωνίας μας, μιᾶς πραγματικῆς προαιωνίου ἐστίας τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, τό δέ 2ον διά τήν ἀναφοράν του εἰς τάς περιπετείας τῆς Πατρίδος μας ἐκ τῆς βαρβάρου προκλητικότητος καί ἀρπακτικότητος τῆς "φίλης - συμμάχου" - μας κακίστης γειτόνισσας, Τουρκίας. Ἐκζητούμενος τῆς συγγνώμης σας, σᾶς παρακαλῶ νά μοῦ ἐπιτρέψετε νά σᾶς ἀπασχολήσω, λίαν περιληπτικῶς, ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, προσθέτων τάς ἰδικάς μου ἀπόψεις εἰς τάς πολύ σοβαράς καί περισπουδάστους ἰδικάς του:

1) Ἄν καί ἀρκετά παλαιαί, ἀποδεικνύονται προφητικά καί σύγχρονοι αἱ ἀπόψεις του! 2) Πράγματι τήν εἰς βάρος τῆς πατρίδος μας πολιτικήν της - ἡ Τουρκία -, τήν καθορίζουν οἱ συνταγματικῶς κατωχυρωμένοι Στρατηγοί της. 3) Εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων διά τόν πατριωτισμόν των καί τήν ἐμμονήν των εἰς τόν σκοπόν των, ὑπέρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος των. 4) Ἐχουν, δυστυχῶς, τήν συμπαράστασιν τῆς Ἀμερικῆς καί εἰς ἀρκετούς ἐκ τῶν συμμάχων μας τῆς Εὐρώπης. 5) Ὁ πλέον ἰδανικός καί ἐποικοδομητικώτερος - δυστυχῶς - βοηθός τῆς Τουρκίας, εἶναι ἡ τρελλή πολιτική τῆς Ἑλλάδος μας. Διευκρινίζω: α) Εἰς πᾶσαν ἀπαίτησιν τῆς Τουρκίας, εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος μας, ἡ ἐκάστοτε Κυβέρνησίς μας ἀντὶ νά ἐπιτίθεται, ὑποχωρεῖ οὔτε κἂν ἀμυνομένη: π.χ., ἀφῆκε τήν Τουρκίαν νά ξεκληρίσῃ τόν ἑλληνισμόν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν νήσων Τενέδου, Ἰμβρου κ.λ.π., δέν ἀπήτησεν ἀπό τήν διεθνή κοινότητα- Ο.Η.Ε. νά στιγματίσῃ τοῦλάχιστον, τάς ἀπανθρώπους πράξεις της εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως κ.λ.π., τόν Σεπτέμβριον 1955, ὅταν ἐβίασε γυναῖκας, κατέστρεψε ναούς, τάφους καί προέβη εἰς ἀποτρόπαια ἐγκλήματα διά τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν της! Δέν ἐπετέθη ἐναντίον της τό 1996 ὅταν κατέλαβε τά Ἴμια, ἀντιθέτως

μάλιστα νύχαρίστησεν εὐγνωμόνως - ὁ πρωθυπουργὸς Σημίτης - τὰς Η.Π.Α., διότι δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὴν Τουρκίαν νά μᾶς πάρουν καὶ ἄλλας νήσους ἢ καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς ἀπειλεῖ τελευταίως κάποιος Ἀττιλοειδὴς πρύτανις τῆς! Δὲν ἀντέδρασεν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Τουρκίας νά μὴ ἐγκατασταθοῦν οἱ πύραυλοι S-300 εἰς τὴν ἀγοράσασαν τούτους Κύπρον μας. Δὲν καταγγέλλει εἰς τὴν διεθνή Κοινότητα τὴν βάρβαρον ἐξαφάνισιν χιλιάδων αἰχμαλωτισθέντων Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνοκυπρίων κατὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα τοῦ καὶ τοῦ Ἀτίλλα τοῦ 1974, μετὰ τὰς ἀχαρακτηρίστους - ἐπικεικῶς κρινομένας - ἐνεργείας τοῦ Ἰωαννιδικοῦ καθεστῶτος τῆς 25ης Νοεμβρίου 1973, γεγονότα τὰ ὅποια παραμένουν ἀτιμώρητα καὶ ὁ “Φάκελλος” ἐπτασφράγιστος! Διὰ τὴν ἄρα γε; Τὰ συμπεράσματα, ἰδικὰ σας! Μὲ εὐλικρινῇ ἀγάπην καὶ τιμὴν πρὸς ἅπασαν τὴν ἀδελφικὴν μας ὁμογένειαν.

Ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πρωθ/γοῦ τῆς Τουρκίας κ. Ταγίπ Ἐρντογάν

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

23.05.04

Ἦλθεν, εἶδεν, ἔφερεν, εἶπεν, ἔδωσεν, ἔλαβεν, ἔφυγεν, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς “φίλης” καὶ “συμμάχου” μας Τουρκίας. Ἔδωσεν ἓνα δῶρον! Ἐνα χαλί! Δὲν ἦτο ἐκ ξύλου, ὅπως ἦτο ἐκεῖνο, τὸ δῶρον τῶν Ἑλλήνων διὰ τοῦ ὁποίου κατελήφθη ἡ Τροία - ἱερόν πτολίεθρον -, ἔμπνευσις τοῦ πολυμήχανου καὶ πολύτροπου Ὀδυσσεύς, 1200 π.Χ.! Τὸ δόλιον ἐκεῖνο δῶρον, ὁ δούρειος ἵππος, διὰ νά εἰσέλθῃ εἰς τὸ “ἱερόν πτολίεθρον”, ἐκρημνίσθησαν τὰ τεῖχη τῆς Τροίας, τὰ ὅποια δὲν εἶχον κατορθῶσαι νά καταστρέψουν παρά τὰς προσπάθειας τῶν ἐπὶ ὀλόκληρον δεκαετίαν οἱ Ἀγαμέμνονες καὶ οἱ Ἀχιλλεῖς. Καὶ ἀφῆκαν οἱ Τρῶες νά κρημνισθοῦν, τὰ τεῖχη, παρά τὴν συμβουλὴν τοῦ ἱερέως τῶν: “*Timeo Danaos et dona ferentes*” ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον: Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς, δηλαδὴ τοὺς Ἕλληνας καὶ δῶρα - ἀκόμη - ἂν σὰς φέρουν! Τρεῖς χιλιάδες διακόσια καὶ πλέον χρόνια ἔχουν παρέλθει, ἔκτοτε καὶ “μυαλό δέν ἐβάλαμεν!” Ἀφήνομεν, τοὺς δουρεῖους ἵππους, νά εἰσέρχωνται εἰς τὴν ἱεράν Πατρίδα μας, ἐνῶ θά ἔπρεπε νά “φοβοῦμεθα - δηλαδὴ νά μὴ ἐμπιστευώμεθα τοὺς Τούρκους ἀκόμη καὶ δῶρα - χαλιά - φέροντας!” Ἐγράφησαν καὶ διεντυπώθησαν εἰς τὰ ἔντυπα καὶ ἠλεκτρονικὰ μέσα ἐπικοινωνίας αἱ ἐντυπώσεις Ἑλληνικῶν, Τουρκικῶν καὶ διεθνῶν κύκλων, ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Ἑλλάδα μας. Ἴσως νά μὴ εἶναι ἀναγκαῖαι αἱ ἡμέτεραι ἐντυπώσεις ὅμως δὲν θά βλάψουν ἐκτιθέμεναι, ὅπερ καὶ πράττω τῇ ὑμετέρα ἀνοχῇ, φίλοι μου ἀναγνώσται:

1) Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ἐν γένει ἀξιοπρεπής, μέ μετριοπάθειαν καὶ ταπεινοφροσύνην, συμπεριφορὰ τοῦ πρωθυπουργικοῦ ζεύγους τῆς Τουρκίας, ἀντίστοιχος τοῦ πρωθυπουργικοῦ μας ζεύγους, ἐπροξένησαν πολὺ καλὴν ἐντύπωσιν.

2) Ἡ ἀνταλλαγή τῶν δώρων - ἐκατέρωθεν - ἐξ ἴσου ἐντυπωσιακή καί ἄμεμπτος.

3) Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ εἰς τοὺς ὁμοθρήσκους του εἰς τὴν Θράκην μας, ἐπίσης ἐδημιούργησε καλὴν ἐντύπωσιν, ἰδιαίτατα διὰ τὸ λόγον ὅτι τοὺς ἐχαρκτήρισεν Ἑλλήνας πολίτας, ὡς πράγματι εἶναι καί ὅχι ὅπως προσπαθοῦν νὰ τοὺς βαπτίσουν ἀλαζόνες φανατικοὶ τινὲς αἰθεροβάμονες πράκτορες τῶν Στρατηγῶν καί τοῦ... πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου τῆς, ἄλλοτε πρωτεύουσας μας, Κωνσταντινουπόλεως. Οἱ φονταμενταλισταὶ ὁπαδοὶ τοῦ Ἀττίλα, ἃς θέσουν τὴν οὐρὰν ὑπὸ τὰ σκέλη των, ἔστω καί προσωρινῶς!

4) Δέν ἐλέχθη, ἢ μήπως δέν ἠκούσθη, τίποτε περί, παραβάσεων, παραβιάσεων, ἀπαιτήσεων τῆς Τουρκίας εἰς βάρος τῶν συμφερόντων μας, κατωχυρωμένων διὰ συνθηκῶν ἀνεγνωρισμένων διεθνῶς;

5) Δέν ἐγένετο λόγος διὰ τοὺς ἀγνωσμένους ἐπὶ 30ετίαν Ἑλλήνας καί Ἑλληνοκυπρίους αἰχμαλωτισθέντας κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις Ἀττίλα I καί II τοῦ 1974.

6) Δέν γνωρίζομεν ἂν ἐζητήθη, ἐκ μέρους μας, ἀπὸ τὸν κ. Ἐρντογάν νά: α) Ἀποσύρῃ ἐκ τῆς Κύπρου τὰς εἰσβαλούσας δυνάμεις τῆς Τουρκίας παρανόμως καί παραμενοῦσας, ἐκεῖ παρά τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας - Σ.Α. - τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. β) Ἀφῆσῃ τὸ Κράτος τῆς Κύπρου νὰ ἐγκαταστήσῃ τοὺς S-300 εἰς τὸ ἔδαφός του. γ) Παύσῃ νὰ θεωρῇ “γκρίζες ζῶνες”, ζωτικὰς περιοχὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν πατρίδα μας διὰ συνθηκῶν ὑπογεγραμμένων καί ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας. δ) Μὴ προσποιῆται - ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῆς Τουρκίας - ὅτι εἶναι δεσμία τῆς ἰσχυρᾶς, δῆθεν παντοδυνάμου, στρατιωτικῆς ἡγεσίας τῆς! ε) Τηρῇ ἀπαρεγκλίτως τὰ προβλεπόμενα διεθνῶς ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα παραβιάζονται, βαναύσως, ὑπὸ τῶν ἐπισήμων Ἀρχῶν τῆς πατρίδος του. στ) Φανῇ ὡς γνήσιος καί πραγματικὸς πρωθυπουργὸς τοῦ Κράτους του, ἐκλεγείς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Πατρίδος του, μὴ προσποιούμενος τὸν ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν Στρατηγῶν. Ἐάν δέν δύναται, ἃς παραδώσῃ τὴν πατρίδα του εἰς τοὺς Στρατηγούς καί τὸν πρύτανίν του!

7) Αὐτὰ διὰ τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Τουρκίας, εἰς τὸν ὁποῖον εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον του, ὅχι εἰς βάρος τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος μας καί ἔρχεται ἡ σειρὰ τοῦ ἰδιοῦ μας - Ἑλλήνος - πρωθυπουργοῦ.

8) α) Νά φανῇ καί νὰ γίνῃ πραγματικὸς Ἑλλήν πρωθυπουργός, ὅλων τῶν Ἑλλήνων, καταργῶν παντὶ σθένει, τὰ φέουδα πάσης μορφῆς, τὰ ὁποῖα καθιστοῦν τὴν πατρίδα μας ἔρμαιον εἰς χεῖρας Τούρκων, Ἀλβανῶν καί ἀλλοδαπῶν. β) Νά ἐφαρμόσῃ τὸ νόμιμον, τὸ θεῖον δίκαιον καί ὅχι τὸ δίκαιον τῆς “ζούγκλας”, ὡς τὸ ἐφήρμοζαν μέχρι σήμερον αἱ ἀπὸ Ἰουλίου 1974 - “μεταπολίτευσης” - κυβερνήσεις, ἰδίᾳ τοῦ (αἰωνία τῇ λήξει ΠΑΣΟΚ...), πού κατήργησεν ἀκόμη καί ἀποφάσεις Δικαστηρίων, ἀλλὰ καί ἄλλαι κυβερνήσεις καί νὰ καταργηθοῦν αἱ Συντακτικαὶ Πράξεις, τὰ Προεδρικά Διατάγματα καί τὸ Δέλτα Ψήφισμα, ἀντιβαίνοντα τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος, ὡς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ἄρθρου, 111 παράγρ. 2. Ἀρκετὰ ἔχει κρατήσει αὐτὸ τὸ ἄγος, ἐπὶ 30ετίαν ἤδη, στίγμα διὰ τὴν

μακραίωνα ιστορίαν τῆς πεπολιτισμένης δημοκρατικῆς Ἑλλάδος μας! γ) Νά ἐφαρμόσῃ ἀνενδότως σταθεράν καί ἀνυποχώρητον στρατηγικήν, μὴ ἐνδίδων εἰς ἀπαιτήσεις ξένων χωρῶν εἰς βάρος τῆς πατρίδος μας. δ) Ἐάν θέλῃ τὴν εἰρήνην - καί πρέπει νά τὴν θέλῃ - ὀφείλει νά προπαρασκευάζῃ τὴν χώραν διὰ πόλεμον. Ἐνεὺ ἰσχυρᾶς Ἑλλάδος, ἡ Τουρκία, συνεχῶς θά ἀπαιτῇ καί ἡ Ἑλλάς συνεχῶς θά ὑποχωρῇ! Παρέδωκεν ἡ Ἑλλάς νησιά μας - Ἰμια -, δέν ἐκμεταλλεῖται τὸν ὑπόγειον καί ὑποθαλάσσιον πλοῦτον τῆς χώρας, ὑπὸ τὴν ἀπειλήν τῆς Τουρκίας. ε) Νά ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, νά ἐπιτρέψῃ τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης.

9) Μετὰ ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν ἀνάλυσιν ἀκολουθεῖ ἡ σύνθεσις τῶν ἐντυπώσεών μου ἐξ αὐτῆς τῆς συγκεκριμένης ἐπισκέψεως, αὐτοῦ τοῦ εὐπρεποῦς καί εὐφυοῦς πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκίας Ταγίπ Ἐρντογάν: α) Ἡ σοβαρότης, ἡ σύνεσις καί ἡ προσεκτικὴ ἔκφρασις τῶν θέσεων τῆς πατρίδος του ἔναντι τῆς πατρίδος μας, δημιουργοῦν μίαν, ἔστω καί συγκρατημένην αἰσιοδοξίαν διὰ μίαν προσωρινὴν περίοδον εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν δύο χωρῶν. Τὴν θεωροῦμεν προσωρινήν καί ὄχι διαρκείας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἔνταξιν τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν. β) Εἰς αὐτὴν τὴν αἰτίαν ὑποψιάζομαι ὅτι ὀφείλεται αὐτὴ ἡ εὐμενὴς συμπεριφορὰ τοῦ κ. Ἐρντογάν, δι' ὃ καί συμπεραίνων, ἐπαναλαμβάνω τό τοῦ ἱερέως τῆς Τροίας σχετικόν γνωμικόν - ἐλαφρῶς ἀλλοιωμένον - : “Μὴ πιστεύης αὐτὰ πού σοῦ λέγουν οἱ Τοῦρκοι, οὔτε καί εἰς τὰ δῶρα πού σοῦ φέρουν. Πρόσεχε αὐτὰ πού κάνουν εἰς βάρος σου καί κυρίως αὐτὰ πού σχεδιάζουν νά σοῦ κάνουν”. Πρὸς Θεοῦ! Ὅχι ἄλλες μεγαλοστομίες τύπου “... καμμιά συζήτησις πρὶν ἀποσυρθῇ ἐκ τῆς Κύπρου καί ὁ τελευταῖος Τοῦρκος στρατιώτης”. Καί ἀντ' αὐτοῦ... ἀγκαλιές, ζεῖμπεκιά καί τὰ λοιπὰ κ.τ.λ.! Πέστε καί κάμετε: Νά ἐκκενώσετε τὴν Κύπρον ἀπὸ τὰς κατοχικὰς στρατιωτικὰς σας δυνάμεις ἐντὸς μηνός, ἄλλως, ἀπὸ τῆς 1ης ἡμέρας τοῦ νέου μηνός θά ἀρχίσωμεν ν' ἀποβιβάζωμεν εἰς τὴν Κύπρον ἡμετέρας δυνάμεις εἰς ἀριθμὸν τριπλάσιον τῶν ἰδικῶν σας, ὡς προβλέπεται ὑπὸ τῶν συνθηκῶν Ζυρίχης/Λονδίνου. “Πόλεμος πάντων πατήρ”. Τό μπορεῖτε; Πιστεύω ΝΑΙ, ἀρκεῖ νά ΕΝΩΘΗΤΕ.

Ἐν τῇ ἐνώσει ἡ ἰσχὺς καί διὰ τῆς ἰσχύος, “Πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται”. Οὕτω κατενόησα προσωπικῶς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐπίσκεψιν τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ, ἐπισημειῶν τέλος ὅτι, εἶναι λίαν σημαντικόν, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς γείτονος χώρας νά ἐπισκέπτεται διὰ δευτέραν φοράν τὴν πατρίδα μας - ἡ α', ἅμα τῇ ἐκλογῇ του - καί νά ἐτοιμάζεται διὰ τὴν τρίτην ἐπίσκεψίν του ἐντὸς τοῦ θέρους, κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας! Καλῶς νά ὀρίσῃ.

Συγχρόνως ὅμως, δέν δύναμαι νά κατακλείσω ἄλλως παρά, ὡς ἐκ τῶν παλαιότερων Στρατιωτικῶν - καί ἐπειδὴ “ἔχουν δεῖ πολλά τὰ μάτια μου” -, νά συστήσω προσοχήν, ἰδιαίτερως εἰς τὴν “πολλῶ ἡμῶν κάρρωνα” - Στρατιωτικὴν Ἠγεσίαν τῆς προσφιλοῦς μας Πατρίδος, ΕΜΜΟΝΗΝ εἰς τὸν ΣΚΟΠΟΝ, τὰ προγράμματα καί τὰ Σχέδια Ἀσφαλείας τῆς χώρας μας καί “τὰ μάτια τῆς δεκατέσσαρα”, ἢ μᾶλλον ἑκατοντάκις δεκατέσσαρα!

Μέ τὰς καλλιτέρας μου εὐχάς

Κεφαλαιοκράται καί 'Εργαζόμενοι «'Ανθρωποκρατία»

“ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ”

Κυριακή 31.05.04

‘Αξίοιμοι κύριοι, κ. Δ/ντά, συνεργᾶται, αναγνῶσται καί ὅσοι φίλοι ὑμῶν, μή τρομάξητε ἐκ τοῦ τίτλου τοῦ σημερινοῦ, ὡς ἄνω, θέματος. Πρὶν προχωρήσω, θά σᾶς εἰπω, α) τὴν ἐξῆς μαντινάδα, πού νομίζω σᾶς τὴν ἔχω ξαναπεῖ:

“Πλούσιοι καί λογικοί / δέν ζοῦν στὸν Ψηλορείτη

οἱ κουζουλοὶ τὴν ἔκαμαν / ἐλεύθερη τὴν Κρήτη.”, (κουζουλοὶ = τρελλοί).

ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον ὅτι, οἱ πλούσιοι, οἱ νοικοκυραῖοι, οἱ εὐκατάστατοι, ἐν γένει οἱ εὐημεροῦντες, δέν ἐγκαταλείπουν τὸ σπιτικό των· δέν πηγαίνουν εἰς τὰ βουνά νά πολεμοῦν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας των! “Μέ τὸν παρὰ τους, καί τὴν κερά τους”, δηλ. μέ τὸ χρῆμά των, ἐξαγοράζουν τὰ πάντα, ἐπομένως καί τὴν ἐλευθερίαν των, ἔτσι νομίζουν! β) τὴν ῥῆσιν τοῦ Θεόγνιδος, ἀρχαίου Ἑλλήνος ποιητοῦ, Μεγαρέως, 560 - 500 π.χ.: “οὐκ ἔρωμαι πλουτεῖν, οὔτ’ εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδέν ἔχοντι κακόν”. Δηλαδή μεταφραζόμενον. “Δέν ἐνδιαφέρομαι διὰ πλοῦτη, οὔτε τὰ ἐπιζητῶ, μέ ἀρκοῦν τὰ ὀλίγα πού ἀπέκτησα ἐντίμως”.

Εἶμαι ἐνενήκοντα δύο ἐτῶν καί ἑξ μηνῶν! Ἔχω ζήσει ἀπλὴν, λιτὴν ζωὴν ἀπὸ νηπιακῆς ἡλικίας μέχρι καί σήμερον. Οὔτε ἐζήλεσα, οὔτε καί ἐφθόνησα τοὺς πλουσίους. Δέν τὸ ἐπεδίωξα.

Σᾶς ἔχω δινηθῆ περιστατικόν κατὰ τὸ ὅποιον ὁ πλουσιώτερος Ἕλληνας καὶ εἷς ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ἀνθρώπων τοῦ κόσμου, μετὰ δακρύων ἐζήλεσε τὴν πενίαν μου. Ὡνάσης Ἀριστοτέλης τὸ ὄνομα! Διὰ ἐζήλεσε τὸν πτωχόν Παττακόν; Καί αὐτὸ σᾶς τὸ ἔχω δινηθῆ. Δέν βλάπτει ἡ ὑπενθύμις, ἀντιθέτως, διδάσκει, “ἡ ἐπανάληψις εἶναι μήτηρ μαθήσεως”.

Μέ ἐπεσκέφθη τὸ 1972, θέρος, εἰς ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγευματίζα μετὰ τῆς οἰκογενείας μου: πενθερά, σύζυγος, δύο θυγατέρες, μία ἐγγονή μόλις δύο ἐτῶν. Φαγητόν: Φασίολοι γίγαντες, σαρδέλλες βαρελίου, ἐλνές, μαρουλοσαλάτα, ἕνα ποτηράκι κρασί κόκκινο!

Τὸν προσεκάλεσα - τυπικῶς - νά πιῇ ἕνα κρασί μαζί μας. Μέ ἕνα σπασμόν εἰς τὰ χεῖλη καί μέ δάκρυα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐψέλλισεν: “Ζηλεύω τὴν εὐτυχία σας καί καταριέμαι τὴ δυστυχία μου”! Τὸν ἠρώτησα, ταπεινῶς, πού τὴν βλέπει τὴν εὐτυχίαν! Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις τοῦ μεγιστᾶνος τοῦ πλοῦτου πρὸς τὸν πτωχόν “Λάζαρον”! ...ἡ τὸν πολυάθλον Ἰώβ, τὸν ΤαξίARCHON, Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καί Ὑπουργόν Ἑσωτερικῶν... “Βλέπω μιά ὁμορφὴ οἰκογένεια νά ἀπολαμβάνῃ ἕνα ὠραῖο φαγητό... Εἶμαι δυστυχής! Δέν ἔχω οἰκογένειαν. Τὴν κατέστρεψαν τὰ πλοῦτη μου, βλακωδῶς διαχειριζόμενα. Δέν μπορῶ νά φάω αὐτὸ τὸ ὠραῖο φαγητό πού τρῶτε. Ἔχω ἔλκος στομάχου, τὰ μόνα πού πρέπει νά

τρώγω, εἶναι φιδές, ριζάκι καί ποτέ κρασί...”. Καί γνωρίζομεν ὅλοι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ زάπλουτος, ἔγινεν αὐτός πού ἔγινεν ἀγοράζων “φτηνά καί πωλῶν ὅσο - ὅσο, στήν ὁδόν Ἀθηνᾶς καί στό Μοναστηράκι”!

Κανείς δέν ἐμποδίζει κανέναν, νά γίνη πλούσιος. Μακάρι νά ἦσαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πλούσιοι, ἀλλά πρωτίστως νά ἦσαν ἄνθρωποι, ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ἔστω καί φαινομενικῶς.

Ἐλπίζω νά μέ ἀνεχθῆτε ἀφηγούμενον ἓνα ἄλλο περιστατικόν. Ἐκλήθην - ὑπό τήν ἀνωτέρω ιδιότητά μου - παρά τινος ἐφοπλιστοῦ, ιδιοκτῆτου τοῦ Νεωρείου τῆς νήσου Σύρου, διά νά ἀντιμετωπίσω ἀπειλουμένην ἀπεργίαν τῶν ἐργαζομένων εἰς ἐπισκευάς πλοίων..

Ἐζητοῦσαν αὐξήσεις ὑψηλᾶς, ἄλλως θά ἀπῆργουν. Ἀνέπτυξα τās ἀπόψεις μου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐβεβαιώθην ὅτι ἐπληρώνοντο, σχετικῶς, πολύ καλᾶ, ἢ μᾶλλον πολύ καλύτερα ἀπό τούς δημοσίους Ὑπαλλήλους ἀντιστοίχων ὑπηρεσιῶν.

Ἠρώτησα: Ὑπάρχει κάποιος ἀπό σᾶς ἢ κάποια ὁμάς, ἢ ὅλοι σας πού νά θέλῃ νά ἀγοράσῃ τήν ἐπιχείρησιν καί νά πληρώνῃ τούς ἐργάτας μέ τό ποσόν τό ὁποῖον ζητεῖτε νά σᾶς πληρώνῃ ἡ ἐπιχείρησις; Μή λαβῶν ἀπάντησιν, τούς εἶπον: Ἀντιλαμβάνομαι ὅτι δέν εἴσθε ἔτοιμοι νά μοῦ ἀπαντήσετε. Κατόπιν αὐτοῦ, θά συνεχίστε νά ἐργάζεσθε μέ ὅσα λαμβάνετε καί ὅταν σκεφθῆτε τό ζήτημα ἐλᾶτε νά τό συζητήσωμεν. Ἀπό τώρα σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι ἡ Κυβέρνησις θά χορηγήσῃ τό ἀπαιτούμενον ποσόν διά τήν ἀγοράν τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς ὅποιον, ἢ ὅποιαν ὁμάδα μᾶς παρουσιάσῃ σχέδιον λειτουργίας καλύτερον τῆς ὑπαρχούσης καταστάσεως καί ἐγγύησιν ὅτι θά ἀμείβῃ τούς ἐργαζομένους μέ τό ποσόν, τό ὁποῖον σεῖς ζητεῖτε σήμερον νά πληρώνεσθε, χωρίς νά ἐλαττώσετε τόν ἀριθμόν τῶν νῦν ἐργαζομένων εἰς τήν Ἐπιχείρησιν. Ἦτο τό ἔτος 1972, μήν Ἰούλιος, μέχρι τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου 1973, ἡμέραν ὀγδόην πού ἡ κυβερνήσις μας - τῆς 21ης Ἀπριλίου ’67 - παρέδωσε τήν ἐξουσίαν, ... “οὔτε φωνή οὔτε ἀκρόασις”!

Συμπεράσματα: α) Νά ζητῶμεν νά μᾶς πληρώνῃ ὁ ἐργοδότης - κράτος ἢ ἐπιχειρήσις - ὅσα τοῦ προσφέρομεν διά τῆς ἐργασίας μας, ἀφαιρουμένου τοῦ ποσοῦ τό ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ εἰς τās δαπάνας λειτουργικότητος καί εἰς τό δικαιούμενον νόμιμον κέρδος τοῦ ἐπιχειρηματίου. β) Νά προσπαθῶμεν νά καταστῶμεν ἐπιχειρηματίαι ἢ ἱκανότεροι τῶν λοιπῶν συνεργαζομένων καί τότε νά ζητῶμεν αὐξήσιν. γ) Νά μή εἴμεθα πλεονέκται καί προπαντός νά εἴμεθα ἀξιοπρεπεῖς, εὐγενεῖς καί ἀποδοτικῶς συνεργάσιμοι. δ) Νά προσπαθῶμεν - ὅλοι μας -, νά ἐφεύρωμεν τρόπον ἁρμονικῆς συνεργασίας καί ἀποδοτικῆς συμβιώσεως κεφαλαίου καί ἐργασίας. Τό νά κατηγορῇ ὁ ἐργάτης τόν κεφαλαιοκράτην ὅτι τοῦ πίνει τό αἷμα του καί ὁ κεφαλαιοκράτης τόν ἐργάτην, ὅτι ζητεῖ ἀμοιβήν περισσοτέραν τῆς παρ’ αὐτοῦ παραγωγικότητος, δέν θά ὑπάρξῃ ποτέ, ἁρμονική καί εἰρηνική συνύπαρξις καί πραγματική κοινωνική δικαιοσύνη.

Οἱ κατηγοροῦντες τό κεφάλαιον - καπιταλισμόν - νά ὑποδείξουν τόν τρόπον δημιουργίας ἐπιχειρήσεων μέ θέσεις ἐργασίας τόσας ὅσαι εἶναι αἱ ἐν ἀνεργίᾳ ὑπάρχουσαι χεῖρες.

Οί κατηγορούντες τούς ἐργάτας - ἐπιχειρηματίαι, κεφαλαιοκράται, καπιταλισταί- νά ἀποδείξουν εἰς τόν ἐργάτην ὅτι τόν ἀμείβουν ἐντίμως, δικαίως καί τόσον, ὅσον ἀξίζει τό παρ' αὐτοῦ παραγόμενον ἔργον μείον τά ἀπαραίτητα διὰ τās δαπάνας τοῦ κεφαλαίου, τās κρατήσεις διὰ τήν σύνταξιν του κ.λ.π.

Ἀσφαλῶς θά μοῦ ζητήσετε νά ὑποδείξω τρόπον. Δυστυχῶς θά σᾶς ἀπεγοήτευον, ἐάν σᾶς παρέπεμπον εἰς τόν τρόπον, τόν ὁποῖον ἐφήρμοσεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Στρατιωτικοῦ καθεστώτος τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, δηλαδή: Κατά τήν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἐτπσίου προϋπολογισμοῦ ἀνεκοινοῦτο τό κατά κεφαλὴν παραχθέν καθαρὸν ἔσοδον καί ἡ κατανομή τούτου κατά τόν δικαιότερον τρόπον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τό παρήγαγον.

Κάνει ἢ ἔκανε αὐτό ὁ “μακαρίτης” ὑπαρκτός σοσιαλισμός;

Τέλος: “Συμβουλευὼν σοφόν, ἀγαπήσῃ σε,
συμβουλευὼν μωρόν, μισήσῃ σε”...

Κρίνατε, ἐπιλέξατε. Προτείνω “Συμμετοχικὴν Ἑταιρείαν, Ἀνθρωποκρατίαν”.

Ὁ Ἱερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Τό Ἰνδαλμα τῆς Χριστιανοσύνης, Πάσης

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

20.06.04

Τό ἱερόν, συμπάσης τῆς Χριστιανοσύνης, ἀντικείμενον λατρείας, θά ἔπρεπε νά εἶναι, ὁ Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Εἶναι ὁ Ναός, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη ὑπὸ Ἑλλήνων Χριστιανῶν. Ἀποτελεῖ χριστιανικόν μνημεῖον ἀφθάστου κάλλους καί ἀρχιτεκτονικῆς τελειότητος. Εἰς τόν Ναόν αὐτόν, ἐπὶ ἐννέα αἰῶνας, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ΣΤ΄ οὐ μ.Χ., ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ - ἐνός ἐκ τῶν λαμπρῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου -, μέχρι τοῦ ΙΕ΄ αἰῶνος, ἐπὶ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου, ΙΑ΄, Παλαιολόγου, τοῦ θρυλικοῦ “Μαρμαρωμένου Βασιλιᾶ”, ἀπετέλεσε τό βάθρον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὑμνήθη, ἐμεγαλύνθη καί ἐδοξάσθη ἡ θρησκεία τοῦ Ναζωραίου, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος μας, Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι οἰκοδόμημα ἀρχιτεκτονικῆς τελειότητος, δημιουργήμα τῶν ἀρχιτεκτόνων Ἰσιδώρου καί Ἀνθεμίου, ἡ οἰκοδόμησις τοῦ ὁποῖου διήρκεσεν ἐπὶ πέντε καί πλέον ἔτη. Κατά τά θυρανοίξιά του, ὁ παριστάμενος Αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός, μαγευθεὶς, ἀνεφώνησε, “νενίκηκά σε Σολομών!”, θαυμάσας τό ὑπέροχον καί οὐράνιον κάλλος τοῦ Οἴκου τούτου τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας! “Τά τετρακόσια σήμαντρα κι οἱ ἐξηνταδυὸ καμπάνες, ἐξέπεμπον τήν γλυκεῖαν μελωδίαν των ἀνά τόν κόσμον τῆς χριστιανοσύνης, ἐπὶ ἐννέα αἰῶνας”. Ἐκεῖ ἐσφυρηλατήθη ἡ Ὁρθόδοξος πίστις μας, ἐκεῖ ἐλειτούργησαν οἱ ἀρχιεπίσκοποι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἐκεῖ ἐτελεῖτο ἡ θεία μυσταγωγία. Ἐκεῖ, ἐπισήμως καθιερώθησαν αἱ μέχρι καί σήμερον τελούμεναι Θεῖαι Λειτουργαί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καί λοιπαί ἱεραὶ τελεταὶ καί ἀκολουθίαι!

Ἐκεῖ ἐγαλουχήθησαν οἱ ἱεραπόστολοι, οἱ ὅποιοι ἐδίδαξαν τὴν ἀνθρωπότητα, εἰς ἅπασαν τὴν Γῆν, τὴν θρησκείαν τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ Θεοῦ τῆς Ἀληθείας, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῆς ψυχῆς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκεῖ ἐδιδάχθησαν τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν πρὸς τὸν Θεόν μας, οἱ ἱσαπόστολοι ἅγιοι, Κύριλλος καὶ Μεθόδιος καὶ ἀπ' ἐκεῖ μετέβησαν εἰς τὰς Σλαυικὰς χώρας καὶ ἐδίδαξαν τὴν θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς Σλαυικοὺς λαοὺς, οἱ ὅποιοι τοὺς τιμοῦν καὶ τοὺς μνημονεύουν ὅπως καὶ ἡμεῖς. Ἐκεῖ ἐτελέσθη ἡ τελευταία - οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ ἐσχάτη -, λειτουργία, ἡ ὁλονύκτιος δέσσις τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἔθνους μας, τοῦ ἐνδόξου Ἐθνους τῶν Ἑλλήνων, τὴν νύκτα τῆς τελευταίας - ὅχι τῆς ἐσχάτης - ἡμέρας τῆς ἐνδεκακρίνου Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας μας. Ἐκεῖ, τὴν ἀποφράδα ἐκείνην νύκτα τῆς 28ης πρὸς 29ην Μαΐου 1453, μετέλαβε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων -, τό Σῶμα καὶ τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ -, ὁ τελευταῖος, οὐχὶ ὁ ἔσχατος, Βασιλεὺς τοῦ Ἐθνους μας Κωνσταντῖνος ΙΑ', Παλαιολόγος. Ἀπὸ τὸν ἱερόν αὐτόν Ναόν, τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἀφοῦ ἐκοινώνησεν ὁ Βασιλεὺς, πανέτοιμος καὶ πανίσχυρος, ἀνεχώρησε ζωσμένος τὴν πανοπλίαν του καὶ μετέβη εἰς τὴν ἑπαλξίν του, τὴν πύλην τοῦ Ῥωμανοῦ. Καὶ εἰς τὴν ἑπαλξιν αὐτὴν ἠγωνίσθη ὡς καλὸς καὶ φιλότιμος - ἀπλοῦς Στρατιώτης -, μαζί μέ τοὺς γενναίους συμπολεμιστάς του. Ὀλίγοι ἦσαν! Εἶχον ὅμως μεγάλην ψυχὴν! Ψυχὴν Χριστιανικὴν, ἐλληνικὴν ἀνδρείαν, εἰς σώματα ἀνδρῶν ἐπιφανῶν! Ἐκεῖ ἔπεσε μαχόμενος ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος. Δέν ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ Μωάμεθ Β' τοῦ Πορθητοῦ νὰ τοῦ παραδώσῃ τὴν πόλιν ἀμαχητὶ καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ Βασιλέα εἰς κάποιον χώρον τῆς ἐπικρατείας του, π.χ. τὴν Πελοπόννησον. Συνέχισε τὴν παράδοσιν τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων, τοῦ Κόδρου, τοῦ Λεωνίδου... Τὴν δέ πόλιν σοὶ δοῦναι οὐκ ἐμὸν ἐστὶ οὐδ' ἄλλου τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ, κοινή γάρ γνώμη πάντων ἀγωνισθῶμεν οὐ φεισόμενοι τῆς ζωῆς ἡμῶν...! Ἐπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος, χωρὶς νὰ παραδώσῃ τὴν Πόλιν. Δέν ἐσυνθηκολόγησεν. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δέν ἀνεγνώρισεν ἐπισήμως ποτέ τὴν κατάκτησιν τῆς πρωτευούσης του, ἀποτελέσματος κτηνώδους βίας! Μὴ παραδόσας τὴν Πόλιν, μὴ ἀποδεχθεὶς τὴν γλυκυτάτην προσφοράν τοῦ ἀντιπάλου του, μετουσιώθη εἰς θρῦλλον ἀναμεταδιδόμενον ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ὁ Κωνσταντῖνος ΙΑ' Παλαιολόγος, ὡς ὁ "Μαρμαρωμένος Βασιλεὺς" ὁ ὅποιος "μαζί μέ τὸν κρυμμένο μέ τό Ἅγιο δισκοπότηρο παπᾶ" (γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴ διακοπεῖσα λειτουργία), μένει καὶ θά μένῃ εἰς τοὺς αἰῶνας, τό ὄνειρον καὶ ἡ προσδοκία τοῦ Ἐθνους μας: "Σώπασε κυρά Δέσποινα μὴν κλαῖς καὶ μὴ δακρύζης, πάλι μέ χρόνια μέ καιροὺς πάλι δικά μας θά ναι"! Καὶ τώρα, μεταφέρω, ἐκ τῆς ἐφημερίδος "ΕΣΤΙΑ" τῆς 10ης τ.μ. σ. 5, ἀποσπάσματα ἄρθρου τοῦ εὐπατρίδου ὁμοτίμου Καθηγητοῦ Παν/μίου Πειραιῶς κ. Γεωργίου Μ. Σχινᾶ, τὰ ὅποια μοῦ ἔδωσαν τὴν ἀφορμὴν πρὸς ἐνημέρωσίν σας, φίλοι ἀναγνώσται. Πιστεύων, ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. καθηγητὴς ἐγκρίνει τὴν πρᾶξιν μου ταύτην, τὸν εὐχαριστῶ.

Ἰδοὺ αὐτὰ: «Εἶναι... ὀρθὴ ἡ πρότασις τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἡλίας Οἰκονόμου...

ὅπως δώση ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ... τὸ Status ἀποκλειστικῶς τοῦ χριστιανικοῦ μνημείου... “ὅπως δύναται τὸ Πατριαρχεῖον νὰ τελῇ, (μόνον) ἅπαξ τοῦ ἔτους, μνημόσυνον τῶν χιλιάδων πεσόντων κατὰ τὴν ἄλωσιν... πρέπει ὅμως, ὁ περίφημος καὶ ἱστορικός αὐτός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας... νὰ παραδοθῇ καθ’ ὁλοκληρίαν καὶ μονίμως εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, διὰ νὰ τελοῦνται εἰς αὐτόν ἀπεριορίστως ἐκκλησιαστικαὶ ἱερουργαὶ συμφώνως πρὸς τὸν ἐκ κατασκευῆς προορισμόν του”.

...» Εἶναι καὶ ἐκπλήρωσις ὑποχρεώσεώς της - τῆς Τουρκίας - ἀπορρεούσης ἐκ τῆς Συμβάσεως τῆς Ῥώμης τοῦ 1950 “διὰ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν”... .. Ἐάν μάλιστα συμφωνηθῇ καὶ λάβῃ χώραν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπαναλειτουργίας τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ, καὶ ἡ ἐπαναφορά τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄, εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν καὶ ἡ τοποθέτησις του εἰς τὸν Ναόν τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἐν τοιοῦτον γεγονός θ’ ἀποτελέσῃ τὸ γεγονός τοῦ 21ου αἰῶνος». Ἐπρεπε νὰ ἐντρέπωνται οἱ Χριστιανοὶ ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ὅλων τῶν αἱρέσεων διότι ἀφήνουν ἐπὶ πέντε αἰῶνας καὶ πλέον ἐν ἀχρησίᾳ τὸ ἴνδαλμά των, ἔχουν παραδόσῃ “τά ἅγια τοῖς κυσί”. Καιρός νὰ σημάνουν οἱ Χριστιανοὶ ἐγερτήριον σάλπισμα καὶ ἠνωμένοι, νὰ ἀνοίξουν, ἄρουν τὰς πύλας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας καὶ νὰ τελεσθῇ ἓνα συλλεϊτουργον μέ τὴν συμμετοχὴν ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων τῆς Οἰκουμένης. Αὐτὸ δέ νὰ εἶναι ἡ ἀρχή. Ἔστι δέ ἀρχή, ὅχι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός, ἀλλὰ τὸ πᾶν. Ἀλλωστε τοῦτο εἶναι καὶ δίκαιον συγχρόνως καὶ ἐφικτόν, ἐάν ὑπάρξῃ ὁ κατάλληλος χειρισμός, ἡ διάθεσις τῶν ἰσχυρῶν - Χριστιανῶν - τοῦ Πλανήτου νὰ βοηθήσουν καὶ ἡ σωστὴ τοποθέτησις τοῦ θέματος ἀπὸ τὴν Παγκόσμιον Χριστιανικὴν Κοινότητα πρὸς τὴν ἀντίστοικον Μουσουλμανικὴν. Διὰ νὰ γίνῃ πλήρως κατανοητὸν αὐτὸ τὸ τελευταῖον ἄς σημειώσωμεν, κατακλείοντες συγχρόνως τὸν λόγον, τὴν ἐξῆς ἀπλὴν πρότασιν πρὸς πάντας καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν σεβαστὴν Ἐκκλησιαστικὴν μας Ἡγεσίαν: Οἱ μουσουλμᾶνοι εἶναι ἀνέκαθεν γνωστόν ὅτι πιέζουν παντοιοτρόπως διὰ τὴν ἵδρυσιν μεγαλοπρεπῶν Τζαμιῶν εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς Πρωτευούσας - καὶ τὰς Ἀθήνας . Ἐάν αἱ διαπραγματεύσεις ἐγίνοντο καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς τραπέζης σοβαρῶς ἡ πρότασις νὰ ἐπαναλειτουργήσῃ διὰ τοὺς Ὁρθοδόξους ἡ “Ἀγία Σοφία” τότε “τὸ ἰσχυρὸ χαρτί” ἡμεῖς δέν θὰ τὸ εἶχομεν ἀνά χεῖρας; Πιστεύω ὅτι... ΤΟ ΕΧΟΜΕΝ, σπεύσωμεν ἠνωμένοι, νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγών. Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί. Μέ ἀγάπην, πίστιν καὶ ἐλπίδα.

Θλιβεροὶ Ὀδοιπόροι

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ”

26.09.04

[Εἶδαν τὴν Γαλανόλευκην νὰ ὑψώνεται καὶ νὰ τὴν προσκυῶνε, τὰ νέα βλαστάρια μας στοὺς δρόμους, μέ ἀφορμὴ τὴν ἐπιτυχία “στό ποδόσφαιρο καὶ

λουφάξανε. Έχοντάς τα χαμένα, αυτοί που σαν τον τελευταίο κουλιγκανάκο, σχετικά πρόσφατα, έκσφενδόνιζαν στά γήπεδα μπουκάλια και άλλα “ακίνδυνα αντικείμενα”, άρχισαν να εірωνεύονται και να ύποτιμούν τούς “Έλληνες ποδοσφαιριστές και τό ποδόσφαιρο που παίζουν...!, επειδή δέν είχαν άλλο “σαμάρι” να χτυπήσουν! Δέν τούς “βγήκεν”, όμως, γιατί ό άπλός λαός τούς άγνόησε και τούς προσπέρασε. “Κατάπιανε στιγμιαία τήν προσβολή, αλλά τό μένος τους, σαν τίς καμήλες, τό αποθήκευσαν, γιά να τό έκδηλώσουν σέ πρώτη ευκαιρία! Και νόμισαν, πώς “πίασανε τόν Πάπα από τά... γένια”, όταν άκουσαν τή Φανή Χαλκιά, τήν Όλυμπιονίκη μας, να μιλάει σαν Έλληνοπούλα - ήλιαχτίδα, βγαλμένη μέσα από τίς ένδοξες ιστορίες του παλπού καιρού. Και βυθισμένοι στό μίσος και τό κόμπλεξ τους τήν αποκάλεσαν “Χρυσούλα του Χάλκινου”. Άλλ’ αυτοί, οι καθηγητάδες και μορφωμένοι, χαμένοι στα άδυστα της έμπαθους μισερίας τους, τά μπλέξανε και στή θέση του προσδιορισμένου και τακτοποιημένου όνοματεπωνύμου, άτυχήσανε βάζοντας, ένα άπρόσωπο όνομα, δείγμα άψευδές του στερητικού α, που τούς χαρακτηρίζει! ‘Η κατρακύλα τους, όμως, δέν έχει σταματημό! Θέλουν να φτάσουν όπωσδήποτε στον πάτο. Και, προς τουτο, λυσσώντας και ξεφυσώντας, σαν άγριεμένα και καταϊδρωμένα δαμάλια, κάτω από φωτογραφίες γεμάτες Άλβανικές παντιέρες ν’ άνεμίζουνε, βρίζαν τό έθνικό μας σύμβολο κι όσους μέ καμάρι τό ύψώνουν, ως... Έθνικιστές! Συγχρόνως όμως, δέν μπορούν να κρύψουν τήν αλήθεια, γιατί κι’οι πέτρες τήν φωνάζουν! “Ρεκόρ πωλήσεων Έλληνικών Σημαιών... Ρεκόρ νεοελληνικής έπαρσης...!” Άφήστε τους, λοιπόν, να αυτοεκτίθενται! Συχώρα τους Φανή Χαλκιά, γιατί σαν “δεύτεροι και τρίτοι και τελευταίοι - που μάλιστα - αισθάνονται μιά χαρά και δυό τρομάρες”, ποτέ δέν θα καταλάβουν τί σημαίνει νάσαι τυλιγμένη μέ τή Γαλανόλευκη και ΠΡΩΤΗ! Σύ, όμως, συμπολίτη Νεοέλληνα, όσο κακομοίρηδες κι αν είναι, μή επαναπαύεσαι. Δυστυχώς, κάποι τέτοιοι ήσαν πάντοτε, “οί θλιβεροί όδοιπόροι προς τά Σούσα”. Κουράγιο. Υπομονή, Έπιμονή! Γειά σας.].

Έλεύτερος Πολιορκημένος.

Κομμουνισμός ή Χριστιανισμός;

“ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ”

06.06.04

[Περπατώ στήν ήλικία των ένενήκονταενός έτών και έξ μηνών, “τά εκατό θα φτάσω και τότε μόνο θα σκεφτώ αν θέλω να γεράσω”!μαντινάδα συνηλίκων μου Κρητών.].

Τό έχω ξαναγράψει. Τό ύπενθυμίζω, διά να έξηγήσω τούς λόγους της ένασχολήσεώς μου, μέ θέματα του παρελθόντος. Δέν τά θέλω, μέ προκαλούν όμως, συγγράμματα, δημοσιεύματα και συζητήσεις, μεταξύ διαφόρων παραγόντων, έκφραζόντων, τάς άπόψεις του έκαστος, επί των γεγονότων τά όποια συνέβησαν από της μεγάλης μπουλεβικικής Έπαναστάσεως, του Όκτωβρίου 1917, μέχρι σήμερα.

Ἰδιαιτέρως, τὴν ἀφορμὴν τοῦ παρόντος θέματος μοῦ ἔδωσεν ἡ ἀνάγνωσις ἐνὸς βιβλίου φέροντος τὸν περίεργον (;) τίτλον:

ΕΥΤΥΧΩΣ ΗΤΤΗΘΗΚΑΜΕ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ... ὑπὸ Τάκῃ Λαζαρίδῃ, σελίδες 263.

Μέ ἐντυπωσίασεν ἡ εἰλικρίνεια - κυρίως -, ἀλλὰ καὶ ἡ γλαφυρά ἐξιστόρησις τῶν γνωστῶν εἰς ἐμέ, φρικτῶν καὶ ἀποτροπαίων, ἀλήστου μνήμης ἐγκλημάτων εἰς βάρος τῆς Πατρίδος μας. Τό συνιστῶ ἐνθέρμως κυρίως εἰς τοὺς νέους, πάσης ἰδεολογίας, ἰδιαιτέρως ὅμως εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πιστεύουν ὅτι: “ἔγιναν καὶ ἀπ’ τῆς δύο μεριές - κουκουέδων καὶ νομίμων δυνάμεων, ἐγκλήματα”. ΝΑΙ, βεβαίως ἡμύνθησαν, οἱ δεχθέντες τὰς ἐγκληματικές, ἀντικυβερνητικές ἐπιθέσεις τῶν ΚΚΕδων, “Ἕλληνες Στρατιῶται. Μήπως ἤθελον οἱ Μουσουλίνηδες, οἱ Χιτλερῆδες, οἱ Στάλινες καὶ οἱ πάσης μορφῆς ἐπιτιθέμενοι, νά παραδίδουν τὸν λαιμόν των, εἰς αὐτοὺς ἄνευ ἀντιδράσεως, οἱ δεχόμενοι τὴν προσβολήν; Ἦθελεν ὁ Βελουχιώτης νά τοῦ παραδοθῇ ὁ Ζέρβας νά σφάξῃ αὐτόν καὶ τοὺς συμπολεμιστάς του, ὅπως ἔπραξε σφαγιάσας τὸν Σιν/χιν Δημήτριον Ψαρρόν καὶ τοὺς τριακοσίους τοῦ ὑπ’ αὐτόν 542 Τάγματος, εἰς τὸ Κλῆμα Δωρίδος, τὸν Ἀπρίλιον 1944; Ἦ, ὅχι παιδιὰ, Ἑλληνόπουλα, χίλιες φορές ΟΧΙ! “πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται”, “μάχαιραν ἔδωσες, μάχαιραν θά λάβῃς”, ὅχι ἐκδικητικῶς, ἀλλὰ ἀμυντικῶς.

Ἄς ἔλθωμεν, ὅμως, εἰς τὸ θέμα, τίτλον τοῦ παρόντος ἄρθρου μου. Ἡ θεωρία τῶν Λένιν, Μάρξ, Ἑγκελς κ.λ.π., διδασκάλων τῆς κομμουνιστικῆς αὐτῆς ἰδεολογίας, ἐφαρμοσθεῖσα ἐπὶ ἐβδομήκοντα καὶ πλέον ἔτη, ἀπέτυχε παταγωδῶς. Ἀπεδείχθη οὐτοπία. Ἀπέδειξεν ὅτι “ΕΥΤΥΧΩΣ ΗΤΤΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ”. Δέν τό λέγει, τοῦτο, μόνον ὁ κ. Τάκης Λαζαρίδης. Τό λέγουν οἱ Σολτζενίτσιν, Ζαχάρωφ, Ἰωαννίδης - ὅχι ὁ... Ἀρσακειάς -, Φαρᾶκος καὶ προπαντός τό μαρτυροῦν τὰ ἀποτελέσματα, τῆς ἐφαρμογῆς τῆς θεωρίας των, αἱ καὶ οἱ ψωραλέοι καὶ ψωμοζῆται μετανᾶσται τῶν χωρῶν τοῦ Μαρξιστικοῦ “Παραδείσου”, εἰς τὰς χώρας τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου.

Τί πταίει; Μή μᾶς λέγουν οἱ ἐπιμένοντες νά ὑποστηρίζουν τὴν θεωρίαν των, ὅτι πταίει ἡ κακὴ μέθοδος, τὴν ὁποίαν ἐφήρμοσαν οἱ ἡγέται τῶν Μαρξιστικῶν χωρῶν, διότι δέν ἦσαν ἓνας, ἢ δύο, ἦσαν πολλοί. “Ὅλοι ἦσαν “τυφλοὶ τὰ τ’ ὦτα τὸν τε νοῦν τὰ τ’ ὄμματα.”; Ἀκόμη καὶ ὁ ἀρχικαπετάνιος τοῦ Κ.Κ.Ε./Ε.Λ.Α.Σ. Γιώτης, μᾶς λέγει ὅτι ὁ ἀπαισίας μνήμης “Κόκκινος Δεκέμβρης”, διδάσκει, ἐνθουσιάζει, φωτίζει καὶ παροτρύνει, νά μιμούμεθα τὸ τρόπαιόν του, δηλαδή; Δηλαδή τὴν φρίκην, τὰς ὀμνείας, τοὺς σκοτωμούς, τοὺς βανδαλισμούς, τὰς δολοφονίας τῶν “καπιταλιστῶν” ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἱερέων, διδασκάλων, ἐργατῶν, ἀγροτῶν κ.λ.π., κ.λ.π. ξεκοιλιασμάτων ἐγγύων γυναικῶν. Καὶ ἐπιμένει ἀκόμη καὶ ἡ - συμπαθὴς κατὰ τὰ λοιπὰ - Ἀλέκα, νά ἐπιδιώκῃ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ τοῦ ἀποτυχόντως οἰκτρῶς, συστήματος εἰς τὴν ταλαίπωρον Πατρίδα μας. Ἔχουν δίκιο αὐτοὶ πού λέγουν ὅτι “μόνο οἱ τρελλοὶ καὶ οἱ γυναῖκες δέν ἀλλάζουν γνώμην, ἂν καὶ βλέπουν τὸ λάθος...”!

Δέν βλέπουν - ὅσοι ΚΚΕδες -, ὅτι αἱ θεωρίαι τῶν Μάρξ, Λένιν, Ἑγκελς κ.λ.π.,

ἐδημιούργησαν καὶ δημιουργοῦν τὴν ψευδαίσθησιν τῶν πανανθρωπίνων κοινωνιῶν δι’ ἓνα δικαιότερον καὶ καλύτερον μέλλον; Ἀφοῦ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς θεωρίας των, ἀπέτυχεν ἐγκληματικῶς, διατὶ ἐπιμένουν; Τούς ἀρέσει τὸ ἔγκλημα; Ἄν ναι, ἄς μὴ διαμαρτύρωνται ὅταν ἀντιμετωπίζονται ἐγκληματικῶς! “Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλτε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται”.

Συγκρίνате τὸν Χριστιανισμόν διδάσκοντα αὐτά, μέ τὸν Μαρξισμόν πιστεύοντα, διδάσκοντα καὶ πράττοντα, αὐτά πού ἔπραξαν ἐπὶ ἑπτὰ δεκαετίαι καὶ συνεχίζουν τινές, εὐτυχῶς “ΗΤΤΗΘΕΝΤΕΣ!”, νά τὸ ὀνειρεύωνται.

Τί ἄλλο, σοβαρώτατον μάλιστα, διδάσκει ὁ Μαρξισμός; Διδάσκει τὴν ἀθεΐαν, δηλαδή τὸν μηδενισμόν. Πιστεύει ὅτι, ὁ θάνατος εἶναι τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως εἶναι τὸ τέλος τοῦ ζώου! Αὕτη εἶναι τὸ δόγμα καὶ τὸ πιστεύω τοῦ Κομμουνισμοῦ. Σᾶς ἀρέσει; Δικαίωμά σας! Νά τὸ χαίρεσθε!

Ἰδοῦ, τώρα, τὸ δόγμα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ ἐσχατολογία του, δηλαδή τὸ ἄνευ τέλους τῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς, τοῦ πλάσματος, “Ἀνθρώπος” τοῦ Θεοῦ. Ἡ μετὰ θάνατον ζωὴ ἀτελεῦττος.

Τί προτιμᾶτε, σεῖς οἱ κομμουνισταί, νά γίνετε κόνις μετὰ τὸν θάνατόν σας, ἢ νά μεταβῆτε ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν; Ἡμεῖς οἱ λεγόμενοι Χριστιανοί, ἔστω καὶ ἂν δέν εἴμεθα καλοί, τοῦλάχιστον πιστεύομεν ὅτι θά ζήσωμεν καὶ μετὰ τὸν θάνατον, ὅπως ἔζησε καὶ ζῇ ὁ Ἀναστάς Χριστός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν, χαρισάμενος! Ἰδοῦ μερικά ἐκ τῶν ὧν μᾶς εἶπεν ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τῆς ζωῆς ἡμῶν, Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἴδιος ἢ οἱ Μαθηταί καὶ οἱ Ἀπόστολοι Αὐτοῦ:

“ἀλλ εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχη αὐτοῦ τὴν πλευράν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ... καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε... καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν” - τὸ κατὰ Ἰωάννην ιθ, 34 - 36 -. Καὶ τοῦ ἰδίου: ια’ , 26, “ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα...”.

Ἰδοῦ τί μᾶς λέγει καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος:

“εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δέ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν”, πού σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι βέβαιον ὅτι Ἀνέστη, Καί, ἀφοῦ Ἀνέστη ὁ Θεός Χριστός, θά ἀνασθηθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὰ πλάσματα Αὐτοῦ.

Υπάρχουν πολλοί, οἱ ἀμφισβητοῦντες τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ καὶ συνεπῶς, καὶ τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν.

Υπῆρξαν καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ὅμοια τούτων πιστεύοντες.

Ἐχομεν, ὅμως καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι, ὡς ὁ Πασκάλ, μέ τὸ στοίχημά του, βεβαιώνει τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ἄρα καὶ τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν.

Υπῆρξε καὶ ὁ Λάιμπνιτς, ὅστις μέ τὸ τρίλημμά του ἀποδεικνύει τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ἄρα αἰωνιότης.

Ἐχομεν καὶ τὸν Βολταῖρον, τὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς υγείας του, ἄθεον

πού κατά τό τέλος τῆς ἐπὶ τῆς γῆς ζωῆς του, ἀνεφώνησε τό, “ἀκόμη καί ἂν δέν ὑπάρχει Θεός, πρέπει νά τόν ἀνεύρωμεν... ὑπάρχει”.

“S’ il n’ est pas Dieux il faut l’inventer”.

Ἐκ τούτων τῶν ἐλαχίστων, λοιπόν, ἀντιλαμβανόμεθα τήν χαώδη διαφοράν μεταξύ Χριστιανισμοῦ καί κομμουνισμοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἰδεολογική! Ἄλλο ἄνθρωπος πού πιστεύει εἰς τόν Θεόν, ἄλλο ἄθεος. Διά λόγους προπαγανδιστικούς, ὅμως, αὐτήν τήν τεραστίαν διαφοράν, τήν ὑποβαθμίζουν τελείως οἱ Κομμουνισταί, διότι τοὺς συμφέρει τό “ἴσα κι ὅμοια” καί οὕτως ἐξαπατοῦν τοὺς ἀφελεῖς. Ἡμεῖς, ὅμως, μή λησμονῶμεν ὅτι, ἐπειδή εἶναι ἄθεοι, διά τοῦτο “τά κάνουν ὅλα”! Ἐφήρμοσαν ἀπανθρώπους μεθόδους διά νά ἐπικρατήσουν, καί τυραννικῶς ἐκυβέρνησαν ὅπου ἐπεβλήθησαν, πάντοτε βιαίως, διά ποταμῶν αἵματος, καί ἑκατομμύρια κατέσφαξαν ἢ ἐξόντωσαν εἰς τά στρατόπεδα, εἰς τά γκουλάγκς, εἰς τό δάσος Κατύν κ.λ.π., καί ὁ ψεύτικος κόσμος τόν ὁποῖον ἐδημιούργησαν κατέρρευσε ἐν μιᾷ νυκτί -, ἐνῶ ὁ Χριστιανισμός εἰσῆλθεν εἰς τήν τρίτην χιλιετίαν -, ἐπειδή τό ψεῦδος δέν γεννᾶται διά νά ζήσει ἐπὶ μακρόν, ἐνῶ ἡ ἀλήθεια εἶναι αἰώνιος! “Καί ἂν ἀποθάνῃ ζήσεται”! Καί ἐν τελευταῖον ὅμως, διά νά κατακλείσωμεν καί τό παρόν ἄρθρον καί κεφάλαιον, ἀρκετὰ σᾶς ἐκούρασα, συγχωρήσατέ με! “Ὅταν εἶς, σύγχρονος λόγιος, ἠρωτήθη ἀπό κάποιον ἀφελῆ: “Μά ποία ἡ διαφορά - πέραν τῆς ἰδεολογίας -, πρακτικά μεταξύ Χριστιανισμοῦ καί Κομμουνισμοῦ”; Ἀπήντησεν: «Ἐπειδή ὑπάρχει ἡ ἰδεολογική διαφορά, γι’ αὐτό ὁ Χριστιανισμός ἀπευθυνόμενος στόν ὁπαδόν του, τοῦ λέγει: “δέν ἔχει ὁ φτωχός, δῶσε του”, ἐνῶ ὁ κομμουνισμός λέγει εἰς τόν ἰδικόν του ὁπαδόν: “ἔχει ὁ πλούσιος πάρε του!” Τώρα κατάλαβες;» Ἐλπίζω καί εὐχομαι νά καταλάβωμεν ὅλοι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες καί νά πιστεύσωμεν εἰς τόν Τριαδικόν Θεόν τῆς Ἑλλάδος μας καί νά τόν ἱκετεύωμεν συνεχῶς νά μᾶς ἐνώνῃ, νά μᾶς ἐνισχύῃ καί νά μᾶς εἰρηνεύῃ. “Εἰρήνη ἡμῖν” !

Μέ ἀγάπην Χριστοῦ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ **τ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ τ. ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΟΥ**
κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΖΟΥΡΝΑΤΖΗ

Ἐλέχθη ὅτι στήν ἀρχαία Ρώμη, “ὅταν οἱ στρατηγοί κατέθεταν τά ξίφη τους, ἔπαιρναν στά χέρια τους τήν πέννα”, συνήθως γιά νά ἱστορήσουν οἱ ἴδιοι τούς πολέμους τους. Ἐντεῦθεν καί ἡ πληθώρα ἀπομνημονευμάτων καί COMMENTARII Ρωμαίων στρατιωτικῶν μέ ἐξοχώτερο τόν Ἰούλιο Καίσαρα. Αὐτή ἡ παράδοση πέρασε καί σέ ὅλα τά ἱστορικά ἔθνη τῆς Δύσεως καί κρατᾶ μέχρι σήμερα, μέ τελευταῖο δεῖγμα τά Ἀπομνημονεύματα τοῦ Ἀμερικανοῦ στρατηγοῦ Σβάρτσκοφ, στρατηλάτου στόν Πόλεμο τοῦ Κόλπου. Ἡ ἴδια παράδοση ἄνθισε καί στήν Ἑλλάδα τοῦ 19ου καί 20ου αἰῶνος ἀλλά μέχρι τῆς Μεταπολιτεύσεως. Καί τοῦτο διότι ἡ τελευταία ἔσπευσε, πρωτοτυπῶντας ἔναντι τῆς ἱστορίας μας, νά φυλακίσῃ “ἰσόδια” τούς τελευταίους ἐπιζῶντες στρατηγούς μας, ὥστε νά μήν μπορέσουν νά ἱστορήσουν τήν ὑπόθεσή τους.

Τόν ἐκδικητικό μακιαβελλισμό τῆς Μεταπολιτεύσεως κατάφερε νά ὑπερκεράσῃ μόνος ὁ Στρατηγός Παττακός, χάρις στό παράθυρο τῆς κατ’ οἶκον νοσηλείας λόγω ἀνηκέστου βλάβης. Ἔτσι μπόρεσε στά δέκα αὐτά χρόνια τῆς οἰκουρίας νά παραδώσῃ πέντε πολυσέλιδα βιβλία Ἱστορίας καί Ἀπομνημονευμάτων, τά ὁποῖα θά παραμείνουν “μνημεῖα ἔσσει”, γι’ αὐτό πού ὑπῆρξε ἡ ἀποκαλούμενη περίοδος τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967. Ἡ Ἑθνική Κυβέρνηση τῆς ἐξαετοῦς περιόδου ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ Γεωργίου Παπαδοπούλου, ἐνῶ ἐπέτυχε ὅσο καμμία ἄλλη προηγούμενη ἢ ἐπόμενη σέ ὅλους τούς τομεῖς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, ἀπέτυχε σέ ἓνα καίριο γιά τούς ἐπιγενομένους: αὐτόν τῆς δημιουργίας Ἀπολογητῶν τῆς, οἱ ὁποῖοι θά ὑπερασπίζονταν τό ἔργο τῆς, μετά τήν ἀπομάκρυνση ἀπό τήν ἐξουσία. Ἀπολογητῶν ὥσάν αὐτούς πού γέννησε ἡ Πρώτη Χριστιανική Ἐκκλησία, γιά νά ἀντιμετωπίσῃ στούς αἰῶνες τόν πόλεμο τῶν Ἑθνικῶν.

Τώρα χάρις στό πέμπτο βιβλίον τοῦ Στρατηγοῦ Παττακοῦ ἡ Ἑθνική Ἐπανάστασις ἀποκτᾶ καί τόν πρῶτο αὐθεντικό Ἀπολογητή τῆς, μέ τήν ἔννοια πού δίνει στόν ὄρο ἡ πατρολογία μας. Ἀλλή μιὰ παγκόσμια πρωτοτυπία: ὁ Ἀρχιτέκτων τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 ἀναδύεται τώρα καί ὁ πρῶτος Προπαγανδιστής τῆς. Τό κενό πού ἄφησαν ἐπὶ τριάντα χρόνια οἱ ἐξαφανισμένοι ἑκατόν τόσοι ὑπουργοί καί Καθηγηταί τῆς, ἔρχεται νά πληρώσῃ ὁ ὑπερενεννιάχρονος Στρατηγός,

έχοντας μάλιστα τό ένα πόδι στή φυλακή καί κομμένη ακόμη καί τήν σύνταξή του. “Όπως τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, μετά τήν ἐξαφάνιση ὅλων τῶν βαρύγδουπων Ἡρακλέων τοῦ Στέμματος τήν ἐπαύριο τῆς ἐκπτώσεως τῆς Βασιλευομένης κατέληξε νά τήν ὑπερασπίζεται μέ τά βιβλία Ἀναμνήσεων μόνος ὁ ἐπί δεκαετίες βασιλικός ὑπερασπιστής πέραρχος Χαρ. Ποταμιᾶνος κι αὐτός σχεδόν ἐκατόχρονος.

Στόν ἀνά χειῖρας τόμο δημοσιεύονται κείμενα πρωτότυπα ἀλλά καί σέ ἀνατύπωση ἀπό συνεντεύξεις τοῦ Στρατηγοῦ στά Μ.Μ.Ε. καί ἀπό τήν ἀρθρογραφική στήλη του στόν ἐβδομαδιαῖο “ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ”. Κοινό χαρακτηριστικό ὅλων τῶν κειμένων εἶναι αὐτό πού σημειώνουν οἱ Ἐγκυκλοπαίδειες ὅτι χαρακτηρίζει τά Ἀπολογητικά τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας: στό φιλολογικό μέρος ἡ χάρις τῆς ἀφηνήσεως ἀλλά στό μεταδιδόμενο μήνυμα ἡ ἐπιθετική προβολή τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας ὡς ἀπαύγασμα ἀκλόνητης πίστεως τοῦ συγγραφέως στό ὀρθό καί δίκαιο τῶν θέσεών του. Τό χαρακτηριστικό αὐτό εἶναι ἐμφανέστερο στήν ἀρθρογραφία τοῦ “ΕΛ. ΚΟΣΜΟΥ”, ὅπου ὁ Στρατηγός ἀντιπαρά τίθεται σέ ὀλόκληρη τήν πολιτική φιλοσοφία τῆς Μεταπολιτεύσεως καί στούς ἐκάστοτε διερμηνεῖς της. Ἐκεῖ ἡ πέννα τοῦ ἀειθαλοῦς Στρατηγοῦ μεταβάλλεται σέ “ξίφος” πού κυριολεκτικῶς ἀνασκολοπίζει τούς στόχους τῆς “ἄλλης πλευρᾶς” καί τούς ἐγκαταλείπει ὡς καταγέλαστα ράκν. Αὐτό τό πνεῦμα τοῦ ἱστορικῶς δικαιωμένου ἰδαλγοῦ ἀποδίδει ακόμη καί αὐτός ὁ εὐρηματικός τίτλος τοῦ βιβλίου: “Δυστυχῶς ἐνικήσαμεν”. Φθάνει νά τό ἀντιπαραβάλλῃ τώρα, ὁ ἀγέννητος τότε ἀναγνώστης πρὸς τό προηγηθέν βιβλίο: “Εὐτυχῶς ἠττηθήκαμε σύντροφοι” τοῦ ἐπιζῶντος συμμορίτου Τ. Λαζαρίδου, γιά νά διαπιστώσῃ πῶς οἱ “ὁμολογίες” του “δημοκρατικοῦ στρατιώτου” ἐπιβεβαιώνουν κατά κεραίαν τίς “ἀπολογίες” τοῦ ἐθνικοῦ Στρατηγοῦ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΖΟΥΡΝΑΤΖΗΣ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΩΝ

A

Ἀβέρωφ Εὐάγγ.	44, 75, 78, 102, 103
Ἀγγελῆς Ὁδυσσεύς	16, 105, 124, 151
Ἀγγελοπούλου Γιάννα	163, 165
Ἀγκνίου Σπύρος	192, 193, 195, 196, 198
Ἀλέκα	49, 151, 149, 200, 242, 246
Ἀλευρᾶς Ἰωάννης	104
Ἀλφραντάκης Γεώργιος	54, 55, 83, 153
Ἀνάν	149, 229, 230
Ἀνάστασι	182, 185
Ἀνδρέας Παπανδρέου	16, 36, 37, 43, 50, 78, 84, 89, 98, 101, 103, 105, 106, 107, 113, 114, 116, 127, 128, 131, 132, 134, 157, 159, 167, 170, 197, 200, 229
Ἀνδριανόπουλος Ἀνδρέας	165, 168
Ἀνδρουλάκης Μίμης	138
Ἀνδρουτσόπουλος Ἀδαμάντιος	23, 95, 151
Ἀνθέμιος	238
Ἀποστολάτος Γεράσιμος	149, 151
Ἀραπάκης Πέτρος	29, 77, 84
Ἄρης Βελουχιώτης	37, 64, 66, 67, 128, 129, 179, 182, 205, 242
Ἀργυρώ	182, 185
Ἀρκουλῆς Γιώργος	138
Ἀρναούτης Μιχ.	143, 145
Ἀρχοντάκης Δημήτριος	129
Ἀσλανίδης Κων/νος	130, 140, 142, 202, 205
Αὐγερόπουλος Γεράσιμος	59, 60
Αὐγεροπούλου Ἀθηνᾶ	59, 60
Αὐγῆς Κων/νος	111

B

Βάλης Γεώργιος	24, 85, 103
Βαρβιτσιώτης Ἰωάννης	102

Βαρβολομαῖος	110, 195, 198, 200, 204
Βαρρόσο	140, 142
Βασιλεὺς Γεώργιος Α΄	202
Βασιλεὺς Γεώργιος Β΄	159, 161, 175, 176, 179
Βασιλεὺς Κων/νος Α΄	75
Βασιλεὺς Κων/νος Β΄	21, 33, 53, 112, 142, 143, 145, 146, 148, 150, 163, 165, 168
Βασιλεὺς Παῦλος	142, 145
Βασιλόπουλος Ἀθανάσιος	101
Βελέντζας Ἰωάννης	135
Βενιζέλος Ἐλευθέριος	33, 46, 73, 74, 153, 181, 183, 186, 196, 199
Βενιζέλος Εὐάγγελος	44, 137, 186, 189
Βίσμαρκ	174, 177
Βογιατζάκης Γεώργιος	129, 153, 156
Βολάνης Σταμάτιος	31, 40, 159, 161
Βολταῖρος	243
Βολτῆς Γεώργιος	92
Βορίδης Μάκης	208, 211
Βουρβούλης Ἅγις	140
Βουρνᾶς Τάσος	58, 59, 60, 61, 64, 65, 66, 67
Βρεττάκος Τηλέμαχος	126

Γ

Γαλατσάνος Ἀνδρέας	23
Γιαννακόπουλος	126
Γιαννόπουλος Εὐάγγελος	106
Γιωργῆς	55, 57
Γιώργος Παύλου	189
Γκιζίκης Φαίδων	23, 80, 89, 91, 95, 128, 151
Γκίκας Σόλων	49, 96, 98, 144
Γκλιγκόρφ	105
Γκολάν	26

Γκράτσος Ἀγαμέμνων	108
Γουλειμῆς	99
Γρηγόριος Ε΄	240
Γρίβας Γεώργιος	20, 21, 83, 113
Γρυλλάκης Νικόλαος	107

Δ

Δασκαλάκης Φρίζος	163
Δηληγιάννης Θεόδωρος	202, 205
Δημητριάδης Χρύσανθος	106
Δροσίνης Γεώργιος	46
Δρυγιαννάκη Μαρία	181, 184
Δρυγιαννάκης Γεώργιος	181, 184
Δρυγιαννάκης Νικόλαος	181, 184

E

Ἐβερτ Μιλτιάδης	102
Ἐβρέν	170, 171
Ἐγκελς	242
Εἰρηναῖος	129
Ἐλένη Γκατσογιάννη	200, 205
Ἐλένη Παπαδάκη	200, 205
Ἐλλῆς Παναγιώτης	61
Ἐμμανουελ Γκράτσι	176, 179
Ἐρντογάν	58, 233, 234, 235
Εὐκλῆς	203
Εὐτυχία Καλύβα	205

Z

Ζάπας Σπυρίδων	104
Ζαφειρόπουλος Κων/νος	154, 156, 157
Ζαχαριάδης Νικόλαος	63, 66
Ζαχάρωφ	242
Ζέρβας Ναπολέον	60, 126, 205, 242
Ζιγδης Ἰωάννης	92, 94, 99
Ζολώτας Ἀθαν.	151, 152
Ζουρντζῆς Σπυρίδων	15, 245
Ζωιτάκης Γεώργιος	47

Η		Κλίντον	100, 193, 196	Μάτσας Νέστωρ	117
Ήλιου Ήλιας	63, 78	Κυθιάκης Κων/νος	127, 128, 130, 131	Ματωτάς Ίωάννης	104
Ήντεν Άντων	181, 183	Κοιμήσης Μιλτιάδης	37, 40, 160, 162	Μαύρος Γεώργιος	77
Θ		Κοκόλα Άγγελα	104, 105, 197, 200	Μεθόδιος	239
Θεοδωράκης Μίκυς	96	Κόλλιας Κων/νος	43, 75, 113, 150, 184, 187, 192, 193	Μελίνα	67
Θεοτόκης Σπυρίδων	99	Κονδύλης Γεώρ.	196, 199	Μεταξάς Ίωάννης	33, 59, 126, 175, 176, 179, 182, 186, 189, 196, 199
Ι		Κότσαρης Κων/νος	61	Μητσοτάκης Κων/νος	53, 101, 102, 103, 107, 108, 180, 183
Ίερώνυμος Κοτσώνης	154, 156, 157, 159, 210, 213	Κουκίδης Κων/νος	154, 156	Μισούλης	174
Ίλτερ Τουρκμέν	73	Κουρμούλης Γεώργιος	80	Μίμης	184, 187
Ίουστινιανός	238	Κουτσόγιωργας Άγαμ.	62, 105, 106	Μιμικά	40
Ίσίδωρος	238	Κτιστόπουλος Δημήτριος	60	Μιχαλόπουλος Γρηγόριος	86
Ίσμετ Ίνονού	73, 74	Κύριλλος	239	Μουσολίνι Μπενίτο	145, 170, 176, 179, 228, 242
Ίωαννίδης Δημήτριος	13, 22, 54, 55, 77, 78, 82, 83, 84, 95, 102, 113, 123, 151	Κων/νος Παλαιολόγος	238, 239	Μουστακλῆς Σπυρίδων	84
Ίωαννίδης Ίωάννης	242	Λ		Μπακογιάννη Ντόρα	163, 165
Κ		Λαδās Ίωάννης	17, 76, 77, 96	Μπέης Δημήτριος	179, 182
Καζάκος Κων/νος	117	Λάζαρης Ίωάννης	49	Μπονάνος Γρηγόριος	23
Καζαντζάκης Νικόλαος	62	Λαζαρίδης Φιλάρετος (Τάκης)	62, 242, 246	Μπρέσνιεφ	66
Καθάρειος Χρίστος	103	Λάμπινις	243	Μπριλλάκης	78
Κακλαμάνης Άπόστολος	53	Λαλιώτης Κων/νος	117	Ν	
Καμμένος Δημήτριος	159, 158, 159, 161	Λαμπράκης Γρηγόριος	53, 167	Ναπολέον	159, 163, 174
Καμύ	32	Λατσούδης Ευστάθιος	23	Νόβας Γεώργιος	132
Κανελλόπουλος Άθαν.	180, 183	Λένιν	242	Ντεγιάννης Γιάννης	44
Κανελλόπουλος Παναγ.	36, 78, 81, 176, 179	Λεντάκης Άνδρέας	185, 188	Ο	
Καποδιστριας Ίωάννης	50	Λεονταρίτης Γεώργιος	208, 211, 215	Οικονόμου Ήλιας	239
Καραγιαννόπουλος Άγγελος	102	Λέσπικ	132	Οικονόμου Στέφανος	191, 194
Καράγιωργας Γεώργιος	130, 131, 132, 133	Λευτερία	182, 185	Όλμπράϊτ	27
Καραμανλῆς Κων/νος Α΄	13, 16, 17, 22, 35, 36, 50, 68, 78, 79, 87, 89, 91, 92, 94, 95, 96, 97, 98, 102, 103, 108, 121, 123, 128, 141, 142, 145, 146, 150, 151, 163, 168, 169, 170, 171, 174, 228	Λούης Σπυρίδων	203	Π	
Καραμανλῆς Κων/νος Β΄	62, 137, 165, 169, 196, 199, 201, 202, 204, 206, 208, 209	Λουκανίδης Τάκης	139	Πάγκαλος Θεόδωρος	120, 134, 186, 189
Καρρās Ευστάθιος	71, 136, 162, 165	Λυκουρέζος Άλέξανδρος	185, 188	Παλαμῆς Κωννος	70
Καρατζαφέρης Γεώρ.	97, 208, 209	Μ		Παναγιωταρέα Άννα	79
Κατεχάκη Βίκυ	167, 170	Μακαρέζος Νικόλαος	13, 14, 16, 17, 22, 76, 77, 78, 79, 89, 96, 128, 129, 138, 139, 148, 171, 182	Παναγιούλης Άλέξανδρος	44
Κεμάλ Άτατούρκ	13, 115	Μακάριος (Κύπρου)	20, 21, 22, 23, 35, 83, 87, 96, 113, 150, 151, 152, 170, 174, 228, 230	Πανουργιάς Πανουργιάς	47, 49, 50, 98, 130
Κεφαλογιάννης Ίωάννης	204, 208	Μαλλιαρός Νικόλαος	182, 184, 185	Πανώτης Άριστείδης	109, 209, 210, 211, 212, 213, 214
Κική	184, 187	Μάο	64, 66	Παπαγεωργίου Σπυρ.	112
Κίσσιγκερ Χένρυ	27, 29, 71, 79, 228	Μαργαρίτα	43	Παπαγεωργόπουλος Κυριάκος	53
Κλεινάκης Έμμαν.	158, 190, 192	Μαρκεζίνης Σπυρίδων	13, 14, 16, 17, 22, 76, 77, 78, 79, 89, 96, 128, 129, 138, 139, 148, 151, 168, 171, 182	Παπαγιαννάκης Έλευθέριος	229, 232
		Μάρξ	242	Παπάγος Άλέξανδρος	23, 176, 197

101, 102, 105, 106, 107, 112, 124, 127, 128, 131, 132, 138, 147, 148, 149, 150, 151, 153, 154, 156, 160, 162, 168, 171, 180, 183, 193, 196, 202, 205	Σαρτζετάκης Χρῖστος 107 Σημίτης Κων/νος 85, 119, 120, 189, 191, 192, 194, 195, 196, 199, 218, 233	Φλωράκης Χαρίλαος 44, 62, 85, 118, 199, 200, 202, 205, 208, 242, 246
Παπαδόπουλος Τάσος 230, 231 Παπαδουράκης Μιχαήλ 59 Παπακωνσταντίνου Θεοφύλακτος 155, 156, 158, 159 Παπαληγούρας Παναγῆς 50 Παπανδρέου Γεώργιος Α΄ 21, 25, 53, 85, 112, 127, 128, 142, 167, 170, 197, 201, 208, 211, 226 Παπανδρέου Γεώργιος Β΄ 113, 114, 119, 120, 200, 204, 214 Παπανικολάου Ἀλέξανδρος 23 Παπασπύρου Δημήτριος 98 Παπαχελᾶς Ἀλέξανδρος 81, 83 Παπούλιας Ἀναστάσιος 37, 40, 159, 161 Πασαλίδης Ἰωάννης 53 Πασκάλ 243 Παττακός Ἐμμανουήλ 178, 181 Παττακός Μιχαήλ 181, 184 Πάχτας 119, 120 Περίδης Γεώργιος 50 Πεταίν 142, 144 Πιμπιλῆς Νικόλαος 129 Πλαστήρας Νικόλαος 53, 197, 199, Πλεύρης Κωννος 208, 211 Πορκὸς Νικόλαος 96 Ποταμιάνος Χαράλ. 246 Πουρνάρας 60 Πρετεντέρης 163 Πρόντι 140, 142 Πύρρος Δήμας 166	Σιδέρης Γεώργιος 139 Σμαράγδα 55, 138 Σολιτζενίτσιν 242 Σοφία Βέμπο 51 Σοφιανόπουλος 211 Σοφούλης 85 Σπαντιδάκης Γρηγόριος 36, 48, 49, 75, 113 Στάλιν 42, 61, 84, 125, 160, 177, 180, 205, 242 Σταματοπούλος Ἡλίας 93 Στασινόπουλος Μιχαήλ 16, 90 Στεφάν Κουρτουά 135, 136 Στέφαν Σμίθ 232 Στεφανάκης Γεώργιος 117 Στεφανόπουλος Κων/νος 180, 183 Στεφανόπουλος Στέφανος 78, 99 Στεφανοπούλου Ἀλεξάνδρα 184, 187 Σκινᾶς Γεώργιος 239	Φυντανίδης 61 Φωτεινή 71, 162, 165 Χ Χαρίτος Χρῖστος 211 Χατζηγῶγος Θεόδωρος 133, 139 Χατζηνικολάου Νικόλαος 182 Χίτλερ Ἀδόλφος 42, 145, 202, 205, 228, 242 Χριστόδουλος 110, 147, 195, 201, 204 Χριστοδοῦλου Στέφανος 192, 194, 198, 204, 207 Ψ Ψαθᾶς Δημήτριος 31, 126 Ψαρρὸς Δημήτριος 37, 62, 67, 126, 200, 205, 242 Ψωμιάδης Παναγιώτης 88 Ω Ὠνάσης Ἀριστοτέλης 236
Ρ Ράλλης Γεώργιος Ράλλης Ἰωάννης 200 Ρεχάγκελ Ὁθων 50, 141, 143 Ρηνιώ 182, 185 Ρίτσος Γιάννης 60 Ροδινὸς Ἰωάννης 43 Ροῦσσελτ Φραγκλῖνος 177, 180 Ρουσόπουλος Θεόδωρος 185, 186, 188, 189, 191, 194 Ρουφογάλης Μιχαήλ 17, 96	Τ Τζαννετάκος 99, 179, 182, 191, 194 Τζινιέρης Σπυρίδων 110, 211, 214 Τζόνσον 54, 168, 171 Τραϊφόρος Μίμης 70 Τριανταφυλλόπουλος Μάκης 82, 226 Τρικούπης Χαρίλαος 46, 68, 92, 133, 169, 174 Τρίτσος Ἀντώνιος 205 Τσαλδάρης Κων/νος 85 Τσαλδάρης Παναγῆς 197, 199 Τσαοῦς Ἀντώνης 126 Τσιάτσος Θωμᾶς 195, 198, 204 Τσίνας 97 Τσόγκας Χαρίλαος 18 Τσουδεροῦ Βιργινία 102 Τσουκαλᾶς Ἀγγελος 64 Τσοχατζόπουλος Ἀκης 106, 197, 200 Τσῶρτσιλ Ουῖνστον 32, 41, 135, 177, 180, 181, 184 Φ Φανή Χαλκιᾶ 163, 166, 241, 242 Φαράκος 242 Φάτος Νάνος 165 Φιντέλ Κάστρο 149, 151	
Σ Σαῖρους Βάνς 112 Σακελλάριος Ἀλέκος 70 Σαμαρᾶς Ἀντώνιος 157, 158, 160 Σαρᾶς Θωμᾶς 232 Σαρίπολος Νικόλαος 110, 211		

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίς	1 - 2	-
»	3	Ψευδότιτλος
»	4	-
»	5	Τίτλος
»	6	©
»	7	Ἀφιέρωσις
»	9 - 11	ΠΡΟΛΟΓΟΣ - Ὑπό τοῦ κ. Δημοσθένους Λεβιθοπούλου
»	12	Φωτογραφία τοῦ Συγγραφέως
»	13 - 14	ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ τοῦ Συγγραφέως
»	15 - 18	ΕΙΣΑΓΩΓΗ - Τῷ Ἀναγνώστῃ
»	19	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄ - ΣΗΜΕΙΑ ΑΝΤΙΛΕΓΟΜΕΝΑ
»	20 - 24	Ἴδού οἱ ὑπεύθυνοι
»	25 - 30	Ἡ Ἑλλάς καί ἡ στάσις τῆς ἔναντι τῶν Ἑβραίων
»	31 - 34	Αὐτοί οἱ ὅποιοι εἶναι ἄξιοι νά λέγωνται Ἕλληνες
»	35 - 38	Ναί! Ἐπανάστασις!
»	39 - 41	Θεέ μου, ὁδήγησόν με
»	42 - 45	Μή... βασανίσεσθε ψάχνοντες βασανισθέντας!
»	46 - 51	Ἡ κρίσιμος νύξ
»	52 - 57	Ἡ ὀργιζοῦσα φαντασία
»	58 - 69	“Διακοπές” εἰς τήν Γυάρον
»	69 - 72	Ὑπό τό φῶς τῆς Ὀλυμπίας καί τῆς Ἀληθείας
»	73	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄ - ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
»	73 - 74	Πρός τοὺς Τούρκους Στρατηγούς
»	75 - 81	Ἡ μετάβασις εἰς τήν κοινοβουλευτικὴν δημοκρατίαν...
»	82 - 88	Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια
»	88 - 92	Ἐπ-Ἀνάστασις καὶ οὐκί “Πραξικόπημα”
»	93 - 94	Διάλυσις τῶν στρατιωτικῶν σχηματισμῶν Σ.Υ.Κ.Ε.Α. ΚΑΙ Μ.Ο.Μ.Α.
»	95 - 97	Καταρράκτης ὑποσχέσεων ἀπατηλῶν (Α)
»	98 - 100	Καταρράκτης ὑποσχέσεων ἀπατηλῶν (Β)
»	100 - 103	Καταρράκτης ὑποσχέσεων ἀπατηλῶν (Γ)
»	103 - 106	Καταρράκτης ὑποσχέσεων ἀπατηλῶν (Δ)
»	106 - 108	Καταρράκτης ὑποσχέσεων ἀπατηλῶν (Η)
»	109 - 111	Ἀσύγνωστος καθηγητικὴ ἀγνοία
»	111 - 113	Ἡ Κυπριακὴ Τραγωδία καὶ τό μετὰ αὐτήν, φθινόν... θέατρον!
»	113 - 115	«Ἡ Ἀλλαγὴ!...»
»	115 - 118	«Ἡ Ἀλλαγὴ... Τῶν Ἀλλαγῶν». Μέρος 2ον
»	119 - 122	Ψευδο-Παχτάδες & Ἀληθο-Μπεζαχτάδες
»	123 - 124	Ἀντιστασιακοὶ & Βασανισθέντες «Τὰ Ἐπικερδῆ Προσόντα Ὑποψηφίων»
»	125 - 127	Ἡ ἱστορία τῆς προδοσίας καὶ ἡ προδοσία τῆς ἱστορίας
»	127 - 130	Ἄλλου «ἀναζητῆστε» τὰ ἀνδρείκελα τῆς CIA
»	130 - 133	Ὅχι εἰς τήν παραχάραξιν τῆς Ἱστορίας
»	133 - 135	Ἐλεύθερος μέ “χειροπέδας”

Σελίς	136 - 138	Ἡ Ἐκ Περισσοῦ... Δημοκρατία Μας!
»	138 - 141	Ἄς σιγήσουν οἱ μωροί
»	141 - 144	Ἱστορικές ἀναδρομές
»	144 - 147	Τέκτονες καί μασ-όνοι..!
»	147 - 149	Μετράτε ἔργον ἢ χρόνον;
»	150 - 153	Χωρίς ψυχὴν!
»	153 - 156	Μέ γνώμονα τὴν ἀλήθειαν
»	156 - 158	Βούλησις, δύναμις καί τάνκς
»	158 - 161	Τό πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον
»	161 - 164	Ἡ πλέον... φωτεινὴ φλόγα
»	164 - 167	Φιλοξενία καί... "Καλάζνικοφ"
»	167 - 171	Ἡ συνέντευξις εἰς τὸ CNN TURK
»	173	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' - ΜΕ ΑΡΕΤΗΝ ΚΑΙ ΟΡΑΜΑ
»	173 - 175	"Νοῦς ὑγιής ἐν σώματι ὑγιεῖ "
»	175 - 176	Τῶν ἡρώων αἱ στιγμαί
»	177 - 179	"Τά παραλειπόμενα " (Α')
»	180 - 181	"Τά παραλειπόμενα " (Α' συνέχεια)
»	181 - 182	"Τά παραλειπόμενα " (Β')
»	183 - 185	"Τά παραλειπόμενα " (Γ')
»	185 - 188	"Τά παραλειπόμενα " (Δ')
»	188 - 190	"Τά παραλειπόμενα " (Ε')
»	191 - 193	"Τά παραλειπόμενα " (ΣΤ')
»	193 - 195	"Τά παραλειπόμενα " (Ζ')
»	196 - 198	"Τά παραλειπόμενα " (Η')
»	199 - 201	"Τά παραλειπόμενα " (Θ')
»	202 - 204	"Τά παραλειπόμενα " (Ι')
»	204 - 206	Ἀκραῖα φαινόμενα Ἀκραίων Πολιτικῶν
»	207 - 209	Ἰσαι Ἀνισότῃτες!
»	209 - 211	"Δικασταί" καί... διχασταί
»	211 - 215	Πρόοδος καί Συντήρησις
»	215 - 217	Πρὸς τοὺς ὕβριστάς
»	218 - 220	Περιπατῶν, κοιτάζων καί ἀκούων: Σχολιάζω
»	220 - 222	Διὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἀγίαν
»	222 - 223	Τό Μέγα Πρόβλημα: Ἀλλοδαποί
»	224 - 225	Ἡ Μεγάλῃ Μας Ἑορτή,
		ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
»	226 - 227	Τό παράδειγμα τοῦ Ἠγέτου
»	227 - 229	«Ἐπετειακὰ Ἐθνικὰ θέματα»
»	230 - 231	«Τό Ἑλληνοκυπριακόν ΟΧΙ»
»	232 - 233	Ὁ Ἀττίλας καὶ οἱ Ἀττιλοειδεῖς
»	233 - 235	Ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐπισκέψεως
		τοῦ πρωθ/γοῦ τῆς Τουρκίας κ. Ταγίπ Ἐρντογάν
»	236 - 238	Κεφαλαιοκράται καὶ Ἐργαζόμενοι «Ἀνθρωποκρατία»
»	238 - 240	Ὁ Ἱερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας
		Τό ἱνδαλμα τῆς Χριστιανοσύνης, Πάσης
»	240 - 241	Θλιβεροὶ Ὀδοιπόροι
»	241 - 244	Κομμουνισμός ἢ Χριστιανισμός;
»	245 - 246	ΕΠΙΛΟΓΟΣ - ὑπὸ τοῦ Σπυρίδωνος Ζουρντζῆ
»	247 - 249	Εὐρετήριο ὀνοματεπωνύμων
»	251 - 252	Περιεχόμενα

“ Ποιον, λοιπόν, ἄδυτον τῶν ἀναμνήσεών μου ζητεῖτε, ἀφοῦ τὰ πράγματα εἶχον φθάσει εἰς τό “μή παρέκει”, κατὰ τό κοινῶς λεγόμενον!;

Ἐκεῖνο πού, ἴσως, θά σᾶς ἐνδιαφέρει, εἶναι ὑπό ποῖα συναισθήματα ἀπεφάσισα νά εἶπω τό: **“ΝΑΙ” Ἐπανάστασις!**

Δέν εἶναι εὐκολον, ὅσον φαίνεται μετὰ τό ἀποτέλεσμα! Εἶναι ἓνα φοβερόν δίλημμα ἢ καί τρίλημμα! Ὡραία. Νά κινήσης τὰ ἄρματα, νά ἐπιβάλῃς τάξιν εἰς τήν χαώδη ἀταξίαν, νά πῆς εἰς τόν κόσμον νά ἀφήσῃ τās διαδηλώσεις καί νά παύσῃ νά ζητῇ, χωρίς νά δίδῃ... Καί μετὰ; Μετά τί γίνεται; Τό “ΜΕΤΑ”! Τό μετὰ, τό ἔφαχναν οἱ πολιτικοί καί οἱ Στρατιωτικοί κ.λ.π. παράγοντες τῆς χώρας, πρίν, καί δέν εὑρισκον τήν λύσιν! Θά τήν εὑρισκα ἐγώ καί οἱ συνάδελφοι συνεργάται; Πῶς; Ποῦ; Ποῖος; Πότε; Διατί; Αὐτό τό “διατί”, ἰδίᾳ, μέ ἐταλάνιζε καί ὅταν ἔφευγα ἀπό τήν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου καί μέ ἠρώτησεν ἡ γυναῖκα μου: “Ποῦ πᾶς ἔτσι μέ στολή ἐκστρατείας; Τί ὥρα θά γυρίσης;...”! Μοῦ ἦλθε σκοτοδίνη. Τί ν’ ἀπαντήσω; Παρ’ ὀλίγον νά κατρακυλήσω ἀπό τό πρῶτον σκαλί τῆς - γνωστῆς σας - σκάλας. Κατῶρθωσα νά ψελλίσω: “... θά ἐπιστρέψω!...”. Καί ἔφυγα βαθύτατα σκεπτικός καί τρέμων κυριολεκτικῶς. Τό τζίπ τῆς Μονάδος μου ἦτο ἔξω ἀπό τό σπίτι μου ὁ ὁδηγός μέ ὑπεδέχθη παραχωρῶν μου τήν θέσιν τοῦ ὁδηγοῦ, ὡς συνηθώς...! ἤξερεν ὅτι ἤμουν πάντοτε ὁ ὁδηγός, δι’ ὃ καί ἀντελήφθην ὅτι αἰφνιδιάσθη καί μέ ἐκύταξεν ἐρωτηματικῶς, ὅπως πρίν λίγο, ἡ σύζυγός μου. Ἀλλοτε μέ αἰσθήματα ἀρνητικά: «Τί πᾶς νά κάμῃς βρὲ βλάκα; Πᾶς νά κτυπήσῃς τή γροθιά σου στή μύτη τοῦ μαχαιριοῦ, δηλαδή στίς ἀπειλές τοῦ Κ.Κ.Ε., διὰ τῶν συνθημάτων τῆς Ε.Δ.Α.: “ΔΕΝ ΠΕΡΝΑ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ”» κ.λ.π.! Ἀλλοτε δέ θετικά: «Καί βέβαια, δέν πρέπει νά περάσῃ ὁ ΦΑΣΙΣΜΟΣ! Τόν ἐγεύθημεν εἰς ὅλον του τό “μεγαλεῖον” κατὰ τοὺς τρεῖς ἕως σήμερον “γύρους του”! 1ος κατὰ τήν ΚΑΤΟΧΗΝ δηλαδή 1941 μέ 1944, 2ος κατὰ τόν ἀπαισίας μνήμης “Κόκκινον Δεκέμβριον”, 3ος κατὰ τόν καταστρεπτικόν καί βάρβαρον κομμουνιστοσυμμοριτοπόλεμον - Κ/Σ - 30 Μαρτίου 1946 μέ 29 Αὐγούστου 1949! Αἱ καταστροφαί εἰς ὑλικόν καί αἱ ἀπώλειαι εἰς ψυχάς Ἑλλήνων, ὑπερέβησαν τās ἀντιστοίχους, τās προξενηθείσας εἰς τήν Πατρίδα μας, ἀπό τοὺς τρεῖς κατοχικούς ἐχθρούς της: Ἱταλοὺς, Γερμανοὺς καί Βουλγάρους!

”

ISBN SET 960-85323-8-8
ISBN T1 960-85323-9-6



9 789608 532397